CLAVIS HOMERICA:

SIVE

LEXICON VOCABULORUM OMNIUM,

QUÆ CONTINENTUR IN

HOMERI ILIADE

ET POTISSIMA PARTE

ODYSSEÆ,

CUM BREVI DE

DIALECTIS APPENDICE,

NECNON

MICH. APOSTOLII

PROVERBIIS GRÆCO-LATINIS.

ACCESSERE ETIAM HUIC POSTREMÆ EDITIONI

VARIA ELOGIA SEU TESTIMONIA

DE

HOMERO.

A. SAM. PATRICIO, LL.D. AUCTA.

EDITIO NOVA ET EMENDATA.

EDINBURGI:

VENEUNT APUD BELL & BRADFUTE, P. HILL, DOIG & STIRLING:—
LONDINI, APUD LONGMAN & SOCIOS, BALDWIN, CRADOCK & JOY,
J. MAWMAN, LAW & WHITTAKER, LACKINGTON & CO., R. SCHOLEY,
OGLES, DUNCAN & COCHRANE:—DUBLINI, APUD GUL. PORTER.

M,DCCC,XV.

CLAVIS HOMERICA

IN A'. ILIADIS.

Ἰλιὰς, άδος, ἡ. *Sic hoc opus appellatur, quia, propter raptum Helenæ, continet bellum apud Ilium inter Græcos et Trojanos.*

α. *id est, primus liber: nam 24 libri Iliadis, ut et Odyss. inscriptionem capiunt à 24 literis Græcis.*

Ῥάπτω, *f.* ψω, suo, texo, *et* ᾠδὴ, canticum, *ab* ἀείδω· *hinc* ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, *præsertim heroïcorum. Vocatur* ῥαψῳδία (*ut annotat* Coulon *ex Eustathio*) *quod sparsam et dissolutam priùs hanc poësin nonnulli conjecerunt in corpus;* ῥαψῳδοὶ *ideò dicti: quam recitabant è theàtro, Iliada quidem schemate rubro ob cædes Trojanorum, Odysseam vero coeruleo, propter errores Ulyssis in mari.*

Μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens, *à* μένω, maneo; *hinc* μηνίζω, *f.* σω, 1
irascor, *cujus Atticum futurum* μηνιῶ.

Ἀείδω, *f.* σω, cano, *verbum poëticum; hinc apud oratores* ᾄδω, *per contractionem, cujus imperfectum* ᾖδον. *Doricè* ᾆδον, *sic aoristus primus communiter* ᾖσα, *Doricè* ᾆσα· *fit ab* α *epitatico, et verbo,* εἴδω, scio, *quia hæc vox pertinet maximè ad poëtas, quibus multarum rerum cognitio attribuitur.*

Θεὰ, ᾶς, ἡ, *à* θεὸς, Deus; *quod à* θέω, curro, *futurum* θεύσω· *dicitur à* θέω, *quia planetæ, qui continuo cursu versantur, apud antiquos dicebantur* dii; *vel à* θεάω, intueor, contemplor, *quia Deus omnia intuetur; et hinc* θέα, ας, ἡ, spectatio.

Πηλεὺς, *genitivo* Πηλέος, ὁ, *hinc patronymicum* Πηλεΐδης, *Crasi* Πηλείδης· *sed* Πηλεὺς, *Gen. Ionicè* Πηλῆος, *hinc* Πηληΐδης, ὁ, *et* α *interposito, poëtic. hinc* Πηληϊάδης, ου, *in genitivo, Ionicè* εω.

Οὐλόμενος, μένη, ον, perniciosam vim habens, *aoristus secundus Ionicè* 2
per Prothesin τοῦ υ, *ab* ὄλλυμι, *indef.* 2. ὠλόμην, perniciem infero.

Μυρί', *pro* μυρία, *per Apostrophum, à* μυρίος· *numerum infinitum significat,* μύριοι *proparox. in plurali, decem millia.*

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor: *hinc* ἀλγέω, *f.* ήσω, doleo, *fit ab* ἀλέγω, curo, solicitus sum.

Ἔθηκε, *aor.* 1. *à* τίθημι, *f.* θήσω, *p.* ἔθηκα.

3 Πολὺς, λλὴ, λὺ, *suos casus ab antiquo* πολλὸς *capit, præter nominativum et accusativum singularem, masculinum et neutrum: sed* πολλὸς *aliquando utuntur poëtæ, qui etiam regulariter formant* πολὺς, *ut* πολέος, πολέες, *&c. Vide Iliad. β.* 4.

Ἴφθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ιμος, ίμη, ιμον, fortis, *ab* ἶφι, *adverbium,* fortiter, *et* θυμὸς, οῦ, ὁ, *quasi* ἰφίθυμος, *per syncopen, et mutato* υ *in* ι, *fit* ἴφθιμος.

Ψύχω, *f.* ξω, spiro, refrigero flatu: *hinc à præterito medio fit* ψυχὴ, ῆς, ἡ, animus, mens.

Ἄϊς, ιδος, ἡ, *pro* ἀΐδης, ου, ὁ, orcus, tartarus, tenebræ, *ab* α *privativo, et aor.* 2. ἴδον, *poët. verbi* εἴδω, video.

Ἰάπτω, *f.* ψω, mitto cum detrimento: προϊάπτω, præmitto, procul mitto, *ab* ἵημι, mitto; προΐαψεν, 3. *sing. aor.* 1. *ind.* ν addita.

4 Ἥρως, ωος, ὁ, *accus.* ἥρωα, *et per apocopen* ἥρω, heros, semideus, *qui reliquos virtute ita superabat, ut deus haberetur. Apud Homerum tribuitur etiam ignobilioribus, Odyss.* σ. 422. *Venit* ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, à virtute, *quâ cæteris hominibus antecellit; vel* ἀπὸ τῆς ἔρας, à terra, *quia tales fuerunt terrestres dii.*

Ἑλώριον, ου, τὸ, præda, captura, laceratio, *ab* ἕλωρ, ορος, τὸ, *idem, quod ab* αἱρέομαι, *aor.* 2. ἑλόμην.

Τεύχω, *f.* ξω, facio, struo, fabricor: *hinc* 3. *sing. imperfectum* τεῦχε, *Ionic. pro* ἔτευχε.

Κύων, ὁ *vel* ἡ, canis, *genit.* κύονος, *per syncopen* κυνὸς, *quod fit in cæteris casibus, et dativo poëtico* κύνεσσιν, *à* κύω, diligo, *quia canis est blandiens, et* φιλοδέσποτος, *inquit Eustath. Dicitur etiam apud Homerum de impudente.*

5 Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis devorans, *aliquando apud Homerum,* omen, augurium; οἶσι *pro* οἷς, *Atticè, Ionicè, Æolicè.*

Τε, que, *particula enclitica, sæpè est expletiva.*

Ζεὺς, Jupiter, *genit.* Διὸς, *pro quo* Ζὴν, Ζηνὸς, *et Doricè* Ζὰν, Ζανὸς, *à* ζάω, vivo, *quia dat omnibus vitam.*

Τελείω, *poëtic. pro* τελέω, *f.* έσω, perficio. τελέιομαι, exitum habeo; *à* τέλεος, *vel* τέλειος, perfectus, *quod à* τέλος, finis, exitus, *unde* ἐτελείετο, 3. *sing. imperf. pass.*

Βουλὴ, ῆς, ἡ, voluntas, decretum, consilium, *aliquando* concilium, *et locus in quem conveniunt; à* βέβολα, *præt. med. verbi* βάλλω, *metaphora ducta à sagittariis: hinc* βούλομαι.

6 Ἐξ οὗ, à quo tempore, *scil.* χρόνου, *quod sæpiùs omittitur, cum* ἐκ *ad temporis significationem refertur;* ἐξ *ante vocalem,* ἐκ *ante consonantem.*

Δὴ, sanè, *aliquando expletivè apud poëtas; modò postponitur, modò præponitur: postponitur tantùm apud oratores.*

Τὰ πρῶτα, primùm, *adverbialiter; vel referatur ad Agamem. et Achillem, ut significet principes, in maximo honore habitos, ut est apud*

Luc. à πρῶτος, η, ον, primus, *contract. ex* πρόατος, *pro* πρότατος, *superl. præpositionis* πρὸ, ante.

Διΐστημι, *f.* αστήσω, distinguo, separo, dissideo: *à* διὰ *et* ἵστημι, *quasi deorsum statuo;* διαστήτην, *pro* διεστήτην, *3. dual. aor. 2. ind. act.*

Ἐρίζω, *f.* σω, contendo, *ab* ἔρις, ιδος, ἡ, contentio: *hinc* ἐρίσας, *aor. 1. part. act. in dual.* ἐρίσαντε.

7 Ἄναξ, κτος, ὁ, rex, *tribuitur diis quoque: aliquando herus, dominus, fit ab* ἀνὰ, sursum, et αἴσσω, impetu feror, transeo: *quia rex cæteros superat, cujus fœmin.* ἄνασσα, regina: *hinc* ἀνάσσω, rego.

Ἀνὴρ, ὁ, vir, *genit.* ἀνέρος, *per syncopen* ἄνδρος· *sumitur* δ, *quia* ν *non ponitur ante* ρ· *fit ab* ἀνύω, perficio, *quia omnia viriliter perficit; ab* ἀνὴρ *fit* ἀνδρία, ᾶς, ἡ, fortitudo, *quia virum decet.*

Καὶ, et, *conjunctio.*

A genit. Διὸς, Jovis, *fit adject.* δῖος, δῖα, δῖον, divinus, *contract. ex* δΐιος, divinus, *quasi Jovialis, à Jove genitus.*

8 Τὶς, τὶ, *genit.* τίνος, quisnam.

Τὲ *et* ἄρα *aliquando apostrophantur: ut* τ' ἄρ', *et expletivæ particulæ sunt; sed* τὲ *sæpe significat* et. *Vide* 22.

Σφωὲ, σφὲ, *pro quo aliquando poëtæ* σφὼ, *ab* οὗ, sui.

Ἔριδι, *dat. sing. ab* ἔρις.

Ξυνέηκα, *Atticè, pro* συνέηκα, *quod factum est ex* συνῆκα, *Ionicè; nam Iones syllabas circumflexas dissolvunt: hoc irregulariter pro* συνῆσα, *aor. 1. verbi* συνίημι, *fut. 1.* συνήσω, committo. *Item* intelligo, *Iliad.* β. 182. *à* σὺν *et* ἵημι, *quod ab* ἱέω, mitto.

Μάχομαι, *f.* ήσομαι, pugno: *tempora sumit à* μαχέομαι· *hinc* μάχη, ης, ἡ, pugna.

9 Λητὼ, όος, οῦς, ἡ, Latona, *Apollinis et Dianæ mater, à* λήθω, lateo.

Υἱὸς, οῦ, ὁ, filius, *ab* ὕω, pluo, *quod sit parentum lætitia, ut terræ pluvia. Est etiam* υἱεὺς, υἱέως, *et* υἷϊς, ὁ, *genit.* υἵιος, *et per syncopen* υἷος, filius; *sic in cæteris. In dativo plur.* υἱάσι, *pro* υἷσι, *quia* υἱ *non scribitur ante consonantem.*

Γὰρ, nam, *conjunctio.*

Βασιλῆϊ, *Ionic. pro* βασιλεῖ· *à* βασιλεὺς, έος, ὁ, rex, *quod à* βάσις, fulcimentum, *et* λέως, populus; *quod in eo populi salus sit fundata.*

Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis: *hinc* χολόω, ad iram concito, χολόομαι, irascor, *contract.* χολοῦμαι· χολωθεὶς, *non* χολοθεὶς, *quia verbum* χολόω *derivatur à nomine.*

10 Νοῦσος, ου, ἡ, morbus, *aliquando* pestis, *Ionic. pro* νόσος.

Ἀνὰ, per, in, adversus, *præpositio.*

Στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus terrestris vel navalis; *hinc* στρατεύω, exercitum duco.

Ὄρω, excito, suscito; *futur.* ὀρῶ, *sed Æolic.* ὄρσω, *quod et fit in* ἄρω, *apto;* ὦρσε, *hîc est aor. 1. act.*

Κακὸς, ἡ, ὸν, malus, perniciosus, ignavus, *et* timidus: *dictum quasi* χακὸς, *à* χάζω, recedo, *quod omnes malum fugiant: hinc* κακόω· *nam ab adject. in* ος, *formantur verba in* οω.

Ὀλέκομαι, perdo, *vox poëtica ; ab* ὀλέκω, perdo, *quod ab* ὄλλυμι· ὀλέκοντο, 4 *plur. imperf. pass.*

Λᾶας, ὁ, lapis, *genit.* λάαος, *Crasi,* λᾶς, λᾶος· *hinc* ὁ λαὸς, ῦ, populus, *ut à genit.* μάρτυρος *fit* ὁ μάρτυρος, testis: λαὸς, populus, *fit à* λᾶας, lapis: *eo quod poëtæ fingunt post inundationem mundi populum iterum exortum ex projectione lapidum.*

11 Οὕνεκα, *pro* ῦ ἕνεκα, quoniam.

Χρύσης, ῦ, ὁ, Chryses, *à* χρυσὸς, aurum.

Ἀτιμάω, *fut.* ήσω, *aor.* 1. ἠτίμησα, dedecoro, nullo honore vel contumeliâ afficio: *ex* α *priv. et* τιμάω, honoro, *quod à* τίω, *idem.*

Ἄρα, ας, ἡ, nocumentum, imprecatio, preces, *in bonam partem, hinc* ἀρητὴρ, ὁ, sacerdos, *quasi diceret,* precator; *fit ab* αἴρω, tollo: *tollunt enim manus in altum, dum precantur ; vel ab* ἀρέσκω, placeo: *quia dicimur precibus Deo placere. Est etiam* ἄρα *adverbium expletivum, et sæpissime vacat : interdum,* fortè, nisi; ἆρα *interrogativum,* utrum? an? *pro* ἄρα *adverbio dicitur apud poëtas* ἄρ' *et* ῥὰ, *ablato* α *in fine, vel in principio.*

12 Ἔρχομαι, venio, eo, *futur.* ἐλεύσομαι, *aorist.* 2. ἤλυθον, *per Syncopen* ἦλθον, *præt. med.* ἐλήλυθα, *Attic. pro* ἤλυθα, *pro quo apud poëtas sæpè* εἰλήλυθα, *quasi ab* ἐλεύθω.

Θοὸς, ὰ, ὸν, velox, *à* θέω, curro.

Ἐπὶ, ad, *præpositio.*

Ναῦς, ναὸς, ἡ, navis, *Ionicè* νηὸς, *accusat.* ναῦν, *poëticè* νηῦν, νῆα, νάα, *vel* νέα, *à* νέω, nato.

13 Λύω, *f.* λύσω, solvo, libero; λυσόμενος, *f.* 1. *part. med.*

Θυγατὴρ, έρος, *et per Syncopen* τρὸς, ἡ, filia. *Oratores syncopatis utuntur casibus ; poëtæ indifferenter vel syncopatis, vel integris : præterquam in accusat.* θύγατρα, *tantùm poëtic. Dictum quasi* θύγαστηρ, *à* θύω, cum impetu feror, *et* γάστηρ venter. *Dicuntur enim fœminæ celeriùs et concitatiùs in vulvâ moveri quam mares.*

Φέρω, fero, *futur.* οἴσω, *tanquam ab* οἴω, *præt. activo caret ; aor.* 1. ἤνεγκα, *aor.* 2. ἤνεγκον, *tanquam ab* ἐνέγκω, *præt. med. Attic.* ἐνήνοχα, *tanquam ab* ἐνέχω, *pass.* ἤνεγμαι. *aor.* 1. ἠνέχθην.

Πέρας, τος, τὸ, terminus, limes, πεῖρας, *idem : hinc cum* α *privativo fit* ἄπειρος, indeterminatus, indefinitus, finem non habens: *à quo fit* ἀπειρέσιος, *sed Metath.* ἀπερείσιος.

Ἄποινον, ῦ, τὸ, pretium redemptionis, *vel* pretium *quod loco pœnæ debitæ offertur, à* ποινὴ, pœna, *et* α *priv. vel secundum Eustathium,* ἄποινα, *quasi* ἄφοινα, munera *quæ dantur* ἕνεκα φόνῦ.

14 Στέφω, *f.* ψω, corono; *hinc* στέμμα, ατος, τὸ, corona.

Ἔχω, habeo, *fut.* ἕξω, *item* σχήσω, *præt.* ἔσχηκα, *aor.* 2. ἔσχον, *&c. quasi à* σχέω.

Χεὶρ, ειρὸς, ἡ, manus, *poëtic.* χερός. *Sic in cæteris casibus. Dat. plur.* χερσὶ, *poët.* χείρεσι *et* χείρεσσι. *Aliquando significat* brachium ab humero usque ad extremos digitos.

Ἑκηβόλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, longè jaculans. *epith. Apoll. ab* ἑκὰς, longè, *mutato* α *in* η, *metri causâ, et* βολὴ, ῆς, ἡ, jactus, *quod à* βάλλω, jacio, *præt. med.* βέβολα *inusitat. nisi in derivat.*

Ἀπόλλυμι, *f.* λέσω, pereo; *hinc* Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, *qui Pythonem interfecit, hoc est, quia Sol dissolvit vapores; vel* ἀπὸ τοῦ προλύειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν κακῶν, *quòd homines servet à malis, morbos ab illis expellendo.*

Ἀνὰ, *præpositio significans* cum, *regit dativum casum.*

Χρύσεος, εα, εον. *Sed Crasi* οῦς, ῆ, οῦν· *à* χρυσὸς, οῦ, ὁ, *vel* χρυσίον, ου, τὸ, 15
idem, aurum. *Omnia quæ in pretio habebantur, et honore deorum, dicuntur aurea apud Homer. Sacerdos autem Apollinis* χρύσεον σκῆπτρον *gestat, quia Soli aurum consecratur, ut argentum Lunæ, ferrum Marti, &c. inquit Eustath.*

Σκήπτω, *f.* ψω, innitor; *hinc* σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, sceptrum.

Λίσσομαι, supplex oro; *idem* λίτομαι, π. 47. ἐλίσσετο, 3. *sing. imperf. ind. med.*

Μάλιστα, maximè, *adverb. superl. grad. à* μάλα, multùm; *cujus* 16
comparat. μᾶλλον, majus.

Δύω, *poët. pro* δύο· δύο *autem genit. et dat.* δυοῖν, *fœm.* δυεῖν· *gen. plur.* δυῶν· *dat.* δυσί· *aliquando* δύω *invariabile; est* δοιὼ γ. 236. *pro* δύο, *pro quo* δοιαὶ, δ. 7. *et* δοιὰ, μ. 464. *poët. plur.*

Κόσμος, ου, ὁ, ornatus, ordo, modus, ratio, disciplina, laus, et mundus, *propter ornatum; hinc* κοσμέω, *fut.* ήσω, orno, ordine dispono; *hinc* κοσμήτωρ, ορος, ὁ, honoratus, princeps, moderator, dux.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius. 17

Κνήμη, ης, ἡ, tibia, *hinc* κνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea; *hinc cum* εὖ, εὐκνημις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, bene ocreatus, *et Diæresi poëticâ* ἐΰ· *hic usurpatur ab Homero per Synecdochen, pro* bene armatus.

Μὲν, quidem, *conjunct.* 18

Pro δοιήσαν, *fit* δοῖεν *Bœoticè et Æolicè; est 3. plur. aor. 2. act. optativi* δοίην, *ab* ἔδων *aor. 2. indic. verbi* δίδωμι, δώσω, ἔδων, do.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Mons Olympicus, *et proper altitudinem,* cœlum, *quasi* ὁλόλαμπος, *quod aër semper ibi est lucidus; ab* ὅλος, *et* λάμπω, luceo. *Vel, ut alii volunt, quando pro cœlo accipitur, ab* ὅλος *et* λαμπρὸς, *quod totum coelum stellis splendeat. Dicitur Ionic.* οὔλυμπος· *hinc possess.* ὀλύμπιος, coelestis.

Δῶμα, *per Crasin pro* δόμημα, τος, τὸ, domus, *pro quo aliquando* δῶ, *per Apoc. indeclinabile; à* δομέω, struo, ædifico, *quod à* δέμω, *idem.* 19

Ἐκπέρθω, devasto, *fut.* ἐκπέρσω, *aor. 2.* ἐξέπραθον, *per metathesin, pro* ἐξέπαρθον, *à* πέρθω *idem;* ἐκπέρσαι, *aor. 1. inf. act. à* πρήθω, incendo, *quod incendi solent urbes quæ vastantur.*

Πρίαμος, ου, ὁ, Priamus, rex Trojanus, pater Paridis, *à* πρίαμαι, redimo.

Πόλις, πόλεως, ἡ, urbs: *interdum pro ipsâ urbe muris cinctâ, interdum pro civibus; à* πολέω, versor, *quòd in eâ versentur homines: vel à* πολὺς, *quòd ex multis constet.*

Εὖ, feliciter.

Οἶκος, ου, ὁ, domus; *hinc adverbium* οἴκαδε, *et* οἰκόνδε, domum.

Ἱκνέομαι, *tempora sumit ab* ἵκομαι, *hinc aor. 2. med.* ἱκόμην, venio, pervenio, *et inf.* ἱκέσθαι.

Παῖς, παιδὸς, ὁ καὶ ἡ, puer, vel puella, servus, filius, et filia. 20

Φίλος, η, ον, charus. *Compar.* φίλτερος, *superl.* φίλτατος· *pro* φιλώτερος, φιλώτατος, *à* φιλέω, diligo, osculor, *quod à* πίνω, bibo, *quia convivia conciliant amorem, ut sit quasi* πίλος.

Δέχομαι, accipio, *fut.* δέξομαι, *perf.* δέδοχα, *perf. pass.* δέδεγμαι, δέχεσθε, 2. *plur. imperat. præs. med.*

21 Ἅζω, *et* ἅζομαι, cum reverentiâ timeo, veneror, colo. *Eustath. derivat. à* χάζω, recedo; *quoniam quem veneramur, ei viâ cedimus:* ἄζω *cum leni spiritu,* sicco, arefacio: ἁζόμενοι, *part. præs. med.*

22 Ἔνθ' *pro* ἔνθα, hic, illic, tunc; *ut hîc.*

Ἐπευφήμησαν, 3. *plur. aor.* 1. *verbi* ἐπευφημέω, *à* φήμη, ης, ἡ, fama, *vel* rumor; *à* φημὶ, dico: *hinc* εὔφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, laudatus, *et* εὐφημέω, laudo, approbo.

23 Αἰδέομαι, *f.* έσομαι, revereor, veneror, erubesco, admiror, *fut.* έσομαι *et* ήσομαι· *ab* αἰδὼς, pudor, verecundia, reverentia, *quod ab* α *privativo, et* ἰδεῖν, *quod pudor cogat oculos avertere: unde proverb.* αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς· αἰδεῖσθαι, *præs. inf. pass.*

Θ' *pro* τὲ, et: τε *autem apostrophatur:* et τ' *mutatur in* θ' *sequenti vocal. aspirat.*

Ἱερεὺς, έος, ὁ, sacerdos: *in accus.* ἱερῆα, *Ion. pro* ἱερέα· *hinc* ἱέρεια, ας, ἡ, *et* ἱερεύω, sacrifico; *ab* ἱερὸς, sanctus, *quod ab* ἵεμαι, cupio: *quia sacra sunt appetenda, inquit Martinius.*

Ἀγλαὸς, οῦ, splendidus, præclarus; *ab* ἀγάλλω, orno, *per metath. hinc* ἄγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum; *item* statua, δ. 144.

Δέχθαι *pro* δέδεχθαι, *præt. pass. verbi* δέχομαι. *Ante.*

24 Ἁνδάνω, *poët.* placeo: *ab* ἅδω, expleo, placeo, *cujus imperf. et ind.* 2. ἕαδον *pro* ἧδον, *Æolic.* εὔαδον· *ind.* 1. ἕασα *pro* ἧσα· *præt. med.* ἧδα, *pro quo poët.* ἕαδα· *vel ab* ἥδω, suavitate afficio, *ut* λανθάνω, *à* λήθω· ἥνδανε, 3. *sing. imperf. ind.*

Θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens, *propriè* animus iratus: *vel secundum Stoicos,* ὀργὴ ἀρχομένη, ira nascens: *à* θύω, *idem quod* θύνω, propero, curro, cum impetu eo *quasi furibundo. Sed* θύω, *aliquando est* sacrifico, macto.

25 Κακῶς, inciviliter, *à* κακὸς, malus.

Ἀφίει, 3. *sing. imperf. ex* ἵεε, *contract.* ἵει, *pro* ἀφίη, *ab* ἀφίημι, *quod est ab* ἱέω.

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, fortis, durus, vehemens, minax: *à* κράτος, εος, τὸ, vis, victoria; *à quo fit* κρατέω, imperium teneo, vinco, sum superior.

Τέλλω, mando: *à* στέλλω, *auferendo* σ *per aphæresin; sejungitur à præpositione* ἐπὶ, *metri gratiâ, per tmesin, quæ apud Homerum est maximè frequens;* ἐπέτελλε, 3. *sing. imperf. ind.*

Μῦθος, ου, ὁ, *primum,* quæcunque oratio fuit, *dein pro* fabulâ *tantùm sumitur: aliquando* consilium, *aliquando* mandatum, *ut in* 32. *car.*

26 Μὴ, nè, non. *adverb.*

Γέρων, οντος, ὁ, senex. *Vocat.* ὦ γέρον· *quasi* γέαν ὁρῶν, *quòd senes terram præ curvitate inspiciunt: vel ut alii,* τῆς γῆ ἐρῶν, *quòd de sepulturâ soliciti sunt, vel quòd mortem appetunt.*

Κοίλησιν, *dat. pl. f. pro* κοίλαις, *Ionicè; à* κοῖλος, ίλη, ον, concavus, *unde dicitur* cœlum, *ob concavitatem: hinc* κοιλία, ας, ἡ, venter, *ob eandem causam.*

Παρὰ, apud, *cum dat.*

Νηυσὶ, *dat. pl. Ion. à* ναῦς.

Κιχείω, *f.* ήσω, invenio, comprehendo; *et poët.* κιχείω· κιχάνω *et* κίχημι, *à* κίω, vado, *et* χέω, χῶ, capio. 27

Ἢ, vel, *conjunctio.*

Νῦν, nunc, *adv.*

Δηθύνω, moror, δηθύνοντ' *pro* δηθύνοντα, *acc. sing. part. præs. à* δηθὰ, diu, perpetuò, *quod à* δὴν, diu.

Ὕστερον, post, posthac: *ab* ὕστερος, posterior, *quasi* ὑπότερος, *ab* ὑπό.

Αὖθις, rursus, *pro* αὖ, rursus; *item* αὖτις, *ut hîc: et* αὖθι *pro* αὖθις *et* αὖτε.

Ἰὼν, *particip. ab* εἶμι, *vado, acc. sing.* ἰόντα.

Νὺ, *dictio enclitica et expletiva, quæ otiosa est.* 28

Τοὶ, *Dor. pro* σοί.

Μὴ *et* οὐ, *duæ negationes apud Græcos vehementer negant.*

Χραίσμη, auxilio, *scil.* ᾖ, sit; *dat. sing. à* χραισμέω, *f.* ήσω, adjuvo, *dictum quasi* χρησιμέω, *à* χρήσιμος, utilis, *quod à* χράομαι, utor.

Πρὶν, priùs, priusquam, *adv.* 29

Μὶν, *pro* ἑ *Doricè, est omnis numeri et generis, significans* ipsum, ipsam, ipsos, ipsas, ipsa; *aliquando* ejus.

Γῆρας, ατος, τὸ, senectus; *quint. declinat. contractorum: sed* γέρας, ατος, τὸ, præmium honorarium.

Ἔπειμι, invado, *ab* ἐπὶ *et* εἶμι, vado, *tertiâ personâ singul.* εἶσι.

Ἡμέτερος, α, ον, noster, *ab* ἡμεῖς. 30

Ἐνὶ, *pro* ἐν, *poët.* in: *sic* νυνὶ *pro* νῦν.

Τηλόθι, procul: *regit genit. à* τῆλε, procul.

Πάτρα, ας, ἡ, patria. *Ionicè* πάτρη, *à* πατὴρ, έρος, *contract.* τρος, *quod secundum grammaticos dictum est, quasi* σπατὴρ, *à* σπείρω, semino. *Secundum Eustath. quod refertur ad Deum, dicitur quasi* πάντα τηρῶν, omnia servans: *quando ad homines, quasi* παῖδας τηρῶν.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malum navis; *item* instrumentum textorium; *item* tela, 31 *ut hîc, ab* ἵστημι, statuo, appendo.

Ἐποίχομαι, irruo, percurro, versor in aliquâ re: *ab* οἴχομαι, eo, proficiscor, *tempora sumit ab* οἰχέομαι, *præt.* ᾤχηκα, *sed Atticè,* ᾤχωκα, *verso* η *in* ω· ἐποιχομένην, *acc. sing. f. part. præs.*

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, *ab* ἐμοῦ, meus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus: *à* λέγω, cubare facio; λέγομαι, cubo, jaceo, dormio; *hinc* ἄλοχος, ου, ἡ, conjux, *ubi* α *idem quod* σὺν, *vel* ὁμοῦ.

Ἀντιάω, *f.* άσω, obviam eo, repugno, instruo; *particip.* ἀντιῶσα, *sed poët.* ἀντιόωσα, *ab* ἀντὶ.

Ἴθι, *præs. imper. ab* εἶμι, vado. 32

Ἐρεθίζω, *f.* ίσω, irrito, exsuscito, *ab* ἐρέθω, *idem; quod ab* ἔρις, contentio.

Σάος, ε, salvus: *comparat.* σαώτερος, *pro positivo, Atticè. Alii per Dialysin factum dicunt, ex* σῶς *idem. Alii* σῶς, *ex* σάος, *contractum affirmant, à* σόος, salvus.

Ὥςκε, ut; *ab* ὡς, ut, *et* κε *expletivum.*

Νέομαι, neo, nato, vado, redeo, *ut hîc,* exeo, abeo, β. 84. *fut.* ἥσομαι· *sed* νεύω, nuo, *fut.* νεύσω· νέηαι, *Ionica paragoge pro* νέῃ, 2. *persona præs. sub.*

33 Φημὶ, dico; *aliquando* censeo, puto, *Il.* β. 37. φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν, *putavit se capturum. Med.* φάμαι *est inusitatum, sed format ex se imperf. et ind.* 2. ἐφάμην, *à* φάω, *idem.*

Δείδω, timeo, *fut.* δείσω, *perf.* δέδεικα, *med.* δέδοικα *pro* δέδοιδα, *euphoniæ gratiâ, poët.* δέδοικα· *etiam* δέδια, *poët.* δείδια· ἔδδεισε, *poët. pro* ἔδεισε.

Πείθω, *f.* σω, persuadeo; *præs. pass.* πείθομαι, persuadeor; *in v. med signif.* persuadeo meipsum, *i. e.* obtempero: ἐπείθετο, 3. *sing. imperf. ind. med. Est etiam* credo *in præterito medio; hinc* πειθὼ, ἡ, ut λητὼ, suada, persuasio, obedientia.

34 Βῆ, *pro* ἔβη, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* βαίνω, *quod cætera tempora mutuatur à* βάω· *hoc autem à* βῆμι, gradior, abeo, *ut hîc.*

Ἀκέων, tacitè, nè hiscendo quidem. *Frequenter participialiter, fæmin.* ἀκέουσα· *ab* ἀκὴν, *quod ab* α *privativo, et* χαίνω, dehisco, *mutata aspera in tenuem,* tacitè et sine ostentatione. *Vide* ἀκὴν, γ. 95.

Παρὰ, juxta, *præp.*

Θὶν, *aut* θὶς, θινὸς, ὁ ϗ ἡ, *propriè* cumulus frumenti. *Item* cumulus arenæ in littore, *vel* ipsum littus. *Venit à* θείνω, ferio, *quia littus fluctibus feritur.*

Πολύφλοισβος, ε, ὁ ϗ ἡ, magnum strepitum faciens; *à* πολὺς, *et* φλοῖσβος, ε, ὁ, strepor maris, *ob onomatopæiam;* οιο *Ionicè pro* ε.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare; *ab* ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *idem, per pleonasmum* τε θ, *sed* ὁ ἅλς, ἅλος, sal. *Alii autem deducunt à* σάλος, salum; *quasi* σάλασσα.

35 Ἔπειτ' *pro* ἔπειτα, postquam; *ab* ἐπεὶ, *idem.*

Ἄνευ, sine, *hinc* ἀπάνευθε, seorsum, procul, *ab* ἄνευθε *idem quod* ἄνευ.

Εἶμι, vado, *hinc partic. aor.* β. ἰὼν, *et præposito* κ *fit* κιὼν, *idem; vel fit à* κίω, vado, progredior, accedo.

Ἀράομαι, deprecor, imprecor: *aliquando in bonam partem,* precor; *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, imprecatio. *hic* ἠρᾶθ' *pro* ἠρᾶτο, *est* 3. *sing. imperf.* ἠράετο, ἠρᾶτο.

Γεραιὸς, ὰ, ὸν, senilis, *à* γέρων, οντος, ὁ, senex; *compar.* γεραίτερος, *superl.* γεραίτατος.

36 Τὸν, *pro* ὃν, quem.

Εὔκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, bene comatus, *vel* pulchrè, *per poëticam diæresin* ἠΰκομος, *ab* εὖ, benè, *et* κομὴ, ῆς, ἡ, cæsaries: *quod quidam à* κομέω, curo, alo: *alii à* κοσμέω, orno, *deducunt.*

Τέκε, *pro* ἔτεκε, *aor.* 2. *à* τίκτω, pario: *ab inusit.* τέκω.

37 Κλύω, audio, *hinc* κλῦμι, *inde* κλῦθι *in imperat. præs.*

Μεῦ *pro* μου, *Doricè.*

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcum argenteum habens: *ab* ἀργυρὸς, οῦ, ὁ, *ab* ἀργὸς, ὴ, ὸν, albus; hinc ἀργύρεος, *Crasi* ἀργυροῦς, *et* τόξον, ου, τὸ, arcus; *à* τάζω, extendo.

Ἀμφιβαίνω, circumeo, lustro, protego: *ab* ἀμφὶ, circum, *et* βαίνω, βήσομαι, βέβηκα, gradior.

Κίλλα, ης, ἡ, Cilla, *urbecula, in qua fuit templum Apollinis.* 38

Ζάθεος, έη, ὁ καὶ ἡ, valde divinus, inclytus; *à* ζὰ *particula augmentativa, et* Θεὸς, Deus.

Τένεδος, ου, *et Ion.* οιο, ἡ, Tenedos, *insula.*

Ἶφι, fortiter, *ab* ἲς, ἡ, *genit.* ἰνὸς, fibra, *in qua maximè vis corporum inest, et per consequens,* robur.

Σμινθεὺς, έως, ὁ, *dictus Apollo à Cretensibus, qui oraculi monitu sedes* 39 *fixerunt in Troade, ubi* γηγενεῖς, terra geniti, *non gigantes, sed mures reperti, qui lingua Cretensium* σμίνθοι *dicuntur. Vel quia Smintham urbem cum mures infestabant, audiit supplicantium civium preces Apollo, et animalia infesta confecit, cujus memores beneficii templum et simulachrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressam,* Coul.

Εἴ ποτε, siquando.

Χαρίεις, ίεσσα, εν, gratiosus, venustus: χαρίεντ' *pro* χαρίεντα, *accus. sing. m. à* χάρις, ιτος, ἡ, gratia, benevolentia; *hinc* χαρίζομαι, *f.* σομαι, gratificor, obsequor, beneficium confero.

Ναὸς, οῦ, ὁ, templum; *sed Atticè* νεὼς, *Ion.* νηὸς, παρὰ τὸ ἐνναίειν ἐν αὐτῷ τὸν Θεὸν, *quòd dicitur domus Dei.*

Ἐρέφω, *f.* ψω, tectum impono, tego; ἔρεψα, *aor.* 1.

Πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pinguis; *dicitur etiam de rebus inanimatis, ut* 40 *Iliad.* β. 549. ἐνὶ πίονι νηῷ, opimo, opulento templo. *Compar.* πιότερος, *superl.* πιότατος.

Μηρίον, ου, τὸ, femur; *à* μηρὸς, οῦ, ὁ, *idem: quod à* μέρος, εος, τὸ, pars; *vel* μείρω, divido, *quòd corpus in femore dividi incipit.*

Κατακαίω, *f.* αύσω, deuro, urendo absumo; *à* καίω, accendo, inflammo; *aor.* 1. κατέκηα.

Ταῦρος, ου, ὁ, taurus; ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν οὐρὰν, *ab extendendo caudam* 41 (*ut aliqui volunt.*)

Αἴξ, αἰγὸς, ἡ, capra; *interdum* αἴξ, γὸς, ὁ, caper, *quod Attico more usurpari vult Eustathius; ab* ἀΐσσω, prosilio, ruo, *ut sit primum* ἀΐξ, *deinde per Synæresin* αἴξ.

Κραίνω, perficio, effectum reddo, efficio: *item* impero, *fut.* κρανῶ, *aorist.* 1. ἔκρανα, *Attic* ἔκρηνα. *à quo imperat. med. pleonasmo poëtico* κρήηνον, *itidemque infin.* κρηῆναι, *Il.* ί. 101. κραίνω *autem quasi* καραίνω, *à* κάρα, caput, *quod cùm alicui effectum aliquid redditurì sumus, capite innuendo pollicemur;* ἐπικρᾶναι, *inquit Hesychius, est* τῇ κεφαλῇ ἐπινεῦσαι.

Ἐέλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, votum, res cupita; *ab* ἔλδομαι, desidero, *et pleonasmo* τοῦ ε ἐέλδομαι· *hoc autem ab* ἕλω, capio.

Τίω, *f.* σω, pendo, luo, ulciscor, honoro; τίσειαν, *aor.* 1. *Æol. opt.* 42 *pro* τίσαιμι.

Δάκρυ, υος, τὸ, lachryma; *à* δάκνω, mordeo, *quòd cùm anima dolore mordetur, effunduntur lachrymæ.*

Σοῖσι, *Ion. pro* σοῖς· *à* σὸς, tuus.

Βέλος, έος, τὸ, telum, sagitta, hasta missilis, et quodcunque procul jaculamur, *secundum Eustathium; qui tamen alibi affirmat propriè significare sagittæ cuspidem; et inde per synecdochen totam sagittam nominari. Interdum* ictus, *vel* dolor ex ictu illatus; *à* βάλλω, mitto, ferio, jaculor. βέλεσσιν, *dat. plur. poët. pro* βέλεσι.

43 Ὡς, *particula varios habens usus,* sic, sicut, velut, &c.

Εὔχομαι, *fut.* εὔξομαι, precor, vota facio, glorior, jacto; *ab* εὖ ἔχειν, *quod qui precatur, orat ut prosperè agat: hinc* εὐχὴ, ῆς, ἡ, preces, votum.

Φοῖβος, ȣ, ὁ, purus, clarus, lucidus; *ideoque Sol dicitur* φοῖβος, *quia vaticinandi peritus; estque Apollinis epithetum, quasi* φάος βίȣ.

44 Βῆ δὲ κατ', *per tmes. et metath. pro* κατέβη, descendit, 3. *sing. aor.* 2. *ind. act.*

Κάρηνον, ȣ, τὸ, caput, summitas, fastigium montis, *ut hîc. Vide* β. 177. *Sed per apoc.* κάρα, *idem et Ion.* κάρη. *Eustathius autem dicit,* κάρα *esse idem quod* ἄκρα, *literis transpositis; et hinc* κάρηνον.

Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis; *hinc* χολόω, irascor, *et eliso* λ, *et duobus* ο *in* ω *mutatis,* χώω.

Τὸ κῆρ, *contractum ex* κέαρ, cor; κὴρ, κηρὸς, ἡ, sors, fatum, *plerumque in malam partem.* κατὰ *intelligitur.*

45 Τόξ' *pro* τόξα, *per apostrophum,* τόξον, ȣ, τὸ, arcus *vel* pharetra, *vel* sagittæ cum arcu; *interdum* ars jaculandi; *à* τάζω, extendo, *ut ante.*

Ὦμος, ȣ, ὁ, humerus; *dat. plur.* ὤμοισιν, *Ion. pro* ὤμοις, *ab* οἴω, *vel* ὀΐω, porto; ὠμὸς, ἡ, ὸν, crudus.

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique tectus; έα *pro* η, *Ion. ab* ἀμφὶ *et* ἐρέφω, tego.

Φαρέτρα, ας, ἡ, *Ion.* τρη, pharetra: *à* φέρω, fero, *et* τρώω, *vel* τιτρώσκω, vulnero.

46 Ἔκλαγξαν, 3. *plur. aor.* 1. *à* κλάζω, clango, clamo, sono, *fut.* 1. κλάγξω, *pleonasmo* τȣ γ. *vel quasi à* κλάγγω. *poët.* κεκλάγξω, *præt. med.* κέκληγα, *unde participium* κεκλήγοντες *pro* κεκληγότες, *Il.* π. 429. *et alibi; à* κλάω, frango, *quòd dum aliquid frangitur, edit sonitum.*

Οἴω, fero, *fut.* οἴσω, οἰστέος, ferendus; *hinc* οἰστὸς, ἡ, ὸν, *qui ferri potest. et* ὀϊστὸς, ȣ, ὁ, sagitta, telum, *quòd feratur cum impetu; hinc* οἰστεύω, *f.* σω, jaculor, δ. 100. *est etiam* οἴω, *sive* ὀΐω, puto.

47 Κινέω, *f.* ήσω, moveo, muto; *à* κίω, vado; κινηθέντος, *gen. sing. aor.* 1. *pass.* κίνυμι, *idem,* δ. 281.

Εἶμι, vado; *præt. med.* εἶα, *à quo* ᾖα, *et* ἤϊα, *solutione Ionicâ.*

Νὺξ, ἡ, *genit.* νυκτὸς, *per pleonasm.* τȣ τ. *à* νύσσω, pungo; *quia oculos pungit: aliquando significat mortem.* ε. 695. τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε, *hunc circa oculos obscura mors cooperuit.*

Ἐοικὼς, similis, *part. perf. med. ab* ἔοικα, *quod est ab* εἴκω.

48 Ἕζομαι, *fut.* ἐδέμαι, sedeo; ἕζω, sedere facio, colloco; *ab* ἕω, colloco; ἕζετο, *3. sing. imperf. med.*

Νεῶν, *Attic. pro* ναῶν.

Ἰὸς, ȣ̃, ὁ, jaculum: *ab* ἵημι, mitto; ἴος, ἴα, ἴον, solus.

Μετὰ, *adverbialiter hîc usurpatur*, postea, deinde.

Ἕηκε, *pro* ἧκε· *pleonasmo literae*, ε, *aorist.* 1. *verbi* ἵημι, *futur.* ἥσω, *præt.* εἷκα, *ind.* 1. ἧκα, *ind.* 2. ἧν.

Δέος, έος, τὸ, timor: *pro quo aliquando utitur Homerus* δεῖος, *hinc* δεινὸς, ὴ, ὸν, gravis, terribilis. 49

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, strepor, clangor, *propriè gruum, et cæterarum avium hujusmodi, item tubarum seu cornuum: tribuitur etiam hominibus, cùm in hostes impetum facientes clangori similem clamorem tollunt; dicitur etiam de emissae sagittæ stridore, ut hîc,* κλάζω, κλάγξω, *ante.*

Γένετ' *pro* ἐγένετο· *ab aor.* 2. ἐγενόμην, *quod est à* γίγνομαι, sum, *fut.* γενήσομαι, *præt.* γεγένημαι, *aorist.* 1. ἐγενήθην, *aorist.* 2. ἐγενόμην, *præt. med.* γέγονα· *à* γείνομαι, gignor, nascor.

Ἀργύρεος, *contract. in prosâ* ἀργυρȣ̃ς; ἀργυρέα, ἀργυρῆ; ἀργυρέον, ἀργυροῦν, *ab* ἄργυρος, ȣ, ὁ, argentum, *quod ab* ἀργὸς, ὴ, ὸν, albus.

Βία, ας, ἡ, vis: *hinc fit* βιὸς, ȣ̃, *et Ion.* οιο, ὁ, arcus, nervus; βίος, *paroxyt.* vita.

Οὐρεὺς, έος, *et Ion.* ῆος, ὁ, mulus: *Ionicè pro* ὀρεὺς, *quod est ab* ὄρος, εος, τὸ, mons; *quòd hoc animal ad opera montana sit præ cæteris idoneum:* ὅρος, ȣ, ὁ, terminus. 50

Ἐποίχομαι, eo adversum, invado, ἐπῴχετο, *3. sing. imperf. ind. med. ab* ἐπὶ *et* οἴχομαι, eo.

Ἀργὸς, ὴ, ὸν, velox, *per antiphrasin, quasi* ἀεργος, tardus, otiosus: *est et* albus: *ab* ἀργὸς, tardus, *fit* ἀργία, ας, ἡ, otium.

Αὐτὰρ, *poëtica vox*, sed, dein, postquam: *ab* ἀτὰρ *idem, interjecto* υ· *sed* ἄτερ, sine, absque; *hinc* ἄτερθε *et* ἄτερθεν, *idem.* 51

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus; *hîc* mortifer, exitialis; *ab* ἔχω *et* πεύκη, amaritudo: *sed propriè* picea arbor, *quæ ut resecta nunquam fruticatur, sic morte absumpti nunquam reviviscunt,* Coul.

Ἀφιεὶς, εῖσα, ὲν, *particip. ab* ἀφίημι, *ante.*

Ἀεὶ, semper: *et epenthesi* τȣ̃ ι, αἰεὶ, αἰὲν, *ante vocalem: hinc* ἀΐδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sempiternus, *ab* α *intensivo, et* ἔω, sum. 52

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus: *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis; *quod à* πράω, *inusitato,* uro, *vel* πρήθω, incendo.

Νεκρὸς, ὰ, ὸν, inanimis, mortuus; *à* νὴ *privat. et* κῆρ, τὸ, cor, *quasi non habens cor;* νέκυς, υος, ὁ, *idem;* νέκυες *autem tam significat* defunctorum manes, *quàm* cadavera.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, frequens, *et* θαμινὸς, ὴ, ὸν, *à* θαμὰ, *adverb.* crebrò, frequenter; *factum ex* ἅμα *pleonasmo literae* θ.

Ἐννῆμαρ, per novem dies, *adverb. ab* ἐννέα, novem, *et* ἦμαρ, ατος, τὸ, dies, *quod aliquando poëticè usurpatur pro* ἡμέρα, *aliquando adverbialiter, ab* ἡμέρα, dies: ἡμέρα *autem dici videtur, quasi* ἅμα ἕῳ ῥέουσα, *simul cum aurorâ fluens.* 53

Κᾶλον, ȣ, τὸ, lignum: *hinc* κῆλον, ȣ, τὸ, ligneum telum; *à* καίω, uro: κηλὸς, ὴ, ὸν, *autem* siccus; κήλων, ωνος, ὁ, admissarius, libidinosus.

Δέκατος, άτη, ατον, decimus: *à* δέκα, decem, *quod à* δέχομαι, accipio, *quòd denarius capit omnes numeros;* τῇ δεκάτῃ, *scil.* ἡμέρᾳ. 54

Ἀγείρω, *f.* ερῶ, congrego, *præt. med.* ἤγορα· *hinc* ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum, concio in foro, cœtus; ἀγορήνδε, ad forum, *Adverb.*

Καλέσσατο, *Doricè pro* ἐκαλέσατο, *3. sing. aor. 1. med. à* καλέω, *fut.* έσω, *quod à Chald.* קל *kal.* voco.

55 Φρὴν, ενὸς, ἡ, animus, intelligentia; φρεσὶ, *dat. plur. saepè usurpatur pluralis pro singulari, ut hîc: aliquando* praecordia; *hinc* φρονέω, sapio, intelligo.

Θῆκε *pro* ἔθηκε, *aor.* 1. *à* τίθημι.

Λευκώλενος, ου, ὁ καὶ ἡ, alba brachia habens; *et per synecdochen,* formosus: *à* λευκὸς, ἡ, ὸν, albus, *et* ὠλένη, ης, ἡ, brachium, *quod ab* ὠλὸς, ου, ὁ, curvatura brachii.

56 Κήδομαι, curo, ango, *ut hîc: aliquando* moerore afficior: *aliquando* exequias curo; *à* κῆδος, εος, τὸ, cura, dolor, molestia, sepulchrum, affinitas; κήδετο, *Ion. pro* ἐκήδετο, *3. sing. imperf. ind.*

Θνήσκω, morior, *fut.* θανοῦμαι, *aor.* 2. ἔθανον, *præterit.* τέθνηκα, *et Ionicè* τέθνακα· *à* θνάω, *inusitat. hoc autem à* θείνω, *vel poët.* θένω, cædo. θνήσκοντας, *accus. plur. m. part. præs.*

Ὁρᾶτο, *Ionicè pro* ὡράετο, *3. sing. imperf. ind. ab* ὁράω, video; *quod ab Hebraico* ראה *roah,* videre.

57 Ἐπεὶ, postquam, cum, quoniam.

Ἠγέρθεν, *pro* ἠγέρθησαν, *Bœoticè et Æol. 3. pl. aor. 1. pass. ind. ab* ἀγείρω, congrego.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, congregati simul; *ab* ὁμοῦ *et* ἀγείρω.

58 Ἀνίστημι, excito, erigo, surgere facio: ἀνίσταμαι, exsurgo, surgo, *ab* ἀνὰ *et* ἵστημι, statuo; ἀνιστάμενος, *part. præs. med.*

Μετέφη, *dixit; 3. sing. aor. 2. ind. verbi* μετάφημι.

Ποῦς, ὁ, *genit.* ποδὸς, *abjecto* υ, *vocat.* ὦ ποῦς, non ποῦ. *Dat. plur.* ποσὶ, *non* πουσί.

Ὠκὺς, εῖα, ὺ, velox. *Comparat.* ὠκύτερος. *Superl.* ὠκύτατος, *Od.* θ. 332. *aliquando* ὠκίων, ὤκιστος, *Il.* ο. 238. *hinc* ὠκεανὸς, οῦ, ὁ, mare, oceanus, *propter velocitatem undarum.*

59 Ἄμμε, *Doricè et Æol. pro* νῶϊ, νὼ, *accus. dual. Pronominis* ἐγώ· *sed poëtæ utuntur pro accusativo plurali, ut et* ὔμμε *et* σφέ.

Παλιμπλαχθεὶς, σα, ὲν, *aor.* 1. *part. passivi* παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retrò agitor, iterum aberro, *item* aberro: *quod à* πάλιν, iterum, *et* πλάζω, errare facio, seduco; πλάζομαι, vagor, erro, vagabundus jactor; *tempora sumit à* πλάγγω.

Οἴομαι, puto, suspicor, conjicio; *per Syncopen* οἶμαι· *tempora sumit ab* οἴεομαι· ὀΐω *apud poëtas pro* οἶμαι.

60 Ἂψ, *Adverbium poëticum,* iterum, retro.

Νόστος, ου, ὁ, reditus: *hinc* νοστέω, redeo, *à* νέω, eo, ἀπονοστήσειν, *f.* 1. *inf. act. verbi* ἀπονοστέω.

Κὲν, *particula poëtica, idem significans quod in prosâ* ἂν *potentiale; sequente vocali scribitur cum* ν· *alias* κὲ, *aliquando* κὲ, *vel* κὲν, *significat* δή.

Θάνατος, ου, ὁ, mors; *à* θνήσκω.

Φύγοιμεν, 1. *plur. aor. 2. opt. act. à* φεύγω, fugio, vito, declino.

61 Πόλεμος, ου, ὁ, bellum, *quasi* πολύαιμος *(secundum quosdam) à* πολὺ *et* αἷμα· *quasi* πολόλεμος *(secundum alios) ex* πολὺς *et* ὄλλυμι.

Alii à πελεμίζω, moveo, concutio: *deducunt alii* παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειῶν, *quod civitates minuit. Alii à* πολέω, *quòd omnia evertat.*

Δαμάω, *f.* άσω, subigo, domo, occido; δαμάζω *idem.*

Λοιμὸς, οῦ, ὁ, pestis, contagium; λοιγὸς, οῦ, ὁ, exitium; λιμὸς, οῦ, ὁ, fames, *omnia ex* λείπω, relinquo: *quia faciunt ut homines iis affectos relinquant.*

Ἄγε, *Adverb. hortantis,* age: *ab imper. verbi* ἄγω· *aliquando ad* 62
plures refertur pro ἄγετε. *Saepè additur particula* δὴ, *ut hîc.*

Τὶς, *barytonum,* aliquis, *gen.* τινὸς. Τίς, *oxytonum,* quis? *interrogativ. gen.* τίνος.

Μάντις, *gen.* ιος, ὁ, vates, hariolus; *à* μαίνομαι, furor: *quia divino furore arreptus, futura praedicat.*

Ἐρείομεν, *epenthesis pro* ἐρέομεν, *metri etiam causâ ponitur* ο *pro* ω· *debuit enim esse* ἐρείωμεν *in subj. plural.* ἐρέω, dico, interrogo, nuntio. *Et interdum praesens significat futurum,* dicam, interrogabo: ἐρέω, *autem per Dialysin ab* ἐρῶ, *fut. verbi* εἴρω, dico.

Ἡ, *Articulus praepos.* 63

Ἣ, *Artic. subjunct.*

Ἢ, vel, alioqui, an, quàm, nisi, quòd; *hinc* ἠὲ, *idem poët.*

Ἧ, Cui; *item* miserit: *ab* ἵημι, *aor. 2. subjunct. item* quomodo, unde, quatenus. *Dat. Articul. adverbiascit.*

Ἦ, sit; *subjunct. ab* εἰμὶ, sum.

Ἧ, misit, *aor. 2. ab* ἵημι, mitto.

Ἦ, dixit, *à* φημὶ, *per aphaeresin pro* φῆ· *est etiam imperfectum ab* εἰμὶ, sum; *et est adverbium,* certè, num.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, per somnum vaticinans; *ab* ὄνειρος, ου, ὁ, somnus; *quod ab* ὄναρ, *indeclinabili: sed secundum Eustathium,* παρὰ τὸ ὂν εἴρειν, *narrando id quod est* (ὄναρ *autem dicitur quasi* ὄντος ἄρσις.) *et* πολέω, versor, *quod à* πέλω *idem. Sed* πωλέω, vendo.

Ἔπω, dico, *aor. 1.* εἶπα, *aor. 2.* εἶπον; *unde* εἴποι, *3. sing. opt. poëtae* 64
autem dicunt ἔειπα *et* ἔειπον *metri causâ:* ἕπω *autem cum aspero spiritu,* operor, ago.

Ὅτι, quod, *adverbium: sed* ὅ, τι, *pronomen neut. ab* ὅστις, ἥτις, ὅ, τι.

Τόσος, η, ον, tantus: *cui respondet* ὅσος, η, ον, quantus: *geminatur* σ *Doricè, hinc* τόσσος, *hîc adverbium est.*

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, precatio: *ab* εὔχομαι, precor. 65

Μέμφομαι, *f.* ψομαι, incuso, accuso, expostulo, conqueror: *secundum quosdam, à* μῶμος, ου, ὁ, probrum, dedecus, deus quidam fictitius, qui alios ridet; ἐπιμέμφομαι, *idem.*

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum: *ab* ἑκατὸν, centum, *et* βοῦς, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, bos; *finitus numerus pro infinito. Alii autem intelligunt* sacrificium, *ex* ἑκατὸν βάσεων, *id est,* ποδῶν, *in quo immolarentur animalia quadrupeda 25, quorum pedes numero* 100.

Αἴ κεν, *pro* εἴκε, *Doricè, adverb.* si; αἰ *pro* εἰ.

Πῶς, *Interrogativ.* quomodo? qui? &c. πῶς, *extra interrog. enclitic.* quodammodo; *cum particulis* εἰ, μὴ, forte; εἴ πως, *vel* αἴκεν πως, si fortè, *ut hîc* μή πως, ne fortè; *ab* ὡς sic, *ex* ὅς.

Ἄρς, ἀρνὸς, ὁ καὶ ἡ, agnus: *vel ἀρὴν, ἀρένος, per syncopen ἀρνὸς, vel ab ἀρὰ, ᾶς, ἡ,* votum, *quòd agni sacrificabantur in votis faciendis; vel à ῥὴν, νὸς, ὁ,* ovis.

Κνίσσα, ης, ἡ, nidor, ustura carnium; *item* pinguedo, arvina, *vel* adeps, fumus ex sacrificio; *ex futuro verbi κνίζω, quòd nares hic vapor titillatione quâdam afficit.*

Τέλειος, εία, ον, *seu τέλεος,* perfectus: *aliquando de eo dicitur, qui est adultus, qui ad virilem ætatem pervenit, et de brutorum ætate adultâ, ut hîc. Poëta hîc significat, inquit Eustath.* agnos grandiores, *cum ἄρνες sint adhuc immaturiores et minores; à τέλος, εος, τὸ,* finis.

67 Βούλομαι, volo, *fut. βουλήσομαι· à βου particula augendi, et λάω,* video, fruor, *aliquando* volo, *secundum Martin.*

Ἀντιάσας, *aor. 1. partic. ἀντιάω, de quo supra.*

Ἀμύνω, *fut. νῶ,* auxilium fero, defendo, depello; *dicitur quasi ἄνευ μονῆς,* absque morâ, *ut sit beneficium sine cunctatione; ἀμῦναι, aor. 1. infin. ἀπαμύνω,* propello, arceo.

68 Ἤτοι, certè, quidem; *aliquando* aut, sive, videlicet.

69 Κάλχας, αντος, ὁ, *à καλχαίνειν,* altâ mente cogito, omnia cogitando curo.

Θέστωρ, ορος, ὁ, Enopis filius, *π.* 400. *hinc* Θεστορίδης, ου, ὁ.

Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, vates, per cantum avium; *ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ,* avis, *et πολέω,* versor; οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, auspex, *β.* 558. *idem.*

Ὄχα, præ cœteris, longè: *ponitur cum superlativo; ab ἔχω, pro quo frequenter usurpatur ἔξοχα.*

Ἄριστος, ίστη, ιστον, *superlat. ab ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, ab Ἄρης, εος, ὁ,* Mars: *hinc ἄριστος, propriè qui gerit se optimè in bello. Sic κακὸς, ἡ, ὸν, qui ignavus est in bello.*

70 Ἤδη, *Atticè contract. ex ἤδεε, Ionic. pro ἤδει, 3. pers. sing. plusq. perf. med. ab εἴδω, scio.*

Ἐὼν, *Ion. pro ὢν, part. præs. ab εἰμὶ,* sum, *cujus partic. fut. ἐσσόμενος, η, ον, poët. geminato σ, pro ἐσόμενος, hinc ἐσσόμενα,* futura, *Il. β.* 119. ἐσσομένοισι πυθέσθαι, *turpe posteris auditu.*

Πρὸ, ante, *ratione loci et temporis.*

71 Ἡγέομαι, *f.* ήσομαι, præsum, duco, dux sum viæ, pluris facio, puto; *hinc ἡγεμὼν, όνος, ὁ,* dux, princeps; ἡγησάμην, *a. 1. ind. ab ἄγω,* duco.

Εἴσω, *pro εἰς, poëtic. additur ω, ut non solùm significat* ad, *sed etiam* intro: *regit accusativum.*

72 Διὰ, propter, *præpos.*

Ἣν, *accus. sing. pronominis possess. 3. pers. ὃς, ἣ, ὃν,* suus, sua, suum, οἷ, *dativ. ab οὗ, sui.*

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium; *à μάντις.*

Πόρω, *fut. ρσω,* do, præbeo; *hinc πορίζω, fut. σω,* aditum facio, comparo, acquiro; *item* do; *πόρε pro ἔπορε, 3. sing. aorist. 2. à πόρος, ου, ὁ,* transitus, *quod à πείρω,* transadigo.

73 *Poëtæ pro σφίσι dativo plurali utuntur duali σφὶν, per apocop. σφὶ, per aphæresin, φίν.*

Εὐφρονέω, *futur. ήσω,* sapio, intelligo, prudentiâ valeo; *quod ab εὖ,* bene, *et φρὴν, ενὸς, ἡ,* animus, præcordia; *à priori fit εὔφρων,*

ονος, ὁ κὴ ἡ, *per effectum,* lætus, hilaris; *hinc* εὐφραίνω, delecto, lætifico.

Ἀγοράομαι, concionor; *f.* ἀγορήσομαι, ἀγορήσατο, *Ion. pro* ἠγορήσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum, concio.

Κέλομαι, *poëticum verbum,* jubeo, hortor, *fut.* κελήσομαι, *tanquam à* 74
κελέομαι· κέλεαι, *secundâ personâ Ionic.*

Μυθέω, loquor, μυθήσασθαι, *aor.* 1. *inf. med. à* μῦθος, verbum.

Ἑκατηβελέτης, ȣ, ὁ, eminus jaculans, *pro* ἑκηβόλος, *idem ; αο pro* ȣ 75
Æolicè in genitivo ; ab ἑκὰς, procul, *et* βολὴ, ῆς, ἡ, jactus : *quod à* βάλλω· *ita dictus est Sol, et etiam* ἑκάεργος, α. 147. *quia radii et calor longè operantur, terræ ipsius viscera subeuntes ad metallorum productionem ;* ἑκατηβελέτης *potest derivari ab* ἕκατον, centum ; *quòd Phœbus centum telis Pythonem transfixerit.*

Τοὶ γὰρ, enim, igitur : τοὶ, *expletivum sæpissime jungitur et annecti-* 76
tur adverbiis vel conjunctionibus, ornatûs tantùm gratiâ ; καίτοι, quamvis ; ἤτοι, sive.

Ἐγώνη, *Dor. et* ἐγὼν, *Æolic. pro* ἐγώ.

Σύνθεο, *Ionic.* 2. *sing. aor.* 2. *imp. medii verbi* συντίθημι, compono, *Atticè* σύνθȣ *pro* σύνθεσο, *et dissolvendo* ȣ *in* εο, σύνθεο.

Ὀμνύω *et* ὄμνυμι· παρὰ τὸ ὄμματα νεύειν, *quòd jurantes annuant oculis. fut.* ὀμόσω· *ab* ὀμόω, juro ; *à quo et tempora sumit ;* ὄμοσσον *pro* ὄμοσον, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. ab* ὤμοσα· *est etiam* ὤμοσα *cum spiritu aspero, sed hoc ab* ὁμόω, unio ; *à quo* ὁμοθῆναι, ξ. 209. ὁμοθῆναι φιλότητι, *ut coëant amore ;* ὁμόσε, simul, μ. 24.

Ἦ μὲν, certè, omnino ; *cui respondet* ἦ δὲ *idem : sed hîc expletivè.* 77

Πρόφρων, ονος, ὁ κὴ ἡ, promptus, benevolus : *à* πρὸ *et* φρὴν, mens.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, dictum : ἔπεσιν, *dat. plur. à verbo* ἔπω.

Χερσὶ, *dat. plur. et* χεροῖν, *dativ. dual. à poëtico genit.* χερὸς, *à* χεὶρ, manus.

Ἀρήγω, juvo, auxilior, *fut.* ἀρήξω· *propriè* opem fero in bello : *nam ab* ἄρης, *deducitur.*

Μέγα, *neutrum genus,* μέγας, μεγάλη· *hîc vero ponitur adverbialiter* 78
pro μεγάλως. *Eustathius dicit* μέγας *compositum esse ex* μὴ, *et* γὴ, *ut qui non sit ampliùs* πρὸς γῇ, *sed* ὑπεραναβὰς τὴν γὴν, *qui non est humilis, inquit Martinius.*

Χολωσέμεν, *f.* 1. *inf. act. pro* χολώσειν, *à verbo* χολόω.

Κρατέω, *f.* ήσω, dominor ; *à* κράτος, εος, τὸ, potentia : *hoc autem à* 79
κρέω, impero.

Κρείσσων *vel* κρείττων, ονος, ὁ κὴ ἡ, potentior ; *à* κράτος, potentia. 80

Χώσεται, 3. *sing. f.* 1. *ind. med. verbi* χώομαι.

Χερείων, ονος, *comparat. pro* χείρων, pejor, inferior ; *à* κακὸς, *poëticum est, et in quibusdam casibus vertit* ει *in* η, *sublato* ον· *sic* χέρηϊ *dativ. pro* χερείονι, *ut in accus. et nom. plur. Dicitur autem quasi* κατὰ χεῖρα ἥττων, *qui manibus est inferior : vel secundum alios,* ὁ διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν, *qui manibus victum quærit.*

Πὲρ, *particula expletiva ; hinc* καίπερ, quamvis : *nam sæpè significat* quamvis, *et sæpè vacat ; interdum respondet Latinæ particulæ* cunque.

Γὲ, *syllabica adjectio, significat* quidem, certè, saltem: *est etiam particula expletiva, et vacat, praecipuè cùm jungitur aliis vocabulis.*

Αὐτῆμαρ, eodem die; *ab* αὐτὸς, *et* ἦμαρ, τος, τὸ, dies.

Πέπτω, *f.* ψω, coquo, *propriè, sed hîc metaphoricè sumitur: pro quo aliquando dicitur* πέσσω *Aeolicè, Atticè* πέττω, καταπέψη, 3. *sing. aor.* 1. *sub. act. Dicitur, secundum Martinium, quasi* πυρὶ ἕψω, igni coquo.

82 Ὀπίσω, post, retrorsum, retrò; *hinc* μετόπισθε, *et* -θεν, *à* tergo, pone; *item* post, postea; ὀπίσω, *autem fit ex* ἕπομαι, sequor: *mutato* ε *in* ο, *et aspirato in lenem; vel* παρὰ τὸ ἔπι *pro* ἔπεστι, sum post.

Κότος, ου, ὁ, odium inveteratum: *à* κεῖμαι, jaceo, *quod sit quasi* χόλος ἀπόθετος, ira recondita; *à* κότος *fit* κοτέω, irascor.

Ὄφρα, donec, ut, *cui respondet* τόφρα, *tamdiu.*

Τελέσση, 3. *sing. aor.* 1. *sub. verbi* τελέω, *poët. pro* τελέση.

83 Στῆθος, εος, τὸ, pectus, στήθεσσιν, *poët. pro* στήθεσι, *dat. plur. à* στῆναι, *quia stet immotum, nec inflectatur, ut aliae corporis partes.*

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, *pro* ὃς, ἣ, ὃν, suus, sua, suum; ἑοῖσι, *dat. plur. Ion. pro* ἑοῖς.

Σαώζω, *f.* σω, servo, salvum reddo; *à* σάος, salvus, *poët. pro* σόος.

84 Ἀμείβω, *f.* ψω, commuto, permuto; *idem passivum* ἀμείβομαι. *Item* respondeo, vices sermonis reddo. *Saepè apud Homerum* ἀπαμείβομαι, vicissim respondeo; *item* respondeo.

85 Θαρσέω, *f.* ήσω, audax sum, fiduciâ praeditus sum, fiduciam capio. *Attic.* θαῤῥέω, *à* θάρσος, εος, τὸ, fiducia, audacia; *quod à* θέρω, *fut. Æolic.* θέρσω, calefacio; *unde Æoles etiam dicunt* θέρσος *pro* θάρσος· οἱ γὰρ θερμοὶ καὶ θρασεῖς· θαρσήσας, *part. aor.* 1. *act.*

Μάλα, valde, multùm.

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vel* ἡ θεοπροπία, ας, praedictio divina, oraculum, vaticinium; *à* θεόπροπος, vates: ὁ τοῖς θεοῖς πρέποντα λέγων, *hoc autem à* θεὸς *et* πρέπω· *alii* παρὰ τὸ θεόθεν προειπεῖν.

Ὅ, τι, quodcunque, *neut. ab* ὅστις· ᾧτε, *dat. sing. artic.* ὃς, ἣ, ὃ, *cum* τε *particip. explet.*

Οἶδασθα, *Æolic.* οἶσθα *per syncopen, pro* οἶδας, *perf. med.* τοῦ εἴδομαι.

86 Μὰ, *Adverbium jurandi, significat* per, *aliquando negat per se, aliquando adjicitur* οὐ, *aliquando etiam affirmat. Sic* νὴ *idem, sed affirmativè plerumque significat.*

87 Ἀναφαίνω, ostendo, exhibeo; *à* φαίνω, apparere facio, luceo, defero, accuso; φαίνομαι, appareo; *à* φάω, luceo, *derivatur;* φαείνω *idem; hinc* φαίνω, *sicut* αἴρω *ex* ἀείρω.

88 Ἐμεῦ, *Doricè pro* ἐμοῦ.

Ζάω, vivo; *in infin.* ζῆν *pro* ζᾶν *Doricè; part.* ζῶν, τος, *à* ζέω, ferveo.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra; παρὰ τὸ χεῖν, capere: *quòd omnia sinu excipiat.*

Δέρκω, video, *aor.* 2. ἔδαρκον· *et Metathesi* ἔδρακον. *Sic* δέδορκα *in præterit. med. pro* δέδορκα; δερκομένοιο, *Ion. pro* δερκομένου.

89 Βαρὺς, βαρεῖα, βαρὺ, gravis, ponderosus, molestus: βαρείας χεῖρας, manus violentas; *à* βάρος, εος, τὸ, pondus, molestia. *Dicitur quia* βίᾳ αἴρεται, robore vel vi tollitur.

Ἐποίσει, 3. *sing. fut.* 1. *ab* ἐπὶ *et* φέρω.

Σύμπας, ασα, αν, omnis; *ν vertitur in μ, euphoniæ gratiâ.* 91

Πολλὸν, longe; *pro πολὺ poët. sive adverb. sive nomen.*

Αὐδάω, *f.* ήσω, loquor, dico; *et αὐδάομαι, idem; ηὔδα, 3. sing. imperf. indicat. ab αὐδὴ, ῆς, ἡ,* dictio, vox; *hoc autem ab αὔω,* clamo, resono. *Secundum alios, ab αὐγὴ, ῆς, ἡ,* splendor, lux; *utpote δι' ἧς αὐγάζεται τὰ τοῦ νοῦ,* per quam cogitationes illustrantur. 92

Μῶμος, ου, ὁ, dedecus, infamia, irrisor, reprehensor; *hinc* Deus reprehensionis, *ut ante; hinc μωμάομαι,* reprehendo; *cum α privat. et ω verso in υ, fit ἀμύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ,* irreprehensibilis. *Vel, secundum alios, dicitur quasi ἀμύμων· ab α et μυγμὸς, οῦ, ὁ,* sonus, *qui labiis occlusis emittitur ex naribus, quo irridere et subsannare solemus, ut fit ille in quo nihil derideri et subsannari potest.*

Οὔτ', ἄρ', ὅγ' · *pro οὔτε, ἄρα, ὅγε.* 93

Ἕνεκα, propter, causâ, gratiâ. 94

Τοὔνεκ', *factum ex τοῦ ἕνεκα, pro τούτου ἕνεκα.* 96

Δίδωμι, do, infligo, *ut hîc; f. δώσω, præt. δέδωκα, aor. 1. ἔδωκα, &c. ab inusit. δόω.*

Ἔτι, adhuc, ampliùs, posthac, etiam, insuper, *adverb.*

Ἀπέχω, abstineo, *fut. ἀφέξω· ab ἔχω.* 97

Πρὶν, priùs, antea; *regit infin. et indicat. Sæpe geminatur, ita ut posteriori loco significet* quàm, *et tum regit vel conjunct. vel infin. ut hîc.* 98

Δόμεναι, *Dor. pro δοῦναι, à δίδωμι· ἀποδόμεναι, aor. 2. inf. act.*

Ἑλικῶπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, oculos volubiles habens; *ab ἑλίκωψ, idem, hoc autem ab ἑλικὸς, ἡ, ὸν,* volubilis; *ab ἑλίσσω,* verto, volvo, circumago, implico; *ὢψ, ὠπὸς, ὁ,* oculus, facies, vultus; *ab ὄπτομαι,* video: *sed ὂψ, ὀπὸς, ἡ,* vox; *ab ἔπω,* dico. *Alii dicunt ab ἑλικὸς,* niger; *ἑλικῶπις autem dicitur aliquando de puellâ spectatu dignâ, oculos amantium ad se trahente, ut hîc.*

Κόρος, ου, ὁ, juvenis, puer, *Ion. κοῦρος, ut νοῦσος· hinc κόρη, ης, ἡ,* puella, *aliquando* filia: *à κορέω,* mundo, purgo; *quòd ætas illa pura est à malitiâ.*

Ἀπριάτην, *adverb.* absque pretio; *hîc tamen adjectivè sumitur, ab α privat. et πριάομαι, seu potiùs πρίαμαι,* emo, redimo; *hinc dicitur Priamus, quia cum in Græciam ab Hercule abductus est captivus, Hesione eum auro redemit.* 99

Ἀνάποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine pretio; *ex α priv. et ἄποινον,* pretium redemptionis.

Ἄγω, duco, *de animatis:* affero, *de inanimatis; fut. 1. ἄξω, perf. ἦχα, Atticè ἄγηχα, et pleonasmo literæ ο, ἀγήοχα, indef. 2. ἦγον, Atticè ἤγαγον, &c.*

Ἐς, *poët. et Att. pro εἰς,* in, ad. 100

Ἱλάομαι, propitium reddo, propitio, placo; *hinc ἱλάσκω idem; ἱλασσάμενος, aorist. 1. part. med. Eustathius dictum putat quasi ἵεμαι λαεῖν, quòd qui propitii sunt, libenter petentes videant.*

Πέπιθον, *cum reduplicatione Ionicâ, pro ἔπιθον· πεπίθοιμεν, 1. plur. aor. 2. act. optat. pro πίθοιμεν· à πείθω,* persuadeo.

102 Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, latè imperans; *ab* εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, *et* κρείων, οντος, regnator; *quod est à* κραίνω, impero.

103 Ἄχνυμαι, doleo, ægrè fero, turbor; ἀχνύμενος, *part. præs. masc. ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror.

Μένος, εος, τὸ, animus, animi ardor quidam, impetus animi concitati, quo quis ira percitus in adversarium fertur; *aliquando* robur, vis, vehementia, ira; *à* μένω, maneo.

Ἀμφιμέλαιναι, utrinque nigræ. *Sic dicuntur* φρένες, *quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. At Eustathius putat ita dici,* διὰ τὴν ἐν βαθεῖ αὐτῶν θέσιν, *ob profundam eorum positionem in corpore;* μέλας, αινα, αν, niger; *quod ex* μὰ *negativè significante, et* λάειν, videre.

104 Πίμπλημι, impleo, *pro* πίπλημι, *per reduplicationem poëticam: nam poëtæ mirâ in reduplicationis varietate licentiâ utuntur. Aliquando reduplicationem, quæ sua natura brevis est, positione producunt: ut in* πίμπλημι· *aliquando habent in secundâ syllabâ: ut* ὀνίνημι, *&c.* πίμπλημι, *à* πλάω *inusit. quod à* πλήθω *idem: hoc autem à* πλέος, plenus. *Dicitur etiam* πίπλημι *et* πλῆμι, *sine reduplicatione; item* πιμπλάω, πίμπλαντ' *pro* ἐπίμπλαντο, *3. sing. imperf. ind. pass.*

Ὄσσος, εος, τὸ, oculus; *in duali* ὄσσεε, *et apoc.* ὄσσε; *vel fiat* ὄσσε *pro* ὄσσω· *tertiæ declinat. simplicium per metaplasmum; ab* ὄσσομαι, video, *quod est pro* ὄπτομαι, *per Æolicam mutationem: illi enim quædam in* πτω *scribunt per* σσω.

Λαμπετάω, luceo; *à* λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas; *hoc autem à* λάμπω, *f.* ψω, luceo. *Dicitur quasi* λίαν, φῶ. *Poëtæ in secundâ contractorum, cùm contractio fit in* ω, *aliud* ω *inserunt præcedente longâ; præcedente vero brevi, pro hoc* ω *habent* ο· *ut* πηδάω, πηδῶ, *poët.* πηδόω· λαμπετάωντι, λαμπετῶντι, *poët.* λαμπετόωντι.

Εἴκω, *f.* ξω, similis sum, assimilor, cedo, obedio; *ab* איך *ec,* sicut, *Hebr. imperf.* εἶκον, *tertiâ dual.* εἰκέτην, *per syncopen* εἴκτην, *et solūta diphthongo,* ἐΐκτην· *hinc* εἰκὼν, ονος, ἡ, imago.

105 Πρώτιστος, η, ον, *superl. à* πρῶτος· *nam Græci aliquando derivant superlativa à superlativis;* πρῶτος *fit à* πρότατος, *eliso* τ, *factâque crasi,* πρῶτιστα, *neut. plur. adverbialiter sumptum.*

Ὀσσόμενος, η, ον, aspiciens, *part. præs. verbi* ὄσσομαι.

Ἔειπα, *Atticè pro* εἶπα· *ut* ἑώρακα *pro* ὥρακα· *et* ἔειπον *pro* εἶπον, *ab* ἔπω· προσέειπε, *3. sing. aor. ind.*

Πώποτε *pro* πότε, quum, unquam. *Multæ particulæ ad* πότε *adjiciuntur, quæ non mutant significationem;* πότε *autem ab* ὅτε.

106 Κρήγυος, *vel* τὸ κρήγυον, placitum, bonum, jucundum. *In neutro genere tantùm pro substantivo: quasi* κηρὶ ἡδὺ, cordi jucundum et gratum. *Vel, secundum alios, quasi* κῆρ ἄγων.

108 Ἐσθλὸς, ἡ, ὸν, bonus, utilis, strenuus; *ab* ἐθέλω, volo, *pleonasmo* τοῦ σ, *quia bonos amamus et cupimus.*

Ἐτέλεσσας, *2. sing. aor. 1. ind. act. pro* ἐτέλεσας, *geminatur* σ *poët. à* τελέω, perficio.

109 Θεοπροπέων, vaticinans, *part. præs. verbi* θεοπροπέω.

Ἀγορεύεις, prædicas, *2. sing. ind. præs.*

111 Χρυσηΐς, δος, ἡ, *patronymicum à* Χρύσης.

Οὐ ante consonantem, οὐκ ante lenem vocalem, οὐχ ante asperam. 112

Οἴκοι, domi; οἴκοθι, idem; ab οἶκος.

Προβέβουλα, prætuli, malo vel malui; est perf. med. προβούλομαι inusi- 113
tat. à βούλομαι, volo, fut. βουλήσομαι.

Κουρίδιος, α, ον, juvenilis. Plerumque ei tribuitur, qui juvenili ætate 114
uxorem duxit. Fœmin. κουριδία, ας, et Ion. ης, uxor, juvencula, seu quæ
virgo nupsit; à κοῦρος, supra.

Ἄλοχος, ου, ἡ, uxor, ex α pro ἅμα, et λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἕθεν, per syncop. pro ἕοθεν, pro οὗ, sui, hîc illa, Poët. et Att. Iones pro οὗ dicunt ἕο, Attici addunt θεν, ita ἕοθεν. Attici et poëtæ, per syncopen vocalis ο, ἕθεν· ita etiam ἐμοῦ et σοῦ se habent. Est et ἕθεν pro ἕ, se.

Δέμας, τὸ, corpus; indecl. est: à δέμω, extruo, ædifico; quasi δῶμα 115
ψυχῆς, animi domicilium, inquit Eustathius. Vel à δέω, ligo; corpus
enim est carcer et δεσμὸς animæ. Universam mulieris virtutem (inquit Coul.) ingeniosè complexus est Homerus hoc versu, οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, &c. δέμας et σῶμα ita opponuntur apud Homerum, ut illud corpus animatum, hoc inanimatum significet.

Φυὴ, ῆς, ἡ, indoles, natura; à φύω, nascor, gigno, produco, do in lucem; hinc φύσις, εως, ἡ, natura, potentia, res innata, ingenium, indoles.

Ἔργον, ου, τὸ, opus, officium; ab ἔοργα, præt. med. verbi ῥέζω. Potest etiam derivari ab Hebraico ארג arag, texere.

In δέμας, φυὴν, φρένα, et ἔργον, subintelligitur κατὰ. Accusativus partis aut adjuncti sæpè cum nomine vel verbo ponitur ἐλλειπτικῶς, deficiente præpositione κατὰ, quam constructionem dicunt grammatici synecdochen.

Δόμεναι, dare, Dor. seu Æol. pro δοῦναι, aor. 2. inf. verbi δίδωμι. 116

Βούλομαι ἐγὼ, hîc subintelligitur μᾶλλον. 117

Εἶναι, infin. ab εἰμὶ, sum. Ionicè ἔμεν, Dor. ἦμεν et ἦμες, Att. ἔμεναι, Æol. ἔμμεναι, poët. εἴμεναι.

Αὐτίκα, statim, primo quoque tempore, illico, ab αὐτὸς, ipse; αὔτοθεν, 118
idem; αὐτίχ' propter seq. aspiratam.

Ἑτοιμάζω, f. σω, præparo; ab ἕτοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, promptus, paratus, quod dicitur quasi ἐτὸς εἰς οἶμον, missus in viam; ab ἵημι, inquit Martin. ἑτοιμάσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act.

Οἶος, α, ον, solus; et οἷος, α, ον, cum aspero, qualis.

Ἀγέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab α priv. et γέρας, τος, τὸ, præmium; i. e. sine 119
præmio.

Ἔω, dissolutè pro ὦ, præs. subjunct. ab εἰμὶ, sum.

Ἔοικε, impersonaliter sumptum significat æquum est, perf. Attic. ab εἴκω, similis sum.

Βλέπω, et βλέπτω, video; sed Æol. βλέσσω· hinc auferendo β, inter- 120
posito υ, fit λεύσσετε, 2. plur. præs. ind. act.

Ἄλλῃ, aliò, ad alium locum. Adverb. à dativo fœmin. Adj. ἄλλος, η, ον.

Ποδάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, pedibus sufficiens, pedibus celer; à ποῦς, et ἀρκέω, sufficio, par sum; hinc impers. ἀρκεῖ, sufficit.

122 Κύδιϛος, ϐ, *superl. à* κυδρὸς, ὰ, ὸν, gloriosus; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria, laus. *Vid.* κῦδος, α. 278. *At* κύδος, ϐ, ὁ, *convitium.*

Φιλοκτέανος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, possessionum cupidus, avarus; *à* φίλος *et* κτέανον, *poët. idem quod* κτῆμα, ατος, τὸ, possessio; *à* κτάομαι, paro, acquiro; *sed perfect. plusquamperf. et aor.* 1. *med. significant,* possideo, habeo.

123 Μεγάθυμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus; *à* μέγας, *et* θυμὸς, animus.

124 Ἴσημι, scio, 1. *pl. præs. ind.* ἴσαμεν, *per syncop.* ἴσμεν· *ab* εἴδομαι, scio, ἴδμεν, *Doricè sive Æol.*

Ξυνήϊος, ϐ, communis; *à* ξυνὸς, communis.

Κέω, *et* κείω, κέημι, *et* κέεμαι· *hinc crasi* κεῖμαι, jaceo; *imperf.* ἐκείμην, *fut. med.* κείσομαι, jaceo, positus sum, repositus sum; κείμενα, *part. præs. neut.*

Τὰ πολέων, *scil.* πράγματα, res urbanæ.

Ἐξεπράθομεν, diripuimus, 1. *pl. aor.* 2. *per metathesin pro* ἐξεπάρθομεν, *à verbo* ἐκπέρθω.

125 Δέδαϛαι, *tertia persona perfecti pass. ab inusit.* δάζω, divido; *à* δαΐω, δαίω, *idem ; etiam* scio, disco, comburo, convivor. *Significat* divido, *propriè de eo partiendi modo, qui in conviviis usitatus erat.*

126 Παλίλλογος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, rursus numeratus *vel* collectus; *à* πάλιν, rursus, *et* λέγω, lego, eligo, numero.

127 Πρόες, *aor.* 2. *imperat.* προίημι, *ex* πρὸ *et* ἵημι.

128 Τριπλῆ, tripliciter; *à* τριπλόος, ϐς, *fœm.* ῆ, triplus; *hoc autem à* τρεῖς, tres, *et* πέλω, sum: *ut* ἁπλόος *secundum Eustath. quasi* τρίπελος, ἅπελος.

Τετραπλῆ, quadrupliciter, *à* τετραπλόος, *quod à* τέσσαρες, *Atticè* τέτταρες.

Ἀποτίω, *f.* τίσω, compenso; ἀποτίσομεν, 1. *plur. fut. ind.*

Αἴθε *pro* εἴθε, *Dor.* utinam, *sic* αἴκα *pro* εἴ κε, si *hîc.*

Πόθι, ubi, quo, ποθὶ, *accentu in ult.* alicubi, aliquando.

129 Δῶσι, *cum iotâ subscripto, Ion. pro* δῷ, 3. *sing. aor.* 2. *subjunct. sin absque* ι, *est* 3. *plur.*

Εὐτείχεος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, bene muratus; *ab* εὖ, *et* τεῖχος, εος, τὸ, murus; *quod à* τεύχω.

Λάπτω, *f.* ψω, lambendo bibo, *propriè ut canis, unde Angl.* to lap: *est etiam* evacuo; *hinc* λαπάζω, *f.* ξω, evacuo, perdo; *item* ἀλαπάζω, *pleonasm.* τϐ α, *et* ἐξαλαπάζω, debellare, vastare, diripere; ἐξαλαπάξαι, *aor.* 1. *inf. act.*

131 Ἀγαθός περ, *ista adjectio syllabæ significat sæpè* quamvis, etsi.

Θεοείκελος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Deo similis; *à* Θεὸς, *et* εἴκελος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, similis; *ab* εἴκω, assimilo, obedio. *Dicitur de viris adeò claris, ut Diis comparandi sunt.*

132 Κλέπτω, *f.* ψω, furor, decipio; *à* καλύπτω, abscondo; *significat aliquando* abscondo.

Νόος, ϐ, ὁ, mens, animus; *crasi* νϐς· *hinc multa substantiva in* οια *formantur.*

Παρέρχομαι, prætereo, transeo, supero currendo, *et generalit.* supero quocunque modo; παρελεύσαι, *Ion. pro* παρελεύσῃ, 2. *sing. f.* 1.

Θέλω, volo, *sumit tempora à* θελέω· ἐθέλω, *idem.* 133
Αὔτως, frustra, temerè; *communiter* sic, hoc modo.
Ἧμαι, sedeo; ἧσθαι, *præs. inf. ab* ἕω, colloco. 134
Δεύομαι *pro* δέομαι· *epenth. Æol.* δευόμενον, *accus. sing. præs. verbi* δέω, ligo, indigeo, supplico; *hinc impersonale* δεῖ, oportet; *sed tempora poëtica sumit à* δεύω.
Ἄρω, apto, coapto, *et neutraliter* congruo, *fut.* ἀρῶ, *et* ἄρσω, *Æol.* 136
hinc aor. 1. ἦρσα· *hinc particip.* ἄρσας, ασα, αν.
Ἀντάξιος, ία, ον, existimatione par, æqualis pretii, *ab* ἀντὶ, *quod in compositione significat* contra, æquè, *et* pro, *et* ἄξιος, ία, ον, dignus; *quod ab* ἄγω, æstimo.
Ἔσαι, *syncope pro* ἔσεται, 3. *sing. f. ind. verbi* εἰμί.
Δώωσι, *poët. pro* δῶσι. 137
Ἕλωμαι, 1. *sing. aor.* 2. *subjunct. med. ab* εἷλον, *quod est aor.* 2. *verbi* αἱρέω, capio, *mutuatitius ab* ἕλω.
Τεός, ή, όν, *Dor. et poët. pro* σὸς, *σ in τ mutato, et inserto* ε. 138
Ἰὼν, *aor.* 2. *part. ab* εἶμι, vado.
Ὀδυσσεὺς, έος, *et Ion.* ῆος, ὁ, Ulysses, *à quo nomine appellantur illi libri, quos Homerus scripsit de ejus peregrinatione; ab* ὁδὸς, ῦ, ἡ, via, *quia in triviis mater eum peperit.*
Ἵκωμαι, *aorist.* 2. *subjunct. verbi* ἱκνέομαι, *quod aliquando significat* 139
invado, ὃν, ἐπὶ *scil.*
Μεταφράζομαι, post delibero, μεταφράζω, interpretor, *à* φράζω, dico; 140
à φάω, dico, φάζω, *et epenthesi* τῦ ρ φράζω· μεταφρασόμεσθα, *Dor. pro* μεταφρασόμεθα, 1. *pl. fut.* 1. *med.*
Ἐρύω, *f.* σω, traho, *item* custodio, libero, tueor; ἐρύομεν *pro* ἐρύω- 141
μεν *cum* ω, *per systolen; ita* ἐρύσσομεν *pro* ἐρύσωμεν, σ *etiam poëticè geminato; à* ῥύω, *idem. Dicitur etiam* εἰρύω *pro* ἐρύω.
Ἐρέσσω, remigo, *propriè; hinc* ἐρέτης, ῦ, ὁ, remex; *et* ἐρετμὸς, ῦ, ὁ, 142
remus. Ἐς δ' ἐρέτας ἀγείρομεν, tmesis *pro* εἰσαγείρομεν ἐρέτας.
Ἐπιτηδὲς, *adverb.* studiosè, de industriâ, *ab* ἐπιτηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, necessarius, idoneus, amicus. *Et Eustathius dicit* ἐπιτηδὲς, *esse pro* ἐπιτηδεῖς, *ut* παλιμπετὲς, *Odyss.* ε. 27. *pro* παλιμπετεῖς, *ut sit hîc,* idoneos, habiles. *Adverbium autem habet accentum in antepenultimâ: ut* ἄληθες· *fit ab* ἐπὶ τὸ δέον, *vel* ab ἡδὺς, *quia quæ nobis sunt idonea, eadem jucunda; hinc* ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, præceptum.
Θῶμεν, 1. *pers. plur. aor.* 2. *act. subjunct. verbi* τίθημι, pono. *Poëti-* 143
câ resolutione θέομεν, *deinde inserto* ι θείομεν, ω *mutato in* ο *per systolen.*
Καλλιπάρηος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens genas; *à* κάλλος, εος, τὸ, *et* παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena; *quod ab* ἐπαίρω, attollo, *quia est sublimis et conspicua pars corporis: et vertitur* ει *in* η *Æolicè.*
Βήσομεν, *per systolen, pro* βήσωμεν, *à* βαίνω, βήσομαι, gradior. *Est* 144
et fut. activum βήσω, *unde aor.* 1. ἔβησα, ascendere jussi. *Formatur à* βάω, *inusitat. à quo tamen reperiuntur quædam tempora apud poëtas* βέβαα, βέβαμεν, βεβαῶς.
Εἷς, μία, ἓν, unus, *per se non declinatur in plurali, sed cum* μη *et* ῦ *declinatur: ut* ὐδένας, μηδένας, nullos.

Ἀρχὸς, ȣ̃, ὁ, princeps, præfectus; *ab* ἄρχομαι, incipio, sum auctor, impero, dominor; ἄρχω, *idem.*

Βȣληφόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, consilium portans, consultor; *à* φέρω, *et* βȣλή.

145 Αἴας, αντος, ὁ, Ajax; *ab* αἰάζω, lugeo: *quia cùm puer esset, magno dolore affectus est. Vel (ut* Coulon *ait)* Αἴας *fit* παρὰ τὸ ἀΐσσω, *quòd ad bellum cum impetu prorumperet: et à morte ejus maximè defleta, fit verbum* αἰάζω, lamentor.

146 Ἔκπαγλος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, horribilis, stupendus, vehemens; *per metathesin pro* ἔκπλαγος *idem, ab* ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio, -ομαι, stupeo, percellor; ἐκπαγλότατος, *superl.*

147 Ἱλάσσεαι, places, *Ion. pro* ἱλάσσῃ, 2. *sing. aor.* 1. *sub. med. verbi* ἱλάσκομαι.

Ῥέζω, facio, sacrifico, *fut.* ῥέξω, *et metathesi* ἔρξω, *tanquam ab* ἔργω, *præt.* χα· *regit aliquando geminum accusativum, ut Il.* β. 195. μήτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν, ne quid iratus faciat mali filiis Græcorum; *hinc passivum* ῥέζομαι, fio; *præt. med.* ἔοργα· *et metath.* ἔοργα; *hinc* ἑκάεργος, *de quo vide* α. 74.

148 Ὑπόρα, torvè, *per pleonasm.* τȣ̃ δ, ὑπόδρα, *idem; ab* ὑφοράομαι, subaspicio, torvè aspicio. *Vel ab* ὑπὸ, *et* δέρκω.

149 Ὤμοι *pro* οἴμοι, heu mihi, *vox dolentis;* οἲ *regit aliquando nominat. dat. accus.* ὤμοι· *jungitur vel nominat.* ὤμοι ἐγὼ δαλός· *vel vocat. ut hîc.*

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia; *ab* ἀναιδὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, impudens: *hoc autem ab* αἰδὼς, ȣ̃ς, ἡ, *et* α *privat.* ἀναιδείη *Ionicè. Eleganter vocat Achilles Agamemnon* ἀναιδείην ἐπιειμένον, impudentiâ indutum, *quia loquendi ratione Platonici virtutes et vitia vestes animæ nominabant.*

Ἐπιειμένος, *partic. præt. perf. pass. ab* ἐπιέννυμι, *vel* ἐπιέω, *pro quo in prosâ dicitur* ἐφειμένος· *ab* ἕω, induo.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ κ̀ ἡ, animum habens astutum et avidum, *à* κερδαλέος, α, ον, astutus: *quod à* κέρδος, εος, τὸ, astutia: *vel* vulpinam et leoninam mentem habens; *à* κερδὼ, vulpes, λέων, leo, *et* φρὴν, mens.

151 Ὁδὸς, ȣ̃, ἡ, via, iter, auxilium: *aliquando* insidiæ. *Sunt duæ vincendi hostes rationes; una per insidias, hoc est,* ὁδὸν ἐλθέμεναι· *altera, aperto Marte, quod est,* ἶφι μάχεσθαι.

Αἰχμητάων, *Æolicè pro* αἰχμητῶν· αἰχμητὴς, ȣ̃, ὁ, bellator; *ab* αἰχμὴ, ῆς, ἡ, cuspis: *quod dicitur* ἀπὸ τȣ̃ αιμα χέειν.

153 Δεῦρο, huc, *pro quo Atticè* δευρί.

Αἰτία, ας, ἡ, culpa, causa: *hinc* αἴτιος, ία, ον, reus, accusandus, ob rem aliquam utpote ejus auctor, supplicio dignus, *secundum Eust.*

154 Βȣ̃ς, bos, *vel* vacca; βοὸς, ὁ κ̀ ἡ, *accus. plur.* βόας, βȣ̃ς.

Ἐλαύνω, *ab* ἐλάω, impello, ago, instituo, excito, percutio, vulnero; ἤλασα, *aor.* 1. *ind.*

Ἵππος, ȣ, ὁ, equus; *ab* ἵεσθαι ποσί.

155 Ἐριβώλαξ, κος, ὁ κ̀ ἡ, valde glebosus; *ab* ἐρι, *quæ auget in compositione, et* βῶλος, ȣ, ὁ, gleba; *seu* βώλαξ.

Βωτιάνειρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, alens et educans viros: *à* βῶτις, *fæmin. ab* ὁ βώτης, ȣ, pastor: *quod à* βόσκω, pasco, ο *mutato in* ω· *aut à* βρώσκω, σω, *ellipsi* τȣ̃ ρ. *quæ ambo à* βόω *inusit.*

Καρπὸς, ȣ̃, ὁ, fructus, fruges, quicquid è terrâ provenit; *aliquando* utilitas *per metonym.*

Δηλέω, *f.* ήσω, lædo, *cujus media vox usitatior: dicitur quasi* δήϊον λαῶ, hostile quippiam intendo: *vel, secundum Eustathium, à* δαλὸς, ȣ̃, ὁ, titio, *quod à* δαίω, uro, *ut sit propriè* καυτικῶς βλάπτω καὶ ὡσεὶ διὰ δαλοῦ καίοντος· ἐδήλησαντ᾽, *3. pl. aor. 1. ind. med.* 156

Ἐπεὶ, *pro* ἐπειδὴ, *auferendo* δ, cùm, quoniam.

Μάλα, valde, multùm, admodùm, vehementer, citò; *aliquando jungitur cum adjectivo, aliquando cum verbo, aliquando cum alio adverbio; hinc* μᾶλλον *et* μάλιστα.

Μεταξὺ, inter, in medio, *aliquando cum genit. aliquando sine casu, à præpositione* μετά.

Σκιόεις, εσσα, εν, umbrosus, *à* σκία, ας, ἡ, umbra, *quasi à* κίω, vado, *quia cum corpore semper vadit.* 157

Ἠχήεις, εσσα, εν, resonans; *ab* ἦχος, ȣ, ὁ, sonus; *ab* ἦχα, *præterit. verbi* ἄγω, frango, *ut fragor à frangendo; hinc* ἠχέω.

Ἕσπομαι, *poët. addito* σ *pro* ἕπομαι, sequor; *in cujus temporibus sæpè amittitur* ε· *ut* σπȣ *pro* ἕσπȣ· *pro quo* σπεῖο *in imperat. est aliquando* salutantis, *aliquando* valedicentis. 158

Χαίρω, gaudeo, χαίρῃς, *2. sing. subj. præs. tempora sumit à* χαιρέω.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, pœna; *à* τίω, punio. 159

Αἴρω, tollo, capio; *hinc* ἄρνυμαι, *idem. Quidam autem volunt esse* dando ἄρνα, pro eo aliquid vicissim accipere, *et* καταχρηστικῶς *ad alia transferri.*

Κυνώπης, ȣ, ὁ, habens canis vultum; *à* κύων, canis, *et* ὢψ, vultus, oculus; *à quo* κυνῶπις *fœmin.* γ. 180.

Μετατρέπω, converto; *hîc* curam gero. 160

Ἀλεγίζεις, curas, *2. sing. præs. ind.*

Ἀφαιρήσεσθαι, ablaturum esse, *f. 1. inf. m. verbi* ἀφαιρέομαι.

Ἀπειλέω, *f.* ήσω, minor, glorior *aliquando.* 161

Μογέω, *f.* ήσω, laboro, patior, *idem* μογεύω, *à* μόγις, *adverb.* vix, magno cum labore: *nam apud Græcos derivativa sæpè fiunt ab adverbiis.* 162

Δόσαν, *Ionic. et poët. pro* ἔδοσαν, *3. pl. aor. 2. à* δίδωμι.

Υἷες Ἀχαιῶν, viri Achivi; υἷες, *n. pl. per sync. pro* υἱέες, *à* υἱεὺς, έος.

Εὐναιόμενος, η, ον, bene habitatus; *part. à* ναίω, habito, *quod Eustathius deducit à* νέω, cumulo. 164

Πτολίεθρον, ȣ, τὸ, *addito* τ *pro* πολίεθρον, urbs; *à* πόλις, εως, ἡ, *idem.*

Πολὺς, πλείων, πλεῖστος, multus. 165

Πολυάϊξ, κος, ὁ καὶ ἡ, impetuosus; *à* πολὺς, *et* ἀΐσσω, impetu ruo.

Ἕπω, curo, operor, tracto; *hinc* διέπω, administro, rego: *sed* ἕπω *cum tenui*, dico, *et* ἕπομαι, sequor. 166

Δασμὸς, οῦ, ὁ, divisio, *scil.* prædæ; *à* δάζομαι, *quod à* δαίω, divido.

Πολὺ, *additur comparat. et superlat.*

Ὀλίγος, η, ον, parvus, paucus; *ab* ὀλέω, *id est,* ὄλλυμι, *vel ab* ὅλος, totus, *per antiphrasin.* 167

Ἐπὴν, cùm, postquam, *pro* ἐπ᾽ ἂν, *pro* ἐπεὶ ἄν. 168

Κεκάμω, 1. *sing. aor.* 1. *subjunct. verbi* κάμνω, *reduplicationem habens præteriti, fut.* καμῶ, *præt.* κέκμηκα.

Φέρω, *hinc comparat.* φέρτερος, qui plus potest ferre, *vel* portare: *et ideo* validior, robustior: *superl.* φέρτατος, φέριστος, φέρτιστος.

Ἴμεν, *Dor. pro* εἶναι· *ab* εἶμι, eo.

170 Κορώνη, ης, ἡ, cornix, summitas in curvamine arcûs, *et generalit.* quævis summitas. *Est etiam* inflexum illud quod in navis puppi visitur; *item* quicquid inflexum; *item* corona: *hinc* κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis; *vel*, in quâ summitates inflexæ sunt; *vel*, in quâ puppis incurva est.

Ἐνθάδε, *adverb.* hîc.

Ἀτιμὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus; *ex* α *priv. et* τιμὴ, honor.

171 Ἄφενος, εος, ὁ, *vel* τὸ, divitiæ: *sed propriè* census, *vel* reditus unius anni; *quasi* ἀφ' ἑνὸς ἔνου, uno anno collectum; *per syncop.* ἄφνος.

Πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ: παρὰ τὸ πολὺς, *et* τῶ, *quod est*, accipio; *quasi* πολύουτος, à multis acceptæ: *vel quasi* πολύετος, *scil.* divitiæ multorum annorum decursu paratæ; *vel*, ex multorum annorum proventu provenientes. *Hoc autem differunt* πλοῦτος *et* ἄφενος, *quòd illud significet* divitias per multos annos et magno labore collectas; *hoc autem* uno anno et absque magno labore partas.

Ἀφύω, *f.* σω, haurio; *idem* ἀφύσσω· *hîc autem* ἀφύξειν, *f.* 1. *infin. metaphoricè*, acquisiturum esse; ἀφύω *autem ab* ἀπὸ *et* ὕω.

173 Σέυω, *et* σεύω, quatio, incito, fugo, pello; *à* σεύω, *aor.* 1. ἔσευα· *à* σεύω, *aufertur* ε *poëticè, hinc* σύω· *hinc præter. pass.* σέσυμαι, *et metathesi* ἔσσυμαι· ἐπέσσυται, 3. *sing.*

174 Εἵνεκα *pro* ἕνεκα, *poëticè.*

175 Μητιέτης *vel* μητίετα, ου, ὁ, prudens, sapiens; *à* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium, deliberatio; *à* μήδομαι, curo, delibero, molior.

176 Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, invisus, quem odimus, *item* qui odit; *generaliter*, inimicus. *comparat.* ἐχθίων, *superl.* ἔχθιστος· *ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium; ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι, hærere, ut sit odium quod animo infixum hæret.

Ἐσσὶ, *poët. pro* εἶ· *ab* εἰμὶ, sum.

Διοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à Jove nutritus; *hîc epitheton regum; vel quòd à Jove originem ducant, vel quòd ab eo regnum sint adepti; à* διὸς, *et* τρέφω, nutrio.

178 Κρατερὸς, *et metathesi* καρτερὸς, ὰ, ὸν, fortis, durus, vehemens: *à* κράτος, εος, τὸ, victoria.

Ποῦ, *partic. enclit.* alicubi, uspiam: *aliquando vacat, ut hîc; hinc* δήπου, *et* δήπουθεν, nimirum, certè; *hinc* ὅπου, ubi; *ab* ὃς, ἣ, ὅ.

179 Ἕταρος, ου, ὁ, socius, amicus, *pro* ἑταῖρος, *idem; aliquando* administer, *ab* ἔτης, socius. *genit.* ἔτου.

180 Σέθεν, *et* σέοθεν, *poët. pro* σοῦ.

181 Ὄθη, ης, ἡ, cura: ὄθομαι, curo, moveor.

Κοτέοντος, irati, *part. præs. verbi* κοτέω.

Ὧδε, sic, hoc modo.

184 Πέμπω, mitto, *f.* πέμψω.

185 Κλισία, ας, ἡ, locus aliquis accubitorius, statio, tentorium; *à* κλίνω, inclino, incumbo; κλισίηνδε, *pro* εἰς κλισίαν· κλισίηθεν, *pro* ἀπὸ κλισίας.

Στυγέω, *ab inusit.* ϛύγω, *fut.* ϛύξω, odi, timeo, horreo, tristor; *hinc* ϛὺξ, γὸς, ἡ, Styx, *palus apud inferos.* 186

Φάσθαι, *inf. aor.* 2. *med.* ἐφάμην, *à* φημί. 187

Ὁμοιωθήμεναι, *Doricè pro* ὁμοιωθῆναι, *inf. aor.* 1. *pass. ab* ὁμοιόω, assimilo, similem facio; *ab* ὅμοιος, similis.

Ἄντην, coram, palam, è contrario; *ab* ἀντί.

Ἄχος, εος, τὸ, dolor, tristitia, *ut hîc; aliquando,* perturbatio, calamitas, *ut Il.* κ. 145. τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιὲς, talis enim perturbatio vel calamitas urget Achivos. *Aliquando* culpa, cujus gratiâ dolor alicui immittitur, *Il.* ν. 307. ἄλγεα πάσχει Μάψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, dolores patitur incassum ob alienas culpas; *ab* α *privat. et* χαίνω, dehisco, *quòd facit, ut nè quis vel hiscat; vel ex* α *epitatico, et* χῶ, *id est,* χέω, fundo; *est enim* ἡ ἄγαν σύγχυσις, *inquit Eustath. ad quam Etym. alludit Homerus, Il.* ν. 381. καδδ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι, dolor ei offusus est plurimis oculis. *Aliquando enim significat* lacrymas ex dolore ortas, *ut Od.* θ. 530. ἄχει φθινύθεσι παρειαὶ, lacrymis tabescunt genæ; *hinc Angl.* to ake, *et* ache. 188

Ἦτορ, ρος, τὸ, cor, animus. *Eustathius indeclinabile esse dicit ab* ἄω, spiro.

Λάσιος, ε, ὁ κ ἡ, hirsutus: *à* λάχνη, ης, ἡ, lanugo. 189

Διάνδιχα, bifariam, dupliciter *poëtic. et* ἄνδιχα *idem, pro* δίχα *idem, quod à* δὶς, bis; *quod per syncopen pro* δυάκις, *à* δύο· *hinc* διχάζω, divido; δὶς *in compositione ante vocalem retinet* σ, *ante consonantem modò retinet, modò non.*

Μερμηρίζω, *f.* ξω, solicitè cogito, delibero, anxiè dubito: *à* μέρμηρα, ας, ἡ, cura, angor, consilium; *quod à* μερμαίρω *et* μερμέρω *idem, quod fit per reduplicationem primarum literarum; à* μείρω.

Φάσγανον, ε, τὸ, *pro* σφάγανον, *per hypertithesin literarum; à* σφάζω, interficio; *quod à* φάω, *idem. Dicitur autem secundum quosdam quasi* σφαγαῖς γανύμενον, cædibus gaudens. 190

Ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus; *hinc* ὄξος, εος, τὸ, vinum quod acuit.

Ἀνίϛημι, *f.* ἀναϛήσω· ἀναϛήσειεν, 3. *sing. aor.* 1. *opt. act. Æol. pro* ἀναϛήσαιεν, excito, disturbo, dimoveo, *ex* ἀνὰ *et* ἵϛημι. 191

Ἐναρίζω, *f.* ξω, interficio, spolio: *ab* ἐναίρω *idem, ab* ἄρης, εος, ὁ, Mars; *quod ab* αἴρω, tollo, *quia populum tollit è medio; hinc* ἔναρα, spolia.

Παύω, σω, finio, cessare facio; *sed* παύομαι, *cesso.* 192

Ἐρητύω, *f.* σω, cohibeo, reprimo, sedo, detineo. *Iliad.* β. 75. ἐρητύειν ἐπέεσσιν· *Aliquando* prohibeo.

Ἕως, dum; *item* εἵως, interim, tamdiu, *pro* ὡς *poëtic. De cujus variis usibus consule Lexicon.* 193

Ὁρμαίνω, in animo cogito, revolvo, incito, impetu feror; *ab* ὁρμὴ, *quod mutando spiritum, à præt. pass.* ὧρμαι, *verbi* ὄρω, concito, excito.

Ἕλκω, *f.* ξω· ἕλκετο, 3. *sing. imperf. ind. med. poët. pro* εἵλκετο, traho; *ab Heb.* הלך *hillech,* ire facio, duco.

Κολεὸς, ε, *Ion.* οιο, ὁ, vagina; *à* κοῖλος, η, ον, cavus; *ab Hebr.* חל perforare. 194

Ξίφος, εος, τὸ, ensis, gladius.

Ἀθήνη, aliquando Ἀθηναίη, ut 199, ita dicitur Minerva, quasi ἀθήλη, à θηλάζειν, ubera fugere, *quòd ex Jove capite prosiliens, integræ puella ætatis, non ut lactaretur necesse esset. Vel ab ἀθρεῖν,* videre, *quòd Minerva prudentia intelligatur.*

195 Οὐρανόθεν, è cœlo; *ab οὐρανὸς, οῦ, ὁ, quod ab οὖρος, Ionicè pro ὅρος, ου, ὁ,* terminus, limes, *quia cœlum terminat aspectum nostrum.*

Ἵημι, mitto, *f.* 1. *ἥσω, præt. εἷκα, aor.* 1. *ἧκα· προῆκε per tmesin.*

196 Ἄμφω, ambo; *ab ἀμφὶς,* utrinque.

197 Στῆ, *pro ἔστη, poët. ablato augmento,* 3. *sing. aor.* 1. *verbi ἵστημι.*

Ὄπιθεν, *Ionicè pro ὄπισθεν,* post, retro; *ab ὀπίσω.*

Ἕλε, *hîc,* prehendit, ε. 37. interfecit; *ab ἕλον, pro εἷλον, aorist.* 2. *verbi αἱρέω. Vide ante* 138.

Ξανθὸς, ἡ, ὸν, flavus, floridus; *ab ἄνθος, εος, τὸ,* flos, *præposito ξ. ξανθῆς κόμης ἕλε Πηλείωνα, Verba prehendendi adsciscunt genit. cum totius partem aliquam prehendi indicant. Sic κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρός.*

198 Φαίνω, apparere facio; *-ομαι,* appareo: *derivatur à φάω,* luceo; *unde φαείνω, contr. φαίνω, ut αἴρω ex ἀνείρω, ut ante.*

Ὁρᾶτο, 3. *sing. imperf. ind. poët. pro ὡρᾶτο, à verbo ὁράω.*

199 Θαμβέω, *f. ήσω,* timeo, tremo, *nempe,* admiratione attonitus, admiror; *à θάμβος, εος, τὸ,* pavor, admiratio; *quod à θήπω,* stupefacio; *vel ex θάπος,* stupor, *interposito μ, et mutato π in β. Vel secundum Eustath. ex θέα et ἐμβιβάζεσθαι, ut sit ἡ διὰ θέας ἐμβιβαζομένη ἔκπληξις εἰς τὴν ψυχὴν,* stupor à spectro in animam inductus.

Μετετράπετο, retro se convertit, 3. *sing. aor.* 2. *verbi μετατρέπω.*

Γιγνώσκω, *vel γινώσκω,* nosco, censeo, statuo, agnosco, *fit, ut Eustathius affirmat, ex νοῶ,* cogito; *νοίσκω, quod per synæresin νώσκω, addito γ, Æolicè γνώσκω, per reduplicationem γινώσκω, fut.* 1. *γνώσομαι, præt. ἔγνωκα, ind.* 2. *ἔγνων, ως, ω, &c.*

200 Πάλλας, άδος, ἡ, Pallas; *à πάλλω,* vibro, quatio, *quia dicitur hastam vibrare.*

Φάανθεν *pro φάνθεν, addito α poët. pro ἐφάνθησαν,* 3. *pl. aor.* 1. *pass. Bœot. ut dicitur à φαίνω.*

201 Φωνέω, *f. ήσω,* voco, dico, vocem emitto, *à φωνὴ, ῆς, ἡ,* vox, *quod dicitur quasi φῶς τοῦ νοῦ,* lux mentis; *aut simpliciter ex φάω,* dico.

Πτερόεις, εσσα, εν, alatus. *Aliquando* sagittis *tribuitur, seu quòd pennatæ sunt, seu quòd celeriter ferantur modo avium; aliquando etiam* verbis, *ut hîc, quòd emissa ex ore revocari nequeant; à πτερὸν, οῦ, τὸ,* ala; *per syncop. pro πετερὸν, quod à πέτομαι, et πετάομαι· et syncop. πτάομαι,* volo; *à πτερὸν, fit πτερύσσομαι, propriè* alarum plausu latera ferire, *ut gallinacei ante cantum. Metaph.* lætor, gaudeo.

202 Τίποτε, cur, *et syncop. τίπτε,* cur: *à πότε,* quando; *item* quoniam.

Αὖθι *pro αὐτόθι, αὖτ',* rursus, *pro αὖτε.*

Αἰγίοχος, ου, *Ion. οιο, ο,* qui habet scutum confectum ex pelle caprina; *ab αἰγὶς, ίδος, ἡ,* pellis caprina; *ab αἴξ, γὸς, ἡ,* capra, *et ἔχω,* habeo, teneo.

Τέκος, εος, τὸ, partus, filius, *vel* filia, fœtus, *tam* parvulus, *quàm* adultus, *tam* brutorum, *quàm* hominum, *ab aorist.* 2. *ἔτεκον, verbi τίκτω,* pario; *ab inusitato τέκω.*

Εἰλήλουθα, *pro* εἰλήλυθα, *interposito* ο, *quod est pro* ἐλήλυθα, *interposito* ι, *ab* ἔρχομαι, ἐλεύσομαι, *aor.* 2. ἤλυθον, *per syncop.* ἦλθον, *præt. med.* ἤλυθα, *Attic. reduplicatis primis præsentis* ἐλήλυθα· *ab inus.* ἐλεύθω.

Ὕβρις, εως, ἡ, injuria, contumelia, injuria petulanter illata. 203

Εἴδω, video, *ind.* 2. εἶδον, *poët.* ἴδον, ἴδῃ, 2. *sing. aor.* 2. *act. subj.*

Ἔκ τοι ἐρέω, *per tmesin pro* ἐξερέω. 204

Ὀΐω, *per diæresin, pro* οἴω, puto.

Ἧς, *dat. pl. f. pronom.* ὅς, suus, *Ion. pro* αἷς. 205

Ὑπεροπλία, *et* εια, ας, ἡ, superbia; ὑπεροπλίῃσι *dat. plur. Ion. ab* ὑπέροπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in armis se omnia posse putat, *ideoque* superbus; *ab* ὑπὲρ *et* ὅπλον, ου, τὸ, arma; *hinc* ὁπλίζω, armo, paro.

Τάχ' *pro* τάχα, brevi, citò, confestim, *ut Iliad.* β. 193. τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν, mox autem puniet Græcos. *Aliquando* velociter, *ut Il.* σ. 524. οἱ δὲ τάχα προγένοντο, illi verò velociter procedebant. *Aliquando* fortè, *ut hîc,* τάχ' ἄν ποτε, fortè aliquando. *Factum autem est ex* τάχεα, *per syncop. neutr. pl.* τοῦ ταχὺς, celer, velox. *Aliquando* frequens, *ut Il.* φ. 491. ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοὶ, frequentes deciderunt sagittæ; *pro* ταχύτερος *comparat. est* θάσσων *apud Homer. ut Il.* ο. 570. οὔτε ποσὶν θάσσων, neque velocior pedibus; *et hinc* θᾶσσον *adverbium, pro quo* θᾶττον, *Hymn. in Merc.* 255. *pro* ταχύτατος *dicitur* τάχιστος *in superl. ut Iliad.* γ. 102. ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα, at cæteri dirimamini citissimè: *derivatur à* τάζω, extendo, *vel ex* τάω, *et* χύω, fundo: *cursor in viâ extenditur, et quasi effunditur, inquit Harmar, hinc* ταχέως, *ut Iliad.* ψ. 365. *et* ταχὸς, velocitas; *Il.* ψ. 406. *et* ταχύτης, *Iliad.* ψ. 740.

Γλαυκῶψ, ωπὸς, ὁ καὶ ἡ, qui cæsios habet oculos, *à* γλαυκὸς, ἡ, ὸν, cæ- 206
ruleus, color cæsius, *et* ὢψ, πὸς, ὁ, vultus, oculus. Γλαυκώπης, *idem;* γλαυκῶπις, ιδος, *fœm. epithet. Minervæ.*

Πίθηαι, *Ionicâ resolutione pro* πίθῃ, *vel potiùs paragogicè, aor.* 2. *med.* 207
subjunct. à πείθω.

Πρὸ ἧκε, *per tmesin pro* προῆκε, *vide vers.* 195. 208

Φιλέω, *f.* ήσω, amo, diligo, amicè tracto; *aliquando* osculor. *Il.* γ. 209
207. ἐν μεγάροισι φίλησα, in meis ædibus amicè tractavi. *Odyss.* 2. 195. ἐνδυκέως φιλέων.

Λήγω, *f.* ξω, cesso, *aliquando* cessare facio, remittere, *ut Iliad.* ν. 210
423. οὐ λῆγε μένος μέγα, non remittebat iram magnam.

Ὀνειδίζω, *f.* σω, convitior: *ab* ὄνειδος, εος, τὸ, opprobrium. *Dici-* 211
tur, inquit Eustath. quasi ὄνοσις, reprehensio: *ab* ὀνόω, reprehendo, vitupero.

Ἐστὶ, licet, ἦν, licebat, ἔσεται, licebit, accidet.

Ὧδε, *adverb.* sic, hoc modo, *hîc pro* τῷδε· *ab* ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, 212
hoc.

Παρέσσεται, aderit, 3. *sing. fut. verbi* πάρειμι.

Δῶρον, ου, τὸ, donum; *à* δίδωμι, *f.* δώσω, do, *ut* donum *à* do *apud La-* 213
tinos.

Ἴσχω, *et* -ομαι, habeo, retineo, coërceo, prohibeo, impetum repri- 214
mo, *ut hîc: ab* ἔχω· ἴσχεο, *Ionicè pro* ἴσχου *imperat. ab* ἴσχομαι.

216 Χρὴ, *impers.* opus est, oportet: *imperf.* ἔχρην *et* χρῆν, *infin.* χρῆναι, *pro quo etiam aliquando* χρῆν. *Quidam volunt* χρὴ, *per apocopen pro* χρήζει, *à* χρεία, ας, ἡ, indigentia, necessitas.

Σφωΐτερος, έρα, ερον, suus, *aliquando* tuus, *aliquando* vester; *à* σφωΐ.

Εἰρύσασθαι, *metri causâ pro* ἐρύσασθαι, *aor. infin. interposito* ι, *et sic significat aliquando* servare aliquid in animo reconditum: *aliquando sequente* ἔπος, *ut hîc,* consilium *vel* mandatum sequi, observare: ἐρύω, *ante.*

217 Ἄμεινον, *scil.* ἐστὶ, melius est; *ab* ἀμείνων, *comparat. ab* ἀγαθὸς, bonus.

219 Κώπη, ης, ἡ, remus, *item* manubrium: *à* κόπτω, scindo, ferio, percutio; *quia quasi aquam scindit.*

Καὶ μάλα περ, *per tmesin pro* καίπερ, etsi.

Σχέθω, habeo, teneo, reprimo: *tempora sumit à* σχέω, *idem: ab* ἔχω, *et idem* ἴσχω· σχέθε, *3. sing. imperf. pro* ἔσχεθε, *poët.*

220 Κουλεὸς, ου, ὁ, vagina, *pro* κολεὸς *per epenthesin* τοῦ υ.

Ὠθέω, trudo, pello, *fut.* ὠθήσω *et* ὤσω, *aorist.* 1. ὦσα *vel* ἔωσα, *præt.* ἔωσμαι, *Attic. pro quibus etiam reperiuntur* ὦσα *et* ὦσμαι, *sine augmento Attico; ab* ὤθω.

Ἀπιθέω, *f.* ήσω, non obedio; *ex* α *privat. et* πείθω, persuadeo; πείθομαι, persuadeor, seu pareo; *pro* ἀπειθέω, *metri causâ abjicit* ε, *et corripit antepenultimam.*

221 Βαίνω, *f.* βήσομαι, *præt.* βέβηκα· βεβήκεν, *3. sing. perf. ind.*

222 Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus, numen, fortuna, *quasi* δαήμων, sciens et peritus artifex; *à* δαίω, scio. *Nam dæmonibus antiquitas humanarum artium inventionem tribuit, inquit Constant.*

223 Ἀτάρτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* ἀταρτηρὸς, ὰ, ὸν, obnoxius, contumax, contumeliosus, *pleonasmo syllabæ* ταρ, *pro* ἀτηρὸς *idem: est etiam* insuperabilis, intractabilis; *ab* ἄτη, ης, ἡ, damnum; *hinc* ἀτάω, *fut.* ήσω, lædo, noceo; *est etiam* ἄτη dea, *quæ damna et infortunia hominibus mittit.*

225 Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino gravis, ebrius: *ab* οἶνος, ου, ὁ, vinum, *et* βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis; οἶνος *autem ab* ὀνέω, juvo, *ad quod etymon, inquit Scapula, Athenæus scribit Homerum allusisse, Il.* ζ. 261. ὀνήσεαι, αἴ κε πίησθα.

Ὄμμα, τος, τὸ, oculus, *item* aspectus, facies: *ab* ὁράω, video, *vel ab* ὄπτομαι, *idem, cujus præt. pass.* ὦμμαι.

Κραδία, ας, ἡ, *Ion.* κραδίη, cor, *per metathesin pro* καρδία· *à* κέαρ, τὸ, *idem; vel, ut quidam putant,* κραδία *à* κραδαίνω, tremore commoveo; *quod perpetuo cor palpitet.*

Ἔλαφος, ου, *Ion.* οιο, ὁ, cervus, *deducitur ab* ἑλεῖν τοὺς ὄφεις, *à capiendo serpentes, vel, secundum Martinium, ab* אלף *eleph.* bos; *est enim bos ferus.*

226 Θωρήσσω, *fut.* ξω, armo, induo thoracem, θωρηχθῆναι, *aorist.* 1. *pass. inf. à* θώραξ, κος, ὁ, dorica, thorax, vestis quâ tegitur pectus, à corde θορόντι, *id est,* saliente; *vel à* θεῖος, divinus, *et* ὠρεῖν, custodire, *quod mentem divinam nostri partem contineat et servet.*

Λόχος, ου, ὁ, agmen, cohors, insidiæ; *à* λέγω, cubare facio: *hinc* λο- 227
χάω, insidior.

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, princeps, omnium fortissimus, qui primarius est inter alios: *ab* ἄριστος, *ante: hinc* ἀριστεύω, *et* ἀριστεία, ἀριστήεσσιν, *Ion. pro* ἀριστεῦσι.

Τέτληκα, 2. *sing. perf. ind. per syncopen pro* τετάληκα, *à* ταλάω, 228
syncope τλάω, suffero, tolero; *item* sustineo, *id est* audeo: *hinc* τελαμὼν, ῶνος, balteus quo cingitur ensis; *et* τάλας, αινα, αν, miser, *quia multa perfert; et* Ἄτλας, αντος, ὁ, *qui cœlum humeris sustinet, per metath.*

Κῆρ *pro* κέαρ, ατος, τὸ, cor; *sed* ἡ κὴρ, ρος, fatum, *plerumque in malam partem*, mors, fatalis calamitas; *à* κύρω, consequor.

Εἴδεται, videtur, 3. *sing. præs. ind. ab* εἴδομαι.

Λωΐων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, *compar. ab* ἀγαθὸς, *superl.* λωΐστος, *con-* 229
tract. λῷστος· *fit à* θέλω, *et Dor.* λῶ, *vel* λάω, *quasi id quod magis volumus.*

Εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, amplus.

Ἀποαιρεῖσθαι, *poët. pro* ἀφαιρεῖσθαι, *præs. inf. verbi* ἀφαιρέομαι. 230

Ἀντίον, ex adverso, contra; ἀντίον αὐδᾷν, respondere; ἀντίον εἰπεῖν, contradicere: *ab* ἀντίος, adversus, ex adverso stans, *quod ab* ἀντὶ *præp.*

Δημοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum devorans, qui bona populi devorat et 231
profligat: *à* δῆμος, populus, *quasi* δεσμὸς, οῦ, ὁ, *à* δέειν, *videlicet à* ligando, *quia est cœtus hominum collectus, et* βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, esca, cibus *propriè* brutorum, *à* βόω, *vel* βόσκω, pasco.

Βασιλεὺς, *Att. pro* βασιλεῦ.

Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii: *ab* οὔτις, ινος, ὁ καὶ ἡ, nullus, *addit.* δα.

Ὕστατα, postremum; *ab* ὕστατος, άτη, ατον, *quod ab* ὕστερος, posterior: 232
ὕστατος, *tanquam ab* ὑστερώτατος.

Λωβάομαι, ῶμαι, injuriam infero, contumeliâ afficio: *à* λώβη, ης, ἡ, contumelia, injuria, *quod dicitur secundum Eustath. quasi* λαόβη, *à nomine* λαὸς, *et verbo* βαίνω, *ut sit* ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις, injuria vel contumelia palam illata; λωβήσαιο, 2. *sing. aor.* 1. *opt.*

Ἐπὶ ὀμοῦμαι *per tmesin pro* ἐπομοῦμαι, 1. *sing. fut.* 2. *ind. med. verbi* 233
ἐπόμνυμι.

Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum; *ab* εἵργω, includo, ὅτι ὁ ὀμνύων καθείργνυται πῶς οἷς ὁμολογεῖ.

Ναὶ, certè, etiam, *adv. affirmantis: item usurpatur jurejurando.* 234

Φύλλον, ου, τὸ, folium: *à* φύω, produco, nascor, *vel secundum Eustath. à* φυσᾷν, sufflo, *et* λαλαγεῖν, resono; διὰ τὸ ἐν τῷ φυσᾶσθαι λαλαγεῖν.

Ὄζος, ου, ὁ, nodus arboris, *et etiam* ramus inde exoriens; *metath.* homo bellicosus: *dicitur* ὄζος ἄρηος, *quasi* ramus à Martis stirpe prognatus, *Iliad.* β. 663. *de Licymnio, et* γ. 147. *de Hicetaone, et alibi.*

Φύω, *f.* σω, *præt.* πέφυκα, gigno, pario, edo. 235

Τομὴ, ῆς, ἡ, sectio, stirpis amputatio; *à* τέμνω, scindo, *cujus præt. med.* τέτομα.

"Ὄρος, εος, τὸ, mons, *dat. plur.* ὄρεσι, *poët.* ὄρεσσι.

Λείπω, relinquo, *fut.* λείψω, *aor.* 2. ἔλιπον, *præt. med.* λέλοιπα.

Θάλλω, *et* θαλέω, *fut.* ήσω, germino, pubesco; θηλέω, *Ion. ab Heb.* טל *tal.* ros, *qui pullulationis causâ, ad quod etymon alludit Homer. Odyss.* ν. 245. *de Ithacâ in Minervæ oratione Ulyssi;* αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τε ἔρση, semper habet pluvia illam, virescensque ros, *id est, qui facit* virescere.

Χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs, ferrum, *per metonymiam* quicquid ex ære conflatur: gladium *aliquando et* alia arma *significat. Inde tradunt dictum esse quasi* χέων ἀλκὴν, παρὰ τὸ χέειν τὴν δύναμιν τῶν ἐναιρουμένων.

236 Λέπω, decortico, *fut.* λέψω· περιέλεψε, 3. *sing. aor.* 1. *ind. act.*

Φλοιὸς, ῦ, ὁ, cortex; *à* φλέω, fœcundus sum.

Αὖτε, *hîc pro* δέ.

238 Παλάμη, ης, ἡ, palma, manus: παλάμῃς, *dat. plur. pro* παλάμαις, *à* πάλλω, vibro.

Φέρω· *hinc* φορέω, *propriè* fero vestem aliquam, *sed general.* gesto, gero quocunque modo.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui versatur circa jus; *interdum idem quod rex: à* δίκη, ης, ἡ, jus, causa, accusatio, mulcta, *et* πολέω, versor.

Θέμις, ἡ, lex, fas (*hinc* θεμιστὸς *vel* θεμιτὸς, licitus, sanctus) *habet genit.* θέμιτος *et* θέμιδος· *à* τίθημι, pono. *Sunt enim* θέμιστες, νόμοι τιθέντες, positæ et constitutæ leges.

239 Εἰρύαται, *Ion. pro* εἴρυνται, 3. *plur. perf. ind. pass. mutato* υ *in* α, custodiunt, *ab* εἰρύω.

240 Πόθος, ου, ὁ, desiderium, amor, affectus, cupido; *hinc* ποθὴ, ῆς, ἡ, *idem;* ποθέω, desidero; *à* πέποιθα, *præt. med. verbi* πείθω· *persuadet enim desiderium homini, ut id desideret quod desiderat, inquit etymol.*

"Ἵξομαι, *fut.* 1. *med. verbi* ἱκνέομαι, *mutuatitium ab* ἵκομαι.

241 Δύναμαι, δυνήσομαι, possum; δυνήσεαι, 2. *sing. f.* 1. *med. pro* δυνήσῃ, *à* δεινὸς, validus, peritus.

242 Εὖτε, quando, dum, sicut, ita; *pro* εὖτε *dicunt poëtæ* ἠΰτε.

Ἀνδροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida, viros interficiens, πολεμικὸς· *ab* ἀνὴρ *et* φένω, occido.

243 Πίπτω, cado, interficior, prosternor; *aliquando* profligor. *Vide Iliad.* β. 175. *fut.* πεσοῦμαι, *præt.* πέπτωκα, *aor.* 2. ἔπεσον· *à* πέτω, cado, *inusitat.*

"Ἔνδοθι, *pro* ἔνδοθεν, *poët.* intus; *ab* ἔνδον, intus.

244 Ἀμύσσω, *f.* ξω, rado unguibus, lanio, vellico, animum exulcero. *Metaph. ab* αἷμα, *inquit Etym. hinc* ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio.

245 Γαῖα *vel* γαίη, ης, ἡ, terra, *et per aphæresin literæ* γ, *fit* αἶα, *in prosâ* γῆ, *idem; γαῖα dicitur quasi* μαῖα *vel* ῥαῖα, *quia terra semen excipit, exceptumque gremio corrumpit; à* γῆ, *fit* γῆρας, ατος, τὸ, senectus, *quia senex ad terram despicit.*

246 Ἧλος, ου, ἡ, clavus; *hinc* καθηλόω, *f.* ώσω, clavo defigo, *vel* configo. *Est etiam* ἧλος, morbus quidam rotundus, callosus, capiti clavorum persimilis; *ab* ἕω mitto, *quòd immittatur iis quæ compinguntur.*

Πείρω, transfigo, *fut.* 1. περῶ, *perf.* πέπαρκα, *ind.* 1. ἔπειρα, *ind.* 2. ἔπαρον, *perf. pass.* πέπαρμαι, *ind.* 1. ἐπάρθην· *hinc* πόρος, ου, ὁ, meatus, per quem aliquid influit.

Ἑτέρωθεν, ab alia parte; *ab* ἕτερος, ρα, ρον, alter, *quod ab* ἓ, se. 247

Ἡδυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dulcè loquens; *ab* ἡδὺς, εῖα, ὺ, dulcis, *et* ἔπω, 248
dico.

Ἀνορούω, *f.* σω, surgo, exsurgo, impetu fero; ἀνόρουσε, 3. *sing. aor.* 1. *ind. act. ab* ἀνὰ, *et* ὀρούω, *quod ab* ὄρω, elevo, attollo, concito.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, *aliquando in bonam partem, et significat* jucundus, sonorus, facundus; *à* λίγγω, strideo, resono, *quod per Onomatopœïam à sono fictum; idem* λιγαίνω· λιγυρὸς, ὰ, ὸν, *idem cum* λιγύς.

Ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, concionator, orator; ἀγορητὺς, ύος, ἡ, concionandi ars: *ab* ἀγοράομαι.

Γλῶσσα, ης, ἡ, lingua, *item* sermonis forma, *et* lingula tibiæ, *ob si-* 249
militudinem γλῶττα, *Att.*

Τὸ μέλι, ιτος, mel; *hinc* μέλιττα, ης, ἡ, apis. *Eustath. deducit* παρὰ τὸ μέλω.

Γλυκὺς, εῖα, ὺ, γλυκίων, ιστος, *et* ύτερος, ύτατος, *et* γλύσσων, *pro* γλυκύτερος, dulcis, *transfertur ad multa, pro suavi seu jucundo: hinc* γλεῦκος, εος, τὸ, mulsum, vinum quoddam suave.

Ῥέω, *tempora sumit à* ῥεύω, fluo, *propriè de rebus liquidis: item* dico, loquor, *pro quo usitatius est* φημὶ, *aor.* 1. ἐῤῥήθην· ῥέεν, 3. *sing. imperf. ind. poët. pro* ἔῤῥεε, ν *additâ propter seq. vocalem.*

Γενεὰ, ᾶς, ἡ, genus, generatio, progenies, *aliquando* spatium septem 250
annorum; *aliquando* triginta, *aliquando* centum: *à* γίνομαι.

Μέροψ, οπος, *epitheton propriè hominis: à* μερίζω, divido, *et* ὄψ, vox: *ab* ἔπω, dico, *hinc homines dicuntur* μέροπες, *quòd articulatâ linguâ loquantur, quod soli homini datum est inter animantia: vel quòd hic aliâ, ille aliâ linguâ et dialecto loquatur; vel à divisione vocis, quæ post Chaldæam turrim facta proditur. Sunt etiam qui* θνητὸν *significare dicant.*

Ἄνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, homo: *ab* ἄνω, supra, *quòd cum articulo supplet vicem nominis: hinc* πρὸς τοὺς ἄνω, ad superos, *et* ἀθρέω, aspicio, *et* ὤψ, vultus, *juxta Ovid.*

Os homini sublime dedit, cœlumque tueri, &c.

Plato putat ἄνθρωπος *dici quasi* ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, contemplans quæ videt. *Alii, quasi* ἄνω ῥέπων, sursum vergens.

Φθίνω, *et* φθίω, corrumpo, contabesco, consumor, pereo; *à* φθέω, 251
idem; ἐφθίατο, *Ion. pro* ἔφθιντο, 3. *pl. plusquamperf. passivi: facta ex* 3. *sing. inserto* α *ante* τό.

Τράφεν, antea, *et poët.* πρόσθε *à* πρὸ, ante.

Τράφεν, *pro* ἐτράφησαν, *Ionicâ augmenti detractione, et Bœoticâ syncop. aor.* 2. *pass. verbi* τρέφω, *fut.* θρέψω, *(ad differentiam futuri* τρέψω, *à* τρέπω, *mutatur ad eundem modum tenuis in aspirat. etiam in aliis temporibus, quæ sine* φ *efferuntur) ind.* 2. ἔτραφον, *&c.* alo, nutrio, educo.

Ἠγάθεος, έη, valde divinus, *ab* ἄγαν, valde, *mutato* α *in* η, *quod ali-* 252
quando in compositione ν *amittit, et* θεῖος, divinus.

Τρίτατος, άτη, ατον, *idem quod* τρίτος.

254 Πόποι, proh dii: *in Dryopum linguâ, qui in Græciâ fuerunt, Dii dicebantur,* πόποι, *quasi* πάντα ὀπτεύοντες· *vox est admirantis, vel indignantis.*

Πένθος, εος, τὸ, luctus, dolor, *propriè qui ex morte amicorum concipitur: à* πάθος, εος, τὸ, passio, clades, interitus; *à* πάσχω, *ut* βένθος *à* βάθος.

Ἱκάνω, venio; *item* advenio, invado, *idem* ἵκω *et* ἱκνέομαι, *sed tempora ab* ἵκομαι.

255 Γηθέω, *f.* ήσω, lætor: γηθῆσαι, *3. sing. aor. 1. opt. hinc* γῆθος, εος, τὸ, lætitia; *idem* γηθεύω, *et* γήθω, ut *Iliad.* ξ. 139. γήθει ἐνὶ στήθεσσι, *et* γήθομαι, *quod à* γάδομαι *idem, vel à* γαίω, glorior, *ut* κνήθω *à* κνάω.

256 Κεχαροίατο, *reduplicatio pro* χαροίατο, *Ionicè pro* χάροιντο, *3. sing. aor. 2. med. opt. à verbo* χαίρω.

257 Πυνθάνομαι, *tempora à* πεύθομαι, audio, intelligo, interrogo, cognosco; πυθοίατο, *3. sing. aor. 2. opt. pro* πύθοιντο.

Μάρναμαι, illo odio contendo, quod nunquam ad fœdus perducatur, pugno telis infestis, seu verbis; *fit ab inusitato* μαρνάω, *idem, quod à* μὴ, non, *et* ἄρνειν, fœdus facere occisione agni: *ab* ἀρὴν, agnus, μαρναμένοιϊν, *Ion. pro* οιν.

258 Περίειμι, adhuc vivo, exsto, persto, supero: *à* περὶ, *quæ hîc in compositione significat* præ, *et* εἰμὶ, sum.

259 Νεώτερος, α, ον, junior; *à* νέος, α, ον, novus, juvenis; *à* νέος *fit* νεανίας, ου, ὁ, νεανίσκος, ου, ὁ· *sed* νεὼς, *Ion. pro* ναὸς, οῦ, ὁ, templum.

260 Ἀρείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, præstantior, *propriè* armis præstantior; *ab* ἄρης, Mars, prælium.

Ἠ, quàm, *poët.* ἠὲ, *inde* ἤπερ *idem.*

261 Ὁμιλέω, *f.* ήσω, in cœtu aliquorum versor, commercium habeo, versor; *ab* ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus; παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. *Sæpè dicitur de multitudine militum, et sunt qui hinc putant dici* παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας βάλλειν, *à turmis jungendis: hinc* μεθομιλέω, conversor.

Ἀθερίζω, *f.* σω, parvi vel flocci pendo, contemno, *tanquam* ἀθέρας· *ab* ἀθὴρ, spica, arista. *Eustath. dicit,* ἀθερίζειν *dici* ἀπὸ τῶν ἀθέρων, *quas agricola* οὐκ ἀξιοῖ θερίζειν, metere dedignatur; ἀθέριζον, *3. pl. imperf. Ion. pro* ἠθέριζον.

263 Ποίμην, ένος, ὁ, pastor, custos; *ab* ἐν τῇ πόᾳ μένειν, πόα, ας, ἡ, herba, gramen; *vel* ποιμὴν, *quasi* οἰμὴν, *ab* ὄϊς, ovis, *et* μάω, quæro, vehementer cupio; *hîc sumitur metaphoricè pro* ποιμὴν λαῶν, princeps, dux.

264 Ἀντίθεος, έου, ὁ καὶ ἡ, æqualis Deo; *ab* ἀντὶ, *æqualitatem in compositione denotante, et* θεός.

265 Ἐπιείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, assimilis; *ab* εἴκελος, similis, *quod ab* εἴκω, similis sum.

266 Κάρτιστος, *pro* κράτιστος, *metath.*

Ἐπιχθόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in terrâ vivit, terrestris; *ab* ἐπὶ, *et* χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Φὴρ, ηρὸς, ὁ, fera, *item* centaurus: φηρσὶν, *dat. plur. est etiam* fera 268
in genere; Æol. pro θὴρ, ὁ, *idem, quod* ἀπὸ τοῦ θέειν ῥᾷον, à currendo velociter.

Ὀρεσκῷος, ου, *per sync. pro* ὀρεσίκοιος, in montibus degens, in montibus cubans: ὀρεσκῴοισι, *dat. plur. Ion. pro* ὀρεσκῴοις, *ab* ὄρος, mons, *et* κέω *seu* κεῖμαι, jaceo.

Ἄπιος, ία, ιον, longinquus: *ex* ἀπίης γαίης, *id est*, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπεχούσης, *inquit Constantinus: ab* ἄπειμι, absum, *vel* ἀπίης, *id est*, τῆς Πελοποννήσου, ab Apide filio Phoronei.

Κατὰ ἐμαυτὸν, pro meis viribus, *seu* facultate, per me ipsum. 271

Βροτὸς, οῦ, ὁ, homo, mortalis, *ut* βροτὸς ἀνήρ· *sæpius sine substantivo,* 272
dicitur quasi ῥοτὸς, *id est*, ὁ ἐν ῥοῇ ὢν, quod nihil sit magis fluxum quàm homo; βρότος, οῦ, ὁ, cruor, sanies; *hinc* βροτόω, cruore inquino.

Μαχέοιτο, *pro* μαχοῖτο, *Ionica dissolutio diphthongi circumflexæ, præs. opt. à* μαχέομαι.

Ξυνίον, *pro* ξυνίουν, *hoc autem pro* ξυνίησαν, 3. *imperf. plur. verbi* 273
ξυνίημι, audio, *aut potiùs imperf. plur. verbi* ξυνίω, audio, *ait Constantinus.*

Ἀποαίρεο, *Ion. pro* ἀφαιροῦ. *Variè construitur* ἀφαιροῦμαι· ἀφαιροῦμαι 275
τὴν κούρην, *vel* τοῦ κούρην, *vel* τῷ κούρην.

Ἐάω, sino, permitto, *item* cesso; *imperf.* εἴαον, *non* η, *aorist.* 1. 276
εἴασα.

Ἀντιβίην, ἀντίβιον *et* ἀντιβία, *adverb.* contrà; *ab* ἀντίβιος, ία, ον, *vel* 278
ἀντίβιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, adversarius, *ab* ἀντὶ, *et* βία, vis.

Μείρω, divido, sortior, *præt. med.* μέμορα, *et metathesi* ἔμμορα· *hinc* μοῖρα, ας, ἡ, fatum, *quod et* decens *vel* æquum *significat; ut* 285 *hujus libri.*

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, sceptrum tenens; *à* σκῆπτρον, ου, τὸ, sceptrum, *et* 279
ἔχω.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus: *à* κύω, osculor, *quòd sit omnibus innatus gloriæ amor; vel quasi* κύειν δέος, parere timorem, *quòd plebeis animis timorem pariat; vel à* κήδω, curo: *sed* κύδος, ου, ὁ, convitium, objurgatio.

Γείνατο *pro* ἐγείνατο, *ab* ἐγεινάμην, *aor.* 1. *med. verbi* γείνομαι, ge- 280
nero.

Μήτηρ, τέρος, *et* τρὸς, *per sync.* mater; παρὰ τὸ μῶ, quæro, *vel* vehementer cupio, *quasi quæsita a liberis, vel proli victum quærens.*

Πλεόνεσσιν *pro* πλέοσι *poët. nam poëtæ formant dat. pl. a nomin. pl.* 281
addendo σι, *et mutando in neutris* α *in* ες· *ut* πάντεσσιν.

Μεθέμεν, *Ionicè pro* μεθεῖναι, *aor.* 2. *verbi* μεθίημι, depono, dimitto, 283
&c.

Ἕρκος, εος, τὸ, septum, claustrum, munimentum, sepes: *ab* εἴργω, 284
seu εἴργνυμι, *cum aspero, et poët.* ἐέργω, in carcerem conjicio, custodio, coërceo: *sed* εἴργω, *cum tenui,* veto, prohibeo, arceo; εἴργομαι, *cum tenui,* summoveo.

Πέλομαι, sum; *item* πέλω, *usitatum tantùm in præsenti indicat. et particip. et in præt. imperf. Vide etiam in* 94.

289 Σημαίνω, *propriè* signum do, *vel* signo dato aliquid præcipio; *generaliter* præcipio, impero, præsum; *à* σῆμα, τος, τὸ, signum, portentum, vexillum, sepulchrum.

292 Ὑποβλήδην, *adverb.* subjiciendo, vel interpellato sermone excipiendo verba dicentis nondum finita, obstrepere interfando; *ab* ὑποβάλλω, subjicio, *aliquando* interfari.

293 Καλεοίμην, vocer, *sine contractione pro* καλοίμην, 1. *sing. opt. præs. pass. verbi* καλέω.

Δειλὸς, ἡ, ὸν, timidus, ignavus, *à* δείδω, *f.* σω, timeo.

Ὑπείκω, *f.* ξω, *f.* 1. *med.* ὑπείξομαι, succumbo, cedo, obedio: *ab* εἴκω, assimilor, obedio.

Πᾶν ἔργον, *pro* εἰς πᾶν ἔργον.

Ὅττικεν, *poët. pro* ὅ, τι, *et* κεν.

Εἴποις, dixeris, 2. *sing. aor.* 2. *opt. verbi* ἔπω.

295 Ἐπιτέλλω, *et* -ομαι, jubeo, impero, præcipio, mandatum impono quod aliquis exequatur, exorior; *à* τέλλω *inusitato,* fio: *sed* τελέθω, sum, *verbum poëticum;* ἐπιτέλλεο *pro* -ου *Ionicè, præs. imperat. med.*

301 Ἀνελὼν, auferens, *aor.* 2. *part. ab* ἀναιρέω.

Ἀέκων, ουσα, ον, *in prosâ* ἄκων, invitus: *ab* α *priv. et* ἑκὼν, οῦσα, ὸν, volens, sponte aliquid faciens, *quod legitur in participio tantùm. Sunt autem qui dictum putant quasi* ἥκων, cedens, *ab* ἥκω, cedo.

302 Γνώωσι, *poët. pro* γνῶσι, 3. *pl. aor.* 2. *subjunc. ab* ἔγνων, *verbi* γινώσκω.

303 Αἶψα, statim, *vox poëtica: hinc* αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, *et* λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, *idem, cum particulâ augmentativâ* λα, *quæ semper auget in compositione: ab* ἅπτομαι, tango, *Eustath.*

Αἷμα, ατος, τὸ, sanguis: *hinc* αἱμασία, ας, ἡ, *Odyss.* σ. 358. sepes, *quæ spinas habet. Quidam deducunt* αἷμα *ab* αἴθω (*propter calorem, cujus sanguis fomes est*) *cujus præt. pass.* ἦσμαι, *unde* αἶσμα, *et* κατὰ τὴν ἔνδειαν *fit* αἷμα· *quòd autem* αι *ante* μ *et* ρ *plerumque aspiratur, fit* αἷμα.

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger, ater, *quasi* μελαινὸς, *à* μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, *quod à* μα *neg. et* λαεῖν, video, *inquit Martinius.*

Ἐρωέω, *f.* ήσω, fluo, moveo, recedo, aberro; *item* cesso, otio me do, *propriè* ἀπὸ τῆς ἔρας (*à quo derivatur*) ὑποχωρεῖσθαι, è terrâ elabi, *aut* fluere.

Δόρυ, τὸ, hasta, jaculum, *genit.* δόρατος *et* δόρυος, *metathesi* δουρὸς, *sic in cæteris: hinc* δορύσσω, *f.* ξω, pugno; δόρυ, *secundum Eustath. tam de ligno ex arbore exsecto, quam de eo quod in arbore adhuc est: à* δέρω, excorio: *ut sit* ξύλον ἐκδεδαρμένον, lignum deliberatum. *Sunt qui à* δρῦς, quercus, *deducunt.*

305 Ἀνστήτην *pro* ἀνεστήτην, surrexerunt, 3. *pers. dual. aor.* 1. *verbi* ἀνίστημι.

Λῦσαν, *Ion. et poët. pro* ἔλυσαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. act. verbi* λύω.

306 Εἴσος, η, ον, æqualis, *pro* ἶσος *et* ἴσος, *idem, addito* ε· *ab* εἴδω, assimilo.

308 Προέρυσσεν, *poët. pro* προείρυσεν, 3. *sing. aor.* 1. *ind. act. verbi* προερύω.

309 Κρίνω, *f.* νῶ, accuso, judico, damno, secerno, deligo.

Εἴκοσι, viginti, *et* ἐείκοσι, *idem.*

Βῆσε, *pro* ἔβησε, *3. sing. aor.* 1. *à* βαίνω, *hîc* ascendere facio.

Ἕω, sedere facio, colloco, *fut.* ἕσω, *vel* ἕσσω, *ind.* 1. εἷσα, *vel* ἕσσα, 311
et per tmesin pro ἄνεισε.

Πολύμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens: *à* πολὺς, *et* μῆτις, ιδος, ἡ, deliberatio, prudentia, consilium; *à* μήδω, curo, *pro quo usurpatur* μήδομαι, *unde* μῆσις, *et* σ *mutato in* τ μῆτις.

Πλέω, *fut.* πλεύσω, navigo; ἐπέπλεον, *3. plur. imperf. ind. verbi* ἐπι- 312
πλέω.

Ὑγρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; *ab* ὕω, pluo: *hinc* ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Κέλευθος, ου, ἡ, via, *in plurali* τὰ κέλευθα, *per metaplasmum, pro* κελεύθοι· *ab* ἐλεύθω, venio, *pleonasmo* τοῦ κ· *vel à* κέλλω τὸ τρέχω· ὑγρὰ κέλευθα, mare.

Ἀπολυμαίνομαι, lustror, purgor, *et contra,* corrumpo, noceo, *quod à* 313
λῦμα, τὸς, τὸ, sordes, purgamentum, *quasi* λοῦμα, *idem: quod à* λούω, lavo, *quòd* ἐν τῷ λούεσθαι ἀπεβάλλοντο λύματα, *inquit Eustath. hinc* λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis.

Ἀνώγω, *vel* ἀνωγέω, jubeo, mando, suadeo, *cujus imperf.* ἀνώγον, *pro* ἤνωγον· *item* ἠνώγουν, *præt. med.* ἄνωγα, *pro* ἤνωγα· *est etiam* ἀνώγημι, *ab* ἄνω, *poët. pro* ἀνύω, impetro.

Ἔρδω, facio, *id est,* sacrifico; ἔρδον, *3. plur. imperf. ind. poët. pro* 315
ἤρδον· *à* ῥέζω, *metathesi, et* ζ *mutato in* δ.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus, eximius; *à* τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἀτρύγετος, ου, ὁ καὶ ἡ, infructuosus, sterilis; *ab* α *priv. et* τρύγη, ης, ἡ, 316
frumentum, fructus; τρυγάω, *f.* ήσω, vindemio; *vel* ἀτρύγετος ἅλς, *quòd* τρυγεῖσθαι nequeat; *vel* βαθύτατος ἄβυσσος, fundo carens, *adeo ut ejus* τρύγας *fæces invenire nemo queat; à* τρὺξ, γὸς, ἡ, vinum recens, *item* fæx vini, *vel, secundum Plin.* ἀκαταπόνητος, indomitus; *à* τρύχω, *f.* ξω, vexo, *et* attero.

Ἑλίσσω, *f.* ξω, volvo, *pro* εἱλίσσω, *ab* εἱλέω, verto, volvo, implico, 317
agito; εἰλέω *cum tenui,* claudo, in angustum cogo, aggero; *et aliquando idem quod* εἱλέω· *hinc* ἐλελίττω, *vel* ἐλελίσσω, agito, rapido volumine torqueo; ἑλισσομένη, *part. præs. med.*

Καπνὸς, ου, ὁ, fumus: *à* καίω, uro, incendo, *et* πνοὴ, ῆς, ἡ, spiritus, flatus; *quod à* πνέω, spiro, *fut.* πνεύσω.

Πένομαι, pauper sum, occupor circa, *seu* laboro; πένοντο, *Ion.* 318
pro ἐπένοντο, *3. pl. imperf. ind.* πένης, ητος, ὁ καὶ ἡ, pauper, *et* πόνος, ου, ὁ, labor.

Τὰ κατὰ στρατὸν, *subintelligitur* ὄντα.

Λῆγ', *Ion. pro* ἔληγε, desinebat; *3. sing. imperf. ind. verbi* λήγω. 319

Ἐπηπείλησ' *pro* ἐπηπείλησε, minatus fuit, *3. sing. aor. 1. ind. verbi* ἐπαπειλέω.

Ἔσαν, *per systolen, pro* ἦσαν, *3. pl. imperf. ind. verbi* εἰμί. 321

Κήρυξ, κος, ὁ, præco, caduceator, fecialis, legatus, buccinator; κήρυκε, *nom. dual. à* γῆρυς, υος, ἡ, vox, *vel* κράζω, clamo.

Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, citatus, sedulus, diligens, impiger; ὀτρήρω, *nom. dual. ab* ὀτρύνω, incito, hortor, jubeo.

Θεράπων, οντος, ὁ, famulus; θεράποντε, *nom. dual. hinc* θεραπεύω, inservio; *à* θέρω, curo.

323 Ἀγέμεν, *pro* ἄγειν, *infin. pro imperat.*

324 Δώην, *Atticè pro* δοίην, *Ionicè additur* σι δώησι, *3. sing. aor. 2. opt. verbi* δίδωμι.

325 Ῥιγέω, *et* ῥιγόω, rigeo, frigeo, horreo, obstupesco; *à* ῥῖγος, εος, τὸ, frigus extremum, rigor; *hinc* ῥίγιον, horribiliùs, duriùs, tristiùs; *hinc superl.* ῥίγιστος, *à* ῥήγνυμι.

326 Προίει, præmittebat; *3. sing. imperf. ind. verbi* προίημι· *imperf.* προίην, ης, η, *et* προίεον, ουν, εες, εις, εε, ει.

327 Βάτην, *Doricè pro* ἐβήτην, *3. dual. aor. 2. verbi* βαίνω· *ab* ἔβην.

328 Ἱκέσθην, venerunt, *3. dual. aor. 2. med. verbi* ἱκνέομαι.

329 Εὑρίσκω, *tempora sumit ab inusitato* εὑρέω, *fut.* εὑρήσω, *aor. 2.* εὗρον, invenio, *propriè investigando; a canibus sumitur, qui* εὕρινες *dicuntur, quòd olfacta investigent et inveniant; interdum* reperio.

330 Γήθησεν, *Ion. pro* ἐγήθησεν, lætatus est; *3. sing. aor. 1. ind. verbi* γηθέω.

331 Ταρβέω, *f.* ήσω, timeo, tremo; *à* τάρβος, εος, τὸ, stupor, timor; *per syncop. pro* τάραβος, *idem; à* ταράσσω, turbo, territo, confundo, vexo.

Αἰδομένω, reverentes, *nom. dual. part. præs. verbi* αἴδομαι.

332 Στήτην, steterunt, *3. dual. aor. 2. ind. Ion. pro* ἐστήτην, *verbi* ἵστημι.

333 Προσφωνέω, *f.* ήσω, alloquor, appello, saluto; προσεφώνεον, *3. plur. imperf. ind. à* φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

334 Ἄγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuntius; *ab* ἀγγέλλω, nuntio, dico: *Eustath. deducit ab* ἄγω, *alii dictum affirmant quasi* ἀλέγω, *quod fit* ἀνλέγω, *et metath.* ἀγγέλλω, *mutato* γ *in* ν.

335 Ἆσσον, propiùs, *pro* ἔσσον, *idem, mutato* ε *in* α, *quod fit ab* ἐγγὺς, propè; *hinc* ἀσσοτέρω, *et* ἀσσοτάτω, propiùs, propè.

Υ̓́μμες, *pro* ὑμεῖς, *Æol.*

Ἴτε, *2. plur. imperat. præs. ab* εἶμι, *eo.*

Ἐπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est in culpâ, culpandus; *ab* αἰτία, *ante.*

337 Διογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Jove natus, nobilis, generosus; *à* διὸς, *et* γίνομαι. *Vocat.* ες.

Πατροκλέης, *flectitur cum duplice crasi. Nom.* έης, ῆς· *gen.* έεος, έους, οῦς· *dat.* έεϊ, εῖ· *accus.* έεα, έη, ῆ· *vocat.* εες, εις, *ut et cætera propria cum* κλέος *composita.*

338 Μάρτυρος, testis; *plur.* μάρτυροι, *à* μάρτυρ, ρος, ὁ, *idem.*

Ἔστων, sint, *3. dual. imperat. verbi* εἰμί.

Πρὸς θεῶν, coram diis.

339 Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus, felix. *Dicuntur dii* μάκαρες, *quia omnium beatissimam vitam degunt. Eustath. putat dictum* παρὰ τὸ μὴ ὑποκεῖσθαι κηρὶ· quòd fato non obnoxii. *Alii à* χαίρειν.

340 Ἀπηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crudelis, illaudandus; *ab* αἰνέω, laudo, *et* ἀπὸ, *quod negationem in compositione sæpè significat; quasi* ἄποθεν ὢν τοῦ αἰνεῖσθαι, procul à laude; *vel* ὁ μὴ ἡνίαις εἴκων, non frænis cedens; *vel metaph.* ἀπὸ τῶν δυσηνίων ἵππων, ab effrænatis equis.

341 Χρείω, *Ion. pro* ἡ χρεία, necessitas, opus; *aliquando* χρέω.

Ἀεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inconveniens, inconsentaneus, acris; *ab* α *privat. et* εἴκω.

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, perniciosus; ὀλοῇσι, *Ion. pro* ὀλοαῖς, *dat. plur. f. ab* ὄλλυμι, pereo. 342

Θύω, *fut.* σω, sacrifico, *aliquando* insanio, *ut hîc.*

Νοέω, *fut.* ήσω, intelligo, cogito, mente agito, volvo, sum sapiens, video, prospicio; νοῆσαι, *aor.* 1. *inf.* ὰ νόος, νοῦς, mens, cogitatio, &c. *in quibusdam casibus tertiæ et quintæ flexionis, a* νέομαι, *id est,* πορεύομαι, *scribit Eustath. quòd mente nihil celeriùs moveatur.* 343

Πρόσσω, ante, præterita, *et* ὀπίσσω, retro, futura, post; *pro* πρόσω, *et* ὀπίσω, *geminato* σ.

Ἐπεπείθεθ' *pro* ἐπεπείθετο, obedivit, 3. *sing. imperf. pass. verbi* ἐπιπείθομαι. 345

Ἄγω, *ind.* 2. ἦγον, *usitatiùs* ἤγαγον· ἐκ δ' ἄγαγε, *per tmesin et Ion. pro* ἐξήγαγε. 346

Γυνὴ, ἡ, *gen.* γυναικὸς, *vocat.* γύναι· *tanquam à* γῦναιξ· *in duali cum masculino; dicitur quasi* γονὴ, *à* γίγνομαι, *quia materiam habet generandi.* 348

Δακρύω, *f.* ύσω, lacrymo; *a* δάκρυ, υος, τὸ, lacryma. 349

Ἑτάρων *pro* ἑταίρων, sociorum, *gen. pl. ab* ἑταῖρος.

Ἄφαρ, statim, citò, facilè, subitò; *ab* ἅπτομαι, *quasi* ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γενόμενον· *poëtica vox; hinc* ἀφάρτερος, έρα, ερον, celerior.

Νόσφι, *adverb.* seorsum; *hinc* νοσφίζω, *Iliad.* β. 81.

Λιάζω, *f.* σω, agito, jacto, turbo: *item* separo, fugio, declino; λιασθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor. pass.*

Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus; *canum dicitur mare, propter spumam et fluctus.* 350

Ὁρόων, *poët. pro* ὁρῶν, ῶσα, ῶν.

Οἴνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, vinei coloris, *vel uvas maturas colore referens; ab* οἶνος, ου, ὁ, *et* ὄψις, εως, ἡ, visus.

Ὀρέγομαι, *et* ὀρέγνυμι, extendo, porrigo: *etiam* appeto, desidero, *quia illud desideramus, ad quod manus extendimus;* ὀρεγνὺς, ῦσα, ὺν, *part. præs. ab* ὀρέγομαι, appeto; *fit* ὀργὴ, ῆς, ἡ, *quia ira dicitur affectus vindictæ; ab* ὀρέγομαι, extendo, *fit* ὄρεγμα, τος, τὸ, passus. 351

Μήτηρ, μητέρος *per syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, *dicitur etiam de brutis quæ fœtum ediderunt; à* μάω, quæro; *vel quòd a fœtu quæratur; vel quòd fœtui victum quærat.* 352

Ἠρήσατο, supplicavit, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἀράομαι.

Μινυνθάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore durans; *quod a* μινὺς *Attic. pro* μικρὸς, parvus; *hinc* μινύθω, minuo; *hinc* μίνυνθα, *adv.* ad paululum temporis; *et hinc* μινυνθάδιος, *in animatis ponitur pro* βραχύβιος, *et in rebus inanimatis dicitur* ὀλιγοχρόνιος.

Ἐόντα, existentem, *acc. sing. masc. part.* ἐὼν, *poët. pro* ὢν, *ab* εἰμί.

Ὄφελλεν, *aor.* 2. *Ion. pro* ὄφελεν, *et hoc pro* ὤφελεν· *ab* ὀφείλω, *f.* ὀφειλήσω, debeo; *aliquando significat* utinam *in aor.* 2. *de quo post;* ὀφέλλω, augeo, adjuvo, prosum; *quod aliquando usurpatur pro* ὀφείλω, debeo; *sed* ὠφελέω, prosum, juvo. 353

Ἐγγυαλίζω, *fut.* σω, *vel* ξω, in manus porrigo, insero, figo in membris, sub fide sponsionis præbeo, *inquit Budæus ; à* γύαλον, ου, τὸ, cavitas, manus.

354 Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans; *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo : *hinc* ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, altus, *et* βρέμω, sono, strepo; *hinc* βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru.

Τυτθὸν, οῦ, τὸ, parvum; *à* τυτθὸς, ὴ, ὸν, parvus, infans, *cui mamma præbetur ; à* τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma; *hinc* τιτθὴ, ῆς, ἡ, nutrix.

356 Ἀπούρας, *aorist.* 1. *ab* ἀπουρίζω, *pro* ἀπουρίσας, auferens, præripiens, *pro* ἀφορίζω, extermino, ab alienis finibus aufero; *ab* ὅρος, ου, ὁ, terminus, *mutando* φ *in* π *Ionicè ; vel* ἀπέρας, *pro* ἀπαυρήσας, *quod cum syncope* ἀπαύρας, *et metalepsi* ἀπούρας· *ab* ἀπαυράω, eripio, privo, aufero.

357 Δακρυχέων, ἑουσα, έον, lacrymas fundens; *à* δάκρυ, υος, τὸ, lacryma, *et* χέω, fundo.

Πότνιος, ία, ιον, reverendus, pudicus, honorabilis : ἀπὸ τοῦ πίπτειν τοῖς ποσί· *pro* πότνιος, *aliquando legitur* πότνος, *per syncop.*

358 Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum : *à* βάθος, εος, τὸ, *idem, ut à* πάθος, εος, τὸ, πένθος, τὸ, *pleonasmo* τοῦ ν, *et* τροπῇ α *in* ε.

359 Καρπάλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox : καρπαλίμως, *adverb.* velociter, protinus; *pro* ἁρπάλιμος, *idem ; ab* ἁρπάζω, *f.* σω *vel* ξω, rapio, corripio, citò intelligo.

Ἀναδῦμι, emergo, *aliquando* recedo; ἀνέδυ, 3. *sing. aor.* 2. δῦμι, *sive* δύνω, *et* δύω, ingredior, demergo, induo.

Ἠΰτε, sicut, *per ectasin et diæresin* τοῦ εὖτε.

Ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo; παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν εἴλησιν· *vel potiùs ab* ὁμοῦ *et* ἀχλὺς, ύος, caligo, nebulosa obscuritas.

360 Πάροιθε, *et* πάροιθεν, ante, antea: *regit genit. à* πάρος, *poëticâ voce,* ante, antea.

361 Καταρέζω, demulceo, manibus tracto, *fut.* ξω, *pro quo aliquando* καῤῥέζω· κατέρεξεν, 3. *sing. aor.* 1. *ind. à* ῥέζω, facio. *Ante Vide* ε. 424.

Ὀνομαζω, *fut.* σω, nomine voco; ἔκ τ' ὀνόμαζε *per tmesin et Ionicè pro* ἐξωνόμαζε, 3. *sing. imperf. ind. ; ab* ὄνομα, τος, τὸ, nomen; *quod alii* παρὰ τοῦ νόμειν, distribuo, *deducunt, quòd nomen suam cuique imaginem rerum reddit ; alii ab* ὄνημι, juvo, *quasi* ὀνέομαι, *quòd ejus usu res agnoscatur.*

362 Τέκνον, ου, τὸ, filius, proles : *à* τίκτω, pario.

Κλαίω, fleo; *tempora sumit à* κλαύω· *sed* κλάω, frango, fut. κλάσω· *at* κλάω, *fut.* αυσω, *pro* κλαίω, *Atticè*, fleo, lugeo; *Eustathius deducit* κλαίω *à* κλάω, frango, *quòd lacrymis quodammodo frangitur animus.*

Σε φρένας, *Atticè pro* σοῦ φρένας, *qui utuntur accusat. pro genit. vel potiùs pro* κατὰ φρένας, *synecd.*

363 Κεύθω, *f.* σω, occulto; *à* κεύθος, εος, τὸ, profunditas, caverna.

Εἴδομεν, sciamus, *poët. pro* εἴδωμεν, 1. *plur. subj. præs. ab* εἴδω.

364 Βαρυστενάχω, graviter gemo, *poët. pro* στενάζω, *fut.* ξω, *à* στενὸς, ὴ, ὸν, angustus, *quia coarcto corde ingemimus ; hinc* στόνος, ου, ὁ, gemitus, suspirium.

365 Τίη, *poët. pro* τί, cur? quid? *à* τίς, τίνος.

Εἰδυίῃ, scienti, *dat. sing. fœmin. part. præs.* εἰδὼς, *per syncopen pro* εἰδηκὼς, *ab* εἰδέω.

Δάσσαντο, *Ion. et poët. pro* ἐδάσαντο, diviserunt, 3. *plur. aor.* 1. 368
med. à δαίω, divido, scio, uro.

Ἐκ δ' ἕλον, exemerunt, *per tmesin pro* ἐξεῖλον. 369

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, lorica ænea armatus; *à* χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, *et* 371
χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica; *quod Grammatici deducunt à* χέω, *quòd* περιχεῖται
τῷ σώματι. *Vid. Il.* β. 42.

Ἦεν, *pro* ἦν, erat, *Ionic. dicunt pro* ἦν, ἔα, *et ectasi poët.* ἦα, *imperf.* 381
ind. ab εἰμί.

Θνῆσκον, *Ionicè pro* ἔθνησκον, moriebatur, 3. *plur. imperf. ind. verbi* 383
θνήσκω.

Ἐπασσύτεροι, illi dicuntur facere, cùm unus facit post alterum continuâ serie; conferti, crebri, frequentes: *ab* ἐπὶ *et* ἆσσον, *idem quod* ἐγγὺς, propè, propiùs.

Ἐπῴχετο, ferebantur, 3. *sing. imperf. ind. pass. verbi* ἐποίχομαι.

Πάντῃ, omnino, undequaque. 384

Νέον, recenter, nuper; *à* νέος, α, ον, recens, juvenis. 391

Περίσχεο, *Ionicè pro* περίσχου, 2. *sing. aor.* 2. *med. imperat. à* περιέχω, 393
mutante fut. 2. περισχῶ, *à* περισχέω, contineo, defendo, adjuvo, curam suscipio.

Ἐῦς, bonus, fortis, formosus, *genit.* ἐέος, *sed per poëticam ectasin* ἠῢς, *genit.* ἠέος, *et metathesi,* ἑῆος· *hinc* εὖ, bene, feliciter, *in compositione significat* facilè, *vel* feliciter; *hinc* εὖγε, *adverb.* euge, bene: *vel* ἑῆος, sui, proprii, *ut quidam volunt*; *ut et* ἑάων, *genit. deduct. ab* ἑὸς, ἡ, ὸν, suus.

Ὄνημι *cum* ο, juvo, prosum, *fut.* 1. ὀνήσω, *aor.* 1. ὤνησα· ὠνέομαι, emo, 395
mercor.

Πολλάκι, multoties, *ante consonantem*: πολλάκις, *ante vocalem*; *à* 396
πολὺς, *multus.*

Μέγαρον, ου, τὸ, ingens domicilium, palatium; *à* μέγας, magnus: *sed generaliter,* quæcunque domus.

Ἔφησθα, *pro* ἔφης, 2. *sing. imperf. paragoge Æolicâ.* 397

Κελαινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nigras nubes faciens: *à* κέλαινω, nigrum facio: *quod à* κέλας *et* νέφος, εος, τὸ, nubes, caligo, *quod est à* νε *particulâ negativâ, et* φῶς, τὸς, τὸ, lux.

Ξυνδέω, *f.* ήσω, constringo: ξὺν, *Att. pro* σὺν, *à* δέω, ligo, vincio; *unde* 399
δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum; *sed cum genit.* absum; *at* δέομαι, *f.* ήσομαι, opus habeo, indigeo, supplico, rogo; *hinc* δεῖ, *imperf.* oportet: *sed* δήω, *cum* η, invenio.

Ὑπελύσαο, *diæresis Ionica pro* ὑπελύσω, 2. *sing. aor.* 1. *med.* ὑπελυ- 401
σάμην, *verbi* ὑπολύω.

Ὦκα, celeriter; *per syncop. pro* ὠκέα· *ab* ὠκὺς, εῖα, ὑ, *genit.* έος, είας, 402
έος, celer; ὦχ' *ob sequentem aspirat.*

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum manus habens; *ab* ἑκατὸν, centum, *et* χεὶρ, manus.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, altus, profundus; *factum ex Dorico* μᾶκος, *pro* μῆκος, εος, τὸ, longitudo, proceritas.

403 Βριάρεως, εω, ὁ, *Att. pro* Βριάρεος, ου, Briareus, *gigas quidam centum manus habens ; à* βριάω, robustus sum.

405 Γαίω, glorior; γαίων, ουσα, ον, *part. præs. hinc* γαῦρος, α, ον, superbus, ferox.

407 Μνάομαι, memoro, commemoro, memor sum; *f.* μνήσομαι, *præt.* μέμνημαι, *aorist.* 1. *pass.* ἐμνήσθην *hinc* μνάω, *id est,* μνᾶσθαι ποιῶ, in memoriam revoco; μνήσας, σασα, σαν, *aor.* 1. *part. act.*

Παρέζεο, *Ion. pro* παρέζου, asside, *præs. imperat. verbi* παρέζομαι.

Τὸ γόνυ, genu, *genit.* γόνυος, *et metath.* γοῦνος, *à* κονῶ, festino, curro.

408 Ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι *per tmesin pro* ἐπαρῆξαι, opem ferre, *aor.* 1. *inf. act. verbi* ἐπαρήγω.

409 Πρύμνα, ης, ἡ, puppis, *quæ ultima est in navi. Synecdoch. pro totâ navi ; hinc* πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis, *quo navis ad terram religatur,* rudens, à πρυμνὸς, ἡ, ὸν, ultimus, summus, extremus; *quod à* πέρας, τος, τὸ, *finis.*

Ἐλαύνω, *fut.* άσω, *tempora sumit ab* ἐλάω, impello, ago, instigo, *item* abigo, percutio; *hinc aor.* 1. ἔλασα, *et per syncopen* ἔλσα, *vel, ut alii,* ἔλσαι, *aor.* 1. *inf. ab* ἔλω, *f.* ἐλῶ, *Æol.* ἔλσω.

410 Κτείνω, occido, *fut.* κτενῶ, *præt.* ἔκτακα, *aor.* 2. ἔκτανον· *per apoc.* ἔκταν· *ab inusit.* κτάω, occido: *hoc autem secundum Mart. à* κάτω, *ut sit,* deorsum jacere, sternere: κτεινομένους, *part. præs. pass.*

Ἐπαυρέω, *et* ἐπαυρίσκω, *et* ἐπαύρομαι, fruor; *item* consequor; *item* pœnas luo, ἐπαύρωνται, 3. *plur. præs. subj. med.*

412 Ἄτη, ης, ἡ, culpa, noxa; *hinc* ἀτάομαι, patior detrimentum, *et* ἀτάω, *f.* ήσω, lædo.

413 Κατὰ δάκρυ χέουσα, *per tmesin pro* καταχέουσα, fundens, *part. præs. f. verbi* καταχέω.

414 Αἰνὰ, infeliciter, graviter, malo fato, *pro* αἰνῶς, *poët.* αἰνὸς, ἡ, ὸν, infelix, gravis; *quod ab* αἰ *interjectione,* heu, hei; *aut per syncop. ex* αἰανὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

415 Αἴθε, utinam, si, *et apoc.* αἲ, *sed* αἰ *fit Doricè pro* εἰ, *hinc fit communiter* εἴθε, *et* αἴθε, *pro* εἴθε.

Nota.
- Αἱ, *articulus præpos.*
- Αἳ, quæ.
- Αἲ, heu.
- Αἰ, si.
- Αἴ, utinam.

Αἴθε, εἴθε, ὡς, *verbo* ὄφελον, *vel Ionic.* ὄφελλον, *sæpè præponuntur sequente mox infinitivo ; usurpatur autem adverbium optandi ; factum ex aor.* 2. τοῦ ὀφείλω, debeo; *et aliquando invenitur in primâ, secundâ, et tertiâ personâ ;* αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, utinam sederes; αἴθ' ὄφελον ἄγαμος τε μένειν, utinam cœlebs essem; ὡς ὄφελον θάνατός μοι ἁδεῖν, utinam mihi mors placuisset, *Iliad.* γ. 173.

Ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, inoffensus; *aliquando* non nocens, *quod est verbale à* πήθω, *significante* πάσχω, patior; *idem est cum* πάθος, εος, τὸ, *ex* α *privat. et* πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Αἶσα, ης, ἡ, fatum, sors, fortuna, parca; *vel ab ἀεὶ ἴσα,* semper æqua- 416
lis; *vel quasi δαίσα, à δαίω,* divido; *quia distribuit unicuique tempus mortis, et vitæ conditionem.*

Δὴν, *adverb. poët.* diu, jamdiu; *hinc δηναιὸς, ὰ, ὸν,* diurnus, *et δῆνος, έος, τὸ,* consilium.

Ὠκύμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui brevis est fati; *ab ὠκὺς, εῖα, ὺ,* velox, *et μοῖρα,* 417
ας, ἡ, fatum; *à μείρω,* divido, sortior.

Ὀϊζὺς, ύος, ἡ, aerumna, miseria; *ὀϊζυρὸς, ρὰ, ρὸν,* infelix; *ab οἶ, adverb.* hei, heu, *fit οἴζω, unde οἰζύω (sicut αἰάζω, ab αἰ) per dialysin ὀϊζύω, et inde ὀϊζύς.*

Πέλομαι, sum, *imperf. ἐπελόμην, ἐπέλου, et per syncop. ἔπλου, et per* 418
diæresin ἔπλεω· πέλω, idem.

Τῷ, idcirco; *τῳ, sine accentu, pro τινὶ,* alicui.

Τοὶ, *particula enclitica adverbiis et conjunctionibus annexa tantùm ornatûs gratiâ: ut hîc, δέ τοι, aliis juncta, significat* quidam; *aliquando* igitur, *aliquando* quamvis.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulmine gaudens; *à τέρπομαι, f. ψομαι,* de- 419
lector, *et κεραυνὸς, οῦ, ὁ,* fulmen: *quod à κεραΐζειν,* dissipare, *ut boves cornibus, et ἀύειν,* clamare.

Ἀγάννιφος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde nivosus, nivibus obrutus; *ab ἄγαν, et νιφὰς,* 420
άδος, ἡ, nix; *quod à νίφω,* ningo.

Πάρημαι, assideo; *ab ἧμαι,* sedeo: *παρήμενος, ένη, ενον, part. præs.* 421

Ὠκύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, citus, citato gradu permeans, velox; *ab ὠκὺς, εῖα, ὺ, et πόρος, ου, ὁ,* transitus: *quod à πείρω,* transadigo.

Ἀποπαύεο, *Ion. pro ἀποπαύου, 2. præs. imperat. med. verbi ἀποπαύομαι.* 422

Ὠκεανὸς, οῦ, ὁ, *dicitur à celeri fluxu; ab ὠκέα, et νάω,* fluo. 423

Αἰθίοψ, πος, ὁ, *vel αἰθιοπεὺς, έος,* Æthiops; *ab αἴθω,* uro, *et ὄψις, εως, ἡ,* vultus; *quia adusti sunt facie.*

Χθιζὸς, ὴ, ὸν, hesternus; *à χθὲς,* heri.

Δαὶς, τὸς, ἡ, *et δαιτὴ, ῆς, ἡ, aliquando* convivium, *scilicet, ingeniosè exstructum; à δαίω,* convivor; *significat etiam* disco, doceor, comburo, incendo.

Ἕποντο, *Ion. pro εἵποντο,* sequebantur, *3. pl. imperf. ind. verbi ἕπομαι.*

Δωδέκατος, ατη, ατον, duodecimus; *à δυωδέκατος, άτη, ατον, idem; à* 425
δύο, poët. δύω, et δέκα, decem.

Ποτὶ, *Dorice pro πρὸς,* ad *vel* in. 426

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui æneis fundamentis insistit, firmus; *à χαλκὸς, οῦ, ὁ,* æs, *et βάσις, εως, ἡ,* gressus.

Δῶ, *pro δῶμα, per apocopen, hoc pro δόμημα· à δέμω,* ædifico.

Γουνάζομαι, *f. σομαι,* genibus innitor, genua amplectens oro; *à γόνυ,* 427
genu.

Αὐτοῦ, ibi, *per syncop. pro αὐτόθι.* 428

Εὔζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene cinctus, pulcher; *ἐϋζώνοιο, Ion. per diæres.* 429
pro εὐζώνου· à ζώννυμι, cingo.

Ἀπηύραον, *3. plur. imperf. et crasi ἀπηύρων, ab ἀπαυράω. Ante.* 430

Λιμὴν, ένος, ὁ, portus; *ἀπὸ τοῦ λίαν μένειν,* ad differentiam Oceani sem- 432
per fluentis.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ κ) ἡ, profundus; *πολὺ βένθος ἔχων. Vide βένθος, ante.*
Ἐντὸς, intus, *regit genitivum.*
Ἵκοντο, venerunt, *3. pl. aor. 2. verbi ἱκνέομαι.*

433 Ἱστίον, ȣ, τὸ, velum: *quod ab ἱστὸς, ȣ, ὁ,* malus navis: *quod ab ἵσταμαι,* sto; *hinc ἱστοδόκη, ȣς, ἡ,* receptaculum mali; *ab ἱστὸς, et δέχομαι,* excipio.

Στέλλω, mitto, succingo, contraho, *ut hîc, fut. στελῶ, aor. 1. ἔστειλα, στείλαντο, Ion. pro ἐστείλαντο, 3. pl. aor. 2. med.*

434 Πελάζω, *f. άσω,* accedo ad, pertingo, admoveo; *πέλασαν, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. aor. 1 ind. ἀ πέλας,* prope.

Πρότονος, ȣ, ὁ, *et πρότονον, ȣ, τὸ,* funis ille qui deducitur à malo ad proram; *ἀ πρὸ, et τόνος, ȣ, ὁ,* tentio: *quod ἀ τείνω,* tendo.

Ὑφέντες, *aor. 2. partic. ab ὑφίημι,* remitto; *ὑφεὶς, εῖσα, ὲν, gen. έντος.*

435 Ὅρμος, ȣ, ὁ, monile circa collum: *fit ab εἴρω,* necto; *vel* portus, statio navium; *hinc ὅρμισις, εως, ἡ,* quies in portu; *ab ἕρμα, τος, τὸ,* fulcrum in genere basis: *quia navis ibi tanquam in fulcro et stabilimento consistit.*

Προέρυσσαν, protraxerunt, *3. pl. aor. 1. ind. poët. pro προέρυσαν.*

436 Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *aliquando* tentorium, *aliquando* sepulchrum, *aliquando* anchora, *ut hîc; ab εὕδω,* dormio, *quasi εὐδινὴ, significat et* concubitus, *ut ζ.* 25.

Πρυμνήσιον, ȣ, τὸ, funis quo navis ad terram religatur; *quidam* oram *intelligunt; πρυμνήσια,* retinacula; *ἀ πρύμνα. Ante.*

437 Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, *propriè* aqua fracta à litore; *catachresticè* litus; *ἀ ῥήσσω,* frango, *quia in litore fluctus frangitur; hinc ῥηγνύω, et ῥήγνυμι, idem.*

439 Ποντοπόρος, ȣ, ὁ κ) ἡ, pontigradus: *ἀ πόντος, ȣ, ὁ,* pontus, *et πορεύομαι,* eo, iter ingredior; *sed πορεύω,* ago, duco, *aliquando* ire jubeo; *hoc autem ἀ πείρω. Ante.*

440 Βωμὸς, ȣ, ὁ, altare; *synecdoch.* templum; *sed propriè basis; ἀ βαίνω.*

445 Πολύστονος, ȣ, ὁ κ) ἡ, multùm gemens; *item* luctuosus, et multis gemitibus prosequendus; *ἀ πολὺ, et στένω,* gemo. *Ante.*

447 Κλειτὸς, ἡ, ὸν, celebris, inclytus, praeclarus, splendidus; *κλείω,* celebro, *quod ἀ κλύω,* audio: *quòd qui celebratur, ejus fama passim auditur; unde κλυτὸς, ἡ, ὸν, aliquando idem cum κλειτός· κλείω significat etiam* claudo, obsero.

448 Ἑξείης, ordine, deinceps, *per parenthesin Ion. τοῦ ει pro ἑξῆς idem; ab ἔχω, ἕξω, inquit Eustath.*

Εὔδμητος, ȣ, ὁ κ) ἡ, bene aedificatus; *ab εὖ, et δέμω,* ædifico.

449 Χερνίπτομαι, *f. ψομαι,* manus lavo; *χερνίψαντο, 3. plur. aor. 1. med. Ion. pro ἐχερνίψαντο, ἀ νίπτω,* lavo.

Οὐλοχύτης, ȣ, ὁ, hordeum sale conspersum ad sacrificandum, molæ; *alii,* primitiæ ante sacrificium; *aliquando* ipsa canistra ex quibus molæ effunduntur; *ab ȣλαὶ, ῶν, αἱ,* hordeum, *(quod ab ȣ̃λος, η, ον, idem quod ὅλος, η, ον,* integer; *quòd priusquam molæ invenirentur, hordeum, ut et aliæ fruges integræ comederentur) et χέω,* fundo.

Ἀνασχὼν, οῦσα, ὸν, *part. aor. 2. verbi ἀνέχω,* tollo.

Τίμησας, *Ion. pro* ἐτίμησας, honoravisti, *2. sing. aor. 1. ind. act. verbi* 454
τιμάω.

Ἴπτω, *f.* ψομαι, laedo; ἴψαο, *Ion. pro* ἴψω, *2 sing. a. 1. med.; ab* ἰὸς, οῦ, ὁ, missile: *vel, ut Harmaro placet, ab* ἰὸς, jaculum, *et* πίπτω, cado, *quia læditur in quem jaculum inciderit: sed* ἵπταμαι, volo, volas.

Προβάλοντο, *Ion. pro* προέβαλοντο, projecerunt, *3. plur. aorist. 2. med.* 458
verbi προβάλλω.

Αὖ, rursum, retro, *adv.* 459

Ἔσφαξαν, jugularunt, *3. pl. aor. 1. ind. verbi* σφάττω.

Δέρω, excorio; ἔδειραν, *3. pl. aor. 1. ind. à* δέρας, τος, το, pellis ovina, *propriè* corium.

Τέμνω, seco, scindo: *vel* τάμνω, *fut. 1.* τεμῶ *et* ταμῶ, *perfect.* τέτμη- 460
κα, *ind. 2.* ἔτεμον, *vel* ἔταμον, *perf. med.* τέτομα, *&c.*

Κατακαλύπτω, *fut.* ψω, abscondo, obtego, coöperio, κατεκάλυψαν, *3. plur. aor. 1. ind. à* καλύπτω, *præt. med. sumit à* καλύβω· *à* κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, forma: *quòd* κάλλει *gratiâ, inquit Martinus, nos ipsos tegamus et velemus.*

Δίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* δίπτυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, duplicatus; *à* δὶς, bis, 461
et πτὺξ, χὸς, ἡ, plica: *à* πτύσσω, *fut.* ξω, plico; *hinc* πύκα, densè, *sublato* τ· δίπτυχα ποιήσαντες, *id est,* duplicantes; *est etiam* δίπτυχα, *adverb.*

Ὠμοθετέω, *fut.* ήσω, humeris impono; *sed hîc* crudas carnes ex singulis victimæ membris carptas aris impono; ὠμοθέτησαν, *3. pl. aor. 1. ind. ex* ὠμὸς, ἡ, ὸν, immaturus, crudus, incoctus; *vel ex* ὦμος, ου, ὁ, humerus: *quòd ab humeris has carnes discerpere incipiebant.*

Σχίζη, *vel* σχίζα, ης, ἡ, rima, scissura; σχίζαι, ligna scissa in 462
usum sacrificiorum; σχίζῃς, *Ion. pro* σχίζαις, *dat. plur.; à* σχίζω, findo, scindo.

Αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, ardens, calidus, calefaciendi vim habens, niger; *aliquando etiam* splendidus: *vinum dicitur* αἴθοψ, *ut quidam volunt, propter colorem nigrum: ut alii, quia* θερμὸν, *seu* καυστικὸν, *quòd semina quædam caloris in se habeat; vel fortè ab effectu, quasi* αἴθων τὴν ὄψιν, *quòd faciem ignito quodam colore inficiat.*

Λείβω, libo, stillo, fundo; ἐπέλειβε, *3. sing. imperf. ind. hinc* λέβης, 463
τος, ὁ, vas, *in quo funditur aqua;* εἴβω, *idem quod* λείβω, *à quo fit; à* λείβω, stillo, *fit* λίβανος, ὁ, thus.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru cum quinque cuspidibus; πέντε ὀβελοὺς ἔχον ἐκ μιᾶς λαβῆς, veru in quinque cuspides ex uno manubrio divisum; *à* πέμπε *pro* πέντε, *Æolic. et* ὀβελὸς, οῦ, ὁ, veru; *hoc autem à* βέλος, εος, τὸ, *quòd simile sit* βέλει· *quali genere veruum utebantur Graeci.*

Σπλάγχνον, ου, τὸ, viscera: τὰ σπλάγχνα, exta et vitalia, cor, 464
jecur, pulmo, &c. *frequenter de corde dicitur: ut liquet etiam in compositis;* ἄσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens cor, *et* εὔσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, animosus; *item* misericors: *ducitur, ut refert Eustath. à Dorico* σπλὰν, *quod pro* σπλὴν *dicitur; hinc* σπλαγχνίζομαι, misericordiâ moveor.

Πάω, possideo, adipiscor, gusto, vescor; *πάομαι magis usurpatur;* ἐπάσοντο, *3. plur. aor. 1. med. ab Heb.* פה *peh,* os.

465 Μιστύλλω, minutatim seco, in frusta concido; *μίστυλλον, Ionicè pro* ἐμίστυλλον, *3. plur. imperf. ind.; à* μείων, minor.

Ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, *per tmesin pro* ἀμφιέπειραν, *3. pl. aor. 1. ind. verbi* ἀμφιπείρω.

466 Ὀπτάω, *f.* ήσω, asso, torreo; ὤπτησαν, *3. pl. aor. 1. ind.*

Περιφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sciens, peritus; *à* περιφράζω, circumloquor, considero, perpendo; *hinc* περιφράδεως, peritè, ritè.

467 Παύσαντο, *Ion. pro* ἐπαύσαντο, cessabant, *3. plur. aorist. 1. med. verbi* παύομαι.

Τετύκοντο, *3. pl. aor. 2. med. cum reduplicatione Ionicâ,* κ *pro* χ, *Ion. pro* ἐτύχοντο· *significat* τυγχάνω *aliquando* struo, facio, paro.

468 Δαίνυμι, epulas do, *seu* tribuo; δαίνυμαι, epulor; δαίνυντ' *pro* δαίνυντο, *Ion. pro* ἐδαίνυντο, *3. pl. imperf. ind. à* δαίω, idem.

Δεύομαι, *poët. pro* δέομαι, egeo, ἐδεύετο, *3. sing. imperf. ind.*

469 Πόσις, εως, ἡ, potus; *à* πίνω, *seu* πόω, bibo: *hinc* πότος, ου, ὁ, potus.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus; *ab* ἔδω, edo, *præt.* ἐδήδοκα, *cætera tempora non sunt in usu.*

Ἐξ ἔρον ἕντο, *per tmesin pro* ἐξέντο, exemerunt, *3. plur. aor. 2. med. verbi* ἐξίημι.

Ὁ ἔρος, τοῦ ἔρου, desiderium, *Æol. pro* ἔρως, ἔρωτος, ὁ, *ab* ἐράω, amo, cupio, *quod quidam deducunt ab* ὁράω, *quòd ex aspectu nascitur amor; alii ab* εἰσρέω, influo, *quòd amor intrinsecus per oculos influat; alii ab* εἴρω, dico, *quia quæ amamus, multùm sunt in ore; vel ab* εἴρω, necto, *quòd amor est nexus.*

470 Κρητὴρ, *pro* κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *Ionic.* crater; *à* κεράω, misceo; κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, i. e. *crateras ad summum usque labrum implebant, ut coronâ impositâ velut cincti viderentur;* στέφω *etiam aliquando exponitur* impleo. *Sic et Virgilius,* vina coronant.

471 Νωμάω, *f.* ήσω, vibro, moveo, divido, distribuo, *ut hîc, et aliquando* considero; νώμησαν, *Ion. pro* ἐνώμησαν, *3. plur. aor. 1. ind. à* νέμω, distribuo, divido, pasco, rego: *sed* νέμομαι, depascor, incolo, partior.

Ἐπαρξάμενοι, iterum exorsi, *nomin. plur. part. aorist. 1. med. verbi* ἐπάρχομαι.

Δέπας, τος, τὸ, poculum: δεπάεσσιν, *poët. pro* δέπασι, *dat. plur.* παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα· *hinc* δεπάζω, bibo.

472 Πανημέριος, ία, ον, per totam diem; *à* πᾶς, *et* ἡμέρα, ας, ἡ, dies; *ita dicitur dies ab* ἥμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, mansuetus, mitis, jucundus, *quia dies est jucunda, nox verò fera, et horrida; vel ab effecto secundum Platonem, quod* ἡμέρα ἥμερα *efficiat; vel, ut alii putant, quasi* ἱμέρα, *ab* ἱμείρω, desidero, *quòd diem homines maximè desiderent.*

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus, *vel* chori cum cantu; *à* μέλπω, cano, celebro; μέλπομαι, cano, ludo, oblector; *dicitur* μέλπω, *quasi* μέλη ἔπω, carmina dico.

Ἀείδοντες, canentes, *nom. plur. part. præs. verbi* ἀείδω. 473

Παιήων, ονος, *et* Παιῶν, ῶνος, *et* Παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis. Παιὼν *et* Παιὰν, *dicitur ipse* Apollo; *à* παίω, ferio, pulso, cædo; *quòd sagittis Pythonem confoderit. Hymnus autem hic canebatur aut in belli congressu (et tum Marti) aut partâ victoriâ, aut in aversione malorum, veluti hîc, ut pestis sedaretur: et hinc quidam deducunt à* παύω, sedo, *quasi* παυὰν, *&c.*

Μέλποντες, celebrantes, *nom. pl. part. præs. verbi* μέλπω. 474

Τέρπετ' *pro* τέρπετο, *Ion. pro* ἐτέρπετο, *3. sing. imperf. ind. pass. verbi* τέρπω.

Ἦμος, quando; *extra interrogationem, poëtica vox, cui respondet* τῆμος, tum. 475

Ἠέλιος, ὁ, sol, *per parenthesin τοῦ* ε, *et verso spiritu pro* ἥλιος, ίου, ὁ, *idem; ab* ἑλίσσω, circumago; *alii ab* ἕλη, ης, ἡ, calor, solis splendor, *ut sit quasi* ἕλιος· *alii à* δῆλος, manifestus, *ut sit quasi* δήλιος· *alii ab* ἅλς, mare, παρὰ τὸ οἰκεῖσθαι τὴν ἅλα, *inquit Eustath. vel quia ex mari ortum habere videtur.*

Καταδῦμι, penitus ingredior, ingredior in profundum, subeo, demergo, abscondo me, occido; κατέδυ, *3. sing. aorist. 2. ind. à* δῦμι, ingredior.

Κνέφας, τὸ, tenebræ, crepusculum, nox; *aliquando etiam* ultima noctis pars, diluculum, *genit.* κνέφατος, *inusitat. pro quo utuntur* κνέφους, *quasi à* κνέφος, *inquit Eustath. invenio autem Odyss.* σ. *369.* ἀχρὶ μάλα κνέφαος, ad extremum serum; *à* νέφος, εος, τὸ, *idem; sed Eust. et Etym. dici volunt* κνέφα, *quasi* κένον φάους.

Ἐπὶ κνέφας ἦλθε, *per tmesin pro* ἐπῆλθε, *3. sing. aor. 2.*

Κοιμάω, *f.* ήσω, dormire, *vel* cubare facio, *dormiendi causâ* colloco, *ut Odyss.* δ. *et* μ. νέβρους κοιμήσασα, *dicitur de* cervo; *aliquando* sopio, *ut de Jove, Il.* μ. κοιμήσας ἀνέμους· κοιμάομαι, cubo, *dormiendi gratiâ,* dormio, obdormio; *aliquando* morior; κοιμήσαντο, *Ion. pro* ἐκοιμήσαντο, *3. plur. aor. 1. med. à* κεῖμαι, jaceo; *hinc* κοιμητήριον, ου, τὸ, locus in quo mortui cubant, cœmeterium. 476

Ἠριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vernus, matutinus, manè genitus, *ob similitudinem temporis, pro quo est et* ἠριγένεια, *ab* ἔαρ, ver, *et per syncop.* ἦρ, ἦρος, τὸ· *hinc* ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, *et epenthesi* εἰαρινὸς, vernus; *hinc* ἠρινὸς, ἡ, ὸν, *et interposito* ε, ἠέρινος, η, ον, matutinus; *potest etiam intelligi aëre genitus, quasi* ἠεριγενὴς, *ab* ἠὴρ, ἠέρος, *pro* ἀὴρ, aër, *et* γίγνομαι. 477

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, roseos habens digitos; *à* ῥόδον, ου, τὸ, rosa; *quod à* ῥέω, fluo, *et* ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor, *et* δάκτυλος, ου, ὁ, digitus: *quod à* δείκνυμι, *quasi* δείκτυλος· δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται, *digitis ostendimus, vel à* δέχομαι, *quasi* δέκτυλος, *digitis enim accipimus quæ dantur.*

Ἠὼς, όος, *contr.* οῦς, ἡ, aurora: *ab* αὔω, splendeo: *ut* αἰδὼς, *declinatur.*

Ἀνάγοντο, solverunt, *Ion. pro* ἀνήγοντο, *3. plur. aor. 2. med. verbi* ἀνάγω. 472

479 Ἴκμενος, ένη, ενον, *id est*, ἱκνεῖσθαι ποιούμενος, venire faciens, secundus, prosper; *ab* ἵκομαι· ἴκμενος, *cum tenui*, *est* humidus, *et tum venit ab* ἰκμὰς, *genit.* άδος, ἡ, humor.

Οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus; *ab* ὀρούω, impetum do; *est etiam* οὖρος, *pro* ὄρος, εος, τὸ, mons; *et* οὖρος *pro* ὅρος, ου, ὁ, terminus, *Ion. Vide* οὐρὸς, *β.* 153.

480 Στήσαντ', *Ion. pro* ἐστήσαντο, erexerunt, 3. *pl. a.* 1. *med. verbi* ἵστημι.

Λευκὸς, ἡ, ὸν, albus, *à* λεύσσω, video; *quia album optimè videri possit.*

Πετάω, *et* πετάννυμι, pando, extendo, *fut.* πετάσω· ἀνεπέτασαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind.*

481 Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, *pro* ἄεμος, *interposito* ν, *idem; ab* ἄω, spiro.

Πρήθω, *f.* ήσω, incendo, inflo; ἐνέπρησεν, 3. *sing. aor.* 1. *sed Eustath. monet hoc* πρῆσεν *posse esse à themate* περάω, transporto, *per syncop.* πράω.

Μέσος, η, ον, medius; *dicitur* παρὰ τὸ μέρη ἴσα ἔχειν, *quòd habeat partes utrinque æquales.*

Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, unda, tempestas, *metaph.* magna lues, *quasi* κύκημα *à* κυκάω, misceo, *propriè de liquoribus; est etiam aliud* κῦμα *pro* κύημα, fœtus; *à* κύω, in utero gesto.

482 Στεῖρα, ας, ἡ, carina, naves: *quasi* στέῤῥα, *à* στεῤῥὸς, solidus, *pro* στερεὸς, *idem;* ἐπεὶ στερεωτέρα τῶν σανίδων ὑπάρχει· ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὥσπερ ἐπὶ θεμελίῳ τινὶ, &c. *inquit Eustath. quòd carina sit solidissimus asserum; quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis; est etiam* στεῖρα, sterilis, *quod à* στερέω, privo, *quasi* τοῦ τίκτειν ἐστερημένη.

Πορφύρεος, έα, εον, *contr.* οῦς, ᾶ, οῦν, purpureus: *à* πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Ἰάχω, vociferor, clamo, *et in rebus inanimatis*, resonare, strepitum edere; ἴαχε, 3. *sing. imperf. ind.*

Ἔθεεν, currebat, 3. *sing. imperf. ind. verbi* θέω.

483 Διαπεράω, *f.* άσω, pertranseo, *per syncop.* διαπράω, *hinc fut.* διαπρήσω, *et geminato* σ *poët.* διαπρήσσω, διαπρήσσουσα, *part. f.* 1. *fem.*

485 Ἤπειρος, ου, *Ion.* οιο, ἡ, continens, terra firma, regio mediterranea, *et poët.* terra; *ab* α *priv. et* πέρας, τος, τὸ, finis, *quasi sine fine.*

Ἔρυσσαν, traxerunt, *Ion. et poët. pro* ἤρυσαν *vel* εἴρυσαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. verbi* ἐρύω.

486 Ὑψοῦ, altè; *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo: *quod, ut quidam volunt, dicitur quasi* ὄψος *ab* ὄπτομαι, *ut sit* ἀφ' οὗ ἐστιν ὁρᾶν, unde patet prospectus: *ut alii, ab* ὑπό.

Ψάμαθος, ου, ἡ, arena, sabulum; ψάμαθος *etiam accipitur pro ipso litore: et* ψάμαθος, *et* ἄμαθος *ita inter se differunt; hoc campi pulverem significat, illud litoralem, qui est prope mare; à* ψάμμος, *idem, pro quibus* ἄμμος, *et* ἄμαθος, ου, ἡ, *à* ψαίω, in tenues partes comminuo.

Ἕρμα, τος, τὸ, sustentaculum, fulcrum; *ab* εἴρω, necto.

Τανύω, *f.* ύσω, *et* τάνω, extendo, traho; ὑπετάνυσσαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. à* τείνω.

Σκιδάζω, *et* σκίδνημι, *et* σκιδνῶ, dispergo, dissipo; ἐσκίδναντο, 3. *plur.* 487
imperf. à σκίδναμαι· *à* σκεδάω, *idem.*

Πωλέσκετο, *Ion. pro* ἐπολεῖτο, 3. *sing. imperf. ind. et* ο *verso in* ω, *à* πολέω, verto, versor, dego, ago: *nam* πωλέω *cum* ω, vendo.

Κυδιάνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, honestans viros, claros viros continens; *à* κῦδος, εος, τὸ, *et* ἀνὴρ, ἐρος *vel* ἀνδρὸς.

Φθινύθεσκε, 3. *sing. imperf. ind. verbi* φθινύθω, corrumpo, contabesco, 491
consumo; *est et* φθινυθέσκω, *idem; à* φθίω, *quod à* φθέω, *idem.*

Ποθέεσκε, desiderabat, *Ion. pro* ἐπόθεε, ει, 3. *sing. imperf. ind. verbi* 492
ποθέω.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, tumultus, vox pugnæ commissæ, clamor belli, *et ex consequente*, prælium; *ab* αὔω, clamo, exsicco, incendo; *hinc* αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio.

Πτόλεμος, *pro* πόλεμος, ου, ὁ, *hinc reges Ægypti dicuntur* Πτολέμαιοι, *quia bellicosi.*

Ἐκ τοῖο, *Ion. pro* του, *scil.* χρόνου, à quo tempore. 493

Ἴσαν, 3. *plur. imperf.* εἶμι, eo. 494

Λανθάνω, *item* λήθω, lateo; λανθάνομαι *et* λήθομαι, obliviscor; λήθετ' 495
pro λήθετο, *Ion. pro* ἐλάθετο, 3. *sing. aor.* 2. *ind.*

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, præceptum; *ab* ἐφίημι, mando; *item* stimulo, incito; ἐφετμέων, *Ion. pro* ἐφετμῶν, *gen. pl.*

Εὐρύοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, latè videns; *ab* εὐρὺς, εῖα, ὺ, *et* ὤψ, ὠπὸς, ὁ. 498

Ἄκρος, ρα, ρον, summus, *id est*, extremus *vel* supremus. 497

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, summitas capitis; et summitas in genere; *dicitur quasi* κάρης ὀροφὴ, tectum capitis; *vel quasi* κρυφὴ, *à* κρύπτω, tego, abscondo; *quòd ea pars capitis crinibus tegatur.*

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, multa cacumina habens; *à* δειρὰς, άδος, ἡ, jugum collis, cacumen; *sed* δειρὴ, ῆς, ἡ, collum, cervix, *et* δειρὸς, οῦ, ὁ, collis.

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, sinister; *et metaph.* indoctus, rudis, ineptus, in- 501
faustus; *à* σκάζω, claudico: *quia levis manus claudicat* περὶ τὸ ἐνεργεῖν, *inquit Eustath.*

Δεξίτερος, ρα, ρον, *poët. pro* δεξιὸς, ὰ, ὸν, dexter; *à* δέχομαι, excipio; ὅτι δέχεται δι' αὐτῆς τὰ διδομένα· δεξιαὶ *etiam apud Homer. exponitur pacta conventa, Il.* β. 341. καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum; *ab* ἀνθέω, floreo: *quòd in eo barba efflorescit; aliquando* guttur.

Ἀτὰρ, sed, *pro quo aliquando* αὐτὰρ.

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, qui nubes congregat; *à* νεφέλη, ης, ἡ, *quod à* 502
νέφος, εος, τὸ, *et* ἀγείρω. *Vide* Θυέστα, 115.

Τίμησον, honora, 2. *sing. a.* 1. *imperat. verbi* τιμάω. Ὠκυμορώτατος, 505
superl. grad. adj. ὠκύμορος.

Ἧστο, 3. *pers. sing. imperf. med.* ἥμην, σο, το, *et per epenthesin* τοῦ σ, 512
ἧστο· *ab* ἧμαι.

Ἅπτομαι, *f.* ψομαι, tango, *aliquando* attingo, apprehendo, *ut hîc; aliquando* appropinquo, adeo, ingredior; *ut Il.* β. 358. ἁπτέσθω ἧς νηὸς, erat ad suam navem. *Il.* θ. 67. ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· *item* asto. *Il.* ε. 799. ἵππους δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, prope autem jugum equinum dea

astitit; *item* adhæreo, *ut Il.* π. 8. ἠΰτ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνέλεσθαι ἀνώγει Εἱανοῦ ἁπτομένη, quæ cum matre currens elevari flagitat vesti adhærens; *aliquando dicitur de capessendis armis, ut Odyss.* β. 423. ἐκέλευσεν ὅπλων ἅπτεσθαι, jubet arma captare; *aliquando* attingo, esito, gusto, *ut Odyss.* δ. 60. Σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον, cibum gustate, et gaudete; et *Od.* κ. 379. βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος, cibum autem non attendis neque potum.

Φύω, *fut.* σω, gigno, nascor; *aliquando* πέφυκα, adhæreo, *ut hîc;* ἐμπεφυῶς, υῖα, ὁς, *part. perf. act. per syncop. pro* ἐμπεφυκυῖα, *vel ex præt. med.* ἐμφύομαι, innascor, ingenero, *cujus præt. med. aliquando*, ita adhæreo, ut avelli nequeam, ut ingenerari videar.

Ἔρομαι, interrogo; *hinc aor. 2. med.* ἠρόμην, ου, ετο, *idem; pro* εἴρομαι *apud poëtas; ab* εἴρω, dico.

Δεύτερον, secundò, iterum; *à* δεύτερος, ρα, ρον, secundus, inferior, posterior; *à* δύο.

514 Νημερτὲς, *adverb.* verè; *à* νημερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, *quasi diceret, in quo dicendo non erratur: à* νὴ, *et* ἁμαρτάνω, aberro, pecco, *quod deducunt à* μάρπτω, prehendo, *vel secundum Martin. à* מרות *maroth, Heb.* rebellare.

Ὑπισχνέομαι, *et* ὑπίσχω, *et* ὑπίσχομαι, promitto; *à* σχέω *pro* ἔχω· *hinc* ἴσχω *idem;* ὑπόσχεο, 2. *sing. aor.* 2. *imperat. med. pro* ὑπόσχου.

Κατάνευσον, annue, 2. *sing. aor.* 1. *imper. verbi* κατανεύω.

515 Ἀπόειπε, nego; *nam* ἀπὸ *in compositione interdum est priv. aut negat. ut hîc.*

Ἔπι *pro* ἔπεστι, inest.

516 Μετὰ πᾶσι, *pro* πασῶν.

Ἀτιμοτάτη, *superl. grad. fem. adj.* ἄτιμος.

Εἰδέω, *f.* ήσω, scio; *ab* εἴδω, *idem; hinc* εἰδέναι *infin. pro* εἰδηκέναι, *et part.* εἰδὼς, *pro* εἰδηκὼς, *per syncopen.*

517 Ὀχθέω, *f.* ήσω, indignor, graviter suspiro, gravatè fero; *ab* ὄχθη, ης, ἡ, ripa, *metaph. quoniam animus* ὀχθοῦντος, *dum aliquâ re offenditur, quasi exsurgit et intumescit; sunt tamen qui ab* ἄχθομαι *deducunt.*

518 Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, odiosus, invisus; *fit ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium, *et* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, visus, *seu* vox, *ut sit* ἐχθοοπὸς, *et pleonasm.* τοῦ δ, ἐχθοδοπὸς, *quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum; hinc* ἐχθοδοπέω, *f.* ήσω, sum invisus, voce altercor, sum inimicus; ἐχθοδοπῆσαι, *id est,* ἐχθρὸν γενέσθαι.

Ἐφήσεις, induces; *sing. fut.* 1. *verbi* ἐφίημι.

519 Ἐρέθησι, *Ion. pro* ἐρέθῃ· *ab* ἐρέθω, irrito, lacesso; *ab* ἔρις, δος, ἡ, lis, contentio; ἐρέθειν *est* εἰς ἔριν θυμικὴν παρακινεῖν, *inquit Eustath. alibi; hinc* ἐρεθίζω, *idem quod* ἐρέθω.

521 Νεικέω, *f.* ήσω, objurgo, *propriè in verbis,* contendo, rixor; *à* νεῖκος, εος, τὸ, rixa; *quod à* νὴ *part. priv. et* εἴκω, cedo; *sed* νικάω, vinco.

522 Ἀποστείχω, abeo, discedo, revertor; *à* στείχω, *propriè* ordine eo, incedo, *fut.* 1. στείξω, *perf.* ἔστειχα, *ind.* 2. ἔστιχον· *hinc* στίχος, ου, ὁ, ordo, *et* στὶξ, χὸς, ἡ, acies, *vel* turma continens homines trecentos vel quingentos.

Νοέω, *f.* ήσω, mente agito, cogito, animadverto, intelligo; *item* vi-
deo, cerno, νοήσῃ, *3. sing. aor. 1. subj.*

Μέλει, curæ est, *fut.* μελήσει· *perf.* μεμέληκε· *sed apud poëtas* μέμηλε 523
per syncop. unde partic. μεμηλὼς, qui, *vel*, quæ curæ est; *dicitur* ἐμοὶ
ταῦτα μελήσεται, *vel* ἐμοὶ περὶ τούτων μελήσεται.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput; *ἀπὸ τοῦ κεκυφῶσθαι*, à cavitate. 524

Πεποίθῃς, *3. sing. subjunct. med. à* πέποιθα, fretus sum, credo, *præt.
med. verbi* πείθω, persuadeo, *fut. 1.* πείσω, *præt.* πέπεικα, *aor. 2.* ἔπι-
θον, *&c.*

Ἔμεθεν, *Att. pro* ἐμέοθεν, *Ion. pro* ἐμοῦθεν, *gen. sing. ab* ἐγώ. 525

Τέκμαρ, τὸ, finis, exitus: *item* signum: τέκμωρ *idem: sumitur et pro* 526
scopo, *seu fine actionum proposito.*

Παλινάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, rursus congregatus, revocatus, *vel* quod re-
vocari potest: *pro* παλιναγέρετος, *à* πάλιν, rursus, *et* ἀγείρω, congrego.

Ἀπατάω, *f.* ήσω, *quasi* ἀπάγω τοῦ πάτου, *propriè*, aliquem à viâ rectâ
abducere; *et metaph.* decipio, fallo; *hinc* ἀπατηλὸς, ἡ, ὸν, fallax.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad finem non perductus, irritus: *item* fine ca- 527
rens; *à* τελευτάω, *f.* ήσω, finio, *quod à* τέλος, εος, τὸ, finis.

Κυάνεος, έα, *vel* έη, εον, *et* κυάνειος, εία, ειον, cæruleus; *aliquando* ni- 528
ger; *à* κύανος, ου, ὁ, color cæruleus; κυανέῃσιν, *Ion. pro* κυανέαις, *dat.
plur.*

Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium. *Metaph.* superbia; *aliquando* tumulus;
ab ὄπτομαι, *inquit Martin.* ὀφρύσι, *dat. plur.*

Ἀμβρόσιος, ία, ιον, immortalis, divinus; *interdum* dulcis, placidus; 529
quod ab ἄμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem; ab* α *privat. et* βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis.

Χαίτη, ης, ἡ, juba equi; *propriè*, in homine cæsaries; à χέω, fundo.

Ἐπεῤῥώσαντο, *3. pl. aor. 1. med.* ἐπιῤῥώομαι, fortiter moveor; *quod ab*
ἐπὶ *et* ῥώομαι, *inusitat. à quo tamen quædam tempora sunt in usu; sig-
nificat*, vehementi motu agitari; *hoc autem à* ῥώννυω *vel* -υμι, corro-
boro; ἐπεῤῥώσαντο, *id est*, ἐῤῥωμένως ἐκινοῦντο.

Κρὰς, κρατὸς, *in genit. vel* κράας, κράτος, τὸ, caput; *à* κάρηνον, ου, τὸ, 530
idem.

Ἐλελίττω, *f.* ξω, agito, concutio, rapido volumine torqueo; ἐλέλιξεν,
3. sing. aor. 1. ind. ab ἑλίσσω, *supra, reduplicatione primæ syllabæ.*

Βουλεύω, *f.* εύσω, consilium agito, consulto; *à* βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, 531
consultatio.

Διετμάγην, *Bœot. pro* διετμάγησαν, *3. plur.* διετμάγην, *aor. 2. pass. à*
τέμνω, *quod aliquando format fut.* 1. τμήξω, *aor. 2.* ἔτμαγον, *vel* ἔτμηγον,
inquit Scotus; alii faciunt hoc fut. et aor. à τμήσσω, *vel* τμήγω, seco,
scindo, divido, separo.

Ἅλλομαι, *f.* ἁλοῦμαι, salio, salto: *hinc* ἆλτο *cum leni pro aspirat.* 532
*Æolico more, qui dictiones à quacunque vocali incipientes tenui effici-
unt, 3. pers. aor. 2. med. per syncop. pro* ἥλετο, *et* α *pro* η· *quibusdam
placet, ut* ἆλτο *potiùs sit aorist. 1. pro* ἥλατο· *quibusdam, ut sit plusq.
perf. pass. à præt.* ἧλμαι, *plus.* ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, *pro quo* ἆλτο.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, *ut hîc; catachrestice et metaph. variè
significat;* latus, β. 92. ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο, litus secun-
dum latum prodibant; densus, *ib.* 146. κινήσει ζέφυρος βαθὺ λήϊον, mo-

verit zephyrus densam segetem. *π.* 765. βαθέην ὕλην, densam sylvam (*ubi* βαθέην *pro* βαθεῖαν) ; *item* altus, *Iliad.* ε. 144. βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς, alto exilit ovili ; *aliquando* vehemens, λ. 306. βαθείῃ λαίλαπι τύπτων, vehementi procellâ verberans ; spissus, *ν.* 445. τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν, ter nebulam percussit spissam ; *et* ψ. 249. βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη, *item* abditus, *Il.* τ. 124. τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν, huic autem dolor acutus mentem verberavit abditam ; *à* βάθος, εος, τὸ *in comparat.* βαθύτερος, βαθίων, *et* βάσσων· *superl.* βαθύτατος, *et* βάθιστος, *Iliad.* θ. 14. ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον, ubi profundissimum sub terrâ est barathrum.

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidus, fulgens ; in *obliquis aliquando patitur crasin, ut in acc.* αἰγλῆντα *pro* αἰγλήεντα· *ab* αἴγλη, ης, ἡ, fulgor, splendor ; *hinc* ἀγλαὸς, ȣ, *idem ; quod quidam ab* ἀγάλλω, orno, facio, paro, *deducunt ; et inde* αἴγλη.

Ἔσταν, 3. *plur. aor.* 2. *pro* ἔστησαν, *Bœot. et per syncop. vid.* ϐ. 170.

534 Ἕδος, εος, τὸ, sedes, solum, templum, *aliquando* mora, desidia ; *ab* ἕζομαι, sedeo ; *aliquando* simulachrum.

Σφὸς, ȣ, *Dor. pro* σφέτερος, έρα, ερον, suus, proprius.

Ἐναντίον, *adverb.* in occursum, ex adverso, obviàm ; *ab* ἐναντίος, α, ον, adversus ; *ab* ἐν *et* ἀντί.

Ἔτλη, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* τλάω *vel* τλῆμι, *pro* ταλάω, suffero, sustineo, audeo, *fut.* 1. τλήσω, *præt.* τέτληκα, *aor.* 2. ἔτλην.

535 Ἐπερχόμενον, advenientem, accedentem, *acc. sing. m. part. præs.*

Ἅπαντες, omnes, *nom. pl. m. ab* ἅπας, ασα, αν.

536 Θρόνος, ου, ὁ, solium, sedes, sella augusta. *metaph.* dignitas ; *à* θράω, sedeo.

537 Ἀγνοιέω, *metri causâ pro* ἀγνοέω, *f.* ήσω, ignoro ; ἠγνοίησεν *per epenth.* τȣ ι *pro* ἠγνόησεν, 3. *sing. a.* 1. *ab* α *priv. et* νοέω, cogito, in animo verso, video.

Συμφράζειν βουλὰς, consilium ferre ; *à* συμφράζω, colloquor, consilium capio simul ; *à* φράζω, dico ; *a* φάω, dico, *deducit Eustath. quasi* φάζω, *et epenth. literæ* ρ, φράζω· συμφράσσατο, *Ion. et poët. pro* συνεφράσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

538 Ἀργυρόπεζος, ȣ, ὁ κ ἡ, argenteos habens pedes, *id est*, argentei coloris : *per consequens*, candidos, formosos ; *à* πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis, pes : *quod quidam deducunt à* πέδον, ȣ, τὸ, terra, solum ; *quidam* παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ ἕζεσθαι· *vel à* πέζα, fimbria, limbus ; ἀργυρόπεζα *dicitur* Thetis, ἡ κόσμος λαμπρὸν (*inquit Eustath.*) περὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου ἔχουσα, quod habeat fimbrias vestimenti, institis argenteis ornatas ; *et* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, argenteus, albus.

539 Κερτόμιος, ιου, ὁ κ ἡ, cor scindens, opprobrium, maledicentia ; κερτομίοισι, *Ion. pro* κερτομίοις, *subintellige* ἔπεσι· *à* κῆρ, τὸ, cor, *et* τέμνω, scindo ; *quia convitium cor quasi conscindit.*

540 Δολομήτης, ου, *vel* δολόμητις, εος, ὁ κ ἡ, qui dolosè cogitat, vafer, dolosus ; *à* δόλος, ου, ὁ, dolus, *et* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Ἀπὸ —— ἐόντα, *per tmesin pro* ἀπόντα, *accus. sing. m. ab* ἄπειμι.

542 Κρυπτάδιος, ία, ιον, clandestinus ; *à* κρύπτω, abscondo.

Δικαζέμεν, *Ion. pro* δικάζειν, determinare, judicare, statuere ; *à* δίκη, ης, ἡ, jus. *Arist. deducit* δίκαιον ἀπὸ τοῦ δίχα, *quasi* δίχαιον, *quòd in*

duas æquales partes rem scindat. Plato putat dici quasi δίαινον, *id est,* διὰ ἰὸν, per omnes res procurrens, *interposita litera* κ.

Τέτληκας, sustinuisti, 2. *sing. perf. verbi* τλῆμι. 543

Ἐπιέλπομαι, spero; ἐπιέλπεο, *Ion. pro* ἐπιέλπου, 2. *sing. præs. imperat.* 545
ab ἔλπομαι, *apud poëtas pro* ἐλπίζω *idem; ab* ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes, *ab* ἔλδω, cupio, *et* πάω, possideo.

Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, perniciosus, molestus, difficilis; *à* χαλέπτω, damno 546
afficio: *quod, secundum Martinium, à* χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, consentaneus, decens; ἐπιεικὲς, *subintelligitur* ἐστὶ, 547
decet, par est, æquum est, *ab* εἴκω, *cujus præt. med.* ἔοικε. *Impersonaliter sumptum, sæpè exponitur,* æquum est, *ut ante dictum.*

Ἀκούω, audio, *fut.* ἀκούσω, *perf.* ἤκουκα, *aor.* 2. ἤκοον· ἀκουέμεν, *Ion. pro* ἀκούειν, *præs. inf. ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, acies: *acutus enim est sensus audiendi, inquit Martinius.*

Εἴσεται, 3. *sing. fut. med. ab* εἴδω, scio. 548

Ἕκαστος, άστη, αστον, singuli; *ab* ἑκὰς, procul, *ut sint tam ii qui procul* 550
absunt, quàm ii in propinquo, Harmar.

Διείρεο, interroga, *Ion. pro* διείρου, 2. *sing. præs. imperat. verbi* διείρομαι.

Μεταλλάω, *fut.* ήσω, scrutor, inquiro diligenter. *Metaph. sumpta à metallorum scrutatione, quâ nihil* περιεργότερον, *inquit Eustath. à* μέταλλον, ου, τὸ, metallum, *quod à* μετὰ, *et* ἄλλος, *quia in iisdem venis diversa metalla diversantur,* Harm. *vel, quia adinvenitur et eruitur,* ἄλλο μετ' ἄλλο· *vel,* διὰ τὸ μετὰ τὰ ἄλλα πάντα ἐπινοηθῆναι, *Eust. ubicunque una inventa vena est, non procul invenitur alia.*

Βοῶπις, ώπιδος, ἡ, quæ habet bovinos oculos, *id est,* nigros et ro- 551
tundos, *ideoque* venustos; *à* βοῦς. *Eustath. scribit Junonem ita dictam,* ἀπὸ τῆς βοῆς διὰ τοὺς ἀερίους ἤχους, *à clamore vel sonitu quem aër edit. Juno enim elementum aëris esse putabatur, igitur mytholog. hinc Juno fingitur tantùm semper litigando delectari.*

Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, præcipuè Jupiter: *à* Κρόνος.

Λίην, *Ion. pro* λίαν, valde, admodum. 553

Εὔκηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, mitis, *pro* ἕκηλος, *addito* υ *Æol.* ἕκηλος *autem ab* εἴκω, cedo, *qui cedit* ἡσυχάζει.

Φράζομαι, intelligo, video, considero, consilium ineo; φράζεαι, *Ion.* 554
pro φράζῃ, 2. *sing. præs. pass. à* φράζω. *Ante.*

Ἅσσα, quæcunque; *et Att.* ἅττα· ἄττα *significat* aliqua, quædam; *ab* ἃ *et* σὰ *Megarensium linguâ significante* τινά· ἄττα *etiam est vox, quâ juniores compellant senes, quasi, pater; Iliad.* ι. 603. φοῖνιξ ἄττα γεραιέ.

Ἐθέλῃσθα, *poëtica paragoge pro* ἐθέλῃς, 2. *sing. præs. subj.*

Δείδοικα, *primæ syllabæ ectasi poëticâ, pro* δέδοικα, *perf. med. verbi* δείδω.

Παρείπω, moneo, seduco: παρείπῃ, 3. *sing. præs. subj. sed propriè,* 555
alloquor: *exponitur et* decipio.

Ἁλίοιο, *pro* ἁλίου, *ab* ἅλιος, ία, ιον, marinus, *ab* ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare; 556
ἅλιος γέρων, Proteus. *Vid. Iliad.* δ. 26.

Ἔτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, verus, *et anadipl.* ἐτήτυμος· ἔτυμον *et* ἐτήτυμον 558
neutra, usurpantur adverbialiter, pro verè, certè, reverà; *hinc* τὸ

ἔτυμον, *et* ἐτυμολογία, ας, ἡ, vera origo vocabuli, veraque aut verisimilis originis ratio: ἔτυμος *derivatur ab* ἐτὸς, ἡ, ὸν, verus, *quod ab* εἰμὶ, *sicut* θετὸς, ἡ, ὸν, *à* τίθημι.

Δαιμόνιος, ίυ, ὁ καὶ ἡ, divinus, beatus, augustus, admirandus; *et aliquando in malam partem, pro* infelix, miserandus, *ut hîc;* δαιμονίη, *inquit interp. id est,* κακὴ κεφαλὴ, *à* δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus, numen, genius, prudens. *Ante.*

Ὀΐεαι, *Ion. pro* οἴῃ, 2. *sing. præs. ind. verbi* οἴομαι.

562 Πρῆξαι, *Ion. pro* πρᾶξαι, *aor.* 1. *inf. verbi* πράττω· *sic* ἔμπης *pro* ἔμπας, tamen.

563 Ἔσεαι, eris, *Ion. pro* ἔσῃ, 2. *sing. fut. verbi* εἰμί.

564 Μέλλω, *cum infin. significat* sum. *Infinitivus autem futuro participio exponitur:* ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι, mihi placebit. *Il.* ϛ. 36. ἅ ῥ' ἐ τελέεσθαι ἔμελλε, quæ non erant eventura, exitum habitura; *aliquando significat* debet. *Il.* ϛ. 116. ὅτω πυ Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι, sic Jovi debet placere; *aliquando* potest, *Iliad.* σ. 361. καὶ μὲν δή πυ μέλλει τὶς βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι, vel aliquis sanè potuerit homo homini perficere, *fut.* μελλήσω, *tanquam à* μελλέω· *exponitur etiam* paro, cunctor, differo.

565 Κάθησο, sedeto, 2. *sing. imperat. præs. verbi* κάθημαι.

567 Ἄαπτος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui tangi non potest; *vel,* cui quis nocere nequit; *ex consequente,* fortis; *si priorem habeat significationem, derivatur ab* α *priv. et* ἅπτομαι, attingo, apprehendo, capesso; *si posteriorem, ab* ἰάπτω, noceo; *quod ab* ἴψ, ἰπὸς, ὁ, vermis ligna corrodens; ἄαπτος, *elleipsi* τυ ι, *pro* ἀΐαπτος· *potest etiam* α *accipi* ἐπιτατικῶς, *et tunc significat eum, qui aliis infert mala,* invictus.

Ἐφείω, *poët. pro* ἐφῶ, *resoluto* ω *circumflexo in* έω, *deinde metri causâ interjecto* ι, 1. *sing. aor.* 2. *sub. act. ab* ἐφίημι.

Γνάμπτω, *fut.* ψω, inflecto, deprimo, persuadeo, domo; ἐπιγνάμψασα *nom. fœm. part. aor.* 1. *à* κάμπτω, *idem; hinc* ἐπικάμπτω, persuadeo, animum ad alicujus voluntatem inclino.

569 Καθῆστο, sedebat, 3. *sing. plusq. perf. pass. verbi* καθέζομαι, *perf.* -ῆσμαι, *plusq. perf.* -ήσμην, ησο, ῆστο· *vel poët. pro* καθῆτο, *Ion. pro* ἐκάθητο, 3. *sing. imperf. verbi* κάθημαι.

570 Ὤχθησαν, molestè tulerunt, 3. *plur. aor.* 1. *verbi* ὀχθέω.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola; *ab* ὐρανὸς, ῦ, ὁ, cœlum.

Ἥφαιστος, υ, ὁ, Vulcanus, *ita dicitur ab* ἅπτω, tango; ὅτι αὐτῦ ὐκ ἔστιν ἅψεσθαι, non eum licet tangere; *accipitur pro igni.*

571 Κλυτοτέχνης, υ, ὁ, inclytus artifex; *à* κλυτὸς, ἡ, ὸν, inclytus, *et* τέχνη, ης, ἡ, artificium; *hinc* τεχνάομαι, fabricor, arte conficio, aliquid dolosè machinor, *seu* molior.

572 Ἐπίηρος, υ, ὁ καὶ ἡ, gratus, desiderabilis; *per syncop. pro* ἐπιήρανος *idem; in plurali,* τὰ ἐπίηρα, *ut hîc; ab* ἐράω, diligo, desidero, *verso* ε *in* η, ἐπίηρα φέρειν, gratificari.

573 Ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, tolerandus, ferendus; *ab* ἀνέχω, tolero.

574 Ἐριδαίνω, contendo; ἐριδαίνετον, 2. *dual. ind. præs. ab* ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

575 Κολοιὸς, ῦ, ὁ, graculus; *hinc* κολοιάω, graculorum more vocem edo; κολῳὸς, ῦ, ὁ, strepitus, tumultus, turbatio. *Metaph.* ἀπὸ τῶν

κολοιῶν, *id est*, à graculis; *quippe aves quæ gregatim volare solent magno cum garritu, strepituque*; *hinc* κολῳάω, tumultuor.

Ἦδος, τὸ, jucunditas, voluptas, *cum leni Æol. pro aspirat. est indeclinabile; ab* ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis; ἧδος, εος, τὸ, *cum aspirat.* acetum *significat.* 576

Παράφημι, persuadeo, hortor. 577

Νοεούσῃ, intelligenti, *dat. sing. fœm. part.* νοέων, *à* νοέω.

Νεικείησι, *pro* νεικέῃ, *3. sing. præs. subj.* νεικέῃσι, *metri causâ*, νεικείησι. 579

Ταράσσω, *seu* ταράττω, *f.* ξω, commoveo, turbo: *per tmesin pro* συνταράξῃ, *3. singul. aor. 1. subj. propriè dicitur de aquâ, cùm limum in eâ commovemus; à* ῥάσσω, pulso, dejicio, frango; *hinc* ἀράσσω, pulso, *et præponendo* τ, ταράσσω.

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurum auctor; *ab* ἀστεροπὴ, ῆς, fulgur, *poët. pro* ἀστραπὴ, *et hoc ab* ἀστράπτω, fulguro, *quasi* ἄστρα ἰάπτω, *ab* ἀστὴρ, έρος, ὁ, *sive*, ἄστρον, ου, τὸ, astrum, *et* ἰάπτω, mitto. *Ante.* παρὰ τὸ ἀστέρας ἰάπτειν *(inquit Eustath.) id est*, ἀστεροειδεῖς θέας πέμπειν, emittere fulgorem instar astri. *Sunt qui* ἀστεροπὴ *factum dicunt à* στεροπὴ, *idem; hoc autem* παρὰ τὸ στερεῖν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾷν quòd oculos visu spoliat; vel, παρὰ τὸ ἀναστρέφειν ποιεῖν τοὺς ὦπας, quòd avertere cogat oculos. 580

Στυφελίζω, *fut.* ξω, asperè tracto, depello, everto, quatio, agito, disjicio, deturbo; *à* στυφελὸς, ὴ, ὸν, durus, asper; *quod à* στύφω, astringo: *quòd quæ astringuntur et inspissantur, soleant indurari.* 581

Φέρτατος, άτη, ατον, praestantissimus, *superl. à* φέρω.

Καθάπτεσθαι, *infin. pro imperat. more Attico;* καθάπτομαι, tango animum dictis; *item* mulceo; καθαπτικοὶ λόγοι, mordacia dicta. 582

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis, mitis, placidus, indulgens; à μαλάσσω, *fut.* ξω, mollio.

Ἵλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, placidus, propitius, benignus, clemens; *ab* ἱλάομαι, *fut.* άσομαι, placo. 583

Ἀναΐσσω, *fut.* ξω, sursum ruo, surgo; ἀναΐξας, *aor. 1. part. ab* ἀνὰ, *et* ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror. 584

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum utrinque ansatum, *vel* labia introrsus inflexa habens: *quidam exponunt poculum geminum, ut Gaza ex Aristotele annotat: ubi ait ille cellulas favorum esse geminas, ut sunt* ἀμφικύπελλα, *ab* ἀμφὶ, *in compositione*, utrinque, circum, *et* κύπελλον, ου, τὸ, cyathus; *sic dictum* ἀπὸ τῆς κυφότητος, *ob concavitatem vel curvitatem, à secundo aor. verbi* κύπτω, *fut.* ψω, pronus sum, inclino caput. *Sunt qui dici referunt quasi* χύπελλον ἀπὸ τοῦ χεῖν εἰς αὐτὸ πηλὸν, *id est*, vinum. *Nota* δέπας *semper cum* ἀμφικύπελλον adjungi.

Τίθει, *3. sing. imperf. pro* ἐτίθει, *et Attic.* ἐτίθη, *transumpta ab inusitato* τιθέω.

Τέτλαθι, *præs. imperat. à* τέτλημι, *à* τλάω; *sunt tamen qui aor. 2. esse dicunt, habereque anadiplasiasmum Ionicum, pro* τλᾶ, *et* τλᾶθι, *legitur et* τέτλα *pro* τέτλαθι. 586

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus, *quasi* ὀπταλμός· *ab* ὄπτομαι, video, *et* ἄλλομαι, salio; δι' οὗ ἄλλεται τὸ ὁρατικὸν, in quo visus salit, aut ex quo salit visio; *vel quasi* ὀπῶν θάλαμος *per syncop.*

Θεινομένην, cæsam, *acc. sing. fœm. part. præs. pass. verbi* θείνω. 588

589 Ἀργαλέος, έα, έον, molestus, difficilis, *pro* ἀλγαλέος, ρ *pro* λ *Attic. ab* ἄλγος, εος, τὸ, *vel quasi* ἐργαλέος, *ab* ἔργον, opus.

Ἀντιφέρομαι, resisto, obviàm me fero, occurro in certamine, repugno.

590 Ἄλλοτε, aliàs, alio tempore.

Ἀλέξω, arceo, adjuvo, opem fero; *tempora sumit ab* ἀλεξέω· *fit ex fut.* 1. ἄλξω, *interjiciendo* ε, *ab* ἄλκω *inusit. quod ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur; *sed* ἀλέγω, *fut.* ξω, curam gero; ἀλεξέμεναι, *Dor. pro* ἀλέξειν.

Μάω, paro, cupio, quæro, *præt.* μέμακα, *per syncop.* μέμαα, *hinc partic.* μεμαὼς, υῖα, ὸς, *hinc etiam* μέμαμεν. *Iliad.* ι. 638. *pro* μεμάκαμεν, *et* μέμασαν, *Il.* β. 863. *pro* μεμήκεισαν, *vel* μεμάκεσαν.

591 Ῥίπτω, *fut.* ψω, projicio, præcipitem do; *à* ῥέπω, vergo.

Τάζω, prehendo, capio, tendo, extendo; *venit à* τείνω· *hinc aor.* 2. ἔταγον, *et reduplicat.* τέταγον, *partic.* τεταγὼν *pro* ταγών. *Poëtæ nonnunquam perfecti augmentum reliquis cujusvis modi temporibus, maximè verò aor. tribuunt.*

Βηλὸς, οῦ, ὁ κ ἡ, limen domûs; *à* βάω, *et* λίαν, *quòd per limina sæpiùs eatur,* Harm. *sed* βέλος, εος, τὸ, *cum* ε, telum; *à* βάλλω.

Θεσπέσιος, ε, ὁ κ ἡ, divinus, magnus, mirificus; ἐκ Θεῦ πεσών· *vel* ὃν Θεὸς ἂν ἐνίσποι· *à* Θέσπις, ιος, ὁ κ ἡ, vaticinus, divinus, *à* Θεὸς, *et* ἕσπω, *poëtic. pro* ἔπω· *hinc* Θεσπίζω, vaticinor. *Vid.* β. 367. Θεσπεσίη.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies, *poët. pro* ἡμέρα, *quod deducitur ab* ἥμερος, ου, ὁ κ ἡ, suavis, *ad differentiam noctis quæ horrida et immitis est; vel* ἀπὸ τοῦ ἱμείρειν, *quasi* ἱμέρα, *quòd eam maximè homines desiderent; vel quasi* ἅμα ἐῷ ῥέουσα, simul cum aurorâ fluens; *hinc* σήμερον, η, 30.

593 Κάππεσον, *Æol. syncope pro* κατέπεσον, *aor.* 2. *verbi* καταπίπτω, *poët. rejecto* α, *et mutato* τ *in literam sequentem, euphoniæ gratiâ.*

Ἐνῆεν, *poët. pro* ἐνῆν, *ab* ἦν, 3. *sing. imperf. verbi* εἰμὶ, *Ion.* ἔα· *poëticâ ectasi,* ἦα, ἦες, ἦε.

594 Κομίζω, *fut.* σω, curam gero, habeo, capio, recipio, excipio; *item* gesto, veho, porto; κομίζομαι, *voce mediâ, idem;* κομίσαντο *pro* ἐκομίσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *à* κομέω, curam gero.

595 Μειδάω, *vel* μειδέω, *fut.* ήσω, rideo, subrideo; μείδησεν *pro* ἐμείδησεν, 3. *sing. aor.* 1. *à nomine* μεῖον, *quod de minore et leniore risu quàm* γελᾷν· *vel à* μεῖον, *et* ὀδὸς, dens; *quòd subrisione dentes parum nudentur,* Harm.

598 Οἰνοχοέω *et* οἰνοχεύω, vinum infundo, potum ministro, pincernæ munere fungor; ᾠνοχόει, 3. *sing. imperf. ab* οἰνοχόος, ε, ὁ, pincerna; *quod ab* οἶνος, ε, ὁ, vinum, *et* χέω, fundo; οἰνοχοεῖσθαι *autem dicuntur convivæ, à ministris vinum accipientes.*

Ἀφύσσων, εσα, ον, hauriens, *part. præs. verbi* ἀφύσσω.

Νέκταρ, ρος, τὸ, *vini genus, compositum ex favis et floribus odoratis, ex quo poëtæ finxêre deos bibisse; à* νὲ, *et* κτῶ, occido, *inquit Martin. quod diis immortalem vitam suppeditet; sed Harmarus annotat, ex Suida, dici quasi* νέον κτέαρ, nova possessio; *juventutem enim ætate deperditam restituit.*

599 Ἄσβεστος, ε, ὁ κ ἡ, *vel* ἄσβεστος, η, ον, inextinguibilis; *ab* α *privat. et* σβεννύω, *sive* σβέννυμι, extinguo, *tempora sumit à* σβέω.

Ἐνῶρτο, 3. *sing. plusquamperf. passivi ; ὤρμην, ὦρσο· ab* ἐνόρω.

Γέλως, ὁ, risus ; *genit.* γέλωτος *vel* γέλως, *dativ.* γέλω, *unde in dat. Odyss.* σ. 99. γέλω ἔκθανον, *et in accus. Odyss.* σ. 349. γέλων ἑτάροισιν ἔτευξεν· *à* γελάω, rideo ; *quod ab* ἕλη, ης, ἡ, *id est*, calor ; *è caloris enim copiâ risus profluit, ad quod etymon alludit Homerus hoc in loco, ubi dicit* ἄσβεστος γέλως, major risus, quàm extingui potest : *sumpta metaph. ab igne ; Martinius deducit à* γέλα, splendor solis ; *quòd risus sit serenitati similis.*

Ποιπνύω, *et* ποιπνεύω, aliquid sedulò ago, satago, valde occupor, ministro ; *ἀπὸ τοῦ* ποιεῖν, *et* πνέειν, *nam qui satagit, et properanter opus facit, anhelat ; hinc* ποιπνὸς, οῦ, ὁ, minister, famulus. 600

Πρόπας, ασα, αν, totus ; *à præpositione* πρὸ, *et* πᾶς, omnis, universus. 601

Φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara ; *deducit Eustath.* παρὰ τὸ φροίμιον, *quod per syncopen dicitur pro* προοίμιον, *propriè*, præcentio. *Etym. dici tradit quasi* προοίμιγξ· παρὰ τὸ προηγεῖσθαι τῆς οἴμης, *primò enim solitus est Apollo citharam pulsare, deinde musarum cantus, vel carmina sunt subsecuta. Harmarus autem à* φέρω, *et* ὦμος, ου, ὁ, *quia humeris fertur ; fortasse à* φέρω, *et* μηνίζω, *quòd musica, lætitiæ comes, dolorem et iram avertat.* 603

Μοῦσα, ης, ἡ, musa, dea cantûs ; *à* μάω, quæro ; *quoniam est* πάσης παιδείας αἰτία. *Plutarchus dici putat ab amore mutuo, quem inter se exercebant, quasi* ὁμοῦ δι' εὔνοιαν ἀεὶ καὶ φιλαδελφίαν οὔσας· *alii quasi* ὁμοιούσας, *quòd uno nexu omnes disciplinæ teneantur. Eustath. à* μυεῖν, docere. 604

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, splendidus ; *à* λάμπω, *fut.* ψω, splendeo. 605

Φάος, εος, τὸ, lux, lumen : *quod contractum est* φῶς, φωτὸς, τὸ, *à* φάω, luceo ; φὼς, ὁ, vir, *apud poëtas.*

Κακκείω, dormiturio, *magìs somni cupiditas, quàm tempus hoc verbo significatur, quod verbis in* είω *est familiare ; pro* κατακείω· *ab antiquo verbo* κέω, *pro* κεῖμαι, jaceo ; *hinc* κακκείων, ουσα, ον, dormiturus. 606

Ἧχι, *et* ἧπερ, quomodo, ubi, *pro* ᾗ, *idem : ab* ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod. 607

Ἀμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, utrinque claudus, *id est*, utroque pede ; *à* γυιὸς, ἡ, ὸν, claudus, *quod est à* γυῖον, ου, τὸ, membrum. γ. 34. *in plur. propriè*, pedes ; ἀμφιγυήεις, *epitheton Vulcani apud Homer. qui claudus fuit, ex quo ob deformitatem à parentibus coelo dejectus est.*

Εἰδυίῃσι, scientibus, sapientibus, *Ion. pro* εἰδυίαις, *dat. plur. fœm. part. perf. ab* εἰδέω, εἰδηκὼς, *et per syncop.* εἰδώς. 608

Πραπὶς, ίδος, ἡ, præcordia ; *item* ratio, mens, solertia, prudentia : *quòd mentis sedes sunt præcordia seu pectus ; sed usurpatur in plurali tantùm.*

Κοιμᾶθ' *pro* ἐκοιμᾶτο, cubabat, 3. *sing. imperf. verbi* κοιμάομαι. 610

Ὕπνος, ου, ἡ, somnus ; παρὰ τὸ ὑποπνεῖν, *quòd dormientes, si sani sint, molliùs et submissiùs ducant spiritus ; alii* παρὰ τὸ λύειν τοὺς πόνους, *quasi* λύπονος· *nam Homer. vocatur*, λύων μελεδήματα θυμοῦ, *Il.* ψ. 61.

Ἔνθα, ἐνθάδε, ubi, ibi, hàc, illàc. β. 91.

611 Εὕδω, dormio, *ab* ἕω, colloco; *quòd cubantes ad somnum se componant; vel ab* εὖ, bene; *et* ἔδω, edo, *qui liberaliùs se cibis invitant, plerumque somnolenti sunt, inquit Harmarus; in prosâ usurpatur potiùs* καθεύδω. Κάθευδ' *pro* ἐκάθευδε, 3. *sing. imperf.*

Ἀναβὰς, ᾶσα, ὰν, ascendens; *part. ab* ἔβην, *à* βαίνω.

Παρὰ δὲ, juxta vero.

CLAVIS HOMERICA

IN B. ILIADIS.

1 ἈΝΕΡΕΣ, *Ionicè pro* ἄνδρες.

Ἱπποκορυστὴς, ῦ, ὁ, galeatus, habens conum ex caudâ equinâ, eques bellicosus, ex equo pugnans; *ab* ἵππος, ȣ, ὁ, vel ἡ, equus, *(quod ab* ἵπταμαι, *et* ποῦς, *quòd pedibus sit volucribus) et* κορύσσω, galeo, armo, *item* armo in genere, concito, *sic in* 4. *lib.* 424. *et* 442. *à* κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Εὗδον *pro* ηὗδον, *ab* εὕδω, dormio.

2 Παννύχιος, ία, ιον, per totam noctem; *à* πᾶς, *et* νὺξ, κτὸς, ἡ, *est etiam* πάννυχα *et* πάννυχος, *Iliad.* κ. 159. τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;

Νήδυμος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, dulcis; *pro* ἥδυμος, *pleonasm.* τοῦ ν, *ab* ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis, *vel* profundus, *unde vix emergere vel excitari possis, à* νη *privat. et* δύω, emergo, ingredior, induo, *à* δύνω, *idem.*

Μερμήριζε, cogitabat, *Ion. pro* ἐμερμήριζε, 3. *sing. præterimperf. ind. verbi* μερμηρίζω, *f.* ξω.

4 Πολὺς. *Ante. regulariter, et poët. genit.* πολέος. *nom. plur.* πολέες, πολεῖς, *gen.* πολέων, *accus.* πολέας, πολεῖς, *irregul. genit.* πολλοῦ, *tanquàm à* πολλός.

8 Βάσκω, *apud poëtas pro* βαίνω, vado; *à* βάω *inusit.* βάσκ' ἴθι, *id est,* vade, accelera.

10 Ἀτρεκέως, *Ion. pro* ἀτρεκῶς, verè, *ab* ἀτρεκὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, verus, *ab* α *privat. et* τρέω, timeo: *quia qui verè dicit, non timet; vel à* τρέχω, curro, *ut sit,* ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλήθειαν, qui non veritatem transgreditur. *Iones in adverbiis derivatis ab adjectivis primæ declinationis contractorum ponunt* ε *ante* ως.

11 Ἓ, ipsum; *ab* ȣ̃, sui.

Κελεύω, *f.* σω, jubeo, hortor; *à* κέλω, *idem.*

Καρηκομάω, caput comatum habeo; *à* κάρη, τὸ, *indecl.* caput, *et* κομάω, comam nutrio; *quod à* κόμη, ης, ἡ. *Ante.*

12 Πανσυδίη, omni impetu, festinantissimè; *vel* cum toto exercitu, πανστρατί· *à* σεύω, concito, impello.

Εὐρυάγυιος, *ία, ον,* latas vias habens, lativius; *ab ἀγυιὰ, ας, ἡ,* vicus, via pro vico, *quod ab ἄγω,* duco; *vel secundum Hesych. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα,* quòd per eam membra ducamus, *id est,* eamus. *Secundum Suidam, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πῶς γυῖα καὶ κάμψεις,* quòd non habeat membra neque flexus, *id est,* anfractus.

Ἀμφὶς, utrinque, sine, seorsum, diversè, *ut hîc ; ab ἀμφί.* 13

Ἐφάπτομαι, attingo, capesso, pertineo, impendeo. *Attic. pass. pro* 15
activ. et contra : sic nomin. pro vocat. et contra ; sic superl. pro compar. et contra : ἐφῆπται, præt. pass. ab ἐπὶ, et ἅπτω, necto, *fut. ἅψω, præt. ἧφα, aor. 2. ἧφον, præt. med. ἧφα, pass. ἧμμαι, aor. 1. ἥφθην.*

Κιχάνω, *à κιχέω,* invenio, *ἐκίχανεν, 3. sing. imperf.* 18

Χύω, fundo, *fut. χύσω, præt. κέκυχα, præt. pass. κέχυμαι, aor. 1.* 19
ἐχύθην· κέχυθ' pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à χέω, idem.

Νηλήϊος, *α, ον, possessivum ; à Νηλεύς· Vide* Πηλήϊδης. *Ante.* 20

Τῖ', honorabat, *pro ἔτιε, 3. sing. imperf. ind. verbi τίω.*

Ἐεισάμενος, *Attic. pro εἰσάμενος, η, ον, ex εἰσάμην,* similis fui, *aor. 1.* 22
med. τῦ εἴδω.

Θεῖος, θεία, θεῖον, divinus ; *à θεὸς, ῦ, ὁ,* Deus ; *contract. ex θέειος, seu θέϊος.*

Δαΐφρων, *ονος, ὁ κ ἡ,* bellicosus, in bello prudens; *à δάϊος, ΐα, ον,* 23
hostilis, *vel* prudens ; *à δαίω,* uro, *vel* disco, *et φρὴν, ενὸς, ἡ,* mens.

Ἱππόδαμος, *ου, ὁ καὶ ἡ,* equorum domitor ; *ab ἵππος, et δαμάω,* domo.

Ἐπιτρέπω, committo, curæ trado. *Sed ἐπιτρέφω,* nutrio: *ἐπιτετρά-* 25
φαται, 3. plur. perf. Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσί.

Μέμηλα, curæ sum, *præt. med. à μέλει, per ectasin pro μέμολα, aut per syncopen pro μεμέληκα, præt. activ. hinc μεμήλει,* curæ erat, *carm.* 614, *et μεμηλὼς, υῖα, ὸς,* curans; *πλὄτοιο μεμηλὼς, Il. ε.* 708. *quod aliquando* qui curæ est.

Ξύνες, *2. sing. aor. 2. act. imper. à ξυνίημι, communiter per σ, σύνες.*

Ἄνευθεν, procul, remotè; *legitur cum genit. ut Iliad. π.* 89. *ἄνευθεν* 27
ἐμοῖο, sine me ; *ab ἄνευ.*

Ἐλεαίρω, misereor, *idem quod ἐλέω, poët. ab ἔλεος, ȣ, ὁ, vel εος, ους,* misericordia ; *hinc ἐλεῶ,* misereor.

Ληθὴ, *ῆς, ἡ,* oblivio ; *à λήθω, suprà.* 33

Μελίφρων, *ονος, ὁ κ ἡ,* dulcia sapiens, jucundus, dulcis, mellitus: 34
hinc epitheton somni, Iliad. ζ. 265. *vini, οἶνον μελίφρονα. θ.* 188. *μελίφρονα πυρὸν,* suave triticum, *id est, τίφην,* commodissimum equorum pabulum. *Odyss. ω.* 486. *σίτοιο μελίφρονος,* cibus dulcis ; *à τὸ μέλι,* mel, *et φρὴν, ενὸς, ἡ,* mens.

Ἀνήω, *Atticè pro ἀνείω, poët. pro ἀνέω, Ionic. pro ἀνῶ· communiter, aor. 2. subj. ab ἀνίημι,* remitto, manu emitto, dimitto.

Φῆ *pro ἔφη, aor. 2. à φημὶ, hîc,* puto. 37

Κεῖνος *pro ἐκεῖνος, poët. et Æol.*

Νήπιος, *ίȣ, ὁ,* imbecillis *et* infirmus, *adject. si ad ætatem referatur,* 38
parvulus *et* infans; *etiam de brutis ; si ad animum, significat* stultum, insipientem, *ut hîc,* dementem, *à νὴ, privat. et ἔπω,* dico : qui loqui non possit; *sed ἤπιος, ία, ιον,* blandus, mitis, placidus, humanus, *in* 4. *Iliad.*

Ἤδη, *Att. pro* ᾔδεε, *Ion. quod est pro* ᾔδει, *3. pers. plusq. med. verbi* εἴδω, scio: *est etiam* ᾔδη *Att. pro* ᾔδεα, *quod Ion. pro* ᾔδειν, *1. persona sing.*

39 Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus: *quod à* στόνος, ου, ὁ, *hoc autem à* στενὸς, ἡ, ὸν, angustus, arctus.

40 Ὑσμίνη, ης, ἡ, pugna, bellum, *ab* ὑπομένω, sustineo, tolero: *quòd pugna et insultus hostium sustineatur, pro quo dicitur etiam* ὑσμῖνι, *Il.* β. 863. μέμασαν ὑσμῖνι μάχεσθαι· *hinc etiam adverb. Il.* β. 477. ὑσμίνην δ' ἰέναι, ut ad prælium irent.

41 Ἐγείρομαι, excito, suscito, expergefacio, *et syncop.* ἔγρομαι, *unde* ἔγρετο, *3. sing. imperf.*

Ἀμφέχυτο *pro* ἀμφικέχυτο, circumfusus erat, 3. *sing. plusquamperf. pass. dempto augmento; ab* ἀμφιχέω.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, *propriè,* divina vox, vaticinium; *ab* ὢν, οὖσα, ὂν, *et* φημὶ, *quasi* ἡ τὸ ὂν φαίνουσα, aperiens id quod est, veritatem prodens: *est etiam* rama, somniorum visio; *hinc* ὀμφήεις, εσσα, εν, εντος, vaticinans, vates.

42 Ὀρθόω, *f.* ώσω, dirigo, erigo, attollo; ὀρθοῦμαι, erigor, *seu* erigo me; *ab* ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus; ὀρθωθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass.*

Χιτὼν, ῶνος, ὁ, vestis interior, *ut hîc, vel* vestis exterior, *vel* vestis militaris, cui arma superinduuntur; *aliquando* lorica, *vel* vestis quæcunque; *derivatur autem* χιτὼν *à* χέω, fundo: *quoniam* περιχεῖται τῇ σαρκὶ, corpori circumfunditur.

43 Νηγάτεος, ου, ὁ καὶ ἡ, novus, nuper factus; *à* νέος, α, ον, novus, *et* γίνομαι, fio, *quasi* νεηγάτεος, *id est,* νεωστὶ γενόμενος, *inquit Eustath.*

Φᾶρος, εος, τὸ, pallium, vestis exterior, virilis; *aliquando et* fœminea: *in plurali aliquando significat* lintea. *Odyss.* ν. 108. ἔνθα δὲ Νύμφαι φάρε' ὑφαίνουσι ἁλιπόρφυρα, illîc Nymphæ texunt lintea cærulea; *idem* χλαμὺς, ύδος, ἡ, vestis quæcunque exterior.

44 Ὑπαὶ, *poët. pro* ὑπὸ, *ut et* παραὶ *pro* παρά· *hîc cum dativo, aliquando cum genit. aliquando cum accus. vel* ὑπαὶ, *hîc, per tmesin, pro* ὑπεδήσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, unctus, pinguis; *à* λίπος, εος, τὸ, pinguedo; *est etiam* λιπαρὸς, maturus, formosus, lautus, splendidus; *à* λίαν, *et* πῖος, εος, τὸ, pinguedo.

Πέδιλον, ου, τὸ, talare, pedis vinculum, calceus; παρὰ τὸ περιειλῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσίν· *secundum illud Virg.* pedum circumdat vincula plantis; *unde Eustath. annotat. olim cum diphthongo scriptum fuisse* πέδειλον.

45 Ἀργυρόηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteos habens clavos; ἀργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένος, argenteis clavis distinctus; *ab* ἧλος, ου, ὁ, clavus.

46 Πατρώϊος, α, ον, paternus; *Ionicè affigitur* ι, *quod Attici subscribunt;* πατρῷος, ῴα, ῷον, *idem.*

Ἄφθιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, corruptioni minimè obnoxius; *item* immortalis, æternus; *ab* α *priv. et* φθίνω, corrumpo.

Προσεβήσατο, conscendit, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* προσβαίνω.

49 Φόως, lumen, *pro* φῶς, *per pleonasmum literæ* ο· *à* φάω, luceo.

50 Λιγύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, clamosus, argutam vocem edens; *à* λιγὺς, εῖα, ὺ, sonorus, *et* φθέγγω, sono, loquor, vocem edo; *hinc* diphthongus.

Κηρύσσω, *fut.* ξω, præconem ago, per præconem jubeo, præconio 51
voco *aut* convoco. *De aliis significantibus, quas non habet Homerus, consule lexica.*

Ἵζω, sedere facio, struo, constituo, colloco, considere facio, ut *hîc;* 53
aliquando neutraliter, sedeo; ἵζομαι, sedeo; *ab* ἕζω, *verso* ε *in* ι.

Συγκαλέω, *fut.* έσω, convoco; *à* καλέω.

Πυκινὸς, νὴ, νὸν, prudens, astutus, *ut hîc; aliquando* densus, *ut Iliad.* 55
δ. 281. πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες, densæ movebantur phalanges; *fit ex* πυκνὸς (*interjecta* ι) *idem; quod ex* πύκα (*quasi* πυκανὸς) densè, spissè, accuratè, affabrè; *hinc* πυκάζω, tego, denso, munio.

Ἀρτύνω *vel* ἀρτύω, apparo, instruo, condio; ἀρτύνομαι, apparor, *vel* apparo, *ut hîc, ab* ἄρω, apto; ἠρτύνετο, 3. *sing. imperf.*

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, insomnium, quòd se dormienti obtulit; *accipitur* 56
etiam adverbialiter, per somnum, in somnis, *ut hîc; ab* ὕπνος, ου, ὁ, somnus.

Εἶδος, εος, τὸ, facies, forma, figura, *ut hîc; aliquando* forma, pul- 58
chritudo: *ab* εἴδω.

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, proceritas: *à* μέγας, άλη, α, magnus.

Ἄγχιστα, proximè, maximè; *aliquando cum genit. aliquando cum dat. hîc autem sine casu; pro* ἄγχιστα *dicitur, Il.* ξ. 470. ἄγχι μάλιστα· *hinc* ἀγχιστεύω, sum propinquus, *et* ἀγχιστεὺς, έως, ὁ, cognatus, propinquus: *ab* ἄγχι, *vel* ἀγχοῦ, *adverb.* prope, juxta; *quod etiam regit genit. et dativum.*

Ἐώκειν, *pro* ἐοίκειν· *plusquamperf. ab* ἔοικα, *præt.* εἴκω· *sic* ἐώλπειν, *pro* ἐόλπειν· *ab* ἔλπω· *et* ἐώργειν, *pro* ἐόργειν, *ab* ἔργω, *quia omnia assumunt aliquid augmenti præter augmentum præteriti, ut sic scriberentur* ἠοίκειν, ἠόλπειν, ἠόργειν· *sed poëticâ licentiâ hoc augmentum transfertur è primâ in secundam syllabam.*

Ὠχόμην, ου, ετο, *aor. 2. med. verbi* οἴχομαι. 71

Ἀποπτάμενος, η, ον, *part. aor. 2. med. ab* ἀπεπτάμην, *præs.* ἀφίπταμαι· *ab* ἀπὸ *et* ἵπταμαι (*quod à* πτάω, *idem*) *ut* ἵσταμαι, *aor. 2.* ἐστάμην, *part.* στάμενος· ἵπταμαι, volo; ἀφίπταμαι, avolo, evolo: *sæpè dicuntur ambo de iis, quæ cito cursu avium more feruntur; est etiam* ἔπτην *in activo, quasi ab* ἵπτημι.

Πειρήσομαι, tentabo, *fut. med. verbi* πειράω. 73

Πολυκλήϊς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, *Ion. pro* πολυκλεὶς, multas habens clausuras, 74
vel compages, *seu* sedes; *à* πολὺς, *et* κληὶς, ῖδος, ἡ, *pro* sede nauticâ; *aliquando* clavis, *seu* vectis, *seu quicquid januam clausam continet; aliquando pars corporis; à* κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis; *hinc* κληΐζω, *fut.* σω, claudo, *à* κλείω *idem. Eustathius tamen annotat* κληὶς, transtrum, sedes nautica, *derivari à* κλάω, frango: *quia ibi* κλᾶται τὸ σῶμα συγκαμφθέν.

Ἄλλοθεν, aliunde; ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius. 75

Κατ' ἄρ' ἕζετο, considebat, *per tmesin et Ion. pro* ἐκαθέζετο, 3. *sing.* 76
imperf. verbi καθέζομαι.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, *Ion. pro* ἀμαθόεις, arenosus, *pro* ψαμαθόεις· *ab* 77
ἄμαθος, *pro* ψάμαθος, ου, ἡ, arena. *Antè. mascul. pro fœmin. Attic. vel poët.*

79 Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, princeps, ductor; *ab ἡγέομαι : est etiam ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, et ἡγεμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, idem.*

Μέδω, rego, impero, *ut hîc,* curo, *μέδομαι idem : sed plerumque apud Homerum,* curo, *aliquando* machinor; *μεδέω, idem ; μέδω autem à μήδω,* consulo : *bono enim pars regiminis est bene consulere, inquit Harm.*

80 Ἴσπω, *tempora sumit ab ἔπω· hinc ἐνίσπω,* dico, *ut hîc, aliquando* objurgo, maledictis offendo; *est etiam ἐνισπεῖν, perispomen. Od. γ.* 93. ὄλεθρον ἐνισπεῖν, mortem dicere, *reduplicantur initiales literæ. Iliad. ε.* 551. τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένισπεν, hunc Hector objurgavit; *pro ἐνίσπω dicitur ἐνίσσω. Iliad. ο.* 197. ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνίσσεμεν, asperis verbis increpare; *et ἐνίπτω, Il. η.* 446. ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον ϗ μῆτιν ἐνίψει, qui ampliùs immortalibus mentem et consilium suum indicabit, ἐνίσσω, *et ἐνίπτω, idem,* objurgo, reprehendo.

82 Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium: *à ψεύδω,* fallo. *Vid. Iliad. ζ.* 163.

Φαῖμεν, *pro φαίημεν, Attica syncop. aor.* 2. *optat. à φημί.*

Νοσφίζω, separo, *item* privo; *sed in activâ voce non habet Homerus ; νοσφίζομαι,* separor, separo me; *item* aversor, rejicio, recuso, repudio, *ut νοσφιζοίμεθα hîc, et ω,* 222. *à νοσφί.*

85 Ἐπανίστημι, post surgo; *ἐπανέστησαν,* 3. *pl. aor.* 2. *ind. ab ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι.*

87 Ἔθνος, εος, τὸ, gens, natio: *aliquando pro ordine, et societate, et genere hominum; dicitur et in singulari et plurali de brutis, ut* gens et gentes *apud Latinos, ab ἔθος, εος, τὸ,* mos; *quòd aliæ gentes habeant alios mores et consuetudines.*

Μελισσάων, *Dor. pro μελισσῶν· à μέλισσα, sive μέλιττα, ης, ἡ,* apis; *à μέλι.*

Ἀδινὸς, ἡ, ὸν, frequens, confertus, *ut hîc; aliquando* tener mollis, imbecillis, *ut Odyss. α.* 93. μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, ϗ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς· *quod alii exponunt* pingues, *alii* teneras *et* imbecillas oves mactant; πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν· *potest etiam exponi* albas oves: *nam aliquando, teste Constantino, ἄδινος significat* albus; *aliquando* miserabilis, lamentabilis: *aliquando* stridulus; *ab ἄδην,* et *ἄδδην, adverb.* affatim, abunde: *quod interdum regit genit. interdum absolutè ponitur.*

88 Πέτρα, ας, ἡ, *et Ionic. πέτρη,* saxum, *aliquando* scopulus, cautes; *aliquando* rupes: *à πέτρος, ȣ, ὁ,* lapis minor; *quod à πέτω et ῥᾷον, inquit Martin. qui facilè projicitur.*

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, concavus, profundus; *aliquando etiam* scitus, elegans, concinnus, varietate delectans; *sed non apud Homer. nisi φόρμιγγα γλαφυρὴν, Hymno in Merc. versu* 64. *sit exponendum* elegantem lyram, *potiùs quàm* cavam, *à γλάφω, f. ψω,* scalpo, fodio.

Βοτρυδὸν, racematim, in modum racemi, botri; *βότρυς, υος, ὁ,* racemus: *βοτρὺς, autem, inquit Martinius,* quòd *ποτὸν ῥέει,* potum effundat.

Πέτομαι, *πετάομαι, πέταμαι, πετάομαι, ἵπτομαι,* volo, volas; *πέτομαι hîc ; πετάομαι, Hym. in Merc.* 155. *ποτάομαι in versu sequenti ; ἵπταμαι ante ; πεποτήαται, Ion. pro πεπότηνται, tertiâ pers. plur. præt. pass. ποτάομαι, ποτήσομαι, πεπότημαι.*

Ἄλις, *adverb.* confertim; *aliquando* satis, affatim, magna copia, 90
sine casu; ἐκ τῆς ἁλὸς, utpote ἐν ᾗ ἀθρόον ἐστὶ τὸ ὕδωρ, quòd in mari sit
aquæ abundantia; *vel quòd* omnes aquæ ibi sint in unum collectæ:
cum genit. interdum.

Νεῶν, *per systolen, pro νηῶν, genit. à ναῦς, νεὼς, ἡ,* navis. 91

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, littus, ripa. *Etym. deducit παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν* 92
κυμάτων, quòd à fluctibus alluatur; ab αἰονάω, aspergo, profundo.

Ἐστιχόωντο, *pleonasm. poët. pro ἐστιχωντο, 3. pl. imperf. verbi στιχάω,*
et -άομαι, ordine eo, procedo, *aor. 2. τοῦ στείχω, idem.*

Ἰλαδὸν, turmatim, confertim; *ab ἴλη, ης, ἡ, quod est pro εἴλη,* agmen, 93
seu turma, *propriè* sexaginta quatuor equitum; *ab εἰλέω, cum tenui,*
coarcto, congrego.

Ὄσσα, ης, ἡ, vox, rumor, divina fama, *ut hìc; item* omen; ὂψ, vox,
quasi ὄψα· *hinc ὄσσομαι,* auguror, vaticinor, *Il. ξ.* 17.

Δεδήει, *3. sing. plusquamperf. med. à præt. med. Att. δέδηα,* com-
bustus eram; inflammabatur, fulgebat, *ἐξῆπτο, διεγείρετο, inquit Con-*
stant. excitabatur; *à δαίω, f. σω,* comburo, luceo.

Ὀτρύνω, incito, urgeo, adhortor, *fut. ὀτρυνῶ, pro quo Ionicè ὀτρυνέω,*
ut Iliad. κ. 55. ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, hortabor ut surgat; *ὀτρύνομαι,* incitor,
ὀτρύνουσ', nom. sing. fœm. part. præs.

Ἀγέροντο, *3. pl. aor. 2. med. verbi ἀγείρω.*

Τετρήχει, *3. sing. plusquamperf. τρήχω, verb. poët. pro τραχύνω,* asper 95
et salebrosus sum; *à τρηχὺς poët. pro τραχὺς, εῖα, ὺ, idem;* asper et
salebrosus factus sum. *Metaph. autem significat,* tumultibus turbari.

Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo; *item* tumultus et strepitus, *quem multitudo* 96
concitat, ut hìc, ὅμαδος καὶ δοῦπος, tumultus et strepitus. *Iliad. ψ.* 233.
ab ὁμοῦ, et αὐδὴ, inquit Eustath. alii ab ὁμὰς, ὁμάδος, ἡ, omnes simul,
seu universitas; *quod ab ὁμοῦ· hìc ὁμαδεύω,* congrego, *et ὁμαδέω,* tu-
multuor.

Σφέας, illos, *Ion. pro σφᾶς.*

Ἐννέα, novem, *ab ἔννος, pro ἔνος, aliquando* vetus: *quòd novenarius*
inter numeros digitus est novissimus, id est *postremus, inquit Martin.*

Βοάω, *fut. ήσω,* clamo, vociferor, *ut hìc; aliquando* clamans dico; 97
refertur etiam ad inanimata; derivatur, à βοῦς, ut propriè sit vox in-
star bovis.

Σχοίατο, *Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. aor. 2. med. opt. ab ἔχω, cujus fut. 2.* 98
σχῶ, ex inusit. σχέω· hìc autem ἔχω sui compositi κατέχω, reprimo, co-
hibeo, *significationem excipit.*

Σπουδῇ, *adverb.* diligenter, festinanter, cum labore, vix, *ut hìc; à* 99
σπουδὴ, ῆς, ἡ, quod in omnibus his significationibus legitur; festinatio,
diligentia, studium, alacritas, prompta voluntas; *hoc autem à σπεῖν*
ὁδὸν, viam sequi.

Ἐρήτυθεν, *Bœot. pro ἐρητύθησαν,* occuparunt, *3. pl. aor. 1. pass. sed*
hìc activè sumitur.

Καθέδρα, ας, ἡ, sedes, sella, sedile; *ab ἕδρα, ας, ἡ,* sedile; *aliquando*
sedes, quæ honoris gratiâ alicui collocatur, ut Il. θ. 162. περὶ μέν σε
τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι. Ἕδρῃ τε κρέασίν τε honoraverunt te Danai equi-
tes sedeque, et carnibus, &c. *aliquando* sedes, *id est,* habitatio;

aliquando confessus; ἕδρα, *ab* ἕζομαι, sedeo; *quidam legunt hîc* καθέδρας, καθ' ἕδρας, divisè.

101 Κάμε, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* κάμνω, laboro, *vel* laborare facio.

102 Δῶκε, dedit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* δίδωμι.

103 Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Mercurius: *quòd Argum occiderit; ab* Ἄργος, ου, ὁ, Argus, *qui centum oculos habuit, et* φένω, occido; *vel, ut volunt alii, quasi* ἀργὸς ἀπὸ τοῦ φονεύειν, purus ab occidendo: *pacificus enim deus est Mercurius: animus enim irritatus mitescit, et sedatur oratione facundâ.*

Διάκτορος, ου, ὁ, internuncius, minister. *Mercurii epitheton, quasi* διάγων τὰς ἀγγελίας, qui transmittit nuntia; *idem* διάκτωρ, ορος, ὁ, *à cujus genitivo fit; sed non invenitur apud Homer. venit à* διάγω, traduco, transmitto; *quod ab* ἄγω, duco.

104 Ἑρμείας, ου, ὁ, Mercurius: *poët. pro* Ἑρμῆς· *ab* εἴρω, dico, nuntio, *mutato spiritu.*

Πλήξιππος, ου, ὁ, domitor equi, eques; *epitheton propriè viri nobilis: à* πλήσσω, *f.* ξω, percutio, cædo, vexo, *et* ἵππος, ου, ὁ, *vel* ἡ, equus.

106 Πολύαρς, multos possidens agros, *per conseq.* dives; *à* πολὺς, *et* ἄρς, νὸς, ὁ *vel* ἡ, *vel* ἀρὴν, agnus.

Θυέστ' *poët. pro* Θυέστα, *pro* Θυέστης, Thyestes. *Attici enim et poëtæ vocat. in* α 1. *declin. à nominibus in* ης, *usurpant pro nominativis: sic* Νεφεληγερέτα Ζεύς.

Φορῆναι, *poët. pro* φορεῖν, gesto, fero, *tanquam à* φόρημι *vel* φοραίνω.

108 Νῆσος, ου, ὁ, insula, *à* νῶ, nato; *quæ mari, à quo cingitur, innatare videtur, et in eo velut fluitare: et hinc dicitur Æolus habitâsse* πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ, natanti insulâ, *Odyss.* κ. 3. *et* α. 90. νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, insulâ in circumfluâ; *vel activ. vel passiv.*

109 Ἐρείδω, *f.* είσω, firmo, figo, colloco; *aliquando* hæreo, adhæreo; ἐρείδομαι, incumbo rei, totis viribus aliquid facio; *aliquando* sternor; *hîc verò* innitor, incumbo; ἐρεισάμενος, ένη, νον, *part. aor.* 1. *med.*

110 Ἄρης, εος, *Ion.* ηος, ὁ, Mars, *ut hîc; aliquando* prælium, *aliquando* plaga prælio accepta, *aliquando* impetus, *et* belli desiderium; *ab* αἴρω, interficio.

Ἐνέδησε, illigavit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐνδέω.

112 Σχέτλιος, ία, ον, miseriarum auctor aliis, aliis infestus, *ut hîc; item* noxius; *item* strenuus ad patiendum; *interdum* crudelis, multa patiens, miser, impius, improbus, ingratus; *derivatur à* σχέω, habeo, *et* τλάω, suffero.

Ὑπέσχετο, promisit, 3. *sing. aor.* 2. *med. verbi* ὑπισχνέομαι.

Ἐκπέρσαντ' *pro* ἐκπέρσαντι, vastanti, *dat. sing. aor.* 1. *part. verbi* ἐκπέρθω.

113 Ἀπονέομαι, *f.* ήσομαι, abeo, redeo, discedo; *à* νέομαι.

114 Ἀπάτη, ης, ἡ, fraus, fallacia; *ab* ἀπατάω, fallo, decipio.

115 Δυσκλεὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, ingloriosus; *ab* κλέος, εεος, έους, τὸ, gloria, *et apud poëtas* κλεῖος· *à* κλείω, celebro, *vel* celebrem reddo.

116 Ὑπερμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præpotens, nimiùm violentus, *Jovis epitheton; à* μένος, εος, τὸ, robur, vis.

Πολίων κάρηνα, *hîc, et Iliad. ι. 24. synecdoch.* arces civitatum, *vel metaph.* gloriam civitatum *significat.*

Αἰσχρὸς, ρὰ, ρὸν, turpis, *id est,* indignus, *ut hîc ; aliquando* contumeliosus, *aliquando* deformis : *compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων, superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος, ab αἶσχος, εος, τὸ,* turpitudo, probrum, infamia; *hoc autem dicitur quasi ἀΐσχος, ab α privat. et ἴσχω,* habeo, *ut sit quod quis habere nolit.*

Ἐσσομένοισι, futuris, posteris, *poët. et Ion. pro ἐσομένοις, part. fut. verbi εἰμί.*

Μὰψ, frustra, *poëtica vox pro μάτην, ut hîc,* cum injuriâ, non jure, 120
injustè ; *hinc et μαψίδιος, ία, ιον,* stultus, ineptus, *idem quod μάταιος, αία, ον, à quo μαψιδίως,* temerè, injustè.

Ἄπρηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, irritus, *ut hîc ; aliquando* vanus ; 121
cum ita significat, est pro ἄπρακτος, ab α et πράσσω. Sed sunt qui exponunt hîc ἄπρηκτον πόλεμον, infinitum bellum ; *si ita, derivatur à πρήσσω,* eo per, *facto per syncopen à περάσω, futuro verbi περάω,* transeo.

Πολεμίζω πόλεμον, bellum gero, *ut hîc. Aliquando* pugno, decerto, *et tunc sine casu ; alii legunt πτολεμίζειν, in futuro πολεμίξω· à πόλεμος, έμου, ὁ.*

Παῦρος, ου, paucus, *aliquando* parvus ; *aliquando παυρότερος, έρα, ρον,* 122
deterior : *pro superl. dicitur μάλα παῦρα αἴσυλα εἶδε,* quàm paucissima nefaria scivit.

Ὅρκιον, ου, τὸ, fœdus jurejurando sancitum, *ut hîc ; aliquando ea,* 124
quæ ad hoc fœdus sanciendum pertinent, ut Iliad. γ. 245. Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστὰ, Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον εὔφρονα, præcones autem per urbem deorum ferebant fœdera firma, agnos duos, et vinum lætificum : *aliquando* ipsum jusjurandum.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, fide dignus, fidus ; *à πίστις, εως, ἡ,* fides ; *à πείθω,* persuadeo ; *ὅρκια autem dicuntur πιστὰ ex effecto ; non quòd semper fideliter observentur, sed quòd fidelis observatio sit illis debita ; hinc ita appellantur etiam cum minimè observantur. Iliad δ. 157. κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν,* et fœdera fida conculcarunt.

Τέμνω, *f.* μῶ, seco, scindo, *ut ante, α.* 458. *hîc* ferio : *nisi ὅρκια hîc etiam, ut et γ. 248. sit potiùs metonymicè accipiendum pro illis agnis, quorum pili in hoc fœdere faciendo abscissi fuerant, et distributi omnibus iis, quibus fœdus fuit observandum ; ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας,* agnorum ex capitibus abscidit pilos, &c. *de fœderis sanciendi more, vide Iliad. γ. 269. et sequentibus : quòd si ita accipiendum, τέμνω, propriam significationem habet ; et ὅρκια πιστὰ τέμνειν, est, per metonymiam adjuncti,* fœdera fida ferire.

Ἀριθμέω, *fut.* ήσω, numero : *ἀριθμέομαι, idem, item* numeror, *ut hîc ; jungitur ἀριθμέω cum καταλέγω, Odyss. π. 235. ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,* age, procos numero recense ; *deducitur autem ab ἀριθμὸς, οῦ, ὁ· hoc autem ab ἄρω,* apto, *quòd ex unitatibus aptè conjunctis numerus resultet ; vel quòd sit discreta quantitas, quasi ἀριτεμὸς, ab ἄρι et τέμνω· est enim admodum divisibilis, inquit Harmar. ἀριθμηθήμεναι, poët. pro ἀριθμηθῆναι.*

125 Λέγω, *fut.* ξω, dico, colligo, cubare facio, *vel* cubitum demitto; λέγομαι, dicor, recenseor, *item* dico, *et* recenseo, dissero, diligor, colligo, cubo, dormio; λέξασθαι, *aor.* 1. *inf. med.*

Ἐφέστιος, ἰυ, ὁ καὶ ἡ, domesticus, *item qui habet larem ubi deget, ut hîc;* civis, indigena, incola; ἐφέστιος *etiam dicitur,* qui domi est, *vel* qui domum rediit; *sic aliquando dicitur de eo qui sedem alienâ tellure, vel civitate ponit, ut illud intelligi potest, Odyss.* η. 248. ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων, sed me infelicem duxit fortuna domesticum, *id est,* ut cum illâ, *scil.* Calypso, habitarem; *ab* ἐπὶ, *et* ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus; *aut, secundum alios,* ara quæ juxta focum extructa erat; *aliquando significat* Vestam, *ut Hym. in* Vestam, *primo versu, quòd illa primùm domos ædificaverit; ab* ἕω, ἕσω, colloco.

Ἔασσι, *poët. et Ion.* ἔασι, *pro* εἰσί.

126 Δεκὰς, άδος, ἡ, numerus denarius; *item* decuria, *ut hîc; à* δέκα, decem.

Διακοσμέω, *fut.* ήσω, distribuo, digero, ordino; *ut hîc; aliquando* compono, adorno, instruo, orno, dispono; *à* κόσμος, ου, ὁ, ordo: διακοσμηθεῖμεν, *syncope, pro* διακοσμηθείημεν, *aor.* 1. *optat.*

128 Δευοίατο, *Ion. pro* δεύοιντο, eguerint, 3. *pl. præs. opt.*

129 Πλέας, *poët. pro* πλέονας, *et hoc pro* πλείονας, *per syncop. à* πλείων, ονος· *sic etiam legitur* πλέες *pro* πλέονες.

130 Ναίω, habito, incolo, *hîc cum præpositione, aliquando sine præpositione; aliquando* habitor, incolor, *poët.* ναίομαι. *Iliad.* β. 626. νήσων αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς, insulis quæ habitantur trans mare: ναίομαι, habitor, incolor.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator *in bello,* auxiliaris, auxiliarius; *hinc* ἐπικουρέω· ἐπίκουρος *autem ab* ἐπὶ *et* κοῦρος, juvenis, *ante; quòd juvenum potissimùm est in bellicis rebus versari. Nota* ἐπίκουρος *et* σύμμαχος *ita inter se differunt;* ἐπίκουροι οἱ τῶν πολεμουμένων βοηθοὶ, σύμμαχοι δὲ τῶν πολεμούντων· ἐπίκουροι, *sumit auxiliatores illorum qui oppugnantur;* σύμμαχοι, *illorum qui oppugnant: illi ex aliâ regione sunt, ideoque vocantur, Iliad.* ι. 233. τηλέκλειτοι, ex longinquo vocati, *et* κ. 420. πολύκλητοι ἐπίκουροι, hi sæpè commilitones.

131 Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hastam vibrat, vibrandæ hastæ peritus, *et proinde,* bellicosus; *ab* ἔγχος, εος, τὸ, hasta; *quod ab* ἔχω, habeo, *et* πάλλω, quatio, vibro.

132 Πλάζω, *fut.* γξω, errare facio; *aliquando* averto, amoveo, *ut hîc; aliquando* disturbo, *ut Odyss.* β. 396. πλάζε δὲ πίνοντας, disturbavit autem bibentes; πλάζομαι, erro.

Εἰῶσ' *pro* ἐῶσι, *poëticè,* 3. *plur. præs. ind. vel subj. verbi* ἐάω, sino.

134 Βεβάασι, *Ion. pro* βεβήκασι, *à* βαίνω, *quasi à* βάω. *Iones in verbis in* άω *et* έω *subtrahunt* κ *ex præteritis, et corripiunt penultimam; hinc etiam in participio* βεβαὼς, *Iliad.* ξ. 477. ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαὼς, fratrem circumstans; *hinc etiam Iliad.* ρ. 359. ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, *per syncop. pro* βεβηκέναι, *infin. et Iliad.* ρ. 286. οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, quia circa Patroclum iverant, *pro* βεβάεισαν, *et hoc pro* βεβήκεισαν.

Ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus; *ab* ἐν αὐτῷ ἰέναι, *quia in seipsum annus redit.*

Σήπω, *fut.* σήψω, *aor.* 2. ἔσαπον, *et* ἔσηπον, putrefacio; σήπομαι, pu- 135
tresco, putrefio, *præt. med.* σέσηπα, putrefactus sum, *ut hîc.*
Σπάρτον, ου, τὸ, spartum, genus vitilium; *propriè est (inquit Plini-*
us) juncus aridi soli, *et per metonym. materiæ,* funis sparteus; *à*
σπαρτὸς, ἡ, ὸν, seminatus: *quod à* σπείρω.
Λέλυνται, solvuntur, 3. *pl. perf. pass. verbi* λύω.
Εἵαται, *poët. pro* ἕαται· ἕαται *autem Ionicè pro* ἧνται· *ab* ἧμαι, sedeo, 137
perf. pass. vel potiùs præs. nam sedent *significat hîc, et in aliis locis;*
hinc εἵατο, sedebant, *plusquamperf. vel imperf.*
Ποτιδέγμεναι, *pro* προσδεχόμεναι, *Doric. vel potiùs pro* προσδεδεγμέναι,
part. perf. pass. verbi προσδέχομαι. *Participia enim præt. pass. fiunt*
proparoxytona, cùm augmento carent.
Ἀκράαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, *ut hîc,* irritus; *à* κραίνω, perficio, 138
efficio, *item* impero, regò.
Πατρὶς, ίδος, ἡ, *aliquando substantivè usurpatur, interdum adjectivè;* 140
cum γαῖα, *ut hîc; cum* αἶα, *ut Iliad.* δ. 172. μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος
αἴης, recordabuntur Achivi patriæ terræ, *cum* ἄρουρα, *Od.* α. 407. πȣ̃ δέ
νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα, ubinam ei genus et patrium solum; *à* πατήρ.
Αἱρήσομεν, capiemus, 1. *plur. fut. ind. verbi* αἱρέω. 141
Ὀρίνω, concito, turbo, *ita* commoveo ut persuadeam, *ut hîc,* ad
iram commoveo; *tribuitur etiam mari, ut Iliad.* β. 294. ὀρινομένη τε
θάλασσα, commotumque mare; ὄρινε, 3. *sing. imperf.; ab* ὄρω.
Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo, *ut hîc; aliquando* plebs, vulgus; πλῆθος, 143
εος, τὸ, *idem; à* πλέος, εα, ον, plenus.
Εὖρος, ου, ὁ, ventus orientalis, *inter aquilonem et vulturnum medius,* 145
quasi ἀπὸ τῆς ἕω ῥέων, ab aurorâ fluens.
Νότος, ου, ὁ, Notus; *à* νοτὶς, humiditas; *quia est humidus et nebulo-*
sus ventus.
Ὦρορα, *præt. med. verbi* ὄρω, *per metathesin pro* ὄρωρα· ὄρωρα *verò* 146
Atticè pro ὦρα· ὄρωρα *autem significat passivè, ut Il.* β. 797. πόλεμος δ'
ἀλίαστος ὀρώρειν, bellum inevitabile ortum, vel excitatum est: *et in plusq.*
perf. 810. πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει, multusque tumultus coortus est;
dicitur et ὠρώρει, *Iliad.* σ. 497. ἔνθα δὲ νεῖκος Ὠρώρει, illic verò contentio
orta erat; ὤρορα *activè plerumque, ut hîc, aliquando et passivè, ut*
Il. ν. 78. μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, impetu magno feruntur, et mihi
robur movetur.
Ἐπαΐσσω, *fut.* ξω, irruo, adorior, *cum dativo; aliquando* accurro, *et*
cum genit. item insequor; *item* impeto, percutio, invado, *cum accusat.*
aliquando insurgo, *ut hîc, sine casu;* ἐπαΐσσομαι *idem; in omnibus sig-*
nificationibus aliquid impetus et vehementiæ significatur, ut et in sim-
plicis ἀΐσσω *significationibus, quæ quàm plurimæ sunt apud Home-*
rum, celero, impeto, percutio, volo, insurgo; *aliquando* vibro; *item*
declino; *item* vagor, circumvoluto, accurro, attollo. *Cum variis præ-*
positionibus variè exponitur: descendo ad, *cum* κατὰ, transeo, erumpo,
evolo, præcurro, *vel* procurro; *derivatur ab* α *intens. et* ἕω, eo.
Ζέφυρος, ου, ὁ, Zephyrus, Favonius *dictus; ita dicitur quasi* ζωηφό- 147
ρος, vitam ferens, *aut* ea quæ ad vitam attinent: *quoniam* τῷ θέρει

πνέοντος αὐτῦ οἱ καρποὶ αὔξονται, *quòd eo flante, terra hyemali frigore constricta aperiatur, ac plantæ omnes germinent; hinc Odyss.* η. 119. Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, Zephyrus spirans hæc crescere facit, *id est,* Ζεφυρίη πνοὴ, Zephyrius flatus.

148 Λήιον, ϐ, τὸ, seges, campus segetum, *apud poëtas.*

Λάβρος, ϐ, nimium vorax, *quasi* λίαν βορὸς, *vel* vehemens, rapidus, immediocris, impetuosus, *quasi* λίαν βαρὺς, *et ita inanimatis tribuitur; hinc Iliad.* ψ. 473. λαβρεύομαι, *fut.* σομαι, immodestè *et* arroganter loquor, *et ibid.* 479. λαβραγόρης, ϐ, ὁ, procaciter loquax.

Ἐπαιγίζω, *fut.* ίσω, irruo, impetuosè spiro, cum turbine afflo: *de ventis dicitur, vel procellâ; ab* αἰγὶς, ίδος, ἡ, procella; *quod ab* ἀΐσσω, *verbo poëtico,* irruo, impetu feror: *vel, ut alii, ab* αἰγὶς, ægis, pellis caprina, *de quâ ante; et* β. 477. *quæ dicitur impetuosa, et data esse ad terrorem hominum. Iliad.* ο. 308. *et* 310. ἔχε δ' αἰγίδα θϐριν δεινὴν——ἣν δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.

Ἠμύω, *fut.* ύσω, inclino, *ut hîc;* ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν, *id est,* ἐπικατακλίνει τὰς ἀσταχύας τοῖς σταχύσι· *aliquando* inclino, *cum accusat. aliquando* nuto, *aliquando* cado; *derivatur à* μύω, η *præposito.*

149 Ἄσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, spica, arista, totæ fruges cum spicâ et culmo, *ut hîc, pro* στάχυς, υος, ὁ, spica, *addito* α, *ut pro* σταφὶς, ίδος, ἡ ἀσταφὶς, uva passa; στάχυς *autem derivatur à* στὶξ, ordo; *à* στείχω, *secundum Martin. Harmarus autem deducit à* στάω, *et* χύω, fundo: *seges suo stat caule, et spicæ fluitant, quasi à vento fusæ.*

Ἀλαλητὸς, ϐ, ὁ, clamor, *propriè militum dicentium* ἀλαλή· *quod est vox quædam inarticulata, quæ à militibus ante pugnam editur; generaliter* strepor, *et* ululatus aliquis; *hinc* ἀλαλάζω, talem clamorem edo; *quidam deducunt* ἀλαλὴ *ab* ἅλα *accusat. nominis* ἅλς, mare, *quòd perpetuò strepitum edit, inde faciendo* ἅλη, *et per reduplicationem* ἀλαλή· *alii autem* ἀλαλητὸς *deducunt ab* α *pleonastico, et* λαλέω· *alii ab* α, *id est,* ὁμϐ, *et* λαλέω.

150 Ὑπένερθε, *poëtica vox,* sub, *cum genit. ut hîc; aliquando* subtus, infra, *sine casu, dicitur et* ὑπένερθεν· *ab* ὑπὸ, *et* ἔνερθε, infra, inferius; *item* ἔνερθεν, *pro* ἐνέρθε, *ab* ἔνερος, inferus, mortuus; *hinc* ἐνέρτερος, *pro* ἐνερότερος, *Iliad.* ε. 898. ἦσθα ἐνέρτερος ϐρανιώνων, fuisses inferior cœlitibus; *ab* ἐν ἔρᾳ, in terra; ἔρα, ας, ἡ, terra; *dicitur etiam* νέρθε *et* νέρθεν, *et* νέρτερος, *pro* ἔνερθε, &c.

Κονία, ας, ἡ, pulvis, *ut hîc, aliquando* cœnum; *item* arena *seu* sabulum litoreum; *aut* fluviatile; *frequenter usurpatur pro* humi, *in dativ. plur. et aliquando additur* χαμαὶ, *ut Il.* ε. 583. χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσι. *Od.* λ. 599. *significat illum vaporem, qui cum vehementi sudore corpore emittitur,* κατὰ δ' ἱδρὼς—ἔῤῥεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει, *aliquando* cinis foci; *à* κόνις, εως, ἡ, pulvis; *derivatur secundum Eustath. à* κοίνω, *idem quod* κόπτω, scindo, *ut sit* ἡ εἰς σμικρὰ κεκομμένη γῆ· *secundum Martin. à* κάω, uro; *cinis est pulvis ex re ustâ nascens, vel secundum Harmar. à* κινέω, moveo, *quia facilè supplosione pedum excitatur.*

151 Ἀείρω, tollo, attollo; *aliquando* porto; *aliquando* fero, affero; *item* eripio, aufero, subtraho; ἀείρομαι, *idem, Odyss.* ο. 106. *aliquando passivè, ut hîc,* κονίη ἀειρομένη, pulvis excitatus, *et Iliad.* ψ. 365. *et*

alibi; dicitur autem, inquit Eustath. quasi εἰς ἀέρα αἴρω, in aërem levo; *est et ἀείρω,* necto, *ut Iliad. κ.* 499. *σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι,* colligavitque loris.

Ἑλκέμεν, trahere, *præs. inf. Ion. pro ἕλκειν.*

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, fossa, *quâ navis in mare deducitur; τόπος ὅθεν ἡ ναῦς ὁρμεῖ, id est, ὁρμᾷ, καθελκομένη εἰς θάλασσαν, inquit Eustath.* 153

Ἐκκαθαίρω, purgo, detergo; *ἐξεκάθαιρον, 3. pl. imperf. à καθαίρω,* purgo; *ponitur cum duplici accus. Il. π.* 666. *Φοῖβε κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπήδονα,* Phœbe atro sanguine purga Sarpedonem; *significat et* orno: *à κατὰ et αἴρω, sordes enim purgando tolluntur.*

Ἱέμενος, η, ον, *ab ἵεμαι, cum leni,* eo, *aut* ruo, eo cum impetu, *ut hîc;* 154
aut impetu feror; *ἱέμενος, η, ον, cum aspero,* cupiens; *ab ἵεμαι. Vid. Il. λ.* 168.

Ὑπὸ δ' ᾕρεον, *per tmesin pro ὑφῄρεον, 3. plur. imperf. ab ὑφαιρέω,* subduco, *ab αἱρέω.*

Ἔνθα κεν, tunc sanè.

Ὑπέρμορον, *et ὑπέρμορα,* præter fatum; *pro ὑπὲρ μοῖραν,* contra quod 157
in fatis erat: *à μοῖρα, ας, ἡ,* fatum.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita; *in fœminino tantùm, Atticè, Minervæ epitheton; à τρύω,* attero, absumo, defatigo, vexo; *ita dicitur Minerva, quòd sit ἄτρυτος, quòd* bellicis laboribus non defatigetur.

Νῶτος, ου, *cum ω,* ὁ· *velut alii volunt; νῶτον, ου, τὸ,* dorsum, tergum; 159
aliquando pro μέλεσι νωτιαίοις, vel νοτιαίῳ κρέατι vel ψόᾳ· pro carne tergi, *vel* partibus: *quæ quia optimæ habitæ sunt, in conviviis ei qui dignissimus habebatur, datæ fuerunt in honoris signum, et hinc vocantur νῶτα γεράσμια, Hym. in Merc.* terga venerabilia; *aliquando* tergus bestiæ, *vel* extrema corporis pars; *ponitur aliquando pro* superficie maris, *ut hîc; dicitur etiam de* hasta, *Iliad. υ.* 279. *ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ ἔστη ἱεμένη,* stetit erecta, *Iliad. θ.* 94. *πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν,* quo fugis, *ut et Latini,* terga dare; *derivatur à νεύω, inquit Martin. quòd inclinato tergo nutamus, Harm. In plurali, τὰ νῶτα.*

Κὰδ δὲ *pro κατὰ δὲ.* 160

Αἴης, *pro γαίης, γαῖα,* terra. 162

Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, lenis, mitis, *ut hîc,* placidus; *à γάνυμαι,* gaudeo, *et α* 164
epitatico præposito; hinc ἀγανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Il. υ. 467. benignus; *et ω.* 772. *ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ,* benignitas, lenitas; *est et ἀγανὸς, per antiphrasin,* sævus, crudelis: *quod etiam potest derivari ab ἄγαν,* valde, *et αἰνὸς, ἡ, ὸν,* gravis.

Ἀμφιέλισσος, ίσση, ισσον, utrinque agitatus, circum agitabilis. *ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμενος,* ut navis quæ utrinque remis interpellitur; 165
vel εἰς ἑκατέρα τὰ πλευρὰ στρεφόμενος, circum agitabilis; *epitheton navis apud Homer. ab ἀμφὶ et ἑλίσσω.*

Ἀΐξασα, irruens, *nom. f. aor. 1. part. act. ab ἀΐσσω.* 167

Ἀτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propriè* ejusdem ponderis, par, æqualis: *sæpè* 169
habet dativ. personæ, et accusat. rei, in quâ fit comparatio, ut hîc; aliquando res per concretum exprimitur; aliquando similis; *à τάλαντον,* trutina, lanx; *aliquando id quod lanci imponitur ponderandum, no-*

minatim pondus 125 *librarum, Il. ι.* 122. δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, decem auri talenta. *De varietate talentorum, vide Budæum; Constantinus annotat apud Homerum esse minimum pondus, quod probat ex Il. ψ.* 269. *in ludis funebribus Patrocli, ubi primum equitem donavit muliere, et tripode ansato, secundum equâ, tertium lebete;* τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα, *at quarto posuit duo auri talenta, ultimum præmium minoris esset pretii, quam antecedentia, inquit Constant. derivatur autem* τάλαντον παρὰ τὸ τλῆναι, fero; ἀτάλαντος *autem dicitur quasi* ἀντιτάλαντος, *idem.*

170 Ἑσταότ', stantem, *part. præt.* ἑστάα, *per Ion. sync. pro* ἑστακα· *hoc autem pro* ἕστηκα, *verso* η *in* α, *ut quidam volunt, à verbo* ἵστημι. *Hîc autem nota,* ἔστην, *aor.* 2. *et* ἕστηκα, *neutram habere significationem, ut hîc;* ἑσταότ', stantem, *cum præpositione* πρὸ, *aliquando significat* defendere; *aliquando autem in obliquis notat* positum esse. *Ita et* ἔστην, *ut ante, Iliad. α.* 534. ἵστημι *autem activè significat, ut Iliad. σ.* 346. τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ, tripodem statuerunt in igne; ἵσταμαι *autem et activè,* statuo, *et neut.* sto.

Εὔσελμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene tabulatus; *à* σέλμα, ατος, τὸ, transtrum, spatium inter duas lineas; *item* spatium inter tabulata navis; σέλις *autem (ut Martinio placet) à* σέλας, ατος, τὸ, fulgur, lumen; *quòd splendor inter lineas ductas appareat, inquit Harmarus. Poët. pro* εὔσελμος, *dicitur* ἐΰσελμος, *et* ἐΰσσελμος, ου, *et Ion.* οιο.

172 Ἀγχοῦ, *idem quòd* ἄγχι, prope. *Vide β.* 58.

173 Πολυμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde artificiosus, qui est prompto ad multa machinanda ingenio, industrius, acutus, versutus, prudens; *à* πολὺς, *et* μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium; *item* astutia, solertia; *item* fabrica, machina; *à* μῆχος, εος, τὸ, *idem.*

175 Φεύξεσθ', fugietis, 2. *plur. fut.* 1. *med. verbi* φεύγω.

Λίποιτε, relinquetis, 2. *plur. aor.* 2. *opt. med. verbi* λείπω.

179 Ἐρώει, cessa, 2. *sing. imperat. præs. verbi* ἐρωέω.

183 Χλαῖνα, ης, ἡ, palla, vestis, *quæ tunicæ exteriori superinduitur;* ἱμάτιον ἐπὶ τὸ χιτῶνα, *unde Il. β.* 262. ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω, χλαῖναν τ' ἠδὲ χιτῶνα, te charis vestibus exuero, pallio, et tunicâ; *vestis quæ pro tempore sumitur ad ventos, pluviam, et frigus depellendum; hinc dicitur Iliad. π.* 223. ἐϋπλήσασα χιτώνων, χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, bene implens tunicis, chlænisque arcentibus ventum, *et Od. ξ.* 529. ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἕσσατ' ἀλεξάμενον, chlænam induit ventum expellentem; *aliquando ea vestis, quâ quis honoris vel ornamenti gratiâ induitur, ut Odyss. κ.* 365. *dicitur etiam de crassioribus illis tegumentis, in quibus dormimus aut cubamus; derivatur à* χλιαίνω, calefacio.

184 Ὀπαδέω, *pro quo apud Homer. semper* ὀπηδέω, *aliquando* sequor; *ut hîc; aliquando* adsum, *aliquando* procedo; *item* opitulor; *aliquando* fruitionem *significat, ut Hym. in Terram* 12. ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ, felicitate et multis divitiis fruuntur; *hinc* ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, comes, assectator; *derivatur ab aor.* 2. τοῦ ὀπάζω, persequor, *item* sequi jubeo, comitem adjungo; *aliquando* præbeo, do, *et in malam partem, Odyss. ψ.* 210. Θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζὺν, Dei autem dederunt ærumnam; *aliquando* addo, pergo, *ut Hym. in Merc.* 120. ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, in opere pergebat; ὀπάζομαι, *à persequente* urgeor; augeor, ὀπα-

ζόμενος διὸς ὄμβρῳ, torrens de montibus auctus Jovis imbre; *item* comitem accipio; *ab* ἕπομαι, sequor.

Ἐρητύσασκε, *Ionicè pro* ἐρήτυσε, inhibuit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐρητύω. 185

Ἀντίος, ία, ίον, adversus, obvius; *ab* ἀντίον.

Παραστὰς, ᾶσα, ὰν, adstans, *part. aor.* 2. *verbi* παρίστημι. 189

Δεδίττω, *f.* ξω, terreo, timeo; *hinc* δεδίττομαι, *sive* δεδίσσομαι, *idem*; 190
item terreor, trepido, attonitus sum; *pro quo (per epenth.* τȣ ι) δειδίττομαι *et* δειδίσσομαι, *ut hîc*, δειδίσσεσθαι, trepidare. *Activè legitur Il.* ν. 810. τίη δειδίσσεαι ȣ̔́τως Ἀργείȣς; cur ita terres Argivos? *in futur.* δειδίξομαι· *legitur* δειδίζω *in eâdem significatione, Il.* ε. 790. ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος, horrebant fortem hastam; δειδίσκω, *Od.* ο. 150. *Derivatur autem* δεδίττω *ex* δέδια, *præt. med.* δείδω, *pro* δέδοιδα, *exempto* δ *et* ο.

Ἱδρύω, ἵδρυμι, ἱδρύνω, sedere facio, quiescere facio, *ut hîc*; *aliquando* 191
sedeo, collocor; ἱδρύνομαι, quiesco, cohibeor; *derivatur ab Eustath. ab* ἕζω, *vel* ἵζω, *idem.*

Σάφα, perspicuè, certò, *ut hîc*; *aliquando* verè; *aliquando idem* 192
quòd ἀκριβῶς· *nomen adverbiale factum ex* σαφέα, *à* σαφὴς, manifestus; *quod dicitur quasi* σάον φάει, *inquit Martinius.*

Μήτι, nequid; *à* μὴ, non, *et* τὶς, aliquis. 193

Ἴψεται, lædat, 3. *sing. fut. med. verbi* ἴπτω. 195

Δῆμος, ȣ, ὁ, populus, plebs; *à* δέω, ligo; *quia plebs legibus sit ob-* 198
ligata; *vel quasi sub uno rege* συνδεδημένος, *inquit Harm.*

Ἐφεύροι, 3. *sing. aor.* 2. *optat. ab* ἐφευρίσκω, *quod ab* ἐπὶ *et* εὑρίσκω.

Ἐλάσασκε, *poët. et Ionic. pro* ἤλασε, *abjecto primo augmento*; *et* σε 199
in σάσκε, *converso*, 3. *sing. aor.* 1. *act. ab* ἐλαύνω, *supra.*

Ὁμοκλήσασκε, *ut* ἐλάσασκε· *ab* ὁμοκλάω, *est et* -έω, hortor vociferando, fortiter et minaciter clamo, increpo; *ab* ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum, quod fit vociferando, increpatio, comminatio; *hoc autem* ἀπὸ τȣ̃ ὁμȣ̃ κέκλησθαι, simul vocari; ὁμόκλεον, *Il.* ο. 658. *ab* ὁμοκλέω.

Ἀτρέμας *ab* ἀτρέμα, *Iliad.* ο. 318. *adverb.* sine aliquo motu, tacitè; *ab* ἄτρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intrepidus; *hoc autem ab* α *privat. et* τρέμω, horreo, timeo.

Ἀπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbellis: *ab* α *privat. et* πτόλεμος, bellum; *pro* 201
πόλεμος, *cujus derivationem vid.* α. 60.

Ἄναλκις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, invalidus; *ab* α *privat. et* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vis corporis, *aliquando* vis animi, fortitudo; *item* remedium, auxilium: *quasi* ἀρκὴ, *ab* ἀρκῶ, auxilior: *vel* παρὰ τὴν ἀκμὴν, juventute, *quæ strenua est ad labores suscipiendos.*

Πολυκοιρανίη, *Ionicè pro* πολυκοιρανία, ας, ἡ, multorum principatus; 204
à πολυκοίρανος, ȣ, ὁ, multorum dominus, et rex; *à* πολὺς, *et* κοιράνος, ȣ, ὁ, princeps; *quod dicitur, inquit Eustath. quasi* τȣ̃ καίρου κύριος, temporis dominus, α *mutato in* ο, *hinc* κοιρανέω, guberno, impero; ὡς ὅγε κοιρανέων, sic ille dominans, 207. *hujus libri.*

Ἀγκυλομήτης, ȣ, ὁ, *et* ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, versutus, qui obliqua cogi- 205
tat; ἀγκυλομήτεω, *Ion. pro* -ȣ, *ab* ἀγκύλος, η, ον, *quod tria denotat*, 1. obliquum, *ut hîc*; 2. rotundum, *vel* curvum, *ut* ἀγκύλα κύκλα, ἀγκύλα τόξα, curvos arcus, *Iliad.* ε. 209. 3. validum, *ut* ἀγκύλον ἅρμα, *Il.* ζ. 39. *et* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

207 Διέπω, administro, moderor, dispono, dispenso; à διὰ, *et* ἕπω, operor; *est et* διέπω, renuntio; *ab* ἕπω, dico.

209 Ἠχὴ, ῆς, ἡ, *idem quod* ἦχος, *supra, Il.* α. 156.

210 Αἰγιαλὸς, ῦ, ὁ, litus; *ab* ἅλς, mare, *et* ἄγω, frango, *quia fluctus maris in litore franguntur; vel, ut alii,* παρὰ τὸ τὴν αἶαν γείτονα εἶναι τῆς ἁλὸς, quòd terra sit vicinior mari; *alii autem* Ægialum *explicant in Achaiâ flumen, ex quo regio Ionia olim dicebatur Ægialea, et Iones* Αἰγιαλεῖς.

Σμαραγέω, stridorem edo, resono: *ab antiquo* μάρη, *vel plurali* μάραι, *antiquâ voce,* manus; *quasi plausione manuum;* μάρη *autem ita dicitur, quia manibus dividimus et componimus;* à μείρω, divido; *hæc Martin.*

212 Μῦνος, *Ionicè pro* μόνος, η, ον, solus.

Ἀμετροεπὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, sine modo loquax; ὐκ ἔχων μέτρον ἔπεσι, non adhibens loquendi modum; *ab* α *privat.* μέτρον, ῦ, τὸ, mensura, modus, *et* ἔπω, dico.

215 Εἰσαίμην, videor, *aor.* 1. *med. opt. verbi* εἴδω, scio.

Γελοῖος, οία, οῖον, ridiculus; γελοΐιος, *poït. hinc* γελοιάω, *Od.* υ. 390. à γέλως, *Il.* α. 508.

217 Φολκὸς, ῦ, ὁ, strabo, qui oculos habet distortos: *quasi* φάολκος· à φάος, *et* ἕλκω.

Χωλὸς, ἡ, ὸν, claudus; à κῶλον, *quod aliquando* pes; *ut sit* ὁ πενονθὼς τὸ κῶλον, pede patiens.

Κυρτὸς, ἡ, ὸν, concavus, curvus; à κύπτω, qui inclinatur, curvatur.

218 Συνέχω, constringo, contineo, coërceo; *hinc* συνοχὴ, coarctatio, *pro quo* συνοκωχή· *hinc* συνοχόω, *inde* συνοχοκώς. *Hesychius derivat* à συνοίχω, *præt.* σύνωχα, *Att.* συνόχωκα. *Eustath.* à συνεχώω.

219 Φοξὸς, ἡ, ὸν, habens acutum caput; *vel,* qui est distorto vultu; *cujus caput* ὀξὺ φαίνεται.

Ψεδνὸς, ἡ, ὸν, raros habens pilos, glaber: *quasi* ψεδανὸς, *ait Eustathius,* à *verbo* ψῶ, rado, minuo.

Ἐπενήνοθε, *part. med. ex* ἐπανθέω, *quod habet præt. med.* ἔπηνθα, *unde fit* ἐπήνοθα, *epenth.* τῦ ο, *et* ἐπενήνοθα, *reduplicatione Atticâ; ab* ἀνθέω· *vel, ut alii, ab* ἐπενθέω, θέω *per Metath. mutato in* ἔθω, *quod compositum cum duplice præpositione,* ἐπὶ *et* ἐν, *est* ἐπενθέω.

Λάχνη, ης, ἡ, lanugo, pili molles; *ex particulâ* λα, *epitaticè, et* χνῦς, *primi pili qui radi possunt; vel* à λάσιος, ίου, ὁ κ̀ ἡ, hirsutus.

222 Κέκληγα, *præt. med. verbi* κλάζω, η *pro* α, κεκληγὼς, υῖα, ὸς, *part.*

Ἐκπάγλως, mirificè, vehementer, *adv. ab* ἔκπαγλος.

223 Νεμεσάω, *f.* ήσω, indignor, irascor, succenseo, cupiens suum cuique. νέμεσθαι, distribuere, *item* vitio verto; *hinc* νεμέσσηθεν, 3. *plur. aor.* 1. *pass. pro* νεμεσσήθησαν, *geminato* σ *poët. et sublato augmento Ionicè; hinc* νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quâdam invidiâ: *et per consequens est nomen certæ deæ, quæ insolentiam hominum reprimere et punire solet.*

Νείκεε, objurgabat, 3. *sing. imperf. pro* ἐνείκεε, à *verbo* νεικέω.

225 Τέο, *Ionicè pro* τῦ, *pro* τίνος, *subintelligitur* ἕνεκα.

Ἐπιμέμφομαι, *fut.* ψομαι, conqueror, expostulo, accuso; ἐπιμέμφεαι, 2. *sing. præs. subj. Ionicâ resolutione, pro* -φῇ.

Χατίζω, et χατέω, verb. poët. careo, indigeo; *item* cupio, desidero, *παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν,* habere quod petat.

Πλεῖος, plenus, *poët. pro πλέος, α, ον· hinc πλήθω, f. σω,* impleo. 226

Ἐξαιρέω, *f. ήσω,* eligo, excipio, seligo; *ab αἱρέω, idem; hinc αἵρεσις,* 227 *εως, ἡ,* electio, optio, *et peculiariter,* electio dogmatis orthodoxæ fidei non consoni; *et αἱρετικὸς dicitur, quia ita elegit suam religionem: ἐξαίρετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ,* selectus, eximius, *pro quo aliquando ἔξαιτος, Il. μ.* 320.

Ἐπιδεύεαι, eges, 2. *sing. præs. subj. Ion. pro ἐπιδεύῃ, verbi ἐπιδεύομαι.*

Μίσγω, misceo, permisceo; *à μίγνυμι idem; μίσγεαι pro μίσγῃ, Ion.* 232 2. *sing. præs. subj. pass.*

Φιλότης, *ητος, ἡ,* amicitia, concubitus venereus; *à φίλος· hinc φιλέω,* diligo, osculor, humaniter tracto; *hinc φίλημα, ατος, τὸ,* osculum.

Κατίσχεαι, detineas, 2. *sing. sub. med. Ion. pro κατάσχῃ, verbi κατέχω.*

Ἐπιβασκέμεν, invadere, inducere, *præs. inf. pro ἐπιβάσκειν, poët. pro ἐπιβαίνειν.*

Πέπων, *ονος, ὁ ϗ ἡ,* maturus, percoctus; *propriè de fructibus. Metaph.* 235 mollis, effœminatus, ignavus; *dicuntur Achivi molles et effœminati, quia ubi maturuit fructus, dulcis quidem est, sed flaccidus et inutilis; est tamen aliquando vox amiciùs appellantis, non convicíantis, ut ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε· à πέπτω,* coquo; *fructus enim maturantur à sole.*

Ἔλεγχος, *εος, τὸ,* probrum, vituperium, dedecus; *hinc ἐλέγχιστος, η, ον,* maximè redarguendus; *sed ὁ ἔλεγχος, ϐ,* argumentum, documentum, criminatio; *ab ἐλέγχω,* arguo, reprehendo; *hoc autem παρὰ τὸ ἔλην ἔχειν, quòd res in luce collocet argumentum et criminatio.*

Ἀχαιΐς, *ίδος, ἡ,* mulier Græca. *Achivos Achivas nominat, ob eorum mollitiem et inertiam. Ἀχαιΐδες, ϐκ ἔτ' Ἀχαιοί.*

Πέσσεμεν, *Ion. pro πέσσειν· à πέσσω,* concoquo, digero, *quod est Æol.* 237 *pro πέπτω, idem.*

Μεθήμων, *ονος, ὁ ϗ ἡ,* remissus, negligens; *vel,* cum neglectu quodam 241 missum faciens, *aut* dimittens; *à μεθίημι,* dimitto, missum facio; *quod à μετὰ et ἵημι.*

Ἠνίπαπε, *pleonasmo poëtico, pro ἤνιπε, quod est 3. sing. præt. med.* 245 *Att. ab ἐνίπτω,* increpo, *ab ἐνέπω,* reprehendo.

Ἀκριτόμυθος, *ϐ, ὁ ϗ ἡ, ἄκριτος περὶ τοῖς λόγοις,* qui loquitur inconside- 246 ratè, homo indiscreti sermonis; *ab ἄκριτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ,* indiscretus; *hoc autem ab α priv. et κριτὸς, ἡ, ὸν, quod à κρίνω,* judico, *et μύθος,* sermo.

Χειρότερος, *έρα, ρον, et χερείων, poët. pro χείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ,* pejor, de- 248 terior.

Ἅμα, simul, unà cum, *regit dat.* 249

Τῷ, quare, igitur. 250

Στόμα, *ατος, τὸ,* os, *tum propriè, tum metaph. à* סתם claudere, *vel quasi σιτότομα· à σῖτος, ϐ, ὁ,* commeatus, *et τόμα, ατος,* sectio; *quod à τέμνω,* scindo: *in ore cibus quasi scinditur.*

E 4

251 Φυλάσσω, *fut.* ξω, observo, custodio; *à* φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, custos; *hoc autem à* φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, *Athenis decima urbis pars, quòd* φυλακὰς *haberent* αἱ φυλαί· *vel quasi* πυλάσσω, *à* πύλη, ης, ἡ, porta: *non est urbs in tuto, nisi portæ occludantur, inquit* Harm.

258 Ἀφραίνω, *fut.* ανῶ, insanio; *ab* α *priv. et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, sapientia; *item* præcordia.

Ἀποδύω, ἀποδῦμι, *fut* σω, exuo. *hîc per tmesin.*

261 Ἕω, induo; *hinc* εἷμα, ατος, τὸ, vestis, *Æol.* ἕμμα.

262 Αἰδῶ, *vel potest dici accusativus, ab* ἡ αἰδὼς, τὴν αἰδῶ, *vel per crasin, pro* τὰ αἰδοῖα, inguen, pudenda.

265 Μετάφρενον, ȣ, τὸ, interstitium quod est inter lumbos et scapulas, dorsum; *à* μετὰ *et* φρὴν, *quasi* μετὰ τὰς φρένας, pone præcordia.

266 Ἰδνόω, incurvo, torqueo, flecto; *ab* ἵζω, sedere facio; ἰδνώθη, *aor.* 1. *pass.*

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, virens, humidus, *ut hîc: à* θάλλω, vireo, floreo; θάλειος, εια, ον, *idem*, η. 475. *vide* ζ. 431.

267 Σμῶδιξ, ἡ, ικος, *vel* σμώδιγξ, ιγγος, livor proveniens ex plaga; *à* σμῶξαι, *quod est Ionibus* πατάξαι.

268 Ταρβέω, *fut.* ήσω, trepido, paveo; *à* τάρβος, εος, τὸ, timor; *à* ταράσσω, *fut.* ξω, vexo.

269 Ἀχρεῖον, turpiter, inutiliter, *adverb. pro* ἀχρείως· *à* χρεία, ας, ἡ, utilitas, *à* χράομαι.

270 Ἀπομόργνυμι, *vel* ἀπομόργνυμαι, abstergo; ἀπεμόρξατο, *3. sing. aor.* 1. *med. ab* ἀπὸ *et* μόργνυμι, *quod pro* ὁμόργνυμι, *idem, hoc autem ab* ἀμέργω, *mutato* α *in* ο.

Πλησίος, ȣ, ὁ, propinquus; *à* πλάω, *per syncopen, pro* πελάω, propinquo; *quod à* πέλας, prope.

272 Ἔοργα, *Att. præt. med. pro* ἦργα, *ex* ἔργον, ȣ, τὸ, opus: *ab* ἔργω, *sive* ῥέζω.

275 Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, convitiator, contumeliæ sive injuriæ illator, contumeliâ dignus; *à* λωβάομαι, *à* λώβη, ης, ἡ, convitium.

Ἐπεσβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verba probrosa in aliquem jaciens, qui invehitur in aliquem: *ab* ἐπὶ, ἔπος, *et* βάλλω.

276 Θὴν, *adverb. expletiva part. aliquando* quidem, *et* θὴν, ηνὸς, ἡ, cumulus: *à* θὶν, *aut* θὶς, ινὸς, ὁ ϗ ἡ, cumulus; *item* litus.

Ἀνίημι, dimitto, remitto, permitto, relinquo; *fut.* ἀνήσω.

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, virilis, generosus, superbus: *quasi* ἄγων ἄνδρας, viros regens, *vel* ἄγαν ἀνὴρ, admodum vir; *vel* ὁ ἄγαν τῇ ἠνορέῃ χρώμενος, qui viribus pollet; *vel qui admirationi est propter virilem animum; ab* ἀγάομαι, miror, *et* ἠνορέη, ης, ἡ, vis; *hinc* ἀγηνορίη, *Il.* ι. 696. superbia. *Est et* Ἀγήνωρ, *proprium*, Antenoris filius.

278 Πτολίπορθος, ȣ, ὁ, τὰς πόλεις ὁ πέρθων, urbium vastator; *à* πέρθω, vasto, *et* πόλις, civitas, *pro quo sæpè* πτόλις, *ut* πτόλεμος, *pro* πόλεμος.

280 Εἰδόμενος, ένη, ον, similis; *ab* εἴδομαι, videor, appareo, assimilor.

Σιωπάω, *fut.* ήσω, sileo, taceo, *à* σιωπὴ, ῆς, ἡ, silentium; *quod dicitur quasi* σιγὴ ὀπὸς, silentium vocis.

286 Ὑπέσταν, *Bœot. pro* ὑπέστησαν, *3. plur. aor.* 2. *act. verbi* ὑφίστημι, suppono, subjicio.

Ἐκπέρσαντ' *pro* ἐκπέρσαντα, polliciti sunt nimirum Achivi, Agamemnonem Trojam ἐκπέρσαντο, *postquam vastaverit*, cum gloriâ domum rediturum.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, novus, recens, tener; *item*, qui integris est adhuc 289
viribus, tener; *à* νέος, α, ον.

Χῆρος, ρα, ρον, viduus; *interdum ponitur adjectivè, ut hìc;* χῆραί τε γυναῖκες· *interdum substantivè, sive absolutè*, χήρη σεῦ ἔσομαι, tua ero vidua, *Iliad.* ζ. 408. *dictum est per antiphrasin, à* χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium; *vel à* χωρὶς, seorsum; *vel à* χρεία, ας, ἡ, opus.

Ὀδύρομαι, *f.* οῦμαι, lamentor, lugeo; *ab* ὀδύνη, ης, ἡ, dolor; *propriè* 290
corporis; sed generaliter, quicunque dolor vehemens, vel corporis, vel animi; ab ἔδειν τὸ σῶμα καὶ ψυχὴν, *eo quòd edat vel consumat corpus et animam.*

Ἀνιηθεὶς, εῖσα, ὲν, molestiâ affectus, *part. aor.* 1. *pass. verbi* ἀνιάω, do- 291
lore afficio; *ab* ἀνία, ας, ἡ, dolor. Od. η. 193. *dicta, inquit Plato,* ἀπὸ τοῦ ἐμποδίζειν τὸ ἰέναι, *quòd gressum impediat; hinc* ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, *Odyss.* ρ. 220. *et* ἀνιαρέστερος, έρα, ον, tristis, tristior, *Odyss.* β. 190.

Μὴν, ηνὸς, ὁ, mensis; *à* μήνη, ης, ἡ, luna, *Iliad.* τ. 374. *quia olim men-* 292
ses juxta lunæ cursum distributi erant; hoc ἀπὸ τοῦ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, quòd non in eodem statu permaneat.

Ἀσχαλάᾳ, *poët. pro* ἀσχαλᾷ, 3. *sing. præs. ab* ἀσχαλάω, *idem quod* 293
ἀσχάλλω, *Od.* β. 193. contristor, doleo; *ab* ἄχος, εος, τὸ, *deductum, interjecto* σ, *adeo ut* ἀσχάλλειν *fit* ἄχους ἅλις ἔχειν, affatim doloris habere.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum, transtrum, *seu* τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα, sedes remigum, *hinc* πολύζυγος, υγου, ὁ καὶ ἡ, *id est,* πολυκάθεδρος, quod multa transtra habet.

Ἄελλα, ης, ἡ, procella, *propriè* turbo ventorum: *quasi* ἄγαν εἰλοῦσα, valde convolvens; *ad quam derivationem hìc poëta alludit;* ἥν περ ἄελλαι εἰλέωσιν, quam procellæ rotant, vel volvunt; *vel* παρὰ τὸ ἄειν, spirare.

Χειμέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, hybernus; *à* χεῖμα, ατος, τὸ, *sive* χειμὼν, ῶνος, ὁ, 294
hyems; *interdum* procella, tempestas; *hoc autem* παρὰ τὸ χέειν ὕδατα, *quòd pluvias fundat hyems imbrifera.*

Εἴνατος, nonus, *pro* ἔνατος, άτη, τὸν· *scribi potest* ἔννατος· *ab* ἐννέα, novem. 295

Περιτροπέων, revertens; *Ion. pro* περιτροπάων, άουσα, άον, *verbi* περιτροπάω, circumeo, *à* τρέπω, verto.

Μίμνω, *idem quod* μένω, maneo, permaneo; μιμνόντεσσι, *poët. dativ.* 297
pro μίμνουσι· *est et* μιμνάζω, *idem*, 392. *hujus libri.*

Νεμεσίζω, *vel frequentiùs* νεμεσίζομαι, *idem quod* νεμεσάω, *suprà; significat et* revereor, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας, reverebatur, *Od.* α. 263.

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus; *à* δὴν, diu, *poët. adverb. item* pridem; 298
δηρὸν, *adverbialiter pro* δήν.

Κενεὸς, *pro* κενὸς, ὴ, ὸν, vacuus, inanis, levis; *κενέω*, *inusit.* vacuo, inanio.

Ἐτεὸς, *poët. pro* ἐτὸς, οῦ, ὁ, verus; *ab* εἰμὶ, sum. 300

Οὐκὶ, *poët. pro* οὐχὶ, *hoc autem pro* οὐκ.

302 Ἔβαν, *poët. pro* ἔβησαν, 3. *plur.* ἔβην, *aor.* 2. *verbi* βαίνω.

303 Χθιζὰ, *pro* χθὲς, heri; sic pro πρωῒ, *poëlic.* πρώϊζα, *et* πρωϊζὸν, nudius tertius: *secundum alios*, hodie, manè.

304 Ἀγερέθω, *poët. pro* ἀγείρω, congrego; ἠγερέθοντο, 3. *plur. imperf. pass.*

305 Κρήνη, ης, ἡ, fons, et scaturigo; *à* κεράω, κερῶ, *et per syncop.* κρῶ, infundo, misceo.

Ἀμφὶ περὶ *simul sumuntur; aliquando pro alterutrâ solâ; vel alterum referatur ad* ἔρδομεν· *interdum* περὶ *præponitur, postposita* τε, περί τ' ἀμφί τε τάφρον, *Il.* ρ. 760. *interdum absolutè*, φ. 10.

307 Πλατάνιστος, ου, ἡ, *idem quod* πλάτανος, ου, ἡ, platanus; *à* πλατὺς, εῖα, ὺ, latus: *quia arbor hæc latas habet frondes.*

308 Δράκων, κοντος, ὁ, *à* δέρκω, *quia est* ὀξυδερκὲς ζῶον, *acutissime videt; quare à poëtis præponitur custodiæ thesaurorum, inquit* Coulon.

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, sanguineus; *à* δὰ *particulâ augmentativâ pro* ζὰ, *et* φόνος, ου, ὁ, cædes; δὰ, *particula per se nihil significat, sed in compositione auget; idem est* ζὰ *in compositione, et unum pro altero ponitur; est etiam* δαφοινεὸς, *idem*, σ. 538.

309 Σμερδαλέος, έα, έον, *idem quod* σμερδνὸς, ἡ, ὸν, ε. 742. terribilis intuitu, *et* generaliter terribilis; *à* μέρδω, privo; *item* intueor, *vel* oculos undequaque obverto; *hinc* σμέρδω, *quasi* ζμέρδω, ζ *ex* ζα *epitatico, idem; aliquando Attici vertunt hoc* ζ *in* σ, *ut* σμικρὸς, *pro* ζμικρὸς.

311 Ἔσαν, *poët. pro* ἦσαν, 3. *plur. imperf. verbi* εἰμὶ, sum.

Νεοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus; *dicitur quasi* νέον σευόμενος, qui recens movetur; *vel* νεωστὶ ὀσσόμενος, qui recens vidit.

Στρουθὸς, οῦ, ὁ, passer; *à* στροῦς, passer, *inquit Martin.*

312 Πέταλον, ου, τὸ, folium latum; *à* πετάω, extendo, *vel* folium deciduum; *à* πίπτω, cado; *quia citò defluunt.*

Ὑποπεπτηὼς, *per syncop. Ion. pro* ὑποπεπτηκὼς, υῖα, ὸς, *à* πτήσσω, metu contrahor: *propriè de animantibus dicitur, quæ cùm hostem conspiciunt in loco ad latendum commodo, præ metu se contrahunt: aut pro* ὑποπεπτεὼς, *per ectasin, quod est participium Epentheticum pro Attico contracto* ὑποπεπτὼς, *ex Ionico* ὑποπεπταώς· *hoc verò pro communi* ὑποπεπτακώς· *ab* ἵπτημι, *fut.* 1. πτήσω, *præterit.* πέπτακα, volo, volas.

313 Ὀκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octo.

314 Ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, miserabilis; *ab* ἔλεος, ου, ὁ, ἐλεεινὰ, miserabiliter, *adverb.*

Κατεσθίω, prorsus edo, peredo; *ab* ἐσθίω, *quod est ab* ἔσθω, edo, κατήσθιε, 3. *sing. imperf. ind.*

Τρίζω, strideo; *verbum ex sono factum per Onomatopœïam;* τετριγῶτας, *poët. pro* τετριγότας.

315 Ἀμφιποτάω, circumvolvo: πετάομαι, volo; *à* πέτομαι, *idem*, ἀμφεποτᾶτο, 3. *sing. imperf. med.*

316 Πτέρυξ, γὸς, ἡ, *idem quod* πτερὸν, οῦ, τὸ, ala; *hoc autem quasi* πέτερον· *à* πέτομαι, volo: *quòd ejus beneficio aves volant.*

Ἰαχὼς, *præt. med. partic. ab* ἰάχω, clamo, *ab* ἀχέω, *Doricè pro* ἠχέω, resono; *vel quasi* ἴαν χέω, vocem effundo.

317 Φάγω, *idem quod* ἔσθω, edo, ἔφαγε, 3. *sing. imperf.*

Ἀρίζηλος, *pro* ἀρίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inclytus, illustris; ἄρι, *Dor. pro* ἔρι· 318
et δῆλος, η, ον, manifestus, δ *verso in* ζ, *vel*, multùm æmulandus; *ab* ἄρι, valde, *et* ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio; *item* clarus, illustris.

Ἔφηνε, ostendit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* φαίνω.

Λᾶας, λάαος, ὁ, *contract.* λᾶς, *genit.* λᾶος· *est etiam* Λάας *nomen urbis* 319
Laconicæ, β. 585.

Θαυμάζω, *f.* σω, miror, admiror; *à* θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, res 320
mira: *quasi* θεάματα· *à* θεάομαι, cerno, specto; *legitur* θαυμαίνω, *pro* θαυμάζω, *Hymn. in Vener.* 84. *et inde in fut. part.* θαυμανέοντες, *Odyss.* θ. 108.

Πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum, portentum: *quasi* πέλας ὄρους, prope 321
montem, *ratione magnitudinis; est et* πέλωρος, ώρα, ρον, *idem, Iliad.* ε. 741.

Ἄνεῳ, *nomin. plur. Attico more decl. ab* ἄνεως, ω, mutus: *ab* α *privat.* 323
et αὔω, clamo.

Τέρας, τος, τὸ, prodigium; *quasi* ἔρας, *ab* εἴρω, nuncio. 324

Ὄψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, serus: *et* ὀψιτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperfectus; *ab* ὀψὲ, 325
serò, *et* τελέω, perficio.

Ὅου, *poëtic. pro* οὗ, cujus.

Ὀλεῖται, peribit, 3. *sing. fut. med. verbi* ὄλλυμι.

Πτολεμίξομεν, bellabimus, 1. *pl. f. verbi* πτολεμίζω, *poët. pro* πολεμίζω. 328

Εἵσοκεν, quousque.

Ἄστυ, εος, τὸ, urbs; *à* στάω, sto, *et* ἅμα, simul, *ob ædes contiguas,* 332
Harm.

Κόναβος, ου, ὁ, strepitus, sonitus ligni aridi cùm colliditur; παρὰ τὸ 334
βοὴν κινεῖν, ab excitando clamorem; *vel à* κόνις, εως, ἡ, pulvis, *et* βοή· *est enim* κόναβος, clamor è terrâ, *Etym. hinc* κοναβέω, strepitum facio, *et* κοναβίζω, *idem;* κονάβησαν, 3. *plur. aor.* 1. *Ion. pro* ἐκονάβησαν.

Νηπίαχος, ου, ὁ, infans; *à* νήπιος, ου, *idem.* 338

Μέλει, *imperf.* curæ est.

Πολεμήϊος, *Ionic. pro* πολέμειος, ία, ιον, *qui* ει *dissolvunt, et vertunt* ε *in* η, *à* πόλεμος, ου, ὁ.

Συνθεσία, ας, ἡ, pactum; *à* συντίθημι. 339

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium. 340

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio; *peculiariter* σπονδαὶ *dicuntur libationes, quæ in* 341
sanciendis fœderibus adhibentur; et sæpè etiam ipsa fœdera: à σπένδω, *fut.* σπείσω, *tanquam à* σπέδω, libo *vino, vel simili liquore.*

Ἄκρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mixtus (*ab* α *privat. et* κεράω, *syncop.* κράω, misceo) sincerus, inviolatus.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra; *à* δέχομαι, accipio.

Ἧς, quibus, *dat. pl. Ion. pro* αἷς, *ab* ὃς, suus.

Ἐπίθμεν, *syncop. pro* ἐπίθομεν, 1. *pl. aor.* 2. *med. verbi* πείθω.

Ἐριδαίνομεν, contendimus, 1. *pl. præs. ind. verbi* ἐριδαίνω. 342

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, consilium, remedium; μηχανὴ, ῆς, ἡ, *idem;* *hinc* μηχανάω, molior.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immotus; *item* ἀστεμβής· *ab* α *privat. et* στέμβω, injuriâ afficio, motito, *et* moveo.

Ἄρχευ, *Doricè pro* ἄρχεο *vel* ἄρχου· *al.* ἄρχευ' *pro* ἄρχευε· *ab* ἄρχομαι, 345
impero.

347 Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio, effectio, profectus, *ab* ἀνύω, perficio, expedio, festino, *item* impleo.

349 Γνώμεναι, *Doric. et Attic. pro* γνῶναι· *ab* ἔγνων.

353 Ἐναίσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, aliquid portendens; *item* idoneus, decens, utilis, suavis, faustus; *ab* αἶσα, ης, ἡ, fatum, parca, *item* pars; *item* officium.

354 Ἐπείγω, urgeo, impello; -γομαι, urgeor, accingo me, festino; ἐπειγέσθω, *3. sing. præs. imperat.*

356 Ὅρμημα, ατος, τὸ, incitamentum, impetus, conatus, cura, anxietas, id ad quod animus quasi impetu fertur; *ab* ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

359 Πότμος, ου, ὁ, fatum, sors, mors; *à* πίπτω, cado, *quia est* ἡ ἐσχάτη σύμπτωσις τοῦ βίου, ultimus vitæ casus; *vel, quia mors homines in terram dejicit; vel quasi* πότος, *à* πέτω, volo; *volat enim irrevocabile fatum*, Coul.

Ἐπίσπῃ, *3. sing. aor. 2. subjunct. ab* ἐπισπῶ, obeo; *ab* ἐπὶ, *et* σπῶ, *verbo poëtic.*

361 Ἀπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, abjiciendus; ἀπόβλητον ἔπος, rejiculum verbum et indignum quod audiatur; *ab* ἀποβάλλω, rejicio.

Φῦλον, ου, τὸ, tribus, gens, *à* φύω, gigno; *vel à* φύλλον, ου, τὸ, folium. *Metaph. petita à foliis: eadem enim hominum nascendi est ratio quæ foliorum.*

362 Φρήτρη, *Ionic. pro* φρατρία, *seu* φατρία, ας, ἡ, *quasi* πατρία, curia, conventiculum, sodalitas, tribus; *quasi pagi propria sibi sacra peculiariaque communiter habentium. Athenis sic dicta fuit tertia tribus pars, quum populus in quatuor duntaxat tribus divisus erat. Scapul. Athenis olim ex quatuor tribubus, quæ illic erant, quarta dicta est* φρατρία. Coul.

367 Θεσπεσίη, divinitus, *vel* θεσπησίη, *sub.* γνώμη, divina sententia; *à* θεσπέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinus; *dictum quasi* ἐκ Θεοῦ πέσων, à Deo cadens: *vel,* ὃν Θεὸς ἐνίσποι, quem deus alloquatur; *à* θέσπις, ιος, ὁ καὶ ἡ, vaticinus; *à* θεὸς *et* ἔπω· *vel ab* ὀπάζω, do, *et* θεὸς, deus, *à* deo missus; *hinc Iliad.* μ. 177. τὸ πῦρ θεσπιδαὲς, ignis divinitùs ardens; *à* δαίω, uro.

368 Κακότης, ητος, ἡ, pravitas, ignavia; *à* κακὸς, α. 9.

Ἀφραδία, ας, ἡ, *Ion.* ἀφραδίη, inconsiderantia, temeritas; *aliquando* inscitia; *ab* ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inconsultus, qui multa loquendo effutit; *ab* α *privat. vel epitatico, et* φράζω, dico, memoro, expono.

370 Μὰν, *Doricè pro* μὴν, *quæ particula plerisque aliis particulis subjungitur,* ἀλλὰ μὴν, atqui; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero; ἦ μὴν, certè quidem, *ut hîc.*

372 Συμφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, consiliator, qui unà consilia agitat; *interdum* unanimis; *à* συμφράζομαι, simul delibero; *à* σὺν, cum, *et* φράζομαι, *aliquando* consilium ineo, delibero; *à* φράζω.

374 Ἁλίσκω, capio, *fut.* ἁλώσω, *præt.* ἥλωκα, *Attic.* ἑάλωκα, *aorist. 2.* ἥλων· *unde partic.* ἁλούς· *præt. autem et aor. 2. pass. significant; hinc* ἁλῶναι, *act. et* ἁλῆναι, *pass.* π. 714.

376 Νεῖκος, εος, τὸ, contentio, παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι, *quòd juvenum proprium sit contentiosos esse; vel quasi* νέεικος, *à particulâ privat.* νε, *et* εἴκω, cedo.

Χαλεπαίνω, succenseo; injuriâ lacesso, exhibeo me difficilem et as- 378
perum; *à* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, difficilis, molestus, gravis, asper.

Ἀνάβλησις, εως, ἡ, dilatio; *ab* ἀναβάλλω. 380

Ἠβαιὸς, ὰ, ὸν, *pro* βαιὸς, ὰ, ὸν, parvus: *propriè* ἠβαιὸν *est quod* διὰ 381
σμικρότητα μὴ βάσιν ἔχει, *ubi* η *pro* α *priv. vel* ἤβαιος, *pro* βαιὸς, parvus,
modicus, *et pleonasm.* τῦ η.

Ξυνάγω, *pro* συνάγω· ξυνάγωμεν ἄρηα, ut committamus pugnam.

Δεῖπνον, ῦ, τὸ, prandium, cœna; *quasi* μεθ' ὃ ἔδει πονεῖν, post quod laborandum erat; *ter enim cibum sumebant: primo* ἄριστον, *ante solis exortum; deinde* δεῖπνον, *tertiò* δόρπον, *quod cœna nostra est,* Coul.

Θήγω, *fut.* ξω, acuo; *quasi* εἰς θόον ἄγειν, ad celeritatem impellere; 382
hinc θηγάνη, ης, ἡ, cos; θηξάσθω, *3. sing. aor.* 1. *imperat. med.*

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus; *à* σπῶ, σπίζω, extendo, *et* α *priv. quoniam non in longum producitur, sed rotundus est.*

Ἅρμα, ατος, τὸ, currus; *ab* ἁρμὸς, ῦ, apta commissura, *ab* ἄρω, co- 384
apto. Ἀμφὶς ἅρματος, ex utrâque parte currus.

Μεδέσθω, curet, curam gerat, *3. sing. præs. imperat. med. verbi* μέδω.

Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, tristis, horribilis, odio dignus; *à* στυγέω, odi, tremo, 385
horreo, metuo; *à* στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, palus inferorum.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, cessatio; *à* παύω, cesso. 386

Διακρίνω, discerno, dissipo, perficio, dirimo, *ut hîc;* διακρινέει, *pro* -ει, 387
Ion. dissol. fut. 1.

Ἱδρώω, *f.* ώσω, sudo, *Att. pro* ἱδρόω, *ab* ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor, hoc *au-* 388
tem ab ἴδος, εος, τὸ, *idem: quasi* ὕδος, *ab* ὕδωρ, aqua; *mutato spiritu cum primâ literâ.*

Τεῦ, *Dor. pro* τῦ· *hoc verò pro* τινός.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum: *à quo clypeus aut gladius suspenditur, à* τλάω, fero; *vel à* τείνω, extendo: *quod extendatur lorum; hinc* Τελαμώνιος, *prop.* Ajax, β. 528.

Ἀμφίβροτος, ότῦ, ὁ ϗ ἡ, circa hominem tegens undique; *ab* ἀμφὶ, *et* 389
βροτὸς, mortalis.

Καμεῖται, *3. sing. fut. med. à* κάμνω, *fut.* καμῶ, *med.* καμῦμαι.

Ἐΰξοος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, pulchrè politus; *idem* εὔξεστος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ab* εὖ, bene, 390
et ξύω, *idem quod* ξέω, scalpo, cudo, polio.

Τιταίνω, tendo, extendo, traho, omnibus nervis contendo: *à* τείνω, tendo, extendo.

Μιμνάζω, *à* μίμνω, *à* μένω, maneo. 392

Ἄρκιος, ίῦ, ὁ ϗ ἡ, sufficiens, vim propulsandi habens, utilis, adjuvans; *item* possibile; *ab* ἀρκέω, propulso; *item* auxilior; *item* sufficio, sum contentus.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus maris; *ab* ἄγω, frango; *quia unde allisæ litori franguntur;* ἀκταὶ *etiam sunt rupes à litore in mare projectæ,* μ. 284. *item,* fruges, λ. 630. ἀλφίτῦ ἱερῦ ἀκτὴν, farinæ sacræ fructum; παρὰ τὸ κατάγνυσθαι, *quòd terantur, molianturque; hinc* Ἀκταίη, Actæa Nympha, σ. 41.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, projectus, prominens; *à* προβάλλω, projicio, 396
emitto, promo, προβλῆτι σκοπέλῳ, *id est,* scopulo προέχοντι εἰς τὴν θάλασσαν, prominenti in mari.

Σκόπελος, έλε, ὁ, scopulus, locus eminens, *sed* altus, *ex quo circumjacentia oculis lustrari queant ; à* σκοπέω, speculor : *quod à* σκέπτομαι, circumspicio ; *item* inviso, visito.

397 Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, varius ; *à* πᾶς.

398 Ἀνςὰς, *poët. pro* ἀναςὰς, ᾶσα, ἀν, *item* ἀνςήτην, *pro* ἀναςήτην, α. 305. ἀνςήμεναι, κ. 55. ἀνςήσεσθαι, β. 694.

Ὀρέοντο, *pro* ὤρονтο, *3. pl. imperf. pass. poëticâ augmenti detractione, et pleonasmo* τε ε, ruebant.

Κεδάζω, *idem quod* σκεδάζω, dispergo, κεδασθέντες, *nom. plur. masc. aor.* 1. *part. pass.*

Κάπνισσαν, fumum excitabant, *3. pl. aor.* 1. *ind. Ion. et poët.*

400 Αἰειγενέτης, ε, ὁ κὴ ἡ, semper existens ; *ab* αἰεὶ, *et* γίνομαι, sum ; *epitheton deorum,* θεῶν αἰειγενετάων, *pro* -ῶν· *et* θεοῖς αἰειγενετῇσι, *pro* -ταῖς, γ. 296.

401 Μῶλος, ε, ὁ, strages in bello, pugna diuturna, vulnus ; *item* pondus ; παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως, quòd non citò dirimatur ; *vel quia* ὁμε ὀλλύει, simul perdit.

403 Πενταέτηρος, ήρε, ὁ κὴ ἡ, quinquennis, quinquennalis ; *ab* ἔτος, εος, τὸ, annus ; πενταέτης, *idem.*

404 Κικλήσκω, *verbum poët. idem quod* καλέω, voco ; κίκλησκεν, *pro* ἐκίκλησκεν, *3. sing. imperf.*

407 Ἑξ, sex, ἕκτος, η, ον, sextus.

408 Αὐτόματος, ε, ὁ κὴ ἡ, spontaneus, ex seipso aliquid faciens ; *ab* αὐτὸς, *et* μάω, cupio.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor, *ut* βοὴ ἄσβεςος, immensus clamor, λ. 50. *item* pugna, *quòd clamore magno confligi soleat ; à* βοάω, clamo ; βοὴν ἀγαθὸς, bello fortis, *per ellipsin præpositionis* κατὰ, *ut* ἄπαντα σοφὸς, *apud Theog.*

409 Ἤδεε, *Ion. pro* ᾔδει, *3. sing. plusq. perf. ab* εἴδω. *Solent enim Iones* 1. *pers. sing. plusq. perf. in* ειν *desinentes, terminare in* εα.

Ἀδελφεὸς, *et* ἀδελφειὸς, ε, ὁ, *Il.* ε. 21. *poët. pro* ἀδελφὸς, ε, ὁ, frater.

Αἰθὴρ, έρος, ὁ, æther, *item* cœlum ; *vel ab* αἴθω, uro : *quòd superiora sunt igne plena ; vel ab* ἀεὶ, *et* θέω, *quia cœli semper sunt in motu.*

412 Πρηνὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, pronus, in caput propendens, præceps ; παρὰ τὸ πρὸ νενευκέναι, in anterius labi.

Βαλέειν, *Ion. pro* βαλεῖν, *fut.* 1. *verbi* βάλλω.

Μέλαθρον, άθρε, τὸ, *propriè,* medium tecti lignum, *sic dictum* ἀπὸ τε μελαίνεσθαι ὑπὸ τε κάπνε, *quia nigrescit à fumo ; per synecdoch. ponitur pro totâ domo.*

415 Αἰθαλόεις, εσσα, εν, ardens, *part. verbi* αἰθαλόω, *ab* αἴθω, uro.

Δήϊος, *pro* δάϊος, *Ion.* hostilis, ardens, bellicosus, *à* δαίω, uro ; δηΐοιο, *pro* δηΐε, *Ion. ut et* δηΐοισι *pro* δηΐοις, δ. 373.

Θύρετρον, έτρε, τὸ, janua, *à* θύρα, ας, ἡ, *idem,* β. 788. *hinc* θύριον, ostiolum, *et* fenestra, *et* θυρεὸς, *Odyss.* α. 240. saxum claudens speluncæ ingressum.

416 Δαΐξαι, *aor.* 1. *infin.* δαΐζω, *fut.* σω, *vel* ξω, divido, partior, discindo ; *à* δαΐω *idem ;* δαΐσειν γάμον, instruere nuptiales epulas, τ. 299. *et* δαϊσάμενοι, *Odyss.* η. 188. epulati : *à* δαίω, epulor.

ʽΡωγαλέος, έα, έον, fissus, fractus; *à* ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fissura, *à* ῥηγνύω, 417
frango.

Λαζοίατο, *3. pl. opt. med. Ionic. pro* λάζοιντο· *à* λάζομαι, prehendo, capio, *idem* λαμβάνω, *in prosâ, cujus aor. 2.* ἔλαβον, *ex quo fit verbum* λαβάζω, *et per syncopen* λάζω.

'Οδὰξ, mordicus, *adverb. ab* ὀδὲς, όντος, ὁ, dens; *ab* ἔδω, edo.

Κονία, ας, ἡ, pulvis; *à* κόνις, *idem; à* καίω, uro: κονίῃσι, *dat. plur. Ion. pro* κονίαις· *cinis est pulvis ex re ustâ nascens; vel à* κινέω, *quia facilè supplosione pedis excitatur.*

'Επεκραίαινε, annuebat, *3. sing. imperf. verbi* ἐπικραιαίνω.

Δέκτο, *per syncopen pro* ἐδέχετο, *Ionic.* κ *pro* χ. *vel poët. pro* ἐδέδεκτο, 420
3. sing. plusquamperf. verbi δέχομαι.

'Αμέγαρτος, ε, ὁ κ̀ ἡ, immensus; *à* μέγας, *et* α, *idem quod* σύν· *aliquando* invidiâ carens: *et sic ab* α *privat. et* μεγαίρω, invideo.

ʽΥπείρεχον, *per metath. transposito augmento, pro* ὑπέρειχον, *ab* ὑπερ- 426
έχω. *Homerus tamen sæpè usus est* ὑπεὶρ, *pro* ὑπὲρ, *tam extra compositionem,* ψ. 227. *tum in compositione, ut* ὑπείροχος, excellentior, ζ. 208.

'Επάσαντο, gustârunt, *3. plur. aor. 1. med. verbi* πάω.

Δηθὰ, *idem quod* δὴν, diu, *ex quo factum.* 435

Λέγω, *aliquando significat,* cubare facio, dormitum dimitto; λέγομαι, dormio, cubo, jaceo, λεγόμεθα, *1. plur. subj. præs.*

'Αμβάλλομαι, *poët. pro* ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, prorogo: 436
ut ἀμβλήδην, *pro* ἀναβλήδην, χ. 476. *et* ἀμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, φ. 364.

'Αγειρόντων, *Attic. pro* ἀγειρέτωσαν, *3. pl. imper. pr.* 438

'Αθρόος, α, ον, confertus, densus, frequens; ἄθροος, *autem,* nullam 439
edens vocem; *à* θρέω, tumultuando loquor.

Ἴομεν, *per Ionic. systol. pro* ἴωμεν, *1. plur. aor. 2. verbi* ἄμι, vado. 440

Θᾶσσον, citiùs. *Comparat. pro* ταχύτερον· *à* ταχὺς, εῖα, ὺ, velox, *idem* θᾶττον· *dicitur* θάσσων *pro* τάττων.

Θύνω, propero, impetu quodam feror, *pro* θύω, *idem, pleonasmo li-* 446
teræ ν, *ut* ἀρτύνω, *pro* ἀρτύω, θῦνεν, *3. plur. imperf. Ion. pro* ἔθυνον.

'Ερίτιμος, ε, ὁ κ̀ ἡ, pretiosus, valde honoratus; *à* τιμὴ, pretium: 447
quod est à τίω, honoro, punio, persolvo, *et* ἐρι, *particulâ augmentat. quæ est in compositione tantùm.*

'Αγήραος, *apud poëtas pro* ἀγήρατος, ε, ὁ κ̀ ἡ, senectutis expers, non senescens; *ab* α *privat. et* γῆρας, τος, τὸ, senectus.

ʽΕκατὸν, centum; *ab* ἑκὰς, procul; *centesima pars, quia procul abest* 448
à primâ.

Θύσανοι, fimbriæ, *seu* villi; *hinc* θυσανόεσσα αἰγὶς, fimbriata ægis, ρ. 449
593. *et* θυσσανόεσσα, ε. 738. *à* θύω, *quod est* ὁρμῶ, *et* κινῶ.

'Αερέθομαι, *poëtica vox,* attollo, pendeo; *metaph.* instabilis sum; ἠερέθοντο, *3. plur. imperf. pass. dicitur et* ἠερέθομαι *in præs. formatum ex præt. imperf. ab* ἀείρω, *idem.*

Εὐπληκὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, bene contextus; *à* πλέκω, plico: εὔπλεκτος, ου, ὁ κ̀ ἡ, *idem.*

ʽΕκατόμβοιος, ε, ὁ κ̀ ἡ, valens centum boves; *ab* ἑκατὸν, centum, *et* βοῦς, bos; *vel potiùs centum numismata ejus nominis: nam* βοῦς *etiam olim erat Atticum numisma, bovis notâ percussum.*

450 Παιφάσσω, oculos undique verto; *παιφάσσουσα, part. præs. fœm. quidam per reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quasi πάντα τὰ φάη ἀΐσσω· ad aliam significationem transfert poëta,* ε. 803. *πολεμίζειν οὐκ εἴασκον, οὐδ' ἐκπαιφάσσειν,* pugnare non sinebam, neque irruere.

451 Σθένος, εος, τὸ, robur, vis; *dicitur quasi* σένος, *ab* ἵστημι, sto; *hinc* σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, validus.

452 Ἄληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incessabilis; *ab* α *privat. et* λήγω *cum* η, cesso, finem facio; *est et* ἄλληκτος, *idem*, 632.

455 Ἀΐδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, obscurus, tenebricosus, inexspectatus; *ab* α *privat. vel,* valde lucidus; *ab* α *epitatico, et* δῆλος, manifestus, *vel* exitiosus, edax, nocivus, improbus; *ab* ἀστερητικῷ, *et* ἵζω· πῦρ ἀΐδηλον, *dicitur quòd nunquam quiescat, et semper in motu sit; vel ab* ἀεὶ, semper, *et* δηλέω, lædo, noceo; *vel ab* ἀΐδης, ου, ὁ, tartarus; *vel denique, ab* ἀ, *et* εἴδω, video.

Φλέγω, incendo, inflammo: *hinc* φλεγέθω, *idem, et* φλεγέθων, infernus, ardens fluvius; ἐπιφλέγει, 3. *sing. præs. ind.*

Ἄσπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, *ad cujus magnitudinem consequi non possumus; ab* ἕσπομαι, sequor.

Ὕλη, ης, ἡ, materia, *peculiariter* ligna; *sæpè etiam* sylva; *hinc* ὑλήεις, εσσα, εν, arboribus opacus, *et* ὑλοτόμος, ου, ὁ, lignator.

456 Αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, *ab* αὔω, uro.

458 Παμφανάω, undecunque appareo, totus luceo; *est et* παμφαίνω, ε. 6. *παμφανόωσαν, poët. pro -νῶσαν· ἀ* πᾶς, *et* φαίνω.

459 Ὄρνις, ὄρνιθος, ὁ, *vel* ἡ, avis, ales: *dicitur quasi* ὄρις, παρὰ τὸ ὄρω, quid enim concitatius ave?

Πετεηνὸς, ὴ, ὸν, volatilis; *ἀ* πέτομαι, *pro* πετεινός· *nam poëtæ* ει *in duplex* εε *mutant, quorum unum in* η *vertunt.*

460 Χὴν, ηνὸς, ὁ, *vel* ἡ, anser; *ita dictus, quòd hiscat, et perpetuò edat;* ἀπὸ τοῦ χαίνειν, *et* χανδὸν ἐσθίειν· *vel,* παρὰ τὸ ἠχὴ, sonus, *est etiam animal clangens.*

Γέρανος, ου, ἡ, grus: *etym. dictum vult quasi* γήρδον, ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς ἐρευνᾷν σπέρματα· *est enim* σπερμολόγος, avis.

Κύκνος, ου, ὁ, cygnus; *ἀ* κυκᾷν, miscere: *quòd plus cæteris misceat et fodiat limum in cibis indagandis.*

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, longam habens cervicem; δουλιχὸς, *Ionic. pro* δολιχὸς, longus; δειρὴ, *vel* δέρη, cervix.

461 Ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum; *ἀ* ῥέω, fluo; *pro quo aliquando* ῥεῖθρον.

Λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus: *quo* ὕδωρ λείβεται, aqua defluit. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Asio in prato; *ubi aliqui legunt* ἀσίω, *pro* ἀσιέω, *Ionic. per syncop. ab* Ἀσίας, *vir illustris, cujus erat pratum; alii* Ἀσίῳ, in Asiâ; *nonnulli* ἀσίῳ, *id est,* limoso; *ab* ἄσις, limus, Coul.

462 Πτερύγεσσι, alis, *dat. plur. Ion. pro* πτέρυξι, *ἀ* πτέρυξ, υγος, ἡ.

463 Κλαγγηδὸν, *adverb.* cum clangore; *ἀ* κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor, *propriè avium; aliquando militum, quum in hostem impetum faciunt; tribuitur et suibus, canibus,* &c. *ἀ* κλάζω, clango.

465 Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities; *ἀ* πέδον, solum, terra; *at* πέδιον, ίου, τὸ, parvum vinculum pro pedibus; *ἀ* πέδη, ης, ἡ, vinculum parvum.

Κοναβίζω, resono; *κονάβιζε, 3. sing. imperf. Ion. pro* ἐκονάβιζε, *idem* κοναβέω, *à* κόναβος, ου, ὁ, sonitus; *dicitur à* κινεῖν βοήν. 466

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, floridus; *ab* ἄνθος, εος, τὸ, flos. 467

Ὥρα, ας, ἡ, *Ionic.* ὥρη, tempus generale, et certum: *ut hora, dies: item,* ver, æstas; *unde* ὧραι, deæ, *quæ quatuor anni temporibus præsunt, dicuntur.* 469

Μυῖα, ας, ἡ, musca; μυιάων, *pro* μυιῶν, *Doric. à* μύω, claudo: *quòd oculi earum conniveant; vel à* μύζω, murmuro: *circumvolantes enim murmurant, Harm.*

Ἠλάσκω, vagor errabundus, circumeo, declino; ἠλάσκουσιν, 3. *pl. præs.* ν *additâ; hinc* ἠλακάτη, ης, ἡ, colus muliebris, *Od.* δ. 131. *cujus plur.* τὰ ἠλακάτα, *Od.* ζ. 53. 470

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, stabulum, tugurium; *ex* ἵστημι, statuo; στάθμη, ης, ἡ, amussis.

Γλάγος, εος, τὸ, lac; *pro* γάλα· γάλα *tanquam* γάνα, *à* γάνος, εος, τὸ, lætitia: *quia ex lacte lætitia.* 471

Ἄγγος, εος, τὸ, vas unumquodque, urna; ἀπὸ τοῦ ἄγειν, *quòd in iis res ferantur et portentur.*

Δεύω, irrigo, perfundo, oblino; *item* mollio, madefacio, tingo; *hinc* δεῦε, *pro* ἔδευε, *ν.* 655. *et* δεύεσκον, *pro* ἔδευον, *Od.* η. 260. *est et* δεύω, indigeo.

Ῥαίω, perdo, vasto, corrumpo; διαῤῥαίω, *idem;* διαῤῥαῖσαι, *aor.* 1. *infin.* 473

Αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius; *hinc* αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum; *ab* αἶξ, αἰγὸς, ἡ, capra, *et* πολέω, versor; *vel* περὶ τὰ αἰπὰ πολῶν, *qui versatur in locis arduis atque præruptis, ubi solent pasci capræ.* 474

Διακρινέωσι, *poët. pro* διακρίνωσι, discernant, 3. *plur. præs. subj.* 475

Ῥεῖα, facilè, *poët. pro* ῥέα· *à* ῥέω, *quasi* fluenter; *hinc* ῥηΐδιος, ία, ον, facilis, *et syncop. et metalepsi,* ῥᾴδιος, ια, ον.

Νομὸς, οῦ, ὁ, pascuum, pascua; *item* pastus, pabulum, præda, *cum accentu in ultimâ; à* νέμω, pasco; *sed* νόμος, *cum accentu in penultimâ,* lex, consuetudo.

Μιγέωσι, *pro* μιγῶσι, 3. *plur. aor.* 2. *subj. à* μίγνυμι, *aor.* 2. ἔμιγον, *pass.* ἐμίγην. 478

Ἴκελος, similis, *pro* εἴκελος· *hinc* ἰκελόω, assimilo; *ab* εἴκω, similis sum.

Ἄρης, Mars; *genit.* εος, *et* ηος, εως, ξ. 485. *significat etiam* bellum, β. 381. ferrum, ε. 389. vulnus, ν. 369. *hinc* ἄρειος, ον, ὁ καὶ ἡ, δ. 407. *et* ἀρήϊος, β. 698. Martius, Marti sacrum. 479

Στέρνον, ου, τὸ, pectus. *Comparat poëta Agamemnonem cum Jove oculis et capite, ad ostendendam auctoritatem, prudentiam, et excellentiam; cum Marte zonâ et baltheo ratione armaturæ; cum Neptuno lato pectore, quod est honoris et venerationis,* Coul. παρὰ τὸ στερεὸν, *sive* στέῤῥον εἶναι, *quòd sit solidum et firmum pectus.*

Ἀγέλη, ης, ἡ, grex; *ab* ἄγω, duco; *hinc* ἀγέληφι, in grege; *nam* φι *et* φιν *est syllaba, quam poëtæ addunt interdum dativis casibus.* 480

Μεταπρέπει, relucet inter, intereminet; *sic* ἐκπρεπὴς ἐν πολλοῖς, eximius; *à* πρέπω, decorus sum. 481

Ἀγρόμενος, *pro* ἀγειρόμενος· *ab* ἀγείρω, congrego.

484 Ἔσπω, *poët. pro* ἔπω, dico.
485 Ἴστε, *per syncop. pro* ἴσατε· *ab* ἴσημι, scio.
488 Ὀνομήνω, *Attic. pro* ὀνομαίνω, nomino, nominatim recenseo; *ab* ὄνομα, nomen; *vel regulariter, aor.* 1. *sub.* ὀνομαίνω, *fut.* νῶ, *aor.* 1. ὠνόμηνα.
492 Μνησαίατο, *Ionic. pro* μνήσαιντο, 3. *pl. opt. aor.* 1. *med. verbi* μνάομαι.
496 Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus; *à* πέτρα, ας, ἡ, saxum.
497 Πολύκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens colles; *est epitheton urbis Eteoni, ob crebros montes, quibus cingitur; à* κνημὸς, οῦ, ὁ, pars montis quæ à pede ipsius ascendit, *seu* loca montis pede altiora; *vel quòd abundet herbâ dictâ* κνήμος. *Argivorum linguâ vulgò* ὀρίγανος· *quidam exponunt* κνημὸς, locus densus; *à* κνήμη, tibia, Coul.
498 Εὐρύχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, locus latus: *ubi in penultimâ* ο *pro* ω· *à* χῶρος, locus, sedes; *vel à* χορὸς, ȣ̃, ὁ, chorus; *item* locus choreis destinatus.
501 Εὔκτιζω, bene condo, creo; *in partic. præt. pass.* εὐκτισμένος, *sed* σ *abjicitur poët. ab* εὖ, bene, *et* κτίζω, condo; *est et* εὔκτιτος, ίτου, ὁ ϗ ἡ, *idem*, β. 592.
502 Τρήρων, ωνος, ἡ, columba; *à* τρέω, *f.* έσω, timeo; *est enim timida avis; hinc* πολυτρήρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, columbis abundans; *aliquando* τρήρων, *adjungitur cum* Πελειὰς, ε. 778. *et tum significat* timidus.
503 Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus; *à* πόα, *Ionic.* ποίη, herba; *quod à quibusdam deducitur à* ποία, annus; *quia singulis annis crescit et arescit.*
506 Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus, *idem* Ποσειδάων, *Doric. quasi* ποσὶν διδὲς, potum præbens; *vel per antiphrasin, quòd nullus maris aquam potare possit; vel* παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον, *à concutiendo terram; hinc* Ποσειδήϊον, *per syncop. pro* Ποσειδώνιον, Neptuni templum, *Od.* ζ. 266.

Ἄλσος, εος, τὸ, saltus, lucus; *ab* ἄλλομαι, salio, *quia sponte illic arbores saliunt; vel ab* ἄρδω, rigo, *tanquam* ἄρσος· *vel ab* ἄλδω, augeo.
507 Πολυστάφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, multas habens uvas; *à* σαφυλὴ, ῆς, ἡ, uva, *quod à* σαφὶς, *idem.*
508 Ἐσχατόωσα *pro* ἐσχατόεσσα, *secundum Eustath. ab* ἐσχατόεις, extremus; *ab* ἔσχατος, *idem; hinc verbum* ἐσχατάω, *poët.* sum extremus; *nisi sit partic. ab* ἐσχατόων, *pro* -άων.
509 Πεντήκοντα, quinquaginta; *à* πέντε, quinque.

Εἴκοσι, viginti; *ab* εἰκὼς, υῖα, ὸς, similis, æqualis. *Numerus enim est ex duobus denariis constitutus; vel ab* εἴκω, cedo: *numero enim denario ut perfectissimo reliqui numeri cedunt, Harm.*
514 Παρθένος, ȣ, ὁ, virgo; ἡ παρ' ȣ̓δενὸς ȣ̓δὲν λαβȣ̃σα εἰς ἔδνα, quæ nondum ab ullo accepit munera sponsalia; *vel à* θηλάζειν, *quia nondum lactat; vel à* παρθέειν, præstare; *quia formâ matribus præstant virgines.*

Αἰδοῖος, οία, οῖον, reverentiâ dignus; *item* verecundus, modestus; αἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui reveretur; *ab* αἰδὼς, όος, ους, ἡ, reverentia, timor.

Ὑπερῷος *et* ὑπερώϊος, *etiam* ὑπερῷον, *et* -ῷϊον *absolutè*, οἴκημα *subintellecto; ab* ᾠὸν, suprema pars ædium, summa domûs contignatio.
515 Λάθρη, clam, *hîc absolutè, legitur etiam cum genit. Odyss.* ρ. 43. *à* λάθος, εος, τὸ, secretum; *à* λανθάνω.
516 Τριάκοντα, triginta; *à* τρεῖς, tres, *poët.* τριήκοντα.

Ποταμὸς, ῦ, ὁ, fluvius; παρὰ τὸ ποτὸν εἶναι, quòd potabilem præbeat 522
aquam; ποταμοῖο ῥέεθρα Ὠκεανοῦ, Oceani fluenta fluvii, ξ 245.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, fons; à πηδάω, salio; *hinc* Πήγασος, γάσου, ὁ, alatus 523
equus Persei, *quòd circa fontes natus esset.*

Τεσσαράκοντα, quadraginta; *à* τέσσαρες, quatuor. 524

De στὶξ, *vid. in* ἀποστείχω, α. 520.

Ἀμφιέπω, circa aliquid operor, et curo; -ων, ουσα, ον, *part. præs.* 525

Ἔμπλην, prope; *ab* ἐμπλάζω, appropinquo, *pro* πελάζω, *idem; quod* 526
à πέλας *(adverb.)* prope, vicinè.

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, sinister, parvus. *metath. per antiphrasin; ab* ἄριστος.

Μείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor, *quasi* μὴ ὤν· *comparativus est irregularis* 528
adjectivi μικρὸς, ὰ, ὸν, parvus.

Λίνον, ου, τὸ, linum, quodcunque textum ex lino; *hinc* λινοθώρηξ, ηκος,
ὁ καὶ ἡ, thoracem habens lineum.

Ἐγχεία, ας, ἡ, *sive* ἐγχείη, hasta, *sive* peritia hastâ certandi; *ab* ἔγχος, 530
εος, τὸ, *idem; quod ab* ἔχω, retineo.

Κάζω, orno, instruo, *verbum poëticum, et usurpatur tantùm in præt.*
pass. et partic. ἐκέκαστο, 3. *sing. plusquamperf. passiv.*

Ἐρατεινὸς, ὴ, ὸν, amabilis; *ab* ἔραμαι, *quod ab* ἐράω, amo. 532

Πέρην, *Ionic. pro* πέραν· *à* πέρα, *idem*, ultra, supra, præter. 535

Ἔφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus: *ab* ἐπὶ, *et* ἅλς, mare. 538

Αἰπὺς, εῖα, ὺ, altus, ingens; αἰπὸς, ὴ, ὸν, *idem*, ϑ. 369.

Ναιετάω, habito, incolo; *à* ναίω, habito; ναιετάασκον, *pro* ναιέτασκον, 539
poëtæ enim in verbis in άω, *si contractio fit in* α, *aliud* α *contractioni*
præponunt: ναιέτασκον, *quod pro* ἐναιέταον.

Ὀρεκτὸς, ὴ, ὸν, porrectus: *ab* ὀρέγομαι, porrigo. 543

Μελία, ας, ἡ, fraxinus, *vel* lignum ex quo fit hasta.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus; *ab* ἦτορ, ορος, τὸ, cor, *et* μέ- 547
γας.

Ποτὲ, aliquando, olim.

Ζείδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad vitam utilis, fertilis, ferax; *à* ζῆν, *et* δῶρον, 548
epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam.

Ἄρουρα, ας, ἡ, arvum, *in genere* terra; *ab* ἀρόω, aro: *quod aliqui de-*
ducunt ex ἄρης, ferrum; *terra enim ferro scinditur; hinc* ἄροτρον, ου, τὸ,
aratrum, κ. 353.

Ἀρνειὸς, ῦ, ὁ, agnus adultus; ἄρνειος, εία, ον, agninus; ἀρνεῖον, ου, τὸ, 550
propriè, locus ubi agninæ carnes venduntur.

Περιτέλλω, circumvolvo, perficio; περιτελλομένων, *part. præs. genit.* 551
pl. à. τέλλω, *poëtic. verb.* sum, impero.

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus; *hinc* ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, clypeum gerens. 554

Προγενέστερος, έρα, ρον, major natu; *ab* προγενής· *à* προγίγνομαι, præcedo. 555

Ἵνα, aliquando, ubi, *adverbium loci.* 558

Φάλαγξ, γγος, ἡ, acies, *propriè Macedonum, continens octo millia ho-*
minum armatorum; dicitur de quâvis acie; quasi πάλαγξ, *à* πέλας,
propriè, quòd milites sint in phalange conferti, Coul.

Τειχιόεις, όεσσα, όεν, muris cinctus; *à* τεῖχος, εος, τὸ, murus. 559

Κόλπος, ου, ὁ, sinus; *tum in mari, cùm in homine; dicitur quasi* κοῖλ-
πος, *à* κοῖλον, concavum.

561 Ἄμπελος, ου, ἡ, vitis; *à πάλλειν, quia vinum bibentes agitat; hinc* ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitibus consitus.

564 Ἀγακλειτὸς, ὴ, ὸν, valde celebris, inclytus; *ab* ἄγαν, *et* κλειτὸς, *quod à* κλέος, ους, τὸ, gloria; *est et* ἀγακλυτὸς, ὴ, ὸν, inclytus, *de quo multa audiuntur*, ζ. 436. *quod à* κλύω, audio.

565 Τρίτατος, άτη, ατον, tertius.

568 Ὀγδώκοντα, *pro* ὀγδοήκοντα, octoginta, *ab* ὄγδοος, όη, ον, octavus, *quod est ab* ὀκτὼ, octo.

570 Ἀφνειὸς, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *poëtica vox*, locuples, *pro* ἀφνεὸς, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *idem; ab* ἄφενος, divitiæ, *de quo vid.* α. 171.

573 Αἰπεινὸς, ὴ, ὸν, altus; *ab* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *idem.*

578 Νῶροψ, οπος, ὁ ϰ ἡ, tam splendidus, ut perstringat aciem oculorum: *à particulâ negativâ* νὴ, *seu* νὼ, *et* ὄψις, εως, ἡ, visus, *quod ab* ὄπτομαι· νώροπα χαλκὸν, splendidum æs, *id est, arma tersa et nitida. Plurimum terroris hostibus armorum splendor importat.*

579 Κυδιάω, exulto, glorior; κυδιόων, *poët. pro* κυδιῶν, *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria.

581 Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, *et* -ώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *propriè* cetosus: *sed* ingens *in genere; à* κῆτος, εος, τὸ, balæna, *v.* 147.

587 Ἑξήκοντα, sexaginta; *ab* ἓξ, sex.

Ἀπάτερθε, seorsum; *ab* ἄτερθε, *seu* ἄτερ, *idem.*

588 Προθυμία, ας, ἡ, promptitudo animi, studium, desiderium; *à* πρὸ, *et* θυμὸς, ȣ, ὁ, animus.

592 Πόρος, ου, ὁ transitus, canalis, alveus: *à* περάω, transeo; *vel à* πείρω, transadigo.

595 Ἄντομαι, *et* ἄντω, occurro; *idem* ἀντάω· ἀντόμεναι, *part. præs. plur. fœm. ab* ἀντί.

Θρήϊξ, *Ionice pro* θρῆξ, *pro* θρᾶξ, κὸς, ὁ, *communiter; hinc* θρησκεύω, superstitiosè deos colo; *vel* colo, *simpliciter, et in bonam partem; quia Orpheus Thraces superstitiosè deos colere docuit; hinc* ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus religiosus, quem aliquis sibi superstitiosè sumit; *ab* ἐθέλω, volo, *et* θρησκεύω, colo.

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus; *ab* ἀείδω, cano; *hinc* ἀοιδὸς, ȣ, ὁ, cantor, ω. 720. *et* ἀοίδιμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, decantatus, ζ. 358.

597 Στεύομαι, promitto, firmo, præfinio, præ me fero; στεῦτο, *pro* ἐστεύετο· *sic* στεῦται γὰρ τὶ ἔπος ἐρέειν, videtur enim aliquid verbum dicturus, γ. 84.

599 Πηρὸς, ὰ, ὸν, mancus, mutilatus, parte aliquâ corporis captus, mutus, cæcus: *quasi* πηθὸς, *à* πήθω, patior; *hinc* πηρόω, mutilo, sum oculis captus.

600 Ἐκλέλαθον, *poët. pro* ἐξέλαθον, *aor. 2. verbi* ἐκλήθω, *vel* ἐκλανθάνω, oblivisci facio: *à* λήθω, *vel* λανθάνω, lateo, celo.

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars pulsandi citharam; *à* κιθάρα, ας, ἡ, cithara; *vel*, κίθαρις, εως, ἡ, γ. 54. παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥαδίως, quòd facilè moveatur; *vel* παρὰ τὸ κινεῖν, εἰς ἔρωτα, quòd audientes ad amorem alliciat.

602 Ἐννενήκοντα, nonaginta; *ab* ἐννέα, novem.

604 Τύμβος, ȣ, ὁ, monumentum, sepulchrum, tumulus, bustum; *à* τύφω, comburo: *quoniam ibi defunctorum cadavera cremabantur; hinc* τυμβεύω, *fut.* σω, sepelio.

Ἀγχιμαχητὴς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, cominus pugnans; *ab* ἄγχι, prope, juxta, *et* μάχομαι, pugno.

Πολύμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pecoribus abundans; *à* μῆλον, ȣ, τὸ, ovis; *à* μέλω, curo: *quia pastor curam habet ovium; μῆλον, et Doricè μᾶλον, est* malum, *vel* pomum; *à* μηλέα, ας, ἡ, malus, *arbor, Od.* η. 115. 605

Ἠνεμόεις, όεσσα, όεν, ventis expositus; *ab* ἤνεμος, *poët. pro* ἄνεμος, ȣ, ὁ, ventus. 606

Ἐπιςάμενος, η, ον, peritus, sciens; *ab* ἐφίςημι, animadverto, intentus sum, &c. 611

Ἐέργω, *idem quod* ἔργω, includo; *item* contineo. 617

Τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus; *pro* τέτρατος, *à* τέσσαρες, *vel* τέτταρες, quatuor. 623

Ἄντα, è regione; *ab* ἀντί. 626

Νάω, *pro* ναίω, habito; *inusit. nisi in his temporibus: act. ind.* 1. ἔνασσα, *med.* ἐνασσάμην, *pass.* ἐνάσθην· ἀπονάω, transmigro. 629

Εἰνοσίφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatiens frondes, frondosus; *à* φύλλον, ȣ, τὸ, folium, *et* ἔνοσις, *pro* ἔνοσις, εως, ἡ, motus; *ab* ἐνόω, impello, agito. 632

Τρηχὺς, εῖα, ὺ, asper, *pro* τραχύς. 633

Ἀντιπεραῖος, αία, αῖον, ex adverso, *seu* è regione situs; ἀντιπέραια, loca ex adverso sita: *ex* ἀντὶ, *et* πέρα, ultra; *hinc adverbium* ἀντιπέραν, è regione. 635

Μιλτοπάρηος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubras habens proras; *à* μίλτος, ȣ, ἡ, herba quædam rubri coloris, minium; *hinc* μιλτόω, tali colore inficio, *et* παρῃὰ, *pro* παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, *apud poëtas,* prora navium. 637

Ἐτέταλτο, *plusquamperf. pass. verbi* τέλλω, *fut.* τελῶ, *præt.* τέταλκα, *aor.* 1. ἔτειλα, *præt. pass.* τέταλμαι. 643

Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, splendidus; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus. 647

Ἐνυάλιος, ȣ, ὁ, Mars; *ab* Ἐνύω, Enyo, Bellona, πολεμικὴ θεὰ, *quod est* παρὰ ἐναύειν, clamare. 651

Ἀγέρωχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, superbus; *vocat Rhodios (inquit* Coul.) *ut explicat Didym.* superbos et gloriosos, παρὰ τὸ ἄγαν αὐτȣ̀ς ἐπὶ τȣ̃ γέρως ὀχεῖσθαι, ϗ ἀξιȣ̃ντας ἄγαν γέρας ἔχειν, *quòd honoris et excellentiæ supra cæteros admodum cupidi fuerunt.* Leves, *explicat Alcæus, quasi* οἳ ἄγοιντο ῥᾷον ὑπὸ ὄχȣ, *qui curru vehantur.* Providos, *alii interpretantur* ἀγείροντας ὄχην, *congregantes cibaria, quæ aliunde in insulam suam asportabant.* Jactabundos, *reddit Eustathius,* παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν, *quòd se et sua plusculum jactabant.* 654

Διάτριχα, trifariam; *à* τρίχα, *idem; à* τρεῖς· *pro* τρίχα, *Dor. fit* τριχθά. 655

Αἰζηὸς, ȣ̃, ὁ, juvenis, ætate et robore florens; *ab* ἀεὶ, *et* ζέω, ferveo, æstuo: *quia juvenis semper habet sanguinem ferventem, quod est contrarium senibus; vel quasi* μὴ εἰδὼς ἵζεσθαι, qui semper est in motu et quietis impatiens; *ab* α *et* ἵζω, sedeo. 660

Τράφ' *pro* τράφε, *vel* ἔτραφε, *non autem immediatè pro* ἐτράφη, *nam longa vocalis non abjicitur per apostrophum:* ἔτραφε *autem Æol. et poët. dicitur pro* ἐτράφη, 3. *sing. aor.* 2. *pass. verbi* τρέφω.

Εὔπηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ædificatus; *à* πηγνύω, *vel* πήγνυμι, ædifico, conglutino, extruo. 661

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus, *à* μητὴρ, mater. 662

Κατέκτα, *aor. 2. act. verbi* κατακτείνω· κτείνω, occido, interficio, *fut.* 1. κτενῶ, *præt.* ἔκτακα, *aor.* 1. ἔκτεινα, *aor.* 2. ἔκτανον, *pro quo apud poëtas per apoc.* ἔκταν, *unde* 3. *sing.* ἔκτα, *pro* ἔκτανε.

664 Ἔπηξε, compegit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* πήγνυμι.

666 Υἱωνὸς, ῦ, ὁ, nepos, filius filii; *ab* υἱὸς, ῦ, ὁ, filius.

667 Ἀλάομαι, vagor, erro, dubito; ἀλώμενος, *part. præs.*

668 Οἰκέω, *fut.* ήσω, habito; *ab* οἶκος, ȣ, ὁ, domus; ᾤκηθεν, *Bœot. pro* ᾠκήθησαν, 3. *pl. aor.* 1. *pass.*

Καταφυλαδὸν, per tribus, tributim; *à* φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

670 Ἔχευα, *vel* ἔχεα, σ. 347. ἔχευσα, δ. 269. *aor.* 1. *à* χέω, *vel* χεύω· *hinc* καταχέω, defundo, effundo, profusum aut effusum dejicio.

675 Ἀλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, imbellis, expugnatu facilis; *ab* ἀλαπάζω, vasto, expugno, evacuo; *fit autem* ἀπὸ τῦ λάπαθος, herba quæ ventrem emollit; *vel à* λαπάρα, ventriculus qui ossibus vacuus; *hoc autem à* λάπτω, evacuo.

Παῦρος, ȣ, *poët.* paucus, parvus; *à* παύω, finem impono.

678 Ἡγησάσθην, duxerunt, 3. *dual. aor.* 1. *verbi* ἡγέομαι.

684 Καλεῦντο, *Dor. et Ion. pro* ἐκαλῦντο, 3. *pl. imperf. pass. verbi* καλέω.

686 Ἐμνώοντο, *Ion. pro* ἐμνῶντο, 3. *pl. imperf. verbi* μνάομαι, memini.

Δυσηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, horrisonus; *à* δὺς *in compositione tantùm, significat* ægrè, difficulter, malè *et* ἦχος, ȣ, ὁ, sonus.

691 Πορθέω, *fut.* ήσω, vasto: *à* πέρθω, *idem; hinc* πορθμὸς, ῦ, ὁ, *Od.* δ. 671. *fretum quod facilè trajici potest; hôc differunt* πορθμὸς *et* ἰσθμὸς, *inquit Didym. quòd illud est angustum mare terrâ hinc et inde clausum; hoc est angustior terra gemino interclusa mari;* πορθμῆες, *Od.* υ. 187. *qui cimbâ seu lintre fretum trajicit.*

692 Ἐγχεσίμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicosus, exercitatus in vibrandâ hastâ; *ab* ἔγχος, εος, τὸ, *et* μορέω, labore affligor; *à* μόρος, ȣ, ὁ, fatum, *verso* ο *in* ω· *sunt qui dici volunt quasi* ὁ ἐγχέων ὤραν ἔχων· *aliquando est,* stultus miles, *et fit tum à* μωρὸς, *cum* ω fatuus.

694 Ἀχέω, doleo; *ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor; *est et* ἀχεύω, *idem,* ε. 869.

696 Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, Ceres, dea frugum. *Dicitur autem* δημήτηρ, *quasi* γημήτηρ, *à* γὴ, terra, *et* μήτηρ, mater, *vel per sync. quasi* δημομήτηρ, altrix populorum; *vel* παρὰ τὸ δήω, invenio, *aut* δαίω, accendo, *et* μήτηρ, mater, *quærens filiam Proserpinam facibus accensis,* Coul.

Τέμενος, εος, τὸ, agri portio seorsum refecti; τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων, καλὸν, φυταλιῆς, ϗ ἀρέρης, prædium partiti sunt præstans cæteris, amœnum, soli arboribus consiti et avorum, ζ. 194. 195. *peculiariter est locus sacer ab aliis sejunctus, et deo alicui dedicatus;* sylva, fanum, delubrum: *à* τέμνω, scindo.

697 Ἤδη, jam, *adverb.*

Λεχεποίη, ης, ἡ, regio herbosa, ferens herbas toris extruendis aptas; *ex* λέχος, εος, τὸ, lectus, *et* πόα, ας, ἡ, herba. *Ion.* ποίη.

699 Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus; *à* ζάω, vivo.

700 Ἀμφιδρυφὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, utrinque laceratus; *à* δρύπτω, *propriè,* arborem excortico; *vel* lacero, unguibus lanio: *à* δρῦς, quercus.

Ἐλέλειπτο, relicta erat, 3. *sing. plusquamperf. pass. verbi* λείπω.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, semiperfectus; *ab* ἥμισυς, dimidius; 701
et τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἀποθρώσκοντα, desilientem, *accusat. singul. masc. part. præs. verbi* ἀποθρώσκω.

Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus; *ab* αὐτὸς, ipse, *et* κάσις, ιος, ὁ, 706
frater, *et* γνητὸς, *pro* γενητὸς, natus.

Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior; ὁπλότατος, natu minimus; *dicitur de iis* 707
qui arma ferre possunt; ab ὅπλον, ου, τὸ, arma, *quasi* ὁ ὅπλα φέρειν δυνάμενος.

Ἕνδεκα, undecim; *ab* εἷς, unus, *et* δέκα, decem. 713

Ἑπτὰ, septem. 719

Ἐμβεβάσαν, *syncop. poët. pro* ἐνεβεβάκεισαν· *hoc vero,* η *in* α *verso, pro* 720
ἐνεβεβήκεισαν, *tertiâ plur. plusquamperf.* ἐνεβεβήκειν, *à* βέβηκα, *præt. verbi* βαίνω.

Ὅθι, ubi, *ab* ὃς, *articulo præpositivo.* 722

Ἕλκος, εος, τὸ, ulcus, vulnus *in genere; ab* ἕλκω, traho: *quia ibi con-* 723
trahuntur noxii humores; vel, quòd sit dissolutio continui; vel ab ἑλκύω, lanio; ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, ζ. 465. violenta tractio.

Μοχθίζω, laboro, ærumnas patior: *à* μόχθος, ου, ὁ, labor, molestia, ærumna; *hoc autem à* μόγος, *idem; à* μόγις, vix; *ut is sit qui vix perfertur; est et* μοχθέω, κ. 106.

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *propriè,* perniciosè cogitans, *et in genere* perniciosus; *ab* ὀλοὸς, ἡ, ὸν, perniciosus, *et* φρονέω.

Ὕδρος, ου, ὁ, hydrus, serpens aquaticus, natrix; *ab* ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. *Homerus tamen, per hydrum, intelligit sagittam illatam hydræ sanguine, quam confecit Hercules,* Coul.

Νόθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* -ος, η, ον, spurius, nothus; *est quadruplex libero-* 727
rum procreatio apud Homerum, inquit Eustath. (1.) γνήσιοι, *qui ex legitimo concubitu suscipiuntur.* (2.) νόθοι, *qui ex concubinis;* υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, filios duos Priami, nothum et legitimum, λ. 102. (3.) σκότιοι, *qui furtim proseminati;* σκότιον δέ ἡ γείνατο μήτηρ, sed clandestinum genuit mater, ζ. 24. (4.) παρθένιοι, *qui ex virgine primo pudore diminutâ procreantur;* Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε Παρθένιος, Eudorus Mavortius duxerat virgine procreatus, π. 179.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, asper, *locus in quo sunt* κλώμακες; *à* κλίμαξ, 729
quasi κλιμακόεις, scalâ egens, ascensu difficilis; *vel à* κλάω, frango, *quòd asperi et petrosi ascensus quasi frangunt ingredientes.*

Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, *Ionic. pro* ἰατὴρ, medicus; *ab* ἰάομαι, sano, medeor. 732

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, fortis, constans in bello, bellum 740
et belli onera fortibus humeris sustinens; *à* μένος, εος, τὸ, *et* πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Ὠθέω, trudo, pello, *futur.* ὠθήσω, *et* ὤσω· *tanquam ab* ὤθω· ὦσε, 3. 744
sing. aor. 1.

Ὑπέρθυμος, ου, *et Ion.* οιο, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, *ex* ὑπὲρ, *et* θυμὸς, ου, ὁ, 746
animus.

Δυσχείμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, frigidus, hybernalis, habitatu difficilis ob hy- 749
berna frigora; *à* χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Οἰκίον, ίου, τὸ, *idem quod* οἶκος, ου, ὁ, domus; *est et* οἰκία, ας, ἡ, *sed non apud Homer.*

751 Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, amabilis; *ab* ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, *propriè* amatorium, cupido; *ab* ἱμείρω, desidero; *ἵμερος dicitur, inquit Eustath. quasi* ἔρως ἐξ ἱματίου ἀφροδισίου, amor et desiderium ex Veneris veste elicitum.

752 Καλλίῤῥοος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè fluens, purus; *à* καλὸς, ἡ, ὸν, *et* ῥέω, fluo; *est et* καλλιρέεθρος, *idem, Odyss.* κ. 107.

Ἀργυροδίνης, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteos habens vortices; *ab* ἄργυρος, ου, ὁ, argentum: *quod ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus (*inde omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur* ἀργυρέα, *ut hîc) et* δίνη, ης, ἡ, vortex, gurges maris, et turbo aëris: *idem* δῖνος, ου, ὁ, *hinc* δινόω, revolvo, circumago.

753 Ὕπερθε, desuper; καθύπερθε *idem; ab* ὑπὲρ, super.

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum; *ab* ἐλαία, ας, ἡ, olea, fructus, *vel* arbor ipsa; *hoc autem dictum* παρὰ τὸ λεῖον, καὶ λέαινον τίκτουσα, dulcia et lævia ferens.

754 Στὺξ, Στυγὸς, ἡ, Styx: *fingitur à poëtis esse palus inferorum; vel,* horror. *Vid. ante,* β. 385.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, *substantivè accipitur pro* rivo: *item,* stillâ, propagine, brachio fluvii. *Adjectivè,* abruptus, deductus, derivatus, *ut Odyss.* ν. 98. ἀκταὶ ἀπόῤῥωγες, latera abrupta; *ab* ἀποῤῥέω, defluo; *aut, secundum alios, ab* ἀποῤῥήσσω, erumpo.

756 Ὄτριχες, *pro* ὁμοιότριχες, ejusdem pili, *nam* ὅμοιος, *patitur hanc syncopen; à* θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, *mutante* θ *in* τ *in obliquis suis et compositorum: sic* οἰέτης, ejusdem ætatis, *pro* ὁμοιέτης.

Σταφύλη, ης, ἡ, *cum accentu in penultimâ,* perpendiculum: *sed* σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *cum accentu in ultimâ,* uva; *à* σαφὶς, ίδος, ἡ, uva.

766 Θρέψ', nutrivit, *pro* ἔθρεψε, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* τρέφω.

767 Θῆλυς, εως, ὁ καὶ ἡ, *vel* υς, εια, υ, fœmineus, *vel* sexus fœminei, *pro quo in fœminino genere dicitur* θήλεια· θήλεια θεὸς, fœmina dea; *pro quo passim* θηλύτεραι, *apud Homer.* θ. 520. θηλύτεραι γυναῖκες, fœminæ mulieres; παρὰ τὸ θάλλειν, à gignendo et pullulando; *vel à* θηλὴ, ῆς, ἡ, *quod est* papilla.

769 Μήνιεν, irascebatur, *pro* ἐμήνιεν, 3. *singul. imperf. verbi* μηνίω· *hinc* ἀπομηνίσας, ασα, αν.

774 Δίσκος, ου, ὁ, discus, orbis, *ex ferro, ære, lapide aut ligno, qui exercendi corporis gratiâ in auras projiciebatur, Il.* ψ. 523. ἐς δίσκουρα λέλειπτο, ad disci jactum relictus esset; *fit à* δίκω, jacio.

Αἰγανέα, έας, ἡ, *secundum Suidam, est* jaculum ferreum: *sed secundum Eustath. est* genus hastæ leve et longum; *ita dictum, quòd spiculorum amenta fiebant è loris caprinis, eaque apta erant* εἰς αἰγῶν ἄγραν, ad caprarum capturam; *vel,* παρὰ τὸ ἄγαν ἰέναι, quòd rectà celeriterque ferantur.

776 Λωτὸς, οῦ, ὁ, lotus, *arbor cujus fructus est quàm maximè dulcis: externi, eo degustato, patriæ suæ obliviscuntur, unde proverbium,* λῶτον φαγεῖν, *comedere lotum, dicitur de iis qui regionem externam præponunt suæ,* Coul. *hinc* Λωτοφάγοι, *populi ita dicti, Odyss.* ι. 91. *Est etiam ex herbarum genere, ut hîc.*

Ἐρέπτω, *fut.* ψω, comedo, *propriè, ut bestiæ in terram inclinatæ;* ἀπὸ τῆς ἔρας, terra, *quasi* εἰς ἔρας κύπτειν, ἐρεπτόμενοι, *particip. præs. med.*

Ἑλόθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, genitus, *seu* nutritus in paludibus; *ab* ἕλος, εος, τὸ, palus, *et* τρέφω, nutrio.

Σέλινον, ου, τὸ, apium, *herba quædam;* ἀπὸ τοῦ σείνεσθαι ἐκ τοῦ ἕλεος, quòd nascatur et erumpat è palude.

Πεπυκασμένα, densati, bene tecti, *perf. part. pass. verbi* πυκάζω. 777

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Marti charus, *aut* cui Mars charus est, bellator, 778
bellicosus; *ab* Ἄρης, εος, ὁ, *et* φίλος, amicus.

Φοιτάω, *fut.* ήσω, eo, ventito; *aliquando* insanio, *hinc* φοιτίζω, *idem.* 779
Hym. in Bacch. 8. φοίτων, *3. plur. imperf. pro* ἐφοίτων.

Ὡσεὶ, tanquam, quasi, velut; *ab* ὡς, sicut. 780

Ἱμάσσω, *fut.* σω, loris verbero; *ab* ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, flagellum. 782

Ποδήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventipes; *à* ποῦς, *et* ἄνεμος, ventus, *quasi* ἔχουσα 786
πόδας ἀνέμου.

Ἶρις, ιδος, *et* ἴριος, *et* ἴριως, ἡ, Iris, circulus cœlestis nuncians pluviam: *ideo ab* εἴρω, dico; *est dea nuntia aliis diis.*

Ἀλεγεινὸς, ἡ, ὸν, tristis, curæ plenus; *ab* ἀλέγω, curo; *vel,* molestus, 787
ut ι. 487. difficilis, ρ. 76. *pro* ἀλγεινός· *ab* ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀγορὰς ἀγορεύειν, conciones concionari, *vel* habere. 788

Θύρα, ας, ἡ, porta; *sæpius in plurali* θύραι, fores, *inquit* Coul. *αἱ* θύραι, *significant* ipsam regum aulam; θύρῃσι *dat. plur. pro* θύραις.

Εἴσατο, assimulavit, *3. sing. aor. 1. med. verbi* εἴδω. 791

Σκοπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, speculator, spectator; *à* σκέπτομαι, circumspicio, 793
viso, perpendo.

Ποδωκείῃσι, pedum pernicitate; *dat. plur. pro* ποδωκείαις, *à* ποδώκεια, ας, ἡ, *ex* ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes, *et* ὠκὺς, εῖα, ὺ, celer.

Πεποιθὼς, υῖα, ὸς, fretus, *part. perf. med. verbi* πείθω.

Δέγμενος, *in* ποτιδέγμενος, *suprà,* β. 137. 794

Παρὰ νηῦφιν, *pro* ἀπὸ νηῶν. *Multa nomina secundæ, tertiæ, et quintæ declinationis, syllabas* φι *vel* φιν, *in fine sibi adjungunt, et fiunt indeclinabilia.*

Ἀφορμηθεῖεν, *pro* -είησαν, *3. plur. aor. 1. opt. pass. verbi* ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio; *ab* ἀπὸ, *et* ὁρμάω, impetu feror, *ab* ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ἄκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indemnatus, indiscretus; ἄκριτοι μῦθοι, *id est,* 796
ἀναρίθμητοι, non numerati sermones: *numerantur enim verba, et ponderantur rationes in judicio; hinc* ἀκριτόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, β. 246. *à* κρίνω.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax; παρὰ τὸ εἴρειν, dicere, *quòd tempore pacis, ubi ar-* 798
ma silent, jus verbis dicatur.

Ἀλίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis; *ab* α *privat. et* λιάζω, jacto, agito, declino, devito, separo me, abscedo; *quod dicitur per metath. verbi* ἀλίζω, congrego.

Ὄρωρα, *perf. med. Attico anadiplasiasmo, pro* ὦρα, *quod significat activè aut passivè; ab* ὄρω, moveo, concito: *sic* ὄπωπα, *ab* ὄπτομαι, *præt. med. Att. pro* ὦπα, *ut* ὄρωρα, *pro* ὦρα, *ab* ὄρω. *Vid.* β. 146.

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm sparsus, et disseminatus; *à* σπείρω, 804
sero, semino, spargo; *est epitheton hominum, quia per diversos terræ tractus sparsi sunt, in multas nationes et populos distributi.*

Πολιήτης, *poët. pro* πολίτης, ου, ὁ, civis; *à* πόλις, εος, ἡ, urbs. 805

808 Τεῦχος, εος, τὸ, vas; τεύχεα, arma, *in plur. à* τεύχω, fabricor; *aliquando*, armare, struere.

809 Πύλη, ης, ἡ, porta, *propriè*, aditus per mœnia in urbem ferens; *à* πόλις, civitas, *quasi* πόλη, *quòd* πόλις πύλαις *muniatur; vel à* πολλὴ ὕλη, multa materia; *quòd cujusque rei materia in urbem per portas importetur, Harm.* Coul. *autem deducit à* πτύσσω, complico.

Οἴγω, *et* οἴγνυμι, aperio; ὤΐγνυντο, 3. *plur. imperf. Ionic.* ὠϊγνύμην, *pro* ὠγνύμην, *Ionicâ Dialysi.*

810 Πεζὸς, ȣ, ὁ, pedes, qui pedibus iter facit: *à* πέζα, ας, ἡ, malleolus pedis; πεζοὶ θ' ἱππῆες, pedestres, equestresque; *ab* ἵππος.

Ὀρυμαγδὸς, ȣ, ὁ, tumultus, strepitus, *propriè in montibus, cùm rescinduntur arbores; ab* ὄρος, εος, τὸ, mons, *et* ὅμαδος, ȣ, ὁ, clamor, *per metath.* ὀρυμαγδός.

811 Κολώνη, ης, ἡ, *vel* κολωνὸς, ȣ, ὁ, tumulus editus, collis, columna; *à* κόλος, mutilus *et* truncatus; *vel à* κολύω, *quia celeriorem progressum itinerantium impedit.*

812 Περίδρομος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, circumvius, rotundus; *à* τρέχω, *aor.* 2. ἔδραμον, curro, *præt. med.* δέδρομα.

814 Πολύσκαρθμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, peragilis in saltu; *à* σκαίρω, salio, salto; *est epitheton Myrinnæ reginæ Amazonum agillimæ, quòd multa præclara fecerat in bello facinora;* σκαρθμὸς *idem est ac* τῶν ποδῶν κίνησις, motio pedum.

816 Κορυθαιόλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, ornatam habens galeam; *à* κόρυς, θος, ἡ, galea, *et* αἰόλος, η, ον, varius; *hinc* αἰόλλω, vario.

820 Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus; παρὰ τὸ δύνειν τȣ̃ ἀφρȣ̃· *ab* ἀφρὸς, ȣ, ὁ, spuma, *est et* libido venerea; *alii dictum putant quasi* ἀφροσύνην, insipientem: *quia contraria est Palladi Venus, et incontinentia sapientiæ; alii* παρὰ τὸ ἁβρὸν τῆς διαίτης, *à* mollitie et deliciis vitæ.

821 Κνημὸς, ȣ, τὸ, pars montis quæ à pede ipsius ascendit; *à* κνήμη, ης, ἡ, tibia.

Εὐνάω, *vel* εὐνάζω, sopio; *etiam in pass.* concumbere, decumbere; εὐνηθεῖσα, *aor.* 1. *part. pass. ab* εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *quod ab* εὕδω, dormio, *quasi* εὐδινή.

824 Νέατος, infimus: *à* νέος, νεώτατος, *per syncop.* νέατος.

832 Ἔασκε, sinebat, 3. *sing. imperf. Ion. pro* ἔα, *verbi* ἐάω.

833 Φθισήνωρ, ορος, ὁ ϰ ἡ, viros corrumpens, perniciosus; *à* φθίνω, corrumpo, *et* ἀνὴρ, vir, *epitheton belli.*

837 Ὄρχαμος, ȣ, ὁ, princeps; *vox poëtica pro* ἀρχὸς, *quasi* ἄρχαμος.

839 Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens; *ab* αἴθω, ardeo; αἴθωνες ἵπποι, ardentes equi, *est et epitheton ferri,* δ. 485. αἴθωνι σιδήρῳ, micanti ferro.

Αἴθων, *proprium nomen unius equorum Solis; quorum numerantur quatuor,* θ. 185.

Ξάνθε τε, ϰ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε.

845 Ἀγάῤῥοος, *contr.* -ῤῥȣς, ȣ, ὁ ϰ ἡ, æstuosus; *ab* ἄγαν, valde, *et* ῥέω, fluo; *dicitur* Ἑλλήσποντος ἀγάῤῥοος (*inquit* Coulon) *propter angustias freti sparsasque per æquor Cycladas, cæterasque insulas, ad quas collisi fluctus reciprocantur.*

848 Ἀγκυλότοξος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, curvum habens arcum; *ab* ἀγκύλος, η, ον, curvus, *et* τόξον, ȣ, τὸ, arcus.

Ἐπικίδνημι, diffundo super; *à* κίδνημι, *quod à* κιδνάω, *hoc autem à* 850
σκεδάω, dispergo.

Αἶα, *per aphæresin, pro* γαῖα. *Vide* α. 244.

Ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulus; *ab* ἥμισυς, εια, υ, dimidium, *et* ὄνος, ου, ὁ, 852
vel ἡ, asinus: *quia generatur ex equo et asinâ.*

Γένος, εος, τὸ, genus; *à* γίγνομαι.

Ἀγρότερος, έρα, ερον, agrestis; *ab* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ager; ἀγροτέρα, *subst.* venatrix; *epitheton Dianæ, cui venatores lucos et sylvas consecraverunt,* φ. 471. θηρῶν Ἄρτεμις ἀγροτέρη, ferarum Diana venatrix.

Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio; *quod à* γενεά, ᾶς, ἡ, *quod à* γίνομαι. 857

Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur per divinationem avium; *ab* οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis 858
vorax, *item,* augurium, *ut paulò pòst.*

Ἐδάμη, prostratus est, 2. *sing. aor.* 2. *pass. à* δαμάω, domo; *hinc* 860
δαμνάω, *idem; vel, ut quidam volunt, à* δέμω, *vel* δέμομαι, *inus. hinc aor.* 2. ἐδάμην, *et præt.* δέδμηκα, *per syncop. pro* δεδέμηκα, *et pass.* δέδμημαι.

Κεραΐζω, *propriè,* cornibus dissipo, ut bos: *vel,* scindo, vasto, diri- 861
pio; κεράϊζε, 3. *sing. imperf. pro* ἐκεράϊζε, *à* κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Μέμασαν, *pro* μεμάκεισαν, *per syncop. ab inusit.* μάω, *supra; eodem* 863
modo, μεμάασι, *pro* μεμάκασι, κ. 208. μέμαμεν, *pro* μεμάκαμεν, ι. 637. μεμαὼς, *pro* μεμακὼς, α. 590.

Ὑσμῖνι, *per metaplasm. pro* ὑσμίνη, *de quo vid.* β. 40.

Γέγαα, *poët. præt. med. ex* γείνομαι, gignor, nascor, *unde* γεγαὼς, 866
υῖα, ός.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, rudis; *propriè,* rudis in voce; *à* φωνὴ, ῆς, ἡ, 867
vox, *et* βάρβαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, barbarus; *dicti autem sunt barbari (apud Græcos, inquit* Coul.) *peregrini homines; à* βάρβαρ, *voce absonâ, in quam incidere solebant, cum primùm Athenis verba Græca conabantur. Cares omnium maximè* βαρβαρόφωνοι, *inde* καρίζειν *est* βαρβαρίζειν.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, frondes habens indiscretas, frondosus; *ab* 868
ἄκριτος, β. 796. *hoc ab* α *priv. et* κρίνω, judico, secerno, *et* φύλλον, ου, τὸ, folium.

Ἐπαρκέω, depello, auxilior; ἐπήρκεσε, 3. *sing. aor.* 1. *ab* ἐπὶ *et* ἀρκέω. 873

Λυγρὸς, ά, όν, tristis, gravis, miserabilis; *à* λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies, mors, *Martin. vel à* λα *et* ὑγρὸς, valde humidus: *humidiora enim loca sunt quibuscunque cubantibus inimica, Harm. fortasse dicitur quasi* λυγκρὸς, *à* λύγξ, λυγκὸς, ὁ *vel* ἡ, singultus.

Ὄλεθρος, ου, ὁ, interitus, pestis, pernicies, mors; *hinc* ὀλέθριον ἦμαρ, exitialis dies, τ. 294. *ab* ὄλλυμι, pereo.

Δινήεις, εσσα, εν, varius, undosus; *item* vorticosus; *à* δίνη, ης, ἡ, aqua- 877
rum vortex, *seu* aëris turbo; *ἐκ τοῦ* δινέω, rigo.

CLAVIS HOMERICA

IN Γ. ILIADIS.

1 Ἅμα, simul; ἄμυδις, *poët. pro* ἅμα, *Iliad.* ι. 6.

2 Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, clamor; *ab* ἐνέπω.

4 Ὄμβρος, ου, ὁ, imber: *ab* ὁμὸς, ἡ, ὸν, *et* ῥόος, ου, ὁ, fluxus: *quòd simul et confertim pluat; hinc per parenthesin* τοῦ ι, *fit* ὀμβριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, γ. 357. impetuosus, gravis; *aliquando* ὄβριμος, *sine* μ. *sed tum* potens, minax, fortis, δ. 453. *Vide* γ. 357.

Ἀθέσφατος, ατου, ὁ καὶ ἡ, vehemens, nimius: *quasi* ὃ οὐδὲ Θεὸς φατίζοι, quod ne Deus ipse quidem possit effari, *ab* α *priv. et* θέσφατος, θ. 477. fatalis, divino ore pronuntiatus; *à* θεὸς, *et* φατὸς, *à* φημί· *hinc* θέσφατα, responsa divina, *Od.* α. 507.

5 Ῥοὴ, ῆς, ἡ, silentium; ῥοάων, *Æol. pro* ῥοῶν, *gen. plur.; à* ῥέω.

6 Πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus; *à* πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus; *item* mensura continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos; *quia Pygmæi populi non excedebant istam mensuram staturâ suâ.*

8 Σιγὴ, ῆς, ἡ, silentium; *à* σιγάω, sileo; *in dativo adverbialiter, ut hîc,* ἴσαν σιγῇ, tacitè ibant.

Πνείοντες, *poët. pro* πνέοντες, *nom. plur. part. præs. verbi* πνέω.

9 Ἀλλήλων, *dat.* ἀλλήλοις, *et fœm.* αις, *accus.* ους, *fœm.* ας, *neut.* α, *est defectivum,* invicem, alter alterum, alii alios; *ab* ἄλλος, η, ον.

11 Κλέπτω, *fut.* ψω, furor, decipio: *quasi à* καλύπτω· *quia secretè furatur; hinc* κλέπτης, ου, ὁ, fur.

Ἀμείνω, meliorem, ἀμείνων, ονος, *neut. plur.* ἀμείνονα, οα, ω.

12 Ἐπιλεύσσω, εις, ει, videt, *ex* ἐπὶ, *et* λεύσσω.

13 Κονίσσαλος, ου, ὁ, pulvis excitatus; *à* κόνις, εως, ἡ, pulvis, *et* ἅλλομαι, salio.

Ὄρνυμι, excito: ὤρνυντο, 3. *plur. imperf. pass. ab* ὄρω.

Ἀελλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, turbidus, procellosus; *ab* ἄελλα, ης, ἡ, procella.

15 Σχεδὸν, prope; *hinc* σχεδόθεν, *idem,* π. 800.

16 Προμαχίζω, in primâ acie pugno; *ex* πρὸ, *et* μάχομαι.

17 Παρδάλεος, *fœm.* έη, ῆ, pantherinus, παρδαλέην, *scilicet,* δορὰν, pantherina pellis, *quam gestabat Paris Alexander humeris; mos erat heroum pellem gestare (ut* Coul. *ex Scholiast. annotat) Argus pellem Tauri, Acestes Libystidos ursæ, &c. à* πάρδαλις, εως, ἡ, *quod dicitur, quasi* πρόαλις, παρὰ τὸ προάλλεσθαι, *quòd saliat et inordinatè moveatur ingressu.*

Καμπύλος, η, ον, curvus, flexibilis: *à* κάμπτω, deflecto, curvo; *idem* γνάμπτω.

18 Κεκορυθμένος, *per syncop. pro* κεκορυθημένος, η, ον, armatus, munitus, *à* κορυθέω· *aut potiùs, secundum alios, per antistœchon, pro* κεκορυσμένος·

ἀ κορύσσω, galeâ armo: *item,* armo *in genere;* ἀ κόρυς, υθος, ἡ, galea. Κεκορυθμένα χαλκῷ, ferro munita, *aut* acuminata, *aut* ferreas cuspides habentia.

Προκαλίζω, provoco; προκαλίζετο, 3. *sing. imperf. Ion.* ἀ καλέω. 19

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna, certamen; ἀ δήϊος, ία, ον, hostilis, ardens; 20
hinc δηιάω, comburo, vasto igni; *idem* δηΐζω, *et* δηϊόω, ἀ δαίω, uro.

Βιβάω, βίβημι, eo, progredior; βιβάων, *præs. part.* βιβάω· βιβὰς, η. 22
213. *part. aor.* 2. *verbi* βίβημι, *poët. loco* βῆμι· βιβάσθω, *idem,* ν. 809. ἀ βαίνω, vado.

Λέων, οντος, ὁ, leo, animal perspicacissimum, παρὰ τὸ λάω, *quod est* 23
βλέπω.

Σῶμα, ατος, τὸ, corpus: *quasi* δῶμα τῆς ψυχῆς, domus animæ; *vel quasi* σώαιμα, ἀ σῶον αἷμα.

Κύρω, nanciscor, incido, *ut hîc; item,* sum, existo, *fut.* κύρσω· ἐπὶ σώματι κύρσας, corpori impingens; *hinc* κύρμα, ατος, τὸ, ε. 488. *id, in quod aliquis incidit, præda quam aliquis nanciscitur; est et* κυρέω, *idem, unde* 6. *Hym. ad Neptun.* κυρῆσαι.

Κεραὸς, ῦ, ὁ, cornutus; ἀ κέρας, τος, τὸ, cornu. 24

Ἄγριος, ία, ον, *adjectivè,* agrestis; τὰ ἄγρια, *substantivè,* ε. 52. *ab* ἀγρὸς, ῦ, ὁ, *ager.*

Πεινάω, *fut.* άσω, esurio; ἀ πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Εἴπερ, quamvis, etiamsi. 25

Σεύω, *fut.* σω, concito, *aliquando* prosequor; σεύωνται, 3. *pl. præs.* 26
subj.

Ἀλείτης, ῦ, ὁ, peccator, sceleratus, impius, *idem* ἀλιτρὸς, ῦ, θ. 361. 28
ab ἀλείτω, ἀλίτω, ἀλιτέω, *et* ἀλιτραίνω, pecco; ἀπὸ τῆς λιτῆς, *quasi passus repulsam precationis; potest derivari ab* ἀλάομαι, vagor; *hinc* ἀλιτήμων, ονος, ὁ, peccator, ω. 157.

Ὄχος, ῦ, ὁ, *et* εος, τὸ, currus; *ab* ἔχω, *quod aliquando est idem quod* 29
ἐλαύνω, traho; *hinc* ὀχέω, *fut.* ήσω, veho, porto; *aliquando* ὄχος, aquarum impetus, *et idem quod* ὀχετὸς, ῦ, ὁ, canalis; *hinc* ὀχετηγὸς, ῦ, ὁ, aquæ ductor, φ. 257.

Χαμάζε, *et* χαμάδις, humi; ἀ χαμαὶ, humi, in terrâ; *quasi* χθαμαὶ, ἀ χθὼν, ονὸς, ἡ, terra; *vel* ἀ χῶ, fundo, *quasi fusè et abjectè in terram.*

Καταπλήσσω, *fut.* ξω, percello, obstupefacio; κατεπλήγη, 3. *sing. aor.* 31
2. *pass.* ἀ πλήσσω, *fut.* ξω, percutio.

Ἀλεείνω, fugio, vito; *ab* ἀλέω, *significante* vito, caveo; *sed primario,* 32
molo: *sed* ἀλεαίνω, caleo.

Χάζω, *fut.* σω, recedo, retrocedo, devito; *item* capax sum: ἐχάζετο, 3. *sing. imperf. med.*

Παλίνορσος, ῦ, ὁ κ) ἡ, resiliens; ἀ πάλιν, *et* ὄρω. 33

Βῆσσαι, αἱ, vallis, concavitas, campus; *vel* loca arboribus consita, 34
βήσσῃς, *dat. plur. Ion. pro* βήσσαις.

Τρόμος, ῦ, ὁ, tremor; ἀ τρέμω.

Ὑπὸ—έλλαβε *per tmesin pro* ὑπέλαβε, λ duplicatâ metri causâ.

Γυῖον, ῦ, τὸ, membrum, *propriè dicitur de pedibus et manibus;* παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γυιῆς (*id est,* γῆς) ἰέναι, quòd hi super terram gradiantur: *istæ verò,* πάντα χωρῦσι, ἀ χῶ, omnia complectantur: *vel,* ἀ *pueru-*

lis dictum, qui manibus et pedibus βαίνουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, *id est,* reptant, Coul.

35 Ἀναχωρέω, *fut.* ήσω, recedo; *à* χωρέω, eo, accedo; *item,* capax sum; *à* χῶρος, ου, ὁ, locus: ἀνεχώρησε, *3. sing. aor.* 1.

Ὦχρος, ου, ὁ, pallor: *quasi* ἄχρους· *ab* α *priv. et* χρόα, color; *hinc* ὠχρὸς, ρὰ, ρὸν, pallidus, *Batrach.* 80. *et* ὠχρέω, *Odyss.* λ. 528. palleo.

39 Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infelix Paris; *à* δὺς, *quod usurpatur tantùm in compositione pro* ægrè, malè, infeliciter.

Γυναιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulierosus, mulierum amore insanus; *à* γυνὴ, αικὸς, ἡ, *et* μαίνομαι, furo.

Ἠπεροπευτὴς, έος, ὁ, deceptor; *hinc* ἠπεροπεύω, 399. *hujus libri,* decipio; *ab* ἤπειρος, *pro* ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, innumerus, *et* ὀπεύω, ominor; *quod est ab* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox; *vel, secundum Eustath. quasi* ἡμεροπευτής, *ab* ἥμερος, έρου, blandus, *et* ὄψ, vox, qui blandis verbis decipit.

40 Ἄγονος, όνου, ὁ καὶ ἡ, qui gignere non potest, innatus.

Ἄγαμος, άμου, ὁ καὶ ἡ, cœlebs; *à* γαμέω, uxorem duco; *vel quasi* ἄδαμος, indomitus; γάμος *enim est* δάμος, *nuptiæ jugum est.*

41 Κερδίων, κέρδιον, utilius; κέρδιστος, utilissimus; *à* κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Λώβη, ης, ἡ, injuria, dedecus, *fortè à* לצב laab, subsannare.

42 Ἐπόψιος, ιου, ὁ καὶ ἡ, spectabilis, *adeò ut sit materia exprobrationis; ab* ὄπτομαι, video.

43 Καγχάζω, *fut.* σω, cachinnor, effusè rideo; καγχαλάω, *idem;* καγχαλόωσι, *pro* καγχαλῶσι, *3. plur. præs. subjunct.*

44 Πρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* πρόμαχος, propugnator, antesignanus; *à* μάχομαι.

Ἔπι, *per syncop. pro* ἔπεστι· *ab* ἔπειμι, insum. *sic* ἔνι, *pro* ἔνεστι.

47 Ἐπιπλῶμι, *aut* ἐπιπλώω, *fut.* ώσω, navigo in, transnavigo; πλῶμι, *aut* πλώω, *poët. pro* πλέω, navigo.

Ἐρίηρες, *Ion. pro* ἐρίηροι, *sic in accus.* ἐρίηρας, *pro* -ρους· *ab* ἐρίηρος, amabilis; *à cujus nominat.* ἐρίηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fiat,* ἐρίηρ, peramabilis, conjunctus: *ab* ἔρι, *et* ἐράω, amo, *idem* ἐράζω· *alii deducunt ab* ἄρω, adapto; ἑταίρους ἐρίηρας, charos socios, ritè compactos comites, bene aptatos inter se socios.

48 Μιχθεὶς, εῖσα, ἐν, *part. aor.* 1. *pass.* μίγνυμι, *mutuatur sua tempora à* μίγω, *inusitato.*

Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, extraneus, alienigena; *ab* ἄλλος, η, ον, *et* δάπεδον, ου, τὸ, pavimentum, solum; *vel à* δᾶ, *Dor. pro* γᾶ, *vel* γῆ, terra, *et* πέδον, solum, campus.

49 Νυὸς, οῦ, ἡ, filii *seu* fratris uxor; *Græci enim pro Helenâ, ceu pro fratris communis uxore recuperandâ pugnabant.*

51 Δυσμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infestus hostis; *à* δὺς, *et* μένος, εος, τὸ, robur.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium; *à* χαίρω.

Κατήφεια, ας, ἡ, *et Ion.* κατηφείη, vultus demissus, *seu* pudor cum mœrore, dedecus; *à* κατηφέω, χ. 293. vultum demitto; *hinc* κατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Od.* ω. 431. qui est vultu demisso ex pudore aut tristitiâ:

κατηφόνες, ω. 253. infames qui prodire non audent; *dicitur* ἀπὸ τῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν, quòd tristes et pudore affecti oculos dejiciant.

Μένω, *significat in bello,* in statione et loco suo manens exspectare, et sustinere irruentem; μένειας, *2. sing. aor. 1. opt. Æol.*

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *idem quod* ἄκοιτις, δος, ἡ, uxor; *ab* κοίτη, ης, ἡ, cubile, concubitus, *à* κεῖμαι· παρακοίτης, ȣ, ὁ, maritus, ζ. 439. παράκοιτις, δος, ἡ, concubina. 53

Κίθαρις, ιος, ἡ, cithara; *à* κιθάρα, *idem;* παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥαδίως, quòd facilè moveatur; *vel* παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα, quòd audientes ad amorem alliciat; *hinc* κιθαριςὺς, ύος, ἡ, ars canendi citharâ, β. 600. *et* κιθαρίζω, σ. 570. citharâ ludo; *et* κιθαριςὴς, citharista, *Hym. in Musas et Apoll. 3.*

Δειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, timidus; *à* δείδω. 56

῞Εσσω, *pro* ἕσο, *quod est pro* εἷσο· *ab* εἵμην, *plusquamperf. pass. ab* ἕω, induo. 57

Αἶσα, ης, ἡ, officium, *ut hîc; aliquando* fatum; *ut* α. 416. parca, υ. 127. sors, ω. 224. pars, σ. 327. 59

Πέλεκυς, εος, ὁ, securis, gladius anceps: παρὰ τὸ πέλειν ὠκὺς, quòd sit velox; *hinc* πελέκκησεν, *Odyss.* ε. 244. *poët. geminato* κ. *ex* πελεκάω, *et* πέλεκκον, ν. 612. manubrium bipennis. 60

᾿Ατειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indomitus; *à* τείρω, affligo, vexo, domo, conficio, *et* α *privat.*

᾿Εκτάμνησι, *Ion. pro* ἐκτάμνῃ, *3. sing. subj. præs. à* τάμνω, scindo, *Ionicè et Doricè pro* τέμνω, *idem; vel pro* ἐκτάμῃ, *poët. inserto* ν, *et Ion. addito* σι, *aor. 2. subj.* ἐκτέμνω, *aor. 2.* ἐξέταμον. 62

Νήϊος, ία, ιον, *vel* νήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, navalis; *à* ναῦς, ὸς, ἡ, navis; νήϊον ξύλον, lignum navale, *pro quo apud Homer.* δόρυ νήϊον, *ut Iliad.* ο. 410. ρ. 744. *et Odyss.* ι. 384. *hîc autem, ut et* ν. 391. *simpliciter* νήϊον, lignum navale.

᾿Ερωὴ, ῆς, ἡ, impetus; *ab* ἐρωέω, fluo; *interdum et* impetu feror; *aliquando* ἐρωνὴ, cessatio, *ut Iliad.* π. 301. *ab* ἐρωέω, cesso.

᾿Ατάρβητος, ον, ὁ ϗ ἡ, intrepidus; *à* ταρβέω, ante; *est et* ἀταρβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *idem, Iliad.* ν. 299. 63

Προφέρω, exprobro, objicio, crimini objicio, *hîc.* 64

᾿Ερικυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde illustris, admodum gloriosus; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Καθίζω, *fut.* σω, sedere facio; κάθισον, *2. sing. aor. 1. imperat. ab* ἵζω, *idem.* 69

Κτῆμα, ατος, τὸ, possessio; κτήματα, bona, facultates; *à* κτάομαι, κτήσομαι, κέκτημαι, acquiro, possideo. 71

῾Οππότερος, uter; *poët. pro* ὁπότερος, έρα, ρον, *à* πότερος *idem.* 72

῾Ιδρύνθησαν, resederunt, *3. pl. a. 1. pass. Ion. pro* ἱδρύθησαν, *verbi* ἱδρύω. 73

Τιτύσκομαι, collineo, intensissimè dirigo; *à* τιταίνω, tendo. *Vid.* θ. 41. 80

Στεῦται, *pro* ςεύεται, *ut* ςεῦτο, β. 596. 84

᾿Εσσυμένως, properè; *à* σεύω, *suprà.* 86

Πουλυβότειρος, είρα, ρον, *epitheton terræ,* quasi multùm pascens; *à* βόω, pasco; πȣλυβοτείρῃ, *pro* πȣλυβοτείρα, *poët. addito* υ, *vel Ionicè mutato* α *in* η. 89

95 Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. *Vid.* α. 34.

99 Πέποσθε, *syncop. pro* πεπόνησθε, *præt. pass. à* πονέω, *vel potiùs pro* πεπόνθατε, *præt. med. verbi* πάσχω, patior; *pleonasm. inserto* σ.

101 Τέτυκται, *pro* τέτευκται· *à* τεύχω, fabricor.

102 *Ab inusitato* τέθνημι, *usurpantur præsens imperat.* τέθναθι, χ. 365. *et optat.* τεθναίην, *ut hîc infin.* τεθνάναι, *pro quo* τεθνάμεν, *Doric.* ο. 497. *et* τεθνάμεναι, ω. 225. *et in præt.* τεθνειῶτας, ζ. 71. *per syncop. pro* τεθνεικῶτας, *et* τεθνεῶτι, *Odyss.* τ. 331. *Bœot. pro* τεθνηκῶτι, *pro quo etiam* τεθνηότα, ρ. 401. *et* τεθνᾶσι, η. 328. *per synæresin, ex* τεθνάασι, *à* τέθνηκα. *Vid.* ζ. 466. *à* θνήσκω, morior.

106 Ὑπερφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, infidus, fœdifragus, qui pertransit jusjurandum, quod per phialas factum est; *à* φιάλη, ης, ἡ, phiala, vas ex quâ liba fundebantur, *et* ὑπὲρ, supra; *significat etiam* ὑπερφίαλος *(inquit* Coul.) vinosus. *Procos enim vocat poëta* ὑπερφιάλους, *qui cyathos plures et capaciores exhauriebant, Odyss.* α. 134. μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυθμαγδῷ, δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν, ne hospes, offensus strepitu in convivio, turbaretur cum vinosis congressus. *Sunt qui exponunt,* superbis; *in quâ significatione legitur, Odyss.* δ. 503. εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, nisi superbum dictum protulisset, *Od.* ι. 106. *vocat Cyclopas* ὑπερφιάλους, *id est,* homines magnæ staturæ, *ductâ metaphorâ à poculis capacibus; hinc adverb.* ὑπερφιάλως, *Iliad.* ν. 293.

107 Ὑπερβαίσα, ας, ἡ, *pro* ὑπέρβασις, εως, ἡ, transgressio, delictum; *à* βαίνω.

109 Μετέῃσι, *Ion. et poët. pro* μετῇσι, *hoc autem poëticâ parag. pro* μετῇ, interfuerit; 3. *sing. subj. præs. verbi* μέτειμι.

113 Ἐρύκω, *fut.* ξω, contineo, arceo, impedio: *sed* ἐρύω, *fut.* σω, tueor, traho.

116 Προτὶ, *pro* πρὸς, *Doricè.*

118 Προΐει, *contract. ex* προΐεε, *Att. pro* προΐη, 3. *singul. imperf. verbi* προΐημι, præmitto.

122 Γάλως, ἡ, *genit.* γάλωος, *et* γάλω, *et* γαλόως, γαλόω, glos, soror mariti, vel uxor fratris; *à* γάλα, κτος, τὸ, lac, *quòd sint (inquit Harm.) quasi* ὁμογάλακτοι, eodem lacte nutriti, *eò quòd sæpius conviventur.*

Δάμαρ, ἡ, uxor, *genit.* δάμαρτος, *quasi* γάμαρ· *à* γάμος, ου, ὁ, nuptiæ; *vel,* ἀπὸ δαμάζεσθαι ἀνδρὶ, quod viro subjiciatur.

125 Ὑφαίνω, texo, ordior; *item* ὑφόω· *unde* ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, *Odyss.* ν. 136. ἐσθῆτα ὑφαντὴν, vestem textilem, *et* ὕφασμα, τος, τὸ, tela, *Odyss.* γ. 274. *Metaphoricè dicitur,* μύθους καὶ μήδεα ὕφαινον, verba et consilia texebant, γ. 212. *et* δόλον ὕφαινε, dolum texebat, ζ. 187. *id est,* struebat.

126 Δίπλαξ, κος, *hîc* duplex: *propriè* duas crustas habens; *à* δὶς, bis, *et* πλὰξ, κὸς, ἡ, crusta; *vel à* διπλάζω, *f.* σω, gemino, duplico, *quod à* διπλόος, duplus.

Μαρμαίρω, splendeo, *hinc* μαρμάρεος, έα, εον, splendens, *et* μάρμαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, marmor, μ. 380. *est et* μάρμαρος, splendidus, *vel* marmoreus, π. 735. πέτρον μάρμαρον, lapidem splendidum, *vel* marmoreum.

Ἐμπάσσω, *f.* άσω, inspergo, *metaph.* intexto; ἐνέπασσε, 3. *singul. aor.* 1. *poët.* σσ *gem. à* πάσσω, *idem.*

Ἄεθλος, ȣ, ὁ, *vel* ἆθλος, *in oratione solutâ,* certamen, labor; *à* τλῶ, *præfixo* α *epitatico, et* τ *mutatur in* θ

Ὠκέα, *pro* ὠκεῖα, *fœm. ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, celer. 129

Νύμφα, *et* νύμφη, ης, ἡ, sponsa, *propriè,* nympha, nurus; *hinc* νυμ- 130
φεύω, do nuptum.

Θέσκελος, ελȣ, ὁ ϗ ἡ, Dei similis, admirabilis; *à* θεὸς, *et* εἴκελος, similis; *ab* εἴκω.

Λιλαίομαι, cupio, appeto, desidero, *poët. vox, idem* γλίχομαι *in pro-* 133
sâ, λιλαίεαι, *Ion. pro* λιλαίῃ, *γ.* 399. λιλαιόμενοι, *part. præs. med.*

Πέπηγε, 3. *sing. præt. med. verbi* πήγνυμι, *f.* ξω, compingo, infigo. 135

Σεῖο, *Ion. pro* σȣ, tui, *à* σύ. 137

Κεκλήσομαι, *paulò post fut. verbi* καλέω, *quod format præt. pass.* 139
κέκλημαι, *tanquam à* κλέω, *à cujus secundâ personâ* κέκλησαι, *formatur* κεκλήσομαι, σῃ.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens; *à* τίκτω, pario; τοκήων, *Ionicè pro* τοκέων. 140

Καλύπτω, *f.* ψω, operio, tego; καλυψάμενος, ένη, ενον *part. a.* 1. *med.* 141

Ἀργενὸς, *vel* ἀργεννὸς, ἡ, ὸν, albus; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, ἀργεννῆσι, *dat. plur. pro* ἀργενναῖς.

Ὀθόνη, ης, ἡ, linteum, velum, ὀθόνῃσι, *dat. pl. pro* ὀθόναις.

Θάλαμος, άμȣ, ὁ, thalamus, cubiculum; *propriè uxoris et mariti;* ἀπὸ τȣ̃ θάλος, florens, virens, *γ.* 174. *vel* ἀπὸ τȣ̃ θάλπειν, quòd ibi calefiant. *accipitur per synecdoch. pro totâ domo.*

Τέρην, ρεινα, εν, tener, mollis; *à* τείρω, vexo, affligo, tero. 142

Ἀμφίπολος, όλȣ, ὁ ϗ ἡ, famulus, *et* famula, *quasi* περὶ τὴν δέσποιναν πο- 143
λȣ̃σα, circa dominam versans; *ab* ἀμφὶ, *et* πολέω, versor; *hinc* ἀμφιπολεύω, famulor, *Odyss.* σ. 253.

Οἱ ἀμφὶ Πρίαμον, Priamus, *vel* Priami comitatus. 146

Πνεῦμι, *à* πνέω, spiro; πνῦμαι, sapio; *hinc* πεπνυμένος, η, ον, sapiens. 148

Εἵατο, sedebant, *Ion. pro* ἧντο, 3. *pl. imperf. verbi* ἧμαι.

Δημογέρων, οντος, ὁ, senior populi, judex populi, senator ob ætatem, 149
pater ob auctoritatem; *à* δῆμος, ȣ, ὁ, populus, *et* γέρων, οντος, ὁ, senex.

Τέττιξ, γος, ὁ, cicada, *per Onomatopœïam, eleganter poëta senes cica-* 151
dis comparat, quia utrique sint ἄναιμοι *et* λάλοι, loquaces *et* sicci; τεττίγεσσι, *dat. pl. pro* τέττιξι.

Δένδρον, ȣ, τὸ, arbor; δένδρεον *pleonasmo* τȣ̃ ε. *inde* δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, 152
Odyss α. 51. arboribus abundans.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; *item* suavis; *à* λείριον, ίȣ, τὸ, lilium.

Πύργος, ȣ, ὁ, turris; *item* ordo militaris; formâ quadrangulari dis- 153
positus in modum turris, viros 660 continens; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, *et* ἔργον, ȣ, τὸ, *quia fulmini et igni obnoxiæ sunt; vel, quia ob acuminatas formas sunt flammæ similes.*

Ἦκα, quietè, sensim, submissè. 155

Αἰνῶς, *aliquando* valde, *propriè* graviter, horrendè; *ab* αἰνὸς, ἡ, ὸν, 158
gravis.

Ἔφαν, *Bœot. pro* ἔφασαν, 3. *pl. imperf. à* φημὶ. 161

Πόσις, ιος, ὁ, maritus. 163

Πηὸς, *pro* παὸς, ȣ̃, ὁ, *Ionic.* affinis, *à* πάω, possideo; *quem scilicet per affinitatem possidemus;* οἱ φίλοι, *ait Eustath. dicuntur,*

qui genere non attingunt; πηοὶ *autem, qui nuptiis affines et domestici facti sunt.*

165 Ἐφορμάω, *f.* ήσω, cum impetu irruo; *ab* ὁρμάω, *idem.*

166 Πελώριος, ιȣ, ὁ ϗ ἡ, ingens, magnus, admirandus; *à* πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum: *quod ita dicitur quasi* πέλας ὄρȣς, prope accedens ad magnitudinem montis.

170 Γεραρὸς, ὰ, ὸν, venerabilis, honorandus, *in compar.* γεραρώτερος, έρα, ερον, γ. 211. *à* γέρας, ατος, τὸ, præmium, honor.

172 Δεινὸς, ὴ, ὸν, gravis, terribilis, vehemens; *et in bonam partem* augustus, reverendus.

Ἑκυρὸς, ȣ̃, ὁ, socer, mariti pater, *quasi* δέκυρος, *à* δέχομαι, excipio; *vel quasi* ἔκορος, *παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἄγειν,* quòd ad se puellam adducat; *in fœmin.* ἑκυρὰ, *Ion.* ἑκυρὴ, *Iliad,* χ. 451. mariti mater.

173 Ἁδέω, *f.* ήσω, placeo: ἀδέω, *f.* ήσω, tædio afficior.

174 Γνωτὸς, ȣ̃, ὁ, notus, cognitus; *item,* frater, *ut hîc, à* γινώσκω.

175 Τηλύγετος, έτη, ετον, *et* τηλυγέτης, ȣ, ὁ, *per syncop. pro* τηλυγενέτης, in senectute genitus, natu minimus, absente patre genitus, unicus, *ut hîc; à* τῆλε, procul, *et* γίνομαι.

Ὁμηλικία, ας, ἡ, ætatis æqualitas; cœtus æqualium; *ab* ὁμῆλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, coætaneus, *quod est ab* ὅμιλος, ȣ, ὁ, cœtus, *seu* ὁμὸς, ὴ, ὸν, similis, *et* ἡλικία, ας, ἡ, statura.

176 Τήκω, *f.* ξω, liquefacio, mollio; *item,* macero, contabesco; *hinc* τηκέδονι ϛυγερῇ, tabe horrendâ, *Odyss.* λ. 200. τέτηκα, *perf. med.*

180 Δαὴρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater, *à* δαίω, accendo; *quia mos erat, ut illi tædas fratribus præferrent in nuptiis.*

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, inverecunda, impudens; *à* κυνώπης, ȣ, ὁ.

Ἄγαμαι, *fut.* 1. ἀγάσομαι, *ab* ἀγάζομαι, admiror, laude prosequor, suspicio; *aliquando* invideo; *hinc* ἀγανὸς, ὴ, ὸν, admirandus, splendidus; *ab* ἄγη, ης, ἡ, admiratio; *sed* ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, *et* littus.

182 Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, felici fato natus, *à* μοῖρα, ας, ἡ, fatum, felicitas, &c. *et* γίνομαι.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, felix; *ab* ὄλβιος, ιȣ, ὁ καὶ ἡ, felix, dives, locuples; *ab* ὄλβος, ȣ, ὁ, felicitas, opes, agrorum possessio; παρὰ τὰς ὀλὰς, hordea; ὄλβιος, *et* ὄλβος, ὁ περὶ τὰς ὀλὰς βίος (*hinc Anglia et Scotia dicuntur* ὄλβιον· *sed longe in tempore* ο *mutatum in* α. *hinc* ἄλβιον) *et* δαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, felix.

183 Δεδμήατο, domiti sunt, *Ionic. pro* ἐδεδμήατο, *hoc vero pro* ἐδέδμηντο, 3. *plur. plusquamperf. pass. verbi* δέμω *inus. pro* δαμάω. *Vide* δεδμήμεσθα, ε. 878.

184 Ἤδη, jam, olim.

185 Αἰολόπωλος, πώλȣ, ὁ καὶ ἡ, varios, *seu* veloces eques habens; *à* πάλλω, moveo, vario, *et* πῶλος, ȣ, *propriè* pullus equinus; *aliquando* puer, *vel* puella.

187 Στρατάομαι, exercitum colloco, castra pono; *à* ϛρατὸς, ȣ̃, ὁ, exercitus; -όωντο, *Ion. et poët. pro* -ῶντο, 3. *pl. imperf.*

Ὄχθη, ης, ἡ, ripa; ἔχω, *pro* ἐξέχω, *eò quòd ripæ emineant, inde quoquè fossarum tumuli vocantur* ὄχθαι, *hinc* ὄχθος, ȣ, ὁ, *ut hymno in Apol.* 17. Κύνθιον ὄχθον, Cynthium collem.

188 Λέγω, *f.* ξω, numero, *hîc;* ἐλέχθην, *aor.* 1. *pass.*

Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda: *Amazonum epitheton;* 189
ab ἀντὶ, *et* ἀνὴρ, ἐρος *vel* δρὸς.

Ἐρεείνω, interrogo, *idem* ἔρομαι· *ab* εἴρομαι, *idem,* dico. 191

Κτίλος, ου, ὁ, aries; παρὰ τὸ κίειν τῶν λοιπῶν, *quòd dux gregis præce-* 196
dit reliquas oves; vel quasi ἀκτίλος, *ab* ἄγω, duco.

Ἐπιπωλέομαι, vado, obambulo, lustro; *à* πωλέω, *idem cum* πολέω, 197
verto, verso.

Εἴσκω, *et* ἐΐσκω, assimilor, comparo, *ab* ἔικω.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus, *vel* habens vellus nigrum, *vel* album: *à* πηγὸς, ἡ, ὸν, compactus, albus, niger, *et* μαλλὸς, οῦ, ὁ, vellus; *à* μῆλον, ου, τὸ, ovis.

Ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *in masc.* aries; *in fœmin. ovis: est et* οἶς, οἰὸς, λ. 677.

Πῶϋ, εος, τὸ, *à* grex; *à* πάω, possideo. 198

Κρανἀὸς, ἡ, ὸν, asper, sterilis, montanus; *à* κάρηνον, ήνου, τὸ, vertex, 201
montis caput.

Δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus; *dicitur à* δέω, ligo; *dolus enim* ὁ συνδῶν τοὺς ἁλισκομένους, illaqueat et illigat deceptos; *vel à* δέλω, inesco; *vel à* δηλέω, decipio; *hinc dicitur Jupiter* Δολομήτης, ου, ὁ, α. 540. *et Venus* Δολοφρονέουσα, γ. 405. *et Mercurius* Δολοφραδὴς, *Hymn. in Merc.* 282. *hinc etiam* δολόεις, όεσσα, όεν, dolosus, *Odyss.* η. 245. *et* δόλιος, ία, ιον, *idem, Odyss.* δ. 445.

Πυκνὸς, *idem quod* πυκινὸς, ἡ, ὸν, densus, prudens. 202

Ἀγγελίας, *poët. gen.* ου, ὁ, nuntius, legatus; *ab* ἀγγέλλω, nuntio; 206
ἀγγελίης, *Ion. pro* ἀγγελίας.

Ξενίζω, *sive* ξεινίζω, hospitio suscipio; *à* ξένος, ου, ὁ, hospes. 207

Φιλέω, *f.* ήσω, *hîc,* amicè tracto.

Ἐδάην, novi, *aor.* 2. *pass. à* δαίω, disco, scio: *à quo etiam formata* 208
sunt δαεὶς, εῖσα, ὲν, doctus, *Hymn. in Vulcanum* 5, δαήμεναι, ζ. 150. δαῆναι, *Odyss.* δ. 493.

Ἄμφω ἑζομένω, *pro* ἀμφοῖν. 211

Ἐπιτροχάδην, *adverb.* succinctè, maturè; *à* τροχάζω, curro, festino, 213
rotor; *à* τρέχω.

Ἁμαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui dicendo peccat, *aut* decipit; *ab* ἁμαρτάνω, 215
pecco, *et* ἔπω, dico.

Στάσκεν, *poët. et Ion. pro* ἔστη, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* ἵστημι. 217

Προπρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præceps, pronus; *à* πρὸ, *et* πρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, 218
idem, quod dicitur παρὰ τὸ πρὸ νενευκέναι, in anteriùs labi.

Ἄϊδρις, ὁ καὶ ἡ, *gen.* εως, imperitus; *hinc* ἀϊδρεία, ας, ἡ, η. 198. im- 219
peritia; *ab* α *priv. et* ἰδρεία, ας, ἡ, peritia; *quod ab* εἴδω, scio; *est et* ἀϊδρίη, *Od.* μ. 41.

Ζάκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, furiosus, valde iracundus; *à* ζα, *et* κότος, ου, ὁ, ira 220
vetus.

Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim et cum impetu decidens, imber niva- 222
lis; *à* νίφω, ningo; νιφάδεσσιν, *poët. pro* νίφασι· *hinc* νιφόεις, όεσσα, όεν, nivosus, ν. 754.

Τανύπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longum habens peplum; *à* τανύω, extendo, *et* 228
πέπλος, ου, ὁ, vestis muliebris cæteris vestibus superinjici solita; *habebant etiam viri suos* πέπλους, *Il.* ω. 229. Priamus è suis Φαρμακοῖς δώδεκα

περικαλλέας, ἔξελε πέπλȣς, ex arculis duodecim perpulchros exemit peplos; stragulum: *significat etiam* vela, *quibus currus et defunctorum cadavera integantur, Iliad.* ε. 194. ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι πέπτανται *in ædibus Lycaonis undecim currus sunt pulchri, nunc primùm compacti, recèns facti, circum verò stragula expansa sunt.*

231 Ἀγὸς, ȣ̃, ὁ, *vel* ἡ, dux, *ab* ἄγω, duco.

235 Τȣ̈νομα, *pro* τὸ ὄνομα.

236 Δοίω, *et poët. in plur.* δοίοι, *pro* δύω, duo.

237 Πὺξ, *adverb.* cum pugno; πὺξ ἀγαθὸς, pugillatu strenuus; *vel,* ἀ πτύσσω, complico; *vel* πύκα, densè; *contracta manus quasi densatur in pugnam.*

242 Φυσίζοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad victum generans necessaria, *epitheton terræ,* ἀ φύω, nascor, *et* ζάω· *vel quasi* φύȣσα ζῶα, gignens animalia.

246 Εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ritè sapiens, lætum reddens; *hinc* εὐφραίνω, delecto, lætum reddo.

247 Ἀσκὸς, ȣ, ὁ, uter, utris; *ab* α *epitatico, et* σχέω, contineo; *vel,* σχίζω, lacero.

Αἴγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caprinus, hircinus; *ab* αἲξ, γὸς, ἡ, capra. Αἴγιος, *proprium, ut* β. 574. Αἴγιος νῆσος, Ægea insula; *dicitur quoque* Αἴγεος, *Odyss.* ι. 196. caprinus.

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, lucidus; ἀ φαείνω, luceo, ἀ φάω.

260 Ζευγνύω, *vel* ζεύγνυμι, jungo, copulo, ἀ *quo in fut.* ζεύξω, *v.* 495. ζευγνύμεναι, *præs. inf. pro* ζευγνύναι.

Ὀτρύνω, incito, hortor; *hinc* ὀτραλέως, celeriter, more eorum qui incitati sunt; *nisi malis,* παρὰ τὸ τρέω, *quod est* φοβȣ̃μαι, *et* σπεύδω, timeo, *et* festino.

261 Ἡνίον, ȣ, τὸ, habena; *ab* ἡνία, ας, ἡ, *idem; Eustath. ab* ἐνόω, *derivat. est enim* ἡνία δεσμὸς ἑνωτικὸς τῶν ἵππων· *hinc* ἡνίοχος, ȣ, ὁ, auriga, ε. 231. *et* -χεὺς, έος, ὁ, ε. 505.

262 Δίφρος, ȣ, ὁ, pars quædam in curru, locus in curru, ubi parabates et auriga sedebant; *dictus quasi* δίφορος, duo portans; *sed per synecdoch.* currus; *aliquando* sella, *ut* ζ. 356. ἕζεο τῷ δ᾽ ἐπὶ δίφρῳ, in hâc sellâ sede; *in plur. est* δίφροι, *et aliquando* δίφρα· *est et* διφρὰς, άδος, ἡ, *in Eiresione, ver.* 7. κατὰ διφράδα βήσεται, in excelso curru portetur.

263 Ἔχω, *f.* ἕξω, *hîc,* dirigo; ἔχον, *pro* εἶχον, *3. pl. imperf.*

268 Ἂν, *pro* ἄνα· *hoc autem per apoc. pro* ἀνάστα, *quod pro* ἀνέστη, *omisso augmento, et* η *mutato in* α, *est aor. 2. ind. 3. sing.* ἀ *verbo* ἀνίστημι, surgere facio, *cujus aor. 2. ut et simplicis* ἵστημι, *neutram vel passivam significationem habet; adeò ut* ἀνέστη, *pro quo* ἀνάστα, *pro quo* ἄνα, *retracto accentu, significet,* surrexit; *est et* ἄνα *pro* ἀνάστηθι, surge, 2. *sing. aor. 2. imperat. Vide* ζ. 331. *est et* ἄνα, *voc. ab* ἄναξ, γ. 351.

Ἀγαυὸς, ἡ, ὸν, præclarus, venerandus, superbus; *ab* ἀγάω, miror.

271 Μάχαιρα, ας, ἡ, culter, brevis gladius, *aut simpliciter,* gladius; ἀ μάχη, ης, ἡ, pugna.

272 Ἄωρτο, *3. sing. plusquamperf. pass. ab* αἴρω, tollo; *pleonasm.* τȣ̃ ω. *vel fiat ab* αἰωρέω, attollo, elevo, suspendo: *in pass.* pendeo, superbio, *plusquamperf. per syncop. et sublato augmento pro* ἠώρητο· *nonnulli au-*

item legunt ἄοςτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἄοςμαι pro ἤοςμαι, perf. pass. verbi ἀείςω.

Ξίφος, εος, τὸ, gladius; *ἀ* ξέω, seco, *et* ἁφὴ, ῆς, ἡ, tactus, *quòd ejus acies tetigerit, illud secat.*

Τίνυμαι, punio, ulciscor; τιννύω, *et* τίννυμι, τίνω, reddo, pendo; solvo: 279
τίννυσθον, 2. *dual. præs. à* τίω, honoro, solvo.

Κατέπεφνε, *per syncop. pro* κατεπέφενε, *ex* ἐπέφενε, *quòd reduplicatione* 281
fit ex ἔφενε, *aor.* 2. *verbi* φένω, occido, interficio, *vel potiùs* καταπέφνω, *idem quod simplex* πέφνω, interficio; *quod factum, inquit Eustathius, à* φένω, *idem, per syncop. et anadiplasiasmum.*

Ἕως, *et poët.* εἵως, donec; τέως, tamdiu; *ab* ὡς. 291

Στόμαχος, ȣ, ὁ, stomachus, guttur; *à* ϛόμα, τος, τὸ, *et* χέω, fundo; 292
quòd os cibum transfundat ad intestina; vel à ϛόμα, *et* ἄγχω, *quòd os constringatur ad fauces.*

Νηλεὴς, *et* νηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sævus, immisericors; *à* νὴ, *priv. et* ἐλεέω, misereor.

Ἀσπαίρω, *et* ἀσπαρίζω, tremo, singultio, palpito, *Att. pro* σπαίρω, 293
propriè de iis qui morti obluctando animam efflant.

Πημαίνω, *fut.* πημανῶ, *aor.* 1. ἐπήμανα, *Att.* ἐπήμηνα, noceo, lædo, 299
pecco; *à* πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Ἐγκέφαλος, ȣ, ὁ, cerebrum; *quasi* ἐν κεφαλῇ, in capite. 300

Πεπρωμένος, η, ον, fatalis, fato destinatus; *à* πρόω, finio, destino; *per* 309
syncop. pro περατόω, *idem; à* πέρας, τος, τὸ, finis.

Ἄψοῤῥος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, retro fluens; *ab* ἄψ, retro, *et* ῥέω, 313
fluo; *est est* ἀψόῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, σ. 399. fluens citato cursu, *quasi* αἰψόῤῥοος.

Διαμετρέω, *f.* ήσω, dimetior; *à* διὰ, *et* μετρέω, metior. 315

Κλῆρος, ȣ, ὁ, sors; *à* καλέω, voco, advocans ad se eum qui sortitur: 316
significat et hæreditatem, ο. 498. *hinc* κληρόω, *f.* ώσω, sortior, sorte lego.

Κυνέη, ης, ἡ, *propriè* canis pellis, *ex quâ consueverunt conficere galeam: sed in genere sumitur pro omni galeâ.*

Χαλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, æneus, ære conglutinatus, ex ære factus, aptatus: *à* χαλκὸς, ȣ, ἡ, æs, *et* ἄρω, apto.

Δόμος, ȣ, ὁ, domus; *à* δέμω, ædifico. 322

Πάριος, *Dor. pro* Παρίδος, *gen.: ex obliquis Barytonorum in* ις, *et* υς, 325
Dores literum δ *auferunt.*

Ἀερσίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, celer: *ab* ἀὴρ, έρος, ὁ, aër, *et* πȣ̃ς, δὸς, ὁ· *vel ab* 327
ἀείρω, tollo.

Ποικίλος, η, ον, varius, versicolor, *à* πύκα, sapienter, *et* λίαν, valde: *quasi* πυκαλίος.

Ἐπισφύριον, ȣ, τὸ, fibula ocreæ: *à* σφυρὸν, ȣ̃, τὸ, malleolus pedis: *quo-* 331
niam supra malleolum pedis stringi solet; est etiam σφύρα, ας, ἡ, malleus.

Ἄραρα, *præt. med. verbi* ἄρω; *pro* ἦρα· *hinc* ἀραρὼς, υῖα, ός.

Δύνω, *f.* δύσω, induo, ἔδυνεν, 3. *sing. imperf.* ν *additâ propter sequen-* 332
tem vocalem.

Σάκεος, εος, τὸ, scutum: *à* σάττω, *f.* ξω, onero, farcio. 333

Στιβαρὸς, ἀ, ὸν, densus, solidus, robustus: *à* ϛείβω, calco, *quia quod calcatur, condensatur.*

337 Ἱππȣρις, ιδος, ἡ, *epitheton galeæ, apicem seu cristam ex setis equinis habentis; ab* ἵππος, ȣ, ὁ, *et* ȣρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Λόφος, ȣ, ὁ, *propriè*, jumentorum cervix cui jugum imponitur; *à* λέπω, decortico, *quòd à cervice incipiant animalia excoriari; est et* hominis collum, *et* crista, *seu* setæ equinæ in galeâ.

338 Ἄλκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vel* ἄλκιμος, η, ον, robustus, validus; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

339 Ἔντεα, τὰ, *et per contract.* ἔντη, arma; *et quidem quâ aliquam corporis partem tegunt, veluti clypeus, galea, &c.* ἀπὸ τȣ̃ ἐντὸς περιέχειν τὸ σῶμα, *quòd internè tegant corpus et ambiant.*

340 Ἑκάτερθεν, utrinque, *pro* ἑκατέρωθεν· *ab* ἑκάτερος, έρα, ερον, alteruter, uterque, *regit genit.*

344 Στήτην, steterunt, *Ion. pro* ἑστήτην, *3. dual. aor. 2. verbi* ἵστημι.

346 Δολιχόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, longam umbram habens; *à* δολιχὸς, ἡ, ὸν, longus, prolixus, *et* σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra: *vel* δολιχόσκιον ἔγχος, longa hasta: *quasi* μακρὰ πορευόμενον, longè vadens; *à* κίω, vado; *vel,* διὰ τὸ ἐν σκιᾷ τραφῆναι, *quia educata est, et crevit arbor in umbrâ.*

347 Πάντοσε, undique, quoquoversum; *à* πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

348 Ἔῤῥηξεν, perrupit, *3. sing. aor. 1. pass. verbi* ῥήσσω *vel* ῥήγνυμι.

Ἀνεγνάμφθη, flectebatur, *3. sing. aor. 1. pass. verbi* ἀναγνάμπτω.

351 Ἄνα, *vocat. poët.* τȣ̃ ἄναξ.

352 Δάμασσον, doma, *2. sing. aor. 1. imperat. poët. pro* δάμασον, *verbi* δαμάω.

353 Ὀψίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, serò natus, posteri; *ab* ὀψὲ, serò, *et* γίνομαι.

354 Ξεινοδόχος, *et* ξεινόδοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hospitium præbens; *à* ξεινὸς *poët. pro* ξένος, ȣ, ὁ, hospes, *et* δέχομαι, accipio; *notandum est in hujusmodi verbis compositis, quando actio significatur, accentum esse in penultimâ; cum passio, in antepenultimâ: ut* ξεινοδόχος, præbens hospitium; ξεινόδοχος, cui hospitium præbetur.

Ἔῤῥιγα, *præt. med. verbi* ῥιγέω, timeo; *dicitur* ἔῤῥιγα *in augmento, et non* ῥέριγα, *quia* ρ *non solum in imperfecto, sed etiam in perfecto geminatur, sed non reduplicatur: nisi potiùs* ἐῤῥίγησι *sit subj. verbi* ἐῤῥίγω, *facti ex hoc præt. medio;* ῥιγέω, *autem dicitur* ἀπὸ τȣ̃ ῥίγος, εος, τὸ, frigus vehemens.

355 Ἀμπεπαλὼν, ȣ̃σα, ὸν, sursum vibrans, *poët. pro* ἀναπαλὼν, *ab* ἀνὰ, *et* πάλλω, vibro: *cum reduplicatione in aor. 2.*

357 Ὄμβριμος, *sive* ὄβριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, robustus, *et* validus; *ab* βριάω, robustum reddo, *vel* robustus sum, *item*, impetuosus et rapidus; *ab* ὄμβρος, ȣ, ὁ, imber, *ut* δ. 453. ὄβριμον ὕδωρ, aqua impetuosa. *In utraque significatione Eustath. deducit à particulâ* βρι, *per pleonasmum, et exponitur in bonam et malam partem; hinc* ε. 403. ὀβριμοεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, horrenda et violenta patrans, *et* ε. 747. ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, ex forti patre genita. *Vide* ὄμβρος, γ. 4.

358 Πολυδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, affabrè factus, multo artificio elaboratus; *à* πολὺς, *et* δαίδαλος, *pro* δαιδάλεος, affabrè factus, artificiosus; *à* Δαίδαλος, *illo peritissimo artifice Cretensi, à* δαίω, scio.

Ἐρείδω, *f.* σω, firmo, infigo, incumbo; ἠρήρειστο, *3. sing. plusquamperf. pass. pro* ἐρήρειστο, *quæ est reduplicatio Attica pro* ἤρειστο.

Ἀντικρὺ, *adverb.* è regione, ex adverso; apertè; palam; *ab* ἀντὶ, *præpos.* 359

Παραὶ, *per ectasin, pro* παρά.

Ἀμάω, *f.* ήσω, *et* -ομαι, meto, congrego, colligo; *idem* διαμάω· *item,* scindo, *metaph. ut hîc; hinc* ἄμητος, ε, ὁ, messis, *et* ἄμη, ης, ἡ, falx.

Λαπάρη, ης, ἡ, ea pars corporis, quæ est inter costas, nothas, et ilia; *à* λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis, mollis; *à* λαπάζω, vacuo, inanio.

Ἀλεύατο, *pro* ἠλεύσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἀλεύω, devito, fugio: *quod pro* ἀλέω, *idem, epenth.* τε υ. 360

Φάλος, ε, ὁ, *cum accentu in penultimâ,* conus, apex galeæ: *idem quod* λόφος, ε, ὁ, *sed* φαλὸς, *cum accentu in ultimâ,* splendidus; *item,* petra eminens in mari. 362

Διατρυφεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 2. *pass. à verbo* διαθρύπτω, diffringo, disrumpo, comminuo, contero; *quod à* διὰ, *et* θρύπτω, frango, confringo, *fut.* 1. θρύψω, *fut.* 2. τρυφῶ, *ut* ῥάπτω, ῥαφῶ, *et* ῥίπτω, ῥιφῶ, *quæ tenuem mutant in aspiratam, et ne duæ aspiratæ concurrentes cacophoniam efficerent,* θρυφῶ *mutat suam* θ *in* τ. 363

Ὀλοώτερος, έρα, ερον, perniciosior, *compar. ab* ὀλοὸς, ὴ, ὸν. 365

Ἐάγη, 3. *sing. aor.* 2. *pass.* ἤγην, *Attic.* ἐάγην, *verbi* ἄγνυμι, frango, *ut et* ἔαξα, *pro* ἦξα, *aor.* 1. *act. ejusdem verbi,* η. 270. 367

Ἠΐχθην, ης, η, *aor.* 1. *pass. ab* ἀΐσσω, irruo. 368

Ἐτώσιος, ιε, ὁ καὶ ἡ, iners, vanus, irritus, inutilis; ἀπὸ τοῦ ἀήτης, ventus, *ex quo* ἀητώσιος, *et per syncopen* ἐτώσιος· *ab* α *privat. et* ἔτος, verus.

Ἱππόδασυς, εια, υ, densus instar equi, ex setis equinis hirsutus; *ab* ἵππος, ε, ὁ, *et* δασὺς, εῖα, ὺ, densus, consitus, pilosus; *hinc* δάσος, εος, τὸ, locus sylvestris. 369

Ἄγχω, *f.* ξω, strangulo; *hinc* ἀγκτὴρ, ῆρος, ἡ, funis, *et* ἀνδράγχος, ου, ὁ, qui strangulat. 371

Πολύκεστος, ε, ὁ καὶ ἡ, multùm acu pictus, et ornatus; *à* πολὺ, *et* κεστὸς, οῦ, ὁ, acu pictus; κεστὸν ἱμάντα, acu pictum cingulum; *à* κεντέω, pungo.

Ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, mollis, tener, *pro* ἀφαλὸς, *idem, Ion. quasi tactui cedens; ab* ἅπτομαι, tango, attingo, *ab* ἅπτω, necto.

Ὀχεὺς, έος, ὁ, retinaculum, fibula; *ab* ἔχω, habeo, teneo. 372

Τέτατο, *plusquamperf. pass. verbi* τείνω, *perf.* τέτακα, *pass.* τέταμαι· *sed* τετάσθην, δ. 556. *à* τάζω, *idem, unde et* τεταγὼν.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens; *à* τρεῖς, *et* φάλος, ου, ὁ, galea: υ *pro* ι.

Ἔκταμένος, *et poët.* κτάμενος, *abjecto augmento, et retracto accentu, Æolico more: ut* δέγμενος *pro* δεδεγμένος, *part. præt. pass. verbi* κτείνω, ἔκταμαι, *præt. pass. nisi potiùs sit part. aor.* 2. *medii; ab* ἔκτην, *Dor.* ἔκταν, *à* κτῆμι *inusitato, idem quod* κτάνω. 375

Παχὺς, εῖα, ὺ, crassus, densus: *ab* ἔπαγον, *aorist.* 2. *verbi* πήσσω, *idem quod* πήγνυμι, figo; *crassa gravia sunt, et in loco suo quasi fixa manent.* 376

Κεινὸς, *Ion. pro* κενὸς, ὴ, ὸν, vacuus.

378 Δινέω, *f.* ήσω, volvo in morem vorticis; *à* δίνη, ης, ἡ, vortex; ἐπιδινέω, *idem.*

379 Μενεαίνω, avidè cupio, impetu feror; *item* iratus sum; *item* gemo, π. 492. κτεινόμενος μενέαινε, dum trucidaretur gemebat; *hinc aor.* 1. μενεήναμεν, τ. 58. *à* μένος, εος, τὸ, animi ardor, et impetus.

382 Εὐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *idem quod* εὔοδμος, *sive* εὔοσμος, fragrans, bene olens; *ab* εὖ, bene, *et* ὀδμὴ, *sive* ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor; *quod ab* ὄζω, oleo, *fut.* ὀζέσω.

Κηώεις, εσσα, εν, fragrans, bene olens, *propriè, ex suffitu et aromatis quæ comburuntur; à* κῶ, jaceo, dormio: *nam est propriè epitheton thalami; vel, à* καίω, uro, *et* ὄζω, oleo.

385 Τινάσσω, *f.* ξω, concutio, agito, vibro.

Ἑανὸς, ἡ, ὸν, indutu pulcher, tenuis *et* subtilis. *adject. propriè pepli, aut ornamenti muliebris epithet. ut* ε. 734. πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν, peplum quidem deposuit subtilem; *aliquando de stanno dicitur,* σ. 612. *et tum est fusilis, quasi* ῥεανὸς, *à* ῥέω, fluo; *hîc et alibi substantivè usurpatur, et epitheton adjungitur;* ἑανοῦ νεκταρέε, vestis nectareæ; *sic* ἑανὸν ἀμβρόσιον, ξ. 178. *et* ἑανῷ ἀργῆτι, γ. 419. *&c. Et tunc ponitur pro* ἑανὸς πέπλος, *seu pro* ειμα *et* ἱμάτιον· *sæpe enim epitheta ponuntur pro suis substantivis: ut,* ἡμέρα, pro die, *cùm sit adject. fœm. ab* ἥμερος, gratus, *et subaudiatur* ἠὼς ἡμέρα, aurora suavis, &c. *ut* Coulon *annotat ex Eustath. est et* εἵανος, π. 9. *ab* ἕω, induo.

Νεκτάρεος, ρέα, εον, nectareus: *nectaris odorem et suavitatem referens, ideoque divinus;* νέκταρ, αρος, τὸ, potus deorum.

386 Γραῦς, γραὸς, ἡ, *Ion.* γρηῦς, anus; *à* γραῖα, *idem; hoc autem à* ῥαίω, corrumpo; ἡ ἀπὸ τοῦ χρονου διεφθαρμένη, *tempora corrupta, vel per syncop. à* γεραιὰ, vetula; *vel* διὰ τὸ γῆρας γραφομένη, vultu senectute exarato; *per dialysin,* γρηῦς.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, senex, annosus, vetula, olim genitus; *à* πάλαι, olim, *et* γείνομαι, nascor.

387 Εἰροκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanas carpens, vel tractans; *ab* εἴριον, ίου, τὸ, lana, *et* κομέω, curo.

388 Ἤσκειν, *Ion. pro* ἤσκει, *ab* ἀσκέω, *adjecto* ν, *poët.* exerceo, paro, elaboro, orno. *Vid.* ἤσκηται, κ. 438.

Φιλέεσκε, diligebat, *imperf. 3. sing. Ion. à* φιλέω.

391 Δινωτὸς, ἡ, ὸν, rotundus, versatilis, tornatus, torno factus, *ut hîc: à* δινόω, revolvo, versor, torno; *à* δινὴ.

392 Στίλβω, *f.* ψω, splendeo, fulgeo.

394 Χορὸς, ȣ, ὁ, tripudium, saltatio, chorea; *tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine. In tragœdiis, comœdiis, et satyris peculiariter dicebatur* χορὸς, multitudo, *quæ saltabat et canebat inter actus; dicitur quasi* χαρὸς, *à* χαίρω, gaudeo *vel,* χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium.

397 Ἱμερόεις, εσσα, εν, desiderabilis; *idem quod* ἱμερτὸς, β. 751.

400 Πῆ, quî? quonam modo? quà? quâ ratione?

Προτέρω, longiùs, ulteriùs; *à* πρὸ.

402 Κεῖθι, illic κεῖσε, illuc, *ab* ἐκεῖνος.

408 Ὀϊζύω, *f.* σω, ærumnas perpetior, gemo, lamentor; *ab* ὀϊζὺς, ύος, ἡ, ærumna, ζ. 285. *fit autem* ὀϊζὺς, *ex paragoge vocis* οἶ, *quæ est lamentantis, ut ex* αἲ αἰάζω.

Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, reprehensibilis, *poët. Epenthesi* νεμεσσητὸς· *à* νεμεσάω. 410

Πορσύνω, orno, paro; πορσυνέουσα, *Ion. pro* πορσυνοῦσα, *fut. part. f. à* 411 πόρος, *quod est à* πείρω.

Μωμέομαι *vel* -άομαι, *f.* ήσομαι, vitupero, *à* μῶμος. 412

Μεθέιω, *aor.* 2. *subj. poët. pro* μεθῶ· *vocalis circumflexa* ῶ, *resolvitur* 414 *in* έω· *deinde, metri gratiâ, inseritur* ι. *à* μεθίημι.

Τῶς, ὡς, tantùm, quantùm. 415

Ἀπεχθαίρω, odio prosequor: ἀπήχθηρα, *aor.* 1. *ab* ἐχθαίρω, *idem; ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Μητίζομαι, *et* μητίομαι, machinor, *hîc*, concito, efficiam; μητίσσομαι, 416 *fut. pro* μητίσομαι, *à* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Οἶτος, ου, ὁ, ærumna: *item*, exitium, infelix fatum; *ab* οἲ *dolentis.* 417

Ἀργῆς, ῆτος, albus, candens, θ. 133. *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus: *est et* ἀργέτι, λ. 817. *ab* ἀργὸς, *per* μεταβολὴν, *pro* ἀργῆς. 419

Ὑψόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, altum tectum habens: *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo, 423 *et* ἐρέφω, tego.

Δίφρος, ου, ὁ, *hîc*, sella. *Vid.* γ. 262. 424

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *geminato* μ, *metri causâ*, amans risus; *à* μειδάω, *fut.* ήσω, leniter rideo; *at* φιλομέδουσα, η. 10. amans imperii, *à* μέδομαι, regno.

Ἀφραδέως, imperitè; *ab* ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inconsultus, *quasi qui* 436 *multa loquendo effutit; ab* α *epitatico, et* φράζω, dico, consilium ineo.

Τραπείομεν, vertamus, *Ion. et poët. pro* τραπῶμεν, 1. *pl. a.* 2. *subj.* 441 *pass. verbi* τρέπω.

Ἔραμαι, *idem quod* ἐράω, amo, concupisco. 446

Τρητὸς, ἡ, ὸν, perforatus; *à* τιτράω, perforo, *fut.* τρήσω· *à* τερέω, *idem* 448 τιτραίνω.

Ἐσαθρέω, intueor oculis defixis; *ab* ἐις, *et* ἀθρέω, despicio, observo: 450 *sed* ἀθρέω *fit à* θεωρέω *per syncop.* video, contemplor; *ubi* α *est* ἐπιτατικόν τι, *seu intensivum quiddam.*

Ἐκεύθανον, occultabant, 3. *plur. imperf. verbi* κευθάνω.

Νίκη, ης, ἡ, victoria: *quasi* ἐνίκη, *id est,* ἐνὶ ἥκουσαι, uni accedens; *vel* 457 *quasi* ἐνιέικη, *id est,* ἐνὶ εἴκουσα, uni cedens; *vel, ut Plutarchus vult, quasi* μηέικη, παρὰ τὸ μὴ εἴκειν, *à* non cedendo.

CLAVIS HOMERICA

IN Δ'. ILIADIS.

ἘΩΝΟΧΟΕΙ, 3. *sing. imperf. act. pro* ᾠνοχόει, *Attico more assumpto* ε, 3 *contract. ex* ᾠνοχόεε· *ab* οἰνοχοέω.

Δειδέχατο, *pro* ἐδεδέχατο, *ectasi poëticâ, pro quo* δεδεγμένοι ἦσαν, *Ion.* 4 3. *plur. plusquamperf. pass. verbi* δέχομαι.

6 Παραβλήδην, *adverb.* comparativè; *item*, simulatè, dolosè; *à παραβάλλω*, comparo.

8 Ἀλαλκομενηΐς, *ίδος, ἡ*, potens auxiliari: *epitheton Minervæ; à μένος, εος, τὸ*, robur, *et ἀλαλκῶ, per reduplicat.* arceo, expello, juvo, fero auxilium, *pro ἀλκῶ, idem; quod ab ἀλκὴ, ῆς, ἡ*, robur: *hinc ἄλξ, ἀλκὸς, ἡ, idem, inusitat. in nominat. cujus dativus ἀλκὶ legitur, ε.* 299. *vel ita dicitur Minerva, ἀπὸ τοῦ Ἀλαλκομενέως ἥρωος, heroë Alalcomeneo, qui in oppido Bœotiæ, à se condito, Minervæ templum et simulachrum condidit*, Coul.

11 Παρμέμβλωκε, *Æolicâ syncope, auferendo α, pro παραμέμβλωκε*, 3. *sing. perf.* curavit, advenit, astitit, adfuit; *à παρὰ, et μέμβλωκε, quod factum est ex μεμόληκε, syncope τοῦ ο, ejusque loco propter euphoniam inserto β, et η versâ in ω· à μολέω*, venio, advenio.

15 Φύλοπις, *ιδος, ἡ*, pugna, contentio, seditio, certamen: *quasi τῶν φυλῶν ὄπις, quòd bellis puniat Deus homines; à φυλὴ, ῆς, ἡ*, tribus, *et ὄπις, ιδος, ἡ*, vindicta: *quâ Deus aliquem persequitur; quod ab ἕπομαι· est enim ἡ ὄπισθεν ἑπομένη τίσις· vel quasi τῶν φυλῶν ὄψ*, tribuum clamor: *dicitur enim de bellico clamore; vel denique quasi φύλομις, converso μ in π. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ φῦλα εἶναι, quòd gentes sint simul.*

20 Ἐπιμύσσω, *vel ἐπιμύττω, fut. ξω, Attic.* subsanno, strepitu narium floccifacio: *ἐπέμυξαν, 3. pl. aor. 1. ab ἐπὶ, et μύσσω, vel μύττω*, mungo, emungo *inusitat. hoc autem à μύζω*, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto.

23 Σκύζομαι, indignor, irascor; *σκύζω, idem: sed propriè*, murmuro sicut canis; *à κύων, νὸς, ὁ vel ἡ*, canis; *vel à σκύμνος, ου, ὁ*, catulus leonis: *et tunc significat*, irascor; *vel denique, παρὰ τοὺς Σκύθας*, à Scythis; *illi enim iracundi adducunt τὸ ἐπισκύνιον*, supercilium. *Ita, sæpè à vitiis nationum ducuntur verba*, Coul.

Ἄγριος, *ία, ιον*, agrestis, immitis, ferus; *τὰ ἄγρια, subst.* feræ, *ε.* 52.

26 Ἅλιος, *ία, ιον, vel ἅλιος, ου, ὁ καὶ ἡ*, marinus, *propriè: ut ἅλιος γέρων*, Proteus, *α.* 538. *ab ἅλς, ὸς, ἡ· item*, vanus, inanis, *ut hîc, ἅλιον θεῖναι πόνον*, vanum reddere laborem; *ἅλιος μῦθος, ε.* 715. sermo inanis; *ductâ significatione à mari, vel quòd mare res quædam vana et inutilis esse videretur ante inventas naves; vel quòd ad potum inutilis sit aqua marina.*

Πόνος, *ου, ὁ, tria significat:* exercitationem, dolorem, *et* exitium, *seu* detrimentum; *frequentiùs accipitur pro labore quovis et negotio, ut hîc; à πένομαι*, efficio, ago.

Μόγος, *ου, ὁ*, labor, ærumna, fatigatio; *παρὰ τὸ μέγας*, in magnis enim rebus laboramus; *vel, παρὰ μὴ ἐᾷν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι*, quòd animum lætari non sinat labor ærumnosus.

32 Ἀσπερχὲς, studiosè, sedulò, incessanter; *à σπέρχω*, urgeo, festinare cogo; *item*, irascor. *In ἀσπερχὲς, α est epitaticon. Vid. λ.* 110.

34 Εἰ, *pro εἴθε*, utinam.

Βεβρώθοις, 2. *sing. præt. med. opt.* vel *præs. à βεβρώθω, per reduplicationem Atticam, ex βρώθω*, comedo.

36 Ἀκέομαι, *f. έσομαι*, sano, medeor, curo, sarcio; *ἐξακέσαιο, 2. sing. aor. 1. opt. med. legitur π.* 29. *ἀκείομαι, epenthesi τοῦ ι. Scitè hîc et alibi hoc verbum dolori et iræ applicatur, quia sunt quasi animi morbi.*

Ὅθι, ubi. 41

Διατρίβω, *f.* ψω, consumo, immoror, interpello; *à* τρίβω, contero. 42

Ἀστερόεις, εσσα, εν, stellatus; *ab* ἀστὴρ, έρος, ὁ stella. *Vid.* 75. *hujus* 44 *libri.*

Ἐϋμμελίας, ὁ, εὖ περὶ τὴν μελίαν ἠσκημένος, bene exercitatus ad hastam, 47 fraxineæ hastæ peritus, bellicosus; *à* μελία, ας, ἡ, fraxinus, *ideoque* fortis; *dissolvitur* ἐϋ, *geminatur* μ *poët. et* ου *in genit. vertitur in* ω *poët. per crasin, pro* εω· *hinc* ἐϋμμελίω, *pro* εὐμελίου.

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio; *à* λείβω, libo, stillo. 49

Λαγχάνω, *aor.* 2. ἔλαχον, *præt. med.* λέλογχα, sortior.

Φίλτατος, *syncop. pro* φιλώτατος· φίλος *in Comparat.* φιλώτερος, *seu* φίλ- 51 τερος. *Superl.* φιλώτατος, φίλτατος, *seu* φίλιστος.

Τάων, *Æol. pro* τῶν, *gen. pl. f. ab* ἡ. 54

Φθονέω, *f.* ήσω, invideo; *à* φθόνος, ου, ὁ, invidia. 55

Ἔνθεν, hinc, illinc; *ab* ἔνθα. 58

Ὅθεν, unde.

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, senior ætate; πρεσβύτατος, άτη, ατον, *et* πρέσβιστος, 59 *Hym. in terram,* 2. maximus natu; *item,* venerandus; *à* πρέσβυς, υος, *vel* εως, ὁ, senex; *hoc autem* παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν ἥβην, quòd jamdudum adolescentiam excesserint.

Ὑπείκω, assimilo, cedo, morem gero, indulgeo, condono; ὑποείκω, 62 *poët.* ὑποείξομεν, 1. *pl. fut.*

Ὑπερκύδας, insignis, gloriosus, gloriâ supereminens; -αντος, *in genit.* 66 *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella: *ab* α *privat. et* ἵστημι, sto; *quasi* ὁ ἄστατον ἔχων 75 δρόμον, cursum instabilem habens: ἀστὴρ *differt ab* ἄστρον, *quòd ille sit unicum et singulare in cœlo corpus, hoc verò signum ex multis compositum stellis.*

Ναύτης, ου, ὁ, nauta; *à* ναῦς, ὸς, ἡ, navis. 76

Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, scintilla; *à* σπᾶν, *et* αἴθω· *vel quasi* σπιζόμενον τὸ θέρον, calidum quid extensum vel ejaculatum; *legitur et* σπινθαρίδες, scintillæ, *Hym. in Apol.* 442. 77

Θόρω, *vel* θορέω, salio, cum impetu insilio; καταθορέω, *futur.* ήσω, pro- 79 silio, desilio; κὰδ δ' ἔθορε, *pro* κατέθορε δὲ, 3. *sing. aor.* 2.

Ταμίας, *Ion.* ταμίης, ου, ὁ, dispensator, promus condus, qui ærario 84 præest, arbiter, administrator; *à* τέμνω, scindo, distribuo: *quia res sibi commissas distribuit; hinc* ταμίη, ης, ἡ, dispensatrix, ζ. 381.

Δίζημαι, *pro* δίζεμαι, *Attic. et Ion.* quæro, indago. *idem* δίζημι, quæ- 88 ro; *à* διζω, quæro; *quod à* δὶς, bis; ὁ γὰρ ζητῶν ἐν διχονοίᾳ ὢν ζητεῖ, *qui enim aliquid investigat, in duas quasi sententias dividitur.*

Ἀσπιστάων, clypeatorum, *genit. plur. Æol. ab* ἀσπιστής. 90

Ἐπιπροέμεν, *Ion. pro* ἐπιπροεῖναι, *a.* 2. *infin. ab* ἐπιπροΐημι, immitto. 94

Πάμπρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium primus; *à* πᾶς, *et* πρῶτος, πρώτη, πρῶ- 97 τον.

Ὀϊστεύω, *f.* σω, sagittâ peto; *ab* ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, jaculum. 100

Κυδάλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, gloriosus; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria; *sunt et* κύδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Hymn. in Merc.* 46. κυδρὸς, ὰ, ὸν, σ. 184. *ejusdem significationis.*

105 Συλέω, συλεύω, et συλάω, *f.* ήσω, prædor; *item*, detraho, educo; *à* σύλη, ης, ἡ, præda.

Ἴξαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, saltator libidinosus; *ab* ἰξὺς, ύος, ἡ, lumbus, et ἅλλομαι, salio.

106 Τυγχάνω, *fut.* τεύξομαι, *quasi à* τεύχω· *item* τυχήσω, *quasi à* τυχέω, τυχήσας, ασα, αν, *part. aor.* 1.

107 Προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus insidiis aptus; *et communiter*, insidiæ; *à* προδοκάζω, exspecto, observo.

108 Ὕπτιος, ία, ιον, supinus; *ab* ὑπὸ, *vel quasi* ὄπτιος, *quòd supina sint* εὐθεώρητα, *id est*, facilè videantur.

109 Δῶρον, *antiqui* palmam *dixêre; et hinc* δῶρον, ου, τὸ, munus, *quod manu datur;* ἑκκαιδεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sedecim palmorum longus.

110 Ἤραρε, *Attic. et poët. transpositione pro* ἄρηρε, *præt. med. aut potiùs ab aor.* 2. ἤραρον, *verbi* ἄρω, apto.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, artifex; *à* τεύχω, fabricor.

111 Λειαίνω, levigo, polio, explano; *à* λεῖος, α, ον, levis; λειήνας, ασα, αν, *part. aor.* 1.

113 Ἀγκλίνω, *poët. syncop. pro* ἀνακλίνω, reclino; ἀγκλίνας, ασα, αν, *part. aor.* 1.

116 Πῶμα, πώματος, τὸ, operculum, *à* πῶμα, poculum, *quia propriè* operculum poculi, *quod à* πόω, bibo.

117 Ἀβλὴς, ἀβλῆτος, ὁ καὶ ἡ, nondum jactus, *et per consequens*, novus; *sed* ἄβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum ictus, *vel* eminus læsus, δ. 540. *utrumque ab* α *privat. et* βάλλω, jacio.

118 Πικρὸς, ά, ὸν, amarus, *propriè sapori tribuitur. Homerus tamen odori etiam tribuit, Od.* δ. 406. πικρὸν ἀποπνέουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμὴν, acerbum spirantes maris profundi odorem. *Metaph. etiam dicitur de aliis rebus*, difficilem, acerbum, sævum, morosum, *ut hîc;* πικρὸν ὀϊστὸν, acerbam sagittam; *et Od.* δ. 152. πικρὸν δάκρυον εἶβε, amaras lacrymas stillabat; *dicitur quasi* πευκρὸς, *à* πεύκη, ης, ἡ, pinus, *cujus lacryma est amara; hinc* πικρόγαμοι, *qui amaras sortiti sunt nuptias, Od.* α. 266. *est et* πευκεδανὸς, ή, ὸν, amarus, κ. 8.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus; *à* νεῦρον, ου, τὸ, *idem*, δ. 151. *à* νεύω, annuo: *quia nervi sunt instrumenta voluntarii motûs, inclinationis, et flexionis. metaph.* vires, robur; τὰ νεῦρα *etiam dicuntur nervi extracti, qui chordarum usum præstant;* νευρὰ, ας, ἡ, *peculiariter dicitur de illo nervo, quo arcus intenditur.*

122 Γλυφὶς, ίδος, ἡ, crena, sagittæ incisura, in quâ nervus inseritur; *à* γλύφω, scalpo, *quod à* γλάφω, *idem.*

Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus, *à* βοῦς, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, bos; *est et* βόεος, έα, εον, bovinus, χ. 397. βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας, bovinaque appendit lora.

123 Μαζὸς, οῦ, ὁ, mamilla; *à* μάσσω, exprimo; *vel à* μύζω, *vel* μυζάω, sugo; *hinc* Ἀμάζωνες, *quia abscindebant unam mamillam, ut meliùs pugnarent; ab* α *privat. et* μαζὸς· *sed* μᾶζα, *sive* μάζα, *in Eiresione* 6. *est genus edulii, ex lacte et farinâ; vel, ut alii volunt*, panis bis coctus; *à* μάττω, *fut.* ξω, pinso.

124 Σίδηρος, ὁ, *vel* σίδηρον, ου, τὸ, ferrum; *meton.* ensis, *aut alia res ex ferro confecta; hîc pro sagittæ cuspide; à* σίζω, strideo; *quod dicitur de ferro candente, cùm in aquâ restinguitur;* σίζω *autem à sono.*

Κυκλοτερὴς, εος, ὁ ϰ̀ ἡ, *propriè,* tornando rotundus factus; *et generaliter ita rotundus, ac si torno ad orbicularem rotunditatem exactus esset; exponitur et* orbicularis, rotundus, circularis, teres; *à* κύκλος, ȣ, ὁ, circulus, *et* τερέω, terebro, torno.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, acutus, celeriter emissus; *ab* ὀξὺς, εῖα, ὺ, *et* βάλλω. 126

Ἀγελείη, ας, ἡ, prædas agens, prædatrix. *Minervæ epithet. ab* ἄγω, 128
duco, *et* λεία, ας, ἡ, præda.

Χρὼς, οὸς, ὁ, cutis, *propriè, à* χρόος, ȣ, ὁ, *idem; quod à* χρόα, color, 130
Ion. χροία· aliquando *superficies, in quâ color est; peculiariter* corpus, *seu* cutis hominis.

Ἰθύνω, *fut.* νῶ, dirigo: *ab* ἰθὺς, εῖα, rectus; *sed* ἰθύω, λ. 551. rectè 132
feror, cum impetu progredior.

Ζωςὴρ, ῆρος, ὁ, balteus; *à* ζώννυμι, cingo.

Ὀχεὺς, έος, ὁ, retinaculum, annulus, *pl.* ὀχῆες, *ab* ἔχω.

Ἤντετο, occurrebat, 3. *sing. imperf. verbi* ἄντομαι *pro* ἀντάω.

Ἐλήλατο, 3. *sing. plusquamperf. pass. ab* ἐλάω, *idem quod* ἐλαύνω, *perf.* 135
pass. ἤλαμαι, *et cum Att. reduplicat.* ἐλήλαμαι, π. 518. *hinc* ἐληλέδαται, *Od.* η. 86. *pro* ἐλήλανται, *Ion. pro quo alii legunt* ἐρηρέδαται.

Μίτρα, ας, ἡ, *Ion.* μίτρη, lamina ferrea, cingulum militare, fascia, 137
quâ caput obligatur; dicitur quasi μίτηρα, *à nomine* μίτος, ȣ, ὁ, licium, filum; *alii dictum volunt quòd sit* περὶ τὰ ἦτρια ζώνη.

Ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen; *ab* ἐρύω, servo, traho.

Ἄκων, *et* ἄκȣς, οντος, ὁ, jaculum; *ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis.

Ἐπιγράφω, *fut.* ψω, inscribo, perscribo, leviter vulnero; *ut hîc;* 139
à γράφω, scribo; *hinc* ἐπιγράβδην, strictim, φ. 166.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, vulnus; *ab* ȣτάω, vulnero; *idem* ȣτάσκω, *et* ȣτάζω. 140

Ἐλέφας, αντος, ὁ, *propriè,* elephas: *hîc autem* ebur, *totum pro parte:* 141
ut βȣ̃ς, *pro pelle bovinâ;* κάρα πρόσωπον, *pro vultu; dicitur,* ἐλέφας, *quasi* ἐλέβας (*ait* Coul.) *ab* ἕλος, εος, τὸ, palus, *et* βαίνω, subeo; *ob molem corporis init in aquâ palustri; vel* (*ut Plinius*) *ob pudorem se amne perfundit; seu ab* ἐλεφαίρω, noceo; *aut ab* ἑλίσσω, volvo: *proboscidem enim habet, et nasum tortuosum et involutum.*

Φοῖνιξ, ικος, ὁ, purpura; ἀπὸ τῶν Φοινίκων, qui primùm purpureum colorem invenerunt; *vel, à* φόνος, ȣ, ὁ, sanguis. *Vide* ζ. 220.

Μιαίνω, inquino, tingo, polluo, *aor.* 1. ἐμίηνα.

Παρήϊος, ȣ, ὁ ϰ̀ ἡ, ad genam pertinens; *vel,* παρήϊον, ȣ, τὸ, ornamen- 142
tum quod apponitur in maxillis equorum, *ut hîc; est et* παρήϊον, π. 159. *idem quod* παρειὰ, ας, ἡ, gena, maxilla; *à quo derivatur.*

Ἠρήσαντο, 3. *pl. aor.* 1. *med. verbi* ἀράομαι, precor, opto; *ab* ἀρὰ, 143
ας, preces.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, impulsor, *aut* agitator *in genere: in specie,* agitator equi, 145
auriga, remex; *ab* ἐλάω, *quod ab* ἐλαύνω, agito, impello, ferio, expello.

Μιάνθην, *pro* ἐμίανθεν, *Bœot. pro* ἐμιάνθησαν, 3. *pl. aor.* 1. *pass. vel pro* 146
μιανθήτην, *per syncop.* 3. *dual. aor.* 1.

Εὐφυὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, robustus, *propriè, qui à naturâ habet, ut sit ad* 147
aliquid habilis; ab εὖ, *et* φῦμι, bene sum.

Ὄγκος, ȣ, ὁ, tumor; *est etiam* ὄγκος, amplitudo, dignitas; *aliquando* 151
extrema pars gladii; *vel alicujus talis,* cuspis, *quia prominet, ut hîc: ab* ἐξέχω, promineo.

157 Ἀπέτισαν, pœnas luebant, *3. pl. aor.* 1. *verbi* ἀποτίω.

161 Πατέω, *f.* ήσω, calco, ambulo. *Metaph.* contemptui habeo; *hinc* περιπατέω, circumcalco, obambulo; πάτησαν, *pro* ἐπάτησαν, *3. plur. aor.* 1. *hinc* πάτος, ȣ, ὁ, via trita; *à quo* ἀποπατέω, *à* via recedo.

164 Ὀλώλῃ, 3. *sing. perf. med. subjunct. cum reduplicat. ab* ὄλλυμι *pro* ὦλα.

166 Ὑψίζυγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, summus trutinator rerum humanarum, sublimis quocunque modo, *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo, *et* ζυγὸν, ȣ̃, τὸ, jugum, trutina.

167 Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, niger, tenebrosus, horrendus; *per tmesin, pro* ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, *ab* ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, inferi.

170 Μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο, fatum adimpleveris vitæ. *sed* ε. 544. ἀφνεὸς βιότοιο, dives opum, βίοτος, *enim est* vita, victus: *omne quod ad victum pertinet; à* βιὸς, ȣ, ὁ, vita, *Od.* ο. 409. παρὰ τὸ βιῶ, *quid enim aliud vita quàm via?* βιος, *oxyt.* arcus, α. 49. *à priori* βιότης, ητος, ἡ, *Hym. in Mart.* 10. *idem quod* βίος.

171 Πολυδίψιος, ιȣ, ὁ καὶ ἡ, multum siticulosus; *à* δίψα, ης, ἡ, sitis; *quod ab* ἴπτω, lædo, *quasi* ἴψα. *Dicitur autem* πολυδίψιον Ἄργος, siticulosum Argos (*ut annotat.* Coul.) *quia Argos ante Herculem erat* ἄνυδρον, *sine aquâ; ruptis autem in Lernâ fontibus, fuit* ἔνυδρον, *irriguum. Fabulam refert Didymus ita: Peloponnesum diu caruisse fontibus, donec Neptunus uni ex filiabus Danai, quem deperibat, fontes indicavit; vel, quia ejusdem Danai filiæ primæ puteos foderunt. Duas ibidem interpretationes longè diversas affert,* πολυδίψιον *dici metaph. pro* πολυδιάφθορον, *exitiale propter bella; vel* πολυπόθητον, *multum optandum, petita à sitientibus locutione, qui aquam enixè petunt.*

174 Ὀστέον, *contract.* ὀςȣ̃ν, ȣ̃, τὸ, os, ossis; παρὰ τὸ ἱςὰν, *ossa enim sunt* τὸ αἴτιον τῆς ςάσεως, *firmitatis causâ.*

Πύθω, *f.* σω, putrefacio; *hinc* πύον, ȣ, τὸ, pus; *hinc* πύθων, ωνος, ὁ, *draco quem Apollo interfecit; quia nubes, quas sol dissipat, sunt quasi putrefactiones terræ.*

176 Ὑπερηνορέω, ultra virum possum, superbio, ferocio; *ab* ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, supra modum virilis, fortis, superbus; *ab* ὑπὲρ, *et* ἀνὴρ.

182 Χαίνω, hisco, dehisco, *fut.* χανῶ, χάνοι, *3. sing. aor. 2. optat. verbi* χάσκω, *et* χασκάζω, *idem.*

183 Ἐπιθαρσύνω, audacem reddo, confirmo, animum addo; θαρσύνω, *idem; à* θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Δειδίσσεω, terrefacias, *2. sing. imperat. verbi* δειδίσσομαι *pro* δειδίσσȣ.

185 Καιρὸς, ȣ̃, ὁ, opportunitas temporis; *hinc* καίριος, ιȣ, ὁ καὶ ἡ, *vel* καίριος, ία, ιον, opportunus, lethalis, *ut hîc.*

Πάγη, *pro* ἐπάγη, *3. sing. aor. 2. pass. à* πήγνυμι· πάγεν, λ. 571. *aor. 2. act.*

186 Παναίολος, όλȣ, ὁ καὶ ἡ, omnino varius, multùm variegatus, ornatu vario insignitus; *à* πᾶς *et* αἴολος, η, ον, pictus, variegatus. *Vide* γ. 185.

Σῶμα, ατος, τὸ, lorica, vestimentum, quo cingimur, seu præcingimur, vestis ad præcinctum idonea, *Dor.* ξῶμα, *Eustath. refert idem esse quod* ζωςὴρ, ῆρος, ὁ, *à* ζώννυμι, cingo.

Φίλος, *Attic. pro* φίλε. *Vocat. idem cum nomin.* 187

Ἐπιμάσσομαι, *f.* ξομαι, tango, *ita ut persentiscas,* tactu exploro; 189 *aliquando* prehendo, *Odyss.* τ. 480. abstergo, *Odyss.* τ. 468. *à* μάσσω, *sive* μάττω, tango, *idem quod* ἅπτομαι.

Φάρμακον, ου, τὸ, medicina, venenum, *quando* medicinam *significat,* 191 *dicitur quasi* φέρων ἄκος, remedium afferens; *quando* venenum, *quasi* φέρων ἄχος, dolorem ferens: *hinc* φαρμάσσω, *Odyss.* ι. 393. intingo, *propriè,* veneno afficio.

Παπταίνω, circumspicio, circumlustro, intueor; *quasi* φαπταίνω· 200 πανταχοῦ τὰ φάη τιταίνω, undique oculos vibro, *hinc aor.* 1. ἐπάπτηνα, δ. 497. ἀμφὶ ἓ παπτήνας, circum se spectans.

Βὰν, *pro* ἔβαν· *hoc autem per syncop. pro* ἔβησαν· *à* βαίνω, *aorist.* 2. 209 ἔβαν, *quasi à* βῆμι· *hinc partic.* βὰς, ᾶσα, ὰν.

Βλήμενος, η, ον, vulneratus; *pro* βεβλημένος, *seu potiùs pro* βλέμενος· *à* 211 βλῆμι, *ut* διζήμενος: *hinc in optat.* βλεῖω, ν. 288. βλῆτο, 518. *hujus libri;* *à* βάλλω, projicio.

Ἀγηγέραται, *Attic. et Ionic. pro* ἠγερμένοι εἰσὶ, *ab* ἀγείρω, congrego.

Ἐκμυζέω, *vel* άω, *f.* ήσω, exsugo, sugo: *à* μύζω, *idem.* 218

Ἤπιος, ία, ιον, mitis, clemens, benignus; *ab* ἥδω, jucunditate et suavitate afficio; *et inde quidam scribunt* ἥπιος, *cum aspirato; vel, ab* ἔπος, εος, τὸ, sermo; *quia affari alios non gravatur; vel, quia omnia sermone præstat; hinc* ἠπιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lenis, qui suavia dat, ζ. 251.

Φίλα φρονέων τινὶ, amicus alicui. 219

Χάρμα, τος, τὸ, lætitia, gaudium; χάρμα, ης, ἡ, lætitia; *apud Hom.* 222 *est,* animus ad pugnam promptus; et eam lætus iniens: *item,* pugna, conflictus; *à* χαίρω, gaudeo.

Βρίζω, *f.* σω, *propriè,* gravatus sum post cibum, adeò ut aliquantisper dormiam, *et generaliùs* dormitare; *sed* βρίθω, sum gravis, onustus sum. 223

Καταπτώσσω, metu consternor; *idem* -πτωκάζω, δ. 372. 224

Φυσιόω, *f.* ώσω, anhelo, tumeo: *à* φυσάω, *vel* φυσσάω, sufflo. 227

Κάματος, ου, ὁ, labor, defatigatio; *à* κάμνω, fatigor, gravor; *hinc* καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, *Hymn. in Venerem,* 247. 230

Ἐπιπολέω, obambulo; *item* ἐπιπωλέω, ἐπιπωλεῖτο, 3. *sing. imperf.* 231

Θοῦρις, δος, ἡ, impetuosa; *à masculino* θοῦρος, ου, ὁ, ε. 30. qui cum impetu assultat; *à* θόρω, salio. 234

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, auxiliator; *ab* ἀρήγω, auxilior, *vers.* η *in* ω. ἀρωγὴ, 235 ῆς, ἡ, auxilium, δ. 408.

Γὺψ, υπὸς, ὁ, vultur; παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ χείλη, *quia habeat curva et* 237 *adunca labia.*

Ἰόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, jaculator, et jaculis destinatus, *quasi* ὁ μόρον ἐμποιῶν 242 ἐν ἰοῖς, mortem inferens jaculis; *vel,* ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος, telis malè exceptus; *ab* ἰὸς, jaculum, *et* μόρος, ου, ὁ, fatum, *verso* ο *in* ω.

Σέβομαι, veneror, adoro, erubesco; *à* σέβω, *idem: à* σέβας, *indeclinabile,* veneratio, admiratio, pudor, *et* indignatio.

Τίφθ' *pro* τίπτε, *poët. pro* τίποτε, quid tandem? cur? 243

Θάπτω, sepelio; *hîc* stupeo, *in quâ significatione usurpatur, aor.* 2. ἔταφον· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς, *Iliad.* ι. 193. admiratus verò sur-

rexit Achilles, *et præt. med.* τέθηπα, *part.* τεθηπὼς, υῖα, ὸς, *ut hîc ;* ἔσητε τεθηπότες, statis stupidi ; *derivatur à* θῶ, pono, colloco : *ut* παρὰ τὸ βῶ, *fit* βάζω· ἀΐδιον γὰρ ἔχουσι τὴν ἀποθεσιν οἱ θαπτόμενοι, sepulti enim occupant sedem sempiternam.

Νεβρὸς, ȣ, ὁ, hinnulus : *quasi* νέποροs, qui nondum ingredi potest, *vel à particulâ* νε, *et* βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, abstinens à pastione ; *aut à* νεωςὶ ἐπὶ βορὰν ἐλθὼν, recèns veniens ad pastum.

248 Εὔπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram puppim habens ; *à* πρυμνὴ, ῆς, ἡ.

251 Οὐλαμὸς, ȣ, ὁ, condensum agmen, *propriè*, multitudo quinquaginta equitum, quadrangulari formâ disposita : *vel (ut annotat* Coulon, *ex Etymol. caterva constans ex quatuor et quadraginta militibus ; ab* ȣ̓λος, η, ον, integer, sanus, *item*, tener, mollis ; *item*, fascis manipulorum ; *item*, crispus : *vel fit ex* ὁμοῦ, *et* εἰλεῖσθαι, simul cogi. *Catervarum, apud Homer. inveniuntur quatuor genera :* ἐλαμὸς, *hîc ;* φάλαγξ, β. 559. ςίξ, β. 525. πυργὸς, δ. 334. *de quibus vide suis locis.*

253 Σῦς, υὸς, ὁ ϗ ἡ, aper, sus ; παρὰ τὸ σεύεσθαι, *seu* σύεσθαι, cum impetu ferri.

254 Πύματος, άτη, ον, extremus, ultimus : *à* πυθμὴν, ένος, ὁ, ima pars, fundus.

256 Μειλίχιος, ία, ον, blandus, placidus ; *à* μείλιχος, ὁ, *idem ; à* μελίσσω, mellitum reddo. *Metaph.* verbis demulceo.

258 Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus ; *ab* ἄλλος, η, ον, alius.

259 Γερούσιος, ίȣ, ὁ ϗ ἡ, vetustus, *ad senes pertinens, qui senibus honorario datur ; à* γέρων, οντος, ὁ, senex.

260 Κέρωνται, 3. *pl. aor.* 2. *subjunct. med.* κεράννυμι, *vel* κεράω, misceo.

262 Δαιτρὸς, ȣ, ὁ, coquus ; *à* δαίω, divido ; *est enim coqui dividere escas frustulatim, et sedentibus in mensâ distribuere, Odyss.* α. 141. δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας, coquus carnium lances apposuit sumens ; *et metaph.* μεμερισμένον, divisum ; *aliquando* δαιτρὸν, *adverbialiter*, divisim, per vices, *ut hîc ; hinc* δαιτρεύω, *fut.* σω, λ. 687. dividere.

265 Ἀγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dux, *ab* ἄγω, duco.

Ἐρίηρος, ȣ, valde congruus, *ex* ἔρι, *et* ἄρω, apto.

272 Γηθόσυνος, ύνη, υνον, lætus ; *à* γηθέω, *supra : hinc* γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium, ν. 29.

Κορυσσέσθην, armabantur galeâ, 3. *dual. imperf. pass. verbi* κορύσσω.

275 Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, specula ; *à* σκοπέω, speculor.

276 Ἰωὴ, ῆς, ἡ, tumultus, vox, clamor, splendor, fumus, flatus, *quasi ab* ἵημι, mitto.

277 Πίσσα, ης, ἡ, pix ; *est etiam* Πίσση, *nomen loci, Hymn. in Pan.*

278 Λαῖλαψ, απος, ἡ, turbo procellosus, ventus imbre permixtus ; παρὰ τὸ λίαν ἅπτεσθαι, *quia robustè aut valdè tangit et torquet, vel à* λίαν, *et* λάπτω, lambo.

279 Σπέος, εος, τὸ, spelunca ; *pro quo poët.* σπεῖος, *Odyss.* ε. 194. *Ionic.* σπῆος, *Iliad.* π. 83. *dat. pl.* σπέσσι, *poët. Odyss.* α. 15. *Ion.* σπήεσσι, *Odyss.* ι. 400.

281 Κίνυμι, *idem quod* κινέω, moveo, κίνυντο, 3. *pl. imperf. pass. Ion.*

Φρίσσω, *propriè de mari,* horreo, *fut.* ξω, *præt.* χα· *à* φρὶξ, κὸς, ἡ, 282
maris, vel fluctuum fremitus; *hinc* φρίκη, ης, ἡ, frigoris horror, algor.

Τέτμω, *per reduplicat. à* τμῶ, *pro* τμάω, scindo; *inquit Eustath. se-* 293
cundùm quem τέτμω *significat,* ἐν ἐπιτομῇ, καὶ συντόμως λαμβάνειν, brevì
accipere, citò invenire; *hinc* ἔτετμε, 3. *sing. imperf. ut hîc.*

Ὄχεσφι, *ab* ὄχος, εος, τὸ, *multa nomina declin. secundæ, tertiæ, et* 297
quintæ, habent syllabam φι *fini additam; et fiunt indeclinabilia: neu-*
tra autem in ος *priùs mutant* ο *in* ε, *vel potiùs Ion. pro* ὄχεσιν, *dat. plur.*

Ἕρκος, εος, τὸ, septum, *ab* εἴργω, includo.

Ἔμεν, esse, *Ion. pro* εἶναι, *ab* εἰμὶ, sum.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, necessitas, *vel* ἀναγκαίῃ *in dativ. adverbialiter,* ne- 300
cessariò, *ab* ἀναγκαῖος, αία, αῖον, necessarius; *hoc verò ab* ἀνάγκη, ης, ἡ,
necessitas: *quod ab* ἀνάσσω, regno; *necessitas enim* ἀνάσσουσα πάντων
ἐπικρατεῖ, *omnibus imperat; vel,* παρὰ τὸ ἄγειν πάντα, *omnia enim com-*
plectitur, et ducit; vel dicitur quasi πρὸς ἣν ἄκος οὐκ ἐστὶν εὑρεῖν, *est ine-*
vitabilis, et adversus ejus decreta vis nulla resistere potest; vel, quasi
ἀκίνητος οὐσία ὢν, immobilis substantia.

Ἐχέμεν, *Ion. et Dor.* ἐχέμεναι *pro* ἔχειν, habere.

Κλονέομαι, moveo, quatio, turbo: *à* κλόνος, ου, ὁ, motus, tumultus; 302
quod à κλάω, frango; *est enim* κλόνος, fractio obstrepera.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia: *ab* ἵππος, ου, ὁ. 303

Ἠνορέα, ας, ἡ, *vel Ion.* ἠνορέη, virilitas, vigor; *ab* ἀνὴρ, vir.

Ὀρεξάσθω, porrigat, extendat, 3. *sing. aor.* 1. *imperat. med. verbi* 307
ὀρέγω.

Ἔμπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, stabilis, firmus; ἐν τῷ πέδῳ, stans in terrâ; *à* πέ- 314
δον, ου, τὸ, solum.

Ὁμοίιος, *poët. pro* ὁμοίος, οία, οιον, similis. *Quidam tamen gram-* 315
matici componunt ὁμοίιος, *ex* ὁμοῦ, *et* ἰέναι, *nam* ὁμοίιον γῆρας *exponunt*
τὸ πᾶσιν ὁμοίως ἐπερχόμενον, *æquè ad omnes veniens; quidam ex* ὁμοῦ,
et οἴεσθαι, puto; περὶ οὗ πάντες ὁμοίαν ἔχουσι δόξαν, *de quo omnes eandem*
tenent sententiam; vel, ab οἴω, fero, τὸ ὁμοίως πᾶσι φορτικὸν, *æquè om-*
nibus molestus, ut hîc; ὁμοίιος, similis; *hîc,* æquè molestus; *ab* ὁμὸς,
ἡ, ὸν, similis.

Αἰχμάζω, *vel* αἰχμάσσω, pugno, vibro, aut tracto hastam; *gemina-* 324
tur σ *poët. ab* αἰχμὴ, ῆς, ἡ, cuspis.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, consultor, peritus; *à* μῆδος, εος, τὸ, cura. 328

Πύργος, ου, ὁ, *vid.* γ. 153. 334

Κεκασμένος, η, ον, ornatus, *part. perf. pass. verbi* κάζω. 339

Καυστειρὸς, ὰ, ὸν, ardens, fervens; *à* καίω, καύσω, uro. 342

Ἀντιβολέω, *fut.* ήσω, *hîc cum genit. significat idem quod* μετέχω, par-
ticeps sum; *cùm regit dativum significat* occurro, *ut* η. 114. *significat*
aliquando oro, obsecro; *ab* ἀντιβάλλω, *quod ab* ἀντὶ, *et* βάλλω.

Ἀκουάζω, *idem quod* ἀκούω· δαιτὸς ἀκουάζεσθον, *exponunt,* vocamini ad 343
cœnam.

Ὁπλίζω, *f.* σω, armo, paro *in genere; ab* ὅπλον, ου, τὸ, *plur.* ὅπλα, 344
arma, et instrumenta omnia nautica et bellica.

Ἔδμεναι, *Attic. pro* ἐδέμεναι *pro* ἔδειν· *ab* ἔδω, edo. 345

Ὀπταλέος, έα, έον, assatus; *ab* ὀπτάω, asso.

346 Μελιηδὴς, *et Dor.* μελιαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulcis instar mellis; *à* μέλι, mel; *et* ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis.

355 Ἀνεμώλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ventosus, futilis; *ab* ἄνεμος, ε, ὁ, *quasi* ἀνεμώνιος.

Βάζω, *fut.* ξω, dico, loquor; *vox poëtica; à* βοὴ, ῆς, ἡ, clamor, βοάζω, *et syncop.* βάζω.

359 Περιώσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, sanctissimus supra cæteros, supra modum superans; *à* περὶ, *et* ὅσιος, ία, ιον, sanctus, *vel quasi* περιαύσιος, qui facilè exaudiri potest; *à* περιαύω, admodum clamo: περιώσιον, magnopere.

361 Δῆνος, εος, τὸ, consilium; *à* δὴν, diu: *eò quòd diu sit consultandum.*

362 Ἀρέσκω, *fut.* 1. ἀρέσω, placo, *ab* ἄρω, apto; *nam cùm aliquem placare desideramus, nos ejus moribus accommodamus;* ἀρεσσόμεθα, *poët. pro* ἀρεσόμεθα, 1. *pl. f.* 1. *med.*

363 Μεταμώλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *pro* μεταμώνιος, *Attic. qui pro* ν, *dicunt* λ. vanus, irritus, ventosus; *ab* ἄνεμος, ventus; *vel à* μετὰ, *particulâ negat.* μὴ, *et* ὀνῶ, juvo.

366 Κολλητὸς, ἡ, ὸν, conglutinatus, adjunctus, bene compactus; *à* κολλάω, conglutino, juncto, *à* κόλλα, ης, ἡ, gluten.

367 Καπανήϊος, *Ion. pro* Καπανεῖος, *pro* Καπανέος, *in genit. à nomin.* Καπανεὺς, *proprium; à* κάπτω, comedo; *item* spiro, flo, *est et* Καπανῆος, β. 564. *hinc* Καπανηϊάδη, *patronymicum,* ε. 109.

371 Ὀπιπτεύω, *fut.* σω, circumspicio: *per reduplicat. ab inusitat.* ὀπτεύω, *ab* ὄπτομαι, video.

Γέφυρα, ας, ἡ, pons, *semita inter diversos aciei instructæ ordines; dicitur quasi* γήφυρα, ἡ ἐφ' ὑγρῦ γῆ, terra super humido posita; *hinc* γεφυρόω, *fut.* ώσω, ponte tego. *Iliad.* φ. 357.

381 Παραίσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, dirus, infaustus: *à* παρὰ, *et* αἶσα, ης, ἡ, fatum, sors; παραίσια σήματα, sinistra Jovis signa. *Illa verò Jovis signa fuêre fulgura, ait Eustath.*

383 Βαθύσχοινος, ε, ὁ καὶ ἡ, profundos habens juncos; *à* βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, *et* σχοῖνος, ε, ὁ, *et aliquando* ἡ, juncus, funis; *laus hæc fluviorum. Inde statuæ illorum junco et arundine redimitæ; est hîc epithet. fluvii Asopi; Hymn. in Dianam, ver. 3. Meletæ.*

390 Ἐπίῤῥοθος, ε, ὁ ϗ ἡ, adjutor, auxiliator; *item,* utilis; ῥόθος, ε, ὁ, undarum strepitus; *item* impetus; *à* ῥέω, *fut.* ῥεύσω, fluo; *adeò ut* ἐπίῤῥοθος *dicatur ille, qui magnâ aliquem animi contentione juvat.*

391 Κέντρον, ε, τὸ, stimulus, calcar, centrum, punctum in medio globi; *hinc* κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator.

400 Εἴω, *Ion. pro* ἕ.

402 Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, objurgatio; *ab* ἐνίπτω.

406 Ἑπτάπυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, septem portas habens; *ab* ἑπτὰ, septem, *et* πύλη, ης, ἡ, porta; ἑπτὰ, *autem quasi* σεπτὰ, *à* σέβω, veneror; *et quia poëtæ aliquid sanctum et sacrum huic numero esse crediderunt, attribuunt epitheton ex* ἑπτὰ *compositum rebus, quas dignas laude arbitrantur; hîc* Θήβης ἑπταπύλοιο, *Iliad.* η. 220. σάκος ἑπταβόειον, *de Ajacis clypeo, &c.*

407 Ἀγαγόνθ', *pro* ἀγαγόντε, *part. aor.* 2. *ab* ἤγαγον, *pro* ἦγον, *aorist.* 2. *verbi* ἄγω.

408 Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium; *ab* ἀρήγω.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas; *item* petulantia; *fit ab* ἀτάσθαλος, 409
ε, ὁ καὶ ἡ, improbus, malorum auctor; ἀπὸ τοῦ ταῖς ἄτοις θάλλειν, *ut sit is, à quo mala quasi germinant: vel, ab* ἄτη θαλίας, noxa et clades convivii, *ut sit nocua improbitas ob violentiam quorundam agrestium, qui laborantes edendi penuriâ, cùm quid viderent, confestim in illud irruentes rapiebant; hinc* ἀτασθάλλω, *Odyss.* σ. 57. improbè ago.

Ἔνθεο, *aor. 2. med. imperat. Ion. pro* ἔνθου, *quod Atticè ponitur pro* 410
ἔνθεσο· *est et* ἔνθεο, *aor. 2. med. ind. pro* ἐνέθου, *quod Attici pro* ἐνέθεσο, ζ. 326. *ab* ἐντίθημι, pono, impono, concipio.

Τέττα, *adverb. benevolentiæ, quo seniorem junior compellat, honoris* 412
aut benevolentiæ gratiâ; τέττα φίλου, ἄττα τροφέως, πάππα πατρὸς, ἠθεῖ' ἀδελφοῦ· τέττα, amici; ἄττα, nutritii; πάππα, patris; ἠθεῖ', fratris, Coul.

Δηόω, *fut.* ώσω, vasto, uro, *per syncop. pro* δηϊόω, *vel* δηϊάω, depello, 416
igni et ferro vasto; *à* δαίω, uro; *vel, à* δαΐς, ΐδος, ἡ, pugna.

Βράχω, *fut.* ξω, sonum edo. *Onomatopœïa dictio facta à sono, quem* 420
virga aut jaculum reddit, cùm vibratur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui animo patienti est, et forti; *à* τάλασις, 421
εως, ἡ, patientia; *quod à* ταλάω, fero, *et* φρὴν, ενος, ἡ, *est et* ταλάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *idem,* ν. 299.

Κορύσσω, armo; κορύσσομαι, armor, impetu feror, attollor, *ut hîc;* 424
à κόρυς, θος, ἡ, galea.

Χέρρος, *sive* χέρσος, ου, ὁ καὶ ἡ, desertus, incultus; χέρσος γῆ, deser- 425
ta terra; χέρσος *etiam substantivè,* inculta terra; *et sæpè simpliciter,* terra; *dicitur quasi* ἐξ ἧς ἐστι χερσὶ προσάπτεσθαι, *quia potest manibus excoli.*

Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, promontorium, extremitas, littus: *quia est terræ extremitas; ab* ἄκρος, ρα, ρον, summus.

Κορυφόω, *fut.* ώσω, erigo, attollo, impleo; *à* κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, 426
summa pars capitis.

Πτύω, *fut.* σω, spuo; *mare etiam dicitur* πτύειν, *cùm eructat, et exspuit;* ἀποπτύω, *idem.*

Ἄχνη, *et* ἄχνα, ης, ἡ, paleæ in frumento; *item,* spuma, *vel* ejectamentum maris, *ut hîc.*

Νωλεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indesinens, fortiter persistens; *hinc* νωλεμὲς 428
(*cui et aliquando additur* αἰεὶ, *ut Iliad.* ι. 317. νωλεμὲς αἰεὶ, semper assiduè) νωλεμέως, indesinenter; *à* νὴ, *privat. et* λείπω, *quasi* νωλεπής.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, qui signum dat classicum canendo, dux; *à* σημαί- 431
νω, signum do, *et* jubeo; *quod à* σῆμα, τος, τὸ, signum.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives; *à* πολὺς, *et* πάμμα, ατος, τὸ, posses- 433
sio; *à* πάω, possideo, pascor.

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium, locus vacuus, subdialis, ante ædes expositus; *item,* caula; *quoniam stabulantur animalia in hujusmodi locis; ab* ἄω, spiro: *quia ista loca sunt aperta, et facilè à ventis perflata; aliquando est,* regia domus, *ut Il.* ζ. 247. *sed rarò apud Homerum.*

Ἀμέλγω, *fut.* ξω, mulgeo; *παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν, quia unà et simul trahatur; hinc nox dicitur ἀμολγὸς, ȣ̃, ὁ, λ. 173. quia sub noctem pecora solent mulgeri.*

434 Γάλα, γάλακτος, τὸ, lac; *quasi κάλα· παρὰ τὸ κάλον εἶναι εἰς ἀνατροφὴν, quòd lac sit nutritioni aptum, et visu pulchrum; hinc Odyss. δ. 336. hinnulus, qui non ablactatur, dicitur γαλαθηνὸς.*

435 Ἀζηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tria significat;* (1.) magnum sonum edens; *ab α priv. et ἦχος, ȣ, ὁ,* sonus; *hinc adverbium ἀζηχὲς,* magno cum clamore, *ut hîc.* (2.) durus et aridus, *Iliad. ο. 25. ab ἄζη, ης, ἡ,* ariditas. (3.) indesinenter, ο. 658. *quasi ἀδιεχὴς, et ἄδην ἔχων,* non disjunctus, semper habens.

Μηκάομαι, balo, *propriè caprarum, ut βληχῶμαι, ovium, præt. med. μέμηκα· etiam tribuitur ovibus: unde participium μεμηκὼς, et Dor. μεμακὼς, ῦια, ὸς. Dores enim mutant η in α.*

437 Θρόος, ȣ, ὁ, rumor tumultuarius, tumultuantium clamor, murmur; *item generaliter,* vox, vociferatio; *à θρέω,* lugeo, tumultuando clamo; *hinc θρῆνος, ȣ, ὁ,* lamentatio; *hinc θρηνέω,* lamentor.

Ἴος, ἴα, ἴον, unicus, solus; *est etiam ἰὸς, ȣ̃, ὁ,* jaculum, sagitta; *ab ἵημι,* jaculor.

Γῆρυς, εος, ἡ, vox; *hinc γηρύω,* loquor, sono; *Hymn. in Merc. 425. derivant παρὰ τὸ γῆρας, ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρȣσι πρέπει, senes loqui decet, quòd ritè præstant.*

438 Πολύκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, è multis locis evocatus; *ex πολὺς, et κλητὸς, quod à καλέω,* voco.

440 Δεῖμος, ȣ, ὁ, terror; *δεῖμος ϗ φόβος,* terror et timor; *sunt Martis equi, Il. ο. 119. ἵππȣς κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε ζευγνύμεν, equosque jussit Metum Terroremque jungere; à δείδω, fut. σω,* timeo.

Φόβος, ȣ, ὁ, metus, timor, fuga; *à φέβομαι,* fugio, timeo; *quia quæ timemus, ea fugimus.*

Ἄμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, insatiabilis, inexplebilis *in genere; ab α priv. et μοτὸς,* linteum illud quod vulneribus inditur; *hinc ἄμοτος,* qui lineamentis vulnerariis oppleri non potest; *et per consequens,* inexplebilis.

443 Στηρίζω, *fut.* ξω, firmo, confirmo, figo; *ab ἵστημι, cujus significationem retinet, licèt vehementiorem; significat etiam neutraliter* sto, consisto, firmo pedem; *ut Odyss. μ. 434. ȣ̓́τε ϛηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον,* neque stare pedibus firmiter.

447 Ῥινὸς, ȣ, ὁ, *vel ἡ,* pellis, cutis; *item,* clypeus, scutum, *figuratiuè; olim enim scuta ex pellibus bubulis faciebant; hinc ῥινοτόρος, ȣ, Il. φ. 392.* clypeos tundens, *epithet. Martis, sed ῥὶν, et ῥὶς, ῥινὸς, ὁ,* nasus.

448 Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, *epithet. sculi; ab ὀμφαλὸς, ȣ̃, ὁ,* umbilicus animalis.

449 Ἔπληντο, *imperf. pass. verbi πλάω, quod per syncop. dicitur pro πελάω,* appropinquo: *formatur anomale ἔπληντο, tanquam à πλῆμι· ἔπλητο autem in 166. Batrachom. pro ἐπέπλητο,* impleta erat, *plusq. perf. verbi πίπλημι, seu πλήθω,* impleo, *vel pro ἐπέπληντο, à πλήθω.*

450 Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus; *ab οἰμώζω.*

Χείμαῤῥος, ου, ὁ, torrens; *epithet.* ποταμοῦ· *est est* χειμάῤῥοος ποταμὸς, ν. 452
138. *et contract.* χειμάῤῥους, λ. 493. *à* χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, tempestas, *et* ῥέω, fluo; *quasi* χείματι ῥέων.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in convalle, in quâ fit mistio aquarum; *à* 453
μίσγω, misceo, et ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Κρουνὸς, οῦ, ὁ, scaturigo rivorum et fontium, scatebra saliens; *à* 454
κρούω, pulso, *quòd ex montibus* μετὰ κρούσεως, *cum strepitu defluat; vel,* ἀπὸ νάειν κρότῳ.

Ἔντοσθε, intus, intra; *ab* ἐντὸς, intus.

Χαράδρα, ας, ἡ, *Ion.* χαράδρη, sulcus, quem torrens impetu suo facit, alveus; *à* χαράσσω, *fut.* ξω, sculpo, imprimo, signo, scribo.

Δοῦπος, ου, ὁ, sonitus, fragor; *propriè, quem corpus aliquod ad terram allisum edit; hinc* δουπέω, *fut.* ήσω, strepo, tinnio, sono, δ. 504. *fit per onomatopœiam.*

Μέτωπον, ου, τὸ, frons, pars faciei μετὰ τοὺς ὦπας, post oculos, *vel,* in- 460
ter oculos; *hinc* μετώπιον, ου, τὸ, λ. 95.

Σκότος, ου, ὁ, *vel* εος, τὸ, tenebræ, caligo; παρὰ τὸ σκιάζειν, obum- 461
brare; *vel, quasi* σκόπος, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι, *quòd prospicere debeat is, qui in tenebris ambulat; vel,* παρὰ τὸ σκέθειν, *quòd sæpè nos tenebræ detineant, ne ultra progrediamur.*

Ἐρείπω, everto, prosterno, *aor.* 2. ἤριπον, *neutraliter significat,* ceci- 462
di, lapsus sum; *hinc partic.* ἐριπὼν, ε. 309. *et* ἐρέριπτο, ξ. 15.

Λελιημένος, η, ον, *part. præs. pass. verbi* λιῶ, *facto ex* λῶ, *poëtic. quod* 465
est, volo, *et* cupio.

Κύπτω, *fut.* ψω, pronus sum, inclino, curvo, κύψας, ασα, αν, *part.* 468
aor. 1.

Ξυστὸν, ου, τὸ, hasta perpolita; *à* ξύω, rado, polio; *à quo et* ξυστὸς, ή, 469
όν, *adject.* perpolitus.

Λύκος, ου, ὁ, lupus. 471

Δνοπαλίζω, *fut.* ξω, fero, quatio, occido; *à* δονέω, *fut.* ήσω, agito, con- 472
cutio, *et* πάλλω, vibro; *vel, quasi* δονέω ταῖς παλάμαις, excutere manibus; *usurpatur etiam, Odyss.* ξ. 512. *pro* amicio; τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις, tuis te vestibus amicies.

Ἠΐθεος, ου, ὁ, juvenis, innuptus; παρὰ τοῦ αἴθω, uro: *quia juvenes* 474
fervent; dicitur et ἤθεος, ι *subscript. Attic. quod et de virgine dicitur, secundum Eustath. sed* ἠθεῖος, εία, ον, *est* frater, *et* affinis; παρὰ τὸ Θεός.

Θρέπτα, τὰ, nutritionis præmia, *pro* θρέπτρα, *hoc autem pro* θρεπτή- 478
ρια· *à* θρεπτήριον, *quod est à* τρέφω, θρέψω, nutrio.

Αἰὼν, αἰῶνος, ὁ, æternitas; παρὰ τὸ αἰεὶ ὢν, *quia semper est; aliquando,* duratio vitæ hominis, *ut hîc, aliquando* vita ipsa hominis, ε. 685. *et aliarum creaturarum, Hymn. in Merc.* 42. *ponitur et ut* ævum *apud Latinos, pro longiori vitâ.*

Αἴγειρος, ου, ὁ, populus, *videlicet, quoddam genus arboris;* ἀπὸ τῆς 482
ἐγέρσεως, *quòd in altum erigatur; vel,* παρὰ τὸ κατάγνυσθαι, *quòd ventis perculsa frangatur, Odyss.* η. 106. φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο, folia excelsæ populi; *à* μῆκος· *sed* Coul. Macedoniæ: *quia, inquit, frequens est arbor in Macedoniâ.*

483 Εἰαμενὴ, ῆς, ἡ, locus irriguus et herbosus, humectus et uliginosus, pratum: *ab* εἴα, ας, ἡ, herba, gramen.

῞Ελος, εος, τὸ, palus; *quo non* ἑλὴ, *splendor solaris pertingit.*

484 Λεῖος, εία, εῖον, lævis, non asper.

485 Ἁρματοπηγὸς, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui currum fabricatur; *ab* ἅρμα, τος, τὸ, currus, *et* πήγνυμι, fabricor.

486 Ἴτυς, υος, ἡ, rotæ circumferentia, in quâ radii infiguntur; *aliquando* rota; *ab* ἴω, eo; *quasi in circulo vadens.*

492 Βȣϐὼν, ῶνος, ὁ, inguen, *à* βῶ, incedo, *et particulâ emphaticâ* βȣ, ὁ μεγάλως βαίνων· τοῦ βαίνειν ἐςὶν ὑπερέτης, *gressum juvat. Est etiam tumor in illâ parte, aut collo, aut axillis, &c.*

794 Κεκάδοντο, *pro* ἐχάδοντο, *3. pl. a. 2. Dor. vel Ion. à* χάζω, recedo, retrocedo, *fut. 2.* χαδῶ, *per Anadiplasiasmum, et conversionem* τοῦ χ *in* κ, κεκαδῶ.

502 Ὠκειάων, velocium, *gen. plur. fœm. adj.* ὠκὺς, εῖα, ὺ.

Κόρσῃ, sed *Attic.* κόῤῥῃ, ης, ἡ, crinis, tempora capitis, caput; *à* κείρω, tondeo.

Κρόταφος, ȣ, ὁ, *Ion.* οιο, *idem;* παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφρὴν, *quòd pulsus venarum ibi facilè dignoscatur.*

503 Ἀραϐέω, sono; *ab* ἄραϐος, ȣ, ὁ, strepitus, *maximè is qui fit in bello clamor,* κ. 375. stridor dentium; ἄραϐος δὲ διὰ ςόμα γίνετ᾽ ὀδόντων. *Eustath. dicit* δȣ̃πος *non tam asperum significare sonitum, quàm* ἄραϐος. *Homerus dicit,* corpus in terram cadens δȣπεῖν, arma ἀραϐεῖν· ἄραϐος *autem dicitur,* ἡ ἐν ἄρει βοὴ, in bello clamor, *quasi* ἀράϐοος· *vel,* ἡ ἐν ὄρει βοὴ, in monte clamor, *qui personat, et vocalis est; quasi* ὀράϐοος· *vel* ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοὴ, ad terram clamor; *quasi* ἔραϐος.

505 Φαίδιμος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, splendidus, illustris; *à* φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, splendidus; *idem* φαιδιμόεις, εσσα, εν, ν. 686. φαιδιμόεντες Ἐπειοί· *quod est à* φάω· *hinc* φαείνω, splendeo, *et* φαίνω, luceo.

507 Ἰθύω, *fut.* σω, rectà tendo; ἰθὺς, *et* εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus.

Κέκλετο, *pro* ἐκέκλετο, *3. sing. imperf. à poët.* κέκλομαι, jubeo, hortor; *fit autem* κέκλομαι, *per pleonasm.* τȣ̃ κ. *à* κέλομαι, *idem; quod à* καλέω.

511 Ταμεσίχρως, οος, ὁ κ̀ ἡ, cutim, *seu* corpus vulnerans; *à* τέμνω, *et* χρόος, χροῦς.

513 Θυμαλγὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, animum vexans, animo acerbus; *à* θυμὸς, ȣ, ὁ, animus, *et* ἀλγέω, doleo.

Πέσσει, coquit, *3. sing. ind. præs. Æol. pro* πέπτει.

515 Τριτογένεια, *Minervæ epitheton. à* τριτὼ, όνος, ἡ, *Bœotic.* caput, *et* γίνομαι. *Poëtæ enim fingunt illam à capite Jovis esse genitam; vel à* τρίτος, tertius; *quòd nata sit tertiâ mensis die, aut quia eadem cum Lunâ est, quæ tertiâ à coïtu die apparet; vel, quia Minerva est ipsa prudentia, cujus tres sunt partes; bene deliberare, ritè judicare, justè facere,* Coul.

518 Χερμάδιον, ȣ, τὸ, lapis magnus, qui manum implere possit; *vel,* qui unâ manu sustolli potest; *à* χεὶρ, manus, *et* μάσσω, tango.

Ὀκρυόεις, εσσα, εν, horrendus, dirus, tristificus; *ut* ζ. 345. Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς ὀκρυοέσσης, levir mei, quæ sum canis horrenda, *pro* κρυόεις, *Il.* ε. 740. κρυόεσσα ἰωκὴ, horribilis insequentium impetus; *à* κρύος,

εος, τὸ, frigus, *quasi κρύες κ̧ φόβε ποιητικὸς· nisi potiùs hîc sit legendum ὀκριόεντι, longas prominentias habens, asper, ut et Θ. 327. tum enim derivatur ab ὄκρις, idem quod ἄκρις,* summum cacumen, et prominentia; *hoc autem ab ἄκρος, α, ον,* summus.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, nervus, *à τείνω,* tendo; *quia præcipua eorum actio intensione consistit.* 521

Ἀναιδὴς, έος, ὁ κ̧ ἡ, impudens, inverecundus. *Metaph. tribuitur rebus inanimatis, ut hîc, λᾶας ἀναιδὴς,* lapis asper; *ab α priv. et αἰδὼς,* pudor, verecundia.

Ἄχρις, *seu ἄχρι,* usque ad, tenus, prorsus; *à μέχρι, vel μέχρις,* 522
idem.

Ἀπηλοίησεν, 3. *sing. aor.* 1. *ab ἀπαλοιάω,* tero, contundo, confringo; *ab ἀπὸ, et ἀλοιάω, per pleonasm. ι, pro ἀλοάω,* trituro, *aliquando* frango, communio; *ab ἀλωὰ, ᾶς, ἡ,* area, *in quâ teritur, seu trituratur frumentum.*

Χολὰς, άδος, ἡ, intestinum; *dicitur παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ χολῶδες τε ἥπατος, quòd bilem hepatis recipiat; vel, à χαλάω,* laxo; *quòd laxum sit; vel, à κοῖλος,* cavus. 526

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo; *à πνέω,* spiro; *est enim pulmo flatûs et spiritûs dispensator.* 528

Ἀγχίμολος, ε, ὁ κ̧ ἡ, propinquus, qui propè accessit; *usurpatur sæpè ut substant. cum præpositione ἐξ· ut Il. ω. 352. ἀγχίμολον, adverbialiter,* cominus; *à μολέω,* venio, vado, *et ἄγχι,* prope. 529

Γαστὴρ, ἡ, venter. *Gen. γαστέρος, per syncop. γαστρὸς· παρὰ τὸ γῶ,* capio; *quòd sit insatiabilis venter.* 531

Αἴνυμαι, aufero, capio, *αἴνυτο, 3. sing. imperf. Ion. pro ἤνυτο.*

Ἀκρόκομος, ε, ὁ κ̧ ἡ, comatus in vertice; *ab ἄκρος, α, ον,* summus, *et κόμη, ης, ἡ,* coma. *Thraces item dicti, quia cæsariem alebant in bello. Coma enim reverenda in senibus, veneranda in sacerdotibus, terribilis in bellatoribus,* Coul. *ex Ambros.* 533

Πελεμίζω, *fut.* ξω, agito, moveo, quatio, concutio, de gradu dejicio; *πελεμίχθη, 3. sing. aor. 1. pass. à παλάμη, ut sit propriè,* manu moveo. 535

Τετάσθην, extensi fuerant, 3. *dual. plusquamperf. verbi τείνω, fut. ενῶ, p. τέτακα, p. pass. τέταμαι.* 536

Ὀνόω, *fut.* σω, vitupero, *ad ὄνημι,* juvo, prosum; *item,* vitupero, *ὀνόσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. med.* 539

Ἄβλητος, ε, ὁ κ̧ ἡ, illæsus, invulneratus jaculis; *ab α priv. et βάλλω· sed ἀβλὴς, ῆτος, ὁ κ̧ ἡ, epithet. jaculi nondum jacti. Vid. carm.* 117. *hujus libri.*

Ἀνέτατος, ε, ὁ κ̧ ἡ, non vulneratus, *ex α priv. et ετάω,* vulnero.

Δινεύω, circumvagor, circumago, *Æol. pro δινέω, idem; à δίνη, ης, ἡ,* vortex. 541

CLAVIS HOMERICA

IN E'. ILIADIS.

2 ῞ΕΚΔΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, manifestus, conspicuus, *ab* ἐκ, *et* δῆλος, manifestus.

᾿Ακάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus, *id est,* οὐ καμὼν, non laborans; *ejusdem significationis est* ἀκάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, *quod Soli tribuitur,* σ. 239. *quia stare nescit; est et* ᾿Ακάμας, *proprium,* β. 823. *ab* α, *et* κάμνω, fatigo.

5 ᾿Εναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, similis. *Adject. regit casum dativum, et habet aliquando accusativum rei præter dativum personæ, Odyss.* α. 371. θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδὴν, diis assimilis voce; *ab* ἐν, *et* ἀλίγκιος, *idem.*

10 ῎Ηστην, erant, 3. *dual. imperf. poët. pro* ἤτην.

᾿Οπωρινὸς, ἡ, ὸν, autumnalis; ὀπωρινὸς ἀστὴρ, autumnale sidus, *id est,* canicula, *quæ inclinante æstate exoritur; ab* ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus, χ. 27. παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῇ ὥρᾳ, *quia tempestatem æstatis sequitur autumnus; vel,* παρὰ τὸ ὄψ, *et* ὥρα· *est* ὀπώρα (*inquit Etymol.*) τὸ τῆς ὥρας ὄντως πρόσωπον ἔν τε καρποῖσι, καὶ ἄνθεσι θεωρούμενον, *spectabilis terræ facies fructibus et floribus.*

Λελουμένος, η, ον, lotus; *à* λούομαι, *sed Att.* λοῦμαι, lavor.

Παμφαίνω, colluceo, valde luceo, *idem quod* παμφανάω, *suprà* β. 459.

12 ῾Ορμάομαι, *aliquando idem quod* ὁρμάω, *suprà,* impetum cepi, impetu ruo; *est etiam* prodeo, proficiscor; ὁρμηθήτην, 3. *dual. aor.* 1. *pass. ab* ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

16 ᾿Ακωκὴ, ῆς, ἡ, acies, mucro; *ab* ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, *vel potiùs ab* ἀκὴ, cuspis, mucro.

19 Μεταμάζιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, quod medium est inter mamillas; *à* μαζὸς, οῦ, ὁ, mamilla.

᾿Απορούω, *f.* σω, erumpo, exilio; *ab* ὀρούω, irruo, gradu concitato feror; *ab* ὄρω, excito, concito.

21 Περιβαίνω, *fut.* ήσομαι, circumeo; *apud Homer.* circumeo protegendo; *vel,* protego circumeundo; περιβῆναι, *aor.* 2. *infin. ab indic.* περιέβην *quasi à* βῆμι· βῆναι *simpl. legitur,* ν. 459.

23 Νὺξ, κτὸς, ἡ, nox *ante,* caligo *hîc.* 659. *hujus libri accipitur pro morte; à* νύσσω, pungo; *quia oculos pungit.*

24 Πάγχυ, omnino, penitus, *poët. pro* πάνυ, *à* πᾶς.

᾿Ακαχημένος, η, ον, *part. ex* ἀκάχημαι, tristor, *præt. pass. verbi* ἀκαχέω, tristitiâ afficio, *facti ex* ἀχέω, *reduplicatione Atticâ;* ἀκαχήμενος *verò Odyss.* ι. 62. *part. præs. pass. verbi* ἀκάχημι, tristitiâ afficio; *ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor; ἀκάχημαι, μ. 179. ἀκαχέατο· *est et* ἀκαχίζω, ζ. 486. *et* ἀκάχω, θ. 207. *ejusdem significationis; sed* ἀκήχεμαι, tristor, ε. 364.

31 Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, hominum pernicies; *à* βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis, *et* λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies. *Epithet. Martis.*

Μιαιφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inquinatus cæde; *à* μιαίνω, inquino, *et* φόνος, ου, ὁ, cædes; *etiam epithet. Martis.*

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, muros quatiens; *à* πλήσσω, *vel* πλήττω, *Att.* ferio, quatio, vulnero, vexo, *et* τεῖχος, εος, τὸ, murus; *vel reddi potest,* appropinquator murorum ad diruendum; ὁ τοῖς τείχεσι προσπελάζων· *à* πελάζω, appropinquo, *venit* πελάτης, qui appropinquat, *et hinc per syncopen,* πλάτης *et* πλήτης· *est et* τειχεσιβλήτης, murorum eversor; *à* βάλλω, *et* τειχεσιπλήστης, *idem cum* τειχεσιπλήτης· *sed non apud Homerum.*

36 Ἠϊόεις, εσσα, εν, habens magnas ripas, vel litora; *ab* ἠϊὼν, όνος, ἡ, ripa, litus; ἠϊόεις *verò per syncop. pro* ἠϊονόεις.

37 Κλίνω, *fut.* νῶ, *hîc,* in fugam verto, ἔκλιναν, 3. *plur. aor.* 1.

40 Στρεφθέντι, *participium aoristi primi passivi verbi* στρέφω, verto, deflecto; *aliquando* versutè agere.

41 Μεσηγὺς, *vel* μεσηγὺ, *adverb.* in medio, inter; *scribitur etiam sæpè* μεσσηγὺς, *vel* μεσσηγὺ, *à* μέσος, medius.

43 Ἐναίρω, occido, spolio, destruo; *ab* αἴρω, tollo, *fut.* ἀρῶ, *aor.* 1. ἦρα, ἐνήρατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

46 Νύττω, *et* νύσσω, *fut.* ξω, pungo, stimulo, lancino, νύξ' *pro* ἔνυξε, 3. *sing. aor.* 1.

49 Αἴμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cum spiritu leni,* peritus, *per endeian* τοῦ δ', *pro* δαίμων· *sed* αἵμων, *cum spiritu aspero,* cruentus; *ab* αἷμα.

Θήρα, ας, ἡ, venatio; *à* θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, *Iliad.* ο. 324. *quod dicitur quasi* φθὴρ, *à* φθείρω, corrumpo; *unde etiam peculiariter (inquit* Coul.) *bestiæ venenatæ* θηρία *à medicis appellantur; vel* ἀπὸ τοῦ θέειν ῥᾷον, *quòd feræ celeriter currant; hinc* θηρεύω, venor, *et* θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator; θηρήτωρ, ορος, ὁ, *Il.* ι. 540.

Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, acutus, spinosus; *ab* ὀξὺς, εῖα, ὺ, α. 190.

51 Διδάσκω, *fut.* άξω, doceo; *à* δὶ, *et* δάσκω, dispertior, *sive* divido; *vel à* δίδωμι, *et* δαίω, disco; *hinc* διδασκέμεναι, *pro* διδάσκειν, *Il.* ι. 442.

Τὰ ἄγρια. *Vide* γ. 24.

53 Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, sagittis gaudens; *ab* ἰὸς, οῦ, ὁ, *et* χαίρω, *epithet. apud Homer. Dianæ.*

54 Ἑκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus; *ab* ἑκηβόλος, ου, ὁ, longè jaculator; *ab* ἑκὰς, *et* βάλλω.

57 Ἔλασσα, *poëtico pleonasmo pro* ἤλασα, *aor.* 1. *verbi* ἐλαύνω, *quod aliquando significat* trajicio, *ut hîc.*

61 Ἐφίλατο, 3. *sing. imperf. pass. à* φίλημαι, *quod à* φιλέω, *vel potiùs aor.* 1. *med. verbi* φιλέω· *aliquando enim verba circumflexa tempora formant quasi à Barytonis, ut* φιλέω, ῶ, *aor.* 1. ἔφιλα, *unde med.* ἐφιλάμην· *et in imperat. Iliad.* κ. 280. μάλιστα μὲ φίλαι, Ἀθήνη, maximè me ama, Minerva; *alii tamen legunt* φίλε· *vel per syncop. factum à regulari aoristo* ἐφιλησάμην.

62 Τεκτήνατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* τεκταίνω, fabricor, *aliquando* molior; *à* τέκτων, ονος, ὁ, artifex, faber lignarius; *quod à* τεύχω, fabricor.

Ἀρχέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor, *seu* origo malorum; *ab* ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium, *et* κακὸς, ἡ, ὸν, malus.

64 Ἐκθέσφατον, *idem quod* θέσφατον, ου, τὸ, oraculum. *Suprà, γ.* 4. *exprimitur etiam* scientia divina.

65 Καταμάρπτω, *idem quod* μάρπτω, capio, corripio, assequor; *quod dicitur quasi* μάρη ἅπτομαι, manu capio.

Διώκω, *fut.* ξω, fugo, abigo, persequor, sequor; *à* δίω, abigo; *hinc* διωκέμεν, ε. 223. *et* διωκέμεναι, *Odyss.* ο. 278. *pro* διώκει.

66 Γλουτὸς, ου, ὁ, clunis; *quasi* γλοιτὸς· *à* γλοιὸς, ου, sordidus.

67 Διὰ πρὸ, per totum, omnino, prorsus, penitus.

Κύστις, ιος, ἡ, vesica, venter usque ad femora; *à* κεύθω, occulto; *vesica urinam accipit, et occultat; vel à* κύω, pario; *quia urinam parit; vel, à* χύω, fundo.

68 Γνὺξ, genu flexo, super genua; *quasi* γονὺξ, *adverb. à* γόνυ, νος, *vel* ατος, τὸ, genu; α. 406.

Ἔπεφνε, interfecit, 3. *sing. imperf. verbi* πέφνω, *idem quod* φένω.

70 Πύκα, dense; *aliquando etiam,* prudenter, accuratè, *ut hîc; hinc* πυκνὸς, ἡ, ὸν, densus.

73 Ἰνίον, ου, τὸ, nervus cervicis, posterior colli pars; *unde* ἶνες, nervi enascuntur, occipitium; *ab* ἲς, νὸς, ἡ, nervus, vis.

75 Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, *per syncop. factum ex* ψυχηρὸς, frigidus, gelidus; *à* ψύχω, frigefacio.

78 Ἐτέτυκτο, 3. *sing. plusq. perf. pass. verbi* τεύχω, *tanquam ex* τύχω, *usurpatur tantummodo à poëtis; est secunda persona* ἐτέτυξο, μ. 164. *ex primâ* ἐτετύγμην.

80 Μεταδρομάδην, cursim currendo; *à* μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, transcursus; *hoc autem à* μετατρέχω, transcurro; *cujus aor.* 2. ἔδραμον, *præt. med.* δέδρομα.

81 Ἀποξέω, *fut.* έσω, abrado, abscindo, *ex* ἀπὸ, *et* ξέω, *hîc per tmesin.*

83 Κραταιὸς, ὰ, ὸν, durus, fortis, vehemens; *à* κράτος, εος, τὸ, robur; *idem* κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, α. 25.

87 Ἀμπέδιον, per campum, *poët. adverb. pro* ἀνὰ πέδιον· πεδίον, ου, τὸ, campus; *à* πέδον, ου, τὸ, solum, terra: *eodem modo* καππεδίον, *poët. pro* κατὰ πεδίον, ζ. 201.

Πλήθω, *fut.* σω, inundo, *cùm de fluviis et mari dicitur.*

89 Ἰσχανόωσιν, *poët. pro* ἰσχανῶσιν, *ex* ἰσχανάουσιν, reprimunt, coërcent. 3. *plur. præs. ut et Odyss.* θ. 288. ἰσχανόων, *pro* ῶν· *et* ἰσχανόωσαν, ψ. 300. *ubi significat,* cupidus: μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν, cursûs valde cupidam: ἰσχανάω, detineo, inhibeo, comprimo: *ab* ἴσχω, *quod ab* ἔχω· *est et* ἰσχάνω, ξ. 387.

90 Ἀλωὴ, ῆς, ἡ, *et Dor.* ἀλωὰ, locus vitibus et arboribus consitus, vinea, arbustum, campus frumentarius, area, sata, segetes: ἀλωάων, *gen. plur. Æol. pro* ἀλωῶν, *est etiam* ἅλων, ωνος, ἡ, area: *ab* ἀλίζω, congrego: *quod ab* ἅλις, satìs, abundè: *scribunt igitur quidam cum spiritu aspero.*

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde virens, *seu* latè frondens: *ab* ἐρι, valde, *et* θάλλω, germino, vireo.

91 Ἐξαπίνης, repentè, *poët. pro* ἐξαίφνης, ρ. 738. *ex* αἴφνης, subitò: *quod est et* ἄφνω, repentè, subitò: *quasi ex occulto adveniendo, pro* ἀφανῶς, ita ut non appareat, occultè.

Ἐπιβρίθω, *fut.* σω, ingruo magno cum pondere; *à* βρίθω, gravis
sum; *item,* ingruo, *hinc* βριθὺς, εῖα, ὺ, gravis, ε. 746. *et* βριθοσύνη, ης, ἡ,
pondus, ε. 839.

Ὡς οὖν, postquam. 95

Γύαλον, ου, τὸ, concavitas; θώρηκος γύαλον, *id est,* τὸ μέσον, medium 99
thoracis; *propriè,* τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς λέγεται γύαλον, παρὰ τὸ γῶ, *quod
est,* capio.

Διέχω, transfigo, *et* transeo, *hîc,* διέσχε, 3. *sing. a.* 2. *à* διὰ, *et* ἔχω. 100

Παλάσσω, *fut.* ξω, sortior, παλάσσετο, 3. *sing. imperf. pass.* η. 171.
κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε, sortem movete nunc; *vel,* sorte accipite; *sed
hîc* fœdo; *à* πάλλω, vibro.

Κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, equorum 102
agitatores; *à* κεντέω, pungo.

Ἀπόρνυμαι, concitatus alicunde feror, prodeo cum impetu; ἀπορ- 105
νύμενος, ένη, ενον, *part. præs. ab* ἀπόρνυμι, excito; *quod ab* ὄρνυμι. *Su-
prà,* γ. 13.

Δαμάζω, *fut.* σω, *idem quod* δαμάω, subigo, affligo, conficio, occi- 106
do; δάμασσεν, 3. *sing. aor.* 1. *pro* ἐδάμασε.

Ὄρσο, *vel* Ὤρσεο, *pro* ὄρσου, *imperat. pass. Ionic,* σ *inserto, metri gra-* 109
tiâ, excitor; *ex futur.* ὄρσω, *ab* ὄρω.

Πὰρ, *per Apoc. apud poëtas, pro* παρὰ. 112

Διαμπερὲς, *adv.* prorsus, in totum, utrinque, per omnia; *vel,* utrin-
que perforatum; *item,* semper, λ. 377. διὰ δὲ ἀμπερὲς, *per tmes. pro*
διαναπερὲς, *à* διὰ, ἀνὰ, *et* πείρω· *idem* διαμπερέως.

Ἀνακοντίζω, *fut.* σω, ejaculor, emitto; *metaph.* sursum ebullio, subsi-
lio, *ut hîc; ab* ἀκοντίζω, jaculor, *quod ab* ἄκων, οντος, ὁ, telum, jaculum.

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, versatilis, flexilis, tortilis, tortus: *à* στρέφω. *Vid.*
ε. 493.

Φθάμενος, ένη, ενον, *part. aor.* 2. *med. ab* ἐφθάμην· *ab inusitato* φθῆμι, 119
pro quo φθάνω, prævenio, pervenio; *hinc* φθαίη, *aor.* 2. *opt.* κ. 368.
et φθὰν, *part. act.* λ. 51.

Ἐλαφρὸς, ρὰ, ρὸν, levis, agilis instar cervi; *quasi* ἐλαφηρὸς· *ab* ἔλα- 122
φον φέρων, ferens cervum; *hinc* ἐλαφρῶς, *adverb. Odyss.* ε. 240.

Ἄτρομος, όμου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; *ab* α *privat. et* τρόμος, ου, ὁ, timor; 126
à τρέμω, timeo; *quod à* τρέμω, *idem.*

Σακέσπαλος, ου, ὁ, scuti vibrator, *à* σάκος, εος, τὸ, scutum, *et* πάλλω,
vibro.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, tenebræ, caligo, nubes; *quasi* ἄγαν ἀλύουσα, Coul. 127
fortasse, inquit Harm. ab ἄχος *et* λύω, *sub noctem obrepente somno do-
lor consopitur, et mala nostra leniuntur.*

Οὐτάμεν, *Ion. Dor.* οὐτάμεναι, φ. 68. *pro* οὐτάναι, *præs. inf. ab* οὔτημι, 132
vulnero; *ab* οὐτάω.

Καὶ πρὶν περ, *per tmes. pro* καίπερ. 135

Εἰροπόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, laniger; *ab* εἶρος, εος, τὸ, *seu* ἐριόν, lana, vellus, et 137
πόκος, ου, *idem; quod à* πείκω, pecto, carpo, tondeo, *nisi potiùs sit ab*
εἴρω, necto: *quasi vellera innexa habens.*

Χραύω, *fut.* σω, ferio, saucio, leviter vulnero, perstringo, *propriè,* 138
leviter vulnerans sanguine corpus inquino; *à* χράω, coloro, tingo;

quod habet et alias significationes, nempe, commodo, oraculum edo; *item,* invado furiosè.

140 Καταδῦμι, *et* -δύω, *et* καταδύνω, ingredior, demergo, lateo, occultor, mergo, vereor; *vel,* non audeo.

"Ερημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* ος, η, ον, solitarius, desertus; *ponitur in neutro genere subintellecto substant.* ὄϊς, ovis; *formatur ab* ἤρεμος, quietus et placidus: *quod per metath. literarum, ab* ἥμερος, mansuetus, *mutato spiritu; vel,* παρὰ τὸ ἔραν μόνην ἔχειν, *quia solam terram habet, qui solitario vivit.*

141 'Αγχιστῖνος, *et* ἀγχιστῆνος, η, ον, *ab* ἄγχι στὰς, propè stans; ἀγχιστῖνοι, *id est,* πυκνοὶ, ἐπάλληλοι, densi, conferti, alii aliis contigui, &c. *ab* ἄγχι, *et* ἵστημι.

'Επ' ἀλλήλοισι, κέχυνται, 3. *plur. perf. pass. verbi* ἐπιχύω, infundo, *aliquando dicitur de multitudine, cùm in aliquem locum catervatim se refundit, vel confluit; ab* ἐπὶ, *et* χύω.

145 Κληῒς, ΐδος, ἡ, clavis; *quâ ostium aperitur, ut* ζ. 89. οἴξασα κλῆϊδι θύρας, aperiens clave valvas; *item,* vectis, *seu* quicquid januam clausam continet, *ut* ω. 454. ἀνοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, aperiens magnum claustrum januarum; *item,* sedes nautica, transtrum, *ut Iliad.* π. 170. πεντήκοντ' ἔσαν νῆες, &c. *et paulò pòst,* πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι, quinquaginta erant viri in transtris; *item, pars corporis, ut hîc. Vide* πολυκλῆϊς, β. 73.

146 Αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix, loci augustia; *ab* αὐχέω, glorior, *Batrach.* 57. *quia gloria et vanitatis signum in erectâ cervice; hinc* αὐχένιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, cervicalis, *Odyss.* γ. 450.

Εἰργάθω, prohibeo, distraho, *ut hîc; dissolutione poëticâ,* ἐέργαθον, *pro* ἔεργαθον, *in imperf. ab* ἔργω, *vel* εἴργω, *idem.*

150 Κρίνομαι, *in voce mediâ aliquando significat,* conjecturam de re aliquâ facere, explorare, et examinare, *ut hîc;* ἐκρίνατ' ὀνείρους, conjecturam de somniis fecit; ἐκρίνατ' *pro* ἐκρίνατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

154 Κτέαρ, ατος, τὸ, possessio, prædium; *à* κτῆμα, ατος, τὸ, *suprà* γ. 71. κτεάτεσσι, *poët. pro* κτέασι, *dat. pl.*

156 Γόος, ου, ὁ, *ut* νόος, νοῦς, lamentatio, luctus, *à* γοάω, lugeo.

158 Χηρωσταὶ, οἱ, qui succedunt in hæreditate viro viduo, et filiis carenti, *à* χῆρος, ρα, ρον, viduus, desertus; *hinc* χηρόω, desolo, vasto, orbo.

Δατέομαι, divido; *idem* δάζομαι, *et* δαΐζω, *à* δαίω· δατέοντο, *poët. sic* δατεῦντο, ψ. 121. *Ion. pro* ἐδατέοντο, 3. *plur. imperf.*

Κτῆσις, εως, ἡ, *idem quod* κτέαρ.

160 Εἰν, *pro* ἐν, *poët.*

161 'Εξάγνυμι, *fut.* ξω, frango, rumpo: *potiùs quàm* ἐξάγω *usurpatur; mutuatur tamen tempora ab* ἄγω, *hîc per tmesin.*

162 Πόρτις, ιος, ἡ, vitula, juvenca; παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν, καὶ νομὴν ἔρχεσθαι, *quòd recèns ad pastum eat;* πόρις, *idem et* πόρταξ, κος, ὁ, vitulus; *hinc* πορτιτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, terra vitulos nutriens, *Hymn. in Apol.* ο. 21.

Ξύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, locus arboribus consitus, sylva; *à* ξύλον, ου, τὸ, lignum, materia, *et* ἔχω.

167 Κλόνος, ου, ὁ, tumultus, strepitus, motus qualis est tumultuantium.

᾿Εγχειάων, hastarum, *gen. pl. Æol. ab* ἐγχεία *vel* ἐγχείη, *ab* ἔγχος.
᾿Εΐσκω, *poët.* assimilo; *ab* εἴκω, similis sum. 181
Αὐλῶπις, ιδος, galea; *ab* αὐλωπὸς, fistulæ instar, *ex* αὐλὸς, ου, ὁ, tibia; 182
item, quicquid angustum est, et oblongum, *et* ὤψ, oculus; *nam galea quasi in fistulam abit, id est, in angustam et oblongum.*

Εἰλύω, *fut.* σω, volvo, *cum aspero, ut* φ. 319. αὐτὸν εἰλύσω ψαμάθοισιν, eum involvam arenis; *sed med. et pass. cum tenui* εἰλύομαι, volvor, *item,* intego, induo, *ut hîc; item,* involvo, occulto, *ut Od.* ξ. 479. σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους, scutis coöperientes humeros; *nisi sit synecdochicè accipiendum; hinc* εἰλύαται, μ. 286. *pro* ἔλυνται, *quasi ab* ἔλυμι· *hinc etiam* εἴλυμα, τος, τὸ, *Odyss.* ζ. 179. integumentum; *ab* εἰλέω, *seu* εἴλω, volvo. 186

Κιχήμενος, η, ον, *à* κίχεμαι, assequor; *à* κίχημι *idem, pro* κιχέω, invenio, accedo, consequor, apprehendo. 187

᾿Εφάμην, *hîc,* putavi, *potiùs quàm* dixi. 190
Αἰδωνεὺς, έος, *vel* ηος, ὁ, Pluto; *ab* Αἴδης, ου, ὁ, Orcus.
῎Εμπης, *Ion. pro* ἔμπας, tamen. 191
Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus; *a* κοτέω.
Πρωτοπαγὴς, έος, ὁ, primus vel recèns compactus; *à* πρῶτος *et* πήγνυμι. 194
Νεοτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper factus; *à* νέος, *et* τεύχω.
Πέπτανται, expansa sunt; *perf. pass.* πέπταμαι, *pro* πεπέταμαι, *per syncop. à* πετάζω, expando; *sed aliqui putant esse perf. pass. verbi* πτῆμι.

Δίζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, bijugis, *à* ζυγὸς.
῞Ιστημι, statuo, *præt.* ἕστακα, *neutram significationem accepit,* stare. 196
Ion. ἕσταα, ἑστᾶσι, *per contractionem pro* ἑστάασι· *aut regulariter ab* ἕστημι, *Ion. reduplicat. pro* ἵστημι· *hinc* ἕσταμεν, *Odyss.* λ. 464. ἕσταμεν ἀχνύμενοι, stabamus tristes; *et* ἕσταμεν, δ. 342. *et* ἑστάμεναι, κ. 480.

Κρὶ, hordeum, *neutrius generis; à* κριθὴ, ῆς, ἡ, *idem; aut* κρῖ, *pro* κρίμον, *per Apoc. quod secundum Suidam significat aliquando* hordeum.
῎Ολυρα, ας, ἡ, legumen quoddam, far, pabulum *in genere.*
Αἰχμητὰ, *pro* αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, *poët. ut dicitur.*
Ποιητὸς, ἡ, ὸν, factus, fabricatus; *à* ποιέω, facio. 198
᾿Εμμεμαὼς, υῖα, ος, gliscens, cupiens, ulteriùs progredi cupiens; iracundo impetu concitatus, ductus; *à* μεμαὼς. 199

᾿Αρχεύω, *idem quod* ἄρχω, impero, præsum. 200
Φείδομαι, parco, miseror, ignosco; *item* parcè utor, abstineo; *hinc* φειδὼ, όος, ἡ, η. 409. lucrum, *Odyss.* ξ. 92. parsimonia; *et* φειδωλὴ, ῆς, ἡ, χ. 244. *sed* φειδὼν, *Odyss.* ξ. 316. *est proprium; dicitur* φείδομαι *quasi* φεύγω τὸ δοῦναι, *quòd parcus et tenax dare refugiat.* 202

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, esca, alimentum; *à* φέρβω, alo; *quasi* φέρων βίον.
Εἴωθα, *præt. med.* ἔθω, soleo, ex consuetudine facio; ω *addito per pleonasmum.* 203

῎Εδμεναι, edere, *Att. et per syncop. pro* ἐδέμεναι, *Dor. et poët. pro* ἔδειν, *verbi* ἔδω.
῎Αδδην, multùm, affatim, *adv.*
Πίσυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fretus, fidens, *à* πείθω, persuadeo. 205
Πάσσαλος, ου, ὁ, paxillus, clavus ligneus; *à* πήσσω, figo. 209

213 Ὑψερεφὴς *hîc, et* ὑψιρεφὴς, *Odyss. ν. 5. metri causâ pro* ὑψηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Iliad. ι.* 578. altum tectum habens, altus; *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo, *et* ἐρέφω, tego.

214 Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus; *apud Homer.* externus vir, hostis; *ab* ἄλλος, alius.

216 Διακλάω, *f.* σω, frango; *à* κλάω, *idem;* διακλάσσας, *poët. pro* διακλάσας, *part. aor.* 1.

218 Πάρος, antea, priùs, *adv.*

223 Κραιπνὰ, celeriter, *neut. plur. adverb. pro* κραιπνῶς· *à* κραιπνὸς, ἡ, ὸν, celer, rapidus; *ab* ἁρπάζω· *nam* raptim, rapidè, *et* velociter, *idem significant, Harm.*

226 Μάστιξ, γος, ἡ, flagellum; *à* μάσσω, subigo; *vel à* μάλα, *et* στίζω, pungo: *quia quodammodo exstimulat; hinc* μάστις, ιος, *Od. ο.* 182. *et* μαστίω, *ρ.* 622. *et* μαστίζω, *ε.* 366.

Σιγαλόεις, εσσα, εν, splendidus, varius; ob pulchritudinem silentium et admirationem inducens; *à* σιγάω, admiror, sileo.

231 Ἡνίοχος, όχου, ὁ, auriga; *ab* ἡνίον, ου, τὸ, habena, *et* ἔχω· *est et* ἡνιοχῆες, *ab* ἡνιοχεὺς, έος, ὁ, *ε.* 505. *idem; hinc* ἡνιοχεύω, *λ.* 103. aurigor.

233 Ματάω, *f.* ήσω, torpescere, vanè tempus conterere, à scopo aberro; *à* μάτην, frustrà; *hinc* ματίη, ης, ἡ, stoliditas, *Odyss. κ.* 79.

236 Μονώνυξ, *sive per syncop.* μώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, solidipes, habens ungulas solidas; *à* μόνος, η, ον, *et* ὄνυξ, χος, ὁ, unguis; *à futur.* τοῦ νύσσω, *pleonasmo* τοῦ ο, *est enim pars corporis ad fodicandum accommodata.*

243 Κεχαρισμένος, η, ον, charissimus, gratus, *item,* qui beneficium contulit; *à* χαρίζομαι.

245 Ἶς, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus, vires; *sic hîc; quoniam in fibris maxima pars virium consistit.*

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, *ab* α *privat. et* πέλεθρον, *poët. pro* πλέθρον, ου, τὸ, jugerum.

248 Ἐκγεγάμεν, *poët. pro* ἐκγεγαέμεν, *Doric. pro* ἐκγεγαέναι, *quod est infin. ex præt. med.* ἐκγέγαα, *quod formatur ex futuro secundo* ἐκγαῶ, *mutuato ab* ἐγκάω· *ex verbo* ἐκγείνομαι· *nisi potiùs sit formandum, quasi ex* γέγημι, *cujus infin. esset* γεγάναι, *Dor.* γεγάμεν.

Χαζώμεθ', recedamus, 2. *pl. subj. verbi* χάζω.

253 Ἀλυσκάζω, evito, effugio; *interdum absolutè,* fugio, *ut hîc; ab* ἀλύσκω, *idem; aliquando (ut annotat Eustath.) esse extra conspectum alicujus, propter loci intervallum, ut Od. μ.* 335. διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους, per insulam progrediens, extra conspectum sociorum essem; *ab* ἀλέω *seu potiùs* ἀλέομαι, vito; *item* congrego; *sed primariâ significatione est,* molo.

255 Ὄκνος, ου, ὁ, cunctatio, ignavia, metus; *hinc* ὀκνείω, *et* ὀκνέω, pigresco; sum tardus, piger; vereor, non audeo, dubito, piget: *dicitur autem* ὀκνέω, *quasi* οὐ κινέω.

256 Εἶμι, eo, *vel* ibo; *nam præsens hujus verbi frequenter apud poëtas usurpatur pro futuro.*

Πάλιν, αὖτις, rursus; *ob majorem vehementiam; jungitur et* αὖθις *cum* πάλιν, *Il. β.* 276. *significat et* postea, *Od. ξ.* 405. αὖθις δὲ κτείναιμι, posthac interficiam.

Ἀποίσετον, *fut.* 1. *ab* ἀποφέρω, aufero, refero, *à* φέρω, *fut.* 1. οἴσω, *tan-* 257
quam ab οἴω.

Γ῀ουν *pro* γὲ οὖν, modò, igitur, certè, saltem. 258

Πολύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sapiens ; πολύβουλος Ἀθήνη, consultrix Minerva, 260
utpote è Jovis cerebro nata, et literarum præses ; à πολὺς, *et* βουλὴ, ῆς,
ἡ, multum consilii.

Ἐρυκακέω, *vel* ἐρυκάκω, ζ. 90. inhibeo, arceo; *ab* ἐρύκω, *idem ; hoc* 262
verò ab ἐρύω, traho, custodio; *est* ἐρυκανάω, *Od.* α. 199. *et* ἐρυκάνω, *Od.*
κ. 429. *idem.*

Ἄντυξ, υγος, ἡ, ambitus et circumferentia; *propriè* currûs; *et hemi-
cycli (inquit Didymus) in sede aurigæ, ubi equorum habenæ aptan-
tur ; transfertur et ad alia, ut Iliad.* ζ. 118. ἄντυξ ἀσπίδος, orbis cly-
pei; *aliquando pro temporis circulo, quòd tempus circumagi videatur ;
ab* ἄνω, *et* τεύχω, fabricor; *quòd sit fabrica in altum tendens, sive struc-
tura elevata.*

Ἀτιτάλλω, alo, curiosè nutrio, et curo; *ab* ἀτάλλω, *idem, vel,* au- 271
geo, adolesco; *ab* ἀταλὸς, ἡ, ὸν, mollis, tener, puerilis.

Φάτνη, ης, ἡ, stabulum, præsepe; *dicitur quasi* φάγνη· παρὰ τὸ φαγεῖν.

Κἂν, sanè, *hîc ; ex* καὶ, *et* ἂν, *particula potentiali : significat* etiamsi, 273
quamvis, sive, saltem, *et ita componitur ex* καὶ, *et* ἐὰν, *si verò sine ac-
centu scribatur,* κἀν *est pro* καὶ ἐν.

Βέβληαι, *pro syncop. pro* βέβλησαι, 2. *singul. præt. pass. Ionic. hinc* 284
βεβλήαται, *Ion. pro* βέβληνται, λ. 656. *et* βεβλήατο, *pro* -ηντο, ξ. 28. *Vid.*
βεβολήατο, ι. 3.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, imus venter, inter thoracem et os, quòd ad ilia per-
tinet; *à* κενεὸς, ά, ὸν, vacuus, inanis; *à* κενὸς, ὴ, ὸν, *idem, quòd illa pars
corporis sit* κένος ὀστέων, *ossibus expers.*

Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, *pro* ἀνασχήσεσθαι, *fut.* 1. *inf. med. verbi* 285
ἀνέχω.

Ἁμαρτάνω, aberro; *item* erro, hallucinor, *fut.* 1. ἁμαρτήσω, *aor.* 2. 287
ἥμαρτον, *pro quo poëtæ dicunt* ἤμβροτον, *mutando* α *in* β, *et inferendo
pleonast.* ο.

Ἆσαι, *aor.* 1. *inf. verbi* ἄδω, satio; *at* ᾄδω, ᾄσω, ι *subscript.* cano. 289

Ταλαύρινος, ου, patiens, ærumnarum fortis, audax; *à* ταλάω, suffero,
patior.

Ῥὶν, *vel* ῥὶς, ἡ, *genit.* ῥινὸς, nasus ; *à* ῥέω, fluo ; *quòd per nares effluant* 291
mucor et superfluæ sordes cerebri ; ῥινὸς, οῦ, ὁ, *vel* ἡ.

Περάω, *fut.* άσω, *vel* ήσω, transfigo, transmitto, *sic hîc.*

Ἀτειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, noxius, *poët. pro* ἀτηρὴς, *ab* ἀτάω, lædo. 292

Παρέτρεσσαν, trepidârunt, 3. *plur. aor.* 1. *part. gem.* σ, *verbi* παρα- 295
τρέω.

Κτάμεναι, *Dor.* κτάμεν, *Ion. pro* κτάναι· *à* κτῆμι, interficio; *quod à* 301
κτείνω, *idem.*

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxendix; τὰ ἰσχία, clunes; *ab* ἰσχεῖν, *quòd illæ partes* 305
sedentes sustineant.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavitas quæcunque; *item,* cavitas coxæ, sinus in 306
quo caput femoris vertitur, *ut hîc : imò,* quivis sinus ossium altiùs
descendens, qui alterius ossis caput excipit; *item* vasculum, *seu* pocu-

lum concavum, *ut Il. χ.* 494. *quod Hymn.* 47. *forma est κότυλος, aliquando est,* vola manûs; *unde κοτυλήρυτον αἷμα, ψ.* 34. multus sanguis, *id est, τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυσθῆναι δυνάμενος,* quantum utrâque manûs volâ hauriri potest; *sed Odyss. ε.* 433. *πρὸς κοτυληδονόφιν· à κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη,* acetabulum, cavum illud in quo femoris caput vertitur; *à κέω, seu κεῖμαι,* jaceo, positus sum.

307 Θλάω, *f.* σω, frango, collido, contundo; *verbum à sono fictitium; θλάσσε, poët. pro ἔθλασε.*

309 Παχὺς, εῖα, ὺ, *hîc.*

313 Βουκολέω, *f.* ήσω, pasco oves, multùm curo, *et* amo; *à βουκόλος, ου, ὁ, ν.* 571. *à κόλον, ου, τὸ,* cibus, *et βοῦς,* bos, *ὁ vel ἡ, vel παρὰ τὸ κονεῖν, περὶ τοὺς βοῦς,* quòd bobus inserviat; *vel, quasi βουκόμος, ut ἱπποκόμος,* boum custos; *à κομέω,* curo; *hinc βουκολία, ας, ἡ,* boum cura, *Hymn. in Merc.* 495.

314 Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, mensura sex palmorum; *est etiam* pars brachii, *vel* brachium, lacertus, *ut hîc; ἀπὸ τοῦ πεπηγέναι, quòd summo brachio compingatur, λ.* 375. *πῆχυς accipitur pro eâ parte arcûs, quæ sagittam sustinet.*

315 Πτύγμα, τος, τὸ, plicatura; *à πτύσσω,* plico.

317 Ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο, animam eriperet, *per tmesin pro ἀπέλοιτο, Ion. pro ἀφέλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἀφαιρέω.*

319 Συνθεσία, ας, ἡ, pactum, mandatum; *συνθεσιάων, gen. plur. Æol. à συντίθημι.*

320 Τάων, *Æolic. pro τῶν, ab ὁ, ἡ, τὸ, pro τούτων,* harum.

322 Τείνας, ασα, αν, tendens, *part. aor.* 1. *verbi τείνω.*

326 Ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *propriè de numero pari; metaph.* integer, perfectus; *exponitur etiam,* aptus, consentaneus; *ab ἄρω.*

329 Μεθέπω, quæro, sector, investigo; *μέθεπε, 3. singul. imperf. Ion. pro μέθειπε, ab ἕπομαι,* sequor.

Κρατερώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, fortis unguibus; *à κρατερὸς, et ὄνυξ.*

330 Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus, *à Κύπρος,* Cyprus, *insula in quâ Venus nata est, vel, quasi κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα,* concipere præbens.

336 Μετάλμενος, *pro μεθαλλόμενος, η, ον, per syncop.* insiliens; *ab ἅλλομαι, mutato spiritu aspero in tenuem.*

337 Ἀβληχρὴς, έος, *et ἀβληχρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ,* debilis, invalidus; *à βληχρὸς, idem, cum α epitatico; βληχρὸς autem, si sit* debilis, *deducitur παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, ut sit ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκώς· quidam tamen volunt significare,* validus, robustus; *ut sit ὁ καταβάλλων.*

Εἶθαρ, *poët.* statim.

Ἀντετόρησα, perfodi; *à τορέω,* perforo, *à τερέω, idem.*

339 Θέναρ, αρος, τὸ, palma, vola, planta pedis; *παρὰ τὸ σθένος,* robur; *vel, παρὰ τὸ θέσεως εἶναι χωρίον, quòd sit receptaculum in quo reponuntur ea quæ dantur; vel, παρὰ τὸ θείνειν,* extendere; *quòd extenditur vola.*

340 Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, *propriè,* sanguis crudus; *apud Hom. est* humor, qui à diis fluxit vulneratis; *nam istos affirmat esset ἀναίμονες· nisi malis ἰχῶρ, esse deorum, αἷμα verò hominum sanguinem, et cæterorum animalium.*

Σῖτος, ε, ὁ, frumentum, panis, fruges, et cibus *in genere ; annotant* 341
Grammatici σῖτον *pro frumento masculinum esse ; pro cibo, neutrum.*

Ἄναιμος, ε, *et* ἀναίμων, ονος, ὁ κ̀ ἡ, sanguinis expers ; *ab* α *privat.* 343
et αἷμα, ατος, τὸ, sanguis. *Dii sunt* ἀναίμονες ἐπεὶ ἐ τρέφονται, ἀθάνατοι δὲ ὅτι ἀναίμονες· ὁ γὰρ θάνατος ψύξει τε θερμε γίνεται, *Didym.*

Κάϐϐαλεν, prostravit, dejecit, *poët. pro* κατέϐαλε, *aor.* 2. *ind. act. verbi* καταϐάλλω.

Ἑτέρωθι, alibi, alio loco ; ἑτέρωθεν, alterâ ex parte ; *ab* ἕτερος, alter.

Πωλήσεαι, versaberis, 2. *sing. fut.* 1. *med. Ion. pro* πωλήσῃ, *verbi* πωλέω.

Ἀλύω, *fut.* σω, errabundâ mente afficior et incertâ; *item,* erro, 351
mente langueo, mœrore confectus : ἐν ἄλῃ τὴν ψυχὴν ἔχω, *Eustath. vel, secundum Etymologum, ab* ἀλῶ, vagor ; *quòd qui anxii sunt vagari solent ; vel, ex* α *privat. et* λύω, solvo, *ut sit* ἀλύω, *quasi solutionem malorum non invenio, interdum significat,* morderi, angi, *vel* ringi animo, *ut hîc ;* ἀλύσσω, *autem,* χ. 70. *ubi Priamus de canibus ejus sanguinem bibituris loquitur, ab aliquibus explicatur ;* ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες, præ crapulâ disrupti ; *ab aliis quasi* ἐν ἁλὶ ὄντες, fluctuantes in salo ; *ab aliis* ἐν ἄλῃ ὄντες, anxii animo, *seu* ἄγαν λυττῶντες, valde efferati, Coul. *ex Didym.*

Μελαίνομαι, nigresco ; μελαίνετο, 3. *sing. imperf. Ion.* ἀ μελαίνω, ni- 354
grum reddo.

Ἀὴρ, έρος, ὁ, aër ; *in fœmin. autem,* caligo : ἠὴρ, ὁ, *vel* ἡ, *pro* ἀὴρ, 355
quod etiam in fœmin. tantùm significat, caligo.

Χρυσάμπυξ, κος, ὁ, aureas habenas habens ; ἀ χρυσὸς, ε, ὁ, *et* ἄμπυξ, 358
κος, ὁ, *vel* ἡ, illud vinculum quod cohibet, et constringit comas sparsas in equorum frontibus ; *item,* muliebris capitis ornatus, quo constringuntur fluxi crines : vitta ; *item* lorum, habena, frænum ; *hîc et alibi,* χρυσάμπυξ *est epithet. equorum ; sed Hymn.* 5. *ver.* 12. ὧραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, horæ ornatæ fuerunt aureis frænis ; *vel,* horæ aurea fræna moderantes ornatæ fuerunt.

Ἤτεεν, *imperf. verbi* αἰτέω, peto.

Ἄχθομαι, *fut.* ήσομαι, gravor, ingemo sub pondere. *Metaph.* ægrè 361
fero ; *ab* ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus. *Metaph.* dolor gravis ; *ab* ἄχος, εος, τὸ, *pleonasmo* τε θ.

Λάζετο, cepit, 3. *sing. imperf. Ion. verbi* λάζομαι. 365

Μαςίω *et* μαςίζω, *fut.* ίξω, flagello, flagris *vel* scuticâ cædo ; ἀ μάςιξ, 366
γος, ἡ, flagrum, scutica, ε. 226.

Ἐλάαν, *poët. pro* ἐλᾶν, *præs. infin. ab* ἐλαύνω, *vel* ἐλάω.

Πετέσθην, volabant, 2. *dual. imperf. Ion. pro* ἐπετέσθην, *verbi* πέτομαι.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, *pro* ἔδαρ, esca, dapes, *ab* ἔδω, edo. 369

Γενασι, *Ion. pro* γόνασι· *ex* γόνυ, γόνατος, τὸ. 370

Διώνη, ης, ἡ, Dione. *Dea maris, et mater Veneris ; sic dicta est* ἀπὸ τε Διὸς, *quæ primùm Jovi nupsit ; vel, quasi* ἡ διδεσα τὰς τῆς γενέσεως ἡδονὰς, *pariens veneris voluptates ; vel,* ἀπὸ τε διαίνεσθαι ἀπὸ τῶν ὑετῶν, *quòd imbribus cœli irrigatur ; eadem enim est cum Terrâ,* Coul.

371 Ἀγκαὶ, ulnæ, *inusitat. nomin. à quo accusat.* ἀγκὰς, *quod quia exprimitur hîc* ἀγκὰς ἐλάζετο, *et Il.* ω. 227. ἀγκὰς ἑλεῖν, &c. *adverbium à quibusdam putatur,* inter ulnas; *hinc* ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna; *item* ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ· *hinc* ἀγκάζομαι, ulnis complector, *et* ἀγκαλίζομαι, *idem.*

Κατέρεξεν, demulcebat, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* κατερέζω.

374 Ἐνωπῆ, manifestè, coram, quasi in conspectu. *Dativus adverbialiter usurpatur; ab* ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, aspectus; *ab* ἐν, *et* ὢψ, ὀπὸς, ὁ, oculus.

387 Κέραμος, άμου, ὁ, terra figularis; *item,* tegula, quodvis vas ex terrâ factum; *aliquando,* dolium, urceus, hydria, *ut Iliad.* ι. 465. πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο, multum autem ex doliis vinum bibebatur; *dicitur quasi* ἔραμος, *ab* ἔρα, terra; *hinc* κεραμεὺς, έος, ὁ, figulus, σ. 601. *et* κεραμήϊος, *Ion. pro* κεραμεῖος, ία, ον, figulinus, *Hym.* 47. *carm.* 13. *item,* carcer, *ut hîc.*

388 Ἆτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis, *per crasin pro* ἄατος· *ab* ἄδω, satio, expleo, *et* α *privat. vel ab* ἀδέω, tædio afficior.

389 Μητρυιὰ, *Ion.* μητρυιὴ, ῆς, ἡ, noverca; *à* μήτηρ, mater.

393 Τριγλώχιν, ος, ὁ, tricuspis; γλωχὶν, ένος, ἡ, cuspis, acies.

394 Ἀνήκεστος, έστου, ὁ καὶ ἡ, insanabilis; *ab* α *privat. et* ἀκεστὸς, ὴ, ὸν, sanabilis; *quod ab* ἀκέομαι.

396 Ὡὐτὸς, idem, *pro* ὁ αὐτὸς· *sunt et* τωὐτέου, τωὐτέῳ, τωὐτὸ, *pro* τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, τὸ αὐτὸ, *sed non apud Homerum.*

397 Πύλος, ου, ὁ, *idem quod* πυλὴ, ῆς, ἡ, porta.

400 Ἠλήλατο, *pro* ἐλήλατο, 3. *sing. plusq. perf. ind. pass. verbi* ἐλαύνω, *facientis præt. pass.* ἐλήλαμαι, *repetitis Atticè duabus initialibus literis præsentis.*

Κήδω, lædo, ango, mœrore afficio, *ut hîc; à* κῆδος, εος, τὸ, mœror; *sed* κήδομαι, *f.* σομαι, α. 56. curam gero, solicitus sum de re aliquâ; *est et* κηδέω, *f.* έσω *et* ήσω, curo, ω. 240. ἤλθετε κηδήσαντες.

Ὀδυνήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, expellens dolorem; *ab* ὀδύνη, ης, ἡ, dolor, *et* φάω, occido; ῥίζαν βάλε ὀδυνήφατον, λ. 845.

402 Καταθνητὸς, ὴ, ὸν, mortalis; *ex* κατὰ, *vacante, et* θνητὸς, ὴ, ὸν, mortalis.

403 Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, gravia operans, horrenda et violenta patrans; *ab* ὄβριμος, ίμου, ὁ καὶ ἡ, potens, fortis, minax, *et* ἔργον, ου, τὸ, opus.

Αἴσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* η, ον, παράνομος καὶ ἄδικος, impius, iniquus, indecens; malus; *quasi* ἀαίσυλος, *ab* α *privat. et* αἶσα, ης, ἡ, sine æquo et justo; *vel, quasi* αἶσαν συλάων, deprædans contra jus et fas; *vel* partem et portionem deprædans; *vel ab* αἶσαι, lædere.

408 Παππάζω, invoco patrem aut avum, dico pappa, abblandior patri, ut infantes; *à* πάππας, ου, ὁ, pater, vox liberorum ad patrem, *Od.* ζ. 57.

412 Ἀδρηστίνη, ης, ἡ, Adrasti filia, *regis Argivorum,* β. 830. *qui primùm Nemesi templum posuit, à quo ipsa scelerum ultrix Nemesis dicta est* Ἀδράστεια, *Ion.* Ἀδρήστεια, β. 828.

413 Οἰκεὺς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, domesticus servus, *ab* οἶκος, ου, ὁ, domus.

Κουρίδιος, ίου, ἡ, juvenilis; *plerumque ei tribuitur, qui juvenili ætate* 415
uxorem duxit; capitur sæpè pro legitimo desponsato; sic κουριδία, ας,
ἡ, α. 114. quæ juvencula uxor est, *seu* quæ virgo nupsit; *à* κοῦρος,
poët. pro κόρος, ου, ὁ, juvenis; *hinc* κόρη, ης, ἡ, puella, virgo.

Ἄλθω, ἀλθαίνω, *et* ἀλθέω, medeor, sano; *item*, augeo, ἄλθετο, 3. *sing.* 417
imperf. pass. pro ἤλθετο, *amisso augmento.*

Κατηπιάω, *à* κατὰ, *et* ἠπιάω, mitigo, placo; *ab* ἤπιος, ία, ιον, clemens, mitis, benignus; κατηπιόωντο, *poët. pro* κατηπιῶντο, *ex* κατηπιάοντο, 3. *plur. imperf. pass.*

Ἀνίημι, *hîc*, stimulo; *vel*, solicito; ἀνεὶς, εῖσα, ἐν, *part. præs.* 422

Ἔκπαγλα, *adverb.* vehementissimè *hîc. Vid.* α. 146. 423

Καῤῥέζων, ουσα, ον, demulcens; *part. præs. verbi* καταῤῥέζω. 424

Εὔπεπλος, *sive* Εὔπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, stolatus, pulchrum habens peplum; *ab* εὖ, bene, *et* πέπλος.

Περόνη, ης, ἡ, fibula, acus, acicula; *à* πείρω, transeo, *vel* infigo; 425
quoniam subnectitur oræ vestimenti, eique inseritur et infigitur; hinc περονάω, *fut.* ήσω, η. 145. transfodio, *et* περονάομαι, fibulâ connecto, substringo fibulâ, *vel* aciculâ, κ. 133.

Καταμύξατο, laceravit, perstrinxit, 3. *sing. aor.* 1. *med. Ion. verbi* καταμύσσω.

Ἀραιὸς, ὰ, ὸν, tenuis, rarus, laxus, mollis; *item*, imbecillis: *metaph. ab* α *epitatic. et* ῥαίω, consumo.

Μετέρχομαι, adeo; πόλινδε μετέρχεο, civitatem adi, ζ. 86. inquiro; 429
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, patris rumorem inquiro, persequor; ἀλλὰ μέτελθε, sed persequere, φ. 422. supplicium de aliquo sumo, animadverto in aliquem; accedo, pertranseo, adeo, *propriè: item*, tractare aliquid, *ut hîc.*

Ἅζετο, venerabatur, 3. *sing. imperf. Ion. verbi* ἅζομαι. 434

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, *ex* ἰὸς, sagitta, *et* χέω, fun- 447
do.

Ἄδυτον, ύτου, τὸ, adytum; *ab* ἄδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet 448
ingressus. *Adytum autem est illa pars templi, in quam nulli præter sacerdotem ingredi licet; ab* α *privat. et* δῦμι, ingredior.

Κυδαίνω, *fut.* νῶ, honoro, decoro, laudo, honorificè tracto; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria; κύδαινον, 3. *pl. imperf. Ion. pro* ἐκύδαινον.

Εἴδωλον, ώλου, τὸ, simulachrum, imago, effigies; ἡ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον 449
εἰκών· *ab* εἶδος, εος, τὸ, forma; *quod ab* εἴδω, video.

Λαισήιον, ου, τὸ, scutum oblongum, *vel* breve scutum; parmula: 453
à λάσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus; *quia scuta pellibus hirsutis obducebantur; vel, à* λαιὸς, ὰ, ὸν, sinister, *quòd in sinistrâ gestabantur.*

Καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus, emolumentum; *item*, junctura manus cum 458
cubito; *item*, vola, *sic hîc.*

Πέργαμος, άμου, ἡ, Pergamus; *urbs Asiæ insignis, ita dicta, quòd* 460
editâ in rupe sit sita. Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Ἐς τί, quousque? 465

Φλοῖσβος, ου, *Ion.* οιο, ὁ, *propriè*, sonitus in aquâ, *per onomat.* mur- 469
mur, tumultus, *ut hîc.*

472 Πῆ, *interrogat.;* quî? quonam modo? quà? quò? *ab* ᾗ, quatenus, quomodo; *ab* ὃς, ἣ, ὅ.

Ἔχεσκες, habebas, 2. *sing. Ion. pro* εἶχες, *verbi* ἔχω.

474 Γαμβρὸς, ȣ, *Ion.* οῖο, ὁ, gener, ζ. 177. socer, ν. 464. affinis, *ut hîc ; à* γαμέω, uxorem duco; *quasi* γαμηρὸς, *syncope* η, *et epenthesi* β.

476 Καταπτώσσȣσι, trepidant, 3. *plur. præs. verbi* καταπτώσσω.

Ἐπιδευὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, indigens; *ab* ἐπιδεύω, indigeo: *idem* ἐπιδεὴς, *ab* ἐπιδέομαι.

482 Μέμονα, *apud poëtas,* cupio, volo, audeo, *præt. med. à* μένω.

485 Τύνη, *pro* τὺ, *Dor. pro* σύ.

487 Ὄαρ, αρ☉, ἡ, uxor: *in plur.* ὄαρες, *contract.* ὦρες, ὤρεσσι, *dat. pl. poët. pro* ὦρσι· *dictum est* ὄαρ, *quasi* ὁμόαρ, παρὰ τὸ ὁμȣ̃ ἀρηρέναι γάμῳ, quòd cum viro nuptiis congruat; *vel,* quòd viro fœmina est aptanda et adæquanda; *hinc* ὀαρίζω, colloquor familiariter, sicut cum conjuge, ζ. 516. ὀάριζε γυναικὶ, colloquebatur uxori; *et* ὀαριςὴς, ȣ̃, ὁ, confabulator, familiaris, *Od.* τ. 179. *et* ὀαριςὺς, ύος, ἡ, talis confabulatio, ξ. 216. *vel,* commercium *in genere,* ν. 291.

488 Μήπως, nè fortè.

Ἁψῖδες λίνȣ, nexus lini; περιφραςικῶς *dicitur pro* δίκτυα, retia; ἀψὶς, ῖδ☉, ἡ, *aliquando,* fornix, curvatura rotæ; *vel* εἰς ἣν αἱ κνῆμαι, tibiæ currus à modiolo rotæ compinguntur, *Didym. ab* ἅπτω, attingo, necto.

Λίνον, ȣ, τὸ, linum, *vel* filum linteum; *item,* chorda citharæ.

Πάναγρον, ȣ, τὸ, *retis epitheton, quòd omnia capiat, à* πᾶν, *et* ἄγρα, ας, ἡ, præda, captura, piscatio, aucupium, venatio.

Κύρμα, ατος, τὸ, id in quod aliquis incidit, adeptio, lucrum insperatum, præda, *per syncop. pro* κύρημα, ατ☉, τὸ, *idem ; à* κύρω, incido, nansciscor: *idem* κυρέω.

489 Ὑμὸς, ὑμὴ, *vel* ὑμὰ, ὑμὸν, *poët. pro* ὑμέτερ☉.

491 Τηλεκλητὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, longè vocatus; *à* τῆλε, procul, *et* καλέω, voco· *pro quo legitur* τηλεκλειτὸς, ȣ̃, *Il.* ι. 233. *et alibi,* τηλεκλειτοί τ' ἐπίκȣροι, è longinquo evocati auxiliares; *sed* τηλεκλειτὸς, *est* percelebris, *cujus celebritas procul pervenit ; à* κλείω, celebro, *ut* ξ. 321. *est et* τηλεκλυτὸς, ȣ̃, clarus, *cujus nominis inclyta fama procul pervenit ; à* κλύω, audio, *Il.* σ. 400.

493 Δάκε, 3. *sing. aor.* 2. *pro* ἔδακε, *à quo* δακέειν, *pro* δακεῖν, *in infin. à* δάκνω, mordeo, *aorist.* 2. ἔδακον, *ex inusitato* δήκω.

497 Ἐλελίττω, *fut.* ξω, *hîc,* converto; ἐλελίχθησαν, 2. *plur. aor.* 1. *pass. pro quo,* ζ. 109. ἐλελίχθεν, *Bœot. Vid.* α. 530. *Legitur* ἐλελίζετο, *Hymn. in Palladem, ver.* 9. *pro* ἐλελίττετο.

498 Ἀολλὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, congregatus, confertus; *hinc* ἀολλίζω, ζ. 270. *et* ἀολλέω, ζ, 267. ϗ δ' ἄρ ἀόλλησαν, *pro quo alii legunt* ισαν· *dicitur quasi* ὁμȣ̃, *vel* ἅμα εἰλέω.

499 Ἄχνη, ης, ἡ, palea, gluma; *generaliter capitur pro tenuissimo cujuslibet rei ; aliquando,* spuma maris; ἄχνη πυρὸς, *pro* fumo, δ. 426.

500 Λικμάω, *fut.* ησω, ventilo, purgo; *etiam* cribro; *à* λίκμος, ȣ, ὁ, ventilabrum; *quod dicitur à* λίαν, *et* κάμνω, *pro quo etiam dicitur* λίκνον· *sed* λίκνον, *Hymn. in Merc.* 150. *significat* cunas; *à* λικμάω *derivatur* λικμητὴρ, ῆρ☉, ν. 590. ventilator.

Ὑπολευκαίνω, album reddo; ὑπολευκαίνομαι, albesco; *à* λευκαίνω, *idem;* *à* λευκὸς, ή, όν. 502

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum; *sed propriè,* ἀχυρμιαὶ *sunt* ἀχυροθῆκαι; *loca areæ, in quibus seponuntur festucæ et paleæ tritici, Didym. dicitur quasi* ἀχυριὰ, *ab* ἄχυρον, ȣ, τὸ, palea, *quod dicitur* παρὰ τὸ μὴ ἔχειν, *quòd sit res quæpiam inanis; vel quasi* ἀέχυρον, *ab* α *privat. et* ἐχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, *quòd nemo curat; vel, quòd à vento facilè torquetur, et ita non à vento tuta.*

Πολύχαλκος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, multum habens æris; *item per conseq.* solidus, firmus, *epithet. cœli.* 504

Ἡνιοχεὺς, έως, ὁ, auriga, qui habenas tenet; ἡνίοχος, ȣ, ὁ, *idem, ab* ἡνίον, ȣ, τὸ, *et* ἔχω. *Vid.* ε. 231. 505

Χρυσάορος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, ensem aureum habens; *à genit.* τȣ̃ χρυσάωρ, ορος, ὁ κ̀ ἡ, *idem quod ab* ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis, κ. 484. *quod ab* ἀείρω, tollo. 509

Ἀρτεμὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, integer, incolumis; *ab* ἄρτιος, ίȣ, ὁ κ̀ ἡ, integer; *vel pleonasmo* τȣ̃ ρ, *quasi* ἀτεμὴς, *à* τέμνω, seco; *vel quasi* ἀρτελὴς, *à* τελέω, perficio. 515

Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, *per aphæresin pro* διωκὴ, clamor, minæ, insectatio, persecutio; *à* διώκω. 521

Νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum: *à* νήνεμος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, ventos non habens, θ. 552. νήνεμος αἰθὴρ, tranquillus aër; *hoc autem à* νὴ, *et* ἄνεμος, ȣ, ὁ, ventus. 523

Ἀκρόπολος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, excelsus, habens verticem excelsum: *hinc* ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; *quod ab* ἄκρος, ρα, ρον, *summus, et* πόλος, ȣ, ὁ, vertex; *item* polus; *vel à* πολέω, versor.

Βορέας, *vel* -ης, *Ion.* ȣ, ὁ, aquilo; ἀπὸ τȣ̃ βοᾶν, κ̀ ῥεῖν, *quòd ventus est sonorus et violentus; vel à* βορὰ, alimentum, *(inquit Etymol.) quòd nobis alimentum ministrat frugibus incrementum præbens; vel potiùs, quòd nos edaciores reddit,* Coul. *hinc* βορέω, ψ. 692. *et* βορέα, *hîc pro* βορέȣ, *Ion. et Æol.* 534

Ζαχρειὴς, έος, *et* Ζωχρηὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, μ. 347. valde utilis; *à* ζα, valde; *et* χρεία, ας, ἡ, utilitas; *vel significat* vehemens, violentus; *à* χρεία, necessitas; *necessitas est quoddam violentum, nec habet legem.* 525

Ἄω, spiro, flo; *quod fit per onomatop. alii ab* α *et* ω, *quia spirare est et primum et ultimum, quod homo agit; hinc* ἄημι *idem; à quo partic.* ἀεὶς, ἀέντος. 526

Φάομαι, *inusit. formantur tamen ab eo quædam tempora: nempe præt. pass.* πέφαμαι, occisus sum; 3. *pers. s.* πέφαται, 3. *plur.* πέφανται, *infin.* πέφασθαι, *paulò post futur.* πεφήσομαι, ν. 828. 531

Ἔρυτο, custodiebat, juvit; δ. 138. ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, quæ multùm ei juvit, *sed hîc,* impediebat, depellebat; *ut et* ρ. 518. *et Odyss.* ω. 523. *pro* ἔρυτο, *vel* ἤρυτο, *ab* ἔρυμι· *idem quod* ἐρύω, *imperf. med. vel est plusquamperf.* τοῦ ἐρύω, traho, custodio, libero, arceo, impedio, &c. 538

Νειαίρη, ης, ἡ, ἡ κάτω κοιλία ἔσχατον μέρος τῆς γαστρὸς, pars extrema ventris, venter inferior; *nunquam apud Homer. usurpatur sine* γαστὴρ *adjuncto; derivatur à* νεαρὸς, *vel* νειαρὸς, ρὰ, ρὸν, novus, recens, ultimus, juvenilis: *hoc autem à* νέος, α, ον. 539

544 Βίοτος, ου, *Ion.* οιο, ὁ. *Vid.* δ. 170.

548 Διδυμάων, ονος, ἡ, geminus, gemellus; *à* δίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex, geminus; *à* δύο, duo; *dicitur de morte et somno*, π. 672. ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν· διδυμάονες *(inquit Didym.)* διδύμων διαφέρουσι· οὗτοι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσιν, οἱ δὲ δίδυμοι οὐκ ἐξ ἀνάγκης.

550 Ἡβάω, *vel* ἡβάσκω, pubesco, adolesco, *fut.* ἡβήσω, *ab* ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas, dea voluptatis, juventa, δ. 2.

551 Εὔπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, producens bonos equos; *à* πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

555 Τάρφος, εος, τὸ, densitas; *peculiariter sylvæ; quasi* τράφος, *à* τρέφω, nutrio, *eò quòd animalia nutrit; quod Etymon ipse Homerus, inquit Eustathius, versu hôc exprimit; hinc* ταρφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, λ. 387. *et* ταρφειὸς, ὰ, ὸν, μ. 158. densus, frequens; *et* Τάρφη, ης, ἡ, β. 533. *urbs Locrorum sic dicta ob sylvæ densitatem.*

556 Ἴφιος, ου, robustus, fortis, pinguis, bene nutritus; *ab* ἶφι, fortiter; *quod ab* ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra; *item*, vis, robur.

558 Κατέκταθεν, *Bœot. pro* κατεκτάθησαν, *3. plur. aor. 1. pass. à* κατακτείνω, occido.

560 Καππεσέτην, *Ion. pro* κατεπεσέτην, *3. dual. aorist. 2, à* πίπτω, cado.

Ἐλάτη, ης, ἡ, abies; *sed Il.* η. 5. ἐυξέστῃσ' ἐλάτῃσιν, politis abietibus, *id est, abiegnis remis, ab* ἐλάω, progredior; *quòd in altum tendat: est enim arbor admodum procera.*

566 Δίω, expello, persequor, timeo, *sic hîc;* δίον, *Il.* χ. 251. *potest exponi* cucurri; δίον *et* δίε, *pro* ἔδιον *et* ἔδιε, *poët. hinc* διώκω.

567 Ἀποσφάλλω, *fut.* λῶ, à viâ errare facio, subverto, seduco, frustror, facio excidere ab incepto, impedio; -ομαι, aberro; *à* σφάλλω, subverto, decipio, frustror; ἀποσφήλειε, *3. sing. aor. 1. opt. Æol.*

582 Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, locus curvaturæ, *seu* flexus brachii; cubitus, lacertus; *accipitur pro quocunque flexu membrorum: ut, curvatura manûs*, λ. 252. *item, pro flexu fluviorum et murorum, ut* π. 701. τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνας βῆ τείχεος ὑψηλοῖο· *aliquando* cornua citharæ; *dicitur quasi* ἐγκὼν ἀπὸ ἐγκεῖσθαι, *quòd os alterum alteri insertum sit in cubitu et manuum commissurâ.*

585 Ἀσθμαίνω, anhelo, difficulter anhelo, cum singultu palpito, expiro; *ab* ἆσθμα, ατος, τὸ, anhelatio, spirandi difficultas, *Il.* ο. 10.

586 Κύμβαχος, ου, ὁ, *idem quod* ἐπὶ κεφαλὴν ἔκπεσε κύμβαχος, incidit, *vel* decidit in caput; pronus, in caput præceps, κύμβαχον ἀκρότατον νύξ', conum summum galeæ percussit, ο. 535. suprema pars galeæ; *à* κύμβος, ου, ὁ, cavus recessus.

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, sinciput. *Batrachom.* 225. *est* βρέγμα, ατος, τὸ, *idem; à* βρέχω, madefacio: *quia sinciput in infantibus est valde humidum.*

589 Ἵμασ', scuticâ agitabat, *3. sing. aor. 1. verbi* ἱμάω, *ab* ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum.

593 Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, tumultus, turba; *hinc* κυδοιμέω, turbo, turbas excito, λ. 324. παρὰ τὸ κύειν δείματα, quòd timorem inducat.

594 Ἐνώμα, quatiebat, *3. singul. imperf. verbi* νωμάω, *à* νέμω, distribuo.

595 Ἄλλοτε, interdum, *hîc.*

Ἀπάλαμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, industriâ carens, cujus manibus nulla est ars; 597
ab α *priv. et* παλάμη, ης, ἡ, manus, palma.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ὸν, prodiens, elapsus, iturus; *nam tria tempora significat, præs. præt. et fut. inquit Bud. ab* εἶμι, eo; ἰὼν πολέος πεδίοιο, emensus ingentem campum, *id est,* per ingentem campum means, *vel* prolapsus; διὰ, *subintellecto* ἐλλειπτικῶς· *nam crebrò regunt verba genit. deficiente quâvis præpositione quæ postulat genit. ut* λύω δεσμάτων, *id est,* ἀπὸ δεσμάτων.

Στήῃ, *vel* στῇ, *vel* στήῃ, *poët. pro* στέῃ· *hoc autem poët. pro* στέῃ, *hoc* 598
autem Ion. pro στῇ, *3. sing. aor. 2. subj.* στῶ, στῇς, στῇ· *vel* στήῃ, *pleonasmo* τοῦ η, *pro* στῇ, *ab* ἵστημι.

Ὠκύῤῥοος, *vel* ὠκύροος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens, *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *et* ῥέω, fluo.

Ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma; *dictum quasi* μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενος, *qua-* 599
si magno cum impetu immissa; quòd excitetur ex aquarum conflictu, Coul. *hinc* ἀφρέω, spumo, λ. 282. *de equis;* ἄφρεον στήθεα, spumabant in pectoribus.

Μυρμύρω, murmuro, *per onomatopœiam.*

Πάρα, *pro* πάρεστι, adest, *ut dicitur priùs.* 603

Τέτραμμαι, conversus sum; *perf. pass. à* τρέπω, verto; *nam* τέθραμ- 605
μαι, *à* τρέφω, alo.

Πολυκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives; *à* πολὺς, *et* κτάομαι. 613

Πολυλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens multas segetes, locuples; *à* λήϊον, ου, τὸ, seges.

Λὰξ, *adverb.* cum calcibus, pede porrecto; *hinc* λακτίζω, calco, 620
Od. σ. 98.

Σπάω, *fut.* σω, traho, educo, contraho, extraho, evello; σπάομαι, 621
idem; ἐσπάσατ' *pro* ἐσπάσατο, *3. sing. aor. 1. med.*

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio; *ab* ἀμφιβαίνω, circumeo. 623

Ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, imperitus; *ab* α *priv. et* δαίμων, *quod à* δαίω, 624
disco; *hinc* ἀδαημονία, *vel Ion.* ἀδαημονίη, ης, ἡ, inscitia, *Odyss.* ω. 243.

Γόνος, ου, ὁ, fœtus, filius, soboles, proles; *à præt. med.* γέγονα, *verbi* γίγνομαι, sum; *vel,* γείνω, gigno; γονὴ, ῆς, ἡ, *idem,* ω. 539.

Ἐπιδεύομαι, insuper egeo, egeo, inferior sum; *à* δεύομαι· ἐπιδεύεαι, 636
Ion. pro ἐπιδεύῃ, *2. sing. præs. subj.*

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui viriliter sustinet irruentem hostem, *ideo* 639
audax; *à* θρασὺς, εῖα, ὺ, *et* μένω, maneo, exspecto; *vel, à* μέμνων, memor, *ut sit audaciæ memorandæ.*

Θυμολέων, οντος, ὁ, animum leonis habens, magnanimus, *à* θυμὸς, οῦ, ὁ, *et* λέων, οντος, ὁ.

Ἄλκαρ, ρος, τὸ, *et* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, subsidium, auxilium. 644

Δμηθεὶς, εῖσα, ὲν, domitus, *aor. 1. part. pass. à* δμάω, *perf. pass.* δέδ- 646
μημαι, *aor. 1.* ἐδμήθην.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inclytus equis, *Platonis epitheton: à* πῶλος, 654
ου, ὁ, pullus equinus, *et* κλυτὸς, ἡ, ὸν, inclytus.

Μείλινος, fraxineus, *pro* μέλινος, η, ον, ἷζε ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ, sedit in fraxi- 655
neâ viâ, *Od.* ρ. 339. *à* μελία, ας, ἡ, fraxinus.

657 Δούρατα, *pro* δόρατα, *per epenthes.* τοῦ υ, *metri gratiâ*; *à* δόρυ, δόρατος, τὸ, hasta.

Ὁμαρτῆ, simul, unum post aliud; *ab* ὁμοῦ, *idem, et* ἀρηρότως· *de iis dicitur, quæ serie continuâ se sequuntur; hinc* ὁμαρτέω, sequor unà cum, μ. 400.

Ἤϊξαν, 3. *plur. aor.* 1. *ab* ἀΐσσω.

661 Μαιμάω, *pro quo* μαιμώω, *poët. à quo in part.* μαιμώωσα, properans, *ver.* 670. μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ, turbatum ei erat dilectum cor; *idem quod* μάω, vehementer cupio.

662 Ἐγχρίμπτω, admoveo, tango, infrico, adjungo, applico, hæreo; *à* χρίμπτω, admoveo, appello, accedo; *dicitur quasi* χειρίπτω· *à* χεὶρ, manus; *significat enim propriè,* ταῖς χερσὶν προσεγγίζειν, manibus admovere; ἐγχριμφθεὶς, εῖσα, ἐν, *part. aor.* 1. *pass.*

670 Τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus, miser, tolerans, audax, fortis; *à* τλάω.

672 Ἐρίγδουπος, ου, *Ion.* οιο, ὁ καὶ ἡ, valde sonans, μεγαλόηχος διὰ τὰς βροντάς· *ab* ἐρὶ, *particula augmentativa in compositione, et* δοῦπος, ου, ὁ, sonitus, *pro* ἐρίδουπος, υ. 49. *interposita* γ, *metri gratiâ.*

674 Μόρσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis; *à* μοῖρα, ας, ἡ, fatum; *legitur et* μόριμος, *idem,* υ. 301.

675 Ἀποκτάμεν, interficere, *aor.* 1. *infin. Ion. pro* ἀποκτεῖναι *verbi* ἀποκτείνω.

683 Δεῖμα, ατος, τὸ, timor: *à* δείδω.

Χαίρω, *fut.* χαιρήσω, *et* χαρῶ, *aor.* 2. *pass.* ἐχάρην.

Ὀλόφυδνος, η, ον, luctuosus, lugubris; *ab* ὀλοφύρομαι, lugeo, queror, lamentor, ε. 871. *quod dicitur* παρὰ τὸ ὅλως φύρειν ἑαυτὸν, quòd qui lamentatur totum se macerat.

684 Ἕλωρ, ωρος, τὸ, *idem quod* ἑλώριον, ου, τὸ, præda; *ab* ἕλω, capio.

685 Αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; *quasi* αἰὲν ὤν· *item,* ætas, vita, tempus vitæ hominis.

688 Εὐφρανέειν, *Ion. pro* εὐφρανεῖν, *fut.* 1. *infin. verbi* εὐφραίνω.

690 Παραΐσσω, *fut.* ξω, prætereo; *item,* proripio me raptim; *ut hîc.*

691 Ὠθέω, *fut.* ὠθήσω, *et* ὤσω, *tanquam ab* ὤθω, trudo, pello; ὤσαιτ' *pro* ὤσαιτο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

693 Φηγὸς, οῦ, ἡ, fagus; ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, *quia olim homines è fructibus arboreis victitabant; hinc* φήγινος, ίνη, ον, fagineus, ε. 839.

694 Θύραζε, extra domum; *alibi generaliter,* extra, *ut hîc; hinc* οἱ θύραζε, externi, alieni; *à* θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

697 Ἀμπνύω, *pro* ἀναπνύω, *Ion. à* πνύω, respiro; *hinc* ἀμπνύνθη, recreatus est, ad se rediit, 3. *sing. aor.* 1. *pass. Ion. pro* ἠμπνύνθη, *tanquam ex* ἀναπνύνομαι, *vel* ἀνάπνυμαι.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, aura, flatus, *epenthesi* τοῦ ι, *pro* πνοή.

698 Ζωγρέω, *fut.* ήσω, capio vivum, à cæde conservo, vivifico; *item,* vegeto; *ab* ἄγρα, ας, ἡ, captura, venatio, *quasi* ζῶον ἀγρεύω.

Κεκαφηὼς, ότος, ὁ, spirans, *Ion. pro* κεκαφηκὼς, *à prisco* καφέω, *quod ex* κέκαφα, *præt. verbi* κάπτω, spiro, flo; *item,* comedo.

707 Αἰολομίτρης, ου, ὁ, qui balteum vel mitram variè ornatam habet; *ab* αἰόλος, η, ον, varius, *et* μίτρα.

709 Κλίνω, *hîc* claudo, circumdo.

Ἐντύω, *et* ἐντύνω, paro, instruo; *ab* ἔντεα, τὰ, *per contract.* ἔντη, arma. 720

Πρέσβα, ης, ἡ, vetula, senex veneranda, *per syncop. pro* πρέσβεια· *à* 721 πρέσβυς, υος, *vel* εως, *fœm.* πρέσβεια, δ. 59. *pro* πρέσβεια, *dicitur* πρέσβειρα, *Hymn. in Ven.* 32. *et* πρεσβηΐς, *Hymn. in Vestam et Merc.* 13. πρεσβηΐδα τιμὴν, antiquum honorem.

Κύκλα, *per metaplasm. pro* κύκλοι. 722

Ὀκτάκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo radios habens, *proprium rotæ; à* κνήμη, ης, 723 ἡ, radius rotæ.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis, tabula, *in quâ delinquentium pœnæ scriptæ fuerunt; ab* ἄγω, duco, *vel* frango.

Ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno 725 orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur, *ab* ἐπὶ *et* σῶτρον, ου, τὸ, illud lignum, *à* σώω, citato gressu currere cogo; *quod est à* σείω, agito.

Θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio; *item*, miraculum, res nova, visuque mira.

Πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ, *id est*, foramen, in quod axis caput 726 immittitur, et circumvolvitur, ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, quòd axe impleatur.

Περίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, orbiculatus, circumcurrens, rotundus; *à* τρέχω. 728

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo; *à* ῥύομαι, traho. 729

Λέπαδνα, τὰ, coria lata circa pectus equorum, capistra; *à* λεπίζω, 730 decortico, deglubo; *quod est à* λέπω, *idem.*

Οὐδος, εος, τὸ, *et* οὖδας, ατος, τὸ, λ. 748. solum, pavimentum; οὖδος, 733 *inusit. in nomin.* οὖδας· *in omnibus casibus præter. nomin.* οὖδος, ου, ὁ, limen; *ab* ὁδὸς, οῦ, ἡ, via: *quoniam solo incedimus et ambulamus.*

Θυσσανόεις, εσσα, εν, fimbriatus; *à* θύσανοι, fimbriæ. *Ante*, β. 448. 738

Στεφανόω, *fut.* ώσω, corono, cingo, honore afficio, exorno; *à* στεφάνη 739 *vel* -νος, ου, ὁ, corona, virtutis præmium; *à* στέφω.

Κρυόεις, εσσα, εν, frigidus, rigidus, horribilis; *à* κρύος, εος, τὸ frigus; 740 *παρὰ τὴν κροῦσιν τῶν ὀδόντων τὴν γινομένην ἐν τῷ κρύει, à strepitu dentium qui editur in frigore; hinc* κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, *idem*, ν. 48. *Vid.* ὀκρυόεις, δ. 518.

Τετραφάληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens quatuor conos, *vel* clavos eminen- 743 tes, *sive* phaleras, *seu* fistulas; τετραφάληρος κυνέη, galea quatuor eminentias, *sive* conos habens; *legitur* τετράφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, μ. 384. *idem; à* φάλα, quoddam ornamentum galeæ; *vel à* φάληρα, τὰ, *pro* φάλαρα, phaleræ, ornamentum equorum, et equitum, et nobilium; *hoc autem à* φαλὸς, οῦ, splendidus; *item*, conus galeæ cui crista inseritur.

Πρυλὴς, έος, ὁ *vel* ἡ, pedes, miles propugnator; *quidam exponunt* 744 πρυλέες (*nam vix legitur in singulari*) multitudo in unum congregata. *Dicitur (inquit Eustath.) quasi* πρυλέες, παρὰ τὸ πρῶν· *idem* πρύλις· *item*, multitudo.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus, lucidus, rubens, *à* φλέγω, comburo, in- 745 flammo, illustro, ardeo; *aliquando*, lædo, ango.

Βριθὺς, εῖα, ὺ, gravis; *à* βρίθω, *suprà; hinc* βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, 746 ε. 839.

747 Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita; *à* πατὴρ, *et* ὄβριμος. *Vide* γ. 357.

748 Ἐπιμαίομαι, attrecto, palpo, instigo, urgeo verberibus, cupio, inquiro; ἐπεμαίετο, 3. *sing. imperf. à* μαίομαι, *idem cum* μάω, cupio, *et* quæro.

Μυκάω, mugio, reboo, crepo; *quidam exponunt*, aperior; *fut.* 1. μυκάσω, *et* μυκήσω, *aor.* 2. ἔμυκον· *pro quo Ion. augmenti detractione*, μύκον, παρὰ τὸ μῦ λέγειν· *hinc* μυκηθμὸς, ȣ, ὁ, σ. 575. mugitus.

750 Ἐπιτρέπω, *fut.* ψω, curæ committo: ἐπιτέτραπται, 3. *sing. perf. pass.*

751 Ἀνακλίνω, *hîc*, aperio, *et* ἐπιτίθημι, claudo.

752 Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, stimulatus; *à* κέντρον, ȣ, τὸ, stimulus, punctum, *et* εἴκω, cedo, qui calcaribus agitur.

Τῇ, hâc viâ, hîc.

756 Ὕπατος, άτη, ατον, supremus, *pro* ὑπέρτατος, (*ab* ὑπὲρ) consul, eximius, altus, honoratus; *aliquando*, imus, *et* profundus.

758 Ὁσσάτιος, ὁ, quantus; *ab* ὅσσος, *idem, pro* ὅσος.

759 Ἕκηλος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, quietus, otiosus, securus, nil turbarum movens, mitis, lenis; *ab* εἴκω, cedo; ὁ γὰρ ὑποχωρῶν ἐςὶν ἡσυχάζων.

761 Ἄφρονα τȣ̃τον, *viz.* Martem.

763 Λυγρῶς, vehementer; *à* λυγρὸς, ὰ, ὸν, gravis, molestus, perniciosus, β. 873.

Ἐξαποδίομαι, insequendo expello; *ab* ἀποδίω, expello; *à* δίω, *idem.*

765 Ἄγρει, *idem* ἄγε, age, agedum; *vox hortantis; ab* ἀγρέω, venor; *à celeritate in venatione adhibitâ transfertur; hinc* ἀγρεῖθ', *pro* ἀγρεῖτε. *Odyss.* υ. 149.

770 Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, tenebrosus, ater; *hîc* ὅσον ἠεροειδὲς, quantum aëris spatium quod nullis nebulis impedientibus potest transpici; *alii intelligunt*, caliginem spissi aëris quæ visui objicitur; *ab* ἀὴρ, έρος, ὁ, *et* εἶδος, εος, τὸ, species.

772 Ὑψηχὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, altè sonans; ὑψηχέες ἵπποι, *ita dicuntur* παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν ἦχον τῶν ποδῶν, quòd sonitum pedum in latum efferunt; *aut quasi* μεγαλόφωνοι, quòd clarè et crebrò hinniunt; *ab* ὕψος, εος, τὸ, *et* ἦχος, ȣ, ὁ.

773 Συμβάλλω, *hîc* coëo, conjungor, commisceo.

776 Πȣλὺς, *poët. addito* υ, *pro* πολὺς, πολλὴ, πολὺ.

777 Ἀνατέλλω, oriri facio; *et generaliter*, existere facio, emitto, produco, *ut hîc; aliquando etiam neutraliter*, orior, enascor, existo; ἀνέτειλε, 3. *sing. aor.* 1. *à* τέλλω, *inusitat.*

778 Τρήρων, ωνος, ἡ, *propriè* columba, *hîc adject.* timidus. *Vid.* β. 502.

Πελειὰς, άδος, ἡ, *vel* πέλεια, ας, ἡ, columbarum quædam species; *à* πελὸς, ἡ, ὸν, niger; *sic dicta, quòd nigro sunt colore.*

Ἴθμαθ' *pro* ἴθματι, *ob sequens aspirat. ab* ἴθμα, τος, τὸ, motus, gressus, passus; *ab* ἔω, vado.

782 Εἴλομαι, conglobor, *hîc; ab* εἰλέω, volvo, arcto; εἰλόμενος, ένη, ενον, *part. præs. pass.*

Ὠμοφάγος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, cruda devorans; *ab* ὠμὸς, ὴ, ὸν, crudus, *et* φάγω, comedo.

Λείων, *pro* λέων, οντος, ὁ, *poët.* λείȣσι, *dat. plur.*

783 Κάπρος, ȣ, ὁ, aper; *hîc* σῦς κάπρος, λ. 293. σῦς κάπριος.

Χαλκεόφωνος, ȣ, ὁ κ᾽ ἡ, vocem æream habens, *à* χάλκεος, έη, εον, æneus, 785
et φωνὴ, vox.

Στέντωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, *qui tantùm vociferabatur quantùm alii quinquaginta, ut sequitur.*

Αὐδήσασχ᾽, vociferabatur, *pro* αὐδήσασκε, *pro* ηὔδησε, *aor.* 1. *Ion. ab* 786
αὐδάω.

Ἀγητὸς, ὴ, ὸν, admirandus, stuporem excitans; *ab* ἀγαύω, admiror, 787
cum stupore miror.

Πωλέσκετο, versabatur, 3. *sing. imperf. pass. Ion. et poët. pro* ἐπωλεῖτο, 788
à verbo πωλέομαι, versor.

Οἰχνέσκω, *idem quod* οἰχνέω, recedo, progredior, versor; *ab* οἴχομαι, 790
idem οἰχέω, *Odyss.* γ. 322.

Ἐδείδισαν, *productâ secundâ syllabâ, et syncope factâ pro* ἐδεδίεισαν,
3. *plur. plusquamperf. med. ab* ἐδεδίειν, *à* δείδω, timeo; *ita et* ἐδείδιμεν,
ζ. 99. *pro* ἐδεδίειμεν.

Ἕκαθεν, procul; *ab* ἑκὰς, *idem.* 791

Ἐπορέω, *fut.* σω, hostiliter insilio, irruo, adeo; *sic hîc; ab* ὀρέω, 793
impetum do, irruo, gradu concitato feror; *quod ab* ὄρω, concito.

Ἀναψύχω, *fut.* ξω, refrigero, abstergo, desicco, *ut hîc; dicuntur et* 795
ἀναψύχειν quæ animum reducunt, *ut* κ. 575. ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ· *in hâc significatione deduci potest à* ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; *sed in priori, à* ψύχω.

Τείρετο, affligebatur, 3. *sing. imperf. pass. Ion. verbi* τείρομαι. 797

Ἦα, eram, 1. *sing. imperf. Ion. pro* ἦν, *verbi* εἰμὶ.

Ἐκπαιφάσσω, insanio, *seu* fanatico more irruo; *à* παιφάσσω, *suprà.* 803
Vid. β. 451.

Ἐπιτάῤῥοθος, ȣ, ὁ κ᾽ ἡ, adjutor, *pro* ἐπίῤῥοθος, adjutor. *Ante,* δ. 390. 808

Πολυάϊξ, κος, ὁ κ᾽ ἡ, impetuosus; *à* πολὺς, *et* ἀΐσσω. 811

Δέδυκεν, subiit, 3. *sing. perf. act. verbi* δύω.

Ἀκήριος, ȣ, ὁ κ᾽ ἡ, *propriè,* exanimis, cor non habens, mortuus, ut 812
η. 100. ἥμενοι αὖθι ἕκαςοι ἀκήριοι, sedentes ibi singuli excordes, *et* λ. 392. ὀξὺ βέλος πέλεται, κ᾽ ἀκήριον αἶψα τίθησι, acutum telum est, et exanimem statim reddit; *sed* ἀκήριον δέος *exponunt* metus, qui reddit homines exanimes, *ut hîc; ab* α *priv. et* κῆρ, *contr. pro* κέαρ, ατος, τὸ, cor; *est etiam* ἀκήριος, *à* κὴρ, ρὸς, ἡ, *oxyt.* sors, lethum, mors. *Odyss.* μ. 98. τῇ δ᾽ ὔπω πότε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται, hâc nondum unquam nautæ illæsi gloriari possunt, *et Odyss.* ψ. 328. ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν, viri indemnes fugerunt; *et Hymn. in Merc.* 527. ῥάβδος ἀκήριος, virga sincera, *vel* incorrupta, *vel* immortalis.

Ἄλημι, erro, congrego, *ut hîc;* ἀλήμεναι, *præs. inf. hinc* ἀλήμων, ονος, 823
ὁ κ᾽ ἡ, *et* ἀλήτης, ȣ, ὁ, erro, mendicus; *ab* ἀλάομαι, vagor.

Ἀνὰ, *separatur à verbo suo* γινώσκω, *si legas* ἀνὰ κοιρανέοντα. 824

Δέδιθι, 2. *sing. imperat. inusitati thematis* δέδιμι *aut, secundum quosdam, pro* δέδιε, *ex* δέδια, *à* δείδω. 827

Ἔχω, agito, impello, *hîc.* 829

Σχεδίην, *adverb.* cominus; σχέδιος, ȣ, ὁ κ᾽ ἡ, *cujus est accusat. aut* 830
secundùm Eustath. πληγὴν, *vel* τυπὴν *intelligend. est etiam et* σχέδην, pro-

pè, cominùs, ferè, pedetentim, sensim; à σχεδὸν, propè, propinquè; *item*, ferè.

831 Τυκτὸς, ἡ, ὸν, factus, paratus, ascitus; à τεύχω· τυκτὸν κακὸν, natum malum, *et neutraliter*, improbum.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutabilis, qui se omnibus accommodat, nunc hîc, nunc illîc adhærens: *epith. Martis; ab* ἄλλος, πρὸς, *et* ἄλλος.

Πρώην, paulò antè, nupèr, primùm; à πρωῒ, manè, *cui opponitur* ὀψὲ, vespere; *item*, tempestivè, præmaturè.

834 Λέλασαι, oblitus est, *3. sing. perf. pass. Dor. pro* λέλησαι· *ita* λελάσμεθα, *pro* λελήσμεθα, λ. 313. à λανθάνω.

836 Ἐμμαπέως, dicto citiùs, celeriter, *pro* ἀμαπέως *idem; quasi* ἅμα τῷ ἔπει, unà et simul cum dicto.

Ἔβραχε, sonuit, gemuit, 3. *sing. imperf. verbi* βράχω.

Φήγινος, ίνη, ινον, fagineus; à φηγὸς, οῦ, ὁ, fagus, 693.

839 Βριθοσύνη, ης, ἡ, gravitas, pondus; à βρίθω.

Θεὸς, *aliquando est generis fœmin.* dea, *ut hîc.*

845 Δύν', *pro* δύνε, *per apostroph. Ion. pro* ἔδυνε, 3. *sing. imperf.*

846 Ὡς, cum, *vel* postquam, *hîc.*

848 Ἐξαίνυτο, abstulerat, 3. *sing. imperf. verbi* ἐξαίνυμαι.

851 Ὀρέγνυμι, *aliquando* jaculor, pugno, *vel* vibro, *ut hîc;* ὠρέξαθ' *pro* ὠρέξατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

858 Τῇ, eâ parte, λ. 499.

Δάπτω, *f.* ψω, *et* δαρδάπτω, devoro, lacero, exedo; *propriè significat*, se ingurgitare ferarum ritu, *ut* λ. 480. αὐτὰρ ὁ δάπτει, sed leo devorat; *aliquando tribuitur igni, ut* ψ. 183. δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, dabo Hectorem igni devorandum; *hîc autem de hastâ dicitur;* à δαίω, divido, *vel* comburo.

860 Χίλιοι, αι, α, mille; ἐννεάχιλοι, *et* δεκάχιλοι, *apud poëtas, pro* ἐννεακισχίλιοι, *et* δεκακισχίλιοι· ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι, boatum edidit Mars quantum novies mille clamant, *vel* decies mille, *hîc de Marte. De Neptuno autem,* ξ. 148. *quidam legunt* ἐννεάχειλοι, quantum novem labia; *sed nihil hoc grande foret de deo præstantiore, qui adeò fortiter clamabat, quantùm vix quinquaginta possent, ut de Stentore dictum est,* 785. Coul.

861 Ξυνάγω, *hîc,* conduco, committo, ineo.

863 Ἆτος, ου, ὁ ϗ ἡ, insatiabilis, *per crasin, pro* ἄατος.

865 Καῦμα, ατος, τὸ, æstus; à καίω, uro.

Δυσαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graviter spirans; à δὺς, *et* ἄω, spiro.

869 Ἀχεύω, *fut.* σω, mœreo, doleo; *ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor; *idem* ἀχέω, β. 694.

873 Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens; *inde adject. compar.* ῥίγιον, magìs horrendum, tristius; *et superl.* ῥίγιστος, maximè horrendus, tristissimus.

874 Ἰότης, τητος, ἡ, voluntas, consilium, gratia; *ab* ἵεμαι, cupio, desidero; *quod ab* ἕω, mitto.

876 Ἀήσυλος, ύλη, υλον, injustus, impius, nocens, despiciens, *ut hîc: fit ab* α *priv. et* ἄδω, placeo, *vel* ἥδω, voluptate afficio; *vel ab* ἆσαι, nocere, *tanquam* ἄσυλα, *pleonasmo* τοῦ η.

Δεδμήμεσθα, *pro* δεδεμήμεσθα, *per syncop.* domiti sumus, *plur. perf. pass. à* δέμω, domitus sum; *vel à* δμάω, *per syncop. pro* δαμάω· *hinc* δεδμήατο, γ. 183. *et* δεδμήμην, *Odyss.* α. 426. *et* δεδμήσεσθαι, *Hymn. in Apoll.* 543. 878

Προτιβάλλω, adorior, aggredior, refræno, castigo, coërceo, *ut hîc;* προτὶ, *pro* πρὸς, *Dor.* προτιβάλλεαι, *Ion. pro* προτιβάλλῃ, 2. *sing. præs. subj. pass.* 879

Γείνομαι, nascor, *præt. med.* γέγαα, *aor.* 1. ἐγεινάμην· *frequenter activè*, genui; *diciturque et de viro et de muliere;* ἐγείναο, *Ion. pro* ἐγείνω, 2. *pers. sing.*

Ἀνίημι, *fut.* ήσω, remitto; *aliquando*, stimulo, *et* impello, indulgeo, *ut hîc;* ἀνέηκεν, *aor.* 1. 882

Μαργάω, *et* μαργαίνω, insanio; *à* μάργος, η, ον, *vel* μάργος, ου, ὁ κὴ ἡ, insanus, *Od.* π. 421. γαστέρι μάργῃ, ventre edaci, *Odyss.* σ. 2. *quod ex* μάλα, *et* ἀργὸς, *ex* ἀεργὸς, otiosus, malus.

Ἐπέσσυτο, *pro* ἐπέσυτο, *geminato* σ, 3. *sing. plusq. perf. pass. verbi* ἐπισύομαι. 884

Ὑπήνεικαν, *pro* ὑπήνεγκαν, 3. *plur. aor.* 1. *ab* ὑποφέρω, subduco, *sed* γ *verso in* ι *poët. nisi malis esse aor.* 1. *ab* ὑπενείκω, *servatâ characteristicâ præsentis, ut et* ἤνεγκα, *pro* ἤνεγξα, *ab* ἀνέγκω. 885

Ἦτε, *hîc*, nimirum, profectò.

Αὐτȣ͂, ibi. 886

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδεσσιν, *dat. plur. Ion. à* νεκρὸς, ρὰ, ρὸν, mortuus.

Ζὼς, *pro* ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus, vivens homo; *à* ζάω, vivo. 887

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis, qui citò deficit; *ab* α *privat. et* μένω, maneo, *vel* μένος, εος, τὸ, robur; *hinc* ἀμενηνόω, *fut.* σω, debilito, comminuo, *v.* 562.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, percussio, ictus; *à secundo aor.* τȣ͂ τύπτω, τυπῇσι, *dat. plur. Ion. pro* τυπαῖς.

Μινυρίζω, cantillo, voce querulâ cano; *item*, exili voce lamentor, *ut hîc; item*, exili voce lamentans, *vel* cantillans; *à* μινυὸς, ὰ, ὸν, *pro* μικρὸς, ρὰ, ρὸν, parvus. 889

Ἀάσχετος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit; *ingenium Junonis, ob pervicaciam dicitur* ἀάσχετον· *et robur Martis, quia nemini cedit, nec contineri valet,* ω. 708. πάντας ἀάσχετον ἵκετο πένθος, omnes intolerabilis *vel* immodicus luctus invaserat; *ab* ἄσχετος, ετȣ, ὁ κὴ ἡ, *idem; ab* α *privat. et* ἔχω, *pro* κατέχω, coërceo; *alii autem leg.* ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν.

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, subditus, cedens, proclivis ad cedendum, tolerabilis; *ab* εἴκω, cedo

Δάμνημι, ης, ησι, domo, reprimo, *quod à* δαμνάω. 893

Ὀδυνήφατος, άτȣ, ὁ κὴ ἡ, dolorem sedans, *ex* ὀδύνη, ης, ἡ, *et* φάω, occido.

Ἐννεσία, *pro* ἐνεσία, ας, ἡ, consilium, monitus; ἐννεσίῃσι, *dat. pl. Ion. pro* ἐνεσίαις· *ab* ἔνεσις, immissio; *quod ab* ἐνίημι, immitto. 894

Ἀΐδηλος, ȣ, ὁ κὴ ἡ, *Vid.* β. 455. 897

Ἐνέρτερος, ερα, ερον, inferior, *per sync. pro* ἐνερώτερος· *ab* ἔνερος. *Antè.* 898

899 Ἰάομαι, *fut.* ἄσομαι, *et* ἥσομαι, curo, medeor; ἰήσασθαι, *α.* 1. *inf. ab* ἴα, vis; *efficacibus pharmacis opus est ad sanandum.*

901 Τὶ, *particula explet. ut dicitur suprà.*

Ὀπὸς, ȣ̃, ὁ, lacteus succus, *et* omnis liquor non sponte, sed aliquo alio modo fluens, coagulum; *ab* ὀπῆ, *foramine, unde fluit.*

Συνέπηξε, 3. *sing. aor.* 1. *à* συμπήγνυμι, compingo, condenso, coagmento; *à* πήγω, *seu* πήγνυμι, *idem.*

902 Περιςρέφω, *fut.* ψω, obtorqueo, circumverto, *aut potiùs per epenth. pro* περιτρέφω, coagulare, *vel* concrescere facio circumagitando; *à* τρέφω, *idem quod* πήγνυμι, *ut Odyss.* ζ. 477. σακέεσσι περιτρέφετο κρύςαλλος.

903 Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, confundo, *propriè de liquoribus; item metaph.* confundo, turbo; *hinc* κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio, λ. 129.

909 Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, homicidium; ἀνδροκτασιάων, *gen. plur. Æol.* ab ἀνὴρ, *et* κτείνω, interficio, occido.

CLAVIS HOMERICA

IN Z'. ILIADIS.

1 ΟἸΟ΄Ω, desolo, destituo, solum facio; *ab* οἶος, οἴη, οἶον, solus, *α.* 118. οἰώθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass.*

2 Πολλὰ, *adverbialiter pro* πολὺ· *aliquando pro* πολλάκις, *ut* β. 789.

Φάλος, ȣ, ὁ, conus galeæ, quia, *i. e.* φάει, splendet.

17 Ὑφαντιάω, *et* -άζω, *fut.* σω, obviàm prodeo, alicui occurro, subsidio veniens, *vel* ante aliquem prodire ad eum protegendum, *ut hîc;* incurro, incido; *item* ὑπαντάω· *ab* ἀντάω, in occursum eo, *et* ἀντιάω, *idem; vel,* obsto, occurro, obtestor.

19 Ἔσκον, ἔσκες, *Ion. et poët. pro* ἦν, ἦς, *vel potiùs pro* ἔον, ἔες, ἔε, *imperf. verbi* εἰμὶ, sum, *ex inusit.* ἔω.

Ὑφηνίοχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, administer aurigæ, auriga; *ab* ὑπὸ, *et* ἡνίοχος, όχȣ, ὁ, auriga.

24 Σκότιος, ία, ιον, tenebrosus, ex occulto coïtu et illegitimis nuptiis natus, spurius, clandestinus, *ut hîc; à* σκότος, εος, το, tenebræ. *Vid.* νόθος, β. 727.

25 Ποιμαίνω, pasco; *à* ποιμὴν, ένος, ὁ.

Ὄεσσι, *Ionic. et Æolic. pro* οἶσι· *ab* ὄϊς, ovis, *contract.* οἶς, *genit.* οἰός. *Suprà,* γ. 198.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *hîc,* concubitus. *Vid.* α. 435.

Ἱπποκυσσαμένη, prægnans, *vel* gravida facta, *ut hîc; aor.* 1. *part.* 26
fœm. med. verbi ὑποκύω, gravida sum, *vel* osculor.

Ὑπολύειν γυῖα, membra, vel artus dissolvere, *id est*, vitam eripere, 27
et causam esse exitii.

Ἐϋῤῥείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè fluens; *geminatur* ρ, *ab* εὖ, *et* ῥέω· *hinc* 34
etiam ἐϋῤῥὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ζ. 508. *idem quod* ἐϋῤῥείτης, *et* ἐΰῤῥοος, οῦς, ὁ καὶ ἡ,
η. 329. ἐϋῤῥείταο *autem Æol. pro* ἐϋῤῥείτου.

Ἕλε, *aliquando* cepit; *aliquando* interfecit; 3. *sing. aor.* 2. *ab* αἱρέω. 35

Ἀτύζομαι, timeo, trepido; ἀτύζω, *fut.* ξω, reddo attonitum, turbo: 38
ab ἄτη, ης, ἡ, damnum.

Βλάπτω, *fut.* ψω, noceo; *item*, in itinere impedio; βλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, 39
part. aor. 1. *pass.*

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus; *à* μυρίκη, ης, ἡ, myricâ, arbore quâdam, *Il.* κ. 466.

Ἄξας, ασα, αν, frangens, *part. aor.* 1. *ab* ἄγω, *fut.* ξω, frango. 40

Ἐβήτην, ibant, 3. *dual. aor.* 2. *verbi* βαίνω.

Φοβέοντο, trepidè fugiebant, 3. *plur. imperf. Ion. pro* ἐφοβοῦντο.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota; *à* τρέχω, curro; *dicitur etiam apud Homerum* 42
de re quâlibet, quæ est orbiculari rotunditate instar rotæ, ut Odyss. μ.
173. κηροῖο μέγαν τρόχον, ceræ ingentem massam; *sed* τρόχος, ου, ὁ,
cursus.

Ἐκκυλίω, *fut.* σω, evolvo, devolvo; ἐξεκυλίσθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. à*
κυλίω, volvo, ρ. 99 *propriè dicitur de devolutione ex superioribus in*
inferiora; κυλίνδω, *et* -έω, *idem*, θ. 86.

Κειμήλιον, ίου, τὸ, quæque bona immobilia; *item*, quod in pretio 47
magno habetur, munus pretiosum quod dari solebat hospitibus, ut
esset amoris et hospitii perpetuum monumentum et pignus, repositæ
in thesauro pecuniæ; παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ μείλιχα, quòd ibi reconduntur nobis res gratæ et mellitæ; *à* κεῖμαι, jaceo; *hinc* κειμηλιάρχιον,
ίου, τὸ, locus, in quo res pretiosæ reconduntur.

Ἐν πατρὸς, *subintelligitur* οἴκῳ, domo.

Πολύκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm elaboratus; *ferrum dicitur* πολύκμητον, *quòd multis modis potest laborari et fabricari; vel, quòd ad multos labores sit idoneum;* παρὰ τὸ κάματος, labor; *quod à* κάμνω, laboro. 48

Καταξέμεν, deducere, deducendus, *Ion. pro* κατάξειν, *fut.* 1. *inf.*

Κήδομαι, *hîc*, parco, solicitus de servando; κήδεαι, 2. *sing. præs.* 55
pro κήδῃ· *quod à* κῆδος, εος, τὸ, cura, solicitudo.

Αἰπὺς, εῖα, ὺ, *aliquando est idem quod* ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, *ut Iliad.* 57
λ. 181. *aliquando est* χαλεπὸς καὶ σκληρὸς, durus et difficilis; *vel* gravis,
ut hîc.

Ἐξαπολοίατ', *Ion. pro* ἐξαπόλοιντο, funditus pereant, 3. *plur. aor.* 2. 60
opt. ab ἐξαπωλόμην, *ab* ὄλλυμι.

Ἀκήδεστος, έστου, ὁ καὶ ἡ, inhumatus, insepultus; *ab* α *privat. et* κῆδος, εος, τὸ, exequiæ, parentalia, funus; *est et* ἀκήδεστος, indefletus;
à κῆδος, mœror; *et etiam* incuratus; *à* κῆδος, cura; *potest autem* ἀκήδεστος *esse superlativi gradûs* τοῦ ἀκηδὴς, *quod in omnibus illis significationibus legitur.*

Ἄφαντος, άντυ, ὁ καὶ ἡ, non apparens, funditùs extinctus, et qui cum stirpe periit: *ab* α *et* φαίνω.

62 Αἴσιμος, ίμυ, ὁ καὶ ἡ, justus, pius, æquus; *ab* αἶσα, ης, ἡ, officium; *est et* αἴσιμος, υ, ὁ καὶ ἡ, fatalis, θ. 72. *ab* αἶσα, fatum, *et* αἴσιος, υ, ὁ καὶ ἡ, *idem*, ω. 376.

64 Ἀνατρέπω, prosterno, subverto; ἀνατρέπομαι, prosternor, resupinatus, sum; ἀνετράπετο, 3. *sing. aor.* 2. *med.*

69 Ἐπιβαλλόμενος, ένη, ενον, intentus, cupidus; *ab* ἐπιβάλλομαι, *quod cum genitivo aliquando significat* cupio.

Ἔναρα, ων, τὰ, spolia, *vel* arma; *ab* ἐναίρω, occido, spolio; *alii autem deducunt ex* ἄρης, bellum, Mars; ἔναρα βροτόεντα, spolia cruenta, ζ. 480.

75 Ἀνάλκεια, ας, ἡ, timiditas, ignavia; *ab* ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, instrenuus, ignavus, β. 201. *quod ab* α *privat. et* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vis, *item* auxilium.

78 Ἐγκέκλιται, incumbit, 3. *sing. perf. pass. verbi* ἐγκλίνω.

79 Ἰθὺς, υος, ἡ, impetus, *nempe, ejus qui rectà fertur ad aliquid; ab* ἰθύω, rectâ feror; *hoc verò ab* ἰθὺς, έος, rectus, directus; *et* ἰθὺς, *vel* ἰθὺ, *adverb.* rectà in, *seu* rectà ad.

Ἄριστοι μάχεσθαι, præstantissimi ad pugnandum; *infin. post adjectivum habet significationem gerund. in* dum: *ut*, λαλεῖν ἄριστος, *apud Plat.*

Ἐποτρύνω, verbis incito, impello, exacuo; ἐποτρύνητον, 2. *dual. præs. subj. ab* ἔπω, dico; *aut* ἐπὶ, *et* ὀτρύνω, incito.

87 Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, matrona, anus; *à* γεραιὸς, ὰ, ὸν, senex.

89 Οἴξασα, *ab* οἴγω, *fut.* ξω.

90 Δοκέω, *fut.* ήσω, *vel* ξω, videor.

94 Ἦνις, ιος, ἡ, annicula, horna, *per Ectasin, pro* ἔνις· *ab* ἔνος, υ, ὁ, annus.

Ἤκεστος, έστη, εστον, indomitus, nondum stimulo domitus; *ab* η *pro* α *privat. et* κεντέω, pungo; ἀκέντητος, ήτου, ὁ καὶ ἡ, *idem.*

96 Ἀποσχεῖν, abstinere: *exprimitur et* averto, *ut hîc; aor.* 2. *infin. ab* ἀπέχω.

100 Ἐξέμεναι, exiisse, *Ion. et Dor. pro* ἐξεῖναι, *aor.* 2. *infin. verbi* ἔξειμι.

101 Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo; *dictum quasi* ἰσοφερίζω· *ab* ἴσος, η, ον, æqualis, par, *et* φέρω· *hinc* ἰσοφόροι, *Odyss.* σ. 372. boves æquali ferendo oneri apti; *vel*, ἰσοφαρίζω, indutus sum paribus indumentis; *à* φᾶρος, εος, τὸ, pallium, *adeò ut sit tractum à similitudine vestium.*

107 Ὑποχωρέω, *fut.* ήσω, sensim recedo, clam me subduco; *item*, retrocedo, cedo, abscedo; *ab* ὑπὸ, *et* χωρέω, eo, accedo, &c.

108 Φὰν, *Ionicâ augmenti detractione pro* ἔφαν, *et hoc Bœoticâ syncope, pro* ἔφασαν, 3. *plur. imperf. vel* ἔφησαν, *aor.* 2. *verbi* φημὶ, *et significat aliquando apud Homerum*, dixerunt, *ut Odyss.* β. 337. *aliquando ponitur pro* ᾠήθησαν, existimârunt, putaverunt, *ut hîc.*

109 Ἀλεξήσω, *ex* ἀλέξω, *ut suprà*, α. 589.

110 Ἐκέκλετο, hortabatur, 3. *sing. imperf. verbi* κέκλομαι, *poët. pro* κέλομαι.

Βείω, ivero, *poët. et Ion. inserto ι, pro βέω· hoc autem pro βῶ, a. 2.* 113
subjunct. à βαίνω, gradior, incedo, eo; *cujus aor. 2. indicat.* ἔβην· *est*
et βείομαι, *pro* βιώσομαι, vivam, *Il.* χ. 431.

Βουλευτὴς, ᾶ, ὁ, consultor, senator; *à* βουλεύω. 114

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, tergus, cutis; *à* δέρω, excorio; *hoc autem à* 117
δέρας, ατος, τὸ, *idem, quod alii generale esse volunt, alii de pelle ovinâ*
propriè dici: à δέρμα *autem* δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus, *Odyss.* δ.
782. *et* δέρτρον, ȣ, τὸ, *Odyss.* λ. 578. rostrum, *vel* membrana et durior
pars rostri, quâ aves cibum excipiunt.

Προβαίνω, *fut.* ήσομαι, prægredior, antecedo, *et metaph.* anteo, ante- 125
cello, *ut hîc.*

Δύστηνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui multum suspirat, *idemque* infelix, miser; *à* δὺς, 127
et στένω, gemo: *aut, secundùm alios, à* στῆναι, *aor. 2. infin. verbi* ἵστημι,
ut sit, qui vix locum invenire potest, ubi consistat.

Κατὰ, *cum genitivo,* de, *ut hîc.* 128

Οὐδὲ γὰρ ȣδὲ, non enim, *ut antè.* 130

Διώνυσσος, Bacchus, *poët. pro* Διόνυσος, *ita cognominatus Bacchus,* 132
quòd cùm natus est, κέρασι ἔνυξε τὸν Διὸς μηρὸν, cornibus femur Jovis vul-
neravit; *vel quasi* διδόινυσος, *quia* τὸν οἶνον δίδωσι, vinum præbet; *vel*
ἀπὸ Διὸς καὶ Νύσσης, quia filius est Jovis, et in monte Nyssâ educatus;
vel quasi διάνευσος, *à* διανεύειν, *quia vacillant, nec firmis vestigiis hærent,*
qui plusculùm potaverunt.

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix; est etiam τιθηνὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, nutritor, nutrix;
sumitur etiam pro terrâ alumnâ; à τιτθὸς, ᾶ, ὁ, mamma, mammilla,
quòd ita dicitur (inquit Harm.) quia προστίθεται, *infantis ori admo-*
vetur.

Θύθλα, ων, τὰ, liba, *vel* rami, *vel* thyrsi qui in bacchanalibus por- 134
tabantur; *à* θύω, sacrifico.

Θεινόμενος, ένη, ενον, percussus, *part. præs. pass. verbi* θείνω; *vid.* α. 135
34.

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ *vel* ἡ, stimulus, *quo boves punguntur, quasi* βοῦς
πλήττων. *Didymus (ut* Coulon *annotat) explicat* βȣπλῆγι, securi, *quia*
boves securi cæduntur; potest significare scutica, *quia fit ex bubulâ*
pelle; à πλήσσω, percutio, *et* βȣ̃ς, οὸς, ὁ καὶ ἡ.

᾿Οδύζομαι, *potiùs* ὀδύσσω, succenseo, irascor; *usurpatur tantùm in* 138
aor. 1. med. apud poët. ex ὀδύνη, ης, ἡ, *nam ira est dolor quidam, aut ex*
eo oritur; ὀδυσσαμένοιο, *Iliad.* θ. 37. *pro* ὀδυσσαμένȣ.

῾Ρεῖα, quietè, tranquillè, *hîc, pro* ῥέα, *ex* ῥέω, fluo: *quia quæ facilia*
sunt, quasi fluere videntur.

Τυφλὸς, ἡ, ὸν, cæcus; *aliquando* surdus; *sed non apud Homer. dici-* 139
tur quasi τύφους ἴλλω, *id est,* oculorum fumos habens; *vel à* τύφω, fu-
mum excito, *et* λάειν, videre; *cæcus est, in quo* τύφεται, *id est,* ἀπόλ-
λυται τὸ λάειν, visus destruitur. *Hesych.*

Πεῖραρ *sive* πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus; *item,* scopus, meta; *à* 143
πέρας, ατος, τὸ, *idem; hinc Odyss.* ψ. 243. περάτη, *quod est, secundùm*
alios, transitus; *alios vero* horizon, *quam significationem habet in*
Homero etiam πέρας, *inquit* Coul.

Γενεὴ, ῆς, ἡ, genus, origo; *Ionic. pro* γενεά. *Antè.* 145

148 Τηλεθόωσα, valde virescens, *seu* germinans, luxurians, *Bœot. pro* τηλεθῶσα· *à* τηλεθάω, germino, pullulo, viresco, *quod à* θηλέω, *hoc verò à* θάλλω, *idem ; pro eodem etiam dicitur* τηλέθω *apud poëtas ; sed non apud Homerum. metaph.* χ. 423. παῖδας τηλεθάοντας, pueros, *vel* filios florentes, *et* ψ. 142. χαίτην τηλεθόωσαν, comam florescentem.

150 Δαήμεναι, discere, *Dor. pro* δαῆναι· *ab* ἐδάην, *aor.* 2. *verbi* δαίω, disco.

152 Μυχὸς, ȣ̃, ὁ, recessus, locus abditus, penetrale ; *fit ex* νυχὸς, *pro* νυκτὸς, nox, *versu* ν *in* μ, *ut sit* ὁ ἐνδότατος κ̀ σκοτεινὸς τόπος, *aut ex* μύω, claudo, *quasi locus clausus et occultus ; hinc* μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, semotissimus, *Odyss.* φ. 146.

157 Ὀπάζω, *fut.* σω, præbeo, *hîc ; propriè*, persequor, comitem do.

Ἐμήσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. à* μήδομαι, molior, struo, *fut.* μήσομαι. *Antè, sed sunt qui deducunt à* μέομαι, consulo ; *et ab* ἐμέομαι, vomo, *et à* μάω, cupio, quæro.

158 Ἐξελαύνω, *fut.* λάσω, expello, abigo ; ἐξέλασσεν, *poët. pro* ἐξέλασεν, 3. *sing. aor.* 1. *ab* ἐλαύνω.

160 Ἐπιμαίνομαι, insanio super aliquâ re. *Metaph.* furiosè amo ; *vel*, insanio alicujus amore ; *à* μαίνομαι, *futur.* μανȣ̃μαι, *aor.* 1. *med.* ἐμανάμην, *Attic.* ἐμηνάμην, furo.

161 Μιγήμεναι, misceri, *Att. et Dor. pro* μιγῆναι· *aor.* 2. *inf. pass. verbi* μίγνυμι.

163 Ψεύδω, *fut.* σω, fallo, *ut antè ;* ψεύδομαι, fallor ; *item activè*, fallo ; ψευσάμενος, ένη, ενον, *part. aor.* 1. *med. item neutraliter*, mentior, *ut hîc ;* ψεύδω *dicitur quasi* φεύγω, *quòd omnes fallacem et mendacem fugiunt ; vel* παρὰ τὸ εἴδω, video, *per antiphrasin, quòd mendaces aberrent et cæcutiant*, Coul. *vel à* ψέω, minuo, *et* ὕδω, *idem quod* λέγω, dico : *mendax enim rem narrando minuit.*

164 Κάκτανε, *per syncop. pro* κατάκτανε, 2. *sing. aor.* 2. *imp. verbi* κτείνω, α *poëticè rejicitur, et* τ *unà cum* α *deperditur : nam* τ *non ponitur ante* κ.

166 Οἷον, *adverb.* qualiter, sicut, exempli gratiâ, ut, *pro* simul ac.

167 Σεβάζομαι, *fut.* σομαι, *idem quod* σέβομαι, colo, veneror, religiosè admiror ; *item*, vereor ; *à* σέβω, *idem ;* σεβάσσατο τόγε θυμῷ· *secundùm quosdam, pro* ἀσεβὲς ἡγήσατο, id irreligiosum, aut non tutum putavit ; *secundùm alios*, religiosum id ei fuit.

168 Σήματα, *hîc*, literæ.

169 Πίναξ, κος, ὁ, tabula ; *ut*, πίνακάς τε νεῶν, tabulas et asseres navis, *Odyss.* μ. 68. *aliquando* lanx, *vel* discus, *ut Odyss.* α. 141. δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας, coquus autem carnium lances apposuit sumens ; *aliquando* tabella scriptoria, codex, libellus, *ut hîc ; à* πῖνος, pinus ; *quòd ex pineo ligno plerumque fuit confecta.*

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus ; *à* πτύσσω, complico.

Θυμοφθόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, corrumpens animum, ad mortem pertinens, exitiosus ; *à* θυμὸς, ȣ̃, ὁ, *et* φθείρω, corrumpo, interficio.

170 Πενθερὸς, ȣ̃, ὁ, socer, uxoris pater ; *et* πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus ; *à* πένθος, εος, τὸ, luctus *(inquit Harm.) quia soceri sæpè dolent filiarum vicem, et metuunt ne res illis malè cedant ; sed* ἑκυρὸς, ȣ̃, ὁ, *et* ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, mariti pater et mater, *vid.* γ. 172.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, missio, ductus, comitatus; *aliquando* solenne spectaculum in morem triumphi. *Odyss.* θ. 545. εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται πομπὴ, καὶ φίλα δῶρα, nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt, celebritas, et amica dona; *hinc* πομπεὺς, έως, *Ion.* ἦος, ὁ, *Odyss.* γ. 325. πομπῆες ἔσονται, duces, ductores aderunt; *vel*, pompæ tuæ ductores erunt; *et* πομπεύω, *fut.* σω, *Odyss.* ν. 422. transmitto, transveho; *et* πομπὸς, ȣ, ὁ, comes, ν. 416. *vel*, dux viæ, *ut Il.* ω. 153. πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην ὅς ἄξει, ducem viæ dabimus Mercurium, qui ducet, &c. τὸ πομπὸν, *teste Eustath. significat* caduceus; *à* πέμπω, mitto. 171

Χίμαιρα, ας, ἡ, monstrosa quædam bestia; quæ è tribus diversi generis animalibus composita fuit, cujus caput et pectus, vertex scilicet, erat leonis ignemque ex ore efflabat, venter erat capræ, cauda verò draconis; *à* χίμαρος, ου, ὁ, hœdus hyeme natus: *unde* χίμαιρα, ας, ἡ, capra, *quod à* χεῖμα, ατος, τὸ, hyems. 179

Ἀμαιμάκετος, ȣ, ὁ κ ἡ, *et* -ος, η, ον, insuperabilis, indomitus; *ab* α *priv. et* μάχομαι *cum reduplicat. vel*, qui animo est in prælia prono: *quasi* ἄγαν μαιμάων· *à* μαιμάομαι, impetum facio, *et* α *epitatico et augmentativo, vel*, immensus; *ex* μῆκος, εος, τὸ, *Dor.* μᾶκος, longitudo; *hinc* ἱςὸς ἀμαιμάκετος, malus ingens, *vel* longus, *Od.* ξ. 311.

Πεφνέμεν, *pro* πεφνεῖν, *vide in* κατάπεφνε, γ. 281. 180

Δύμεναι, subiisse, *Dor. pro* δῦναι, *aor.* 2. *infin. verbi* δῦμι. 185

Ὑφαίνω, *hîc*, struo. *Vid.* γ. 125. 187

Ἠΰς, έος, bonus, *accus.* ἠΰν, *ab* ἐΰς. 191

Βασιληΐς, ίδος, regia, *adject. fœmin. derivatur à* βασίλειος, ȣ, ὁ κ ἡ, regius; *quod Dialysi Ionicâ fit* βασιλήϊος, *Odyss.* π. 401. *à* βασιλεὺς, *Il.* α. 9. 193

Τέμνω, *hîc*, assigno, partior; τάμον, 3. *plur. aor.* 2. *Vid.* τέμενος, β. 696. 194

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus consitus, hortus, vinea; *à* φυτὸν, ȣ, τὸ, planta, arbor, stirps. 195

Πάτος, ȣ, ὁ, via calcata, *seu* trita, υ. 137. κιόντες ἐκ πάτου ἐς σκοπίην, euntes ex viâ publicâ in speculam; *aliquando* consuetudo, *vel* consortium, *ut hîc; vel*, frequentatio, *ut Odyss.* ι. 119. ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν ἄγριαι, ȣ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει, in eâ verò capræ infinitæ nascuntur sylvestres, neque enim frequentatio hominum prohibet; *hinc* πατέω, *fut.* ήσω, calco, ambulo. 202

Χρυσήνιος, ȣ, ὁ κ ἡ, aureas habens habenas; *à* χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, *et* ἡνία, ας, ἡ, habena. *Omnia apud Homerum (ut annotat* Coulon) *quæ in pretio habentur, et honore deorum, dicuntur aurea:* χρυσάμπυκας ἵππους, ε. 358. ὧραι χρυσάμπυκες, *Hymn.* 5. *vers.* 5. Ἀπόλλωνος χρυσαόρȣ, ε. 509. Ἄρες χρυσεοπήληξ, *Hymn. in Mart.* 1. χρυσῆ Ἀφροδίτη, χ. 470. χρυσοςέφανον Ἀφροδίτην, *Hymn.* 5. 1. Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτȣ, π. 182. χρυσόζυγον ἅρμα, *de curru Solis, Hymn. in Solem* 15. χρυσόθρονος Ἥρη, α. 611. Λητὼ χρυσοπλόκαμος, *Hymn. in Apol.* 205. Ἶριν χρυσόπτερον, θ. 398. *&c.* 205

Αἰσχύνω, pudefacio, erubescere facio, dehonesto, deturpo, *ut* σ. 24. *item*, dedecoro, dedecore afficio, *ut hîc;* -έμεν, *pro* ειν, *præs. inf. ab* 210

αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, dedecus; *quod ab* αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo: *de quo vide* β. 119.

216 Παλαιὸς, ὰ, ὸν, vetus, antiquus; *à* πάλαι, olim.

218 Ξεινήϊον, *pro* ξένιον, ἰυ, τὸ, manus hospiti datum, λ. 778. τὰ ξένια, *à* ξένος. *Antè.*

219 Φοίνιξ, κος, ὁ, *hîc, ut* δ. 141. purpura, puniceus color; *significat* palma, *Hymn. in Apoll.* 117. *et Odyss.* ζ. 163. *est et proprium Il.* ι. 168. *et nomen gentis,* ψ. 744. *usurpatur et adject.* ruber, rufus, ψ, 454.

223 Κάλλιφ', *per apostrophum, pro* κάλλιπε, *ob sequentem aspiratam;* τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔῤῥων, *Il.* ι. 364. *hoc autem pro* κατέλιπε, *Æol. syncop. aor.* 2. *verbi* καταλείπω· *eodem modo* καλλείπειν, *pro* καταλείπειν, κ. 238. *et* καλλείψειν, *pro* καταλείψειν, ξ. 89.

226 Ἀλεώμεθα, vitemus, 1. *plur. præs. subj. med. verbi* ἀλέω.

233 Πιςόω, fidem exigo; πιςόομαι, fidem do; *sed apud Homerum, in mediâ voce significat,* fidem dare, *et* excipere, *ut hîc;* πιςώσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *med. id est,* πίςεις ἐποιήσαντο ἀλλήλοις, ἐδεξιώσαντο, ἠσπάσαντο, fidem mutuam dederunt, *ut et* φ. 286. χεῖρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιςώσαντ' ἐπέεσσι, manu manum prehendentes confirmarunt verbis; *at in pass. Odyss.* ο. 435. ὅρκῳ πιςωθῆναι, juramento fidem dare, *et Odyss.* φ. 219. ὄφρα με εὖ γνῶτον, πιςωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ, ut me bene cognoscatis, et habeatis persuasum in animo, *id est,* vobis fides facta sit, *et Hymn. in Merc* 533. πιςωθεὶς κατένευσα, certè persuasus animi, annui, *id est,* mihi fide factâ; *à* πίςις, εως, ἡ, fides.

236 Ἐννεάβοιος, ὠ, ὁ καὶ ἡ, novem boum, *seu* ejus nominis nummum pretium valens; *à* βῦς, οὸς, ὁ καὶ ἡ, *et* ἐννέα, novem; *quem numerum, quia perfectus est, et propter novem Musas (inquit* Coul.) *sæpè inducit poëta, ut hîc;* ἐννεάβοια, τεύχεα ζυγόδεσμον ἐννεάπηχυν, ω. 270. *et Od.* λ. 310. ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν, novennes cum essent, novem cubitorum erant latitudine; longitudine autem erant ἐννεόργυιοι, novem ulnarum, *vid.* ἑκατόμβοιος, β. 450.

239 Ἔτης, ȣ, ὁ, civis, socius, amicus; *ab* ἔτος, εος, τὸ, annus, *ut sit æqualis, coætaneus; vel, ab* ἔθος, *ut sit, qui est alicui familiaris,* ἐξ ἔθȣς· *hinc* ἑταῖρος, ȣ, ὁ, amicus, *quasi* ἐθαῖρος.

243 Ξεςὸς, ἡ, ὸν, rasus, scalptus, dolatus; *vel,* radendo, scalpendo, dolando politus; *à* ξέω, scalpo, polio.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus, testudo; ξεςαὶ αἴθουσαι, sunt subdiales porticus ex politis lapidibus factæ, *inquit Eustath. dicitur verò* αἴθουσα, *in hac significatione, quasi* αἰθομένη ὑπὸ τῦ ἡλίȣ, quæ calefit, *aut* illustratur in sole; *vel* διὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐτῇ τῦ χειμῶνος, quòd hyeme calefiant homines in eâ; *aliquando partic. est fœmin. ab* αἴθω, uro.

Τετυγμένος, η, ον, exstructus, *part. præt. pass. verbi* τεύχω, fabricor, paro, *pro* τετευγμένος, ε *abjecto: nisi quis malit à* τύχω, paro.

245 Δεδμημένος, η, ον, ædificatus, *part. perf. pass. verbi* δέμω, *quod legitur tantùm in aor.* 1. *et præt. pass. Est etiam* δεδμημένος, domitus, κ. 2.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa, uxor legitima; *hinc* μνηστεύομαι, *et* -εύω, ambio, 246
conjugium peto, nuptias paro; *quod à* μνάομαι, reminiscor; *item* ambio conjugium, *Odyss.* α. 248. *hinc* μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus, *Odyss.* α. 91. *et* μνηστὺς, ύος, ἡ, mulieris conciliatio in uxorem, *Od.* β. 199.

Τέγεος, *pro* τέγειος, ου, sub tecto, sublimis, altus, *ut hîc;* τέγεοι θάλαμοι, excelsi thalami, qui in superiori domûs parte sunt super tecto, 248
ut Eustath. vult; τέγεοι, *id est,* ὑπερῷοι, *vel,* qui multa tecta, et multas contignationes habent; τέγεα, *autem, pro quo* τεγέη, *Ion. est oppidum Arcadiæ,* β. 607. *à* τέγος, *pro* στέγος, tectum domûs; *quod à* στέγω, tego; *pro domo ipsâ utitur Homerus per sync. ut Odyss.* α. 333. στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, stabat sanè juxta limen aulæ, *vel* domûs, bene fabricatæ.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitia donans, *aut* mitis; *interp.* ἤπια καὶ 251
πρᾶα, τουτέστι πραϋντικὰ δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν, indulgentiâ utens in puerorum educatione; *ab* ἤπιος, ία, ιον, δ. 218. mitis, *et* δῶρον, ου, τὸ, donum.

Φῦ, ἀντὶ τοῦ προσήγγισε τῇ χειρὶ, accessit, hæsitque manui, *pro* ἔφυ, 253
aor. 2. *à* φύω, adhæreo.

Ἔκ τ' ὀνόμαζε, *pro* ἐξονόμαζε, *per tmesin.* ἐξονομάζω *autem, ut et* ὀνομάζω, *aliquando simpliciter,* profero, alloquor, *ut hîc et antè,* α. 361.

Δυσώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus nomen odiosum est, *vel,* inauspicatum; 255
malus, infaustus, exsecrandus, detestabilis; δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν, *id est,* κακώνυμοι· *à* δὺς, *et* ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ἔνεικα, *poët. pro* ἤνεγκα, *aor.* 1. *à* φέρω, *vel, ut alii,* ἐνείκω, *subj. præt.* 258
à verbo ἐνίημι.

Σπένδω, libo, vino, lacte, aut simili liquore diis sacrifico; σπένδων 259
αἴθοπα οἶνον, libans nigrum vinum, λ. 774. *poët.* σπένδεσκον, π. 227. *et Æol.* σπένδησθα, *pro* σπένδῃς, *Odyss.* δ. 591. *fut.* σπείσω, *aor.* 1. *subjunct.* σπείσῃς, *hîc; et poët.* σπείσασκε, *pro* ἔσπεισε, *Odyss.* θ. 89.

Ὀνήσεαι, reficiaris, *Att. pro* ὀνήσῃ, 2. *sing. fut.* 1. *med. ab* ὄνημαι, 260
pro ὄναμαι, juvor, fructum et utilitatem capio, fruor; *ab* ὄνημι, juvo.

Πίησθα, *Æol. pro* πίῃς, 2. *sing. aor.* 2. *subjunct. à* πίνω.

Κεκμῶτι, *poët. metri causâ, pro* κεκμηότι· ἄνδρας κεκμηότας, λ. 881. *à* 261
κεκμηὼς, ῶτος, defatigatus, *Ion.* τοῦ κ' ἐξαιρέσει, *pro* κεκμηκὼς, *part. præt. à* κέκμηκα, *in proximo carmine, à* κάμνω.

Pro αὔξω, augeo, *poëtæ dicunt* ἀέξω, *quasi* οὐκ ἐπέχω, non cohibeo; ἀέξομαι, cresco, θ. 66. ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ, crescebat sacer dies.

Ἄειρε, afferas, 2. *sing. præs. imperat. verbi* ἀείρω. 264

Ἀπογυιόω, *fut.* ώσω, enervo, delumbo, membra debilito; *à* γυιόω, θ. 265
402. membra frango, claudum reddo, enervo; *à* γυῖον, ου, τὸ, membrum corporis, γ. 34.

Ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus; *ab* α *priv. et* νίπτω, lavo; *hinc* ἀνιπτόποδες, π. 235. illotos habentes pedes; *non tantùm abluere manus, sed etiam pedes, religionis erat, antequam diis libâssent.*

Αἴθοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *aliquando* nigricans; *ut hîc, et antè,* α. 462. *hinc* αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops; *quia vultus ejus, ab æstu solis, niger redditur.*

Πῆ, *hîc, extra interrogationem,* ullo modo.

Ἐϛὶ, licet, fas est, *pro* ἔξεϛι, *sic etiam utitur* ἦν, licebat.

268 Λύθρον, ȣ, τὸ, cruor, *seu* pulverulentus sanguis; *à* λύω, solvo: *quia solutis venenis, sanguis elapsus,* τῷ κρύει *fit cruor.*

269 Πεπαλαγμένος, η, ον, fœdatus, *præt. pass. à* παλάσσω, fœdo, ε. 100.

Εὐχετάομαι, vota facio, preces fundo: *ab* εὐχὴ, ῆς, ἡ, preces; εὐχετάασθαι, *poët. pro* εὐχετᾶσθαι.

271 Θύεσσι, *poët. pro* θύεσι, *dat. plur. à* θύος, θύεος, τὸ, victima, hostia, *vel* sacrificium; *item,* suffimentum: *à* θύω, sacrifico: *hinc* θυόεις, όεσσα, όεν, suffimentis redolens.

275 Ἱερευσέμεν, sacrificare, *fut.* 1. *inf. Ion. pro* ἱερεύσειν.

281 Ὥς κεν, utinam.

285 Φαίην, existimarim, 1. *sing. præs. vel aor.* 2. *optat. à* φημί.

Ἄτερπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingratus, injucundus, minimè delectans; *est et* ἀτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *idem,* τ. 354: *ab* α, *et* τέρπω, delecto.

288 Κηώεις, εσσα, εν, bene olens, *à* καίω.

289 Παμποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, variè pictus; *à* πᾶς, *et* ποικίλος, η, ον, varius.

291 Ἐπιπλὼς, supernavigans, enavigans, navigans; *quidam à* πλῶμι *putant factum; alii per apoc. pro* ἐπιπλώσας, ασα, αν.

292 Τὴν ὁδὸν, *subintelligitur* κατὰ.

Εὐπατέρεια, α, ον, claro patre nata, generosa: *ab* εὐπάτηρ, *vel* εὐπάτωρ, *quod à* πατήρ.

294 Ποίκιλμα, τος, τὸ, varius, *vel* versicolor ornatus, variegatio: *à* ποικίλλω, variego, variè distinguo; *quod à* ποικίλος, η, ον.

300 Ἱέρεια, ας, ἡ, sacerdos, *fœm. ab* ἱερεύς· *sed* ἱερεῖον, *Ion.* ἱερήϊον, ȣ, τὸ, χ. 159. ovis quæ in honorem Dei mactatur.

301 Ὀλυλυγὴ, ῆς, ἡ, τῶν γυναικῶν εὐχὴ, *Eustath. vel* φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιȣ̃νται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι, vox mulierum quam orantes edunt in templis, *vel simpliciter,* ejulatus, clamor cum lamentatione; *idem* ὀλολυγμὸς, ȣ̃, ὁ, *ab* ὀλολύζω, *Odyss.* γ. 450. cum clamore ploro, exclamo, ululo, *per onomatop.*

305 Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, custos urbis: *ab* ἐρύω, traho, custodio, *et* πτόλις, *poët. pro* πόλις, εως, ἡ, *Palladis epitheton: potest etiam exponi,* quæ urbes vastat, et distrahit civitates; *nam* ἐρύω, *significat tum* ἑλκύειν, *quam* φυλάττειν.

306 Ἆξον, frange, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. verbi* ἄγω, *vel* ἄγνυμι.

311 Ἀνανεύω, *fut.* σω, renuo, denego; ἐπινεύω, annuo.

316 Αὐλὴ, ῆς, ἡ, *hîc,* aula. *Vid.* δ. 433.

317 Ἔγγυθι, prope; *regit gen. poët. pro* ἐγγὺς, *idem.*

320 Πόρκης, ȣ, ὁ, annulus, *seu* fibula, *cujus circumplexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur; à* πόρκος, ȣ, ὁ, rete piscatorium ex vitili contextum: *general.* omnia rotundæ et orbicularis formæ; *à* περικέιμαι, *vel* περιέχω, *vel* πείρω.

321 Ἕπω, curo, tracto, *scribitur à quibusdam cum tenui: sed composita* μεθέπω, *&c. potiùs cum aspero in hâc significatione scribendum de-*

monstrant; τεύχε' ἕποντα, *id est (inquit Eustath.)* ἀμφέποντα κ̀ περὶ αὐτὰ πονέμενον· *significat et* sequor. *sed tum usurpatur potiùs* ἕπομαι· ἕπω *cum leni*, dico.

Ἀφάω, palpo, contrecto, tango; ἀφόωντα, *poët. pro* ἀφῶντα· *venit* 322
ab ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus; *quod ab* ἅπτομαι, tango; *sed* ἀφαύω, sicco, uro, inediâ exaresco.

Δμωὴ, ῆς, ἡ, serva, ancilla; *à* δμὼς, ωὸς, ὁ, τ. 333. servus, *est et* 323
δμωῒς, serva, *et* δμωὸς, servus, *et* δμωὸς, *adject.* servilis; *à* δαμάω, domo, subjicio, *quasi domitus servitute.*

Καλὰ, opportunè, *hîc, adverb.* 326

Ἔνθεο, imposuisti, 2. *sing. aor.* 2. *med. Indic. Ionic. pro* ἐνέθεσο, *ab* ἐντίθημι, concipio, impono, repono. *Vid.* δ. 410.

Ἀμφιδέδηκα, *perf. med. à* δαίω, uro. *Vid.* β. 93. 329

Ἄνα. *Vid.* γ. 268. 331

Θέρω, calefacio, θέρομαι, calefio, uror, *ut hîc; aut* calefacio me, *ut Odyss.* τ. 507. ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς θερσόμενος, prope ignem traxit sedem Ulysses calefaciendus, *vel*, ut se calefaceret; *à* θέρος, εος, τὸ, æstas, messis; *nisi malis hoc à* θέρω *derivari, quòd eo tempore maximus calor vigeat; est et* θέρμω, σ. 348. et θερμαίνω, *Odyss.* ι. 376. calefacio; *à* θερμὸς, ἡ, ὸν, calidus, η. 426. *quod à præt. pass.* θέρω· θερέω *autem Odyss.* ρ. 23. calesco, calefio.

Συντίθημι, *hîc*, animadverto, σύνθεο, 2. *sing. aor.* 2. *imperat. med.* 334
Vid. α. 75.

Νέμεσσις, εως, ἡ, indignatio, β. 223. *pro* νέμεσις, σ *geminatur poëticè.* 335

Προτρέπω, ante me verto, propello, *item*, hortor; *hîc verò*, cedo; 336
προτραπέσθαι, *aor.* 2. *inf. med.*

Ἐπαμείβω, *vel* ἐπαμείβομαι, alterno, alternatim quid facio, *ut hîc;* 339
aliquando permuto, νίκη τ' ἐπαμείβεται ἄνδρας, alternis vicibus hominibus victoria accedit; ἀμείβω, *et* ἀμείβομαι, *idem.*

Μέτειμι, sequor, pòst eo; *ab* εἶμι, eo. 341

Θύελλα, ης, ἡ, turbo, procella, *propriè* venti; *à* θύω, impetu furi- 346
bundo feror, *et* εἰλέω, *quasi ventorum complicatorum vis impetuosa, aut potiùs à* θύω, *et* ἄελλα, *quasi* θύεσσα ἄελλα, furens turbo, *metaph. dicitur, Od.* μ. 68. πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι, ignis perniciosi procella.

Προφέρω, *hîc*, profero, asporto, προφέρων, ουσα, ον, *part. præs.*

Ἀπόερσε, *poët. pro* ἄπερσε, 3. *sing. aorist.* 1. *quidam deducunt ab* 348
ἀπείρω, *composito ab* ἀπὸ, *et* εἴρω, *pro* φθείρω, corrumpo, *cujus futur. Æol.* ἔρσω, *aor.* 1. ἔρσα, *sine augmento; alii autem ab* ἔῤῥω, *et dicunt* ἔῤῥω *dici Æolicè pro* εἴρω *(ut* ἀργεννὸς, *pro* ἀργεινὸς*) idem quod* φθείρω· *alii denique componunt* ἔῤῥω *ab* ἔρα, *et* ῥέω. *Metaphora ducta à liquidis terræ affusis, quæ ita pereunt, ut nunquam attolli possint;* ἔῤῥειν *enim* eæ dicuntur res, quæ pereunt; *et* ἔῤῥειν *jubetur aliquis, id est*, abire in malam rem, *ut* θ. 164. *et dicitur* ἔῤῥειν, qui inauspicato et cum malo fato venit, *ut* θ. 239. *et* qui ægrè it, *vel* difficulter graditur, *ut* σ. 420. *de Vulcano claudicante;* ἀπόερσε, abreptum, *aut* deglutitum perdidit, mersit; ἀπέπνιξε, *vel* διέφθειρε.

349 Τεκμαίρομαι, molior, *et* machinor, statuo, *ut hîc, et Il.* η. 70. *aliquando* perficio, ad finem perduco, *ut Odyss.* η. 317. πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, reductionem verò in hoc ego perficiam; *aliquando* prædico, prænuntio, conjicio, præsagio, *ut Odyss.* λ. 111. τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον, tum tibi prædico mortem; *legitur et cum infinitivo, Hymn. in Apoll.* 285. τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων νηὸν ποιήσασθαι, statuit Phœbus Apollo templum facere; *est et* τεκμαίρω, certis signis ostendo: *sed non apud Homer. hinc* τεκμήριον, ίου, τὸ, signum indubitatum; *à* τέκμωρ, τὸ, finis; *item*, prodigiosum signum; *sed apud Homer.* τέκμωρ, signum, α. 525. *et* finis, *Odyss.* δ. 573. ἵκετο τέκμωρ, pervenit ad locum destinatum, ν. 20. *sumitur pro fine vel scopo in actionibus proposito, ut* η. 30.

353 Ἐπαυρήσεσθαι, fruiturus, *fut.* 1. *med. verbi* ἐπαυρέω.

355 Σὲ φρένας, *pro* σοῦ, *aut potiùs* σὲ κατὰ φρένας.

Ἀμφιβαίνω, *hîc* circumeo, *ideoque* invado; ἀμφιβέβηκεν, 3. *sing. perf.*

356 Ἄτη, ης, ἡ, *hîc*, injuria, *propriè* clades, nocumentum. *Vid.* ι. 500.

358 Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebratus carminibus, decantatus; *tam in malam partem, ut hîc, quam in bonam, ut Hymn. in Apoll.* 299. *de templo;* ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ, ut celebre perpetuò esset; *ab* ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantio; *quod ab* ἀείδω, cano.

362 Οἱ, *nomen pluralis; ab* ὁ, ἡ, τὸ.

Οἷ, sibi, *dat. sing. ab* οὗ, οἷ, ἕ.

Οἵ, qui, *nomin. ab* ὃς, ἥ, ὅ, *relat.*

Οἷ, *circumflex. pro* ὅπου, ubi, ut, quandoquidem.

Οἴ, *adverb.* hei.

367 Ὑπότροπος, όπου, ὁ καὶ ἡ, rediens, redux; *à* τρέπω.

373 Ἐφίστημι, sisto juxta: *sed tam composita ab* ἵστημι, *quam* ἵστημι, *in aor.* 2. *et perf. habent neutram signif. adeò ut* ἐφεστήκει *sit*, stetit, *vel* astitit; *est autem* ἐφεισήκειν, *pro* ἐφεστήκειν, *plusq. perf. pleonasmo literæ* ι.

Μύρομαι, lugeo, fleo, lamentor; *item*, fluo; *à* μύρω, fluo, stillo, fundo.

374 Ἔνδον, intus; *ab* ἐν, in.

376 Εἶδ', eja.

378 Εἰς γαλόων, ἢ εἰνατέρων, *subintelligitur* οἶκον.

Εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, *id est*, uxor fratris; *dicitur* παρὰ εὐνάζειν, cubare, *ut sit quasi* εὐνάτηρ, cohabitatione juncta; εἰνάτερες καλοῦνται αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας, *ut Helena et Andromache.*

382 Ἐϋπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchros cincinnos, *vel* cirros habens, *ut* ἐϋπλόκαμος κόμη· *est et* pulchrum habens crinem; *à* πλόκαμος, άμου, ὁ, longus crinis, coma, crines plexi et intorti, cirri, *vel* nodi crinium nexorum, ξ. 176. *idem* πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, *et* πλοκὰς, άδος, ἡ, *à* πλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, *à* πλέκω, plico; *est et* ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ, *Odyss.* β. 119.

383 Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, sedulus. *Antè*, α. 321.

Ταμίη, ιης, ἡ, proma, dispensatrix; *à* ταμίας, ου, ὁ, dispensator, promus. *Vid.* δ. 84.

Πολύδωρος, ώρȣ, ὁ ϗ ἡ, multa donans, *hîc,* qui ingentem dotem attu- 394
lit; *à* δῶρον, ȣ, τὸ, donum: *est et* Πολύδωρος *proprium, v.* 407. *et π.* 175.
Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infans animo juvenilia, *vel potiùs* puerilia 400
sapiens, tenellus; *ab* α, non, ταλάω, patior, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, animus; *quòd sint plerique animo impatientes : vel potiùs ab* ἀταλὸς, λὴ, λὸν, tener, juvenilis.

Ἀστυάναξ, κτος, ὁ, *nomen proprium filii Hectoris ; ab* ἄστυ, νος, τὸ, *et* 403
ἄναξ, κτος, τὸ, *quia Hector pater princeps fuit civitatis Trojæ, et eam tuebatur solus, ut et addit Homerus sequentibus verbis.*

Ἄμμορος, όρȣ, ὁ ϗ ἡ, expers; *item,* infelix, misera; δύσμορος, *ut hîc,* 408
ab α *priv. et* μέρος, εος, τὸ, pars, portio; *plerumque* fatalis portio, fatum; *aliquando* mors, *aliquando* infortunium; *et geminatur* μ *poët.*

Κτανέȣσιν, *Ion. dialysi, pro* κτανȣ͂σιν, *fut.* 2. κτανῶ· *à* κτείνω. 409

Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor, orbatus sum, ἀφαμάρτων, ȣσα, ον, *part.* 411
aor. 2.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fotus, fervor, solamen, lætitia, voluptas; θάλπω, 412
foveo, calefacio, *Odyss.* φ. 179. *est et* θαλπιόων, *pro* θαλπιῶν, *à* θαλπιάω, *Odyss.* τ. 319. *hinc proprium* Θάλπιος, ίȣ, ὁ, β. 620. *dicitur autem* θάλπω, *quasi* θάλλειν ποιῶ.

Ἀμὸς, *Dor. pro* ἐμὸς, ἡ, ὸν, *vel potiùs* ἡμέτερος. 414

Κατέκηε, *aor.* 1. *verbi* κατακαύω, *vel potiùs* κατακαίω, *à* καίω, uro, *fut.* καύσω, *aor.* 1. ἔκηα, *cujus generis sunt,* χέω, *aor.* 1. ἔχεα, *vel* ἔχευα· σεύω, *aor.* 1. ἔσευα· ἀλεύω, *aor.* 1. ἤλευα, *sublatâ futuri consonante ; hinc* κατακήομεν, η. 333. *et* κατακηέμεν, η. 408. *Ion. pro* κατακῆαι, *in infin. pro quo* κακκῆαι, *Odyss.* λ. 74.

Φυτεύω, *fut.* σω, planto; *à* φύω, gigno; ἐφύτευσαν, 3. *plur. aor.* 1. 419

Πτελέα, ας, ἡ, ulnus, *quasi* πετάλεα, *à* πέταλον, folium.

Ἴος, ἴα, ἴον, solus, unus, *ab* εἷς, unus. 422

Εἰλίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, vertens et curvans pedes eundo; *ab* εἱλύω, *et* 424
πȣ͂ς, *boves dicuntur* εἱλίποδες, *quia* εἱλίσσȣσι τȣ̀ς πόδας κατὰ τὴν πορείαν.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florescens; *itaque pro juvene sumitur ; aliquando* 430
tener; *à* θάλλω, germino.

Ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν, pupillaris, ad pupillum pertinens; *aliquando idem* 431
quod ὀρφανὸς, ὴ, ὸν, orphanus, pupillus, *id est, qui caret parentibus suis, et destitutus auxilio aliorum, ab* ὀρφνὸς, *id est,* σκοτεινὸς, *est enim* ὀρφανὸς *quasi in* σκότει ὢν, *vel quasi* οἰοφανὸς, *ab* οἷος, solus, *et* φαίνομαι, appareo; *orphanus enim est* ὁ μόνος φαινόμενος ϗ γονεῖς μὴ ἔχων.

Ἐρινεὸς, ȣ͂, ὁ, caprificus, ficus sylvestris; ἀπὸ τȣ͂ ἐρίζω, contendo; *ar-* 433
bor enim contentiosa in muros assurgit, Coulon.

Ἄμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui datur ascensus, qui ascendi potest, ascensi- 434
lis; *ab* ἀνὰ, *et* βαίνω· *hîc de urbe dicitur, Odyss.* λ. 315. *de cœlo.*

Ἐπίδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accessu facilis; planus, expositus incursionibus; *ab* ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, *ab* ἐπιτρέχω, percurro; τρέχω *format tempora ab inusitato* δρέμω.

Ἀμφ᾽ Αἴαντε δύω, ϗ, *&c. id est,* Ajaces; *nam* οἱ ἀμφὶ, *aliquando sig-* 436
nificat istam primariam personam solam, quam regit post se in accusativo : οἱ ἀμφὶ Πρίαμον, *id est,* Priamus; οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, *id est,* Orpheus,

&c. *Sic hîc, et in sequentibus verbis; οἱ ἀμφὶ Ἀτρείδας, id est,* Atridæ; *aliquando hoc phrasi denotatur et homo et comitatus ejus.*

Ἤπου, sive.

442 Αἰδέομαι, *hîc*, vereor.

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vestem trahens, quæ peplum gestat fluxum, et longum; *à* πέπλος, ου, ὁ, *et* ἕλκω, traho.

443 Ἀλυσκάζω, vito, devito, *ab* ἀλύσκω, *idem.*

444 Μάθον, didici, 1. *sing. aor.* 2. *Ion. pro* ἔμαθον, *à verbo* μανθάνω.

449 Ἐϋμμελίω, *gen. sing. ab* ἐϋμελίας, ου, *Ion.* ίω, ὁ, fraxineæ hastæ peritus, μ. *poët. geminato, ex* εὖ, *et* μελία, ας, ἡ, fraxinus.

458 Ἀεκάζω, cogo; *ab* α *priv. et* ἑκὼν, *gen.* όντος, voluntarius; *at* ἀεκαζόμενος, ένη, ενον, invitus.

463 Χῆτος, εος, τὸ, privatio, orbitas, viduitas, indigentia; *hinc* χητίζω, indigeo, deficio; *à* χατέω, egeo, indigeo.

Δούλιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, servilis; *à* δοῦλος, ου, ὁ, servus.

464 Χυτὸς, ἡ, ὸν, fossitius; χυτὰ γαῖα, terra quæ ex sepulchris aut fossis effoditur, quâ mortui, aut quodcunque sepelitur, obruuntur; *à* χέω, è terrâ fusili educo, *vel* terrâ aggestâ extruo; *vel* γῆν ἐπιχεῖν τοῖς τεθνεῶσι, *id est,* sepelire, humare, *ut Iliad.* ψ. 256. χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν· *et Odyss.* γ. 258. θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.

Τεθνειὼς, *per syncop. pro* τεθνεικὼς, *hoc autem Bœot. pro* τεθνηκὼς, υῖα, ὸς, *à* τέθνηκα, *Iliad.* σ. 12. *præt. verbi* θνήσκω. *Obliqui autem hujus participii* τεθνειὼς, *apud Homer. modò per* ω, *ut hîc; modò per* ο, *ut Od.* ω. 56. *ut metrum postulat, efferuntur; est et* τεθνεῶτι, *Odyss.* τ. 331. *idem accidit in* τεθνηὼς, *nisi magìs placeat, ut* τεθνειὼς, *sit dictum poët. pro* τεθνεὼς, *hoc autem per epenthesin* τοῦ ε, *pro* τεθνὼς, *hoc autem per syncop. Attici pro* τεθναὼς, *vel* τεθνηὼς, *quorum prius dicitur Ion. pro* τεθνακὼς, *posterius pro* τεθνηκὼς, *à* τέθνημι, *ut* ἑστὼς, *ab* ἵστημι. *Vide* γ. 102.

474 Κύω, *et* κυέω, *fut.* ήσω, utero gesto, sum gravida; *item* osculor, *ut hîc, Odyss.* π. 15. *ubi* κύσσε, *poët. pro* ἔκυσε, *à* κυέω, in utero gesto, τ. 117. *et* ψ. 266. *à* κύω, osculor, *venit* κυνέω, *idem, Odyss.* δ. 522.

Πῆλε, 3. *sing. aor.* 1. *sine augmento, à* πάλλω, vibro; *aliquando* libro.

477 Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde decens, illustris; *ab* ἄρι, valde, *et* πρέπω.

482 Βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruentus, cruore respersus; βρότος, ου, ὁ, cruor; *hinc* βροτόω, *fut.* ώσω, inficio cruore. *Odyss.* λ. 41. βεβροτωμένα τεύχη, cruenta arma; *sed* βρότειος, ου, ὁ καὶ ἡ, humanus, *seu* mortalis, *Odyss.* τ. 545. *quod à* βροτὸς, οῦ, mortalis.

484 Δακρυόεις, εσσα, εν, ὁ, lacrymans: *hîc* δακρυόεν, *adverb.* lacrymis effusis.

Νοέω, *fut.* ήσω, intueor, *hîc.*

486 Ἀκαχίζω, tristitiâ afficio; ἀκαχίζεο, 1. *sing. imperat. pass. Ion. pro* ἀκαχίζου, *est et* ἀκάχω, θ. 207. *et* ἀκαχέω, *vel* ἀκάχημι, μ. 179. *idem; ab* ἄχος, εος, τὸ, *cum reduplic. Att.*

488 Πεφυγμένος, η, ον, *pro* πεφευγμένος· *à* φεύγω.

491 Ἠλακάτη, ης, ἡ, instrumentum quoddam mulierum nentium, circa quod lanam et linum volvunt, colus; *item,* machina in summis navi-

giorum; *in plur.* ἠλάκατα, *neut.* fusus, lanæ colui circumvolutæ, fila, stamina, *Odyss.* ζ. 53. *ab eodem* ἠλεκάτη, *quod, secundùm quosdam, est* quædam machina piscatoria; *derivatur* ἠλακάτη, *ab* ἐλάω, agito; *vel potiùs ab* ἠλάσκω, vagor, errabundus circumeo.

Ἐντροπαλίζω, respecto, reflecto inter-eundum; *à* τροπαλέω, *idem quod* τρέπω, verto. 496

Σεύατο, properabat, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* ἔσευα, *à* σεύω. 505

Στατὸς, ἡ, ὸν, stans, qui diu stat; στατὸς ἵππος, equus qui in stabulo continetur, *ut hîc, et* ο. 263. *hinc* στατίζομαι, sto. 506

Ἀκοστέω, *fut.* ήσω, hordeo saginor, pascor; *ab* ἀκοστὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κροαίνω, pulso pedibus, lascivè salto, *ut hîc, pro* κρουαίνω· *à* κρούω, pulso. 507

Κυδιάω, glorior, superbio, κυδιάων, άουσα, άον, *et poët.* κυδιόων, *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria. 509

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, *Ion.* ἀγλαΐη, splendor, pulchritudo; *ab* ἀγλαὸς, οῦ, splendidus; *quod ab* αἴγλη, splendor, *et* ornatus; *dicitur autem* αἴγλη, ης, ἡ, *quasi* ἐφ' ᾗ τις ἀγάλλεται, quo quis ornatur; *vel* παρὰ ἄγαν ἅλλεσθαι, *quia splendida micant, et salire videntur.* 510

Ἦθος, εος, τὸ, *unde plur.* ἤθεα, ἤθη, *propriè* sedes consuetæ, locus consuetus, *item* domicilium, mansio, locus natalis; *item*, mos, consuetudo, indoles; *ab* ἔθος, *atque pro eo sæpè usurpatur.* 511

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, sol, *apud Homer. ab* ἄλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lecto carens: *quia sol è lectis discedere cogit; vel, quia ipse est* ἄλεκτρος, *id est,* ἀκοιμήτως εἱλούμενος· ἠλέκτρον, ου, τὸ, electrum, *Odyss.* δ. 73. 513

Καγχαλάω, cachinnor, lætor, gestio, exulto: *idem* καγχάζω, *vox facta per onomatop.* καγχαλόωσι, *pro* καγχαλῶσι. 514

Ὀαρίζω, loquor, *propriè* cum mulieribus, muliebriter garrio; *vel*, colloquor familiariter sicut cum conjuge: *ab* ὄαρ, ρος, ἡ, uxor, ι. 327. 516

Ἠθεῖε, *allocutio, seu vox junioris ad seniorem reverentiæ causâ, videlicet*, dignissime, venerande, *Odyss.* ξ. 147. ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, voco illum divinum hominem; θεῖον ἄνδρα, θαυμαστὸν ἄγαν, πρεσβύτερον ἀδελφὸν, *sic Didym. à* θεῖος, *pleonasmo τοῦ* η, *ut* ἠβαιὸς, *pro* βαιός. 518

Ἐναίσιμον, *adv. hîc*, opportunè, commodè; *pro* ἐναισίμως· *ab* ἐναίσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod pro diversâ primitivi* αἶσα *significatione diversè significat*, idoneus, æquus rerum æstimator; *significat etiam*, fatalis, fatale portendens: *item*, qui decenter facit aliquid: *item*, recti amans; *ab* αἶσα, ης, ἡ, fatum, parca, sors, pars, officium, *ut priùs dictum est.* 519

CLAVIS HOMERICA

IN H'. ILIADIS.

1 ΠΥΛΕ'ΩΝ, *Ion. pro* πυλῶν, januarum, *gen. pl. Ion.* πύλη, ης, ἡ.
2 Κί', accurrit, 3. *sing. imperf. Ion. pro* ἔκιε, *verbi* κίω.
5 Ἐλάτη, ης, ἡ, *meton. materiæ* remus, *hîc, ideo quòd apud antiquos ex abiete factus. Vid.* ε. 560.
9 Κορυνήτης, ου, ὁ, clavator, *vel,* qui clavâ pugnat; *à* κορύνη, ης, ἡ, clava, virga capitata, η. 141.
12 Στεφάνη, ης, ἡ, *hîc,* quædam species galeæ eminentias habentis, *sed significat* quamvis eminentiam, ν. 138. κατὰ στεφάνης, *de summo vel cacumine montis.*
15 Ἐπιάλμενος, *pro* ἐπιαλλόμενος, ένη, ενον, *hoc autem poët. pro* ἐφαλλόμενος· ἐπὶ *poët. suam servat vocalem, et Æolicè vertitur aspirat. in tenuem, per syncop. ab* ἅλλομαι.
21 Ἐκκατιδὼν, *decompos. ab* ἐξ *et* κατιδὼν, *ab* εἴδω, video. *Ante,* α. 2. Εἶδον, *in reliquis modis manet tantùm* ι· *imper.* ἰδὲ, *optat.* ἴδοιμι, *subjunct.* ἴδω, *infin.* ἰδεῖν, *partic.* ἰδὼν, οῦσα, όν.
22 Συναντέσθην, occurrerunt, 3. *dual. aor.* 2. *verbi poët.* συνάντομαι *pro* συναντάω, *idem.*
26 Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps; *quasi anceps robur; dicitur victoria* ἑτεράλκης, *quia alteri semper tribuit* ἀλκήν· *vel quia* νίκη τῷ ἀλκίμῳ διδομένη, robusto et præstanti concessa; *vel quia* ἑτέρωθεν, *et per vices, jam uni parti, mox alteri comparat* ἀλκήν· ἀλκὴ, ῆς, ἡ, vis, robur, remedium.
30 Σήμερον, *et Att.* τήμερον, hodiè: *ab* ἡμέρα, ας, ἡ, *quod* ἀπὸ τοῦ ἅμα ἐξ ῥέουσα. *Vid.* α. 590.
Ὕστερον, posthac, antea; *ab* ὕστερος, έρα, ερον, posterior.
Τέκμωρ, τὸ. *Vid.* ζ. 351.
32 Διαπραθέειν, evertere, vastare, eripere: *est aor.* 2. *verbi* διαπέρθω· έειν, *poët. pro* εῖν.
36 Μέμονας, cupis, 2. *sing. præt. med. verbi* μίμνω.
39 Ἢν, si; ἣν, quam, *item,* suam; ἦν, erat; *interdum pro* ἐστί· *interdum pro* ἐξῆν, licebat; *interdum pro* ἦσαν· *interdum pro* ἔφην.
Οἴοθεν, seorsum, ab unâ solùm parte; οἴοθεν οἶος, cum solo solus.
41 Ἀγασσόμενοι *pro* ἀγασόμενοι· *ab* ἀγάζομαι, *idem quod* ἀγάω.
44 Συντίθημι, compono. *Antè.* συντίθεμαι, componor, *interdum* assentior; *item,* adverto animum, intelligo, *ut hîc;* σύνθετο, *Ion. pro* συνέθετο, 3. *sing. aor.* 2. *ind.*

Μητιόωσι, *poët. pro* μητιῶσι, *ex contracto* μητιάουσι, *3. plur. præs.* 45
verbi μητιάω, consulto, delibero, *et* molior; *hinc* μητιάασθε, χ. 174. *pro* -ασθε· *est et* μητίζομαι, *et* μητιόμαι, γ. 416. *idem, à* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Ἀνέεργω, cohibeo; *ab* ἔεργω. *Ante.* 55

Αἰγυπιὸς, ȣ, ὁ, *idem quod* γῦψ, πὸς, vultur; *sunt qui interpretantur* 59
aquila.

Εἵατο, *vide* εἵαται. *Ante,* β. 137. 61

Ἴθι, ἴτω, 2. *et* 3. *sing. imperat. verbi, ab* εἶμι, eo. 75

Τανιήκης, *et* τανυήκης, εος, ὁ κ᾽ ἡ, protensam, *seu* longam habens 77
cuspidem; *ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis, *et* τανύω, *à* τείνω, *idem; si autem significat* longus, protensus, *duntaxat à* τανύω, *factum est: non habet* ἀκὴ *in se inclusum.*

Λελάχωσι, *præt. med. à* λαγχάνω· *hîc significat transitivè,* sortiri fa- 80
cio, tribuo, reddo participem.

Εὖχος, εος, τὸ, gloriatio, *vel potiùs,* gloria, honor; *ab* εὐχὴ, ῆς, ἡ, pre- 81
catio, votum.

Κρεμάω, κρεμαννύω, *et* -νυμι, *et* κρεμνάω, suspendo; κρεμόω, *pro* 83
κρεμῶ, *contract. ex* κρεμάω. *Poëtæ enim in verbis in* άω, *si contractio fit in* ω, *aliud* ω *contractioni præponunt, vocali longâ præcedente: brevi autem* ο, *ut* πηδάω, πηδόω· κρεμάω, κρεμῶ, κρεμόω, *ut priùs dictum. Fortasse (inquit Harm.) à* κάρα, caput: *ut sit, à capite pendere facio.*

Ταρχύω, ταρχεύω, *et* ταρχέω, sepelio, exequias facio; *à* τάρχεια, ων, 85
τὰ, exequiæ; *ἀπὸ τῆς ταραχῆς.*

Χεύσωσιν, *vide* χύτος, *ante,* ζ. 464. 46

Ὀλεῖται, peribit, 3. *sing. ab* ὀλȣ̃μαι, *fut. 2. med. verbi* ὄλλυμι. 91

Αἴδεσθεν, verebantur, 3. *plur. aor.* 1. *Bœot. pro* ᾐδέσθησαν, *verbi* 93
αἰδέομαι.

Ἀναίνομαι, abnuo, recuso; ἀνήνασθαι, *aor.* 1. *infin. med. plerumque absolutè, aliquando cum infin. ut Iliad.* σ. 500. ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι· *aliquando cum accus. personæ pro* repudio, respuo (*et secundum quosdam*) aspernor, *ut Odyss.* ϑ. 212. τῶν δ᾽ ἄλλων ȣ̓πέρ τιν᾽ ἀναίνομαι οὐδ᾽ ἀθερίζω, aliorum utique nullum rejicio, neque despicio; *ab* α *privat. cum* ν *interjecto, et* αἶνος, ου, ὁ, assentatio, laus; *quidam volunt propriè dici de recusatione circa nuptias, aut concubitum, et ex* ἀρνοῦμαι, *derivant.*

Στοναχίζω, *et* -ομαι, gemo, ingemisco, suspiro; *à* στενὸς, ἡ, ὸν, an- 95
gustus.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minax: *item,* jactator, *ut hîc; cujus fœmin.* ἀπει- 96
λήτειρα, ας, ἡ, *ab* ἀπειλέω, minor, jacto.

Αἰνόθεν, à re gravi; αἰνόθεν αἰνῶς, magìs magísque grave. 97

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, insipientia: *ab* ἄφρων, ονος, ὁ κ᾽ ἡ, 110
quod ab α *privat. et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀντιβολέω, *fut.* ήσω, occurro, *cum dat. Vid.* δ. 342.

Ἀδειὴς, intrepidus, *poët. pro* ἀδεὴς, έος, ὁ κ᾽ ἡ, *pro quo est etiam* ἀδδεὴς, 117
poët. ϑ. 423. *ab* α *privat. et* δέος, έεος, τὸ, metus; *est etiam* ἀδεὴς, impudens, *quasi* ἄδετος, qui coërceri nequit; *à* δέω, ligo.

Μόθος, ου, ὁ, labor, pugna, bellum, tumultus; *ab* ὁμοῦ θεῖν *(inquit Harm.) quod in pugnâ fit, ut Hom. ait,* συμφερτὴ ἀρετὴ, *virtus sive vis juncta et collata, Iliad.* ν. 237.

Ἀκόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui scopis mundatus non est, incultus, minimè ornatus; *ab* α *privat. et* κορέω, verro, purgo; *hîc autem* ἀκόρητος, *seu* ἀκόρεστος, *est,* insatiabilis; *à* κορέω, satio.

118 Ἀσπασίως, libenter; *ab* ἀσπάσιος, ία, ιον, qui amplectendus est, optatus, θ. 488. *ab* ἀσπάζομαι, amplector comiter, et amicè excipio; *vel* ὅ τις ἐπισπᾶ, quod quis attrahit, et consequatur; *est et* ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, *idem quod* ἀσπάσιος, *Odyss.* ε. 397.

120 Ἀδελφειὸς, *pro* ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, *hoc autem pro* ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, frater.

125 Ἱππηλάτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques; *ab* ἵππος, ου, ὁ, *et* ἐλαύνω· *hinc* ἱππηλασίη ὁδὸς, equestris via, η. 340. *et* ἱππήλατος, *scilicet* τόπος, locus equitabilis, *vel* spatiosus, *et* agendis equis accommodus, δ. 607.

131 Μέλος, εος, τὸ, membrum, *ut hîc,* carmen.

133 Ἡβῷμι, pubescam, 1. *sing. præs. opt. act. verbi* ἡβάω.

138 Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen, cognominatio; *ab* ἐπικαλέω, cognomino; *quod à* καλέω.

143 Στεινωπὸς, *pro* στενωπὸς, *hoc autem pro* στενοπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, arcta via, angusta via; *à* στενὸς, ή, ὸν, angustus, *et* ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen.

144 Χραισμέω, juvo, prosum, propulso, *ut hîc, quasi* χρησιμέω, *à* χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, *à* χράω, commodo.

Ὑποφθὰς, ᾶσα, ὰν, præveniens, *part. aor.* 2. *med.* ὑποφθάμενος, ένη, ενον. *idem, Odyss.* δ. 547. *ab* ὑπέφθην, *quasi ab* ὑπέφθημι· *est autem thema* φθάνω, *fut.* 1. φθάσω, *aor.* 2. ἔφθην.

145 Περονάω, *et* -έω, fibula subnecto, *vel in genere,* trajicio; *à* περόνη, ης, ἡ, fibula; *quod à* πείρω.

Ἐρείδομαι, *hîc,* stratus sum; ἐρείσθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. ab* ἐρείδω, figo, firmo; *item* incumbo, *seu* decumbo.

146 Ἐξεναρίζω, *fut.* ξω, *hîc,* spolio, *ab* ἐναρίζω, *idem; significat etiam* occido, *ut ante dictum est.*

151 Τρομέω, tremo; *à* τρόμος, ου, ὁ, tremor; *quod à* τρέμω· *hoc autem à* τρέω, *idem.*

Τλῆμι, porto, tolero, audeo, *fut.* 1. τλήσω, *præt.* τέτληκα, *a.* 2. ἔτλην· *hinc dicitur Atlas, cum* α *epitat. quia cœlum humeris portat.*

155 Μήκιστος, ίστη, ιστον, procerissimus, longissimus, *à* μῆκος, εος, τὸ, longitudo, prolixitas; *quod* παρὰ τὸ μακρὸς, *cujus comparat. et* μακρίων *et* μακίων· *à quo* μῆκος, *converso* α *in* η. *inde deducit Eustath.* μήκων, ωνος, ἡ, θ. 306. papaver.

156 Παρήορος, όρου, ὁ καὶ ἡ, protensus, extensus, prominens ubique; *propriè,* equus ad jugum devinctus; παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα, *id est,* εἰς μῆκος ἐκτεταμένος, in longitudinem extensus; *sic* ψ. 603. παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων, nec levis, nec stolidus, *id est, menti non firmiter adhærens, sed ab eâ longiùs excurrens. Metaph. deducta ab equo;* παρήορος *enim erat equus extremus in curru, nempe, tertius ante alios duos longiore excurrens loco; hinc* παρηορία, ας, ἡ, lorum exterius; παρηορίαι, habenæ equi extremi in curru protensi, θ. 87. *ab* ἀείρω, simul necto, εἴρω, necto.

Ὀπάων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minister, assectator, comes; *ab* ὀπάζω, præbeo, 165
suppedito, comitem do, sequi jubeo, persequor, *hinc* ὀπηδέω, *β.* 184.
et ὀπηδὸς, ῦ, ὁ, *idem cum* ὀπάων, *Hymn. in Merc.* 449.

Πεπάλαχθε, 2. *pl. præt. perf. imperat. pass. verbi* παλάσσω, sortior; 171
πάλος, ου, ὁ, sors: *item,* agitatio; *à* πάλλω, agito.

Ὑποσχέθω, *idem quod* ὑπέχω, porrigo, subtus teneo, &c. *ab* ἔχω. 188

Ἀμφαδίην, *substantivum aliquod subauditur, vel adverbialiter usurpatur; ab* ἀμφάδιος, ιου, ὁ καὶ ἡ. *Vid.* η. 243. 196

Δείδιμεν, *pro* δεδίαμεν, 1. *pl. à præterito medio* δέδια, *à* δείδω.

Δίηται, abigat, summoveat, 3. *sing. præs. subj. med. verbi* δίω. 197

Νῆϊς, ιδος, ὁ καὶ ἡ, inscius, timidus, rudis; *à* νὴ *privat. et* εἴδω, 198
scio.

Τραφέμεν, educare, *Ion. pro* τραφεῖν, *aor.* 2. *inf. verbi* τρέφω. 199

Ἀρέσθαι, *infin. ab* αἴρω, *fut.* 1. ἀρῶ. 203

Μειδιάω, *poët. et* μειδιόω, *idem quod* μειδάω. 212

Βλοσυρὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis aspectu, truculentus; *à* σύρω, traho: *quasi* βλέμμα σύρων· βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, λ. 36. habens oculos truces.

Προσώπασι, *per metaplasm. pro* προσώποις· *à* πρόσωπον, ου, τὸ, facies, vultus.

Νέρθε, infra; νέρθεν, *sequente vocali,* λ. 535. *hinc* νέρτερος, ρα, ρον, inferior, ο. 225. *per aphæresin* τοῦ ε, *pro* ἔνερθε, ἔνερθεν· ἐνέρτερος, *ab* ἔρα, ας, ἡ, terra; *quasi* ἐν ἔρα, in terrâ; *hinc* ἔνεροι, mortui, manes.

Κραδάω, *propriè dicitur de quodam morbo aut vitio, quod sæpè ficubus inest,* cradatione infestor; *est etiam* vibro, concutio, quatio; *à* κράδη, ης, ἡ, ramus, *item* folium; *hinc, quia natura est foliorum à quovis vento concuti et agitari, fit ut* κραδάω, vibrandi, concutiendi, *et* quatiendi *significationem obtineat; à* κραδάω, *formatur* κραδαίνω, *idem et* κραδαινομένη, ν. 504. αἰχμὴ κραδαινομένη, *sicut* ὁρμαίνω, *ex* ὁρμάω. 213

Πατάσσω, *fut.* ξω, cum strepitu palpito, *vel* vehementer percutio; 216
pulso, ferio, ita ut sonitum ictus edat; *à* πάτος, ου, ὁ, calcata via; *hinc* πάταγος, άγου, ὁ, fragor *et* strepitus, ν. 283. πάταγος ὀδόντων, stridor dentium.

Ἔχω, *sæpissime significat* possum, *ut hîc; et tum plerumque infinitivum post se habet.*

Ὑποτρέω, *f.* σω, *aliquando* timore perculsus suffugio; *propriè* perterrefio; *à* τρέω, tremo.

Ἔγγυθεν, cominus, è propinquo, prope; *ab* ἐγγὺς, prope. 219

Σκυτοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui coria in suum usum scindit ad lora, cal- 221
ceos, vel similia conficienda, sutor; *à* σκύτος, εος, τὸ, pellis, corium, *quasi* ξύτος, *ex* ξύω, sicco; *et* τέμνω.

Οἰκίον, ου, τὸ, *idem quod* οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus; ἑπτάπτυχον 222
καὶ ἑπτάβυρσον, *(inquit* Coul.*)* septem coriis tectus, *quod mutuatus Ovid. in metam.* clypei dominus septemplicis Ajax; *à* βοῦς, βοὸς, ὁ *vel* ἡ, bos: *quod etiam in fœmin. per synecdoch. pro pelle bovinâ capitur,* τυκτῇσι βόεσσι, fabrefactis coriis, μ. 105. *Vid.* η. 238. ἑπταβόειος, *metaph. capitur pro* impenetrabilis *et* infractus, *ut* θυμοὶ ἑπταβόειοι.

223 Ζατρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, saginatus, pinguis, bene nutritus; *à* ζα *epitat.* valde, *et* τρέφω, nutrio.

226 Εἴσεαι, scies, 2. *sing. f.* 1. *med. Ion. pro* εἴσῃ, *à verbo* εἴδω.

228 Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, vires hominis frangens; *vel* viros fortitudine frangens; *à* ῥήγνυμι *et* ἀνὴρ· *vel* strenuus, qui fortitudine acies hostium perrumpat; *ab* ἠνορέα, ας, ἡ, virilitas, fortitudo; *qua notione Achillem vocat Homerus* ῥηξήνορα, *hinc* ῥηξηνορία, ας, ἡ, *Ionic.* ῥηξηνορίη, *Od.* ξ. 217. fortitudo in perrumpendis hostium copiis.

Εἱμὲν, sumus, *poët. pro* ἐσμὲν, *ab* εἰμὶ, sum.

231 Ἀντιάσαιμεν, obviam eamus, 1. *pl. aor.* 1. *opt. verbi* ἀντιάω.

235 Πειρητίζω, experior, periculum facio, tento; *à* πειράω, *idem.*

Ἀφαυρὸς, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis; *ab* α *epitat. et* παῦρος, ρα, ρον, paucus: π *mutato in* φ· *quasi* ὁ ἀγὰν παῦρος, ϗ ὀλίγος κατὰ δύναμιν, virtute et robore paucus et parvus; *vel ab* αὔω, sicco.

238 Βοῦς, *et Dor.* βῶς, οὸς, ὁ ϗ ἡ, *unde in accusat.* βῶν, *ut hîc; invenitur etiam* τοὺς βῶς *in accusat. plur. et* βωσὶ *in dat. (sed* βῶσιν, *Od.* ξ. 86. vescantur; *à* βόω, pasco) *sed per synecdoch. pro* pelle bovinâ, *ut priùs dictum; et inde metonym. materiæ,* scutum; *sic hîc.*

239 Ἀζαλέος, έα, έον, aridus; *ab* ἄζω, sicco; *quod ab* α *privat. et* ζῶ, vivo: *quia ligna arida vitâ destituuntur,* ἀζάνεται δένδρεα καλὰ, *Hymn. in Venerem,* 271.

Τὸ, *aliquando significat* quapropter.

Ταλαύρινον, *adverb.* audacter. *Vid.* ε. 289.

240 Σταδίη, *scilicet* μάχη, stataria pugna; *ab* ἵστημι, sto.

243 Ἀμφαδὸν, *hîc, et* ἀμφαδὰ, *Od.* τ. 391. *adverb. nisi sint potiùs censenda adject. per syncop. pro* ἀναφανδὸν, *Il.* π. 178. *et* ἀναφανδὰ, *Od.* γ. 221. palam, manifestè; *hinc* ἀμφάδιος, ίε, ὁ ϗ ἡ, manifestus, *unde* ἀμφαδίην, 196. *hujus libri, et* ἀμφάδιον, *Odyss.* ζ. 288. *ex prioribus decompos.* ἐξαναφανδὸν, *idem: quæ omnia à* φαίνω, appareo, luceo.

248 Ἕβδομος, όμη, ομον, *et poët.* ἑβδόματος, άτη, ατον, septimus; *ab* ἑπτὰ, septem: *Od.* κ. 81. ἑβδομάτῃ, *suppl.* ἡμέρᾳ.

Σχέτο, tenebatur, *Ion. pro* ἔσχετο, 3. *sing. aor.* 2. *med. verbi* ἔχω.

261 Τμήδην, *idem quod* τμητικῶς, incidendo, secando, leviter incidendo, *ut hîc; à* τμάω, seco, *inusit. quod à* τέμνω.

Ἀνακηκίω, subsilio, sursum feror; κηκίω, salio, cum saltu sursum feror, *ex* κίω, vado, eo, *per reduplicationem.*

266 Ἐπομφάλιος, ίε, ὁ ϗ ἡ· ἐπομφάλιον τὸ ἐπικείμενον τῷ τῆς ἀσπίδος ὀμφαλῷ, quòd insistit medio clypei umbilico, quòd supra umbilicum est umbo clypei: *ab* ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus.

268 Ἐπερείδω, *f.* σω, validè infigo, imprimo; *ab* ἐρείδω.

270 Ἔαξα, *Atticâ seu Ionicâ dialysi diphthong. pro* ἦξα, *aor.* 1. *ab* ἄγω, frango, *ut* ἔαγα, *ante.*

Μυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, similis lapidi molari; *à* μύλος, ου, ὁ, *vel* μύλη, ης, ἡ, mola, *Od.* η. 104. *et* μύλαξ, ακος, ὁ, *Il.* μ. 161.

273 Αὐτοσχεδὸν, *et* -δὰ, π. 319. prope, cominus; *à* σχεδὸν, propè; *id est,* contiguè; *item* prope, *id est,* ferè: *hinc* αὐτοσχέδιος, ία, ιον, ex tempore factus, *Hymn. in Merc.* 55. ἄειδεν ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος cecinit ex tempore conatus, ab extemporaneo conatu; *sed Il.* ο. 510. αὐτοσχεδίῃ μῖξαι, cominus miscere, *scilicet* μάχῃ, pugna, quæ comi-

nus fit; *seu* quâ pede cum hoste collato decernitur, μ. 192. πλῆξ αὐτοσχεδίην, percussit cominus; *αὐτοσχεδίην adverbialiter usurpatur, idem quod* αὐτοσχεδόν.

Μέσσος, *pro* μέσος, η, ον, medius, *geminato* σ. 277

Μηκέτι, *idem quod* οὐκ ἔτι, non ampliùs; *à* μὴ, *et* ἔτι, adhuc, *pleonasm.* τοῦ κ. 279

Τελέθω, sum, fio; *à* τέλλω *idem.* 282

Αἶαν, *vocat. ab* αἴας. *Barytona enim declinata per* αντος, *vel* οντος, *formant vocat. à genit. abjiciendo* τος· *aliquando etiam est* αἶα, *poët.* 288

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, *aliquando usurpatur substantivè, pro* πινυτότης, ητος, ἡ, sapientia, prudentia; *à* πινυτὸς, ἡ, ὸν, prudens, consultus, *à* πινύω, *idem* πινύσσω, *et* πινύσκω, moneo, sapere facio, *à* πνύμαι, sapio, *à* πνέω, spiro; *hinc* πίνυσις, εως, ἡ, prudentia. 289

Ἑτέροις, *subintellige* ἡμῶν. 292

Ἀγὼν, ῶνος, ἡ, templum, *ut hîc, sed varias habet significationes,* certamen, ψ. 531. spectantium cœtum, ψ. 617. *et* ω. 1. multitudinem navium, ο. 427. locum ubi certamen editur, ψ. 273. 298

Δώομεν, *per systol. pro* δώωμεν, *poët. pro* δῶμεν, demus. *Poëtæ primam personam pluralem subjunctivorum in* ωμεν *efferre solent per* ομεν. 299

Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, amicitia, *Hymn. in Merc.* 511. *ab* ἄρω, *et* θυμὸς, οῦ, ὁ, animus; *hinc* ἀρθμέω, diligo, amo, amoris vinculo jungor, hinc ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν, nobis amici erant, *Od.* π. 427. 302

Ἦγον, *subintellige* αὐτὸν. 310

Κεχαρηὼς, *Ion. pro* κεχαρηκὼς, υῖα, ὸς, *à* χαίρω, gaudeo. 312

Ἄῤῥην, *et* ἄρσην, ενος, ὁ καὶ ἡ, masculus, *de sexu dicit. Metaph.* strenuus, fortis, ψ. 377. *ab* ἄρδειν, irrigo, *sicut* υἱὸς, filius, *ab* ὕω, pluo, *quasi pluvia patris irrigantis,* Coul. 315

Διηνεκέεσσι, *dativ. poët. à* διηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, continuus, perpetuus; *à* διὰ, *et* ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, porrectus, *et* protensus in longitudinem, perpetuus, continuus. 321

Γεραίρω, præmio honoro; *à* γέρας, ατος, τὸ, præmium.

Τεθνᾶσι, *per synæresin pro* τεθνάασι, *3. pl. perf. med. à* τέθναα. *Antè.* 328

Κυκλέω, *f.* ήσω, verso, duco, *vel* veho rotâ, *à* κύκλος, ου, ὁ, circulus, ambitus, rota, gyrus. 332

Ἀτὰρ, *aliquando* ut. 333

Κατακήομεν, *pro* κατακήωμεν. *Vid.* ζ. 420. *Vide* δώομεν, 299.

Ἄπο, longè, procul, *ut hîc, sed retracto accentu; nam* ἀπὸ, ab. 334

Τύμβος, ου, ὁ, bustum, sepulchrum; *à* τύφω, uro, cremo, *quia apud antiquos defunctorum corpora cremabantur.* 336

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus: *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis.

Ἄκριτος, ίτου, ὁ καὶ ἡ, *hîc,* indiscretus, confusus, indistinctus. 337

Εἶλαρ, ρος, τὸ, propugnaculum, *intra quod nos inclusos continemus ad vim hostium arcendam; ab* εἰλέω, cogo, coarcto. 338

Ἱππηλάσιος, ία, *Ion.* ίη, equestris; *ab* ἵππος, ου, ὁ, *vel* ἡ, *et* ἐλαύνω· ἱππηλασίη ὁδὸς, equestris via, quâ equi aguntur, et impelluntur. *Vid.* η. 120. 340

Ἔκτοσθε, *et* ἔκτοσθεν, κ. 263. extra, ι. 548. *regit genit.* τείχεος ἔκτοσθεν, extra mœnia; *pro* ἔκτοσθεν, *est* ἔκτοθεν, *Odyss.* ι. 239. *metri gratiâ, et* ἔκτοθι, *Il.* ο. 291. extra; *ab* ἐκτὸς, *idem; ab* ἐκ. 341

Ὀρύσσω, *f.* ξω, fodio; *hinc* ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, fossus, θ. 179.

Τάφρος, ου, ἡ, fossa, scrobs, in quam mortui ejecti fuerunt; *à* ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura; *à* θάπτω, sepelio; *sed* τάφρος *est etiam* fossa, *quæ fit ob munitionem.*

346 Τετρηχὼς, υῖα, ὸν, asper, molestus, turbulentus; *à* τέτρηχα, *antè; quod est à* τραχὺς, εῖα, ὺ. *Vid.* β. 95.

350 Δεῦτε, huc agite. *Adverb. hortantis; à* δεῦρο, *et* δευρὶ, *idem;* δεῦτ' ἄγετε, agite; *vocat alteram illorum; pro* δεῦτ' *est* δεῦθ', *Od.* θ. 307. *ob sequentem aspiratam.*

353 Ἵνα μὴ, nisi.

359 Σπουδὴ, ῆς, ἡ, festinatio, studium, diligentia; *à* σπεύδω, festino, propero; ἀπὸ σπουδῆς, seriò.

362 Ἀντικρὺ, γ. 359. è regione, *vel* penitus, *sed hîc idem quod* φανερῶς, apertè, palam; *ab* ἀντί.

Ἀπόφημι, nego.

366 Θεόφιν *in tertiâ declinatione quando additur fini, abjicitur* ς *et* ν, *et sunt oxytona. Vide* ὄχεσφιν *antè,* δ. 297.

370 Δόρπος, ου, ὁ, cœna; *hinc* δορπέω, *fut.* ήσω, ψ. 11. cœno; ἀπὸ τῶν δερμάτων, *quòd in pellibus sedentes cibum sumebant; vel,* παρὰ τὸ τοὺς πόνους δρέπειν, quòd labores diurnos abrumpat; *sed secundum Eustath.* παρὰ τὸ δορὺ παύειν, *quòd milites à pugnâ quiescant; hinc Od.* ι. 234. ποτιδόρπιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ad cœnam utilis. *Dor. pro* προσδόρπιος.

Τὸ πάρος, anteà; *sic in plurali* τὰ πάρος, anteacta: *idem* τὸ πάροιθεν *et sic in multis aliis adverbiis additur* τό.

371 Ἐγρήγορθε, *syncop. pro* ἐγρηγόρατε, vigilate, 2. *plur. præt. med. ab* ἐγείρω, *cujus præt.* ἤγερκα, *med.* ἤγορα, *Attic.* ἐγήγορα, *pleonast.* ἐγρήγορα, *unde* ἐγρηγορέω, vigilo. *Vid.* ἐγρήγορθαι, *Iliad.* κ. 67.

372 Ἠῶθεν, manè; *quasi* ab aurorâ; *est et* ἕωθεν, diluculo; *ab* ἠὼς, όος, οῦς, ἡ.

380 Τέλος, εος, τὸ, *aliquando significat* legionem, turmam, cohortem, agmen, *seu* numerum equitum 2048.

384 Μεταφωνέω, interloquor, alloquor, compello; *à* φωνέω, vocem emitto, dico, loquor; *à* φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator, vocalis, argutus; *ab* ἠπύω, *pro* ἀπύω, clamo, sonitum reddo, ξ. 399. ἠπύτα κῆρυξ. *Nomin. Bœoticè.*

387 Υ̓́μμι, *Æol. pro* ὑμῖν.

399 Ὀψὲ, serò, tandem, longo post tempore, *ut dicitur.*

401 Γνωτὸς, ὴ, ὸν, notus, *hîc, à* γινώσκω.

402 Ἐφῆπται, *ab* ἐφῆμμαι, 1. *sing. præt. pass. ab* ἐπὶ, *et* ἅπτομαι, attingo, contrecto, impendeo.

409 Φειδὼ, όος, ἡ, parsimonia, lucrum; *est et* φειδωλὴ, ῆς, ἡ, *idem,* χ. 244.

410 Μειλισσέμεν, *pro* μειλίσσειν, *infin. pro imperat. propriè,* mellitum reddo; *à* μέλι· *hîc autem* gratificor, *metaph. aliquando,* verbis demulceo.

418 Ὕλη, ης, ἡ, *hîc,* ligna, *vel* sylva.

422 Ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ ἀκαλῶς ῥέων, quietè fluens; *ab* ἀκαλὸς, ὴ, ὸν, quietus; *idem* ἠκαλὸς, *ab* ἦκα, quietè, sensim, paululùm (*hinc* ἥκιστος, -στη, -ον, minimus, tardissimus,) *et* ῥέω, fluo, ἀκαλαῤῥείταο, *Æol. pro* -ου.

423 Ἀντέω, *Ion. pro* ἀντάω, occurro, ἤντεον, 3. *pl. imperf.*

425 Νίζω, *in Tarentinorum linguâ, idem cum* νίπτω, lavo.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus; à θερμὴ, ῆς, ἡ, calor, à θέρω, calefacio. 426

Ἄμαξα, ης, ἡ, currus, palustrum; est et ἅμαξα idem, cum leni, μ.
448. dicitur ab ἁμὰ, simul, et ἄγω, duco, multa in curru simul vehuntur, Harm. vel παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ἀμώμενα, ab asportandis messibus; vel παρὰ τὸ ἁμὰ καὶ ἄξων, quòd axis rotas inter se connectit; hinc χ. 146. ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis.

Ἐπινέω, vel ἐπινήω, vel ἐπινηνέω, in acervos aggero; à νηέω, vel νηνέω, 428
quod à νέω, idem.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus; à πῦρ, ρὸς, τὸ, et καίω, incendo. 431

Ἀμφίλυκος, λύκη, λυκον, sublustris; à λύκη, ης, ἡ, lux prima, quæ 433
præcedit solis ortum; vel à λύκος, ου, ὁ, lupus; nox dicitur ἀμφιλύκη, quòd sit similis λυκέῃ lupinæ pelli, quæ est cinerei coloris, non omnino integra; vel à λύγη, ης, ἡ, tenebræ; tempus antelucanum profundè obscurum.

Τῆμος, tum, respondet ἦμος, cum; à quo et derivatur. 434

Ἔδειμαν, ædificârunt, exstruxerunt, 3. pl. aor. 1. verbi δέμω. 436

Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus, assula; à σκάζω, claudico; quia potest in viâ 441
incurrentibus pedibus esse offendiculo.

Θηέομαι, admiror spectando; à θέα, ας, ἡ, spectatio; à θεάομαι, 444
specto, contemplor; θηεῦντο, pro θηοῦντο, præt. imperf. poëticè rejecto augmento, et Doricè ου converso in ευ.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quatiens terram; est epitheton Neptuni, παρὰ 445
τὸ ἐνόσαι τὴν χθόνα, terræ motus fieri existimatur ab aquis; aliquando ponitur pro nomine Neptuni, ut ν. 13. et Od. γ. 6. aliquando est epitheton, ut hîc, Ποσειδάων ἐνοσίχθων. Vid. ἐνοσίγαιος, 455. ab ἐνόω, quatio, et χθὼν, νὸς, ἡ, terra, epithet. Neptuni.

Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, terminum non habens; epitheton terræ; quia 446
terra rotunda est: quia, quæ rotunda sunt, principio et fine carere videntur. Hellespontus dicitur ἀπείρων, ω. 545. et δῆμος ἀπείρων, populus multus, ω. 776. et κρίσσης κόλπος ἀπείρων, Hymn. in Apoll. 431. est et ἀπειρέσιος, ία, ιον, ν. 58. et ἀπείριτος, ίτου, ὁ καὶ ἡ, idem, Od. κ. 195. ab α privat. et πεῖρας, ατος, τὸ, terminus.

Πολίζω, et -ζομαι, fabrico urbem, et condo; à πόλις. Antè; πολίσ- 453
σαμεν, poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. plur. aor. 1.

Ἀθλεύω, et ἀεθλεύω, et -έω, pugno, laboro, certamen ineo, ἀθλήσαντε, nom. dual. part. aor. 1. ab ἄεθλος, ου, ὁ, certamen; sed ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; à τλῶ, et α epitat.

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatiens terram; παρὰ τὸ ἐνόσαι τὴν γῆν, Nep- 455
tuni epithet. idem quod ἐνοσιχθὼν, ν autem geminatur metri causâ. Vid. ἐνοσιχθὼν, 445.

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, latè potens; ab εὐρὺς, εῖα, ὺ, et σθένος, εος, τὸ.

Νόημα, ατος, τὸ, cogitatio, cogitatum, consilium, figmentum; à νοέω. 456

Ἀμαλδύνω, propriè, igne destruo; παρὰ τὸ μαίρω, λάμπω, aliquando 464
corrumpo; ab ἁμαλὸς, ὴ, ὸν, tener, et mollis, qui ideo facilè corrumpitur; aliquando, demolior, everto: quasi ὁμαλδύνω· ab ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, planus.

Βουφονέω, boves macto; à βοῦς, οὸς, ὁ καὶ ἡ, et φένω. Hinc Hymn. in 466
Merc. 435. βουφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ.

469 Ἔτεχ' *pro* ἔτεκε, *ob sequentem aspiratam.*

470 Χωρὶς, absque, seorsum, *ut hîc.*

471 Μέθυ, τὸ, vinum; *dictum à* μεθίημι, *quòd vinum reddat* μεθήμονας, *remissos et socordes.*

Μέτρον, ȣ, τὸ, mensura, modus, mensura in carmine; *à* μείρω.

472 Οἰνίζω, vinum emo, *ut hîc; aliquando,* vinosum saporem refero; *ab* οἶνος, ȣ, ὁ, vinum.

475 Ἀνδράποδον, όδȣ, τὸ, mancipium; *sunt enim captivi quasi pedes dominorum suorum, et illi quasi capita; ab* ἀνὴρ, *et* πȣ̃ς, δὸς, ὁ· ἀνδραπόδεσσι, *per metaplasm. quasi ab* ἀνδράποδος.

Θάλειος, εία, ειον, virens, floridus, opiparus, festivus, *ut hîc; à* θάλλω, vireo.

479 Κτυπέω, strepo, resono; *sed propriè,* pulsu sonitum cieo, *qualis est tympani; à* τυπέω, *pleonasm.* τȣ̃ κ, *quod ex* τύπτω· *hinc* κτύπος, ου, ὁ, fragor, sonitus, κ. 532.

Χλωρὸς, *per crasin, pro* χλοερὸς, *vel* χλοηρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus, mollis, tener, pallidus; *sed metaph. accept. ab herbis arescentibus; à* χλόα, *vel* χλόη, ης, ἡ, herba virens.

480 Δέπας, ατος, *et* αος, τὸ, poculum, *ut hîc; dicitur quia* πόσει δεύεται, potu irrigatur.

CLAVIS HOMERICA

IN Θ'. ILIADIS.

1 ΚΡΟΚΌΠΕΠΛΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, croceâ veste, *seu* peplo indutus; *est auroræ epithet. metaph. nempe à crepusculo: superante enim die dicitur* ῥοδοδάκτυλος, ύλȣ, ὁ καὶ ἡ, α. 476. *à* κρόκος, ȣ, ὁ, crocus, *et* πέπλος, ȣ, ὁ, peplum.

5 Θέαινα, *idem quod* θεὰ, ᾶς, ἡ, dea.

8 Διακέρσαι, discindere, intersecare, *Æolic. pro* διακεῖραι. *Æoles enim in futuro primo quintæ conjugationis verborum in* λω, *vel* ρω, *inserunt* σ. κείρω, tondeo, scindo, *fut.* κερῶ, *Æol.* κέρσω, *retracto accentu; inde* ἔκερσα· *sic* κέλσα, *Odyss.* ι. 149. *à* κέλλω.

9 Αἰνέω, *aliquando,* approbo, assentior.

12 Πληγεὶς, εῖσα, ὲν, saucius, perculsus, vulneratus, *part. aor. 2. pass. à* πλήσσω, percutio.

13 Τάρταρος, άρου, ὁ, Tartarus, profundissimus inferorum locus; *à* ταράσσω, *et* ταρβέω· *qui exterret et tremefacit; vel (ut* Coulon *vult) quia omnia ibi perturbata sunt; vel à* ταρταρίζειν, frigore tremere, *nisi malis hoc ab illo fieri.*

Ἠερόεις, εσσα, εν, tenebrosus, caliginosus; *ab* ἠὴρ, έρος, ὁ καὶ ἡ, tenebræ, *apud poëtas, ut et ante dictum est.*

14 Βέρεθρον, *Attic. pro* βάραθρον, άθρȣ, τὸ, fossa, profunditas, locus in terrâ excavatus; *sed peculiariter* fossa; *aut* terra hians; *propriè fuit*

locus Athenis valde profundus, in quam rei deturbabantur. Metaph. pro exitio, *seu* pernicie *sumitur; dicitur quasi* ἄβατον, non adeundum; *vel* παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

Σειρὰ, ας, ἡ, catena; *dicitur quasi* εἱρὰ, *ab* εἴρω, necto; σειρὴ, *Ionicè.* 19

Ἐξάπτω, *fut.* ψω, adnecto, alligo; *aliquando,* appendo, *ut hîc;* ἐξ-άπτεσθε, *2. pl. præs. imperat. pass. ab* ἅπτω, necto. 20

Ῥίον, ου, τὸ, montis cacumen; παρὰ τὸ περιῤῥεῖσθαι τοῖς ὄμβροις. 25

Μετήορος ὄρου, ὁ καὶ ἡ, sublimis; μετήορον, ου, τὸ, *absque* ι *subscripto, poëticè pro* μετέωρον, quòd instabile, tanquam in aëre suspensum; *item pro* suspenso *et* animo dubio; *à* μετὰ, *et* ἀείρω, attollo, *ex quâ fit* ἄοιρος· *sed mutato* α *in* ε, *et* οι *in* ω, *fit* μετέωρος· *vel ab* αἰώρα, *ab* ἀείρω, *dicuntur* μετέωρα, τὰ, *quæ sunt supra nos in aëre: ut nubes, grando, cometa; vel, ut alii, ab* ἑώρα *tertia pers. imperf. activ. hinc* ὁράω, *quoniam quod sublime est perspici potest.* 26

Τιτύσκομαι, collineo, præparo, *hîc. Vid.* γ. 80. 41

Ὠκυπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter volans, qui rapido cursu fertur, adeò ut volare videatur; *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *ante, et* πέτομαι, volo, *est epitheton equorum, qui etiam dicuntur* ὠκύποδες. 42

Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæsaries; *dicitur de* jubâ equorum, *ut hîc; ab* ἐθείρομαι, comam nutrio (*nisi malis hoc ab illo*) *vel potiùs ab* ἐθείρω, aliquid ex consuetudine facio; *non enim sunt* ἔθειραι, quælibet coma; *sed* κόμαι αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμέλειας ἀξιούμεναι.

Γέντο, *per syncop. et aphær. pro* ἐγένετο, *3. sing. aor. 2. med. pro* ἔλαβεν, accepit, *aut, secundùm alios, pro* εἵλετο, *vel* ἕλετο, *pleonasmo literæ* γ, *exemplo* ε, *et* λ *in* ν *converso, more Dorico; iidem dicunt* ἦνθε, *pro* ἦλθε· *aliquando significat* ἦλθε, venit. 43

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum loreum; *ab* ἱμάσσω, percutio, flagello, β. 782. *ab* ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, γ. 371.

Πολυπίδαξ, κος, ὁ, fontibus scatens; *à* πίδαξ, ακος, ὁ *vel* ἡ, fons, aqua saliens, *hîc et alibi.* Ἴδην δὲ πολυπίδακα, in Idam abundantem fontibus. *Hymn. in Pana,* 30. ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα· *est et* πολυπίδακος, άκου, ὁ καὶ ἡ, *v.* 59. ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης. 47

Θυήεις, εσσα, εν, in quo sacra fiunt; *à* θύω, sacrifico; *vel* βωμὸς θυήεις, ara odorata: *nam* θύος *aliquando significat* suffimentum. *Vid.* ζ. 271. 48

Ῥίμφα, statim, celeriter; παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχος, præcipitare gradu concitato, *ut* κρύφα, *à* κρύπτω, projicio, præcipito. 54

Ἀπὸ αὐτοῦ, ab illo tempore; *vel,* post illud.

Χρειώ, *Ionic. idem quod* χρεία, ας, ἡ, opus; *item,* necessitas; *à* χράομαι. 57

Ὤϊγνυντο, aperiebantur, *3. plur. imperf. med. poët. pro* ᾤγνυντο, *verbi* οἴγνυμι *pro* οἴγω. 58

Ἐτίταινε, tendebat, attollebat, *3. sing. imperf. verbi* τιταίνω. 69

Τανηλεγὴς θάνατος, mors longum somnum afferens; *à* τιταίνω, tendo, extendo, *et* λέγω, cubare facio. 70

Ῥέπω, propendeo, inclino, vergo: *propriè, de* staterâ, *seu* lance *dicitur, ut hîc.* 72

Ἄερθεν, *Bœot. pro* ἤερθησαν, sublata erant, *3. plur. aor. 1. pass. verbi* ἀείρω. 74

75 Ἔκτυπε, *Dor. pro* ἐκτύπει, sonabat, *imperf. verbi* κτυπέω, pulsu sonitum cieo, strepo, resono, tono, *ut hîc ; à* τύπτω, tundo ; *per pleonasm.* τȣ̃ κ.

76 Σέλας, ατος, τὸ, fulgur, lumen ignis ; παρὰ τȣ̃ σείω, quatio, *et* ἕλη, ης, ἡ, splendor ignis ; *est enim* σέλας σειομένη ἕλη, *inquit Eustath.*

79 Μενέτην, manebant, 3. *dual. imperf. Ion. verbi* μένω.

80 Οὖρος, ȣ, ὁ, ventus secundus flans à puppi ; *ab* ȣ̓ρὰ, ᾶς, ἡ, cauda ; *est enim puppis veluti cauda navis ; sed hîc,* præsidium, *aut* custos *et* inspector ; *ab* ὁράω.

83 Κακκορύφην, *id est,* κατὰ κορυφὴν, in vertice.

84 Κράνιον, ίȣ, τὸ, calva, sedes cerebri ; *interdum exponitur* caput ; *à* κάρηνον, ήνȣ, τὸ.

Ἐμπέφυα, *præt. med. ab* ἐμφύω.

Καίριος, ία, ιον, lethalis, *ut dicitur priùs.*

85 Ἀνέπαλτο, resiliit, erectus est ; *decompos. ab* ἀνὰ, *pro* ἄνω, sursum, ἐπὶ, *et* ἆλτο, *quod factum est per syncopen, ex* ἄλατο, *pro* ἥλατο, *ind.* 2. *med. verbi* ἅλλομαι, salio ; *tenuatur autem* ἆλτο, *ob sequens* τ.

87 Παρηορία, ας, ἡ, habena, *seu* lorum equi. *Vid.* παρήορος, η. 156.

89 Ἰωγμὸς, *vel* ἰωχμὸς, ȣ̃, ὁ, *pro* διωγμὸς, *per aphær.* τȣ̃ δ, persecutio, tumultus bellicus, turbatio ; *ab* ἰωκὴ, ῆς, ἡ, *idem,* ε. 521. *hoc autem à* διώκω, expello, insequor ; *à* δίω, *idem.*

94 Μεταβάλλω, inverto, adverto, *ut hîc, per tmesin.*

104 Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, *quasi* ἀπεδανὸς, claudus, infirmus, sensibus captus, stolidus ; *ab* α *priv. et* πεδανὸς, ἡ, ὸν, firmus ; *quod à* πέδον, ȣ, τὸ, solum ; *vel à* πέδον, *quasi* πόδον, *à* πȣ̃ς.

Βραδὺς, εῖα, ὺ, tardus ; *à* βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, *metathesi* τȣ̃ ρ, *et pleonasmo* τȣ̃ δ· *hinc* βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, tarditas, τ. 411.

109 Κομέω, curo, curam gero ; *item,* nutrio, alo : κομέετων, 3. *dual. præs. imperat.*

114 Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, amans fortitudinis, virtutis, *vel* virorum amans ; *ab* ἀγαπάω, amo, *et* ἠνορέα, ας, ἡ, virilitas ; *ab* ἀνὴρ, vir : *est et proprium,* β. 609.

122 Ὑπερώησαν, retrocesserunt ; 3. *plur. aor.* 1. *ab* ἐρωέω, irruo, recedo, cesso, inhibeo.

124 Πύκασε, stipavit, obscuravit, 3. *sing. aor.* 1. *Ion. verbi* πυκάζω.

126 Μεθέπω, sequens per vestigia quæro ; *ab* ἕπομαι, sequor.

127 Δευέσθην, indigebant, 3. *dual. imperf. Ion. verbi poët.* δεύομαι.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *hîc,* rector. *Vid.* δ. 431.

129 Ἐπιβαίνω, *hîc,* ascendere fecit, ἐπέβησε, 3. *sing. aor.* 1.

130 Ἀμήχανος, χάνȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nihil moliri novit, simplex, minimè solers ; *hîc* ἔργα ἀμήχανα, ardua opera, perniciem certam afferentia, *aut* quæ omnia artificia, *et* commenta superant ; *ab* α *priv. et* μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium. *Vid.* κ. 167.

131 Σηκάζω, stabulo, includo ; σήκασθεν, *Bœot. pro* ἐσηκάσθησαν, 3. *plur. aor.* 1. *pass. à* σηκὸς, ȣ̃, ὁ, stabulum, *propriè* ovium et caprarum ; *dicitur quasi* ϛηκὸς, *ab* ἵϛημι· *sic et deorum* fana, σηκοὶ *dicuntur, quòd ibi eorum simulachra statuuntur.*

133 Βροντάω, *f.* ήσω, tono ; *à* βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitrus, *à* βρέμω, murmuro.

135 Φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma, fulgur ; *à* φλέγω, uro.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur, *Ion.* θέειον, *et* θήïον· *sic nominatum* διὰ τὸ θεόθεν εἶναι, *ut quidam volunt; hinc* θειόω, *f.* ώσω, sulphure fumigo, *Od.* χ. 482.

Καταπτήτην, collegerunt se, 3. *dual. aor.* 2. *ab* ἵπτημι, volo; *metaph. de iis dicitur qui cursu rapido feruntur, ut de equis;* καθίπτημι, devolvo volando, descendo *vel* delabor, collabor. 136

Ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *hîc,* victoria. 140

Φοβεύμενος, *Dor. pro* φοβούμενος, ένη, ενον, fugatus; *à* φοβέω. 149

Ἀπειλέω, *f.* ήσω, glorior. *Vid.* α. 160. 150

Στονόεις, *vel* στενόεις, εσσα, εν, gemebundus, suspiriosus; *à* στόνος. 159

Ἕδρα, ας, ἡ, sedes; *ab* ἕω, *seu* ἕζομαι. 162

Κρέας, ατος, τὸ, caro.

Ἀντετέτυξο, similis eras, 2. *sing. plusq. perf. pass. à* τέτυγμαι, sum; *præt. verbi* τεύχω· ἀντὶ *autem* æqualitatem *significat in compositione.* 163

Ἔρρω, *vid.* ζ. 350. *in* ἀπόερσε.

Γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi, oculus ipse, virgo, pupa; ἀσθενὴς κόρη· *dicitur quasi* αἰγλήνη, *ab* αἴγλη, ης, ἡ, splendor; *vel per syncop.* παρὰ τὴν γαλήνην, *quia serenitas mentis in oculo maximè conspicitur; hinc* ω. 192. γληνέα, ων, τὰ, res ornatæ, spectaculo dignæ imagunculæ.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *hîc,* infortunium, fortuna, sors vitæ. 166

Οὐδενόσωρος, ώρου, ὁ καὶ ἡ, nullâ curâ dignus, contemnendus, minimè curandus; *ab* οὐδεὶς, *et* ὤρα, cura, *est etiam* οὐδενόσωρος, qui ne uno quidem momento durat, *quod ab* ὥρα, tempus, *derivatur; sed non apud Hom.* 178

Ἀτύζομαι, *fut.* ξομαι, *hîc,* stupefio, præfocor: *sed propriè,* terreor. *Vid.* ζ. 38. 183

Ξάνθε, *à* ξανθὸς, ἡ, ὸν, flavus. 185

Πόδαργε, *à* ποῦς, *et* ἀργὸς, ἡ, ὸν, velox, *ut hîc.*

Αἴθων, *ab* αἴθω, uro.

Λάμπε, *à* λάμπω, splendeo.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura: *aliquando* cura cibi, *tantùm, ut hîc,* nutritio, receptio; *à* κομέω, *idem.* 186

Μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, suavis, *hîc, ad inanimata.* 188

Πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum; *quasi* σπῦρος, *pro* σπορὸς, *à* σπείρω, semino.

Κανὼν, όνος, ὁ, regula, norma, examen; *propriè quod est supra trutinam; hîc,* manubrium, *scilicet* illa virgula quâ clypeus tenebatur: *sic dictum, quòd ita collocabatur, ut in æquilibrio teneretur clypeus.* 193

Αὐτονυχὶ, *vel* αὐτονυχεὶ, eâdem nocte, hâc nocte. 197

Θρόνος, ου, ὁ, thronus, solium, sedes augusta; *à* θράω, sedeo; *dignitas ipsa illius, qui est in tali sede.* 199

Ἀκάχοιτο, tristaretur, 3. *præs. opt. ab* ἀκάχω, *quod fit per poëticam reduplicat. ab* ἀχέω, doleo: *sed* ἀκαχίζω, ζ. 488. 207

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις, in dicendo intrepidus; *vel cum aspero,* ἁπτοεπὴς, mordax in verbis, audax; ὁ καθαπτόμενος ἔπει, perstringens dicto; *ab* ἅπτομαι, attingo, apprehendo, gusto, tento; *id est,* lædo, incendo, *et* ἔπος, εος, τὸ, verbum. 209

Ἐπεὶ, *pro* ἐπειδὴ, postquam, quoniam. 211

Πλῆθεν, repleti erant, *Bœot. pro* ἐπλήθησαν, 3. *pl. aor.* 1. *pass. verbi* πλήθω, *f.* ήσω. 214

217 Κήλεος, ε, ὁ, urens, splendens; *à* καλὸς, ὴ, ὸν, siccus: *quod à* καίω, *vel à* κῆλον, ε, τὸ, telum ligneum; *dicitur et metri gratiâ* κήλειος, ο. 744.

222 Μεγακήτης, εος, ὁ κ ἡ, magna cete habens, *aut* magnus *simpliciter,* ceti instar; *à* μέγας, *et* κῆτος, εος, τὸ, cetus; *hîc* navis *dicitur* μεγακήτης, φ. 22. delphinus μεγακήτης.

223 Μέσσατος, *pro* μέσατος, *poët. idem quod* μέσος, η, ον, medius.

Γεγώνω, *pro quo* γεγωνέω *apud Homer.* vocem edo quæ exaudiatur. *Præsens formatur à* γέγωνα, *præt. med.* τε γνάω, *per metaph. pro* γέγνωα γνωςῶς βοῶ, ita clamo ut intelligar, et exaudiatur clamor meus. *Didymus inquit,* γεγωνεῖν, *esse* τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνὴν· ·έμεν, *pro* εἶν.

Ἀμφοτέρωσι, in utramque partem; ἀμφοτέρωθι, utrobique; ἀμφοτέρωθεν, utrinque.

226 Κάρτος, *pro* κράτος, εος, τὸ, *per metaph.*

227 Διαπρύσιος, ίε, ὁ κ ἡ, penetrabilis, auditui pervius: *quasi* διαπορεύσιος, *à* διαπορεύω· *quod à* πείρω.

228 Εἶδος, εος, τὸ, *hîc intelligitur* μόνον, tantùm.

230 Κενεαυχὴς, έος, ὁ κ ἡ, vana glorians; *ab* αὐχέω, glorior, *et* κενὸς, ὴ, ὸν, vacuus, inanis.

Ὁπότε, olim, quando, *indefinitè, poët.* ὁππότε.

231 Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens, *vel* cornua erecta habens; *ab* ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus, *et* κραῖρα, ας, ἡ, caput; -άων, *pro* ῶν *Doricè; hîc* βοῶν ὀρθοκραιράων, boum erecta cornua gestantium; σ. 3. naves *dicuntur* ὀρθόκραιραι· *nam* κραῖρα *est etiam aliquando* antenna.

232 Ἐπιςεφὴς, έος, ὁ κ ἡ, coronatus, coronâ impositâ cinctus; κρητῆρας ἐπιςεφέας, *id est,* crateres ad summum usque labrum impletos, ut cincti coronâ impositâ videantur; *ab* ἐπιςέφω· *quod à* ςέφω.

233 Διακόσιοι, ducenti, *pro quo* διηκόσιοι, αι, α, *idem; à* δὶς, duo, *et* ἑκατὸν, centum.

235 Ἐνιπρήθω, *f.* ήσω, *poët. pro* ἐμπρήθω, incendo.

237 Ἄασας, afflixisti, 2. *sing. aor.* 1. *poët. vocali longâ in duas breves solutâ; ab* ἄτω, lædo; *aor.* 1. ᾆσα, *per* α *longum Dor. et solut.* ἄασα, *vel ab* ἀάσκω, *pro* ἄτω, *utrumque ab* ἀτάω, lædo, noceo.

240 Δημὸς, ε̃, ὁ, pinguedo, adeps; *à* δαίω, comburo: *quia adeps in sacrificiis comburebatur; sed* δῆμος, ε, ὁ, populus, β. 198. *à* δέω, ligo.

243 Δῆπερ, saltem.

247 Ἀετὸς, *et* αἰετὸς, ε̃, ὁ, *poët.* aquila, *fit* ἀπὸ τε̃ ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror; *vel* παρὰ τὸ αἰεὶ ἐτεὸς εἶναι, *quia per aquilam certissimum est augurium, ut Homerus affirmat hoc in loco; vel, quòd sit semper vera, suique similis.*

250 Πανομφαῖος, ε, *epithet. Jovis,* Panomphæus; *à* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *et* ὀμφὴ, ῆς, ἡ, divina vox, responsum à Deo datum; *quod dicitur quasi* ἡ τὸ ὂν φαίνεσι, ostendens id quod est: *quia autem omnis* ὄσσα, *et* ὀμφὴ, *ad Jovem referebatur; vel, quia omnium voces Jupiter audiat; seu, quòd omni voce et linguâ colatur, dicitur Panomphæus Jupiter.*

262 Ἐπιειμένοι, *propriè* induti; *ab* εἷμαι, indutus sum; *præter. pass. ab* ἕω, induo.

266 Εἴνατος, *poët. pro* ἔννατος, άτη, ατον, nonus; *ab* ἐννέα.

Παλίντονος, η, ον, reflexus; *à* πάλιν, *et* τείνω.

Ὑπεκφέρω, clam effero, sensim effero, *ut hîc;* ab ὑπὸ, ἐξ, *et* φέρω. 268

Δύσκεν, *pro* ἔδυσκεν, *3. sing. imperf. à* δύσκω, *poëtico verbo, pro* δύνω, 271
vel δύω, adire, ad aliquem se recipere.

Κρυπτάσκω, cooperio; *ab* κρύπτω, *idem.* 272

Πελάζω, *fut.* σω, appropinquo, *hîc, transitivè,* dejecit. 277

Ὀλέκω, perdo, exitium affero, perimo; ὀλέκομαι, pereo; *ab* ὄλλυ- 279
μι.

Εὐκλεία, ας, ἡ, bona fama, gloria; *ab* εὖ, *et* κλέος, εέος, τὸ. 285

Πρεσβήϊον, *Ion. pro* πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui 289
maximus est natu; *vel in genere,* quo aliquis honoratur, veluti major
natu; *à* πρεσβὺς, ύος, *sed Atticè* εως, ὁ, senex, legatus. *Vid.* δ. 56. *et*
ε. 721.

Τρίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, tripes, *pro quo poët.* τρίπος, χ. 164. *à* τρεῖς, *et* 290
ποῦς.

Ὁμὸς, ἡ, ὸν, *aliquando significat* idem, *ut hîc.* 291

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus; *ab* ἄρης, εος, ὁ, *et* θοὸς, ὰ, ὸν, velox; *est* 298
et Ἀρηΐθοος, *proprium,* η. 8.

Λυσσητὴρ ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus; *à* λύσσα, *vel* λύττα, ης, ἡ, rabies, 299
propriè, illa rabies quæ canes sub canicula, solos omnium animalium
agitat; *transfertur etiam ad homines et alia animalia, furorem ex con-
tagione morsûs rabidi canis concipientia; dicitur* λύσσα παρὰ τὴν λύσιν
λογισμῶν, quòd rabies rationem perimat ac dissolvat.

Ἰάλλω, *et* ἰάπτω, *idem; ab* ἵημι. 300

Ὀπυίομαι, ineor, matrimonio habeor, comprimor; *ab* ὀπυίω, 304
coëo.

Μήκων, ωνος, ἡ, papaver, *à* μῆκος, εος, τὸ, *id est,* à longitudine. *Vid.* 305
η. 155.

Ἑτέρωθεν, ex adversâ, *vel* alterâ parte; ἑτέρωθι, alibi, alio loco; ἑτέ-
ρωσε, alteram in partem; *ab* ἕτερος, έρα, ερον.

Κῆπος, ου, ὁ, hortus, *à* κάπος, ventus, *et* aura. Coul. τόπος καταπεπ- 306
νεόμενος.

Νοτία, ας, *à* νοτὶς, ίδος, ἡ, *idem, videlicet* humiditas; *à* νότος, ου, ὁ, Au- 307
ster; *quod à* νῶ, fluo, no: *ventus australis imbres parturit.*

Πήληξ, ηκος, ἡ, galea; *à* πάλλω, vibro, *quòd vibrari soleat.* 308

Παρασφάλλω, errare facio, diverto, averto; παρέσφηλεν, *3. sing.* 311
aor. 1.

Ἀποέργω, *poët. pro* ἀπέργω· *ab* ἀπείργω, arceo, prohibeo, dirimo, *ex* 325
εἴργω, arceo.

Ὀκριόεις, *idem quod* ὀκρυόεις, *Antè. Vid.* δ. 518. 327

Ναρκάω, *fut.* ήσω, torpedine affectus sum, obtorpesco; *à* νάρκη, ης, ἡ, 328
torpedo; *piscis, cujus natura ea est, ut propiùs accedentem, et se tan-
gentem, obstupefaciat; sæpè pro* torpore *et* stupore, νάρκη *capitur;*
ναρκόω, torpefacio.

Βαρέα, graviter, *adverb.* 334

Ἰθὺς, rectà, *regit genit. ut hîc.* 336

Βλεμεαίνω, torvè aspicio, trucibus oculis circumspicio, terreo aspec- 337
tu, *proprium leonibus; à* βλέπω· *sed Etym. derivat. à* βρέμω, fremo.

340 Δοκεύω, insidior, observo, *ut hîc ;* video, animadverto, videor; *sed poët. à* δοκάζω, observo.

342 Ὀπίστερος, έρα, ερον, posterior ; ὀπίστατος, άτη, ατον, postremus ; *ab* ὀπίσω, retrorsum.

344 Δάμεν, *Bœot. pro* ἐδάμησαν, *3. plur. aor. 2. verbi* δαμνάω, *vel* δαμάω, domo, subigo.

348 Ἀμφιπεριστρώφα, *Ion. pro* ἀμφιπεριεστρώφα, *ab* ἀμφιπεριεστρωφάω, circumverto, *decomp. à* στρέφω, verto.

353 Κεκαδήσομαι, *est fut. 1. med. verbi* κεκαδῶ, *per anadiplasiasmum ; à* καδῶ, *fut. 2. verbi* κάζω, orno ; *vel est* κεκαδήσομαι, *pro* κεκηδήσομαι, *fut. 1. med. verbi* κηδέω, *per anadiplas. et conversionem Ionicam* τοῦ η *in* α. *vel est paulò post fut. ejusdem verbi ; est et* κεκαδῶ, κεκαδήσω, *formatum secundùm eundem modum à verbo* χαίζω, retrocedo, devito, privo, *conversione* χ *in* κ, *Odyss.* φ. 153.

Ὑστάτιον, tandem, postremò, *ab* ὕστατος, άτη, ατον, postremus ; *quod ab* ὕστερος.

355 Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus, vis ; *à* ῥίπτω· *sed propriè,* jactus, *sive* ictus teli.

Ἀνεκτῶς, tolerabiliter ; *ab* ἀνέχω.

358 Θυμὸς, οῦ, ὁ, *sæpè pro* vitâ ; *ut hîc.*

359 Φθίμενος, *pro* ἐφθιμένος, η, ον, interfectus, moriens ; *detracto augmento et mutato accentu ; vel* φθίμενος *per syncop. pro* φθιόμενος, *est et* φθεῖσθαι, *à* φθέω, *idem,* ι. 246. *quod alii tamen legunt* φθίσα, *à* φθίω· *et* φθεῖτ', *Odyss.* λ. 329. πρὶν νὺξ φθεῖτ', antè nox periret, *id est,* præteriret ; φθίω *autem* corrumpo, perdo, interficio ; *à* φθίνω, *idem.*

360 Οὑμὸς, *per synæresin, pro* ὁ ἐμὸς· *sic* τοὐμὸν, *Batrach.* 25. *pro* τὸ ἐμὸν, meus.

Ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, peccator, iniquus, *ab* ἀλιτέω, pecco.

361 Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit, *ab* ἀπερωέω, discedo ; *quod ab* ἐρωέω, eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inhibeo, averto, repello.

366 Πευκάλιμος, λίμη, λιμον, amarus, prudens, cautus ; *à* πεύκη, ης, ἡ, picea amaritudo, *quia autem* πεύκη *est arbor immortali virore, et folio tam crasso duroque, ut frigori resistat, inde dicitur metaph.* πευκάλιμος, prudens, præsagus.

367 Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas, et bene compactas ; *à* πύλη, ης, ἡ, porta, *et* ἄρω, apto, adapto ; *epithet. Plutonis.*

Προὔπεμψεν, *Att. synæres. pro* προέπεμψαν, *3. sing. aor. 1. verbi* προπέμπω.

369 Αἰπὸς, ἡ, ὸν, *idem quod* αἰπὺς, *antè,* β. 538.

370 Ἐξανύω, *fut.* σω, perficio ; *ab* ἀνύω, *idem ; est etiam* ἀνύτω, *et* ἀνύττω.

371 Γένειον, ου, τὸ, mentum, mala, barba ; *à* γένυς, νος, ἡ, mentum, mala, acies gladii ; *hic* γενειήσαντα, *Odyss.* σ. 175. pubescentem, barbatum ; *à* γενειάω, barbatus sum.

Ἔσται, *hîc intellige,* χρόνος, tempus.

374 Ἐπίντυε, junge, *2. sing. imperat. verbi* ἐπεντύω.

379 Κορέει, *pro* κορήσει, *per enallagen ; aut pro* κορέσει, *per syncopen ; nam in fut. est* κορήσω, κορέσω, satio, saturo.

Σάρξ, κὸς, ἡ, caro, *sive hominis, sive brutorum; quasi* σὺρξ, *quia pel-* 380
lis ab eâ σύρεται.

Μύκον, crepuerunt, *Ion. pro* ἔμυκον, *3. plur. aor. 2. verbi* μυκάω. 393

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, stimulis agitatus, *ex* κέντρον, ου, τὸ, *et* ἥκω, cedo. 396

Γυιόω, *fut.* ώσω, claudum facio, membra frango, debilem reddo; *à* 402
γυῖον, ου, τὸ, membrum, γ. 34.

Μάρπτω, *fut.* ψω, capio, comprehendo; *sed hîc*, imprimo. 405

Ἀπαλθέομαι, *et* ἀλθέομαι, *fut.* ήσομαι. *Vid.* ε. 418.

Ἐνικλάω, infringo, interrumpo; *ab* ἐνὶ, *poët. pro* ἐν, *et* κλάω, 408
frango.

Ἀέλλοπος, όπου, ὁ καὶ ἡ, velox, *propriè*, procellipes, velox tanquam pro- 409
cella, *ab* ἄελλα, ης, ἡ, procella, *et* ποῦς· *hîc Iris dicitur* ἀέλλοπος· *Hymn.*
in Vener. ἵπποι *dicuntur* ἀελλίποδες.

Πολύπτυχος, ύχου, ὁ καὶ ἡ, multipliciter duplicatus; *à* πτύσσω, duplico; 411
ita dicitur Olympus, quia habet multas eminentias et declivitates, vel
multos cavosque recessus; sunt enim αἱ πτυχαὶ, montium sinus, *et* con-
valles.

Μέματον, *per syncopen, pro* μεμήκατον· *à* μέμηκα. *Antè*, α. 589. 413

Ἀδδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; *ab* α *priv. et* δέος, timor. *Vid.* η. 423
117.

Τολμάω, *fut.* τολμήσω, audax sum, audeo; *à* τόλμα, ης, ἡ, auda- 428
cia.

Ἄντα, *hîc*, contra. 429

Ἀποφθίσθω, *pro* ἀποφθιέσθω, *præs. imperat. ab* ἀποφθίομαι.

Βιώτω, *3. præs. imperat. à* βίωθι, *aor. 2. quasi à* βίωμι· *à* βιόω, vivo;
legitur etiam βιῶναι, *et* βιούς· *thema autem* βίωμι *inusitat.*

Κάπη, ης, ἡ, præsepe, præsepium; *à* κάπτω, avidè comedo. 434

Ἐνώπια, τὰ, parietes domûs, qui sunt è regione januæ, *ut hîc;* 435
ἐνώπιον, *idem quod* ἐνωπῇ, coram; *quasi ante oculum; ab* ὢψ, ὠπὸς, ὁ·
hinc ἐνωπιδίως, perspicuè, *Odyss.* ψ. 94.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus in quo recumbi potest, sella recubitoria, *ut hîc;* 436
à κλίνω.

Μίγδα, mixtim, *pro* μίγδην, *Hymn. in Merc.* 491. *à* μίγνυμι. 437

Τετιημένος, η, ον, *part. à* τετίημαι, *præt. pass. à* τιέω, punio, dolore
afficio; *quod à* τίω· *hinc* τετιῆσθον, 447. τιέω *habet præt.* τετίηκα, *per*
syncop. τετίηα· *unde* ι. 13. τετιηότες· τετιμένον, *v.* 426. *à* τίω.

Εὔτροχος, *seu* ἐΰτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene currens, velox, volubilis; *ab* 438
εὖ, bene, *et* τέτροχα, *præt. med. verbi* τρέχω, curro; εὐτρόχαλος, *idem,*
sed apud Homer. est rotundus, *Iliad. v.* 496. εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ, in ro-
tundâ areâ.

Θῶκος, ου, ὁ, sedile, solium; *idem quod* θᾶκος· *hoc verò à* θαάσσω, 439
sedeo, celeriter in sedile insilio; *est etiam* θῶκος, consessus, *Odyss.*
ε. 3. *dicitur quasi* θόακος, *à* θοάζω, *idem quod* θάασσω· *à* θοὸς, ά, ὸν,
velox.

Ἀμβωμοῖσι, *pro* ἀνὰ βωμοῖσι, *pro* ἀνὰ βωμοῖς, ad altaria, *vel* super. 441

Λῖς, λῖτος, ὁ, lineum tegumentum, subtile linteum; *sed secundum*
quosdam, λῖτα *est accus. plural. à* λῖτον *est etiam* λῖς, leo; *cujus*

accusat. λῖν, λ. 480. *et* λὶς, *oxyt. per apoc. pro* λίσση, lævis, *Odyss.* μ. 64.

447 Τίφθ', *per apostroph. pro* τίπτε, cur, *pro* τίποτε, quid tandem? *si enim duæ tenues apostrophatæ vocali aspiratæ præcedant, ambæ mutantur in aspiratas: ut* νύχθ' ὅλην, χ. 102.

453 Μέρμηρα, *dicuntur,* quæ solicitum reddunt; *à* μέρμερος, curiosus, anxius percunctator, *et* indagator; *à* μερμαίρω, anxiè dubito, μ. 195.

457 Ἐπέμυξαν, gemebant. *Vid.* δ. 15.

460 Ἧρει, 3. *sing. præt. imperf. ab* αἱρέω, capio, teneo.

461 Ἔχαδε, *à* χάζω, *quod hîc significat,* capax sum, contineo; *legitur autem in hâc significatione, aor.* 2. *ut hîc, et fut.* 2. χαδεῖν, ξ. 34. *et præt. med.* κέχανδα, ψ. 268. *dicitur autem* σχάζω, *in hâc significatione per paragog. à* σχῶ, contineo, *ut* σχάζω, *à* σχῶ, traduco.

476 Στεῖνος, εος, τὸ, angustia, via angusta; *à* στενὸς, ἡ, ὸν, angustus.

Πίπτω, *aliquando significat,* interficior, occido, prosternor, *ut hîc.*

480 Ὑπερίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, supergrediens; *epitheton solis;* τοῦ ὑπεράνω ἡμῶν ἰόντος, supra nos sese moventis; *aliquando usurpatur absolutè pro* sole, *ut Odyss.* α. 24. οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος, alii quidem occidentalis solis, alii verò orientalis.

483 Κύντερος, έρα, ερον, impudentior; *superl.* κύντατος, άτη, ατον, *à* κύων, κυνὸς, ὁ καὶ ἡ, canis.

488 Τρίλιστος, *et* τρίλλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm cupitus; *sed propriè,* ter petitus votis, peroptatus; *à* τρεῖς, *et* λίσσομαι, precor.

491 Ἐν καθαρῷ, *intelligitur,* loco.

504 Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, *et* ἔδαρ, *metri gratiâ,* εἶδαρ, ατος, τὸ, *et* ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus; *ab* ἔδω, edo.

508 Μέσφα, *poët. adv. pro* μέχρι *idem,* donec, usque ad, *regit genit.*

512 Ἀσπουδεὶ, *adv.* negligenter; *ab* α *priv. et* σπουδὴ, ῆς, ἡ, studium.

513 Βέλος, εος, τὸ, *hîc,* vulnus; *vel,* dolor ex ictu; *ut et* ξ. 439.

Πέσσω, *aliquando,* medeor, mollio, demulceo. *Metaphora à cibis multo tempore retentis in ventre.*

517 Ἀγελλόντων, *Att. pro* ἀγελλέτωσαν, *sic etiam* καόντων, 521. *Attici pro tertiâ plurali imperat. utuntur genitivo plurali participii.*

518 Πρωθήβης, ου, ὁ, *et* πρώθηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui primos pubertatis annos agit, puber; *à* πρῶτος, *et* ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, canum caput habens; *à* πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, *et* κρόταφος, άφου, ὁ, tempora capitis.

520 Θηλύτεραι, *compar. passim apud Homer. pro positivo* θήλειαι, θηλύτεραι γυναῖκες, *id est,* fœminæ; *quidam autem exponunt* θηλύτερος, effœminatior, in venerem pronior, tenerior, mollior. *Vide* θῆλυς, β. 767.

524 Ὑγιὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanus, *etiam* sincerus, verus. *Illud notandum,* ὑγιὲς *Græcos, id omne quod probatur, vocare: unde proverb.* ὑγιὲς μηδὲν, ὑγιὲς οὐδὲ ἓν, cùm omnia displicent, *Constant.*

527 Κηρεσσιφόρητος, ήτου, ὁ καὶ ἡ, fatis agitatus, *vel* advectus, *Hector vocat Græcos* κύνας κηρεσσιφορήτους, canes à Fatis et Parcis contra Trojam advectos; οὓς κῆρες φορέουσι, *ut sequitur in proximo carmine; à* φορέω, agito, fero, *et* κὴρ, ρὸς, ἡ, sors, fatum.

Ἠοῖος, οῖα, οῖον, orientalis, matutinus; ἠοῖοι θωρηχθέντες, nos manè ar- 530
mati.

Πρωῒ, manè, diluculò, ante tempus constitutum; à πρὸ, antè; *jungitur sæpè cum genit.*

Αὔριον, cras; *ab* ἄω, fulgeo; *vel ab* αὖρα, ας, ἡ, aura. 535

Διαείσεται, perspectam dabit, *fut. à* διαείδω, *seu* διείδω, cognosco, perspicio.

Οὐτηθεὶς, εῖσα, ὲν, vulneratus, *part. aor.* 1. *pass. verbi* ὀτάω, *fut.* ήσω. 537

Ἀγήραος, ου, ὁ καὶ ἡ, non senescens; *à* γῆρας, τος, τὸ, senectus; *est et* 539
ἀγήρως, *ejusdem signific.* μ. 323.

Κελαδέω, *fut.* ήσω, strepo, tumultuor, acclamo, *quidam propriè dici* 542
de fluminibus existimant, unde ῥόος κελάδων, φ. 16. *à* κέλαδος, άδου, ὁ, strepitus, tumultus, clamor, ι. 543: *item,* sonus musicus; *à* κέλομαι, *Antè. hinc Diana vocatur* κελαδεινὴ, obstrepens, π. 183. *propter tumultus venatorios.*

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, *et* ἄστρον, ου, τὸ, stella. *Vid.* δ. 75. 551

Σελήνη, ης, ἡ, luna; παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν, quòd novam lucem habeat; *vel,* παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ ἐν ἔχειν. Coul.

Νήνεμος, έμου, ὁ καὶ ἡ, vento carens, tranquillus, serenus; *hinc* νηνεμία, 552
ας, ἡ, serenitas, ε. 523. *à* νὴ *priv. et* ἄνεμος, έμου, ὁ, ventus.

Πρὼν, ρ. 747. *et* πρώων, *hìc pleonasmo* τοῦ ω, *pro* πρηὼν, ῶνος, ὁ, cacu- 553
men montis, vertex.

Νάπη, ης, ἡ, *et* νάπος, εος, τὸ, saltus, locus sylvestris, vallis, montis 455
clivus; *deducitur à* νὴ *priv. et* φάος, *quasi* νήφη, *et* νήφαος, νήφως.

Ὑπεῤῥάγη, 2. *sing. aor.* 2. *pass. à* ῥήσσω, *fut.* 1. ῥήξω, *aor.* 2. ἔῤῥαγον, *pass.* ἐῤῥάγην· οὐρανόθεν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ, *exponitur,* sub æthere facta est nubium ruptio; *seu,* nubibus sub æthere ruptis et dissipatis, serenitas in totâ terrâ illuxit, *Eustath.*

Αἰθὴρ, έρος, ὁ, aër, æther; *nonnunquam pro æthere, aëre sereno sumitur, ut hìc.*

Εὔθρονος ἠὼς, aurora pulchram sedem habens. 561

CLAVIS HOMERICA

IN Ι'. ILIADIS.

ΦΥΛΑΚΗ, ῆς, ἡ, custodia, præsidium; *est et* Φυλάκη, *prop. loci* β. 700. *quod à* φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, custos; *quod à* φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, ὅτι τὰς φύλακας αἱ φυλαὶ ἔχουσιν, quia tribus custodes, *id est* custodias habent. *Vid.* β. 251.

2 Φύζα, ης, ἡ, *propriè*, fuga cum pavore et timore. *Ion. pro* φυγὴ, ῆς, ἡ, *sicut* φύζω, *pro* φεύγω· φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη, fuga, socia frigidi timoris.

Ἑταῖρος, ου, ὁ, ἀπὸ τοῦ ἤθους, *ut sit quasi* ἠθαῖρος. *Vid.* ζ. 240.

3 Βεβολήατο, ἀ βάλλω, percutio, *pro* ἐβέβληντο, *inserto* ο, *et* υ *mutato in* α, *Ion.* ἀ βάλλω· *aut pro* ἐβεβόληντο· *ex* βολέω, *idem. Vide* ε. 284. *hinc* βεβολημένος, 9. *hujus libri.*

4 Ἰχθυόεις, εσσα, εν, piscosus; *ab* ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis; *ab* ἰχθύειν, rectà ferri; *vel, ab* ἵκεσθαι καὶ θύειν· *est enim animal* πολυκίνητον.

5 Ἄημι, *verbum in* μι, *ab* ἄω, flo, spiro; *fit ab* ἀέω· *sed ubique servat longam vocalem, tam in voce activâ, quàm passivâ: ut hîc* ἄητον *pro* ἄετον· *in infinitivo,* ἀῆναι, *pro* ἀέναι, *pro quo* ἀήμεναι, ψ. 214. *in imperfecto medio,* ἄητο, *sine augmento,* φ. 386. *hinc* ἀήτης, ου, ὁ, ξ. 254. flatus; ἀνέμων ἀήτας.

6 Ἄμυδις, *Æolicè pro* ἅμα, simul, unà, pariter; *etiam*, statim.

7 Κορθύω, *et* κορθύνω, in acervum colligo; *à* κόρθυς, υος, ἡ, acervus, agger.

Παρὲκ, *seu* παρὲξ, *pro quo etiam scribitur* πάρεξ, extra, foris; *à* παρὰ, *et* ἐξ· *regit vel genit. vel accusat. aliquando etiam sine casu.*

Φῦκος, εος, τὸ, fucus, *id est*, genus herbæ marinæ, unde lana inficitur, alga; *hinc* φυκιόεις, έσσα, εν, algosus, ψ. 693.

11 Κλήδην, nominatim; *à* καλέω, voco.

13 Τετιηότες, *à* τετιηὼς, *pro* τετιηκὼς, υῖα, ὸς, *per syncop. à* τιέω, *antè. Vide* θ. 437.

14 Μελάνυδρος, ύδρου, ὁ καὶ ἡ, nigras effundens aquas; *à* μέλας, αινα, αν, *et* ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

15 Αἰγίλιψ, πος, ὁ καὶ ἡ, altus, capris invius; *epithet. petræ, quæ à capris relinquitur, quia fastidium non possunt consequi; ab* αἲξ, γὸς, ἡ, *et* λείπω· *est et* Αἰγίλιψ, *prop. urbs Epiri,* β. 633. *adeò abrupto et excelso loco sita, ut* αἲξ ἀπολίπῃ, ipsis capris inaccessa videatur.

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, obscurus, tenebrosus; *à* δνόφος, ου, ὁ, caligo: *quod à* νόφος, *accessione literæ* δ. *hoc verò à* νέφος, *suprà; vel* δνόφος, *pro* γνόφος *idem, mutando* γ *in* δ *vel* δνόφες, *quasi* δόνοφος, *à* δονεῖσθαι τὰ νέφη, *quod volvantur nubes cum cœlum caligine obducitur.*

18 Ἐνέδησε, illigavit, implicuit, *3. sing. aor.* 1. *verbi* ἐνδέω.

22 Ὄλλυμι, *fut.* έσω, *aliquando est* perdo, *id est*, amitto, *ut hîc; aliquando* perdo, *id est*, perniciem infero.

32 Μάχομαι, *fut.* ήσομαι, *aliquando gen.* contendo, adversor, *ut hîc.*

35 Φὰς, *participium; à* φημὶ, dico.

Ἔμεν, *Ion. pro* εἶναι.

43 Πάρ', *pro* πάρεστι, adest.

47 Φευγόντων, *Att. pro* φευγέτωσαν, *præs. imper. Vid.* θ. 517.

49 Εἰλήλουμεν, *pro* εἰληλύθαμεν, *poët. Vide* α. 201.

53 Περὶ, *subintellige* πάντων.

54 Ἔπλευ, *per syncop. pro* ἔπελεν· *hoc verò Ion. vel Dor. pro* ἔπελου, *à* πέλομαι.

56 Πάλιν, contra, *hîc,* πάλιν ἐρέειν, contradico.

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui ab omni societate cum hominibus abhorret, 63
sine cognatione; *ab α privat. et φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, ορος, ὁ,* contribulis: *quod à φρατρία, seu φατρία,* ας, ἡ, curia, conventus hominum, tertia pars tribûs, *apud Athenienses dictum secundùm Bud.* ἀπὸ τοῦ φρεατὸς, *à* puteo: *quòd qui erant ejusdem φρατρίας, communi puteo uterentur; secundùm alios, quasi πατρία, à πατὴρ, mutando π in φ.*

Ἀνέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine domo, sine lare, incertis sedibus vagans; *ab* ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus, familia; *est et* ἑστία, nomen Vestæ deæ.

Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, Ὃς πολέμου ἔραται. *Bud. exponit,* nec in deos, nec in cives, nec in familiam suam est pius, qui bello delectatur.

Ἐπιδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, versans in populo, popularis, civilis, domesti- 64
cus, intestinus; *hìc* πόλεμος ἐπιδήμιος, bellum civile, *vel* intestinum. ω. 262. ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες, agnorum et hœdorum publici raptores, *Odyss.* α. 194. δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι, ipsum aiunt peregrè esse. *Eustath. exponit,* peregrè profectum domi agere; *hinc* ἐπιδημεύω, *Odyss.* π. 28. sum in urbe, advenio, prodeo in lucem; *à* δῆμος, ου, ὁ, populus.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, custos; *à* φυλάσσω, *antè,* 1. *hujus libri.* 66

Βασιλεύτατος, rex maximus, regno dignissimus; *à* βασιλεὺς, έος, ὁ, 69
rex: *est etiam comparat.* βασιλεύτερος, angustior, qui regiam majestatem magìs quàm cæteri præ se fert, 168. *hujus libri.*

Δαίνυμι, præbeo convivium, epulas do, α. 467. *à* δαίνυ, *per apoc.* 70
pro δαίνυθι, *est et* δαῖνυ, ψ. 29. 3. *pers. aor.* 2. *indic.*

Ἡμάτιος, ία, ιον, quotidianus; *ab* ἦμαρ, τος, τὸ, dies, *poëticè pro* 72
ἡμέρα.

Ὑποδεξία, *et Ion.* ὑποδεξίη, ης, ἡ, apparatus, quo quis excipitur, commoditas, *vel* opportunitas accipiendi; *ab* ὑποδέχομαι, excipere, *vel* accipere epulis; *à* δέχομαι.

Πυκινῆς, prudenti, *subintellige* consilio. 76

Ῥαίω, *fut.* σω, profligo, corrumpo, disperdo, destruo; διαρραίω, 78
idem.

Ἀμφὶ Θρασυμήδεα, Thrasymedes, &c. *ut antè,* γ. 146. 81

Κήαντο, 3. *pl. aor.* 1. *med. à* καίω, uro, incendo. 88

Μενοεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo gratus, *seu* animum permulcens; *à* μένος, 90
εος, τὸ, *et* εἴκω.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; *sed* ὀνείατα, *peculiariter* 91
usurpatur ab Homero pro epulis; *aliquando etiam pro* omnibus quæ in juvamen apta sunt; *ab* ὄνημι, juvo.

Βουλεύησθα, consulas, *pro* βουλεύῃς, 2. *sing. præs. subj. per Paragogen* 99
τοῦ θα.

Περὶ, *intellige* πάντων. 100

Νόος, *aliquando* sententia, *ut hìc.* 104

Ἐξ ἔτι τοῦ, ab illo tempore. 106

Ἀπομυθέω, interdico, prohibeo, dissuadeo; *à* μῦθος, ου, ὁ, sermo. 109

Ψεῦδος, *sæpè adverbialiter usurpatur pro* ψευδῶς, falsò, mendaciter. 115

Καταλέγω, *f.* ξω, deligo, conscribo; *item* censeo, enumero, *ut hìc.*

119 Λευγαλέος, έα, έον, perniciosus, difficilis, gravis, malus, ærumnosus, invalidus, *quasi* λοιγαλέος· *secundùm quosdam*, χευαλέος, *à* χεύω, *adeò ut sit idem quod* ὑγρὸς· *à* λοιγὸς, ȣ, ὁ, pernicies, mors.

122 Ἄπυρος, ὁ ϗ ἡ, ignis expers, ignem non expertus, *id est*, crudus; *item*, qui igni non admovetur; τρίποδας ἀπύρȣς, *id est*, τȣ̀ς μὴ ἐις πῦρ χρησίμȣς, ἀλλ' ἀναθεματικȣ̀ς, καινȣργεῖς· τȣ̀ς κόσμȣ χάριν τιθεμένȣς ἐν τῷ οἴκῳ, tripodas non aptos qui igni admoveantur, sed qui suspendantur in ædibus ad ornamentum supellectilis, *Didym. idem dicendum de lebete* ψ. 267. ἄπυρον κατέθηκε λέβητα· *ab* α *et* πῦρ.

Τάλαντον, αντȣ, τὸ, statera, lanx, *ut antè; aliquando etiam* id quod lanci imponitur ponderandum; *nominatim*, pondus 125 librarum; *varia erant talenta Græcorum. Macedonicum erat tres aurei. Atticum ad sex millia staterum excrevit, ut Eustath. annotat, &c. Vid. Bud.*

123 Λέβης, ητος, ὁ, lebes; *à* λάβω, libo, stillo, fundo, rigo: *quia in illo aqua* λείβεται· λέβης *etiam aliquando significat* malluvium, *id est*, vas ad manus lavandas; *item*, pelluvium, *id est*, vas ad pedes lavandos aptum, *Odyss.* α. 137.

124 Πηγὸς, ἡ, ὸν, bene compactus, *et* compositus; *est et aliquando* niger, *ut Odyss.* ε. 388. *aliquando etiam* albus; *sed non apud Homer.* πήγνυμι, figo, struo.

Ἀθλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, palmam ferens, *pro* ἀεθλοφόρος, *ab* ἆθλον, ȣ, τὸ, præmium certaminis; *quod ab* ἆθλος, ȣ, ὁ, *pro* ἄεθλος, certamen, *et* φέρω.

Ποσσὶν, *pedibus, metonym. pro* velocitate pedum.

Ἀέθλιον, ίȣ, τὸ, præmium certaminis, *ut suprà dicitur.*

125 Ἀλήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauper. *Vid. vers.* 138.

127 Ἠνείγκαντο, *Ion. pro* ἐνέγκαντο, tulerunt, 3. *plur. aor.* 1. *med. verbi* φέρω.

131 Μετὰ, *subintellige* ἐκείνας.

133 Τῆς εὐνῆς, *intellige* cum eâ.

134 Θέμις, ιτος, *vel* ιδος, *hîc, idem quod* θεσμὸς, ȣ, ὁ, lex diuturna consuetudine confirmata, mos.

135 Αὖτε, *hîc*, posthac, insuper.

137 Ἅλις, satìs, abundè, *regit genit.*

Νέω, *fut.* ήσω, nato, eo, venio, neo, glomero, acervo, cumulo: *hinc* νηέω, *seu* νηνέω, glomero, cumulo, impleo, onero; νηησάσθω, 3. *sing. aor.* 1. *med. imperat.*

138 Ληΐς, ΐδος, ἡ, præda, *id est*, corpora ipsa rerum quæ capta sunt: *à* λεία, ας, ἡ, *idem, pro quo Ion.* ληΐη, *idem*; ἀλήϊος, ίȣ, ὁ ϗ ἡ, pauper sine præda, 125. *nisi sit exponendum* ȣ̓κ ἔχων τὰ λήϊα, segetibus carens.

140 Ἔωσι, *poët. pro* ὦσι, *subjunct. præs. verbi* εἰμὶ.

141 Οὖθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma: *propriè in belluis; hinc* ȣ̓̃θαρ ἀρȣ́ρης, *metaph.* ubertas soli, *id est*, uberrimum solum.

143 Θαλία, *pro* θάλεια, ας, ἡ, *ponitur substant.* omnium rerum affluentia, *seu* copia; *aliquando pro* δαὶς θάλεια, *id est*, convivium lætum.

146 Ἔδνα, *seu* ἕδνα, τὰ, *in plurali tantùm*, dos, *id est*, munera, quæ sponsus sponsæ dat; *hinc* ἀνάεδνος, ȣ, ἡ, dote carens, indotata; *sic*

dicitur sponsa respectu sponsi, à quo sponsalium munerum nihil accepit, et parentum, à quibus nihil dotis accepit ; ἕδνα *autem dicitur quasi* ἥδανα, *ab* ἥδω, *quod iis exhilaretur, et concilietur sponsa ; vel,* παρὰ ἕζω, *quasi* ἕνδρανα καὶ στηρίγματα τοῦ γάμου.

Ἐπιμείλιον, ίου, τὸ, *seu* ἐπιμείλια, munera quibus aliquem demulcemus, *aut* illa dos quæ sponso datur; *à* μείλιον, ίου, τὸ, *idem: nam quidam scribunt disjuncta,* ἐπὶ μείλια, *adeò ut* ἐπὶ *per tmesin à verbo* δώσω *dividatur ; alii exponunt* dotem, quâ demulcetur vir conjugem ducturus ; *quòd à* μειλίσσω, mellitum reddo, *metaph.* verbis, *vel* factis demulceo ; *vel à* μέλει, curæ est. 147

Βαθύλειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, herbosus, compascuus, profunda habens prata ; *à* βαθὺς, εῖα, ὺ, *et* λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum. 151

Νέαται, *detracto augmento, pro* νενέαται· *hoc autem pro* νένηνται, *à* νένημαι, *perf. pass. verbi* νέω, *significantis* struo, acervo, *vel, à* νέω, *Ionicè pro* νάω, *pro* ναίω, habito: *adeò ut* πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται *exponi possit,* hæc omnia oppida juxta mare habitantur, *vel* juxta mare structa sunt. 154

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, multas oves possidens, *et per consequens,* dives ; *à* ῥὴν, ὸς, ὁ, ovis ; *ab* ἄρην, *vel* ἄρς, *idem.* 155

Πολυβούτης, ου, multas habens boves ; *à* βοῦς.

Δωτίνη, ης, ἡ, munus, *propriè quod consumitur ; ut* vinum, vestis : *à* δίδωμι. 156

Θέμις, ιστος, ἡ, lex, *antè ;* θέμιστες *etiam* tributa, *et* vectigalia, quæ principibus solvuntur, *significant ;* οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας, ejus sub sceptro optima solvent tributa ; *vel, ut alii exponunt,* læta perficient jura ; *sunt etiam* θέμιστες, oracula, *Od.* π. 403.

Δμηθήτω, 3. *singul. aorist.* 1. *pass. imperat. à* δαμάω, *præt.* δέδμηκα, *præt. pass.* δέδμημαι, *aor.* 1. ἐδμήθην. *Vide* ἐδάμην, β. 860. 158

Ἀμείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis ; *ab* α *privat. et* μειλίχιος, ία, ιον, *vel* μείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, placidus, blandus ; *à* μειλίσσω, *quod à* μέλι, τος, τὸ, mel ; *est et* ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἀμείλιχος, λ. 137.

Ἀδάμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indomitus ; *à* δαμάω *antè ; est et* ἄδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, κ. 293. indomitus : *et* ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, ψ. 655. indomita : *et* ἀδμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *Od.* δ. 637. *ejusdem originis.*

Ὑφίστημι, *hîc,* cedo, ὑποστήτω, 3. *sing. aor.* 2. *imperat.* 160

Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, vituperandus ; *ab* ὄνημι, vitupero ; *hinc* ὀνοτάζω, carpo, vilipendo, *Hymn. in Merc.* 30. 164

Ἐπιόπτομαι, *sive* ἐπόπτομαι, *f.* ψομαι, aspicio, inspicio, viso ; *item,* diligenti inspectione secerno, et eligo ; *ab* ὄπτομαι. 167

Εὐφημέω, *fut.* ήσω, celebro, laudo ; *item,* fausta precor ; *item* linguâ faveo, bona verba dico, *ut hîc ; ab* εὖ, *et* φημί. 171

Ἑαδὼς, *pro* ἡδὼς, υῖα, ὸς, *part. præt. med. ab* ἕαδα, *Attic. seu Ionicâ resolutione diphthongi pro* ἧδα, *præt. med. verbi* ἀνδάνω, *seu* ἅδω, placeo. 173

Ποτὸν, οῦ, *Ion.* οῖο, τὸ, potio, potus, quod bibitur ; πότος, ου, ὁ, potatio, compotatio ; ποτὸς, ἡ, ὸν, potulentus ; *à* πίνω. 175

Δενδίλλω, oculos huc illucque verto, circumspicio, nutu et gestu moneo ; *à* δινέω, volvo, *et* ἴλλω, oculis conniveo, *vel* oculos volvo ; *aliquando* vincio, constringo ; *ab* ἴλλος, ου, ὁ, oculus. 180

183 Γαιήοχος, ε, ὁ κὴ ἡ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur *ἀ γαῖα, ας, ἡ, et ἔχω· epithet. Neptuni, vel quasi γαίων τοῖς ὄχοις, ἵππιος enim est ; vel quasi ἐπὶ τῆς γῆς ὀχόμενος*, qui terrâ sustinetur

184 Ῥηϊδίως, facilè; *ἀ ῥηΐδιος, poët. pro ῥᾴδιος.*

186 Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, cithara; *παρὰ τὸ Φροίμιον, per syncop. pro προοίμιον*, prooemium: *præludere solitus est Apollo citharâ, deinde Musarum carmina subsequebantur ; vel φόρμιγξ, quia ἐπ' ὤμοις φέρεται.*

193 Στὰν, *Ionicâ detractione accentus, pro ἔσταν· hoc verò Bœoticâ syncope pro ἔστωσαν, aor. 2. act. ind. modi, ab ἵστημι.*

Ταφὼν, miratus, stupefactus, *part. aor. 2. verbi θήπω. Vid. δ. 242.*

194 Θαάσσω, sedeo, *ut dicitur priùs ; idem θακέω, et θακεύω, θ. 439.*

196 Δεικνύμενος, *Ion. pro δεχνύμενος, η, ον, ἀ δέχνυμαι, idem quod δέχομαι*, amicè accipio, &c.

197 Χαῖρε, *imperat. verbi χαίρω, aliquando est* salutantis, *ut hîc, aliquando* valedicentis ; *aliquando etiam* concludentis.

Τάπης, ητος, ὁ, *videlicet* tapes, tragulum: *quasi πάτης, ἀ πατέω*, calco, *vel quasi δάπης, παρὰ τὸ δάπεδον*, quòd in pavimento sternatur.

203 Κεραίρω, misceo ; *ἀ κεράω, idem.*

Ζωρὸς, ε̃, ὁ, merus, non mixtus ; *frequentiùs utuntur comparat. ζωρότερος, ut hîc : ζωρὸς autem dicitur, quasi ζωηρὸς*, vivacior potus.

206 Κρεῖον, ου, τὸ, ahenum, vas ad recondendas carnes, carnarium: *ἀ κρέας, ατος, τὸ*, caro ; *alii accipiunt pro κρέας· sed κρείων, οντος, ὁ*, regnator ; *ἀ κραίνω*, perficio ; *item*, regno.

Πυρὸς αὐγὴ, *exponitur ab Eustath.* locus qui ab igne ardenti illustratur, *Od. ξ.* 305.

208 Σίαλος, ε, ὁ, porcus saginatus ; *παρὰ τὸ ἅλις σιτεῖσθαι*, quod sit affatim et pinguiter enutritus.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi, *vel* spina *absolutè ; ἀ ῥήσσω*, frango : *sic dicta ab illâ separatione, et quasi rupturâ discernente inter dextras partes et sinistras.*

Τεθαλυῖα, *part. fœm. præt. med. ἀ θάλλω, Antè. τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ*, abundantem pinguedine.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, *seu ἄλειφαρ, ατος, τὸ*, unguentum, oleum, adeps, *ut hîc, ab ἀλείφω*, ungo, lino, illino, incito, instigo, excito.

209 Ἔχεν, *intellige*, carnes.

212 Μαραίνω, marcescere facio, marcidum reddo, extinguo ; *ἐμαράνθη, 3. sing. aor. 1. pass. Hymn. in Merc.* 140 *ἀνθρακίην δ' ἐμάρανε· μαραίνομαι*, marcesco, elanguesco ; elangueo ; *dicitur πῦρ μαραίνεσθαι, quando paulatim collabitur, et sensim extinguitur.*

213 Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries, *seu* prunarum ; *ab ἄνθραξ, κος, ὁ*, carbo: *quod dicitur quasi ἄνθαξ*, flos, ignis ; *ab ἄνθος, εος, τὸ*, flo

Στορέω, *f. έσω*, sterno, prosterno, humi dejicio.

Ἐφύπερθε, *et -θεν*, desuper ; *ab ἐπὶ, et ὕπερθε, quod ab ὑπὲρ.*

214 Πάσσω, inspergo, conspergo, superinjicio ; *item*, variego.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *masc.* sal ; *sed fœm.* mare.

Κρατευταὶ, ῶν, *Æol. άων, αἱ*, veruum bases et fulcra, quibus imponuntur verua, dum infixæ carnes torrentur ; *ἀ κράτος.*

Ἐλεὸς, ȣ̃, τὸ, *seu* ἐλεὸν, ȣ̃, τὸ, mensa coquinaria; *sed* ἔλεος, ȣ, ὁ, *cum* 215
accentu in antepenult. misericordia.

Σῖτος, ȣ, ὁ, *particulariter pro* pane, *hîc.* 216

Τράπεζα, ης, ἡ, mensa: *quasi* τετράπεζα· *à* τέτταρες, quatuor, *et* πέζα,
ης, ἡ, pedis planta: *quia mensa habet quatuor pedes.*

Κάνεον, *contract.* κανȣ̃ν, canistrum; *est et* κάνειον, *Odyss.* κ. 355. *à* 217
κάνης, ητος, ὁ, *idem.*

Τοῖχος, ȣ, ὁ, paries, murus, *et general.* lateralis, *seu* latus; *à* τεῖχος, 219
εος, τὸ, murus; *sed utrumque à* τεύχω.

Θυηλὰ, ῆς, ἡ, aruspicium, primitiæ sacrorum, *seu* libamenta, *à* θύω, 220
sacrifico.

Δείδεκτο, *poët. et Ion. pro* ἐδέδεκτο, *propriè*, susceperat, *hîc* propinavit. 224

Ἐπήρατος, ατȣ, ὁ κ̀ ἡ, amabilis, optabilis, jucundus; *ab* ἐπὶ, *et* ἐράω, 228
amo.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium: *cùm duobus menti propositis viis, nescit utram* 230
sequi debeat; à δύω, duo, *pro quo poët.* δοιὼ, *et* δοιοὶ, *idem.*

Αὖλις, ιδος, ἡ, domicilium, locus ubi pernoctatur, tentorium, castra; 232
ab αὐλὴ, ῆς, ἡ, *est et* Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ, quò classis
Græcorum appulit Trojanis bellum inferens, β. 303.

Τηλεκλειτός. *Vid.* ε. 491. 233

Πεσέεσθαι, *Ion. pro* πεσεῖσθαι, *à* πίπτω, *hîc*, incido, invado, irrumpo, 235
irruo.

Ἐνδέξιος, ία, ιον, qui est ad dextram, prosper, faustus; *à* δεξιὰ, ᾶς, 236
dextra.

Κόρυμβος, ȣ, ὁ, *et* κόρυμβον, ȣ, τὸ, vertex, cacumen, *præcipuè*, mon- 241
tium; *hîc* κόρυμβα, rostra, extremæ navium partes; *secundùm Eustath.*
fit à κάρα, τὸ, caput; *item*, vertex.

Μαλερὸς, ὰ, ὸν, *est epitheton ignis; exponitur*, ustivus, fervidus, luci- 242
dus; perniciosus; μαλὸς, ὴ, ὸν, tener, albus.

Φθίσθαι, *pro* φθίεσθαι. *Vid.* φθίμενος, θ. 359. 246

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, commentum, facultas, possibilitas, consi- 249
lium; *à* μηχανὴ, *idem.*

Ῥεχθέντος, facti, *gen. part. aor.* 1. *à* ῥέζω. 250

Ἄκος, εος, τὸ, remedium, medela; *ab* ἀκέομαι, medeor, *tum propriè,*
tum metaph. ἀκεῖσθαι *autem est* ἄκος ἰᾶσθαι.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, benignitas; *item*, amicitia, familiaritas; 256
à φίλος, *et* φρὴν.

Κηρόθι, ex animo, ex corde; *à* κέαρ, τὸ, cor; *contract.* κῆρ. 300

Ἀπεῖπω, interdico, prohibeo, recuso, refero, præcisè dico. *Poët.* 309
ἀποείπω.

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, atrox, sævus, *quasi* nullius curam *aut* respec-
tum gerens; *hinc* ἀπηλεγέως, atrociter, sævè; *sed sæpè pro* apertè,
intrepidè: *quia, quos nullius cura aut respectus movent, illi non trepi-*
dant; ab ἀλέγω, curo.

Ἧπερ, quemadmodum. 310

Τρύζω, *idem quod* τρίζω, murmuro, susurro, *vox per onomatop. sed* 311
propriè, turturis; *hinc* turtur *dicitur* τρυγὼν, όνος, ἡ.

Ἰὸς, ὰ, ὸν, idem, *hîc.* 319

320 Κάτθαν, *pro* κατέθανε, *Æol. syncop. 3. sing. aor. 2. verbi* θνήσκω.

321 Περίκειται, *hîc,* reliquum est, superest, *et velut* κειμήλιον, repositum jacet.

323 Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, implumis, volare non potens; *ab* α *priv. et* ἵπταμαι, volo, volas: *in dativo sing.* ἀπτῆνι, *inde* ἀπτῆσι.

324 Μάσαξ, ακος, ἡ, esca, *ut hîc, et* os, oris, labrum superius; *à* μασάομαι, mando, comedo, voro; *sed* μάσσω, pinso.

325 Ἄϋπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis: *quasi* ἄνευ ὕπνου· *ab* α *priv. et* ὕπνος, ου, ὁ, somnus.

Ἰαύω, commoror, tempus tero, dormio; *ab* ἴον, ου, τὸ, solum.

326 Διαπρήσσω, pertranseo, percurro, α. 483. *à* περάω, transeo; *fut.* περήσω· *inde per syncop.* πρήσσω, eo per.

331 Δόσκον, δόσκες, δόσκε, *poët. pro* ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.

Δασάσκετο, *ab inusit.* δάζω, *idem quod* δαίω, divido; *aor.* 1. *med.* ἐδασάμην, ατο, *et poët.* δασάσκετο· *hinc* δάσασθαι, σ. 511. δασαίμεθα, *Odyss.* β. 335. *pro* ἐδασάμην, *est* δασσάμενοι· *Od.* γ. 66. *et Od.* ι. 42.

336 Θυμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo conveniens, gratus; *à* θυμὸς, οῦ, ὁ, *et* ἄρω, apto; *est et* θυμηρὴς, *Hymn. in Terram,* 18.

341 Ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens; *à* φρὴν, animus, ὁ ἔχων φρένα.

343 Δουρίκτητος, ήτου, ὁ καὶ ἡ, *pro* δορύκτητος, quem hasta acquisitum, *vel* bello captum quis possidet; *à* δόρυ, *et* κτάομαι.

357 Ἱρὸς, *Ion. pro* ἱερὸς, ὰ, ὸν, sacer; *ut* ἱρεὺς, *pro* ἱερεὺς, ε. 10.

360 Ἦρι, manè; ἦρ, ἦρος, τὸ, ver, *item,* tempus matutinum: *quòd tempus matutinum similitudinem quandam habeat cum verno; vel potest* ἦρ, *in hâc significatione derivari ab* αἴρω, *quòd diluculum homines ad consuetas operas excitet.*

362 Εὐπλοία, *Ion.* εὐπλοίη, ης, ἡ, secunda navigatio, tranquillitas maris; *quasi diceret,* navigationis facilitas; *à* πλέω, navigo.

365 Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber; *ab* ἔρευθος, εος, τὸ, (*amisso* ε, *assumpto* ρ) robur; *propriè* eorum, qui erubescunt.

366 Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, albus, candidus, splendidus, *ut hîc.*

368 Ἐφυβρίζω, contumeliâ afficio, adversus aliquem injurius sum; *ab* ἐπὶ, *et* ὑβρίζω, *idem; ab* ὕβρις, εως, ἡ, injuria.

376 Ἀπέφω, *et* ἀπαφῶ, *et* ἀπαφίσκω, *Odyss.* λ. 216. fallo, decipio, *poët. idem quod* ἀπατάω. *Eustath. vult* ἀπάφεσθαι *propriè esse* δι᾽ ἀφῆς ἀπατάσθαι, sensu decipi; ἐξαπαφάω, *idem.*

378 Κὰρ, *pro* κάρη, caput; *sed hîc accipitur pro* mancipio, *seu* homini nauci *et* nihili, *qualis Carum gens, quæ aliis se mancipabat.*

Αἴση, *hîc,* vice, loco.

379 Δέκακις, decies; *à* δέκα, decem.

381 Νείσσομαι, *et* νίσσομαι, eo, venio; *à* νέω, *idem; hinc* ποτινίσσομαι, *Dor. pro* πρὸς, *ut dicitur.*

384 Ἐξοιχνεῦσι, *Dor. pro* ἐξοιχνοῦσι, *ab* οἰχνέω, *ab* οἴχομαι, *idem,* vado, abeo.

392 Ἐπέοικα, videor, convenio, *ut hîc, ab* ἔοικα.

394 Θὴν, *hîc, est particula expletiva, interdum significat* quidem; *est etiam* θὴν, *idem quod* θὶν, acervus, cumulus.

395 Ῥύω, traho: *item,* custodio, tueor, *ut hîc.*

Γήμας, *part. aor.* 1. *verbi* γαμέω, *quasi ex* γάμω. 399

Ἐκτῆσθαι, *Ion. vel Att. secundum quosdam, pro* κεκτῆσθαι, *sic* ἔκτημαι, *pro* κέκτημαι· *à* κτάομαι. 402

Τὸ πρὶν, priùs, antea; *articulus aliquando ante adverbia redundat; aut* τὸ *ad substantivum antecedens* πτολίεθρον *referendum est;* πρὶν *autem posteriùs significat* quàm, *quod semper ita est cùm* πρὶν *geminatur; legunt autem alii* τοπρὶν, *uno vocabulo.* 403

Λαΐνος, νη, νον, lapideus; *à* λᾶς, αὸς, ὁ, lapis. 404

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emissor; *sic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis,* ὁμοίως πᾶσι προφητεύων· *item,* jaculator; *ab* ἀφίημι, dimitto; *item,* emitto.

Ληϊστὸς, ὴ, ὸν, bello captus, prædativus, qui prædando capi aut comparari potest, parabilis, *ut hîc; à* ληΐη, *Ionicè pro* λεία, ας, ἡ, præda; *idem* λεϊστὸς, *ut vers.* 408. 406

Κτητὸς, ὴ, ὸν, acquisibilis, qui acquiri potest; *à* κτάομαι. 407

Ἑλετὸς, ὴ, ὸν, qui capi potest; *ab* αἱρέω, *et* εἷλον. 409

Ἀμείβω, *hîc,* transeo.

Διχθάδιος, ία, ιον, duplex, geminus; *idem quod* δισσὸς, *et Atticè* διττὸς, *à* διχθὰ, dupliciter, *poëtica vox, à* δὶς, *per syncop. pro* δυάκις· *à* δύω. 411

Δηρὸς, ὰ, ὸν, diuturnus, diutinus, longævus: δηναιὸς, *idem, à* δὴν, diu; ἐπὶ δηρὸν, *subintellige* χρόνον, in diuturnum tempus. 415

Παραμυθέομαι, *f.* ήσομαι, consolor, do consilium, hortor, &c. μυθέομαι, dico; *quod à* μῦθος, ου, ὁ, sermo. 417

Ὑπερέχω, teneo super, *metaph.* ὑπερέχω χεῖρα τινὸς, defendo, protego. 420

Ἀπομηνίω, *fut.* ίσω, iram depono; *vel* valde irascor; *ab* ἀπὸ, *aliquando augente, aliquando negante, ut* β. 772. *et* μηνίω, irascor; *quod à* μῆνις, ira. 426

Ἀναπρήθω, *fut.* σω, incendo, uro; *item,* efflo; *hinc* δάκρυα ἀναπρήσας, lacrymas magnâ copiâ effundens, et cum suspiriis et anhelitu. 433

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, rhetor, orator, elocutor; *à* ῥέω, dico, loquor. 443

Πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, *Ion. pro* πρακτὴρ, *à* πρήσσω, *Ion. pro* πράσσω, *vel* πράττω, facio, ago.

Ἀποξύω, *fut.* σω, abrado, derado, *et generaliter,* detraho, *quasi abradendo, ut hîc; à* ξύω. 446

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, *et* παλλακὴ, ῆς, ἡ, puella, juvencula, concubina, *ut hîc; à* πάλλαξ, κος, ὁ, juvenis, *à* πάλλω, vibro: *quia juvenilis ætas viribus ad vibrandum polleat.* 449

Ἐχθαίρω, pro inimico habeo, odio habeo, ἐχθήρειε, 3. *sing. aor.* 1. *opt. Æol. pro* ἐχθῆραι· *ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium. 452

Ὀΐσθεὶς, εῖσα, ὲν, *aor.* 1. *ab* οἴομαι, *poëtico verbo; aliquando significat,* suspicor, *ut hîc, et etiam antè.* 453

Καταράομαι, imprecor; *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces.

Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys furia, dea infernalis, *et* peccatorum ultrix; *aliquando* ἐριννὺς *dicitur,* qui injuriam alicui illatam persequitur, *Odyss.* ρ. 475. *aliquando etiam,* qui fecit, *Odyss.* λ. 279. *hinc* ἐριννύειν, indignari. 454

455 Ἐφέσσεσθαι, *poët. pro* ἐφέσεσθαι, insidere, collocare, *fut.* 1. *infin. ab* ἐφέζω, *quod componitur ab* ἐπὶ, *et* ἕζω, *antè; hinc* ἐφέσσαι, *Odyss.* ν. 274. *et* ἐφεσσάμενος, *Odyss.* π. 443.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio; *ab* ἀρὰ.

457 Καταχθόνιος, ίυ, ὁ κ) ἡ, subterraneus, infernus; *à* κατὰ, *et* χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Περσεφόνη, *seu* περσεφόνεια, quæ cædibus omnia vastat: *sic dicitur Proserpina; dicitur etiam* περσέφασσα, ης, ἡ, *à* πέρθω, *et* φένω, *vel quasi* φερσεφόνη, *id est,* φέρυσα φόνον.

Ἔπαινος, υ, ὁ, laus, *sed* ἐπαινὸς, ὴ, ὸν, *aliquando* dura, terribilis, *ut hîc; ab* αἰνὸς, ὴ, ὸν, gravis, *epithet. Proserpinæ.*

459 Στρωφάω, *idem quod* στροφάω, versor, circumago; *à* στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, flexus, conversio; *à* στρέφω.

463 Θαλέθω, *idem quod* θάλλω, *antè,* α. 236.

Ἑλικὸς, ὴ, ὸν, volubilis, tortilis; *item,* niger; ἕλικες, *id est,* μέλαιναι, ἢ ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχυσαι, ἢ ἐν ἕλει τετραμμέναι, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἱλίποδες λέγονται, *Didym.* nigri boves, vel inflexa cornua habentes, vel in paludibus enutriti, vel flexis pedibus, *ut hîc; ab* εἴλιξ, *et* ἕλιξ, κος, ἡ, volumen; *est et* ἕλιξ, niger; *idem quod* ἕλικος, *ut* ἕλικος βοὸς, ο. 633. *cujus (si accentus sit in antepenultimâ) hoc* ἕλικας *est accusat. plur. est et* ἕλιξ, armillæ, σ. 401. *hinc* ἑλίσσω, *et* ἑλελίττω, *quæ omnia ab* εἱλέω, verto, volvo, circumago.

464 Εὕω, *seu* εὔω, *ut hîc,* uro, ustulo, *videlicet* admotâ flammâ asso.

Ἥφαιςος, pro igne, *ut hîc. Vid.* α. 568.

466 Εἰνάνυχες, per novem noctes: *adverb. pro* ἐννεάνυχες· *ab* ἐννέα, *et* νὺξ, κτὸς, ἡ, nox.

467 Ἔσβη, extinguebatur, *3. sing. aor.* 2. *à* σβέννυμι, extinguo.

468 Εὐερκὴς, έος, ὁ κ) ἡ, bene munitus; *ab* ἕρκος, εος, τὸ, septum; *quod ab* εἴργω, includo.

469 Πρόδρομος, υ, ὁ, præcursor, *à* πρὸ, *et* τρέχω· *ut* πρόδομος, υ, ὁ, vestibulum, anterior domûs pars. *Eustath. vult esse* interiorem domûs partem: *vult esse idem cum* αἴθυσα, *Odyss.* δ. 302. *sed secundum Didym.* θάλαμος ὁ ἔσω οἶκος τῆς αὐλῆς τὸ δὲ πρὸ τῦ αὐτῦ πρόδομος· αἴθυσα δὲ περίςυλον, τῦτ' ἐςὶ πρὸς ἥλιον τετραμμένη ςοὰ, παρὰ τὸ αἴθεσθαι· *à* δόμος, υ, ὁ, domus; *quod à* δέμω, exstruo, ædifico.

480 Ἐσχατίη, ης, ἡ, extremitas rei cujuslibet; *ab* ἔσχατος, άτη, ατον, ultimus, postremus; *ab* ἔχω, *unde* σχῶ, teneo, contineo; *quia consistimus in eo, quod ultimum est, et id nos veluti cohibet.*

483 Πάσασθαι, *aor.* 1. *med. infin. ab inusitat.* πάω, edo, gusto; *hinc* πασσάμενος, *metri gratiâ, Od.* α. 124. *cum genit.* δείπνυ πασσάμενος.

485 Ὄψον, υ, τὸ, quicquid cum pane comedimus, epulæ, *vel ab* ὀπτᾶσθαι, asso; *vel quasi* ἕψον, παρὰ τὸ ἕψειν, coquo, elixo; *sed secundum Eustath.* παρὰ τὸ ὀψὲ, *id est,* sero: *quòd vesperi tantùm ejusmodi cibis vescerentur; vel, quòd serò tandem voluptatis gratiâ in usum venerit, quum antiquitus frugaliter viverent.*

Ἐπέχω, cohibeo, reprimo, contineo; *hîc verò* do, præbeo; ἐπισχὼν, *part. aor.* 2.

486 Καταδεύω, *f.* σω, madefacio, rigo; κατέδευσας, 2. *sing. a.* 1. *à* δεύω, *idem.*

Βλύζω, scaturio, mano, effundo, *et* emitto abundanter ; *hinc* ἀποβλύζω, *idem ; item,* evomo, per vomitum effundo, *ut hîc ;* βλύζω, *autem dictum est à murmure, et sono scaturientium aquarum.* 487

Πάσχω, patior, *fut.* 1. πείσομαι, *aor.* 2. ἔπαθον, *&c.* 488

Ποιεύμην, *pro* ποιούμην, *Doricè.* 491

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, flexibilis, exorabilis, *per consequens, à* στρέφω, verto, flecto. 493

Παρατρωπάω, diverto, deflecto, ab institutâ viâ averto ; παρατρωπῶσι, 3. *plur. præs. à* παρὰ, *et* τρωπάω, *quod est* τρέπω, verto. 496

Ὑπερβηῆ, *Attic. pro* ὑπερβῇ· *ab* ἔβην, *aorist.* 2. βαίνω, *quasi à* βῆμι· *verba 2dæ. conjugat. in* μι, *in subj. aor.* 2. *pro* ῶ, ῇς, ῇ, *Ionicè faciunt* έω, έῃς, έῃ, *pro quo poët.* είω, είῃς, είῃ, *et rursus vertunt hoc* ει *in* η, *ut sit* ήω, ήῃς, ήῃ. 497

Λιταὶ, ῶν, αἱ, preces ; *item,* deæ præsides supplicationum, *seu* supplicum precum ; *à* λίσσομαι. 498

Ῥυσὸς, *et* ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, rugosus ; *à* ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. 499

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, strabus ; *à* παραβλέπω, oculis obliquis aspicio, *videlicet* more strabonum.

Ἄτη, ης, ἡ, nox, damnum, clades ; *item,* illa dea quæ damna et infortunia hominibus immittit, *ut hîc.* 500

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus ; *à* σθένος, εος, τὸ, robur.

Ἀρτίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui integris pedibus est ; *ab* ἄρτιος, ίε, ὁ καὶ ἡ, integer, æqualis, aptus, *et* πȣ̃ς· *ita dicitur Noxa, quòd mundum totum pervagetur hominibus nocitura, ut sequitur.* 501

Ὑπεκπροθέω, longè præcurro ; *ab* ὑπὸ, ἐξ, πρὸ, *et* θέω. 502

Στερεῶς, solidè, firmiter, constanter ; *à* στερεὸς, ὰ, ὸν, solidus, integer, perfectus, *vel* solidus, *id est,* rigidus, durus, *ut hîc ; ab* ἱστάναι, *quòd solida stent, et durent.* 506

Ἐπιζαφελῶς, vehementer ; *ab* ἐπιζάφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehemens, ardens ; *à* ζαφελὴς, έος, valde durus, agrestis, iracundus ; *vel,* valde auctus, vehemens : *dicitur à* ζὰ, *et* ὀφέλλω, τὸ αὔξω. 512

Ἐλέγχω, *f.* ξω, *hîc,* aspernor ; ἐλέγξῃς, 2. *sing. aor.* 1. *subj.* 518

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis, *seu* corruptus ; *à* δῶρον, ου, τὸ, donum. 522

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti potest, *à* παρὰ, *et* ῥέω, dico, *ut hîc ; est et* παραῤῥητὸς, adhortatorius, monitorius, *v.* 720.

Μενεχάρμης, ου, *seu* -μος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, gaudens, *seu* promptus in bello : *à* χαίρω, qui bellicos labores infracto sustinet animo, *et* μένος, εος, τὸ, *vel* μένων ἐν τῇ χάρμῃ, permanens in pugnâ. *Vide* δ. 222. 525

Ἐραννὸς, ἡ, ὸν, amabilis, jucundus ; *ab* ἐράω, amo ; *at* ἔρανος, ἀνȣ, ὁ, *Odyss.* α. 226. *est* τὸ ἐκ συμβολῆς γενόμενον δεῖπνον, cœna collatitia ex convivarum symbolis. 527

Θαλύσια, ων, τὰ, primitiæ frugum, *vel* quæ post fruges collectas diis offeruntur, maximè Cereri, *quòd eorum beneficio omnia viruissent ; à* θάλλω. 530

Γουνὸς, *Ion. pro* γονὸς, ȣ̃, ὁ, *idem quod* γόνιμος, ίμȣ, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, fertilis, uber ; *est etiam substant. pro* fœcundo, *vel* fertili, solo ; *ambo à* γείνομαι.

Ἀάσατο, peccavit, 3. *sing. aor.* 1. *m. pro* ἤσατο, *verbi* ἄτω. 533

Ἀλωὰ, *et* ἀλωὴ, ῆς, ἡ, campus frumentarius; *aut, secundum quosdam*, sata, *seu* segetes.

535 Χλούνης, ου, ὁ, *per contractionem factum, ex* χλοεύνης, *ut sit is* qui in virenti gramine cubat, *ideoque* ferus, agrestis; χλόα, *et Ion.* χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, *et* εὐνὴ, ῆς, ἡ, lectum.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, albos dentes habens; *ex* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus, *et* ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens, *aut* magnos dentes habens; *ex* ἄρι, valde, *pleonasmo* τοῦ γ.

537 Προθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui radicitus et funditus extirpatur; *à* πρὸ, *et* θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum; *à* θέμηλον, *idem;* προθέλυμνος *autem habet et aliam significationem: ut*, ν. 130. σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ, clypeos clypeis densis, *est enim* προθέλυμνος *aliquando idem quod* ἐπ' ἀλλήλους, *et, ut quibusdam placet, in hoc loco est in hâc significatione intelligendum: ut* θέλυμνα δένδρεα *sit* τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τοὺς κλάδους, arbores confertis densisque ramis.

538 Ῥίζα, ης, ἡ, radix: *quasi* ῥεῖζα, *à* ῥέω, fluo; *quia radices undique diffunduntur; vel quòd per radices vita plantis influat,* Coul. ῥίζῃσι, *Ion. pro* ῥίζαις.

Ἄνθος, εος, τὸ, flos, *ab* ἄνω θέειν, quòd sursum ascendat: *per metaph. quodcunque excellit, dicitur* ἄνθος, *ut Iliad.* ν. 484. ἥβης ἄνθος, flos juventæ.

Μῆλον, ου, τὸ, malum, pomum; *à* μηλέα, ας, ἡ, quædam species arboris, *videlicet* arbor pomaria; *et ut* pomum *apud Latinos, sic* μῆλα *apud Græcos, omnia fructuum genera significat, ut hîc;* μῆλον *est etiam* ovis, *ut antè: à* μῆλον, malum, *est* μήλωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, pomacei coloris, *Odyss.* η. 104.

550 Οἰδαίνω, *seu* οἰδάνω, tumefacio; *à quo* οἰδάνομαι, tumefio, *vers.* 642. *hujus libri, ab* οἰδέω, *Odyss.* ε. 455. *seu* οἰδάω, tumeo, inflatus sum; *quod ab* οι, *et* δέω, *inquit Martin. vel ab* οἶδα, novi; *quia tumida sunt depressis noscibiliora, sive magìs conspicua, Harm.*

553 Καλλίσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens calcanea; *à* σφυρὸν, οῦ, τὸ, planta pedis; *quod deducitur à* σφύρα, ας, ἡ, malleolus, *ob mallei similitudinem.*

558 Ἐπώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quasi diceret,* supernominis, addititius ad nomen, agnomen, cognomen; *item,* nomen impositum alicui, ob convenientiam quandam rei quæ in personâ est, et nominis; *item,* denominatus, qui nomen traxit; *ab* ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

559 Πολυπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multùm lugens, miser, luctu plenus; *à* πολὺς, *et* πένθος, εος, τὸ, luctus.

561 Παρακαταλέγομαι, adcubo; *à* λέγομαι, cubo; παρκατέλεκτο, *pro* παρακατελέκτο, *per syncop. adjecto etiam augmento,* 3. *sing. plus. perf. pass.*

564 Πολύφορβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* -βος, η, ον, multum pabulum, *seu* escam præbens; *à* φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, *et* generale alimentum; *à* φέρβω, pasco, nutrio, alo: *dictum putatur, quasi* φέρω βίον.

566 Πρόχνυ, *adverb.* in genua, *existimatur dictum per syncop. pro* πρόχονυ, *et hoc, pro* προγόνυ, χ *pro* γ, *à* γόνυ, γόνυος, τὸ, genu; *est et aliquando* funditus, radicitus, φ. 460.

557 Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, quæ in tenebris vagatur; *ab* ἠερόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod ab* ἀὴρ, *et* φοιτάω.

Ἐρέβευσφιν, ex erebo, *vel* ex tenebris, *addito* φιν *genitivo nominis* 563
ἔρεβος, εος, τὸ, erebus, orcus, *seu* caligo orci; *quod ab* ἔρα, ας, ἡ, terra; *hinc* ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *pro* ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, *idem*, tenebrosus.

Ἐλλίσσοντο, supplicabant, 3. *plural. imperf. passiv. verbi* λίσσομαι. 570

Πεντηκοντόγυος, ου, qui quinquaginta jugerum est; *à* πεντήκοντα, 575
quinquaginta, *et* γύα, *sive* γυῖα, ας, ἡ, arvum; *item*, arvi spatium, *seu* jugerum.

Ψιλὸς, ἡ, ὸν, tenuis, *ut Odyss.* μ. 421. *significat* glaber, nudus; *ubi* 576
observandum aliquid sæpè dici ψιλὸν, *omisso genitivo ejus rei quæ desideratur: ut,* δέρμα ψιλὸν, *Odyss.* ν. 437. *scilicet,* τριχῶν· *et hîc* ἄροσις ψιλὴ, *sive* γῆ ψιλὴ, *scilicet,* βοτάνης, terra nuda et non consita; *dicitur autem* ψιλὸς, παρὰ τὸ ψῶ, extenuo, *cujus omnia* ἀπέψισαι, attenuata, expilata sunt; *vel,* παρὰ τὸ ψῶ, tango; εὐχερῶς γὰρ ἅπτεταί τις τοῦ ψιλοῦ, tenuia enim ad manum contrectantur.

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio, *aliquando* ager frumentarius; *ab* ἀρόω, aro.

Λιτανεύω, *fut.* σω, *idem cum* λίσσομαι, *à quo fit: idem* λίτομαι. 577

Οὐδὸς, *oxyton.* οῦ, ὁ, limen; οὖδος, εος, τὸ, *properisp. et* οὖδας, ατος, τὸ, 578
antè. Vide ε. 734.

Σανὶς, ίδος, ἡ, tabula, asser; *apud Homer. sæpè* σανίδες *sunt* valvæ. 579

Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplectens oro, suppliciter oro, *à* γόνυ, *à* γούνος, *pro* γόννος, *genit.* γόνυ· *est et* γουνάζομαι, *idem,* α. 427.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus cujus curâ geratur; *item*, in pretio habendus 582
ob virtutem aliquam; *item,* venerandus; *item*, prudens, honestus; *à* κῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἁλώη, *Atticè, pro* ἁλοίη, captus sit, *vel* caperetur; *quod est* 3. *sing.* 588
aor. 2. *activi optat. mod. à themate* ἅλωμι, *aor.* 2. *significat passivè.*

Ἀμαθύνω, perdo, destruo, in cineres, *vel* arenam redigo; *ab* ἄμαθος, ου, ἡ, arena, sabulum: *hoc autem ab* ἄμμος, ου, ἡ, *idem.* 589

Βαθύζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, altè, *seu* profundè succinctus; *quidam hoc epi-* 590
theton barbaricum mulierum esse voluerunt: sed in genere, formosus, pulcher, *ut hîc; à* βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, *et* ζώνη, ης, ἡ, zona, cingulum.

Vide ἄττα, *vel* ἄσσα, α. 553. 603

Ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus, vapor, fumus; *unde Od.* π. 290. πυ- 605
ρὸς ἀϋτμή· *idem* ἀϋτμὴν, ένος, *ab* ἄω, spiro.

Συγχέω, *fut.* εύσω, confundo, confundendo misceo, *igitur* destruo, *Il.* 608
ο. 364. conturbo, turbo, *ut hîc; item,* enervo, dejicio, *seu* prosterno, *Il.* ο. 473.

Κρανέεσθαι, *Dialysi Ionicâ, pro* κρανεῖσθαι, absolutum iri, *fut.* 1. *vel* 2. 622
infin. med. à κραίνω, *fut.* κρανῶ, *med.* κρανοῦμαι. *Fit quasi* καραίνω, *à* κάρα· *aliquando etiam significat,* regno, impero; κραιαίνω, effectum reddo, *per pleonasm.* τοῦ αι.

Νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pro* νηλεὴς, crudelis, immisericors; *ex* νη, *et* ἐλεέω, 628
misereor.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna; *item,* merces, præmium, pretium, quo injuria 629
pensatur, *ut hîc.*

630 Ἀποτίω, *fut.* σω, punio, pœnas luo, exsolvo; *à* τίω, honoro, punio, ulciscor, persolvo, solvo, *ut hîc.*

636 Ὑπωρόφιος, ἰȣ, ὁ καὶ ἡ, qui sub tecto *seu* camerâ est, domesticus: *ab* ὑπὸ, *et* ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum: *quod ab* ἐρέφω, tego, tectum impono.

637 Μέμαμεν, *vide* μέματον, *antè*, θ. 413.

643 Ἀσύφηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vilis, abjectus, nullius pretii, stolidus; *ab* ἄτω, noceo, *et* φῆλος, ου, ὁ, impostor, fallax; *exponunt quidam* insipiens, stolidus, *adeò ut etiam derivari possit à* σοφὸς.

644 Μετανάστης, ȣ, ὁ, *et* μετανάστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sedibus suis relictis, aliò habitatum se contulit; *exponitur* pulsus patriâ, exul, peregrinus, inquilinus, *ut hîc; à* μετὰ, *et* νάω.

649 Σμύχω, *f.* ξω, attero, absumo; *item,* exuro, incendo, igne vasto, *ut hîc; hinc* κατασμύχω.

650 Τῇ 'μῇ, *per synæresin, pro* τῇ ἐμῇ.

657 Κῶος, ἐος, τὸ, pellis ovina, ovinum vellus; *dicitur per pleonasm. ut et* κῶας, *Odyss.* τ. 58. *pro* κῶς, *idem: quod dicitur* παρὰ τὸ ἐπ' αὐτȣ̃ κοιμᾶσθαι.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra; *à* ῥήγνυμι.

Λεπτὸς, ἡ, ὸν, tenuis, exiguus, parvus, instar corticum et squamularum quæ alicunde avelluntur; *à* λέπω, decortico: *hinc* λεπταλέος, έα, έον, *idem,* σ. 571.

Ἄωτον, ȣ, τὸ, flos, *ex* ἄω, *idem cum* πνέω· *est* flos, *seu* præstantissimum cujuslibet rei; *est et* ἄωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auribus carens; *ab* α *privat. et* ȣ̃ας, ατος, τὸ, auris.

667 Ἀνάσταδον, surgendo, more eorum qui surgunt; *ab* ἀνίστημι.

669 Πολύαινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, multùm laudatus, laudatissimus; *ab* αἶνη, ης, ἡ, laus.

672 Πολύτλας, ὁ καὶ ἡ, multa passus, nobilis, *per consequens: à* πολὺς, *et* τλάω, tolero.

696 Ἐνίημι, *fut.* ήσω, *p.* ῆκα, immitto, infundo, insero.

701 Τεταρπόμενος, *Ion. et poët. anadiplasiasmo, pro* ταρπόμενος, η, ον, *aor.* 2. *med. à* τέρπω, delecto.

CLAVIS HOMERICA

IN K′. ILIADIS.

1 ἈΡΙΣΤΗ͂ΕΣ, *Ion. pro* ἀριστεῖς, *ab* ἀριστεὺς, έος, ὁ. ἀριστῆες, *apud Hom. dicitur pro* optimatibus, *et* proceribus, *et* iis qui principem in civitate locum tenet: *sicut et apud Latinos* Optimates: *quia, qui cæteris honore præstant, excellere præ omnibus virtute debent;* ἀριστεὺς *aliquando adjectivè,* præstantissimus, *ut* ἀριστῆα πρόμον, γ. 44. opti-

mum propugnatorem; *ab ἄριστος, η, ον,* optimus Marte; *παρὰ τὸ* Ἄρης, Mars.

Δεδμημένος, η, ον, domitus; *à* δμάω, *pro* δαμάω, domo; *est et* δεδμημέ- 2
νος, ædificatus. *Vid.* ζ. 245.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, *à* γλυκὺς, εῖα, ὺ, *idem; παρὰ τὸ* γλεῦκος, εος, τὸ, mus- 4
tum, succus dulcis.

Χάλαζα, ης, ἡ, grando; *dicitur quasi* ἐκ τῦ ἄνω πρὸς τὰ κάτω χαλωμέ- 6
νη, ex aëre in terram demissa.

Νιφετὸς, ῦ, ὁ, *et* νιφὰς, άδος, ἡ, nix; *à* νίφω, ningo. 7

Χιὼν, όνος, ὁ, nix: *quasi* χεὼν· *à* χέω, fundo.

Παλύνω, *Ion. pro* ἐπιπάσσω, inspergo; *exponitur,* misceo, humecto, albefacio; *propriè, de* farinâ *dicitur, ut Odyss.* κ. 520. *aliquando de* nive, *ut hîc; à* πάλη, ης, ἡ, lucta; *item,* tenuissima farina; flos farinæ; παιπαλὴ, ῆς, ἡ, *idem.*

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus; *à* πεύκη, ης, ἡ, amaritudo; πευκεδανοῖο πτο- 8
λέμοιο, amari belli. *Homerus (ait Etym.)* bellum piceum *vocat, à piceâ, quæ facilè comburitur; frequentissimè autem bellum cum igne comparat, quod pugnantium sanguis incalescat; vel,* bellum amarum; *quia picea est amara.*

Ἀναστοναχίζω, vehementer suspiro, graviter ingemisco; *à* στοναχίζω, 9
idem quod στένω.

Νειόθεν, ex imo, *pro* νειάτοθεν, *per syncop. à* νείατος, *pro* νειότατος, infi- 10
mus, *superl.* τῦ νεῖος, novellus, recens, *Ion. pro* νέος.

Σύριγξ, ιγγος, ὁ, fistula, *propriè,* pastoria; *à* συρίσσω, *seu* -ίττω, *Attic.* 13
vel συρίζω, sibilo, sibilum edo, fistulâ cano.

Ἀλεξίκακος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, depulsor mali, *seu* malorum, remedium ma- 20
lorum: *nam tam de rebus, quàm personis dicitur: ab* ἀλέξω, arceo, et κακὸς, ἡ, ὸν, malus.

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *hîc,* rufus, rubens maculis rubris. *Vide* β. 308. *est* 23
et δαφοίνεος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cruentus, σ. 538.

Ἑέσσατο, *pro* εἵσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἕννυμι, *sive* ἕω· *est et* ἕεστο, *plusq. perf. pass. pro* εἷστο, μ. 464. *ab eodem.*

Αἴθων, ardens, *antè,* β. 839. *hîc,* fulvus. 24

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, usque ad pedes dependens; *ab* ἠνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, porrectus in longitudinem, *interdum* perpetuus, continuus; ποδηνεκὲς δέρμα λέοντος, pellis leonis ad talos usque demissa, quam gestabat Agamemnon heroum more.

Βλέφαρον, ῦ, τὸ, pellis oculis obducta, et illos tegens, palpebra; 26
dicitur quasi τοῦ βλέποντος φάρος, peplum oculi intuentis; *vel,* παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι, quòd attollamus palpebras cùm cernimus et intuemur.

Ἱζάνω, *tempora sumit ab* ἱζέω, *idem,* sedere facio, sedeo; *quod ab* ἵζω, sedere facio, sedeo; ἐφιζάνω, insideo; *aliquando* instituo, *ut* ψ. 250. ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα, certamen latum instituit.

Ὑγρὰ, *seu* ὑγρὴ, *Ion. interdum, ut hîc, sumitur substantivè pro* ὑγρὰ 29
κέλευθος, mare, pelagus; *ab* ὑγρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; *et metaph.* mollis, tener; *ab* ὕω, pluo.

30 Στεφάνη, ης, ἡ, galea *sæpè, seu* quicquid coronæ more cingit caput.
38 Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inspector, explorator, speculator, *à* σκοπὸς, *idem; hoc autem à* σκέπτομαι, circumspicio, dispicio; *hinc etiam* σκοπιάζω, speculor, ex speculâ observo.
41 Θρασυκάρδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, audax; *à* θρασὺς, εῖα, ὺ, *et* καρδία, ας, ἡ.
44 Κερδαλέος, έα, έον, *hîc*, astutus, vafer, callidus, prudens; *à* κέρδος, εος, τὸ, lucrum: *aliquando* astutia.
46 Ἱερὸν, οῦ, τὸ, *substantivè*, sacrificium, victima; *ab* ἱερὸς, ὰ, ὸν, sacer.
52 Δολιχὸν, *adv.* diu, longo tempore: *à* δολιχὸς, ἡ, ὸν, longus; δολιχὸς *enim dicitur tam de* longitudine temporis, *quàm* extensionis.
55 Ἀνστήμεναι, *pro* ἀναστῆναι, *Atticè et Dor. aor. 2. infin.*
56 Ἀβροτάζω, *fut.* σω, aberro in viâ, *aut* in nocte evagor; *ab* ἀβρότη, ης, ἡ, nox: *quod aliquando per se ponitur; vel cum nomine* νὺξ *jungitur; fit à* βροτὸς, mortalis, *præfixo* α *priv. quòd noctu lateant mortales.*
67 Φθέγγομαι, *fut.* ξομαι, loquor, vocem edo, clamo, *ut hîc.*

Ἐγρήγορθαι, erigi, *pro* ἐγρηγορέναι, *pleonasm.* τοῦ θ, *et syncop. literarum* ε *et* ν. *est perfectum infinitivi medii, cujus indicat.* ἐγρήγορα, *ab act.* ἐγρηγορέω, vigilo. *Eustath. formari dicit ab* ἐγείρω, *cujus præt.* ἤγερκα, *med.* ἤγορα, *et Atticè* ἐγήγορα, *et cum pleonasmo literæ* ρ, ἐγρήγορα, *unde novum thema* ἐγρηγορέω, *cujus præt.* ἐγρήγορκα, *pro* ἐγρηγόρηκα· *hinc pass.* ἐγρήγορμαι, *pro* ἐγρηγόρημαι, *cujus infin.* ἐγρηγορέναι, *Æol.* ἐγρήγορθαι, *infinitivi enim qui habent* ορ *ante finalem* θαι, *Æolici sunt, et Æolico more fiunt proparoxyt. Vide* ἐγρήγορθε, *Il.* η. 371.

Ἄνωχθι, 2. *sing. imper. pro* ἀνώγηθι, *per syncop. ab* ἀνώγημι, jubeo, γ *etiam in* χ *mutato propter* θ *sequens: ut* νύχθ' ὅλην, *pro* νύκτα ὅλην. *fit* κέκραχθι, *pro* κεκράγηθι, *aut* ἄνωχθι, *pro* ἄνωγε. *Poëtæ enim etiam gravitonos imperativos aliquando terminant in* θι· *hinc* ἀνώχθω, λ. 189. *et* ἄνωχθε, *Odyss.* χ. 437.
69 Μεγαλίζω, *fut.* σω, magnificè effero, extollo: μεγαλίζομαι, superbio; *à* μέγας.
71 Ἵει, *pro* ἵεε· *hoc autem pro* ἵη· *ab* ἵην, *imperf. med. verbi* ἵημι, mitto, injicio.
81 Ἐξερεείνετο, interrogabat, 3. *sing. imperf. med. verbi* ἐξερεείνω, *ab* ἔρω, dico.
83 Ὀρφναῖος, α, ον, tenebrosus, obscurus, ater, niger; *ab* ὄρφνη, ης, ἡ, *et Doricè* ὄρφνα, tenebræ, obscuritas: *quod ab* ἐρέφω, tego.
84 Οὐρεὺς, έος, ὁ, custos; *ab* οὖρος, ου, ὁ, *in quâ significatione ab* ὁράω, *derivatur, ut Eustath. annotat.*
91 Πλάζομαι, vagabundus jactor; *à* πλάζω, errare facio.
94 Ἀλαλύκτημαι, erro, molestè fero, metuo, non sum animi compos, *poët. verbum; ab* ἀλυκτέω, idem, cum *pleonasmo* τοῦ λα, *vel ab* ἀλύσσω, anxius sum, indignor, insanio, tremo, *quod ab* ἀλύω, errabundâ mente et incertâ afficior, gaudeo, superbio, tristor.
96 Δραίνω, *idem quod* δράω, facio.
98 Ἀδδηκότες, *metri gratiâ, pro* ἀδηκότες, *pro* ἀηδηκότες, *quod est participium præt. temporis, poët. pro* ἠηδηκότες, *à themate* ἀηδέω, labori-

bus defessus sum, tædio afficior, *propriè*, suavitatem non percipio; *ab ἡδὺς, vel ἀδέω· unde ἀδδηκότες, poët. pro ἡδηκότες· ab ἄδω*, satio; *satietas enim tædium parit; sed ἀδέω*, placeo.

"Ἴδμεν, *Doricè et Æolicè, pro ἴσμεν· hoc autem per syncop. pro ἴσαμεν· ab ἴσημι*, scio; *vel, per syncop. pro ἴδομεν, ab εἴδω.* 100

Μενοινάω, *fut.* ήσω, impetu quodam animi concitatus cupio; *à μενοινὴ, ῆς, ἡ*, impetus, *seu* cupiditas animi ad aliquid agendum; *à μένος, εος, τὸ*, animus, animi ardor, *seu* impetus irati animi; *pro eodem dicitur μενοινέω, μ. 59. et -όω, ν. 79.* 101

Οὔθην, non equidem, non omnino, nequaquam. 104

Ἑκαστάτω, longissimè, maximè procul; *superl. ab ἑκὰς*, procul; ἑκαστέρω, magis procul, *comparat.* 113

Αἰτιάομαι, causam attribuo, *seu* assigno, accuso, imputo; *ab αἰτία, ας, ἡ*, causa, ratio; *item*, culpa, crimen; *αἰτιάασθαι, poët. pro αἰτιᾶσθαι, hinc αἰτιόωνται, pro -ῶνται, Odyss. α. 32. Il. λ. 653. αἰτιόῳτο in optat. pro -άοιτο· et Odyss. ν. 135. αἰτιόῳο, pro αἰτιάοιο.* 120

Μεθίημι, *fut.* ήσω, *hîc*, cesso, negligens sum, ignavè me gero; *aliquando cum genit. ut ν. 114. μεθιέμεναι πολέμοιο· aliquando cum infin. ut ν. 234. μεθίησι μάχεσθαι.* 121

Ἐφίστημι, *fut.* ἐπιστήσω, sisto juxta, appono, admoveo, *aor.* 2. ἐπίστην, *significat neutraliter* adsisto, *ut etiam de simplici ἔστην dictum est.* 124

Ἐπιφράζω, indico; *item*, moneo, admoneo, suggero. Ἐπιφράζομαι, animadverto, intelligo, considero: *à φράζω*, dico, *aliquando* jubeo, *cujus aor. 2. et ἔφραδον.* 127

Φοινικόεις, εσσα, εν, Phœniceus, purpureus; *à φοῖνιξ, antè. Vide δ.* 141. *et ζ.* 210. *est et φοινήεις, εσσα, εν, μ.* 202. *idem.* 133

Ἐκτάδιος, ία, ιον, extensus; *item*, amplus, qui longè, latéque extendi potest, *ut hîc; à τείνω.* 134

Οὖλος, integer sanus, integer perfectus, *pro ὅλος, Odyss. ρ.* 343. *est etiam* tener, mollis, *ut Iliad. π.* 224. *et* contortus, *ut hîc; ab εἴλω*, contorqueo (*à quibus οὐλοκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ*, crispo capite, *Od. τ.* 246. *οὐλόπους, δος, ὁ καὶ ἡ*, integer pedibus. *Hymn. in Merc.* 137. *et οὐλοχύτης, ου, α.* 449.) *est et οὖλος*, exitialis, *ut Il. ε.* 717.

Ἀκαχμένος, *pro ἠκασμένος, η, ον*, acutus: *mutato σ in χ, et amisso augmento, part. præt. pass. verbi ἀκάζω*, acuo, *secundum quosdam, per syncop. pro ἀκαχημένος, part. præt. pass. verbi ἀκάχημι*, tristitiâ afficio, *adeò ut ἔγχος ἀκαχμένον exponi possit* hasta dolorifica, *quòd ictu suo ἄχος offerat; ut etiam ψυχρὸς, χαλκὸς, eò quòd lethale frigus inferat.* 135

Βεβίηκα, *perf. à βιάω*, vim affero, urgeo, opprimo; *à βία, ας, ἡ*, vis. 145

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa; *seu* ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta efficit, ut erigatur, et solo depangatur; *quasi σαυρωτὴρ, à σαυρόω*, palum depango. 153

Στρώννυμι, *et στρωννύω, à στορέω, per syncop. idem*, sterno, substerno, *fut. στρώσω, præter. ἔστρωκα, pass. ἔστρωμαι, aor. 1. ἐστρώθην, ἔστρωτο, 3. sing. plusq. pass.* 155

Ἄγραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro stabulans, *seu* pernoctans; *ab* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ager, *et* αὐλὴ, ῆς, ἡ, stabulum.

159 Ἀωτέω, flores carpo; ὕπνον ἀωτεῖν, *est* dormire somnum suavem, curis solutum, et quasi floridum. *Vid.* ἄωτον, ι. 657.

160 Ἀΐω, *poët.* audio; *aliquando cum genit. ut Odyss.* ξ. 266. *aliquando cum accus. ut* 532. *hujus libri; aliquando significat* exspiro; *ut* ο. 251. φίλον ἄϊον ἦτορ, charam exspirabam animam.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, collis, eminentior locus, qui quasi è terrâ subsilit, *à* θρώσκω, salio.

164 Σχέτλιος, ία, ιον, patiens, *hîc. Vid.* β. 112.

165 Οὔ νυ, annon?

167 Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, minimè solers, *hîc*, indefatigabilis; *est et* ἀμήχανος, *pro* κακομήχανος. *Vide antè*, θ. 130.

173 Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuspis, acies; *ab* ἀκὴ, *idem, pleonasmo τοῦ* μ.

Ξυρὸς, ρὰ, ρὸν, acutus ad radendum, *et* scalpendum idoneus; *à* ξύω, *idem quod* ξέω, rado, scalpo, polio, ξυρὸς *autem aliquando substant. ut hîc*, culter tonsorius, *aut* novacula; *hinc proverbium, ut hîc apud Homer.* ἐπὶ ξυροῦ ἵστασθαι ἀκμῆς, *dicitur res, quæ in summo discrimine sita est.*

182 Ἐγρηγορτὶ, vigilanter; *ab* ἐγρηγορέω, vigilo.

183 Δυσωρέω, *fut.* ήσω, difficulter custodio, *à* δύσουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, custoditu difficilis; *ab* οὖρος, ου, ὁ, custos.

184 Κρατερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fortis, prudens, truculentus, ferox, *ut hîc; à* κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robustus, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

189 Τετράφατο, *Ion. pro* τετραμμένοι ἦσαν· *à* τρέπω.

193 Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, *antè*, γ. 51. *hîc autem quòd gaudium et lætitiam afferat*, ludibrium.

197 Ἤϊσαν, iverunt; *secundum quosdam 3. plur. præt. imperf.* εἶν, *pleonasmo τοῦ* η, *pro* ἴσαν, *ab* εἶμι, vado; *secundum alios, aor. 1.* ἤϊσαν, *quasi ab* ἔω, *pro* εἶσαν *diphthongo dissolutâ, et* ε *verso in* η· *secundum alios plusq. perf.* ἠΐειν, *et per syncop.* ι, *etiam subscripto* ᾔειν, *cujus 3. plur. esset* ᾔεισαν, *ex quo detracto* ε, *fit* ᾔισαν· *sed tum* ι *esset subscriptum.*

198 Ἑδριάομαι, sedeo; *ab* ἕζομαι, *idem.*

202 Πιφαύσκω, *inserto* υ, πιφάσκω· *hoc verò per reduplicationem fit à* φάσκω, *idem quod* φημὶ, dico, loquor; *à* φάω, dico; *est etiam* πιφαύσκω, in lucem profero; *à* φάω, *idem.*

204 Οὐκ ἂν, nonne?

205 Τολμήεις, εσσα, εν, audax, intrepidus, tolerans; *à* τόλμα, ης, ἡ, audacia.

207 Φῆμις, εως, ἡ, fama, rumor; *à* φάω, dico.

212 Ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, incolumis; *ab* ἄσχετος, qui retineri non potest, quem nemo prohibeat ab agendo; *est et* ἀσκεθὴς, *per* ε, *idem, Odyss.* ξ. 255.

Ὑπερουράνιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, qui supra cœlos est; *item*, cœlestis, *ut hîc significare potest.*

215 Ὑπόῤῥηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *et* ὕπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovis, supra se, *vel* in se agnum habens; *ab* ἄρς, ἀρνὸς.

217 Δαίτη, ης, ἡ, epulum; *à* δαὶς, τὸς, ἡ, *idem.*

Κτέρας, τος, τὸ, res possessa; *est et* donum, ω. 235. *à* κτάομαι.

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, epulum, convivium opiparum, compotatio; *à* λάπτω, *vel* λαπάζω, inanio, evacuo; *quoniam tali convivio, apparatus et sumptus magni devorantur, et quasi inaniuntur; aut, secundum antiquos grammaticos, ab* εἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, congregatio, *et* πίνω, bibo; *vel, ab* εἵλη, *idem quod* ἕλη, ης, ἡ, calor solaris; *quòd in his compotationibus incalescunt potatores; hinc* εἰλαπινάζω, epulor, convivor, ξ. 241. *et* εἰλαπιναςὴς, ȣ, ὁ, ρ. 577. conviva.

Θαρσαλέος, έα, έον, fiduciâ præditus; fidens animo, audax; *hîc* θαρσαλεώτερον, major audacia, *substantivè; à* θάρσος, εος, τὸ, fiducia. 223

Βράσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *comparat. poët. pro* βραδίων *à* βραδὺς, εῖα, ὺ, tardus; *est etiam* βραδύτερος, *superl.* βραδύτατος, *et* βράδιςος, *pro quo poët.* βάρδιςος, ψ. 310. 226

Φαίνομαι, *hîc*, adsum, in conspectu sum. 236

Χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior, inferior, vilior; *à* χεὶρ, manus; *nam propriè significat,* ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manum robore superatur; *vel,* ὁ διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τῷ ζῆν, qui victum manuum operâ quæritat. *pro* χείρων, *legitur* χερειότερος, β. 248. *et* χερείων, α. 114. *in dat.* χέρηϊ, α. 80. *accus.* χέρηα, *Od.* σ. 228. *et in plur.* χέρηες, *Od.* ο. 323. 238

Ἄνω, *poët. pro* ἀνύω, *et* ἄνομαι, *pro* ἀνύομαι, perficio, conficio, perago, propero, festino. 251

Μοῖρα, ας, ἡ, *hîc*, pars. 253

Ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, utrinque acutus, *aut anceps; ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, mucro, *ab* ἀμφὶ· ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων. 256

Ἄφαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ἄλοφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, sine cono, *aut* cristâ; *à* φαλὸς, ȣ, ὁ, conus galeæ, *et* λόφος, ȣ, ὁ, cervix, crista. 258

Καταῖτυξ, γος, ἡ, galeæ genus depressum, *et* sine cristâ; παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Ὗς, ὑὸς, ὁ *vel* ἡ, *idem quod* σῦς, sus, porcus, aper, *ex eoque factum: secundum alios, ab* ὕομαι, irrigor, *et* pluviâ perfundor: *quòd luto se polluere amat, et aquis delectatur; vel, quasi* θῦς, *à* θύω, sacrifico; *quòd à suillo pecoris genere immolandi initium primum sumptum videatur.* 264

Θαμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* θαμειὸς, ὰ, ὸν, α. 52. creber, frequens; *hinc* θαμέες *et* θαμέας, *nom. et accus. plur. apud poëtas; à* θαμὰ, crebrò.

Ἔχω, munio.

Ἐπιςαμένως, scitè; *ab* ἐφίςημι. 267

Πῖλος, ȣ, ὁ, pileus.

Ἐρωδιὸς *seu* ἐρωγὰς, avis species, *videlicet* ardea, *seu* ardeola: *quasi* ἑλωδιὸς, *ab* ἕλος, εος, τὸ, palus; *quia in paludibus plerumque versatur, secundum quosdam, quasi* ἐρωτιδιὸς, avis Veneri sacra. 274

Σπεῖο, *Ion. pro* σπȣ̃, 2. *sing. aor.* 2. *med. imper. à* σπόμαι, *pro* ἕσπομαι, *seu* ἕπομαι. 285

Μήσατο, *pro* ἐμήσατο· *à* μήδομαι, *hîc*, struo, perpetro; *hinc* μήσαο, *pro* μήσω, ξ. 253. *et* μήσεαι, *pro* μήσῃ, *Odyss.* λ. 473. 289

Πρόφρασσα, prompta, benevola, propensa; *à* πρόφρων. 290

292 Εὐρυμέτωπος, τώπου, ὁ ϗ ἡ, latæ frontis, latam frontem habens ; *bovis epithet. ab* εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, *et* μέτωπον, ου, τὸ, frons ; *quod ab* ὢψ, ὀπὸς, ὁ, oculus, vultus.

298 Νέκυες, *interdum dicitur de* defunctorum corporibus, cadavera ; *aliquando* defunctorum manes, *Odyss.* λ. 290. *à* νέκυς, ύος, ὁ.

305 Ἐριαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem elatam et arduam habens ; *ab* ἔρι, *et* αὐχήν. *Antè,* ε. 147.

324 Ἀπὸ δόξης εἶναι, opinionem frustrari.

329 Ἴστω, *per syncop. pro* ἰσάτω· *ab* ἴσημι, scio.

331 Ἀγλαϊεῖσθαι, *Attic. pro* ἀγλαΐσεσθαι, orno, decoro, illustrem facio ; *ab* ἀγλαΐζω, *in quo, et aliis ejusdem generis in* ίζω, *in fut.* 1. *Attici tollunt* σ, *et ultimam circumflectunt : medium autem* -ίσομαι, *mutant in* ιοῦμαι, ίεσθαι, *infin. in* ιεῖσθαι· *ab* ἀγλαὸς, ὰ, ὸν, splendidus.

332 Ἐπίορκον, *adv.* pejerando ; *ab* ἐπίορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, perjurus, *quod ab* ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ὀρθύνω, *idem quod* ὄρω, *ex eoque factum.*

335 Κτίδεος, *per aphær. pro* ἰκτίδεος, α, ον, mustelinus, è mustulâ confectus ; *à* κτὶς, ίδος, ἡ, *per aphær. pro* ἰκτὶς, mustela ; *hîc autem* κτίδεος, è pelle mustelinâ confectus.

339 Φράζομαι, *f.* σομαι, *aliquando* animadverto, *ut hîc.*

346 Παραφθαίησι, 3. *sing. opt. aor.* 2. *à* παραφθάνω, præcurro, prævenio ; *à* φθάνω, *fut.* φθάσω, *aor.* 2. ἔφθην, *quasi à* φθῆμι.

347 Προτιειλεῖν, propellito ; *à* προτιειλέω, *pro* προσειλέω· *ab* εἰλέω, verto.

351 Ἀπέην, *poët.* ἀπῆν, aberat.

Ἐπίουρα, τὰ, intervalla, *Ion. pro* ἐπίορα· *ab* ὅρος, ου, ὁ, terminus : *factum ex eo singulari* ἐπίουρος, *per metaplasm. ut tradit Eustath.* ἐπίουρος, custos, ν. 450. *ab* οὖρος, ου, ὁ, *idem.*

352 Προφερὴς, προφερέστερος, προφερέστατος, præstans ; *aliquando* provectâ ætate ; *à* προφέρω, præsto.

353 Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum ; *ab* ἀρόω.

357 Δουρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tantum intervallum continens, quantum hastæ jactus ; *ab* ἠνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longus, *et* δόρυ, ατος, τὸ, hasta.

Ἐλάσσων, *seu* ἐλάττων, minor, *compar. à* μικρὸς *communiter, sed propriè ab* ἐλαχὺς, εῖα, ὺ, parvus.

360 Καρχαρόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, acutos habens dentes ; *à* κάρχαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, asper, *et* ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens : κάρχαρος *autem à* χαράσσω, sculpo.

361 Κεμὰς, άδος, ὁ, hinnulus cervi : *quasi* ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι· *quòd adhuc in speluncâ cubat, nec se committere sylvis audet.*

Λαγωὸς, οῦ, ὁ, lepus : *à* λα, *epitat. et* οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris ; *ab* οὖας, ατος, τὸ, *idem ; nam lepus perlongas habet aures ; vel, à* λάειν, *id est,* βλέπειν, *lepus enim (ut aiunt) dormit apertis oculis.*

Ἐμμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permanens *seu* constanter manens ; ἐμμενὴς *etiam aliquando substantivè, pro* constantiâ, *aliquando adverbialiter,* constanter, indesinenter ; *à* μένω, maneo.

364 Ἀποτμήσσω, *vel* ἀποτμήγω, *fut.* ξω, abscindo, divido ; *à* τμήσσω, seco, scindo ; *quod à* τέμνω, *idem.*

375 Βαμβαίνω, inarticulatè loquor ; *item,* dentes quatio, præ metu, *seu* crepito dentibus, *ut hîc ; à* βάζω, *ducta à pedibus significatione.*

Καταθύμιος, ἰου, ὁ ϗ ἡ, quicquid in animo versatur; *item*, animo placens; *à* θυμὸς. 383

Ἐσχάρα, ας, ἡ, focus, *Od.* ζ. 52. *hic autem* ἐσχάραι πυρὸς *vocantur* ipsae domus, *seu* qui in domibus habitant; *hinc* ἐσχαρόφιν, *Od.* ε. 59. *poët. pro* ἐσχάρᾳ. 418

Δαείω, *pro* δαίω, disco, doceor, intelligo; *hinc* δαείης *in subjunct. Hymn. in Merc.* 562. 425

Νέηλυς, δος, ὁ, qui nuper, *seu* qui recèns advenit; *à* νέος, έα, έον, *et* ἔρχομαι, *quasi* ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς. 434

Ἤσκεται, 3. *sing. praet. pass. à verbo* ἀσκέω, exerceo; *item* elaboro, concinno; *quod ab* ἀσκὸς, οῦ, ὁ, uter; *nam, ut tradunt quidam, propriè de iis, qui uteres conficiunt, enunciatur. Metaph. etiam de reliquis artibus mechanicis.* 438

Εἶσθα, *Aeol. pro* εἶς, 2. *sing. praes. ab* εἶμι, vado, *cujus praes. saepè pro futuro usurpatur; ut hic, quod etiam priùs dicitur.* 450

Ἐναντίβιος, ἰου, ὁ ϗ ἡ, adversarius, *quasi diceret*, vim et potentiam contrariam habens; ἐναντίβιον *etiam aliquando adverbialiter*, adversùs, contrà; *ab* ἀντίβιος, adversus, contrarius; *quasi* ἐναντίαν βίαν ἔχων· *vel*, ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ. *Vid.* α. 277. 451

Κέρσε, *Æol. pro* ἔκειρε, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* κείρω, *fut.* κερῶ, *aor.* 1. ἔκειρα, tondeo, ψ. 146. *item*, scindo, *ut hic; Odyss.* σ. 143. deripio, absumo; κήματα κείροντας. 456

Ληΐτις, ιδος, ἡ, praedatrix. *Epitheton Minervae; à* ληΐς, ΐδος, ἡ, *antè*, ι. 138. 460

Τοῖσδε, *ut* ὅδε, *sed per apposit. syllabae* σι, τοίσδεσι. *geminato poët.* σ. τοίσδεσσι, *in quo retinetur circumflexus in antepenultimâ, non ex lege, sed quia particula* δέσσι, *articula* τοῖς *quasi enclytica adjungitur.* 462

Ἐπιβωσόμεθα, invocabimus, *per contractionem, ex* ἐπιβοησόμεθα· *à* βοάω· *sic* βώσαντι, μ. 336. *pro* βοήσαντι. 463

Δέελον, *pro* δῆλον, manifestum, *ut hic: quod à* δήω, invenio; τὰ γὰρ πρόδηλα ῥαδίως εὑρίσκονται, manifesta sunt facilè invenienda. 466

Δόναξ, ακος, ὁ, arundo, *ut hic:* calamus scriptorius; *à* δονέω, agito, *quòd facilè à ventis agitatur; et quia ex arundinibus factae sunt sagittae, ideo* δόναξ *etiam* sagittam *significat*, λ. 583. *hinc* δονακῆα, σ. 575. *Ion. pro* έα· *à* δονακεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, arundinosus. 467

Ἐπιδιφριὰς, αδος, ἡ, locus quidam in curru, currûs circumferentia ad extremam currûs partem, unde religabantur equi jugo soluti; ἐπιδίφριος, ἰου, ὁ ϗ ἡ, qui sedet, *aut* ponitur in curru; *aliquando* otiosus *vel* effeminatus, *Odyss.* ο. 51. δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη, dona ferens in currus ponat; *à* δίφρος, ου, ὁ, locus in curru, currûs sella. 475

Δέδοντο, *à* δεδέμην, 3. *plur. plusquamperf. pass. verbi* δέω, *irregulariter* ε *pro* η· *nam futurum facit* δήσω *in activ. eodem modo* δέδετο, ε. 387.

Μέλεος, έα, εον, vanus, inanis, stultus, nihil efficiens, infortunatus; μέλεον *etiam adverb.* incassùm, otiosè. 480

Ἀεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hic*, foedus, durus: *vel* asper. *Vid.* α. 341. 483

Ἄορ, ορος, τὸ, ensis; *ab* ἀείρω, tollo. 484

Ἐρυθραίνω, *et* ἐρυθαίνω, rubefacio: *ab* ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, ruber; *quod ab* ἔρευθος, εος, τὸ, robur.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectore carens, cui nemo praeest, *et τὰ ἀσήμαντα μῆλα,* oves carentes signo, *id est,* non custoditae; *ab ἄσημος,* cui signum, *seu* nota non est impressa, *per consequens,* obscurus, ignobilis; *ab α privat. et σῆμα, τος, τὸ,* signum.

Ἀήθεσσον, *pro ἠήθεσσον, euphon. gr. ab ἀηθέσσω, pro ἀηθέω,* insuetus sum; *ab α privat. et ἦθος, εος, τὸ,* mos.

Ἤειρα, *pro ἦρα, pleonasmo τοῦ η, ab εἴρω,* necto; *vel ab ἀείρω,* simul necto; *ab α idem quod σὺν, et εἴρω.*

502 Ῥοιζέω, *seu ῥοιζῶ, fut. ήσω,* stridorem edo, strido, latro; *à ῥοῖζος, ου, ὁ,* stridor; *factum est per onomatop. ad imitationem soni literae ρ, ut σίζειν, ex sono literae σ. ζέειν, ex ζ. βόμβος, ex β. secundum Eustath. est autem ζέω,* ferveo, bullio, *propter priorem rationem; est σίζω,* talem sonum edo, qualis fit ex ferro ardenti in aquam dejecto, *ob priorem rationem, et βόμβος, ου, ὁ,* sonus, quem edunt apes.

515 Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, caeca speculatio; *σκοπὸς, οῦ, ὁ,* speculator, explorator; *quod à σκέπτομαι,* circumspicio, inviso, visito. *Metaph.* video, speculor, considero, perpendo, *et ἀλαὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ,* caecus, luscus: *quod ab α privat. et λάω,* video: *aliquando* volo; *vel, ab ἀλάομαι,* erro, vagor.

519 Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, consobrinus, filius fratris, *vel* sororis: *παρὰ τὸ ἀνῆφθαι, quod est,* sursum attingere: *quasi ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς τὴν συγγένειαν,* attingens aliquem consanguinitate è summo deductâ.

522 Ὤμωξα, *aor. 1. ab οἰμώζω.*

523 Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, turba, tumultus; *παρὰ τὸ κύειν δείματα, sive οἴδματα* quòd timorem inducat; *hinc κυδοιμέω,* turbas excito, λ. 324.

526 Ἔκταν, occiderunt, *per syncop. pro ἔκτησαν, à κτῆμι, aliquando* occido; *vel ἔκταν, à κτείνω, aor. 2. ἔκτανον, per apoc. poët. ἔκταν· ἔκταν' verò* σ. 456. *pro ἔκτανε.*

532 Κτύπος, ου, ὁ, sonitus, strepitus, *propriè,* qui pulsu cietur; *à κτυπέω,* η. 479.

547 Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis; *ab ἄγω,* fero: *quia radii solis omnia permeant, et quacunque feruntur; vel ab ἀΐσσω,* salio; *quia salit cum impetu radius.*

568 Ἵππειος, εία, ον, equestris; *ab ἵππος, ου, ὁ,* equus.

572 Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor; *apud poët. in dat. et accusat. ἱδρῶ, per apoc. pro ἱδρῶτι, ἱδρῶτα, ut hîc; ab ἴδος, εος, τὸ, idem: quasi ὕδως, ab ὕδωρ, mutato spiritu cum primâ literâ.*

Νίζω, *linguâ Tarentinorum, pro νίπτω· propriè de manibus dicitur,* lavo, *ut hîc; hinc ἀπονίζω.*

573 Ἐσβάντες, *pro εἰσβάντες, aor. 2. part. à βαίνω.*

575 Ἀνέψυχθεν, *pro -θησαν. hîc intellige per synec. κατὰ ἦτορ.*

576 Ἀσάμινθος, ου, ὁ, solium balneatorium, pelvis; *fit παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν,* à sordibus diminuendis, *id est,* eluendis; *ἄσις, ιος, ἡ, vel ἄση, ης, ἡ,* sordes, limus, *aliquando* molestia.

577 Λοέσσαν, *aor. 1. act. carens augmento, et geminato σ. poët. pro ἐλόεσαν· hinc λοεσσάμενος, η, ον, et λοέσσαι, pro λοέσαι, à λοέω, seu λόω, quod ponitur pro λούω, idem.*

Λίπ', *pro λιπαρὸς, ά, ὸν, seu λιπαρὸν,* pinguis: *indeclinabile ut hîc.*

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum: *ab ἐλαία, ας, ἡ,* oliva, arbor.

CLAVIS HOMERICA

IN Α΄. ILIADIS.

ΤΙΘΩΝΟΣ, ου, *Ion.* οῖο, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurorâ adamatus, et in virum electus.* 1

Ἔρις, ιδος, contentio, *item* dea contentionis auctor; *in quâ significatione deducunt ab* εἴρω· παρὰ τὸ εἰς μάχην εἴρειν, *id est,* συμπλέκειν. 3

Ὄρθια, τὰ, *adverb. hîc usurpatur; ab* ὄρθιον, ου, τὸ, carmen, quod voce sublatissimâ cantatur, classicus cantus; *vel, ab* ὄρθιος, ία, ιον, rectà in altum tendens; *ab* ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus. 11

Οἶμος, ου, ὁ, *vel* ἡ, via, semita; *ab* οἴμη, ης, ἡ, *idem; à futuro* οἴσω, *quòd per eam ferant; vel, ab* οἰμάω, *et* οἰμάω, impetu feror in aliquem, *propriè,* rectâ viâ; *vel,* simul ingredior, χ. 140. *est et* οἶμος, virga; *sunt qui hîc ita exponunt.* 24

Κύανος, ου, ὁ, color cæruleus; *est et* lapis, *seu* succus in metallis cærulei coloris, *ut hîc; hinc* κυανόπεζα, ης, ἡ, de mensâ; λ. 628. κυανόπρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, de nave, ο. 693. *et* κυανοπρώρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Od.* γ. 299. *et* κυανοχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, de equo, υ. 563. *et* κυανῶπις, ιδος, ἡ, de Amphitrite, *Od.* μ. 60.

Κασσίτερος, *et Att.* καττίτερος, ου, ὁ, stannum, plumbum album: *à* κάσσα, ης, ἡ, meretrix; *stannum videtur esse argentum, nec est. Harm.* 25

Ὀρωρέχατο, *tertia persona plur. plusquamperf. pass. Ion. pro* ὀρωρεγμένοι ἦσαν, *ab* ὀρέγω, porrigo, extendo; *fut.* ὀρέξω, *præt.* ὤρεχα, *Att.* ὀρώρεχα, *&c.* 26

Ἴρισσιν, *pro* ἴρισι· *ab* ἶρις, β. 786. 27

Ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, *seu* funis, quo ensis appenditur, seu theca, in quâ reconditur; *fit ab* αἴρω· *hinc* ἀρτὴρ, *et pleonasmo* τοῦ ο, ἀορτὴρ· *vel, quasi* ἄορα τηρῶν· *ab* ἄορ, ensis, *et* τηρέω, servo; *à plur. nom.* ἀορτῆρες, *addendo* σι, *dat. poët. fit* ἀορτήρεσσι. 31

Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, terribilis aspectu; *ab* ὤψ, ὠπὸς, ἡ, *et* βλοσυρὸς, ὰ, ὸν, terribilis aspectu, truculentus; *accipitur in bonam partem; hinc* βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *hîc, idem. Vid.* η. 221. 36

Ἐλέλικτο, *plusquamperf. ab* ἑλίσσω, *cum reduplicatione, pro* ἐλήλικτο, *pro* ἥλικτο· *vel potiùs plusquamperf. pass. verbi* ἐλελίζω, torqueo, *sine augmento.* 39

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utrinque coronatus; *item,* undique plenus: *ab* ἀμφὶ, *et* στέφω. 40

Ἐκπεφυῖαι, *part. præt. med. ab* ἐκφύομαι, enascor; *à* φύω, gigno, produco.

50 *Ῥώοντ'*, *pro ἐῤῥώοντο, ab inusitato ῥώομαι, propriè,* quatior; *aliquando* festinanter, et cum impetu feror, *ut hîc; à ῥώννυμι,* confirmo.

Ἦῶθι, adv. in aurorâ; *ἠῶθι πρὸ,* ante auroram.

51 *Φθὰν, Bœot. pro ἔφθησαν,* prævenerunt, *à φθάνω.*

52 *Μετακιάθω,* mutato loco abeo, abeo inde ad, insequor; *à κίω,* vado, eo.

53 *Ἐέρση, pleonasmo τοῦ ε, pro ἔρση, seu ἕρση, ης, ἡ, cum aspero,* ros; *fit quasi ἄρση, ab ἄρδω,* irrigo; *vel, παρὰ τὸ τὴν ἔραν δεύειν,* quòd terram imbuat; *hinc ἐρσήεις, εσσα, εν,* roscidus, *ω.* 757.

54 *Μυδαλέος, α, ον,* humidus, madidus; *à μυδάω,* nimio humore et madore putresco.

62 *Οὔλιος, ία, ιον, et οὔλιμος, η, ον, idem quod οὖλος, κ.* 134.

66 *Στεροπὴ, ῆς, ἡ,* fulgur; *item* splendor, *per aphær. pro ἀστεροπὴ, poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω,* fulguro, mico, splendeo, *vel dicitur παρὰ τὸ στερεῖν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾶν,* quòd oculos visu privet.

67 *Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ,* messor; *ab ἀμάω,* meto, *ω.* 451. *hinc ἄμητος, ου, ὁ,* messis, *τ.* 223.

68 *Ὄγμος, ου, ὁ,* sulcus aratri scissione factus; *quasi οἶγμος, ab οἴγω,* aperio; *in sulco terra maximè est aperta, et quasi dehiscit.*

69 *Τάρφος, εος, τὸ,* densitas; *ταρφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ,* densus, creber, frequens. *Vid. ε.* 555.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus, ipsa seges; *à δράσσω, seu δράττω,* prehendo, manu corripio, *Batrach.* 155. *hinc δρὰξ, Batrach.* 234. *idem quod δράγμα,* manipulus; *τὸ τῶν χειρῶν πλήρωμα, et δραγμεύω, σ.* 555. manipulos colligo.

71 *Δηόω, hîc,* cædo, occido. *Vid. δ.* 416.

74 *Παρατυγχάνω,* intersum alicui actui, adsum, intervenio.

86 *Δρυτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, per apoc. pro δρυοτόμος,* quercuum amputator, *et generaliter,* arborum incisor; *à δρῦς, υὸς, ἡ,* quercus, *sæpè pro omni arborum genere usurpatur, et τέμνω.*

87 *Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο,* satiavit, *3. sing. aor. 1. med. verbi κορέω.*

88 *Ἄδος, εος, τὸ, vel ου, ὁ,* satietas, fastidium, defatigatio (*quæ est laboris, velut satietas*) *ab ἄδω,* satio, expleo. *Eustath. deducit ab ἀδέω, quod dici fertur pro ἀηδέω· alii hoc ab illo; alii ab ἄδην,* affatim.

94 *Κατεπάλμενος, η, ον, decomp. à κατὰ et ἐπάλμενος, poët. pro ἐφαλλόμενος· quod ab ἐπὶ, et ἅλλομαι.*

98 *Πεπάλακτο,* fœdatum est, *3. sing. plusquamperf. à παλάσσω,* inquino, fœdo, *ε.* 100.

Δαμάω, hîc, prosterno.

101 *Περιδύω, propriè,* circumvestio, *hîc autem περίδυσε,* spoliavit, *pro ἀπέδυσε.*

Γνήσιος, ία, ον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, legitimè genitus, originem habens legitimam; *item,* germanus; *item,* genuinus; non adulterinus; *dicitur quasi γονήσιος, vel γενήσιος, à γίγνομαι. Vid. νόθος, β.* 727.

102 *Παραβάσκω,* pugno ex curru, *pro παραβάτης εἰμί· παραβάτης, ου, ὁ,* transgressor legis; *aliquando,* qui è curru pugnat, *pro quo legitur, ψ.* 132. *παραιβάτης· δίφροισι παραιβάται· à βάσκω, idem quod βαίνω.*

Δίδη, *Ion. et poët. pro* ἐδίδη, ligavit, 3. *sing. imperf. verbi* δίδημι, *à* 105
δέω, ligo.
Μόσχος, ου, ὁ *vel* ἡ, vitulus, *seu* vitula; *et est* tenellum germen in arbore; *seu* ramulus tenellus; *item pro* ἁπαλὸς, ἡ, ὸν, tener, *ut hîc.*
Λύγος, ου, ἡ, vitex, virga, bacillus.
Οὖς, *idem quod* οὖας, auris, *ex quo fit; cæteri casus formantur tan-* 109
quam ab ὦς, *ut genit.* ὠτὸς, *dat.* ὠτὶ, *at* οὖας, *genit.* οὔατος, τὸ.
Σπέρχω, *fut.* ξω, urgeo, compello, festinare cogo; *neut.* festino, 110
item, irascor. *Vide* δ. 32. *dicitur quasi* σπεύδω ἐρχόμενος.
Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *ut antè, dicitur etiam de brutis,* cubile pro lustro. 115
Vide α. 435.
Δρυμὸς, οῦ, ὁ, sylva querna, *vel* glandifera; *item generaliter* sylva, 118
nemus; *item,* δρυμὸν, οῦ, τὸ, *idem; à* δρῦς, ὸς, ἡ, quercus.
Εἴσαχ' *ob sequent. aspir. pro* εἴσακε· *hoc autem pro* ἔασκε, *Ionicâ pa-* 125
ragoge, pro ἔα, *imperf. ab* ἐάω.
Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, *propriè de liquoribus; item generaliùs,* mis- 129
ceo, confundo, perturbo, κυκηθήτην, 3. *dual. aor.* 1. *pass. Ion.*
Ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mulceri, *seu* leniri non potest, asper, du- 137
rus, immitis, *ut et* ἀμείλιχος, ι. 158. *à* μειλίσσω.
Ἀποκόπτω, *fut.* ψω, abscindo, amputo; *à* κόπτω, scindo, *idem.* 146
Ὅλμος, ου, ὁ, mortarium, truncus corporis; παρὰ τὸ ὄλλειν καὶ μειοῦν τὰ 147
ἐν αὐτῷ πτισσόμενα, quòd minuantur ea quæ in mortario tunduntur; *sed Harm. deducit ab* ὅλος, *ista, nisi tota sint (inquit ille) et perfecta, nulli sunt usui.*
Ἔσσευε, *pro* ἔσευε, *geminato* σ, *à* σεύω, fugo, pello, concito. 148
Ἐάω, *aliquando* omitto, missum facio, relinquo, *ut hîc.*
Δηϊόωντες, cædentes, *intellige* terram. 153
Ἄξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ligno carens, *vel* plenus ligno, *ut hîc, ab* α *primo* 155
privat. secundo epitat. et ξύλον.
Εἰλυφάω, *et* εἰλυφάζω, verso, torqueo, circumago; *ab* εἰλύω, *idem* 156
cum εἰλέω.
Θάμνος, ου, ὁ, locus densus fruticibus, arbustum, frutex, χ. 190. *à*
θαμὰ, crebrò, *quod ab* ἅμα, simul.
Πρόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, unà cum radice, radicitus; *à* ῥίζα, ης, ἡ, radix. 157
Κεινὸς, *pro* κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus.
Κροταλίζω, pulso, crepitare facio, cum strepitu veho; *idem cum* 160
κροτέω· *à* κρόταλον, ου, τὸ, instrumentum, quod pulsatum manu crepitabat; *à* κρότος, ου, ὁ, pulsus æris, manuum, pedum: *sed frequenter de* manuum plausu *dicitur; hinc* κροτέω, pulso, verbero.
Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, terribilis, intensus, vehemens: *quasi* σπευδανὸς, *à* σπεύδω, *secundum Eustath.* σφεδανὸν, *adverbialiter usurpatum,* vehementer.
Καππεδίον, *pro* κατὰ πεδίον, per campum. 167
Ἱέμενος, η, ον, *ab* ἵεμαι, cupio, desidero: *nam significationem activi* 168
ἵημι *omnino reliquit.*
Ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, nox intempestiva, *propriè,* tempus quo mulgentur 173
pecora: *quod aliquando est* vesperi, *aliquando* extremâ nocte, *pro qui-*

bus utrisque usurpatur ἀμολγὸς· *ab* ἀμέλγω, mulgeo; *aliquando genitiv* νυκτὸς *adjungitur; aliquando absolutè per se usurpatur. Vide* δ. 434

176 Ἔγκατα, ων, τὰ, intestina, viscera; παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι.

Λαφύσσω, *fut.* ξω, avidè deglutio et haurio; *exponitur*, consumo per luxum, devoro; *à* λα *epitat. et* ἀφύσσω, haurio, infundo, traho, consequor, accumulo.

180 Θύω, *fut.* σω, sacrifico, *aliquando* furo, impetu furibundo feror, *ut hîc.*

183 Πιδήεσσης, scatebris abundans; *à* πίδαξ, ακος, ὁ, *vel* ἡ, scatebra, fons, aqua saliens, *idem cum* πηγὴ, *quæ utraque à* πηδάω. *Bœot. verso* η *in* ι. πιδήεις, *unde fœm.* πιδήεσσα, *hîc, pro* πιδακόεις, *per syncop. et* α *verso in* η.

189 Ἀνώχθω, *pro* ἀνωγέτω, *ut etiam* ἄνωχθι, *pro* ἄνωγε, *per metaplasm. ab* ἀνώγω. *Antè* κ. 67.

201 Τεῒν *et* τὶν, *Dor. pro* σοί.

215 Καρτύνω, firmum reddo et validum, munio, corroboro, *pro* κρατύνω, *idem, à* κάρτος, *pro* κράτος· ἐκαρτύναντο, 3. *plur. aor.* 1. *med.*

224 Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus: *ex* μήτηρ, *et* πατὴρ.

235 Ἐρείδω, *f.* σω, figo, firmo, *hîc neutraliter*, incumbo.

237 Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum, *idem* μόλυβος, ου, ὁ, *pro* μόλιβδος, *vel* μόλυβδος, ου, ὁ, *hinc* μολίβδαινα, ης, ἡ, ω. 80. plumbi massa; *à* μόλειν εἰς βάθος (*inquit Harm.*) *quòd in fundum facilè descendat; vel à* μόλις, *et* βάω, *qui plumbum fert, vix velociter procedit.*

339 Λῖς, ιτὸς, ὁ, *poët. pro* λέων, οντος, ὁ, leo; *ut hîc; est et* tenue, *seu* subtile linteum, *antè*, θ. 441.

242 Οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, qui miserandus est, *ab* οἶκτος, ου, ὁ, misericordia; *unde* οἰκτρότατος, η, ον, *Od.* λ. 420. *et* οἴκτιστος, η, ον, χ. 76. οἰκτείρω, ρῶ, misereor, 813. *hujus libri.*

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, civis, *fœm.* ἀστὴ, *peculiariter* cives Athenienses: *ab* ἄστυ, εος, τὸ, urbs, β. 332.

245 Ὄϊς, *contract. pro* οἴας, *ab* οἶς, οἰὸς, ἡ, ovis.

248 Ἀριδείκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, clarus, inclytus; *à* δείκνυμι, *propriè*, qui multùm ostenditur; *itaque* inclytus.

249 Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, maximus natu; *à* πρέσβυς, εἶα, *et* γίνομαι.

251 Εὐρὰξ, ex obliquo, *Ion. pro* πλευρὰξ, *per aphær. à* πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, costa; *idem* πλευρὸν, οῦ, τὸ.

253 Διέχω, *hîc*, transigo, διέσχε, 3. *sing. aor.* 2.

256 Ἀνεμοτρεφὴς, *et* ἀνεμοτραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à vento nutritus *et* auctus, *seu* à vento corroboratus; *hinc* ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος, hasta à ventis corroborata, antequam ex arbore abscinderetur, *ut hîc; est et* ἀνεμοτρεφὲς κῦμα, ο. 625. fluctus à vento intumescens; *ab* ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, α. 480. *et* τρέφω, nutrio.

257 Ὄπατρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per syncop. et mutato spiritu, pro* ὁμόπατρος, *seu* ὁμοπάτριος· *ab* ὁμοπάτωρ, *idem*, eodem patre genitus.

258 Αὐτέω, *ab* αὔω, *videlicet* clamo, *hinc* αὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox.

Ἀνήνοθε, *vide* ἐπενήνοθε, β. 219.

267 Τέρσω, arefacio, sicco, *factum ex Æol. fut.* τέρσω· *à verbo* τείρω· τείρεται γὰρ πᾶς τὸ ξηραινόμενον, *Eustath.*

Ὠδίνω, à partu doleo, parturio, *et generaliter*, aliquo magno dolore 268
afficior; *ab* ὠδὶν, *seu* ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; *quod ab* ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Βέλος, εος, τὸ, telum, vulnus, dolor ex ictu; *etiam metaph.* dolor 269
parturientis, *ut hîc.*

Δριμὺς, εῖα, ὺ, acrem habens saporem, *seu* gustum, *in genere,* acer, 270
vehemens, astutus; παρὰ τὸ τὰς ῥίνας μύειν, quia quæ sunt acri gustu, nares contrahant.

Μογοστόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, partûs laborem suscipiens, circa partum laborans, *epitheton Lucinæ, ut hîc,* circa τόκους μογοῦσα, ut quæ parturientibus adsit: *à* μόγος, ου, ὁ, *et* τίκτω, pario.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, Lucina, *id est,* dea, quæ parturientibus opitulatur: *sæpè pro* ipso partu *ponitur; ab* ἐλεύθω, venio: *quia invocatur, ut fœtus auspicatò veniat ad lucem. Commemorat Homerus plures Lucinas, cùm alii unicam agnoscant,* εἰλείθυιαι θεαὶ τῶν τικτουσῶν, Διὸς καὶ Ἥρης θυγατέρες.

Ἀφρέω, *fut.* ήσω, spumo; *ab* ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma. 282

Ῥαίνω, *fut.* νῶ, perfundo, aspergo, irroro; *à* ῥέω, fluo, *quasi* ῥεαίνω· *hinc Angl.* TO RAIN, *Harm.*

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, superior, præstantior, major; *est et* ὑπέρτερος, 290
Ion. junior.

Ὑπεραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, desuper flans; *ab* ἄω, flo; ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ, ve- 297
hementi similis procellæ, *Dialysi, pro* ὑπεραεῖ.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, niger, rubiginosus, purpureus, ferrugineus; *ab* ἰὸς, 298
οῦ, ὁ, telum missile, rubigo cujusque metalli, *ut hîc; vel* purpureus, violacei coloris; *ab* ἴον, ου, τὸ, viola.

Ἀργεστὴς, οῦ, ὁ, albus, *Noti epithet. sic* velox; *ab* ἀργὸς, ὴ, ὸν, albus, 306
à quo etiam ἀργὴς, ῆτος, ἀργεστὴρ, ῆρος, ἀργήεις, ήεσσα, ἄργιος, *et* ἀργινόεις, εσσα, εν, *idem* ἀργεστὴς, *gen.* αο, *pro* οῦ, *Æolicè et Bœoticè.*

Τρόφις, ιος, ὁ καὶ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, tumidus; *idem* 307
τροφόεις, εσσα, εν, *à* τρέφω.

Πολύπλαγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm errans, *vel* agitans: *hîc* venti fla- 308
tus, *Od.* ρ. 425. latronibus *tribuitur; à* πλάζω, errare facio.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput; *et* κάρητος, *per syncop.* ο. 75. 309

Κυδοιμέω, turbas excito, tumultuor; *à* κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, *antè,* ε. 593. 324

Κῆρες, γὰρ, *intellige* illos. 332

Κεκαδὼν, *cum reduplicat. et verso* χ *in* κ, χάζω, recedo, *item* privo: 334
est aor. 2. *partic. Vide* θ. 353.

Στέομεν, *Ion. pro* στῶμεν, *aor.* 2. *subjunct. ab* ἵστημι. 348

Ἀλεξώμεσθα, *Dor. pro* ἀλεξώμεθα, arceamus, 1. *pl. præs. imperat. med.*

Κακκόρυθα, *pro* κατὰ κόρυθα, in galeam; *à* κόρυς, υθος, ἡ, *in accusat.* 351
κόρυθα, *vel* κόρυν, galea.

Τρίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, triplex; *à* τρὶς, *et* πτυχὴ, ῆς, ἡ, plicatura; *quod* 353
à πτύσσω, plico.

Ἀπέλεθρον, longè, procul: *ab* ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus: *quod ab* 354
α, *et* πέλεθρον, *pro* πλέθρον, ου, τὸ, jugerum, ε. 245.

Μίκτο, *pro* ἐμέμικτο, *ab* ἐμεμίγμην, *plusq. perf. pass. à* μίγνυμι, *vel* μιγνύω,

N 4

338 Καταείσατο, *3. sing. aor. 1. med. ab inusitato verbo* κατέω, *seu* κάτειμι, descendo, proficiscor.

367 Ἔπειμι, *fut.* ἔσομαι, advenio, ingredior, invado.

371 Στήλη, ης, ἡ, lapis è terrâ extans, *vel munitionis gratiâ, vel signi*, erectus; *sæpè pro* cippo, *seu* columnâ, quæ in sepulchris statuebatur, *ut hîc; ab* ἵστημι, statuo.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab homine laboratus, *aut simpliciter*, factus; *hinc* τύμβος ἀνδρόκμητος, sepulchrum labore ab homine factum; *vel*, in quo mortuus jacet; *à* κάμνω· *nam* κεκμηκότες *etiam et* καμόντες, *sæpè dicuntur* mortui.

375 Βριαρὸς, ά, ὸν, robustus, *vel quasi* βιαρὸς, *à* βία, vis; *vel ab epitaticâ particulâ* βρι· *hinc* βριάρεως ἑκατόγχειρος, α. 403.

Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus. *Ante*, ε. 314. *hîc*, illa pars arcûs quâ arripitur, et quæ sagittam sustinet; manubrium.

377 Ταρσὸς, *Atticè* ταῤῥὸς, ου, ὁ, *hîc*, planta pedis, *aliquando* palma manûs; *quibus utrisque digiti ita sunt infixi ut pinnæ alis, et remi navibus;* ταρσὸς *enim significat et* ordinem remorum, *et* alam avium: *quia quandam similitudinem habent cratium, super quibus casei, aliaque solent siccari, quas* ταρσὸς *propriè significat;* ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, crates, *vel* vasa caseis onerabantur; *à* τέρσω, sicco, arefacio.

379 Ἀμπηδάω, *f.* ήσω, subsilio, sursum salio; *pro* ἀναπηδάω, *à* πηδάω, salio.

385 Τοξότης, ου, sagittarius, arcitenens; *idem* τοξευτὴς, οῦ, ὁ, ψ. 850. *à* τοξεύω, *à* τόξον, ου, τὸ, arcus, *fœmin.* τοξότις, ιδος, ἡ, *epitheton Dianæ.*

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inspectator, *aut* observator; *ab* ὀπιπεύω, *quod fit ex inusitato* ὀπτεύω, *per anadiplasiasm.* inspicio, observo; *quod ab* ὄπτομαι, *et* παρθένος, ου, ἡ, virgo.

390 Κωφὸς, ή, ὸν, surdus, cui auditus est vitiatus; *aliquando* fatuus, stolidus; *sed ex consequenti*, mutus; *est et* invalidus, inefficax, *ut hîc;* κωφὸν βέλος, telum hebes et invalidum; *et* ξ. 16. κῶφον κῦμα, fluctus nullum strepitum edens.

391 Ἐπαύρομαι, *hîc*, contingo, attingo, assequor; *ab* ἐπαυρέω.

393 Ἀμφίδρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique laceratus, *pro eodem dicitur* ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *et* ἀμφίδρυφος· *à* δρύπτω, lacero, β. 700.

405 Ἁλώω, *aor. 2. subjunct. ab* ἁλίσκω, capio, *aor. 2. ind.* ἥλων, *opt.* ἁλοίην, *ut ab* ἅλωμι, *subjunct.* ἁλῶ, *ut* δῶ, *pro quo* ἁλώω, *passivè significans, ut* δώω, *pro* δῶ.

406 Φοβέω, *fut.* ήσω, in fugam verto; *à* φέβομαι, fugio.

413 Ἔλσαν, *pro* ἐλάσαν, *seu* ἤλασαν, *sic* ἔλσαι, *pro* ἐλάσαι, α. 408. *et* ἔλσας, *pro* ἐλάσας, *Odyss.* ε. 132. *ab* ἐλαύω, *seu* ἐλάω· *seu potiùs pro* εἴλησαν, *ab* εἰλέω, concludo, includo.

415 Ξύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sylva; *à* ξύλον, ου, τὸ, lignum, *et* ἔχω.

416 Γένυς, υος, ἡ, mentum, gena: *hîc. Vid.* θ. 371.

417 Κόμπος, ου, ὁ, crepitus, *propriè*, apri dentes acuentis; *item*, sonitus tripudialis, *Odyss.* θ. 330. *à* κόπτω.

424 Πρότμησις, έως, ἡ, ipsa actio præscindendi, id quod præscinditur; *unde hîc*, umbilicus aspidis πρότμησις *dicitur; quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet; aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo.*

Ἀγοστὸς, ου, ὁ, manuum interior pars, *vel* exterior, cubitus, ulna, 425
palma: *quasi* ἄγων ὀστᾶ, *quia in commissuris brachii vertuntur ossa ad-
ductione et deductione nervorum.*

Εὐηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, generosus; *ab* εὖ, *et* γίνομαι, *pleonasmo* του η, *pro* 427
εὐγενής.

Καταχαίριος, ίου, ὁ ϗ ἡ, lethalis, lethifer; *à* καιρὸς, οῦ, ὁ, occasio; *sic* 439
Eurip. εἰς καιρὸν τυπεὶς, opportuno in loco vulneratus, *id est lethaliter.*

Ἆ, vox hominis succensentis, quiritantis, *aut* commiserantis, ah, 441
hei, heu; ἆ δεῖλε, vah timide, heu miser.

Κιχάνω, *idem quod* κιχέω, *α.* 26.

Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, qui cruda edit; *ab* ὠμὸς, ἡ, ὸν, crudus, *et* ἔδω, *aliquan-* 454
do immitis, crudelis, *ut* ω. 207. ὠμηστὴς ϗ ἄπιστος ἀνὴρ, crudelis et infi-
dus vir; *idem* ὠμοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à* φάγω, edo.

Κτέρεα, ων, τὰ, exequiæ, κτερεΐζω, ψ. 646. *et* κτερεΐζω, *hîc*, funera jus- 455
ta facio, exequias celebro, sepelio; κτεριοῦσι, *pro* κτερίσουσι, *Attic. ut*
et κτεριῶ, *pro* κτερίσω, σ. 334. *est et* κτέρεα κτερίσειαν, justa exequiarum
persolverent, ω. 38. *dicitur autem* κτέρεα, *quasi* τὰ κτέατα τὰ νεκτρικὰ,
defunctorum possessiones mortuales; *vel*, τὰ κτενομένοις προσήκοντα,
quæ decent mortuos; *à* κτάομαι, *vel* κτείνω.

Βιάω, vim affero, violo: *à* βία, ας, ἡ, vis; βιώατο, *autem Ion. pro* 467
βιῷντο, *contract. ex* βιάοιντο.

Θῶς, ωὸς, ὁ, animal lupo simile; *hîc*, lynx; *à* θέω, curro; *sunt enim* 474
veloces θῶες, *etsi brevioribus cruribus.*

Ἀπαὶ νεύρης, *intellige* missa. 476

Χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *pro quo dicitur poët.* λιαρὸς, tepidus; *à* χλιαίνω, te- 477
pefacio.

Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus, *et* pascuus, nemus; *à* νέμομαι, 480
pasco.

Σκιαρὸς, *et* σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus, opacus; *à* σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra;
dictum quasi κιὰ, *à* κίω· *quia nos comitatur;* σκίαι *etiam significat* de-
functorum manes, *Od.* κ. 495.

Δαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, spiritus, genius, *hîc*, fortuna.

Σίντης, ου, ὁ, nocuus, noxius; *à* σίνω, *et* σίνομαι, noceo, lædo; *α.* 594. 481
Lemnii incolæ dicuntur σίντιες, *quòd primi arma fabricaverint, quæ*
exitialia sunt, vel quòd piraticam exercuerint.

Ἄλλυδις, *adv.* aliorsum; *ab* ἄλλος, alius. 486

Χειμάῤῥους, *vide* δ. 452. 493

Ὀπαζόμενος, η, ον, *hîc*, acutus.

Ἀφυσγετὸς, οῦ, haustus. *Eustath. hîc significare ait*, τὸν ἰλυώδη συρφε- 495
τὸν, limosas sordes; *ab* ἀφύω, haurio, *idem* ἀφύσσω· *vel à* φεύγω, *ut sit*
τὸ μὴ ἀποφεῦγον τῇ καταφορᾷ του ῥεύματος.

Ἐπιμὶξ, promiscuè; *à* μίγνυμι. 525

Στείβω, calco; *habet etiam quandam* densandi *et* constipandi *signi-* 534
ficationem, cùm quæ calcantur, *eadem et* condensentur: *et*, fullonum
more calco, *Odyss.* ζ. 92.

Ῥαθάμιγξ, γος, ἡ, gutta; ἀπὸ του ῥαίνειν θαμὰ· *est autem* ῥαίνω, per- 536
fundo, aspergo, irroro.

῾Οπλέων, *Ion. pro* ὁπλῶν, *gen. plur. ab* ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum.

538 Ἀνδρόμεος, έα, έον, virilis, humanus; *ab* ἀνὴρ, vir, ἀνδρὸς.

545 Τρέσσε, *pro* ἔτρεσε, *à* τρέω, *fut.* σω, tremo.

546 Γόνυ γουνὸς ἀμείβων, *phrasis pulcherrima,* alternans genua, *id est,* paulatim, *et* sensim progrediens.

547 Μέσαυλος, ου, ὁ, *seu* μέσαυλον, ου, τὸ, locus in medio stabulo; *à* μέσος, η, ον, medius, *et* αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula; *quod etiam pro* stabulo *usurpatur.*

548 Ἀγροιώτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* ἀγρότης, rusticus, *ab* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, rus.

549 Πῖαρ, τὸ, pinguedo; *vel pro* πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *adject. ut Odyss.* ι. 135. *vel pro* πιότης, ητος, ἡ, *substant. ut hîc.*

550 Ἐγρήσσω, *poët. pro* ἐγρηγορέω, vigilo.

Κρειῶν, *pro* κρεῶν, *ex* κρεάων, *pro* κρεάτων, *à* κρέας, ατος, τὸ, caro.

Ἐρατίζω, *fut.* σω, amo, cupio; *ab* ἐράω, *idem.*

551 Πρήσσω, *Ion. pro* πράσσω, *pro* πράττω.

553 Δετὴ, ῆς, ἡ, faces in fasciculum colligatæ; *à* δετὸς, ή, ὸν, ligatus, *à* δέω, ligo.

558 Νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus, piger; *fit à part. priv.* νῶ, *et* θέω, curro.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, clava, gestamen, sceptrum; *item,* virga, baculus, *ut hîc; dicitur* παρὰ τὸ ἐν ἕτερον μέρος ῥέπειν, quòd in alteram partem flectatur; *est enim* curvus baculus μὴ ὀρθὸν ὂν ἀλλὰ ῥέπον, *Eustath.*

561 Σπουδῇ, *adv.* studiosè, diligenter, ægrè, magno labore, *ut hîc.*

568 Ὁδεύω, *fut.* σω, eo, iter facio, proficiscor; *ab* ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

571 Ὅρμενος, *pro* ὀρόμενος, η, ον, qui citato impetu fertur; *ab* ὄρω.

578 Ἧπαρ, ατος, τὸ, jecur, hepar; *ab* ἕπω, operor, *et* ἔαρ, ρος, το, sanguis, *est enim jecur officina sanguinis, Harm.*

584 Ἔθνος, εος, το, *hîc,* turba, multitudo, agmen, β. 87.

595 Δέμας, τὸ, corpus, *et animati, et inanimati; dictum quasi* δῶμα ψυχῆς, *vide* α. 114. *est et particula similitudinis,* sicut, instar, *et regit genit. ut hîc.*

610 Ἔρειο, *pro* ἔρου, *ab* ἔρομαι· *nempe diphthongo* ου *resolutâ in* εο, *deinde* ι *addito ad* ε, *poët.*

623 Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, confundo, perturbo; *hinc* κυκεὼν, ῶνος, ὁ, mixtio, potio: *hinc accus.* κυκεῶ, *per apoc.; sed poët.* κυκειῶ, *ut hîc, pro* κυκεῶνα.

627 Ἐπιπροϊάλλω, protendo, propono, foras emitto, promo, *aor.* 1. *communiter,* ἴηλα· *ab* ἰάλλω, mitto.

628 Κυανόπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, nigros habens pedes; *à* κυανὸς, οῦ, ὁ, *antè, et* ποῦς. *Vid.* 24. *hujus libri.*

Κρόμυον, ύου, τὸ, cepe, *seu* cepa, *poët. pro* κρόμμυον· *dicitur, quòd* αὐτοῦ ὀσφραινόμεναι ἢ ἐσθίοντες τὰς κόρας μύομεν, oculos claudimus, cùm cepam vel admovemus naribus, aut ori ingerimus.

630 Ἄλφιτον, ου, τὸ, farina hordeacea, polenta, *secundum Plinium;* τὰ ἄλφιτα, *Odyss.* β. 290. victus.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus; *item,* fructus, *vel* fruges, *ut hîc; à* κατάγνυσθαι, *quòd terantur, molanturque.* Δημήτερος ἀκτὴν, ν. 322. Cereris fruges, *id est,* panem.

Οὔατα, *aliquando* vasorum ansæ. 632

Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundam, ima pars, *ut hîc; à* πύθω, putrefacio: *quòd* 634
solet illa pars primùm computrescere.

Ἀμογητὶ, *adv.* sine labore; *ab* α *privat. et* μόγος, ου, ὁ, labor; *hinc* 636
ἀμόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus, *Hymn. in Mart.* 3.

Πράμνειος, *seu* πράμνιος οἶνος, *vini genus sic dictum, à Pramniâ rupe* 638
in Icaro insulâ vel Pramniâ vite; quidam tamen reddunt τὸν πραΰνοντα
τὰς φρένας, vinum demulcens animum; *alii,* τὸν ἐπὶ τοῖς πρέμνοις φυ-
ταγωγούμενον, vinum ex arborum ramis pendens; *alii,* vinum vetus et
vietum: *quasi* παραμένειον, *à* παραμένειν, durare.

Κνῆ, *Ion. pro* ἔκνη, *imperf. act. à themate* κνῆμι, rado, scalpo; *quod à*
κνάω, *idem.*

Τυρὸς, οῦ, ὁ, caseus; *deducunt à* τηρεῖν· *est enim* τηρούμενον γάλα, lac
quòd servatur, *et* reponitur; *hinc* τυρόγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, mus caseum
rodens, *Batrach.* 136.

Κνῆστις, εος, ἡ, culter, quo propriè caseum scindimus, instrumentum 639
ferreum quo radimus aliquid: *peculiariter,* caseum; *à* κνάω, rado.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multùm aridus; *epitheton sitis; à* κάγκανος, 641
η, ον, aridus: *quod à* καγχαίνω, calefacio, arefacio.

Ἀναίτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, insons; *ab* α *privat. et* αἰτία, ας, ἡ, culpa. 653

Κέαται, *poët. pro* κείαται, *hoc autem Ion. pro* κεῖνται. 658

Ἀπαὶ, *pro* ἀπὸ, *poët.* 663

Ἀέκητι, invitò; *adjungitur genit. ita etiam* ἕκητι, sponte, ultro, *illud* 666
poët. pro ἄκοντι, *hoc pro* ἑκόντι.

Ἐπισχερῶ, *adverb.* deinceps, ordine: *deductum putatur ab* ἐπίσχω, 667
idem quod ἐπέχω, inhibeo.

Γνάμπτω, *pro* κάμπτω, *idem; à quo fit, idem* κνάμπτω, *hinc* γναμπτὸς, 668
ἡ, ὸν, flexibilis.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; *à* βοῦς, *et* ἐλαύνω, ago, abigo. 671

Ῥύσιον, ίου, τὸ, quòd loco ejus quod ereptum erat custoditur, et ve- 673
luti pignus retinetur: *à* ῥύω, custodio, servo, tueor.

Ἤλιθα, *adverb.* frustrà, incassùm; *exponitur,* profusè, confertim, 676
largè, *ut hîc; et sic ab* ἅλις, *sed primo modo ab* ἠλίθιος, ία, ίον, stultus,
insipiens.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex suûm, qui pascuntur; *à* σῦς, ὸς, ὁ *vel* ἡ, *et* βόσις, 678
εως, ἡ, pastus: *à* βόσκω, *seu* βόω, pasco.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum: *ab* αἰπόλιος, ου, ὁ, caprarius; *hoc*
verò ab αἶξ, γὸς, ἡ, capra, *et* πολέω, verso; αἰπόλιον, grex caprarum,
ποίμνιον, ovium, συβόσιον, porcorum, βουκόλιον, boum, ἱπποφόρβιον, equo-
rum.

Δαιτρεύω, *fut.* σω, divido, *more* δαιτροῦ carnes distribuo *propriè; à* 687
δαιτρὸς, οῦ, ὁ, coquus; *à* δαίω.

Κακόω, *fut.* ώσω, malo, *seu* damno afficio; *à* κακὸς, ἡ, ὸν, malus, ig- 688
navus, ignobilis, imperitus.

Ὑπερηφανέω, *fut.* ήσω, superbio, insolesco; *ab* ὑπερήφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, 693
superbus, elatus; *ab* ὑπερφαίνομαι, supèr appareo.

Νομεὺς, έως, ὁ, pastor; *à* νέμω, pasco; νομεὺς, dator, tributor, posses- 696
sor; *à* νέμω, tribuo.

700 Θεύσεσθαι, *fut. I. med. infin. à* θέω.
701 Κάσχεθε, *Æol. syncop. pro* κατέσχεθε, detinuit, 3. *sing. imperf. verbi* κατασχέθω.
704 Ἀτέμβω, contristo, tristitiâ afficio; *item*, privo; *dicitur quasi* ἐις ἄτην ἐμβιβάζω, in damnum et mœrorem induco; ἀτέμβομαι, contristor, defraudor, privor: *quasi* ἐις ἄτην ἐμβαίνω, in cladem incido.
708 Πασσυδίη, *idem quod* πανσυδίη, β. 12.
713 Μετακιάθω, *hîc*, transeo: *sed Odyss.* α. 22. μετεκίαθε, abiit inde ad, *mutato loco*, abiit.
718 Ἴδμεν, *per syncop. pro* ἴδεμεν· *hoc autem Ion. pro* ἰδεῖν, *aor. 2. act. infin. ex* εἴδω, scio; *est et* ἰδμέναι *pro eodem*, ν. 273.
721 Βάλλω, *aliquando dicitur de* cursu fluminis; *ut hîc.*
725 Ἔνδιος, ία, ον, meridianus; *est et* ἔνδιον, *quod substantivè ponitur pro* διατριβή· παρὰ τὸ ἐνδεῖν ϗ ἐλαττῦσθαι τὴν ἡμέραν, quòd dies ad occasum inclinet, minuaturque, ubi est meridies.
728 Ἀγελέια, ας, ἡ, prædatrix, *epithet. Palladis*, δ. 128. *at* ἀγελαῖος, αία, αῖον, gregalis, *ut hîc*; ἀγελαῖα ζῶα, animalia quæ gregatim vivunt; *ab* ἀγέλη, ης, ἡ, armentum, β. 480.
734 Φαέθων, οντος, ὁ, sol, splendidus; *à* φαέθω, *idem quod* φάω, luceo.
748 Ὀδὰξ, mordicus; *ab* ἔδω, *vel* ὀδοὺς, όντος, ὁ.
753 Ἀσπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in clypei modum rotundus, *ab* ἀσπίς.
761 Ἔον, 1. *sing. aor. 2. poët. pro* ἦον, *ab* εἰμὶ, sum; *unde opt.* ἔοιμι· *sed sunt qui volunt esse pro* ἦν, *imperf.*
762 Ἀπόνημαι, *sive* ἀπόναμαι, *fut.* ήσομαι, utilitatem ex aliquâ re capio, fruor; *ab* ὄνημι, juvo.
763 Μετακλαύσεσθαι, *à* μετακλαίω, fleo pòst, lacrymis et fletu prosequor.
773 Χόρτος, ου, ὁ, fœnum, herba virens, cibus quicunque *item*, septum, quo cincta est cors, *ut hîc*; *dicitur* παρὰ τὸ ἐν χέρσῳ γίνεσθαι, quòd è terrâ nascatur; *vel, quasi* κύρτος, *à* κείρω, quòd falce demetatur.
Ἄλεισον, ου, τὸ, poculum cælatum: *quasi* οὐ λεῖον, *pocula enim emblematis et cælaturis ornata, sunt asperiora.*
788 Σημαίνειν, *aliquando* impero, *ut hîc.*
792 Σὺν δαίμονι, deo favente, prosperè.
795 Προέτω, mittat, 2. *sing. imperat. à* προΐημι.
796 Φόως, *metaph. usurpatur pro* salute, auxilio, *et* victoriâ; *item* φάος.
798 Ἴσκω, assimilo, comparo, *pro* ἐΐσκω, *idem*; *ab* εἴδω.
801 Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non fatigatus, non defessus, integer; *ab* α *pr. et* κάμνω.
807 Ἐτετεύχατο, *Ion. pro* ἐτετευγμένοι ἦσαν, constituti erant, *à* τεύχω.
Νότιος, ία, ιον, humidus; *à* νοτὶς, ίδος, ἡ, humor.
812 Κελαρύζω, murmuro, scaturio, *vel* cum murmure fluo; *à* κέλαδος, ου, ὁ, strepitus, *et* ῥύω, fluo.
813 Οἰκτείρω, misereor, commisereor; *ab* οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.
822 Ἄλκαρ, αρος, τὸ, defensio; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.
834 Χρηΐζω, indigeo, *pro* χρήζω, *idem*; *à* χρέια.
842 Βοέια, *subintell.* δορὰ, bubula pellis.

CLAVIS HOMERICA

IN M'. ILIADIS.

'ΑΠΟ'ΡΘΗΤΟΣ, ε, ὁ κ̀ ἡ, non vastatus, non eversus, incolumis, qui 11
vastari et dirui non potest; *ab α privat. et πορθέω, idem quod πέρθω.*

Βοάγριον, ίε, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle; *à* βες, *et* ἀγρὸς, 22
ε, ὁ, rus, ager; *est et* βοάγριος, Boagrius Locrensium amnis, *β*. 533.

'Ομόσε, eundem in locum, eòdem, simul; *ab* ὁμε, simul. 24

'Αλίπλοος, ες, ε, ὁ κ̀ ἡ, mari natans: *quod ab* ἅλς, λὸς, ἡ, mare, *et* 26
πλέω, navigo; ἁλίπλοα τάχεα, muri supernatantes mari, *vel* demersi
in mari.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, instrumentum piscatorium, quo majores pis- 27
ces figuntur, *ideoque Neptuno attribuitur insigne, tanquam piscatorum
et maris præsidi; à* τρεὶς, οἱ καὶ αἱ.

Θεμέλιον, ίε, τὸ, *seu* -ες, ε, *seu* θέμεθλον, ε, τὸ, *ξ*. 493. fundamentum; 28
à θέμηλον, *idem; à* τίθημι, quia poni primo loco solent fundamenta, ut
cætera superstruantur; θεμείλιον, *poët. pro* θεμέλιον, *ut hîc.*

Φιτρὸς, ε, ὁ, arboris caudex, truncus; *à* φύεσθαι ἐξ ε τὰ φύτα, plantæ. 29

"Οπισθε, in posterum. 34

Τίθημι, *aliquando* facio, *ut hîc, et antè;* ἄλγε' ἔθηκε, *α*. 2. 35

Καναχίζω, *seu* -έω, *Odyss. ρ*. 542. *ubi quidam legunt* κονάβησε, resono, 36
crepitum edo: *παρὰ τὸ κενὸν ἀχεῖν, pro* ἠχεῖν, inanè personare.

'Εελμένοι, *dissolutâ diphthongo* ει *in* εε, *alii ab* ἐλαύνω, *seu* ἐλάω, pello, 38
compello, *deducunt: nam ex* ἔλασαι, *fit* ἔλσαι *per syncop. et prothesi*
τε ε, ἐέλσαι· *hinc* ἔελμαι, *alii verò ab* εἰλέω, volvo, involvo.

Θηρευτὴς, ε, ὁ, venator: *à* θηρεύω, feras venor. *Vide* ε. 49. 41

Χρεμετίζω, hinnio: *quasi* χαρὰν ἐμέω, gaudium evomo; *hinnitus enim* 51
est lætabunda equi vociferatio, ut sit quasi χαρεμετίζω, *Harm.*

Χεῖλος, εος, τὸ, labrum. *metaph. tribuitur rebus inanimatis,* navibus,
poculis, vasis, amphoris, *et* fossis, *ut hîc; à* χέω.

Κρημνὸς, ε, ὁ, locus pendens, *seu* scopulus pendens, præcipitium; *à* 54
κρεμάω, suspendo.

'Επηρεφὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, tectus, opacus; *ab* ἐρέφω, tego.

'Αρήρειν, *plusquamperf. med. et altero augmento* ἠρήρειν· *à præt. med.* 56
ἦρα, *Attic.* ἄρηρα· *ab* ἄρω.

'Αλεωρὴ, ῆς, ἡ, *hîc,* suffugium, tutamen, munimentum, *vel* propul- 57
sio; *sed plerumque est idem cum* ἀλεὴ, evitatio, fuga, *ut Iliad. ω*. 216.
Φόβε μεμνημένον ἔτ' ἀλεωρῆς· *ab* ἀλέω, vito.

Μενοινέω. *Antè, κ*. 102. 59

Τιτρώσκω, *fut.* τρώσω, *tanquam à* τρώω, *vel* τρῶ, vulnero, *seu* cutem 66
telo pertundo; *à* τείρω, *per syncopen, inquit Eustath.*

Νώνυμος, ου, ὁ κ̀ ἡ, obscurus, non nominatus, inglorius, *poët. pro* 70
ἀνώνυμος, *et* νώνυμνος, *idem, metri gratiâ, ut hîc.*

71 Παλίωξις, *pro* παλιδίωξις, εως, ἡ, insecutio; *à* πάλιν, *et* διώκω, insequor, persequor.
80 Ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, salutare. *Vide* α. 414.
82 Ἀγερέθω, *poët. pro* ἀγείρω, congrego; ἠγερέθοντο, 3. *plur. imperf. pass.*
87 Πενταχῆ, quinquefariàm, quinque modis; πεντάχα, *idem.*
103 Διακριδὸν, discretè, distinctè, eximiè; *à* διακρίνω, discerno.
105 Ἄραρον, 3. *pl. aor.* 2. *per reduplicat. pro* ἄρον, *quod, deposito augmento, est* ἦρον, *ab* ἄρω, apto, accommodo; *vel, ut alii,* ἀράρω *est præsens poëticum formatum ab* ἄραρα, *præt. med. unde in imperf.* ἤραρον, *pro quo* ἄραρον.
Ἔχω, *pro* ἀνέχω, sustineo, σχήσεσθαι, *fut. infin. med.*
109 Ἀμώμητος, ὁ κ̀ ἡ, inculpabilis, irreprehensibilis, inculpatus; *ab* α *privat. et* μωμέομαι, increpo; *quod à* μῶμος, ȣ, ὁ, dedecus; *est et deus quidam reliquorum irrisor et reprehensor: dicitur etiam de homine, qui hunc deum imitatur, et alios homines deridet.*
116 Δυσώνυμος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, cui malum et infaustum est nomen; *et generaliter,* infaustus, tristis, infelix, *ut hîc, à* δὺς, *et* ὄνομα.
119 Νείσσομαι, *seu* νίσσομαι, eo, redeo; *à* νέω, *idem.*
122 Ἀναπεπταμένος, η, ον, apertus. *Vide* πέπτανται, ε. 195.
133 Ὑετὸς, ȣ̃, ὁ, pluvia; *ab* ὕω, pluo.
137 Αὖος, αὖα, αὖον, aridus; *ab* αὔω, sicco.
147 Δέχαται, *pro* δεδέχαται, *hoc autem pro* δεδεγμέναι εἰσὶ· *à* δέχομαι.
Κολοσυρτὸς, ȣ̃, ὁ, confusanea multitudo, tumultus; *à* κόλον, magnum, *et* σύρω, traho. *Eustath.* μέγας θόρυβος· *aut secundum alios, propriè* ille strepitus qui excitatur, quum virgultorum stipularumve fasces per terram trahuntur; *à* κολέω, amputo.
148 Δοχμὸς, ἡ, ὸν, *et* δόχμιος, ίȣ, ὁ κ̀ ἡ, ψ. 116. obliquus; *à* δέχομαι, *inquit Harm. quia obliqua et curva facilè observamus, prehendimus, et tenemus.*
149 Κόμπος, ȣ, ὁ, crepitus, *propriè* apri dentes acuentis, sonitus saltantis, *hinc* κομπέω, resono.
156 Ἔραζε, ad terram.
157 Ζαὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, vehementer flans; *ab* ἄω, flo, spiro, *et* ζα *in compos.* valde, *Odyss.* μ. 313. *in accusativo* ζαῆν· ὦρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον.
Δονέω, *fut.* ήσω, agito; *à* δα, *et* ὀνόω, *pro* ὀνόθω, moveo, impello; *hinc* δόναξ, κος, ὁ, arundo, κ. 467. *quòd à ventis agitatur.*
160 Ἄϋτευν, *pro* ἀΰτουν, sonabant, ἀϋτέω· *quod ab* αὔω, clamo.
161 Μύλαξ, κος, ὁ, lapis molaris; *à* μύλη, ης, ἡ, mola, *Od.* η. 104. *à* μεῖον ἀλοᾶν, *Martin. quasi* λίαν μειοῖ, *id est, minuit, Harm. est in genere,* lapis, *ut hîc.*
163 Ἄλαστος, χ. 261. *Dor. pro* ἄληστος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, cujus erit memoria perpetua; *ab* α *et* λανθάνω· *item,* qui mala, quorum oblivisci non possumus, intulit; *hinc* ἀλαστέω, *fut.* ήσω, indignor, *propriè,* ob mala τὰ ἄλαστα, mœrore afficior.
167 Σφὴξ, κὸς, ὁ, vespa; ἀπὸ τῆς διασφάγος, *quoniam insectæ in medio sunt vespæ.*
168 Οἰκίαι, *et* τὰ οἰκία *dicuntur aliquando* nidi, avium domicilia, *ut hîc.*
Παιπαλόεις, όεσσα, οεν, præruptus, asper; *à* παίπαλα, ων, τὰ, *in plurali numero,* locus præruptus; *ab* αἰπὺς, εῖα, ὺ, asper *et* excelsus,

pleonasmo τῦ π. *aliquando* παιπαλόεις *significat* pulverulentus, *ut hîc, et tum derivatur à* παιπάλη, ης, ἡ, pulvis, cinis, farina tenuissima.

Ἀλῶναι. *Vide* β. 374. 172

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, divinitus ardens, *aut* divinitus lapsus; *à* θέσπις, 177
ιος, ὁ ϗ ἡ, vaticinus, ὃν θεὸς ἐνίσποι, quem deus alloquatur, *et* δαίω, uro.

Ἀκαχέιατο, *poët. pro* ἀκαχέατο, *quod Ion. ponitur pro* ἀκάχηντο, tris- 179
tati erant; *ab* ἀκάχημαι.

Τυγχάνω, *aliquando* consequor, assequor, contingo, *propriè*, de ja- 189
culantibus, qui propositam metam telis ad eam directis attingunt, *at hîc, et sæpè antè, et generaliter etiam*, assequor, nanciscor, obtineo, &c. *fut.* τυχήσω, *ut antè.*

Αὐτοσχεδὸν, propè, cominus; *hinc* αὐτοσχέδιος, ία, ον, qui propè est, 192
ex tempore factus, tumultuarius; αὐτοσχεδία μάχη, pugna quæ cominus fit; *et* αὐτοσχεδίη *sæpè usurpatur adverbialiter, ut hîc; à* σχεδὸν, propè.

Ὑψιπέτης, ῦ, ὁ, altè volans, altivolus; ὕψος, εος, τὸ, *et* πέτομαι. 201

Δῆμος, ῦ, ὁ, *aliquando adjectivè*, qui est ex plebe, plebeius, *ut hîc.* 213

Ὑποκρίνω, *hîc*, interpretator. 228

Θεοπρόπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vates divinus, qui oraculum consulit. *Vide* α. 84.

Ζόφος, ῦ, ὁ, caligo, tenebræ, occasus solis, *ut hîc; dicitur quasi* 240
ζάνοφος, *ex* ζα, *et* νέφος, *idem.*

Μενεδήϊος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, audax, bellicosus: *à* μένος, εος, τὸ, *et* δήϊος, ία, 247
ιον, *quod à* δαίω, vasto, incendo; *vel quasi* μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugnâ perseverans.

Μαχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pugnax, *à* μάχομαι.

Παρφάμενος, *pro* παραφάμενος· *à* φημὶ, dico. 249

Θέλγω, *fut.* ξω, mulceo, demulceo; *quasi* εἰς τὸ θέλειν ἄγω, impello 255
quocunque velim; *hinc* θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor, *Hymn. in Æsculap.* 4. *et* θελκτήριον, ίῦ, τὸ, illecebra, ξ. 215.

Κροσσὸς, ῦ, ὁ, fimbria, limbus, κρόσσαι, *metaph.* pinnæ murorum, 258
444. *hujus libri, aut* turrium, *ut hîc.*

Ἐπάλξις, εως, ἡ, propugnaculum muri; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

Μοχλεύω, *quod aliquando etiam* μοχλέω, *aliquando* μοχλόω, vectibus 259
avello, *vel* moveo; *à* μοχλὸς, ῦ, ὁ, vectis quod aliquid movetur; *ab* ὀχλεὺς, *idem; quod ab* ὀχλεύω, moveo.

Ἔχμα, τος, τὸ, retinaculum; *vel potiùs*, junctura, id, quo res duæ 260
cohærent, stabilimentum, φ. 259. *est* obstaculum; *idem* ὄχμα, τος, τὸ, *ab* ἔχομαι *vel ab* ἴσχω, teneo, detineo.

Φράσσω, *seu* φράττω, *fut.* ξω, sepio, munio, addenso. 263

Κιλευτιάω, *poët. pro* κελευτιάω, *metri gratiâ, idem quod* κελεύω, *à* κε- 265
λευστὴς, ῦ, ὁ, jussor, hortator.

Μεσήεις, εσσα, εν, *poët.* mediocris; *à* μέσος, η, ον, medius. 269

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, adhortator, objurgator, minax; *ab* ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, 273
ζ. 137. hortatio, comminatio; *ab* ὁμῦ, *et* κέκλομαι, *unde* ὁμοκλάω, β. 199. *seu* -έω, ο. 658. hortor vociferando, minaciter clamo, increpo.

Νιφάδες χιόνος, grumi nivis. *Vide* γ. 222. 278

Λωτόεις, εσσα, εν, loto abundans; *hinc* λωτόεντα, *et Attic.* λωτεῦντα, 283
sed Dor. λωτεῦντα· *à* λωτὸς, ῦ, ὁ, lotus, *arbor quædam, est et ex herbarum genere, ut antè*, β. 776.

285 Πλάζω, *per syncop. pro* πελάζω, appropinquo, accedo; *hinc* προσπλάζω, *pro* προσπελάζω, *idem ; à* πέλας, propè.

287 Πωτάομαι, *pro* ποτάομαι, volo, volito, *et metaph. de rebus quæ rapido cursu feruntur, tam inanimatis, quàm animatis dicitur ; à* πέτομαι, *idem.*

293 Εἵλιξ, *vel* ἕλιξ, κος, ἡ, circumvolutio, volumen; *capitur etiam adject. pro* intorto, *et* implicito; ἕλικες βόες, *dicuntur apud poëtas, vel* nigri, *vel* flexiles, *vel* à retortis cornibus, *vel* à crurum flexu, *vel quòd in* ἕλει τεθραμμέναι, quòd in paludibus et pascuis nutriantur, *ut grammatici annotant.*

295 Ἐξήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, extensus, extrinsecus obductus; *ab* ἐλαύνω, ductile opus facio.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ærarius, *vel* ferrarius; χάλκειος, εια, ειον, æreus, *à* χαλκὸς, ȣ̃, ὁ, æs. *Vide* α. 235.

297 Ῥάβδος, ȣ, ἡ, virga, bacillum; παρὰ τὸ ῥαβδίζειν, fuste percutio, *tunc acuitur ; vel,* παρὰ τὸ ποιεῖν ῥαδίως βαδίζειν, quòd gressum juvet, *et tunc circumflectitur. Eustath. est* in clypeis, suturæ in ambitu scuti, virgis similes, *ut hîc.*

301 Δόμος, ȣ, ὁ, domus, caula, *in specie, ut hîc.*

302 Βώτωρ, *idem quod* βωτὴρ, pastor; *à* βόσκω, pasco.

314 Πυροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignem ferens, *pro quo frequentiùs dicitur* πυρφόρος; *sed in hâc significatione non legitur apud Homer. à* πῦρ, ignis, *et* φέρω· *item,* triticum ferens, ferax; *à* πυρὸς, triticum; *pro* πυροφόρος, *in hâc significatione legitur, Od.* γ. 495. *et Hymn. in Apoll.* πυρηφόρος.

323 Ἀγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, *idem quod* ἀγήραος, *antè,* β. 447. senectutis expers. *Accusativus* ἀγήρω, *sine* ν *reperitur, et in masculino et fœminino ; aliquando etiam* ἀγήρων, *cum* ν *in neut.* ἀγήρον.

331 Πετεῶν, *Attic. pro* Πετεὼ· *à* Πετεὼς.

334 Ἀρὴν, *pro* ἀρὰν, *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *hîc,* noxa, damnum. *Vide* α. 10.

335 Ἀκόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, insatiabilis. *Vide* η. 117.

337 Βῶσας, *et* βώσομαι, *ac* βώσεσθαι, *apud poëtas sæpè reperiuntur pro* βοήσας, βοήσομαι, *et* βοήσεσθαι, *per contractionem facta ; hinc* βωστρέω, voco, *Od.* μ. 124.

340 Ἐπῴχετο, 3. *sing. imperf. ab* ἐποίχομαι· *quidam legunt* ἐπῴχατο, *quod si sic legendum, esset Ion.* ἐπῳγμένοι ἦσαν· *tertia plur. plusq. pass. verbi* ἐποίγω.

347 Ζαχρηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, validè, acriter, magno cum impetu irruens, et invadens; *à particulâ* ζα, *et* χράω, invado furiosè; *idem quod* ἐπιπίπτω.

380 Μάρμαρος, άρȣ, ὁ καὶ ἡ, albus, π. 735. *vel substantivè sumitur pro* μάρμαρος λίθος, *ut hîc ; à* μαρμαίρω, splendeo, rutilo: *nam quæ candicant, ea ex se splendorem vibrant : est et aliquando* marmor.

384 Ἀράσσω, *seu* ἀράττω, amputo, abscindo, *propriè,* διὰ τοῦ σιδήρȣ τέμνω· παρὰ τὸ ἄρης, ferrum.

385 Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator; παρὰ τοὺς ἄρνας, agnos; οἳ εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἅλλεσθαι ὥσπερ τὸν ἀέρα κυρίσσοντες, qui solent in caput desilire velut aërem cornibus impetentes, eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

Γυμνόω, *fut.* ώσω, denudo, spolio; *à* γυμνὸς, ἡ, ὸν, nudus; *sæpè sig-* 389
nificat apud Homer. inermem, nudum armis, π. 815. *dicitur* παρὰ τὸ
γυῖα μόνα ἔχειν, quòd solùm habeat corpus, qui nudus est.

Βραχίων, ονος, ὁ, brachium, lacertus; *quasi* βραχυκίων, *vel quòd sit*
βραχίων, *id est,* βραχύτερος τοῦ λοιποῦ μέρους τῶν χειρῶν, *quòd desinat ad*
manuum juncturam, iisque totis sit brevius.

Δηριάω, *f.* άσω, contendo, rixor, pugno, *à* δῆρις, εως, ἡ, contentio, 421
pugna, prælium; *hoc autem à* δαίρω, cædo, verbero, *vel à* δαίω, divi-
do; *est et* δηρίω, *vel* δηρίζω, ρ. 734. *et* δηρίνομαι, π. 756. *idem cum* δηριάω.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, communis, promiscuus; *à* ξυνὸς, ἡ, ὸν, communis, 422
ο. 193. *quod Atticum est, pro* κοινός.

Πτερόεις, εσσα, εν, volatilis, velox, levis, *ut hîc.* 426

Ἐῤῥάδαται, *et* ἐῤῥάδατο, *Ion. pro* ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, *et* ἦσαν, *3. pers. plur.* 431
præt. et plusquamperf. pass. ex tertiâ singulari ἔῤῥασται, *correptâ pri-*
mùm penultimâ auferendo σ· *deinde ante* τ *inserendo* δα· *à* ῥάζω, *idem*
quod ῥαίνω, *in hunc modum* ἀγωνίδαται, *et* ἀγωνίδατο, *ab* ἀγωνίζομαι·
κεχωρίδαται, *à* χωρίζομαι· πεφράδαται, *à* φράζομαι· ἐσκευάδαται, *à* σκευάζω,
et ὠνομάδαται, *ab* ὀνομάζομαι, *&c.*

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, mulier victum quærens nendo manibus; *à* χεὶρ, ma- 433
nus, *et* νέω, neo; χερνήτης, *masc. item generaliter,* manibus quæstum
faciens.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *aliquando* statera, libra, *ut hîc; et tum derivatur ab* 434
ἵστημι, appendo.

Ἰσάζω, adæquo; *ab* ἴσος, η, ον, æqualis; *est* ἰσόω *idem cum* ἰσάζω, 435
Odyss. 212.

Ὀχλίζω, *fut.* σω, moveo, *vel* vecte impello, *et* protrudo; *ab* ὀχλεύω, 448
idem; hinc ὀχλίσσεια, *aor. 1. opt. Æol. sed* ὀχλεῦνται, φ. 261. *ab* ὀχλέω,
turbo, commoveo, *ab* ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Ἔρυμαι, *per syncop. pro* ἐρύομαι, *apud poëtas,* custodio, servo, tueor, 454
et ἔρυσθαι, *pro* ἐρύεσθαι· εἴρυντο *pro* εἰρύοντο. *Vide* α. 239.

Δικλὶς, ίδος, ὁ, fores geminæ, portæ bifores, valvæ bifores, αἱ δὶς, 455
vel δίχοθεν κλειόμεναι· *à* δὶς, bis; *et* κλείω, claudo; *vel, à* κλεὶς, δὸς, ἡ,
clavis: *ut sit fores quæ binis clavibus obserantur.*

Ὀχεὺς, έως, ὁ, vectis; *ab* ἔχω· ὀχῆες ἐπημοιβοὶ, vectes proximi, adeò
ut sese invicem corroborent.

Ἐπιμοιβὸς, ἡ, ὸν, alternans; *ab* ἀμείβω, alterno.

Θαιρὸς, οῦ, ὁ, cardo; ἀπὸ τοῦ θέειν δι' αὐτοῦ τὴν θύραν, quòd super eo 459
porta ultro citroque eat.

Ἄλλυδις, alibi, aliò. 461

Ὑπώπια, *subintelligitur* καθ'· *ab* ὑπώπιον, aspectus; *quasi diceret,* 463
suboculare, pars quæ subjacet oculis.

Ἕεστο, *pro* εἷστο, *plusquamperf. pass. poët. longam vocalem in duas bre-* 464
ves solvendo; ab ἕω, induo.

Νόσφι θεῶν, exceptis diis. 466

Χύω, *et* χύνω, *idem cum* χέω, *a quo fit; à* χύω, *præt. pass.* κέχυμαι, 470
plusquamperf. ἐκεχύμην, *ablato augmento,* ἐχύμην· *unde* ἔχυντο, *et* ἐσέχυν-
το, *hîc.*

CLAVIS HOMERICA

IN N'. ILIADIS.

5 Ἀγχίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnam iniens, *pro quo ἀγχέμαχος usurpatur, euphoniæ gratiâ; ab ἀγχὶ, propè, et μάχομαι· est et ἀντιμαχετὴς, idem, β.* 604.

6 Γλακτόφαγος, *per syncop. pro γαλακτόφαγος,* ου, ὁ καὶ ἡ, lacte victitans: *à γάλα,* κτος, τὸ, lac, *et φάγω.*

Ἄβιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, cui non suppetunt ad victum necessaria; *ab α priv. item,* dives, longævus, *ut hîc; ab α epitat. et βίος,* ου, ὁ, vita: *est et ἄζιος,* valde robustus; *item,* non violentus; *à βία,* ας, ἡ, vis, robur, violentus impetus.

21 Λίμνη, ης, ἡ, mare, *sæpè ut hîc, propriè* stagnum, palus, lacus, *β.* 711. *παρὰ τὸ λίαν μένειν,* quia silet et consistit aqua in stagno.

23 Τιτύσκομαι, intensissimè dirigo; *dicitur in pass. voce aliquid τιτύσκεσθαι, expon.* paro, *ut hîc.*

27 Ἀτάλλω, *seu ἀττάλλω,* delicatè nutrio tanquam tenellum puerum, adolesco, cresco; *exponitur hîc,* exulto, lusito; *idem ἀτιτάλλω· ab ἀταλὸς,* ἡ, ὸν, tener, juvenilis, *quod à τὸ τλῆναι, cum α priv.*

28 Κευθμὸς, οῦ, ὁ, *seu κευθμὼν,* ῶνος, ὁ, locus qui aliquem occultat, latibulum; *est à κεύθω,* occulto, *pro quo etiam Æol. κευσμὸς· est et κεῦθος, idem, χ.* 482.

30 Διαίνω, humecto, irrigo; *παρὰ τὸν δία· ponitur enim ζεὺς, apud Græcos, pro* aëre, *ut et apud Latinos* sub dio, *sive* Jove frigido, *ut, τὰ ἐκ διὸς ὕδατα,* pluviales aquæ; *διαίνετο, 3. sing. imperf. pass.*

31 Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, saltus; *à σκαίρω,* salto, salio; *unde εὔσκαρθμος,* ου, ὁ καὶ ἡ, bene saltans; *item,* agilis, pernix.

37 Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infractus, infragilis; *ab α et ῥήγνυμι.*

Ἄλυτο, ου, ὁ καὶ ἡ, insolutus, insolubilis; *à λύω,* solvo.

40 Ἄμοτον, *hîc, adv.* perpetuò; *ab ἄμοτος,* ου, ὁ καὶ ἡ, *antè, δ.* 440.

41 Ἄβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, strepitum magnum edens, valde vociferans, multùm clamans: *quasi ἅμα βρόμῳ· à βρόμος,* ου, ὁ, fremitus ingens; *quod à βρέμω,* fremo, *et α epitat.*

Αὐΐαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, clamosus, valde resonans; *quasi ἅμα ἰαχῇ, vel* talem clamorem edens, qualem canes latrantes; *nam αὖ, αὖ, sunt voculæ fictitiæ ad imitationem latratûs canum.*

48 Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, horrendus, horribilis, dirus, tristificus, lethalis; *à κρύος,* εος, τὸ, frigus; *idem κρυόεις,* εσσα, εν, ε. 740.

53 Λυσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rabidus, furiosus, rabiosus: *à λύσσα,* ης, ἡ.

57 Ἐρωέω, *fut.* ήσω, *aliquando* inhibeo, repello, *ut hîc.*

Ὠκύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox, celer, citò permeans: *ab ὠκὺς,* εῖα, ὺ, *et πόρος,* ου, ὁ, transitus.

59 Σκηπάνιον, ίου, τὸ, *Ion.* -ήνιον, *Dor. σκαπάνιον,* sceptrum: *à σκήπτω,* innitor.

Κεκοπὼς, υῖα, ὸς, *præt. med. verbi* κόπτω· *aliquando* tundo, percutio, 60
pulso, ferio, *ut hîc.*

Ἴρηξ, *Ion. pro* ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter; παρὰ τῦ ἵεσθαι ῥᾷον, *id est,* φέ- 62
ρεσθαι, quòd pernicissima sit volucris.

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, valde altus, valde longus; *à* μῆκος, εος, τὸ, lon- 63
gitudo.

Ὄρνεον, έυ, τὸ, avis, ales; *ab* ὄρνις, ιθος, ὁ *vel* ἡ, *idem. Vide* β. 460. 64

Ἴχνιον, ίυ, τὸ, vestigium; *ab* ἴχνος, εος, τὸ, *Od.* ρ. 317. vestigium, *id* 71
est, ima pars pedis; *sed sæpissime capitur pro* vestigio, *id est,* signo
pedis incedentis; *exponitur pro* ipso pede, *vel pro* incessu, *ut hîc;*
παρὰ τὸ ἴσχειν ϗ συνέχειν ὅλον τὸν πόδα, quòd totum pedem complec-
tatur.

Μενοινώω, *pro* μενοινάω, valde cupio. 79

Τελευτάομαι, *fut.* ήσομαι, *aliquando* evenio, *ut hîc.* 100

Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, fugax; *à* φύζα, ης, ἡ, fuga. 102

Πάρδαλις, εως, ἡ, panthera; *à* πάρδος, ȣ, ὁ, pardus; *vel quasi* πρόαλις, 103
παρὰ τὸ προάλλεσθαι ϗ ἀτάκτως κινεῖσθαι, quòd saliat et inordinatè mo-
veat in gressu.

Ἤϊον, ȣ, τὸ, esca, viaticum; *ab* ἔω, eo; *alibi pro* paleis, *et* aceribus;
παρὰ τὸ ἰέναι ϗ φέρεσθαι ταχέως τὸ ἄχυρον.

Ἐπὶ χάρμη, *intellige* parati. 104

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, cessatio, negligentia; *à* μεθίημι. 108

Ἐτήτυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *idem quod* ἔτυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verus, *ex eoque fac-* 111
tum per epenthesin syllabæ τη· *neut. gen.* ἐτήτυμον, *adverbialiter usur-*
patur aliquando, ut hîc.

Ἀκεώμεθα, medeamur, 1. *plur. præs. subj. verbi* ἀκέομαι. 115

Λαοσσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui populum impellit, *aut* concitat, belli præses; 128
aliquando Martis epitheton, aliquando Minervæ, ut hîc; à λαὸς, ῦ, ὁ,
populus, *antè, et* σόος, impetus, *quod est à* σεύω· *est etiam* λαοσσόος, po-
pulum servans; *à* λαὸς, *et* σόω.

Φράσσω, *sive* φράττω, *fut.* ξω, sepio, munio; *item,* obstruo, obturo; 130
item, addenso, constipo, *ut hîc.*

Προθέλυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hîc,* crassus, densus. *Vide* ι. 507.

Ψαύω, *fut.* σω, contrecto, pervenio; *à* ψάω, appropinquo, accedo, 132
tango; *est etiam* ψάω, abstergo radendo, detergeo, in tenues partes
comminuo, uro, calefacio.

Πτύσσω, *fut.* ξω, *hîc,* ad hastas applicatur, quæ adeò flexibiles 134
sunt, ut duplicari videantur evibrando concussæ; ἐπτύσσοντο, 3. *plur.*
imperf. pass.

Πρȣ̃τυψαν, *Att. pro* προέτυψαν, priùs lacessebant. 135

Ὀλοίτροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pro quo* ὁλοοίτροχος, omni ex parte rotundus, 137
in modum rotæ; *ab* ὅλος, η, ον, *et* τρέχω· *aut ab* ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *secundum*
Eustath. et tum significat, perniciosus in currendo.

Στεφάνη, ης, ἡ, *aliquando dicitur* cacumen montis, *ut hîc.* 138

Ἀναθρώσκων, ȣσα, ον, insiliens, *part. præs. verbi* ἀναθρώσκω. 140

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minimè lubricus, tutus, qui non potest everti, 141
sine impedimento aliquid faciens: *à quo* ἀσφαλέως, *adverb. à* σφάλλω,
aliquando everto.

Ἔμπεδον, *adv. aliquando* constanter, continuò; *ut hîc.*

142 Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities, æquus campus; *ab* ἰσόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, planus *quod ab* ἴσος, η, ον, *et* πέδον, ου, τὸ, campus.

147 Ἀμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *epitheton hastæ*, quæ potest utrinque lædere γυῖον, membrum; *vel*, ὁ ἑκατέρωθεν γυῶσαι δυνάμενος, quæ utrinque claudos reddere potest, *vel* utrinque acutæ, *vel* titubantis, *et* trepidæ dum vibratur, *et quasi* claudicantis. *Vide* ἀμφιγυήεις, *epithet. Vulcani*, α. 606.

Σφείων, *poët. et Ion. pro* σφῶν.

152 Πυργηδὸν, *adv.* in modum turris. *Vide* γ. 153.

158 Κοῦφος, η, ον, levis, *id est*, non ponderosus, *vel* levis, *id est*, remissus, languidus; κοῦφα, *pro* κούφως.

Ὑπασπίδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, clypeo tectus; *ab* ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus; ὑπασπίδια, *adverb.*

Προποδίζω, *fut.* σω, procedo, progredior; *à* ποὺς, οδὸς, ὁ, pes.

162 Καυλὸς, οῦ, ὁ, caulis *item*, in hastâ ligni extremitas quæ cuspidi immittitur: in ense ea pars, quæ manubrio induitur, π. 338.

183 Ἀκοντίζω, *fut.* σω, jaculor, *id est*, peto telo, *seu* ferio: *sic sæpè regit genit. personæ, subauditâ præpos.* κατὰ, *ab* ἄκων, *pro* ἄκους, οντος, ὁ, telum.

184 Ἤλευα, *poët. et Æol. pro* ἤλευσα, *aorist.* 1. *act. est etiam in medio* ἠλευάμην, *pro* ἠλευσάμην, *ut* ἔχευα, ἔχευσα.

199 Ῥωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus; *à* ῥὼψ, πὸς, ὁ, virgultum; *à* ῥέπω, vergeo, propendeo.

200 Γαμψηλαὶ, ῶν, αἱ, malæ, *seu* maxillæ; *à* γαμψὸς, ἡ, ὸν, incurvus, inflexus, *pro* καμψὸς, *à* κάμπτω, flecto, incurvo; *hinc* γαμψώνυχες, π. 428.

201 Κορυστὴς, οῦ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator; *à* κορύσσω, δ. 424. *quòd à* κόρυς.

204 Σφαιρηδὸν, *adverb.* in modum pilulæ, instar globi; *à* σφαῖρα, ας, ἡ, sphera, globus; *item*, pila, *Odyss.* ζ. 100. *quod à* σπαίρω, *idem quod* σκαίρω, salto. *Sphærica sive rotunda sunt ad motum comparata, Harm.*

211 Νέον, *adverb.* nuper; *à* νέος, α, ον, novus.

212 Ἰγνύα, ας, ἡ, poples, *id est*, posterior pars genu.

225 Ἀναδύω, *fut.* ύσω, existo, emergo, sursum erumpo, recedo, *seu* retrocedo; ἀναδύομαι, *idem; item*, respuo, recuso, detrecto, fugio, ἀνδύεται *pro* ἀναδύεται.

233 Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludibrium; κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι, *id est*, laniari: *nam canes saturi cadaveris reliquiis illudunt;* μέλπομαι, ludo, tripudio. *Vide* μέλπω, α. 471.

237 Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, collatus, confertus, congestus; *à* σὺν, *et* φέρω.

239 Ἀμπόνον, *pro* ἀνὰ πόνον.

260 Δήω, invenio: *sed sæpiùs futuri habet significationem, ut hîc.*

265 Γανόω, *fut.* ώσω, lætitiâ afficio, splendeo; *à* γάνος, εος, τὸ, lætitia, splendor; *ut hîc.*

281 Μετοκλάζω, *fut.* σω, flexis genibus succumbo; *ab* ὀκλάζω, *idem; sed metaph.* labasco, succumbo, *vel* deficio.

Πατάσσω, *fut.* ξω, cum strepitu palpito; *item,* percutio, ferio; *hinc* 282
πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, fremitus.

Δαῒς, ΐδος, ἡ, fax accensa; *item,* pugna ardens; *in* δαῒ, *est apocope* 286
pro δαΐδι, *à* δαίω, uro; *sed* δαῖς, δαιτὸς, δαιτὶ, ἡ, epulum.

Χεῖρας ὄνοιτο, *intellige* quis. 287

Βλεῖμην, βλεῖο, βλεῖτο, *aor. 2. opt. med. verbi* βλῆμι, percutio; *à* βάλ- 288
λω, jacio.

Νηδὺς, ύος, ὁ, venter, cibi receptaculum, uterus, *ut* alvus, *Lat. pro* 290
utero *sumitur; dicitur* ἀπὸ τοῦ νηεῖν, quòd in ventrem cibus congeratur; *hinc* νηδύϊα, intestina, ϱ. 524.

'Οαριςὺς, ύος, ἡ, confabulatio, *propriè,* maris cum fœminâ; *sed in* 291
genere, pro quâcunque confabulatione, *vel* commercio *sumitur, ut hîc; ab* ὄαρ, ϱος, ἡ, conjux. *Vide* ε. 487.

Νηπύτιος, ία, ιον, infans, stultus; *à* νήπιος, ίου, *idem,* β. 38. 292

'Υπερφιάλως, *adv. aliquando pro* μεγάλως, ὑπερφυῶς. *Vide* γ. 106. 293

"Ελπομαι, *aliquando* existimo, puto, *ut hîc.* 309

Στάδιος, ία, ιον, stabilis, statarius; *hinc* ςαδίη μάχη, *vel* ὑσμίνη, stata- 314
ria pugna; *aliquando substantivum intelligitur, ut* η. 240. *ut hîc; ab* ἵςημι.

'Ελόωσι, *poët. pro* ἐλῶσι, *vel* ἐλάουσι· *ab* ἐλάω, *quo poëtæ pro* ἐλαύνω 315
utuntur, et præsenti pro futuro.

'Εσσεῖται, *poët. pro* ἐσεῖται, *hoc autem Doricè, pro* ἔσεται, *futur.* 1. 317
verbi εἰμὶ, *Dores enim fut. act. et med. circumflectunt.*

Δαλὸς, οῦ, ὁ, torris, κεκαυμένον ξύλον, *pro quo* δαυλὸς, *idem: à* δαίω, 320
uro.

'Ακτὴ, ῆς, ἡ, litus, fructus, *seu* fruges, *ut hîc. Vide* λ. 630. 322

Αὐτοςαδία, ας, ἡ, pugna stataria; *à* ςάδιος, stabilis. 325

Φθισίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perniciosus; *fit à* φθίω, *seu* φθίνω, corrumpo; 339
item, corrumpor, perdor, *et* βροτὸς, mortalis.

'Αμέρδω, *fut.* σω, privo visu, excæco; *item,* obscuro, obtundo, 340
fusco, perstringo visum; *et generaliter,* privo; ςερίσκω τοῦ μέρους, quocunque privo, π. 53. *ab* α *privat. et* μέρδω, intueor, *quod fit Doricè à* μερίζω.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper tersus, *vel* politus; *à* σμάω, *vel* σμήχω, 342
abstergo; *item,* purgo.

'Αμφὶς φρονεῖν, *id est,* διχονοεῖν, διχοφρονεῖν, dissentire, discordare. 345

'Υπεξαναδὺς, emersus; *ab* ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, *et* δῦμι. 352

'Αμφαδίην, *adv.* palam; *ab* ἀμφαδὸν. 356

Πεῖραρ, *vel* πεῖρας, ατος, τὸ, *idem cum* πέρας, τος, τὸ, finis, terminus, 359
limes, funis, *ut hîc.*

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, semicanus, qui medium canæ ætatis attigit; 361
à μέσος, η, ον, *et* πολιὸς, ὰ, ὸν.

"Ενδον ἐὼν, *aliquando* qui adest, *ut hîc.* 363

Αἰνίζομαι, *fut.* σομαι, idem quod αἰνέω, laudo; *aliquando* admi- 374
ror.

'Οπυίω, ineo, coëo; *exponitur,* uxorem habeo; -έμεν *pro* -ειν. 379

Συνώμεθα, 1. *pl. aor.* 2. *subjunct. à* σὺν, *et* ἵεμαι· συνίεμαι *hîc,* paciscor, 381
convenio.

382 Ἑεδνωτὴς, οῦ, ὁ, *pleonasm.* τοῦ ε, *pro* ἑδνωτὴς, socer, *id est,* qui filiam dat additâ dote; *ab* ἕδνα, dos, *pro quo* ἔεδνα, *idem; vel cum tenui,* ἔεδνα, *idem, Od.* α. 277.

384 Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, vindex, auxiliator; *ab* ἀμύνω· *aliquando* ulciscor.

388 Λαιμὸς, οῦ, ὁ, gutttur, gula; *à* λάω, λαύω· διὰ τὸ ἀπολαυστικὸν τοῦ πότου, quia fruitur cibis et potu.

389 Ἀχερωῒς, ίδος, ἡ, populus alba; *ab Acheronte denominari putatur. Ferunt Herculem, cùm adversus Cerberum progrederetur, consitam ad Acherontis ripas conspexisse arborem, quam secum reportavit, et* Ἀχερωΐδα *nuncupavit,* Coul.

390 Πίτυς, υος, ἡ, pinus; *à* πίπτω, cado.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, altus, excelsus; *à* βλώσκω, *fut.* σω, gradior, advenio; *vel quasi* ἄνω θρώσκω, sursum salio.

391 Νεηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recenter acutus; *ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis.

393 Βρύχω, *f.* ξω, frendeo, strideo; *sed* βρύκω, mordeo, rodo, devoro; *et* βρύω, *fut.* σω, scateo, pullulo, βεβρυχὼς, υῖα, ὸς, *part. præt. act.*

Δράσσω, *seu* ττω, *fut.* σω, prehendo manu, corripio; *hinc* δράγμα, ατος, τὸ, manipulus, λ. 69. κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης, *id est,* ἀπρὶξ ἐχόμενος τῆς γῆς, χερσὶν ἢ ὀδοῦσι, *Eustath.*

408 Ἑάλη, convolutus est, involvit se, occultavit se, contraxit se, *Attic. vel Ion. pro* ἥλη· *ab* εἷλον, *cujus aorist. pass. Ion.* ἄλην, *et pleonasm.* τοῦ ε, ἐάλην, *aut communiter* ἥλην, *et dialysi* ἐάλην· *unde et partic.* ἀλεὶς, εῖσα, ὲν, *secundum Phavorinum; aut ab* ἀλῶ, declino, vito, &c. *secundum Suidam, aut* ἑάλη, *per metaplasm. pro* ἑάλω, *quod est Attic. pro* ἥλων, *aor.* 2. *verbi* ἁλίσκω, capio.

409 Καρφαλέος, έα, έον, siccus, aridus; *à* κάρφω, *fut.* ψω, sicco, arefacio, *exponitur,* sordidum reddo; *pro* καρφαλέος, *legitur* καρχαλέος, φ. 541.

Ἐπίθρεξας, ασα, αν, *part. aorist.* 1. *verbi* ἐπιτρέχω, percurro; *item,* per summas partes curro, incurro, incurso, attingo, supervolo, *ut hîc: nam* τρέχω *habet duo fut.* δραμοῦμαι, *et* θρέξομαι.

414 Ἄτιτος, ίτου, ὁ καὶ ἡ, inultus; *à* τίω.

416 Πομπὸς, οῦ, ὁ, qui aliquem deducit, *seu* transmittit, comes; *à* πέμπω, mitto. *Vide* ζ. 171.

435 Πεδάω, *fut.* ήσω, pedicis vincio; *à* πέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum pedum; *à* πoῦς, *et* δέω, ligo.

436 Ἀλέασθαι, *sæpè pro* ἀλεύασθαι, *aor.* 1. *ab* ἀλεύω· *vel est infin. ab* ἀλέαμαι, *ab* ἀλέω, vito.

437 Ὑψιπέτηλος, folia in cacumine gerens; *item,* altus, excelsus, *ut hîc; à* πέταλον, ου, τὸ, *Ionicè* πέτηλον, folium, *propriè,* quod est in amplitudine expansum; *quod à* πετάω, pando.

441 Ἐρέικω, frango, contundo, scindo; *idem quod* ῥήσσω.

442 Ἐπεπήγει, 3. *sing. præt. plusq. med. à* πήγνυμι, *vel* πήσσω, figo.

443 Οὐρίαχος, ου, ὁ, *idem quod* σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ferrum quo ima hastilis pars præfixa est; *ab* οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda: *quasi* οὐρὰ τοῦ δόρατος· οὐρὰ, cauda, *tribuitur omnibus irrationalibus, avibus exceptis, et quibusdam inanimatis; in agmine,* extremumagmen, navis *quoque* prora οὐρὰ *dicitur.*

῾Εταιρίζω, *fut.* σω, sodalis fio; ἑταιρίζομαι, associo mihi; *ab* ἑταῖρος, ου, ὁ, socius; *pro* ἑταιρίζω. 456

Δοάσσατο, *secundum quosdam, pro* δοιάσατο, *detracto* ι, *et geminato* σ· ἀ δοιάζω, dubito, consulto, delibero; *secundum alios, pro* ἐδοξάσατο; ξ *exempto, et Æolicè* σ *geminato;* ἀ δοξάζω, existimo; *est et* δοάσσεται *in futuro,* ψ. 339. 458

Pro γενοίμην, *et* 1. *plur.* γενοίμεθα, *poëtæ et Iones dicunt* γεγενοίμην, *et* γεγενοίμεθα. 485

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen; ἀ βόω, *seu* βόσκω, pasco. 493

Κραδάω, *aliquando* vibro, quatio: *à quo* κραδαίνω, *idem;* ἀ κράδη, ης, ἡ, ramus ficulnus, folium ficulnum, *aut* quodvis folium. 504

῎Εντερον, ου, τὸ, intestinum; *ab* ἐντὸς, intus, intrà. 507

Βάδην, gradatim, pedetentim, lento gradu; ἀ βαίνω. 516

Πέπυστο, *pro* ἐπέπυστο, *detractione augmenti,* 3. *sing. plusq. perf. pass.* ἀ πυνθάνομαι, audio. 521

Βριήπυος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehementer clamans, *Martis epithet. quasi* βριαρῶς ἠπύων· ἠπύω, sono, clamo, *pro* ἀπύω, *idem.*

Βόμβος, ου, ὁ, bombus, sonus, quem edunt apes; *hinc* βομβέω *fit per onomatop. à literâ* β, *transfertur autem ad alios sonos, ut hîc.* 530

Νεούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recèns vulneratus, *seu* ictus; ἀ νέος, α, ον, *et* οὐτάω. 539

῾Εάφθην, *Ionicâ dialysi pro* εἵφθην, *aor.* 1. *pass. ab* ἕπομαι, sequor; *est etiam* ἑάφθην, *pro* ἥφθην, *poët. ab* ἅπτομαι· *sed hoc ab* ἕπομαι. 543

Θυμοραιστὴς, οῦ, ὁ, animum destruens; ἀ ῥαίω, destruo; θυμοραϊστὴς, *poët. dialysi.* 544

Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena: *metaphor.* φλέβες ὑδάτων, venæ aquarum; *dicitur* ἀπὸ τοῦ καυματωδέστατον φλεγμὸν περιέχειν, quòd calidissimum humorem contineat, *nempe,* sanguinem. 546

᾽Αμενηνόω, *fut.* ώσω, imbecillum reddo; *ab* ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, imbecillus, invalidus: *idem* ἀμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ab* α *priv. et* μένος. *Vide* ε. 887. 562

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, cujus setæ cyanum referunt, crines cæruleos, *vel* nigricantes habens; ἀ κύανος, ου, *et* χαίτη, ης, ἡ. 563

Σκῶλος, ου, ὁ, spinæ genus, quòd in igne versatum et candefactum validius evadit; *aliquando* spinæ species, quem rustici ubi exacuerunt, et igne versarunt, teli loco usurpant: *accipitur pro* ligno, *aut* spinâ acutâ. *Metaphoricè* impedimentum: *sed tum potiùs* σκῶλον· ἀ σκέλλω, arefacio. 564

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen; *in plur.* pudenda: *est et* αἰδοῖος, οῖα, οῖον, venerandus; *ab* αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, pudor, reverentia, inguen. 568

῎Αρης, εος, ὁ, Mars, bellum, *hîc,* vulnus, plaga. 569

῎Ιλλω, oculis conniveo, vincio, constringo; *hinc* ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum contortum, *seu* contorquendo factum; ἀπὸ τοῦ εἱλεῖν. 572

᾽Αράττω, *fut.* ξω, abscindo, amputo, pullo, tundo, illido. *Metaphoricè de* verbis probrosis *dicitur; dicitur* ῥάσσω *pro eodem.* 577

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, *id est,* instrumentum, quo semen à pulvere et acerbius repurgatur; ἀ πτύω, *fut.* σω, spuo, *metaph.* contemno, *poët.* πτυόφι, *abjecto* ν· *at in* ος, *quintæ,* ος *vertitur in* ες, *ut* στῆθος, στήθεσφι· ὄχος, ὄχεσφι, *ut antè dictum est.* 588

589 Κύαμος, ου, ὁ, faba; *παρὰ τὸ κύειν ἅμα*, quòd simul concipiantur et crescant.

Ἐρέβινθος, ου, ὁ, cicer: *ab ὄροβος, ου, ὁ*, ervum, legumen.

590 *Λικμητὴρ, ῆρος, et λικμητὴς, οῦ, ὁ*, ventilator, qui vanno frumentum purgat; *à λικμὸς, οῦ, ὁ*, ventilabrum.

595 Ἐλήλατο, infixa erat; *3. sing. plusq. perf. Att. pro ἤλατο, ab ἐλαύνω.*

599 Ἄωτον, ου, τὸ, flos; *per metaph.* præstantissimum rei cujuslibet, *ut οἰὸς, ἄωτον· sumitur et pro ἔριον, ου, τὸ*, lana *tantùm, ut hîc. Vide ι. 557.*

600 Σφενδόνη, ης, ἡ, funda: *est et* ornamentum quoddam muliebre; *à σπεύδω, quia funda lapidem fortiùs et citiùs manu propellit.*

612 Ἀξίνη, ης, ἡ, securis; *ab ἄγω*, frango.

Ἐλάϊνος, η, ον, olivâ arbore factus, oleaginus; *ab ἐλαία, ας, ἡ*, olea; *fructus ejusdem.*

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium, *seu* capulus bipennis; *à πέλεκυς, εως, ὁ*, securis.

616 Ληκέω, *fut.* ήσω, sono, crepo, *aor. 2. ἔλακον, præt. med. λέλακα.*

625 Ξείνιος, *pro ξένιος*, hospitalis, ad hospites *seu* peregrinos pertinens.

637 Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio; *ab ὀρχέομαι*, salto, tripudio.

652 Ἐξεπέρησεν, trajecit, *3. sing. aor. 1. verbi ἐκπεράω.*

654 Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis.

655 Ταθεὶς, εῖσα, ὲν, *partic. aorist. 1. pass. ἐτάθην, ex τείνω, præt. perf. τέτακα.*

669 Θωὴ, ῆς, ἡ, mulcta, damnum alicui impositum; *fit ab inusitato θῶ, quod exponitur ζημιῶ*

671 Γναθμὸς, οῦ, ὁ, mala, maxilla; *à γνάθος, ου, ἡ, idem, Hymn. in Fornac.* 13. *interjecto μ.*

683 Χθαμαλὸς, ἡ, ὸν, *pleonasmo τοῦ θ, pro χαμαλὸς*, humilis, depressus, non multum à terrâ assurgens, non altus; *χαμαὶ*, humi, in terrâ.

686 *Φαιδιμόεις, εσσα, εν, et φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ*, illustris; *à φαιδρὸς, ὰ, ὸν*, hilaris, alacer.

703 Νέον, τὸ, *Ion. νεῖον*, novale; *item, adverb.* recenter; *à νέος, α, ον*, novus, utroque modo.

705 Κηκίω, salio, cum saltu sursum feror, perrumpo: *ex κίω, per redupl. ἀνακηκίω, idem.*

708 Ὦλξ, *per syncopen pro ὤλαξ, quod fit Doricè pro αὖλαξ, κος, ἡ*, sulcus.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas; *à τέλος, εος, τὸ, per metath. et addito ν, ut τέλσον ἀρούρης*, ima tellus, *ut hîc.*

728 Περιΐδμεναι, *per syncop. pro περιϊδέμεναι· hoc autem Doricè et Atticè, pro περιϊδεῖν· à περιείδω*, scire suprà, scire plusquam, excellere; *ab εἴδω*, scio.

731 Ὀρχεστὺς, ύος, ἡ, saltandi ars, saltatio; *ab ὀρχέομαι.*

737 Κατὰ *cum accus. aliquando* trans, *ut hîc, κατὰ τεῖχος.*

747 Ἔχω, *hîc, pro ἀπέχω*, abstineo, absisto, cesso.

761 Ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, interitui non obnoxius; *ab α privat. et ὄλεθρος, ου, ἡ*, pernicies, exitium; *quod ab ὄλλυμι· ἀνόλεθρος pro eodem.*

769 Γυναικομανής, έος, ὁ καὶ ἡ, mulierum amore insanus; *à γυνὴ, et μαίνομαι*, insanio; *γυναιμανὴς, idem.*

Σῶς, *idem quod* σόος, *ex quo contrahitur ; et ex* σῶς, *per dialys.* σάος, *secundum alios ;* σῶς *contrahitur ex* σάος, *significat aliquando* integer, perfectus ; νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος, nunc in totum es perditus. 773

Ἐρωέω, *fut.* ήσω, *hîc*, cesso. 776

Μέλλω, *aliquando* debeo, *ut hîc.* 777

Φλάζω, stultè *et* inarticulatè loquor, ferveo, æstuo, *ut hîc ; hinc* παφλάζω, *idem, id est,* ferveo: *propriè dictum de* maris æstu. 798

Φαληριάω, albesco spumâ; *à* φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, spumeus, *à* φαλὸς, ὴ, ὸν, splendidus, albus.

Ἐπὶ ἄλλα, *intellige* sequuntur. 799

Φθαίην, *aor.* 2. *optat. à* φθάνω, prævenio, assequor. 815

Κονίω, *vel* κονίζω, pulvere impleo, pulverem excito ; *à* κόνις, pulvis. 820

Βουγαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui valde se jactat; *à* γαίω, glorior, jacto. 824

Πεφήσεαι, *Ion. pro* πεφήσῃ· *à* φάω, interficio. 829

Ταλάω, *fut.* ήσω, audeo, sustineo; *idem* τλάω· *unde* τλῆμι, *idem.*

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus, suavis, tener; *à* λείριον, ου, τὸ, lilium. 830

CLAVIS HOMERICA

IN Ξ' ILIADIS.

ΦΡΑ'ΖΕΟ, *hîc,* vide, considera.

Λοετρὸν, *pro* λοῦτρον, *dialysi diphthongi, plerumque* illa aqua quæ 3
lavationi paratur, lavacrum; *item,* balneum; *à* λούω, lavo; *hinc* λοε- 6
τροχόος, ου, ὁ καὶ ἡ, aptus ad lavacrum, *vel* lavandum, σ. 346.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, specula, *hîc ;* locus e quo circumjacentia lustrantur oculis, *ex* ὤψ, oculus; *propriè,* ipsa circumspiciendi actio, cura. 8

Ἐρέριπτο, *pro* ἐρήριπτο, eversus est, 3. *sing. præt. plusq. perf. pass. verbi* ἐρείπω, *habet reduplicationem Atticam duarum initialium literarum, et dialysin diphthongi, quæ erat in penultimâ ; secundum quosdam à* ῥίπτω, projicio, præcipitem do, *cujus præt. act.* ῥέριφα, *pro* ἔῤῥιφα, *pass.* ῥέριμμαι, *pro* ἔῤῥιμμαι, *plusq.* ἐρερίμμην, ψο, πτο, *pro* ἐῤῥιπτο. 15

Πορφύρω, purpureo colore perfundo; *item aliquando neutraliter,* purpureo colore rubeo, *vel* nigro, *ut hîc ; à* πορφύρα, ας, ἡ.

Κωφὸς, ὴ, ὸν, *hîc,* tacitus, nullum edens strepitum. *Vide* λ. 390. 16

Ὄσσομαι, video, prævideo, præsentio, *factum per Æolicam mutationem ex* ὄπτομαι. *ut* πέσσω, *ex* πέπτω· *est etiam* ὄσσομαι, auguror, *ex* ὄσσα, ης, ἡ, vox; *item,* omen. 17

Αὔτως, in eodem statu; *aliquando* temerè, frustra. 18

Οὐδετέρωσε, neutram in partem; ὀυδετέρωθεν, neutrâ ex parte; *ab* ὀυδετέρως, neutro modo, *vel* genere, *ab* οὐδέτερος, *seu* οὐθέκερος, *pro* οὐδὲ ἕτερος, neuter.

21 Ταχύπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeres equuleos habens; *item*, rei equestris peritus, *vel* bellicosus, *ut semper apud Homer. à* ταχὺς, *et* πῶλος.

34 Χαδέειν, *Ion. pro* χαδεῖν, *aor. 2. infin. act. à* χάζω, recedo, capax sum.

35 Πρόκροσσαι νῆες, *dicuntur* aliæ post alias, *seu* super alias in continuâ serie; *à* κροσσὸς, οῦ, ὁ, fimbria; *vel* κροσσαὶ, scalæ.

36 Ἄκρα, ας, ἡ, *substant.* summitas, culmen, fastigium; *item*, cacumen montis; *item*, promontorium, *ut hîc.*

37 Ὀψέιω, videre cupio, desidero; *ab* ὄπτομαι.

53 Ἕτοιμος, *et Atticè* ἑτοῖμος, ου, ὁ καὶ ἡ, paratus, promptus; qui ad manum est, manifestus, minimè dubius, *ut hîc. Vide* α. 117.

55 Ἐπεπίθμεν, *pro* ἐπεποίθειμεν, *plusquamperf. med. verbi* πείθω, *quo tempore significat*, fretus sum, confido, spero.

77 Ὁρμίζω, *fut.* σω, naves in stationem subduco; *item*, navem stabilio; *ab* ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.

78 Ἀβρότη, ης, nox: *sæpè jungitur cum* νύξ. *Vide* κ. 65.

80 Νέμεσις, εως, ἡ, *aliquando* reprehensio justa, quod reprehensione dignum est.

84 Ἀεικέλιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ignavus, vilis, contemptus; *propriè idem quod* ἀεικὴς, non consentaneus, α. 341.

86 Τολυπεύω, *fut.* σω, glomero, nexo, fabricor, machinor, ad finem perduco; *à* τολύπη, ης, ἡ, lana carpta.

92 Ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *hîc*, sanus, consentaneus. *Vide* ε. 326.

98 Εὐκτὸς, ἡ, ὸν, optabilis, optandus; *ab* εὔχομαι.

101 Ἀποπτανέουσι, respicient ad, *ab* ἀπὸ, *aliquando significante* rursum *in compositione, et* ὀπτάνω, video, cerno: *aut* ἀποπτανέουσι, avolabunt, *scilicet fugientes; à* πταίνω, *quod est ab* ἵπτημι, *secundum Phavorinum.*

104 Καθικνέομαι, tango, contingo; *item*, ferio, percutio; *fut.* ἵξομαι, *aor. 2. med.* ἱκόμην· *ab* ἵκομαι, *2. perf.* ἷκου, *Ion.* ἵκεο, *aor. 2.*

108 Ἄσμενος, ένη, ενον, gaudens, gratus, libens; *ab* ἥδω, *cujus præt. pass.* ἥσμαι, *à quo* ἄσμενος· *comparat.* ἀσμενέστερος, *pro* ἀσμενώτερος· *superlat.* ἀσμενέστατος, *pro* ἀσμενώτατος.

110 Ματεύω, *fut.* σω, quæro, inquiro, indago; *à* μαστεύω, *idem, per ellipsin literæ* σ. *à* μαντεύω, oraculum consulo; *aut à* μάω, *aliquando* quæro, *inquit Eustath.*

111 Ἀγάζομαι, *fut.* σομαι, *hîc*, succenseo, vitupero, invideo.

123 Ὄρχος, ου, ὁ, plantarum series; *item*, hortus; *item*, ὄρχατος, ου, ὁ, βόθρος εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ, fovea in quam plantæ immittuntur; *ab* ὀρύσσω, fodio.

127 Πεφασμένος, η, ον, *part. præt. pass. à* φάω, dico.

130 Ἄρηται, *aor. subjunct. ab* αἴρω, *aliquando* capio, sumo.

132 Ἀφεστᾶσι, cessant; *ab* ἑστᾶσι, *quod est ab* ἕστημι· *nam aliquando per* ε *reduplicatur; unde etiam* ἕσταμεν, *et optat.* ἑσταίην, *et infin.* ἑστάναι· *vel est* ἀφεστᾶσι, *pro* ἀφεστήκασι, *ut* ἀφέστατε, *pro* ἀφεστήκατε, *præt. perf.*

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, deformis, *per syncop. pro* σιπαλὸς, *idem ; hinc* σιφλόω, 142
fut. ώσω, deformem reddo, ignominiam affero, debilito ; σιφλώσειε, 3. *sing. aor.* 1. *Æol.*

Ῥίον, ου, τὸ, montis cacumen ; *item* promontorium. 154

Παραδραθέειν, concumbere ; *à* παραδαρθάνω, *à* δαρθάνω, dormio ; *quod* 163
mutuatur sua tempora à δαρθέω· *sed in fut.* 2. *transpositis literis* δραδῶ, *ut* πέρθω, πραθῶ.

Χροΐα, *inserto* ι *pro* χρόα, ας, ἡ, color ; *item*, pulchritudo. 164

Ἐπῆρσεν, *ab* ἐπάρω, *cujus futurum Æol. est* ἐπάρσω, *ab* ἄρω, apto. 167

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *hîc*, postis. *Vide* β. 470.

Ἑδανὸς, ἡ, ὸν, suavis, *ab* ἡδὺς, εῖα, ὺ, *idem, per systolen literæ* η. 172

Τεθυωμένος, η, ον, *à* θυόω, odore jucundum reddo ; *quod à* θύω.

Πέκω, *et* πείκω, *fut.* ξω, pecto. 176

Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula, *ab* ἐνίημι, injicio ; διὰ τὸ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις. 180

Ἕρμα, ατος, τὸ, inauris, *hîc ; ab* ἔρω, necto : *quia inaures innectuntur auribus ; cùm* fulcrum *significat, fit per sync. pro* ἔρεισμα, *ab* ἐρείδω, figo. 182

Λοβὸς, οῦ, ὁ, ima auris pars, *et* carnosa ; ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, *quòd ea pars soleat apprehendi, quum quis admonetur.*

Τρίγληνος, ήνου, ὁ καὶ ἡ, tres habens pupillas, *vel* habens in modum 183
trium pupillarum ; *à* γλήνη, pupilla. Ἕρματα τρίγληνα, *id est*, τρίκορα, ἔχοντα τρεῖς κόρας, triplicem pupillæ formam habentes ; *vel* πολλῆς θέας ἄξια, ἀξιθέατα, visu et spectaculo digna ; *vel*, τρίκωλα καὶ τριπρόσωπα, trilatera et triplici aspectu ; *vel*, πολλῶν κοσμίων ἄξια· γληνέα *enim dicuntur* τὰ κόσμια.

Μορόεις, εσσα, εν, fatalis, exitiosus, multo labore confectus ; *à* μόρος, ου, ὁ, portio, fatum exitiale.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta : *quasi* καρήδεμνον, *seu* δέμα τοῦ κάρη, *aliquando* 184
urbium mœnia, *seu* murorum pinnæ, *ut* π. 100. *est etiam* operculum doliorum, *aut* similium vasorum, *Odyss.* γ. 39.

Ἀρνέομαι, *fut.* ήσομαι, recuso, nego ; ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ 191
παραιτήσει, à tollendis manibus cùm aliquid abnuimus et recusamus.

Ὁμόω, *fut.* σω, unio, coïre facio ; ὁμόομαι, coëo. 209

Ἀγκοίνη, ης, ἡ, *poët.* ulna : *ex* ἀγκὼν, *quasi* ἀγκώνη, *mutato* ω *in* οι. 213

Ἰαύω, *hîc*, dormio, cubo. *Vide* ι. 325.

Ἱμὰς, *gen.* αντος, ὁ, cingulum. 214

Θελκτήριον, ίου, τὸ, illecebra ; *à* θέλγω, mulceo, delinio ; θελκτὴρ, ῆρος, 215
ὁ, delinitor, *Hymn. in Æsculap.* 4.

Τῆ, *pro* τάε, cape ; *à* τάω· *vel pro* τῆθι, *per apocopen* τῆμι, capio : *ut* τλῆ, *pro* τλῆθι, capio.

Ξυμβάλλειν, obviàm ire ; ξύμβλητο, *pro* συνεβέβλητο, 3. *sing. plusq.* 231
perf. pass.

Εἰδέω χάριν, habebo gratiam ; γνώσομαι καὶ προσομολογήσω σοι χάριν. 235

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum, *à* θράω, sedeo. 240

Ὅτε μὴ, nisi, *pro* εἰ μή. 248

Ἐπινύσσω, *fut.* ξω, admoveo, impello ; *à* νύσσω, *idem.* 249

Μήσαο, struebas, *Ion. pro* ἐμήσω, 2. *sing. aor.* 1. *med. verbi* μήδομαι. 253

Ἀήτης, ου, ὁ, ventus, flatus ; *ab* ἄω, spiro. 254

257 Ῥιπτάζω, *fut.* σω, jacto, conturbo, præcipitem do; *à* ῥίπτω, *idem.*

258 Ἄϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo nihil sciri potest; *ab* ἴσημι, scio; *hinc* ἀϊστόω, *fut.* ώσω, memoriam alicujus amitto; ἀϊστώθησαν, evanuerunt, *Od.* κ. 259.

259 Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor, *Hymn. in Nept.* 5. δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix; *à* δαμάω.

261 Ἄζετο, verberatur, 3. *sing. imperf. Ion. verbi* ἄζομαι.

Ἀποθύμιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo; *ab* ἀπὸ, *et* θυμὸς, οῦ, ὁ, mens: *quasi diversum à mente.*

269 Ἐέλδεαι, cupis, 2. *sing. præs. verbi* ἐέλδομαι, *poët. pro* ἔλδομαι.

271 Ἀάατος, *per duplicem privationem, vel per pleonasmum* τοῦ α. valde noxius, *et* innoxius: ἀάατον στυγὸς ὕδωρ, *id est,* ἀβλαβὲς τοῖς εὐορκοῖς, vera jurantibus innoxia; *sed* πολυβλαβὲς τοῖς ἐπιορκοῖς, perjuris exitiosa; *ab* α *priv. et* ἄω, *vel* ἄτω, *id est,* βλάπτω· *ab* ἀτάω, lædo, noceo.

289 Εἰλάτινος, *pro* ἐλάτινος, ίνη, ινον, *poët.* abiegnus; *ab* ἐλάτη, ης, ἡ, abies.

294 Ὡς, *aliquando significat* simul atque, *et sæpè geminatur, ut hîc.*

307 Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema pars montis; *à* πρυμνὸς, ὴ, ὸν, extremus, *et* ὄρος, εος, τὸ, *idem.*

308 Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, *tam de* mari, *quàm de* terrâ *dicitur; quòd utraque animalia nutriat:* τραφερὴ, terra arida, continens; *à* τρέφω, nutrio.

314 Τραπείομεν, *Ion. et poët. pro* τραπῶμεν, *aor.* 2. *pass. subj.* ῶ *circumflex. resoluto in* εω, *deinde* ο *pro* ω *per systolen, et* ι *inserto metri causâ;* *à* τρέπω, *faciente fut.* 2. *act.* τραπῶ.

317 Ἠρασάμην, dilexi, 1. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἐράομαι.

Κείω, jacere, *vel* decumbere cupio, dormiturus sum; *à* κεῖμαι, jaceo; κίων, ουσα, ον, *part. aor.* 2.

Εὔαδε, *pro* ἔαδε, *pleonasmo* τοῦ υ· *quod est pro* ἕαδε, *mutato spiritu; hoc autem factum est per resolutionem Ion. ex* ἧδε, *aor.* 2. *verbi* ἀνδάνω *seu* ἅδω.

342 Δείδιθι, *pro* δέδιθι, 2. *sing. imperat. à* δείδω· *factum ex* δέδιε, *aut à* δέδιμι.

344 Διαδέρκω, perspicio, transpicio, *aor.* 2. ἔδρακον· *à* δέρκω.

347 Νεοθαλὴς, *et* νεοθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nupèr virens, qui noviter pullulavit; *item,* recens; *à* νέος, *et* θάλλω.

348 Ἐέρση, *pleonasmo poët.* τοῦ ε, *pro* ἔρση, ης, ἡ, ros; *unde* ἐρσήεις, εσσα, εν, roscidus.

349 Ὑάκινθος, ου, ὁ, *vel* ἡ, hyacinthus, *nomen herbæ et floris.*

351 Στιλπνὸς, ὴ, ὸν, lucens, *à* στίλβω, splendeo.

359 Κῶμα, ατος, τὸ, altus somnus, *per syncop. pro* κοίμημα· *à* κοιμάω, dormio; *vel, secundum quosdam, ab inusitato* κῶ, *pro* κεῖμαι, *secundum alios, à* κωμάζω, lascivè *et* petulanter epulor; *quia* κωμάζοντες *facilè in* κῶμα *decidunt.*

360 Παρήπαφεν, decepit, *aor.* 2. *verbi* παραφάω.

363 Προθορὼν, prosiliens; *à* θόρω, *seu* θορέω, insilio.

372 Πάναιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus lucidus, splendidus; *à* πᾶς, *et* αἴθω.

Μίγνυμι, *fut.* ξω, *aliquando dicitur de* præliantibus, *ut hîc ; δαῒ λευ-* 386
γαλέῃ, congredi, *vel* misceri in pugnâ perniciosâ, *μιγῆναι, a.* 2. *inf. p.*

Κλύζω, *fut.* σω, abluo, murmuro instar aquæ, mundo, *ut hîc, hinc* 392
κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, *Odyss.* μ. 421.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor, crepitus ; *ἀ βρέμω, unde etiam βρομέω,* 396
idem, π. 642.

Ἀγχύθι, *idem quod ἀγχοῦ, vel ἀγχί.* 412

Στρόμβος, ου, ὁ, trochus, turbo, *idem quod στρόβιλος, ἀ στροβέω,* circum- 413
ago, torqueo : *hoc autem ἀ στρέφω,* verto.

Ἀπέμεσσε, evomuit ; *ab* ἐμέω, vomo. 437

Πλῆτο, *pro πέπλητο, vel ἐπέπλητο, plusq. perf. pass. verbi πλάω· per* 438
syncop. pro πελάω, appropinquo ; πλῆτο χθονὶ, *id est,* ἐπεπέλαστο, appro-
pinquavit ad terram.

Κατίμεν, descendere, *Ion. pro* κατιέναι, *præs. inf. verbi* καθίημι. 457

Λικριφὶς, *adv.* obliquè ; *ἀ* λέχριος, ία, ιον, obliquus. 463

Συνεοχμὸς, οῦ, ὁ, *pleonasmo Att.* τοῦ ε, *pro* συνοχμὸς· *idem quod* συνοχὴ, 465
ῆς, ἡ, junctura, commissura, qua duo inter se coëunt, et continuâ
quâdam cohærentiâ copulantur ; *ἀ* συνέχω.

Ἀστράγαλος, γάλου, ὁ, vertebra, ossiculum tali ; παρὰ τὸ ἀστραβῆ καὶ ὀρθὴν 466
φυλάττειν τὴν βάσιν, quòd facit ut gressus sit rectus, et non tortus.

Βεβαὼς, υῖα, ὸς, stans ; *ἀ* βάω, gradior ; *quod ἀ βαίνω· aut βεβαὼς,* 477
Ion. pro βεβακὼς, quod pro βεβηκὼς, ut βεβάασι, pro βεβήκασι, β. 134. *et*
βεβάμεν, ρ. 359.

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, propulsator ; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vis. 485

Κώδεια, *et* κωδία, ας, ἡ, caput papaveris, globulus, caput, *ut hîc ; ἀ* 499
κῶμα, ατος, τὸ, sopor ; *quia qui papaver degustârant, somnolenti sunt.*

Ἀνδραγρία, ων, τὰ, spolia detracta homini qui in prœlio occubuit ; 509
ab ἀνὴρ, *et* ἄγρα, præda.

CLAVIS HOMERICA

IN O'. ILIADIS.

Ἀπινύσσω, desipio ; *item,* efflo, exspiro ; *ἀ* πινύω, moneo, *ἀ* πνύ- 10
μι, sapio ; *propriè idem quod* πνέω.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, malorum machinatio, *vel* consutura, insidiæ ; *ἀ* 16
κακὸς, *et* ἐῤῥάφην, *ἀ* ῥάπτω, consuo.

Μέμνῃ, *contract. Atticè ex* μέμνεαι, ε *et* α *coalescentibus in* η, *et* ι *sub-*
scripto : hoc autem per systolen, pro μέμνηαι, *quod est Ion. pro* μέμνη-
σαι, *secunda pers. perf. verbi* μνάομαι.

Ἄκμονας, incudes, *ab* ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *per syncop. pro* ἀκάμων· 19
ἀ κάμνω, fatigor, *quòd nullis ictibus fatigetur ; hinc* ἀκμόθετον, ου, τὸ,
σ. 410. locus ubi ἄκμων τίθεται, ubi reponitur incus.

Ἰάλλω, *hîc*, includo, ligo. *Vide* θ. 300.

22 Τεταγὼν, *pro* ταγὼν, *Ion. anadiplasiasmo, aor.* 2. *à* τάζω, *significante idem quod* λαμβάνω.

Βηλος, ου, ὁ, cœlum, *propriè*, limen domûs, α. 591. cœlum *est* βηλὸς, *quòd illic dii et astra gradiantur.*

24 Ὀλιγοπελέω, *idem* ὀλιγηπελέω, parva res sum, infirmus sum, sum ferè mortuus; *à* πέλω, sum, *et* ὀλίγος.

25 Ἀζηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *aliquando* continuus; *quasi* ἀδιεχὴς, ὁ μὴ διεχής· *vel* ἄδην ἔχων. *Vide* δ. 435.

27 Πεπιθὼν, *pro* πιθὼν, *ut* τεταγὼν, *paulò antè.*

31 Ἀπολλήξῃς, desistas, *pro* ἀπολήξῃς, 2. *sing. fut. verbi* ἀπολήγω.

36 Ἴςω, sciat, *per syncop. pro* ἰσάτω· *sic etiam* ἴςων, *pro* ἰσάτων.

37 Καταλείβω, effundo; *idem* κατείβω· καταλείβομαι, *et* κατείβομαι, diffluo, distillo, εἴβω *autem est Æolicè et Ionicè* λείβω.

86 Δεικανάομαι, accipio; *à* δέκομαι, *quod est Ion. pro* δέχομαι.

102 Ἰαίνω, calefacio, exhilaro, *ut hîc,* ἰάνθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. Metaphora ducta ab herbis, quæ imbre madefactæ, et emollitæ, lætiores redduntur; ab* ἶα, ας, ἡ, vis.

128 Ἠλὸς, *per syncop. pro* ἠλεὸς, ὰ, ὸν, vagus, errabundus, stultus, stolidus; *ab* ἄλη, ης, ἡ, error.

133 Φυτεύω, planto, creo, *item* struo, machinor, molior; *à* φύω.

140 Πέφατ', interfectus est, 3. *sing. perf. pass. verbi* φάω.

145 Ὅτι, *cum superl. significat* quàm.

162 Ἀλογέω, aspernor, contemno, rationem alicujus non habeo; *à* λόγος, ratio.

172 Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, frigus, *vel* serenitatem inducens; *ab* αἰθὴρ, *et* γίνομαι.

185 Ὑπέροπλον, superbè, violenter, temerè, audacter; *ab* ὑπέροπλος, ὑπεροπλία, α. 204.

190 Παλλομένων, *subintelligitur* κλήρων, *aut est partitivè positum;* πάλλομαι *hîc* sortior, movere sortes.

194 Βέομαι, moveor, puto; *à* βαίνω.

214 Πεφιδήσενται, *paulò post futur. verbi* φιδέω, *vel est fut. verbi* πεφιδέω, *facti per anadiplasiasmum, ex præt. med.* πέφιδα· *à* φείδω.

237 Φασσοφόνος, ου, ὁ, occisor columbarum; *à* φάσσα, ἡ, columba, *et* φονέω, occido.

246 Ὀλιγοδρανέω, langueo; *ab* ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἀδρανὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, faciendi facultate destitutus; *ab* ὀλίγος, *et* δράω, facio.

253 Ἀοσσέω, auxilior; *hinc* ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, adjutor; ἄνευ ὄσσης βοηθῶν αὐτομάτως, qui sponte, et non vocatus, alteri opitulatur; *ab* ὄσσα, ης, ἡ, vox.

260 Λειανέω, *fut. à* λειαίνω, lævigo, lævo, complano, explano; *à* λεῖος, εῖα, εῖον.

273 Ἠλίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum excelsus, tam altus ut ab ejus accessu aberres; *ab* ἀλιτεῖν, errare, *et* βαίνω· *vel,* tam altus ut soli tantùm pervius fit.

Δάσκιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *per syncop. pro* δανύσκιος, densam, *aut* spissam umbram faciens; *à* δασὺς, εῖα, ὺ, *et* σκία· *aut à* δὰ, *idem quod* ζα *in compositione.*

Κατενῶπα, *vel* κατένωπα· *per syncop. pro* κατενώπια· *à* κατενώπιον, *idem* 319
quod ἐνώπιον, *à* κατὰ, ἐν, *et* ὤψ.

Μητίσσομαι, machinabor, 1. *sing. fut. poët. verbi* μητίζομαι. 349

Καταμαδὸν, *adverb. ab* ὦμος, ου, ὁ, humerus. 352

Σκάπετος, *idem* κάπετος, ὁ, fossa; *à* σκάπτω, fodio. 356

Γεφυρόω, *fut.* ώσω, ponte, *seu* pontibus jungo, facio foveam, *vel* 357
aliquid hujusmodi, ut sit facilè ad transitum, *ut hîc.*

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, lusus, *propriè*, puerulis; *ab* ἀθύρω, ludo ut puer, 363
quisquilias colligens humi *et* construens; *item*, ludo, *in genere: ab* α
et θύρα, ας, ἡ, janua; *extra fores enim potiùs, quàm in domo luditur,*
Coul.

Ἤϊος, ία, ιον, jaculandi peritus; *ab* ἵημι· *epitheton Apollinis et Bacchi.* 365

Ναύμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, navali prælio aptus; *à* ναῦς, *et* μάχομαι. 389

Κολλήεις, εσσα, εν, glutinatus, glutine compactus; *à* κολλάω.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, ad quam aliquid exæquatur; *ab* 410
ἵστημι, appendo; σταθμὸς, οῦ, ὁ.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, admonitio; *ab* ὑποτίθημι. 412

Ἐεισάμην, *pro* εἰσάμην· *ab* εἶμι, vado. 413

Ἰοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagittarum receptrix, pharetra; *à* δέχομαι, *et* ἰὸς, 443
jaculum; *ab* ἵημι, mitto.

Εὔστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *et poët.* ἐΰστρεφὴς, pulchrè tortus, tortilis, 462
flexilis; *à* στρέφω.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ære gravis; *item*, firmus, solidus; *à* χαλκὸς, 464
οῦ, ὁ, *et* βάρος, εος, τὸ.

Τετραθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor habens fundamenta, quadruplex; 478
à θέλυμνον, ι. 537.

Βέλεμνον, ου, τὸ, *idem quod* βέλος, εος, τὸ, telum, sagitta, α. 42. 485

Pro οὗτινος, *Attici dicunt* ὅτου, *Iones* ὅτεο, *Dor.* ὅτευ, *Æol. et poët.* 490
ὅττεο, *et* ὅττευ. *Pro* ᾧτινι, *Attici* ὅτῳ, *Iones* ὅτεῳ. *Pro* ὧντινων, *Attici*
ὅτων, *Iones* ὅτεων. *Pro* οἷστισι, *Attici* ὅτοις, *Ion.* ὅτεοις, *et* ὁτέοισι.

Ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis, integer, incorruptus; *ab* α *priv. et* 497
κῆρ, cor, *et* ἄτη, damnum; *quod ab* ἀτάω, lædo, *vel*, *à* κὴρ, fatum,
fatum lethiferum. *Vide* ε. 812. *aliquando* purus, sincerus, *ut* ὕδωρ
ἀκήρατον, ω. 303.

Ἔμβαδον, pedestri itinere; *à* βαίνω. 504

Στρεύγω, dolore afficio, expungo, tardo, cesso; στρεύγομαι, *quasi* 511
guttatim *et* paulatim deficio, tabesco, consumor: *à* στραγγεύω,
guttatim exprimo. *metaph.* premo, *et quasi* per angustum foramen
exire cogo, *à* στρὰγξ, γγὸς, ἡ, gutta, stilla: *quod à* στάζω, stillo, *cujus
fut.* στάξω, *unde pleonasmo* τοῦ γ, *et* ρ, στράγξ.

Ὕπαιθα, coram, rectà, ex obliquo, *ut hîc;* ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν, καὶ 520
ὑπαὶ τὸ ἰθὺ, *Eustath.*

Κύμβαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pars galeæ, cui infigitur crista, *ut hîc. Vide* ε. 586. 536

Ἐλιάσθη, prolapsus est, 3. *sing. aor.* 1. *pass. verbi* λιάζω. 543

Ἀποσταδὸν, eminus; *ab* ἀπὸ, *et* ἵστημι. 556

Ἐξάλμενος, ένη, ενον, exsiliens, *per syncopen pro* ἐξαλλόμενος. 571

Ἀολλισθήμεναι, congregari, *a.* 1. *inf. pass. Dor. pro* -ῆναι, *verbi* 588
ἀολλίζω.

597 Ἐξαίσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, iniquus, indecens, *ut hîc; ab* αἶσα, ης, ἡ.
607 Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *ab eodem fit, mutato* ρ *in* λ, *et pleonasmo* τοῦ ο.
620 Τροφόεις, εσσα, εν, bene alitus *et* nutritus, *aliquando* ingens, *ut hîc;* *à* τροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum; *quod à* τρέφω, alo.
Ἐρεύγω, ructo; προσερεύγω, adructo, *vel* cum ructu adflo.
640 Οἴχνεσκε, abibat, 3. *sing. imperf. Ion. pro* ᾤχνεε, *verbi* οἰχνέω.
653 Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conspectum aliquid habens; *ab* εἰς, *et* ὤψ.
678 Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus; *à* βάλλω.
679 Κελητίζω, equum desultorium ago, *vel* tali vehor; *à* κέλης, ητος, ὁ, equus desultorius. *Odyss.* ε. 371.
680 Πίσυρες, *idem quod* τέσσαρες.
682 Λαοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populos ferens; ὁδὸς λαοφόρος, via publica, pervulgata, frequentata.
685 Ἰκρίον, ου, τὸ, tabula, tabulatum; παρὰ τὸ ἀκρίον, quòd εἰς ἄκρα, factum.
692 Πρῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis; κυανόπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœruleam habens proram, *vel* nigram.
705 Ὠκύαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, velociter per mare currens; *ab* ἅλς, mare, *et* ὠκὺς, εῖα, ύ.
709 Ἀΐκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus, impetus; *ab* ἀΐσσω, ruo.
712 Μελάνδετον φάσγανον, ensis nigrum habens manubrium; *à* δέω, ligo.
Κώπη, ης, ἡ, remus, manubrium, α. 219. κωπήεις, εσσα, εν, manubrium habens, *seu* capulum.
717 Ἄφλαστον, ου, τὸ, summa puppis pars; παρὰ τὸ μὴ ῥηϊδίως φλᾶσθαι, *id est,* θλᾶσθαι.
730 Δεδοκημένος, η, ον, observans, *part. præt. pass. verbi* δοκάω.

CLAVIS HOMERICA

IN Π'. ILIADIS.

14 ΖΩΩ, *poët. pro* ζάω.
31 Αἰναρέτης, ου, ὁ, cujus virtus est in malum usum, in malum vi et virtute abutens; *ab* αἰνὸς, ή, όν, *et* ἀρετὴ, ῆς, ἡ, virtus.
44 Ἀκμῆτες, recentes, indefessi. *Vide* λ. 801.
47 Λίτομαι, *idem quod* λίσσομαι, oro.
50 Ἐμπάζομαι, curo, rationem habeo, revereor, *ab* ἔμπας, prorsus.
53 Ἀμέρσαι, *pro* ἀμερίσαι· *ab* ἀμερίζω, aliquem portione suâ privo; μείριζω, *autem à* μείρω· *aut* ἀμέρσαι, *Æolico more, pro* ἀμεῖραι, *ut* κέρσαι, *pro* κεῖραι· *aut regulariter, ab* ἀμέρδω. *Vide* ν. 340.
57 Κτεατίζω, *fut.* σω, acquiro, *aut* possideo; *à* κτέαρ *antè,* ε. 154. *hoc autem à* κτάομαι.

Μηνιθμὸς, ȣ̃, ὁ, ira divina, *seu* odium adversus peccatores: *hîc au-* 62
tem, ut etiam aliis locis, pro μῆνις.

Κεκλίαται, conclusi sunt, 3. *plur. perf. pass. Ion. pro* κέκλεινται, *à* 68
verbo κλείω.

Ἔναυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *propriè*, tibiis personans; *ab* αὐλὸς, ȣ, ὁ, tibia, 71
sed hîc fossa campestris: *quod hujusmodi fossæ ut tibiæ in longum*
porrigantur.

Εἰδείην, *præs. optat. ab* εἴδημι, *ut* τιθείην, *ex* τίθημι. 73

Ἀπονάσσωσιν, *poët. geminato* σ, *pro* ἀπονάσωσιν, *aor.* 1. *subjunct. ab* 86
ἀπονάω, ad habitandum me confero, *in aor.* 1. migrare facio, *ut hîc;*
à νάω, habito.

Πόρω, *poët. idem quod* πορίζω, præbeo, suppedito.

Ἐμβήη, *pro* ἐμβαίη, *aor.* 2. *act. opt. ut* ϛήῃ, *pro* ϛαίη· *ab* ἐμβαίνω, α *con-* 94
verso in η, *et* ι *subscript.*

Κρήδεμνον, ȣ, τὸ, mœnia *aliquando, seu* murorum pinnæ. *Vide* ξ. 184. 100

Καναχὴ, ῆς, ἡ, sonitus. *Vide* μ. 36. 105

Καπφάλαρ', *pro* κατὰ φάλαρα, *Æol. et poët. syncop.* 106

Κολὸς, ἡ, ὸν, mutilus; *à* κολȣ́ω, amputo. 117

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, evitabilis; *à* φεύγω, καὶ ȣ̓κ ἔτι φυκτὰ πέλωνται, et non am- 128
pliùs vitandi potestas data sit.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, *seu* lorum equi: *à* παρήορος, *antè. Vide* η. 152
156. *et* θ. 87.

Χρυσηλάκατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auream habens colum, *vel* aureas habens sa- 183
gittas; *ab* ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Ἐβάζετε, dicebatis, 2. *plur. imperf. verbi* βάζω. 207

Ἄρθεν, *pro* ἄρθησαν, *pro* συνηρμόθησαν, aptè compositæ sunt. 211

Ἀνεμοσκέπης, έος, ὁ καὶ ἡ, à vento tegens; *à* σκέπω, tego, *et* ἄνεμος, ven- 224
tus.

Οὖλος, η, ον, mitis, sanus, crispus, mollis, villosus, *ut hîc; ab* ὄλλυμι.
Vide κ. 134.

Τέω, *Ion. pro* τίνι, cui. 227

Ὅτε μὴ, nisi.

Χηλὸς, ȣ̃, ὁ, arca: *à* χέω, capio; ἡ χέȣσα τὰ ἐπιθέμενα. 228

Ὑποφήτης, ȣ, ὁ, propheta; *à* φημὶ, dico. 235

Χαμαιεύνης, *pro* χαμεύνης, ȣ, ὁ, qui humi cubat; *à* χαμαὶ, *et* εὐνή.

Εἰνόδιος, ίȣ, ὁ καὶ ἡ, in viâ situs, in viâ habitans; *ab* ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἐριδμαίνω, ad contentionem provoco, irrito, *ab* ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Στεροπηγερέτης, ȣ, ὁ, qui fulgur suscitat, *Jovis epithet. à* ϛεροπὴ, ῆς, ἡ, 298
et ἀγείρω, ϛεροπηγερέτα, *Bœot. nomin.*

Προτροπάδην φοβεῖσθαι, *dicuntur qui cum maximâ celeritate fugiunt,* 304
hostibus terga vertentes.

Σκέλος, εος, τὸ, crus; *à* σκέλλω, sicco, arefacio; *διὰ τὸ ἄσαρκον· vel,* 314
παρὰ τὴν σχίσιν, quòd crura sunt disjuncta inter se; *vel,* παρὰ τὴν κέλευ-
θον δι' ἧς βαδίζομεν, à viâ per quam gradimur.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, musculus: *item* pars quæ præcipuè habet musculos; 315
νευρώδης τόπος· *à* μῦς, μυὸς, ὁ, musculus.

Ὑποθερμαίνω, subcalefacio, calore succendo, *-ομαι,* incalesco, ὑπεθερ- 335
μάνθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass.*

339 Ῥαίω, corrumpo, disperdo, &c. ῥαίομαι, frangor, &c.

341 Παρηέρθη, suspensum est, *aor.* 1. *ind. pass. verbi* παραείρομαι· *aut si legendum sit* παρηερέθη, *à* παραιερέθομαι, attollor, suspendor; *ab* ἀείρω.

347 Κεάζω, *fut.* σω, findo; *à* κέω, *idem*; κέασσε, 3. *sing. aor. primi, pro* ἐκέασε.

352 Ἐπιχράω, invado, vehementi cum impetu adorior; *à* χράω, *aliquando idem.*

Ἔριφος, ίφου, ὁ, hœdus, caper recens; ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, vere primo natus: *ut* χίμαρος, ου, ὁ, caper, *est* ἐν τῷ χειμῶνι τεχθεὶς, partus hyeme.

364 Σάω, servabat, *hîc pro* ἐσάωζε, 3. *sing. imperf. act. aliquando pro* σάωζε, *imperat. modo; vel Dorice, pro* ἐσάου, *ab* ἐσαόμην, *et* -σάου, *in imper.*

375 Τανύοντο, extendebantur, 3. *plur. imperf. pass. Ion. verbi* τανύω.

379 Ἀνακυμβαλιάζω, cum sonitu evertor; *vel* ruo; *à* κυμβαλίζω, cymbalum pulso; *à* κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum.

387 Σκολιὸς, ὰ, ὸν, tortuosus, obliquus. *metaph.* pravus.

388 Ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura, consideratio, reverentia, *ut hîc.*

390 Κλιτὺς, ύος, ἡ, vallis, declivitas, devexitas montis; *à* κλίνω.

392 Κὰρ, *pro* κάρη, τὸ, *indecl. per Apoc. idem quod* κάρηνον, caput; ἐπὶ κὰρ, in caput, præceps.

395 Παλιμπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, relapsus; *à* πάλιν, *et* πίπτω, *tanquam à* πέτω· παλιμπετὲς, *adverb.* retrorsum, retro.

398 Ἀποτίννυμι, pœnas sumo; *à* τίννυμι, luo, solvo; τιννύω, τίνω, τίω, *idem.* ἀπετίννυτο, 3. *sing. imperf. pass.*

404 Ἠΐχθησαν, defluxerant, 3. *plur. aor.* 1. *pass. verbi* ἀΐσσω.

407 Ἱερὸς, *interdum* magnus, in suo genere præstans, *ut hîc;* ἱερὸν ἰχθὺν, magnum piscem, λ. 194. ἱερὸν κνέφας, magna caligo.

408 Ἤνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, sonorus, vocalis; *item*, perspicuus, lucidus, *ut hîc.*

409 Κεχηνὼς, υῖα, ὸς, *à* κέχηνα, *præt. med. verbi* χαίνω.

410 Ἔωσα, *Atticè pro* ὦσα, *aor.* 1. *act. verbi* ὠθέω, *ex inusitato* ὤθω.

421 Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, spoliatus mitrâ ac tunicâ, spoliatus, humi jacens; ἄνευ μίτρας καὶ χιτῶνος, sine balteo, mitrâ, et tunicâ; *ab* α *privat. et* μιτροχίτων, mitra tunicam cingens.

422 Πόσε, quò.

429 Κλάζω, *pro* κλάγγω, clamo, κλάζοντε nom. dual.

435 Μέμονε, mansit, 3. *sing. præt. med. verbi* μίμνω.

453 Αἰὼν, ῶνος, ὁ, vita. *Vide* δ. 478. *et* ε. 685.

459 Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta; αἱματοέσσας ψιάδας, stillas sanguineas.

460 Ἀΐσθω, *idem quod* ἀΐω, audio; *item*, expiro, *ut hîc.*

Μακὼν, *part. aor.* 2. *act. à themate* μηκάω, hinnio, balo, *vel*, in longum protensus; *à* μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

470 Κρίκον, *pro* ἔκριγον, crepui, stridorem edidi, *per onomatop. pro quo,* κρίκον, ες, ε. *à* κρίζω, stridorem edo.

475 Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, habena, quâ equus huc et illuc trahitur, *propriè* tractor: *à* ῥύω.

491 Μενεαίνω, *hîc*, gemo.

494 Θοὸς, *hîc*, strenuus; *propriè*, celer, agilis; *à* θέω, curro.

Πιέζω, premo, stringendo premo, ἐπιέζω, *idem.* 510

Τερσαίνω, *idem quod* τέρσω, arefacio, sicco; τερσῆναι, *aor.* 1. *inf.* 520

Κοιμίζω, *idem quod* κοιμάω, *fut.* ήσω, dormire facio; *hîc,* mitigo. 524

Λελασμένος, η, ον, *Dor. pro* λελησμένος, *part. præt. pass. verbi* λανθάνω. 538

Πάρστητε, adeste, 2. *plur. aor.* 2. *imperat. per syncop. pro* παράστητε, 544
verbi παρίστημι.

Ἀεικίζω, *fut.* ίσω, indecorè ago, indecenter aliquem tracto, contu- 545
meliâ afficio, &c. *ab* ἀεικὴς, *quod ab* α *privat. et* εἴκω.

Κατακρῆθεν, *idem quod* κατὰ κράτος, *vel* κατὰ κάρας, *quod exponitur,* 548
prorsus, funditus, vehementer; *à* κάρηνον.

Λάσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus: *etiam dicitur de* homine; *et quia hir-* 554
sutum esse virilitatis et animositatis signum esse putatur: cor etiam λά-
σιον *appellatur, id est,* animosum, virile.

Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, consobrinus, patruelis, fratris *vel* sororis filius: *qua-* 573
si ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς τὴν συγγένειαν, attingens aliquem consanguini-
tate e summo deductâ.

Ἱκετεύω, *fut.* σω, venio supplex, supplico, supplex oro; *ab* ἱκέτης, ου, 574
ὁ, supplex: *quod ab* ἱκέσθαι, *quod aliquando significat* supplico.

Ψὴρ, *Ion. pro* ψὰρ, *est etiam* ψάρος, sturnus, avis variis distincta 583
maculis; *à* ψαίρω, *idem quod* ψάω.

Τανaὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *et* -ὸς, ἡ, ὸν, protentus, extentus; *à* τανύω, *quod à* τείνω. 589

Σκίμπτω, *fut.* ψω, incumbo, ingruo, irruo; *hîc* ἐνισκίμφθη, fixa est, 3. 613
sing. aor. 1. *pass. à* σκήμπτω, *à* σκήπτω, innitor.

Φράσμων, *seu* φράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, solers, consultus, circumspectus, 638
peritus, *ut hîc, à* φράζω.

Εἰλύω, *fut.* σω, *hîc,* tego, εἴλυτο, 3. *sing. imperf. pass.* 641

Περιγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacte plenus, abundans; *à* περὶ, *et* γλάγος, 643
quo utuntur poëtæ pro γάλα.

Πέλλα, ης, ἡ, mulctra, vas in quod lac mulgebant; *à* πλέος, plenus,
quòd lacte impleri sæpè solent.

Ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo collecta atque congregata; *idem* 662
quod ἀγορὰ, *et ab eodem themate, pro* ἄγορις, *Æolicè* ο *mutato in* υ.

Ἕσσον, indue, *poët. pro* ἕσον, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. verbi* ἕω. 670

Ἀνηκουστέω, *fut.* ήσω, *propriè,* non audio; *aliquando* non obtempero: 676
pro quo etiam Iliad. υ. νηκουστέω *usurpatur; ab* ἀνήκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non
exaudibilis: *quod ex tertiâ sing. præt. pass. verbi* ἀκούω.

Ἄπο, procul, *hîc, retracto accentu in priorem syllabam.* 679

Χρίω, *fut.* ίσω, ungo, inungo, oblino. 680

Θύω, *fut.* σω, *hîc,* furo, impetu furibundo feror. 699

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus: *à* μήτηρ. 718

Ἁλιόω, *f.* ώσω, vanum reddo; *ab* ἁλίως, frustrà, incassum. *Vide* δ. 26. 737

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit; *item,* præceps; *à* 746
κυβιστάω, *paulò antè; à* κύβη, *quod est* κεφαλὴ, caput, *à* κύπτω, prono
sum capite.

Τῆθος, εος, τὸ, quoddam genus ostreorum; *à* τηθὺς, ύος, ἡ, terra, lu-
tum; *à* τιτθὸς, mamma: *quia terra est communis omnium nutrix.*

Διφάω, ῶ, quæro: *propriè, quasi* palpando quæro: *quasi* διαφάω, 749
παρὰ τὸ ἅπτω, tango; *unde* ἁφὴ, *et* ἀφάω.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, trajectu difficilis; *à* δὺς, *et* πέμπω, mitto.
753 Οἶμα, τὸ, impetus, *pro* οἴμημα· *ab* οἰμάω, impetu feror in aliquem; *quod ab* οἴμη, via.
756 Δηρινθήτην, *à* δηρίνω. *Vide* μ. 421.
768 Κρανέια, ας, ἡ, cornus arbor; *aliquando* κρανία, *ut hîc.*
776 Στροφάλιγξ, γγος, ἡ, vertigo, gyrus; *à* στροφαλίζω, *idem quod* στρέφω, verto.
780 Μετανέισσομαι, mutato loco vado, transeo: *aliquando* μετανίσσομαι· *à* νέισσομαι *seu* νίσσομαι, *idem quod* νέομαι, eo, redeo.
Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, tempus quo boves solvuntur à jugis; *scilicet* tempus vespertinum; *à* βοῦς, *et* λύω, solvo.
792 Στρεφεδινέω, *fut.* ήσω, in gyrum verto; *à* στρέφω, *et* δινέω· *oculi alicui dicuntur* στρεφιδινεῖσθαι, *cum vertigine corripiuntur, seu circumaguntur.*
803 Τερμιόεις, εσσα, εν, ad pedes usque demissus; *à* τέρμα, τὸς, τὸ, finis, meta.
806 Ἄτη, ης, ἡ, damnum, *ut hîc*, stupor. *Vide* α. 411.
810 Βαίνω, *fut.* βήσομαι, *est etiam fut. act.* βήσω, *unde aor.* 1. ἔβησα· βῆσε ἀφ' ἵππων, deturbavit ab equis, *pro* ἀπέβησεν, *ab* ἀποβαίνω, descendo.
824 Ἄκαμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, indefatigabilis, indefessus; *à* κάμνω. *Antè*, ε. 4.
834 Ὀρωρέχαται, pugnâ extendunt, 3. *pl. perf. pass. verbi* ὀρέγω.
853 Βῶ, βῇς, *Ion.* βέω, βέῃς, *subjunct. à* βαίνω· *sed potiùs hîc* βείη *fit pro* βιώσῃ, *à* βιώσομαι, βέομαι, *ut* χ. 431. *et omisso* ι *metri causâ, fit* βέομαι.
856 Ῥέθος, εος, τὸ, membrum; *dicta sunt* membra, *maximè autem* facies, ῥέθη, διὰ τὸ ῥαδίως, φαίνεσθαι τὰ ἤθη δι' αὐτῶν, quòd facilè hominum mores prodant; *vel,* παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἤθη, quòd mores et animi motus per membra affluant.
857 Ἁδρότης, ητος, ἡ, magnitudo, robur; *ab* ἁδρὸς, ρὰ, ρὸν, magnus, confertus; *alii legunt* ἀνδροτῆτα.

CLAVIS HOMERICA

IN P'. ILIADIS.

5 ΠΡΩΤΟΤΌΚΟΣ, ου, ἡ, primipara, quae primùm peperit; πρωτότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, primogenitus, qui primo partu editus fuit; *ex* πρῶτος, *et* τίκτω, pario.
Κινύρομαι, lugeo, *propriè* querulâ voce; *hinc* κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, lugens, querulus; ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα, quòd luctus nervos moveat, et emittat vires.
19 Ὑπέρβιον, *adv.* supra vires, ὑπερβίως, *idem*; *à* βία, ας, ἡ, vis.
Πόρδαλις, *aliquando pro* πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, panthera; *à* πάρδος. *Vide* ν. 103.

Ὠνάμην, *per syncop. pro ὠνησάμην, aut imperf. verbi ὄνομαι, idem quod* 25
act. ὄνημι, vitupero, despicio.

Ῥεχθὲν, τὸ, factum, *part. aor.* 1. *pass. à* ῥέζω, facio. 32

Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, βλαβερὸς, funestus, perniciosus, *propriè,* precibus ex- 37
petitus; *παρὰ τὴν ἄραν, id est,* βλαβήν· *vel pro* ἀῤῥητὸς, inexplicabilis,
inenarrabilis; *ab* α *priv. et* ῥέω, dico.

Πλοχμὸς, ὖ, ὁ, crinis flexus et intortus, &c. *per syncop. pro* πλόκα- 52
μος, crines plexi; *à* πλέκω, pecto, concinno.

Σφηκόω, *fut.* ώσω, in angustum ex lato contraho, cuneo, revincio;
à σφὴξ, κὸς, ὁ, vespa; ἐσφηκῶντο, *Doricè et Æolicè pro* ἐσφηκῦντο.

Ἔρνος, εος, τὸ, planta, germen; *ab* ἔρα, terra. 53

Ἀναβέβρυχεν, resonuit; *à* βρύχω, frendo, strideo, *quod dicitur de* 54
mari, 264. *hujus libri, nisi potiùs sit legendum* ἀναβέβρυκεν, *à* βρύω, sca-
teo, scaturio.

Βόθρος, ὖ, ὁ, fossa; *à* βάθος, εος, τὸ, profunditas; *vel, παρὰ τὸ* βέω. *per* 58
antiphrasin, ἐφ' ὃν ὐδεὶς βαίνει, in quam nemo ire potest; *vel per syn-
cop.* παρὰ βάραθρον.

Ἰΰζω, clamo ἰὺ· *item,* fistula cano, *et generaliter,* clamo; *ab adv.* 66
heu, quod exultantis interdum ἰοῦ scribunt.

Ἀκίχητος, ὖ, ὁ ϗ ἡ, quem assequi non possumus; *à* κιχάνω, *et* κιχέω, 75
invenio, assequor; ἀκίχητα, *adv. pro* ἀκιχήτως, frustrà, cùm quem se-
quimur, et non assequimur.

Ὀχέω, veho, porto; *ab* ὄχος, ὖ, ὁ, *et* -εος, τὸ· ὀχέομαι, *aliquando* 77
equitor, currui subdor, *ut hîc.*

Metaphoricè dolor cor alicujus πυκάζειν *dicitur, id est,* coarctare, 83
constringere, *ut hîc;* πυκάζω, denso, stipo, tego; *à* πύκα, densè.

Περιστέωσι, circumstent, *poët. pro* περιστέωσι· *hoc autem Ion. pro* περι- 95
στῶσι· *ab* ἵστημι.

Παχνόω, congelo; *à* πάχνη, ης, ἡ, gelu, pruina, ros congelatus. 112
metaph. autem dicitur ἦτορ παχνοῦσθαι.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator; *ab* ἐπάγω, induco, impello. 135

Σκύνιον, ίὖ, τὸ, summa palpebra; ἐπισκύνιον, pellis supercilii quæ 136
flectitur.

Φύζηλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, profugus, exul; *item,* fugax, timidus, ignavus; 143
in quâ posteriore significatione quidam dici putant ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἄλις,
vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας. *à* φεύγω, fugio.

Πεφήσεται, apparebit, *paulò post fut. verbi* φάω, *quod aliquando sig-* 155
nificat idem quod φαίνω.

Ἐννηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bonus, mitis, benignus; *ab* ἐν, *et* ἠὺς, *pro* ἐὺς, *idem.* 204

Ἰδάλλομαι, similis videor, *vel* appareo, *aliquando* simpliciter vi- 213
deor, cernor, *pro* εἰδάλλομαι, similis videor; *ab* εἶδος, εος, τὸ, facies,
vel forma.

Περικτίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, finitimus habitator; *à* κτίζω, condo, fabricor; 220
sæpè pro οἰκίζω.

Τρύχω, *idem quod* τρύω, tero, attero; κατατρύχω, exhaurio, affligo, 225
vexo.

Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, commercium *hîc. Vide v.* 291. 229

Ἀποδάσσομαι, *fut. ab* ἀποδάζομαι, divido. 231

250 Δήμιος, ία, ιον, publicus; δημία *hic adv.* publicè.

263 Προχοὴ, ῆς, ἡ, ostium, quo fluvius in mare effunditur; *à* προχέομαι, effundor.

Διοπετὴς, *et* διϊπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à* Jove delapsus; *à* ζεὺς, *et* πίπτω, διϊπετεῖς, *dicuntur* ποταμοὶ, ὅτι ἐκ διὸς πίπτον ὕδωρ πληροῖ τούτους, quoniam ex aëre decidens aqua fluvios implet.

264 Βρύχω, frendeo, strideo; *dicitur de* sonitu maris.

283 Ἐκέδασσεν, dissipavit, 3. *sing. aor.* 1. *poët. pro* ἐκέδασε, *verbi* κεδάω.

285 Μετεισάμενος, η, ον, congrediens cum, aggressus, *part. aor.* 1. *med. verbi* μέτειμι.

295 Ἤρικε, scissa est, 3. *sing. aor.* 1. *act. verbi* ἐρείκω, frango; *item aliquando neutraliter,* frangor.

313 Περιβαίνω, defendo, περιβάντα, *accus. sing. masc. part. aor.* 2.

350 Ὑπερδέα, *per syncop. pro* ὑπερδέεα· *ab* ὑπερδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu superior; *à* δέος, εος, τὸ, *quod à* δείδω.

354 Ἔρχατο, *Ion. pro* εἰργμένοι ἦσαν, *tertia pers. plur. plusquamperf. pass. à verbo* ἄργνυμι, *vel* εἴργω, ι *ex diphthongo ablato.*

377 Πεπύσθην, *Ion. pro* ἐπεπύσθην, *tertia pers. dual. plusquamperf. à themate* πυνθάνομαι, *cujus præt. pass.* πέπυσμαι, *ex* πεύθω, *dempto* ω.

387 Παλάσσετο, polluebatur, 3. *sing. imperf. pass. Ion. verbi* παλάσσω.

390 Μεθύω, ebrius sum; pellis taurina *dicitur* μεθύουσα ἀλοιφῇ, madens *seu* perfusa pinguedine; *à* μέθυ, τὸ, vinum.

422 Ἐρωείτω, recedat, 3. *sing. præs. imperat. verbi* ἐρωέω.

431 Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, minæ, verba minacia, quibus imprecamur alicui, *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *aliquando* imprecatio.

437 Ἐνισκήπτω, *fut.* ψω, innitor, incumbo, inclino, *pro* ἐνσκήπτω· *à* σκήπτω, *idem.*

447 Ἕρπω, *fut.* ψω, serpo, repo, repto.

472 Ἀπέκτατο, interfectus erat, 3. *sing. plusquamperf. verbi* κτείνω.

481 Βοηθὸς, οῦ, *et poët.* βοηθόος, auxiliator, opitulator; *à* βοηθέω, suppetias eo, auxilio venio, *quasi diceret,* ἐπὶ βοὴν θέω, ad clamorem accurro.

493 Ἐπελήλατο, superinductus erat, 3. *sing. Att. pro* ἐπήλατο, *ab* ἐλαύνω.

518 Εἴσατο, penetravit, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* εἶμι, eo.

524 Νηδύϊα, τὰ, intestina; *à* νηδὺς, *ante v.* 290.

547 Ἐδηδὼς, *part. præt. med. ab* ἔδηδα, *quod fit Atticâ reduplicatione, ex* ἦδα· *à verbo* ἔδω.

549 Δυσθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus; *à* θάλπω, foveo.

564 Ἐσμάσσω, intus tango, *vel* intrò tango, offendo; *à* μάσσω, pinso, abstergo; *item,* tango; ἐσεμάσσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

572 Ἰσχανάω, cupio, appeto; *ab* ἴσχω, habeo, *ab* ἔχω, ἰσχανάα, *pro* ἰσχανᾶ, cupit.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, jucundus, gratus, gustui *aut* oculis gratus; *à* λῶ, *quod est* θέλω· *vel quasi* λίαν ἀρηρὸς, bene compactus; *vel* παρὰ τὸ ἱλαρὸν, jucundus; λάρος *autem est* avis quædam.

588 Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis; *à* μαλακὸς *idem,* α. 582.

599 Λίγδην, strictim, in superficie tantùm, leviter; ἐπιλίγδην, *idem.*

631 Ἅπτομαι, ferio, assequor.

Ἀκηχέδαται, *seu hîc* ἀκηχέαται, *pro* ἀκήχηνται, dolore affecti sunt; *ab* ἀκαχέομαι. *Vide* ε. 24. 637

Αἴθρα, *vel Ion.* αἴθρη, ης, ἡ, serenitas aëris, *cui opponitur* ἀὴρ· *ab* αἰθὴρ. 645

Ἐνηέια, ας, ἡ, mansuetudo, benignitas; *ab* ἐνηὴς, benignus; *hoc autem ab* ἐΰς. *Vide* 204. *hujus libri.* 670

Πτὼξ, κὸς, ὁ ϗ ἡ, timidus, pavidus: *subst.* lepus; *à* πτώσσω, metu contrahor, *à* πτοέω, exterreo. 676

Ἀμφίκομος, κόμου, ὁ ϗ ἡ, latè comans, undique frondosus; *à* κόμη, ης, ἡ. 677

Στυγέω, horresco; καταστυγέω, *idem*; κατέστυγε, *3. sing. aor. 2. vel imperf. ab inusitato* στύγω. 694

Ἀφασία, ας, ἡ, loqui non posse, stupor, quo vox et sermo intercipitur, obmutescentia; *ab* α *privat. et* φημὶ, dico, *pro quo poët. metri gratiâ* ἀμφασίη. 695

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, *idem quod* ἐφετμὴ, *antè*, α. 594. 697

Φλεγέθω, *idem quod* φλέγω. 737

Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, *vel* ἀταρπὸς, via trita, et non habens diverticula; *à* τρέπω· *legitur* ἀταρπιτὸς, σ. 565. *et* ἀτραπιτὸς, *Od.* ν. 195. *idem.* 742

Δοκὸς, οῦ, ἡ, trabs; *à* δέχομαι, sustineo imposita onera. 743

Ψὰρ, ὁ, sturnus, avis: *in gen. plur.* ψαρῶν. *Vid.* π. 583. 754

Οὖλον, acutè, *ab* οὖλος. 755

Κίρκος, ου, ὁ, circus, accipitrum species. 756

CLAVIS HOMERICA

IN Σ'. ILIADIS.

ὈΡΘΟ΄ΚΡΑΙΡΟΣ, ρα, ρον, *est hîc epitheton navis,* erectas habens antennas: *nam* κραῖρα, *aliquando est idem quod* κέραια, antenna. *Vide* θ. 231. 3

Πεύσεαι, audies, *2. sing. fut. verbi* πυνθάνομαι. 19

Αἰθαλόεις, εσσα, εν, *hîc*, ater, fuligine oblitus: *ab* αἴθω, uro. *Vide* β. 415. 23

Ἀμφιζάνω, *ab* ἱζάνω, *neut. signif.* adhæreo, circumsedeo. 25

Τέφρα, ας, ἡ, cinis; *à* τύφω, fumum excito; *vel quia est reliquiæ* τῶν τετυφωμένων *combustorum.*

Αἰσχύνω, *hîc*, deturpo, dehonesto. 27

Ληΐζω, *fut.* σω, prædor; *à* λεία, ληΐζομαι, *idem.* 28

Κωκύω, *fut.* σω, lamentor, fleo; *à sono quem lamentantes emittunt; vel à* κόχος, ου, ὁ, humor abundans, *Martin. hinc* κωκυτὸς, οῦ, ὁ, ploratus, χ. 409. *quod aliquando etiam est* fluvius infernalis, *ut Odyss.* κ. 514. 37

50 Πλῆτο, ἀ πλῆμι, ἀ πλήθω, impleo. *Vide* πλῆτο *in aliâ signif.* ζ. 438.
54 Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato; *ab* ἀριστοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod à* τίκτω.
56 Ἀνατρέχω, *aor.* 2. ἀνέδραμον, erigor in altum, *vel* cresco, *ut hîc.*
61 Ὄφρα, interea, dum.
68 Ἐπισχερὼ, ordine deinceps, *ab* ἐπὶ, *et* σχέω, hæreo *alteri.*
76 Ἀλήμεναι, congregari, *præs. inf. Dor. pro* ἀλῆναι, *verbi* ἀλάομαι.
91 Μετέμμεναι, interesse, *Ion. et Dor. pro* μετεῖναι, *præs. infin. verbi* μέτειμι.
114 Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector; *ab* ὄλλυμι.
137 Νεῦμαι, *Dor. et Ion. pro* νέομαι, revertor.
168 Κρύβδα, clam: *à* κρύπτω, abscondo.
175 Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem; *à* θύω, *aliquando idem.*
178 Σέβας, τὸ, *indeclinabile,* reverentia, veneratio, pudor; *à* σέβω, veneror.
184 Κυδρὸς, ὰ, ὸν, venerandus; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria; *quod à* κύω, *aliquando idem quod* φιλῶ.
204 Θυσσανόεις, εσσα, εν, fimbriatus; *à* θύσανοι, fimbriæ.
211 Πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis.
Ἐπήτριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, densus, confertus; *ab* ἤτριον, ου, τὸ, stamen.
216 Ὀπίζομαι, curo, revereor; *ab* ὄπις, ιδος, ἡ, cura.
219 Σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba; παρὰ τὸ σέλας, *et* ὄψ, *quasi* fulgor vocis.
220 Περιπλομένων δηΐων, hostibus obsidentibus, *per syncop. pro* περιπελομένων, *vel* περιπολουμένων· *à* περίπλομαι, *pro* περιπέλομαι, *vel* περιπολοῦμαι.
229 Ἐκυκήθησαν, confusi, *vel* turbati sunt, 3. *plur. aor.* 1. *pass. verbi* κυκάω.
236 Φέρετρον, έτρου, τὸ, feretrum, capulum; *à* φέρω.
Δεδαϊγμένος, η, ον, divisus, laceratus, *part. perf. pass. verbi* δαΐζω.
258 Ῥηΐτερος, έρα, ερον, facilior; ῥήϊστος, η, ον, facillimus; *à* ῥηΐδιος, ία, ον.
281 Ἠλασκάζων, ουσα, ον, vagans, *ab* ἄλη, error.
292 Πέρνημι, vendo; *à* περνάω, *idem, à* περάω, *aliquando,* transporto ut vendam, in ulteriore regione vendo; *hinc* περνάσκω, ω. 752. *idem.*
299 Ἀνιάζω, molestiâ afficio, tristitiam affero; *ab* ἀνιάω, *idem; quod ab* ἀνία, ας, ἡ, mœror: *quod dicitur* (*ut* Coulon *ex Platone annotat*) παρὰ τοῦ ἐμποδίζειν τὸ ἰέναι, quod gressum impediat; *hinc* ἀνιηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Od.* ρ. 22. tristis, *et* ἀνιηρέστερος, *pro* ἀνιαρέστερος, ρα, ρον, *Od.* ρ. 220. tristis, *et* ἀνιηρέστερος, *pro* ἀνιαρέστερος, ρα, ρον, *Od.* β. 190.
300 Καταδημοβορέω, *fut.* ήσω, populum devoro; *aliquando* publicè devoro, *ut hîc. Vide* α. 230.
319 Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis: *item* catulus *in genere; à* σκυζάω, catulio; *à* κύων, ονὸς, ὁ καὶ ἡ, canis.
321 Ερευνάω, indago, vestigo; *ab* ἐρέω, *primùm* ἐρεύω, *per epenthesin* τοῦ υ, *deinde, per epenthesin* τοῦ ν, ἐρευνάω, *secundum Eustath.*
335 Φονεὺς, έος, *Ion.* ῆος, ὁ καὶ ἡ, interfector, homicida; *à* φένω, occido.
341 Κάμνω, *aliquando* cum labore comparo, *ut hîc.*
342 Πίειρος, ρα, ον, pinguis, opimus, opulentus; *à* πίων, *idem.*

Λοετροχόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lavacro aptus; *à* λȣ̃τρον, ου, τὸ, lavacrum, *et* χέω, fundo. 346

Γάστρη, ης, ἡ, fundum vasis, *vel* navis; *à* γαστὴρ, έρος, τρὸς, ἡ, venter, δ. 531. 348

Ζέω, *fut.* ζέσω, ferveo, bullio, *fact. per onomatop. à sono literæ* ζ. 349

Ἐννέωρος, ώρȣ, ὁ ϗ ἡ, novennis; *ab* ὥρα, ας, ἡ, annus. 351

Ἔπειτα, tandem. 354

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, qui distortis pedibus est, loripes. *Vulcani epithet. à* κυλλὸς, ἡ, ὴν, claudus, *et* πȣ̃ς. 371

Εὐσταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, stabilis; *ab* εὖ, *et* ἵστημι. 374

Ἰδυῖα, docta, sciens, *part. fœm. gen. ex* ἴδα, *præt. med. verbi* εἴδω. 380

Προμολέω, prodeo, progredior; *à* μολέω. 382

Κρήδεμνον, ȣ, τὸ, vitta capitis; ξ. 184. λιπαροκρήδεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens vittam; *à* λιπαρὸς, ρα, ρον, unctus oleo.

Θαμίζω, frequento, frequenter accedo; *à* θαμὰ, crebrò. 387

Ἐνναετὴς, novennis, ἐνναέτες, per novem annos, *pro quo* εἰνάετες, *ab* ἔτος, εος, τὸ, annus. 400

Χαλκεύω, fabricor; *à* χαλκός.

Πόρπη, ης, ἡ, fibula; *à* πείρω, *ut et* περόνη. 401

Εἴλιξ, *et* ἕλιξ, κος, ἡ, *hîc* armilla.

Κάλυξ, κος, ἡ, rosa clausa, ornatus muliebris *hîc; à* καλύπτω, claudo.

Ζωάγριον, ίȣ, τὸ, præmium pro vitâ servatâ; *à* ζωγρέω, vivum capio, è cæde conservo; *ab* ἄγρα, ας, ἡ, captura, *et* ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. 407

Ἀκμόθετον, ȣ, τὸ, lignum, cui incus imponitur, *pro* ἀκμονόθετον, *per syncop. ab* ἄκμων, ονος, ὁ, incus; *quod dictum est quasi* ἀκάμων· *à* κάμνω, *et* τίθημι. 410

Ἄητος, *vel* αἴητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventis expositus, flabilis, ignitus; *ab* ἄω, spiro; *vel, quasi* αἰετὸς, aquilæ similis.

Λάρναξ, ακος, ἡ, arca, *in quâ* λαρίνα, *sive pinguia reponuntur, Harm.* 413

Σπόγγος, ȣ, ὁ, spongia; παρὰ τὸ σπᾶν τὸ ὕδωρ. 414

Χωλεύω, claudico; *à* χωλός. 417

Νεανίσκος, ȣ, ὁ, juvenis, adolescens; *at* νεανὶς, ίδος, ἡ, juvencula, puella juvenis; *à* νέος, α, ον, novus, recens; νεῆνις, *Ionicè.* 418

Ἀρημένος, η, ον, læsus, damnum passus; *ab* ἀράομαι, *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, damnum. 435

Χόανος, ȣ, ὁ, fornax fusoria; *à* χέω, fundo. 470

Τιμῆντα, *in accus. pro* τιμήεντα· *à* τιμήεις, εσσα, εν, honoratus, qui in pretio habetur. 475

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus; *à* ῥαίω, frango. 477

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus; *à* πῦρ, *et* ἄγρα.

Τείρεα, τὰ, astra; *à* τείρω *per antiphrasin, quia cursu non fatigantur.* 483

Πληϊάδες, septem stellæ inter os Tauri, et caudam Arietis, primum navigationis tempus ostendentes; *à* πλέω, navigo. 486

Ὑάδες, stellæ quædam in capite Tauri, quæ quoties oriuntur *vel* occidunt, pluvias concitant; *ab* ὕω, pluo.

487 Ἄρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ursus, *vel* ursa; *hîc* signum cœleste; *quod etiam ob similitudinem*, ἅμαξα, plaustrum, *vocatur*.

489 Ἄμμορος, *pro* ἄμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers, ζ. 410. *ab* α *et* μόρος.

492 Ἀγινέω, duco, *poët. ab* ἄγω, *idem*.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen; *ab* ὑμὴν, *aliquando idem; dicitur quasi* ὁμοῦ ναίειν, *quòd vir et fœmina animâ et habitatione conjungantur*.

501 Ἴστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *hîc*, arbiter, *propriè*, sciens, peritus; *ab* ἴσημι.

Πεῖραρ, *idem cum* πέρας, τος, τὸ, finis, terminus.

506 Ἀμοιβαδὶς, alternatim; *ab* ἀμείβω.

519 Ὑπολίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, compar. aliquantò minor; *ab* ὀλίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, parvus; *ab* ὀλίγος, *idem*.

520 Εἶκε, decebat, conveniebat.

521 Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, irrigatio, potatio; *ab* ἄρδω, irrigo, potum præbeo.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, pecus, armentum, pecudes quæ pascuntur; *à* βόσκω, pasco.

542 Τρίπολος, όλου, ὁ καὶ ἡ, ter aratus; *à* πόλος, ου, terra fissa, *vel* versa aratro: *hoc autem à* πολέω, verto, verso, aro *aliquando*.

543 Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum; *à* ζευγνύω.

Ἐλαστρέω, agito, impello; *ab* ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, *ab* ἐλαύνω.

550 Ἔριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanificus, qui lanificium exercet; ἐριουργὸς, *ab* εἶρος, *et* ἔριον, lana; *aliquando* γεωργὸς, agricola; παρὰ τὸ ἔραν ἐργάζεσθαι· ἔριθοι *hîc*, messores: *nam usurpatur* καταχρηστικῶς, *pro quocunque quæstum manibus faciente. Hymn. in Merc.* 295. Ἔριθον τλήμονα, miserum Erithum; *quod quidam reddunt* famulum; παρὰ τὸ ἔρις, καὶ τὸ θὴς, ὃ σημαίνει τὸν μισθωτὸν, Coul.

551 Δρεπάνη, ης, ἡ, falx, *ut et* δρέπανον, *Odyss.* σ. 367. *à* δρέπω, decerpo, colligo.

552 Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum ligator; *ab* ἄμαλλα, ης, ἡ, manipulus, παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τὰς στάχυας, quòd omnes spicæ manu colligantur, *et* δέω, ligo.

Ἐλλεδανὸς, οῦ, ὁ, vinculum, restis; *ab* ἔλλω, stringo; *ab* εἱλέω, coarcto.

554 Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna, *aut et* ἀγκάλη· *sed usitatiores sunt* ἀγκάλαι, *et* ἀγκαλίδες· *ab* ἀγκαὶ, ulnæ; *quod ab* ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus.

563 Κάμαξ, κος, ἡ, vitis pedamentum, adminiculum, palus, *ut hîc*; παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει, quòd gravetur et deficiat sub pondere.

565 Ἀταρπιτὸς, *idem quod* ἀταρπὸς, οῦ, ἡ, semita, ρ. 741. *ab* α *priv. et* τρέπω, *pro* ἀτραπιτὸς, *et* ἀτραπὸς.

566 Τρυγάω, cereales fructus, *peculiariter* uvas colligo; *à* τρύγη, ης, ἡ, triticum, cereales fructus, *et* quilibet fructus; *aliquando* vindemia; τρυγόωεν, *pro* τρυγάοιεν, *poët.*

568 Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, textus, contextus; *à* πλέκω, plecto.

Τάλαρος, άρου, ὁ, qualus, vas, quo ad lanificia utuntur; *item, ad* cibaria, et alia hujusmodi gerenda; *à* ταλάω.

570 Λίνον, ου, τὸ, chorda citharæ, quæ ex lino fieri solet, ε. 488.

571 Λεπταλέος, α, ον, tenuis; *à* λέπτος.

Ῥήσσω, *hîc*, vehementer ferio, pulso.

Ἰοῦ, *adv. gaudentis aliquando; hinc* ἰυγὴ, *et* ἰυγμὸς, clamor; *item* 573
fistulæ cantus, *ut hîc.*

Σκαίρω, tripudio, salio.

Μυκηθμὸς, οῦ, ὁ, mugitus; *à* μυκάω, mugio; *παρὰ τὸ μῦ λέγειν*, vox 575
fictitia; *est etiam* μύκηρα, μύκησις, μύκη, *idem.*

Κόπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, stabulum boum *hîc: propriè*, stercus; *à* κόπος, molestia, *ut sit quasi* κοπιαρὸς, *quòd retentio excrementorum sit molesta et periculosa, Harm.*

Ῥοδανὸς, ἡ, ὸν, rapidus; *à* ῥέω· *hinc Rhodanus fluvius in Galliâ:* 576
propter rapiditatem et velocitatem motûs.

Δονακεὺς, έως, ὁ καὶ ἡ, arundinosus; *à* δόναξ, *antè*, κ. 468.

Ἐρύγμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* ἐρύγηλος, graviter boans; *vel* ἐρευγόμενος τὴν 580
τροφὴν, ructans cibos; *ab* ἐρεύγω, ructo, ructum edo; ἐρευγέσθαι φωνὴν, emittere vocem.

Ἐνδίεσαν, *variæ sunt hujus verbi derivationes: quidam esse imperf.* 584
alii aor. 2. affirmant; quidam ex ἐν, διὰ, *et* ἵημι, *compositum esse volunt, ut sit,* dimiserunt canes in illos leones raptores: *et ita aor. 2. à themate* ἐνδιίημι, *ut* προΐεσαν, *à* προΐημι. *Alii compositum ex* ἐν, *et* δίημι, *et significare* immorabantur, terebant tempus, (*ut sit idem cum* ἐνδιάω, *atque ab eo derivatum sine reduplicat.*) *ut sit,* tempus terebant canes incitantes; *alii docent significare idem quod* διώκω, *ut sit,* insecuti sunt, *et à* δίω *derivant; et ita secundum Eustath. imperf. secundum Hesych. aor. 2.*

Ἀπετρωπῶντο, non audebant, aversi fuerunt in fugam; *à* τρωπάω, 585
converto, in fugam eo; *quod à* τρέπω.

Ὑλακτέω, *fut.* ήσω, latro; *ab* ὑλάω, *idem, metaph. Odyss. υ.* 13. κρα- 586
δίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει, cor intus ei latrabat, *id est,* palpitabat.

Κατηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, *idem quod* ἐπηρεφὴς, *antè; dicitur* κῦμα 589
κατηρεφὲς, unda quæ se attollendo velut alto quodam tecto operit.

Ἀλφεσίβοιαι, ῶν, αἱ, quæ boves inveniunt; *virgines sic dicuntur,* 593
quæ propter formam sponsos inveniunt, à quibus munera accipiunt, boves potissimum; ab ἀλφέω, invenio.

Θρεξάσκω, salto, cursito; *à* θρέξω, *à* τρέχω. 599

CLAVIS HOMERICA

IN Τ'. ILIADIS.

ΔΑΜΕΙ'ΣΘΗ, domitus fuit; 3. *sing. aor.* 1. *pass. Ion. verbi* δαμάω. 9

Δέξο, accipe, *poët. pro* δέδεξο, 2. *sing. præs. imperat. verbi* δέχομαι. 10

Χαλκότυπος, ύπου, ὁ καὶ ἡ, ære impressus, ferro inflictus; *à* χαλκὸς, *et* 25
τύπτω.

26 Εὐλαὶ, ῶν, αἱ, vermes, qui in corpore vulnerato nascuntur ex putredine; *dicuntur* παρὰ τὴν εἴλησιν, à circumvolutione; *vel,* παρὰ τὸ αἰολεῖσθαι, *id est,* κινεῖσθαι, moveri; *hinc vocantur,* χ. 109. εὐλαὶ αἰόλαι, mobiles.

31 Ἀρηΐφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐν τὸ ἄρει φαόμενος, in prælio occisus; *ab* ἄρης, *et* φάω, occido.

32 Τελεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad finem perducens. *Hymn. in Jov.* 2. *dicitur de Jove, in aliis locis accipitur passivè,* ad finem perductus; τελεσφόρος ἐνιαυτὸς, integer annus, *ut hîc; item,* ad finem usque officium suum fungens; *à* τέλος, *et* φέρω.

35 Ἀποάπτω, depono, renuncio, *hîc.*

39 Στάζω, *fut.* ξω, stillo; *aliquando neutrum, aliquando transitivum, ut hîc.*

43 Οἰήϊον, ου, τὸ, gubernaculum, temo navis; *ab* οἴαξ, ακος, ὁ, *idem. Vide* ω. 269.

56 Δεύτατος, η, ον, ultimus; *à* δεύτερος.

68 Ἀσκελέως, durè, assiduè, graviter; *ab* α, *et* σκέλλω, exsicco.

80 Ὑββάλλω, interpello, *pro* ὑποβάλλω, *Æolica syncop.*

84 Συντίθεμαι, adverto *aliquando,* σύνθεσθ', 2. *plur. aor.* 2. *imperat.*

86 Νεικείεσκον, rixabantur, *pro* ἐνείκειον, 3. *plur. imperf. verbi* νεικείω, *poët. pro* νεικέω.

93 Πιλνάω, *idem quod* πελάω, *à quo fit,* appropinquare facio; *hinc* πίλνημι, *unde pass.* πίλναμαι, appropinquo, *ut hîc.*

99 Εὐστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene coronatus; *hîc* muris bene cinctus.

107 Ψευστέω, *fut.* ήσω, mendacium dico, mentior; propositum scopum non assequor: *à* ψεύδω, *fut.* σω, mentior.

108 Εἴδε, ἄγε, age.

117 Μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis, *Dor.* μὰν, *Æol.* μεὶς, *ut hîc;* β. 292.

118 Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, natus ante completos menses, *quasi* fallens in mense; *ab* ἀλιτέω, ἀλίτομαι *idem,* pecco, *vel* aberro, *et* μήν.

136 Λελαθέσθαι, *pro* λαθέσθαι, *à* λέλαθον, *anadiplasiasmo Ionico pro* ἔλαθον, *aor.* 2. *act. a themate* λανθάνω· *sic* λελαβέσθαι, *pro* λαβέσθαι, *Odyss.* δ. 388.

138 Ἀρέσαι, *inf. aor.* 1. *med. ab* ἀρέσομαι, *fut. med. ab* ἀρέσκω.

149 Κλοτοπεύειν, verba dare, decipere: *quasi* κλύτα ἔπεα λέγειν, elegantia verba dicere, *id est,* tempus inaniter producere.

156 Νῆστις, εως, ὁ καὶ ἡ, jejunus; *à* νὴ, *et* σῖτος, ου, ὁ, cibus.

163 Ἄκμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, adultus, *Odyss.* ψ. 191. *ab* ἀκμὴ, ῆς, ἡ, rei perfectio; *item,* jejunus; *quod potiùs ab* ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor.

172 Ὅπλομαι, armor, instruo, paro, *ut hîc; ab* ὅπλον, ου, τὸ, armatura.

174 Ἰαίνω, calefacio, tepefacio; *item,* liquefacio; *item,* perfundo lætitiâ, exhilaro; ἰανθῇς, 2. *sing. aor.* 1. *subj.*

179 Ἀρεσάσθω, placeat, 3. *sing. aor.* 1. *imperat. verbi* ἀρέσκω.

189 Τέως, tamdiu; *item,* interea; *ab* ἕως, *quod ab* ὡς.

193 Κουρῆται, juvenes validi; *à* κοῦρος, *Ion. pro* κόρος, ου, ὁ.

204 Βρωτὺς, ύος, ἡ, cibus, esca; *à* βρώσκω.

218 Προβάλλω, supero.

228 Κόρος, ου, ὁ, satietas; *à* κορέω, satio.

Καλάμη, ης, ἡ, stipula. *Metaphoricè*, corpus senectute aridum, *item*, 222
cadaver hominis interempti, *ut hîc ; à* κάλαμος, ȣ, ὁ, arundo.

Ἄμητος, ȣ, ὁ, messis ; *ab* ἀμάω, *fut.* ήσω, meto. 223

Νηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, firmus, *hîc. Vide* γ. 292. 229

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, cohortatio, instigatio ; *ab* ὀτρύνω. 234

Ὀγδόατος, *poët. pro* ὄγδοος, όη, οον, octavus ; *ab* ὀκτὼ, octo. 245

Ἄορτο, *plusq. perf. pass. ab* ἄορμαι, *pro* ἤορμαι, *perf. pass. verbi* ἀείρω· 252
quidam tamen ex ἤερτο *factum volunt,* η *in* α *converso, et inserto* ω *plusq. perf. pass.* ἄρω· ἄωρτο, *antè,* γ. 272.

Πρόφασις, εως, ἡ, occasio, prætextus ; *propriè,* sermo, *quo aliquis* 262
factum suum excusat ; à φάω, dico.

Ἀπροτίμαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intactus ; *ab* α *privat. et* προτιμάσσω, *pro* προσ- 263
μάσσω, tango.

Λαῖτμα, ατος, τὸ, trajectus, latitudo, æquor, fluctus : *dictum est* 267
quasi λαίτμημα, *quasi* λαιὸν τμῆμα, sinistra pars ; *ita enim vocabatur* mare, *cùm universum in duas partes, in terram et mare distributum esset.*

Διδοῖσθα, *pro* διδοῖς· *à* διδόω, διδόεις, διδοῖς. 269

Ἀμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hîc,* mala struens ; *ab* α *epitat. Vid.* θ. 130. 273

Ἀμύσσω, *vel* ἀμύττω, *fut.* ξω, rado, unguibus lacero, lanio, discerpo. 283
metaph. mentem exulcero, α. 243.

Κήδειος, ȣ, ὁ, amatus, charus, amicus, cujus curam gerimus ; *à* κῆ- 294
δος, cura.

Δαίειν γάμον, celebrare epulum nuptiale. 299

Ῥιγεδανὸς, ἡ, ὸν, horribilis, *hîc,* quem omnes exhorrent, *à* ῥῖγος, εος, 325
τὸ, rigor, frigus.

Ἐώλπειν, *plusquamperf. poëticâ licentiâ transposito augmento, pro* 327
ἠόλπειν· *ab* ἔολπα, *Atticè pro* ἦλπα, *præt. verbi* ἔλπομαι, *pro* ἐλπίζω, spero ; ἔλπω *autem* sperare facio.

Μέμβλεται, *pro* μεμέληται· *item,* μέμβλετο, *pro* μεμέλητο, *syncope et* 343
pleonasmo τȣ̃ β. *aut ex* μέμβλω, *idem quod* μέλω, *ex eoque factum, diaplasmo* τοῦ μ, *et parenthesi* τοῦ β. *euphon. gratiâ.*

Ἄπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non gustavit ; *etiam* jejunus ; *ab* α *privat. et* 346
πάω, gusto.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx ; *item,* avis quædam rapax aquilæ similis ; *ab* ἁρ- 349
πάζω.

Ἐκποτέομαι, *idem quod* ἐκποτάομαι· *hoc autem quod* ἐκπέτομαι, evolo. 357

Κραταιγύαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, firmus, fortis ; *à* κραταιὸς, ά, ὸν, *et* γύαλον, ȣ, 381
τὸ, cavitas, *propriè,* vola.

Ἐντρέχω, convenio, quadro, aptus sum, *hîc.* 385

Σύριγξ, γγος, ἡ, fistula : *item,* vagina, *seu* receptaculum hastæ, *ut hîc.* 387

Χαλινὸς, ȣ, ὁ, frænum ; *à* χαλάω, laxo. 393

Ἕωμεν, *pro* ὦμεν, *pleonasmo* τοῦ ε. *ab inusitato* ἕημι, *ex* ἕω· *significat* 402
autem idem quod πληρόω, satio, impleo.

Νωχελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus, segnis ; *à* νὼ *priv. et* κέλλω, *quod est ali-* 410
quando ταχέως τρέχω· *item,* invalidus ; νωχελία, *Ion.* -η, ignavia.

Ἰάχων, ȣσα, ον, vociferans, *ab* ἴα, vox, *et* χέω, fundo. 424

CLAVIS HOMERICA

IN Υ'. ILIADIS.

3 ΘΡΩ'ΣΚΩ, salio; θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, locus editior, qui velut è terra subsilit.

7 Νόσφι ὠκεάνοιο, præter Oceanum.

9 Πῖσος, et πεῖσος, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum; *quasi qui possit* πίσαι, *id est*, potum præbere; *à* πιπίσκω, potum præbeo; *quod à* πίνω.

13 Διὸς ἔνδον, apud ædes Jovis.

14 Νηκουστέω, non audio; *à* νὴ, *et* ἀκούω, *pro* ἀνηκουστέω, *quo utitur Homer.* ο. 236.

22 Πτὺξ, χὸς, ἡ, cacumen montis, *hîc.*

27 Ἔχω, *hîc*, sustineo.

34 Ἐριούνης, ου, ὁ, valde utilis; *ab* ὄνημι, *epithet. Merc. qui dicitur* ἐριούνιος, 72. *hujus libri.*

39 Ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, intonsus; *à* κείρω, tondeo; *ita dicitur Apollo, propter radiis intactam solis cæsariem.*

49 Ὅτε, *hîc*, aliquando.

53 Καλλικολώνη, ης, ἡ, *hîc*, locus quidam amœnissimus, diis sacer, juxta Simoëntem amnem: *propriè*, pulcher collis, tumulus; *à* κολώνη, ης, ἡ, β. 811. *à* κολωνὸς, οῦ, ὁ, tumulus.

65 Εὐρώεις, εσσα, εν, putris, putridus, situ et mucore obsitus; *item*, tenebrosus; *item*, amplus; *ab* εὐρὼς, ῶτος, ὁ, putredo, situs, mucor.

67 Ἔναντα, contra; *ab* ἐν, *et* ἄντα, coram; *item*, apertè: ἔναντα Ποσειδάωνος ἵστατ', erat ex adversa parte, stabat contrà.

70 Κελαδεινὸς, ἡ, sonorus, tumultuosus; *à* κέλαδος, ου, ὁ, tumultus; *ita dicitur Diana*, παρὰ τὸν γινόμενον εἰς τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, propter tumultus venatorios.

72 Σῶκος, ου, ὁ, servator, *Mercurii epitheton, pro* σωσίοικος, ου, ὁ, *à* σώζω, *et* οἶκος· *vel*, ὁ ὠκέως σαούμενος, celeriter evadens incolumis.

80 Ἀντία, *idem quod* ἀντίον, ex adverso, contrà.

93 Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, *ex* λα, *et* αἰψηρὸς, celer.

100 Ἀνδρόμεος, έα, εον, humanus; *ab* ἀνὴρ.

109 Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* ἀρειὴ, minæ; *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio, preces.

129 Ἐκπεύσεται, audiet, 3. *sing. fut.* 1. *ind. verbi* ἐκπυνθάνομαι.

131 Ἐναργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perspicuus; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus.

142 Ὁμήγυρις, εως, ἡ, multitudo hominum congregatorum, cœtus; *ex* ὁμοῦ, *et* ἄγυρις, *idem*; ὁμηγερὴς, α. 57. simul congregatus.

145 Ἀμφίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, terrâ aggestâ utrinque munitus; *à* χέω, terrâ fusili extruo.

151 Ὀφρὺς, ύος, ἡ, tumulus, *id est*, collum, jugum montis. *Vide* α. 528. *hinc* ὀφρυόεις. Ἴλιος ὀφρυόεσσα, Ilium altum, χ. 411.

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis; *ab ἀλέγω,* curo: *quasi δυσαλεγής· vel, ἀ λέγω,* cubare facio, dormitum dimitto: *adeò ut exponatur δυσκοίμητος, ut Odyss. ψ. 325. δυσηλεγὴς θάνατος,* mors tristem habens dormitionem, cujus acerbus est somnus vel sopor. 154

Καρκαίρω, resono, sonitum do, pulsatus tremo. 157

Νευστάζω, nuto, caput concutio: *ἀ νεύω,* innuo, annuo. 162

Ἀτίζω, *fut. σω,* vilipendo; *ab α, et τίω, idem; ἀτιμάω, et ἀτιμέω, Odyss. π. 307. et ἀτιμάζω, Iliad. ι. 450.* 166

Γλαυκίαω, glaucis oculis terribiliter intueor; *ἀ γλαυκὸς, ἡ, ὸν,* glaucus. 172

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ventosa mente præditus, inconstans, stultus, *ut hîc; ab ἄω,* flo, spiro, *et φρὴν,* mens; *hinc ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, Odyss. α.* 469. 183

Μετατραπαλίζω, *idem quod μετατρέπω,* converto. 190

Δειδίξεσθαι, territurum esse, *fut. 1. infin. verbi δειδίσσομαι.* 201

Προκλυτὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præauditus, præcognitus: *ἀ κλύω,* audio. 204

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, *epithet. Thetidis hîc: aliquando Nereidum, aliquando Amphitrites; fit ab ἅλς, genit. ἁλὸς, ἁλοσύνη, et per pleonasm. τοῦ δ, ἁλοσύδνη.* 207

Κτίζω, *fut. σω,* condo, ædifico. 216

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes *seu* radix montis; *ab ὄρος, εος, τὸ,* mons, *Doricè ὦρος.* 218

Ἀνθέρικος, ȣ, ὁ, *et ἀνθέριξ, ικος, ἡ, per pleonasm. τȣ ν, pro ἀθέριξ, ικος, ὁ, idem quod ἀθὴρ, έρος, ὁ,* arista, pars spicæ acuta. 227

Ἀνηρέιψαντο, *ab ἀνερέιπτομαι,* rapio, corripio, *pleonasmo τȣ ι, pro ἀνερέιπτω· ab ἐρέπτω,* edo, vescor. 234

Ἐλαύνω, *fut. άσω,* agito, induco. 269

Ἕλε, disrupit, *3. sing. aor. 2. verbi αἱρέω.* 280

Μορίμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *idem quod μόρσιμος. Antè, ε.* 674. 302

Ἄσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sine semine; *ἄσπερμος γενέη,* sine prole genus; *ab α et σπέρμα, ατος, τὸ,* semen. 303

Ἀτάω, *et ἀτέω, fut. ήσω,* lædo, *ἀτέοντα, Gyphanius reddit* tui negligentem; *quidam legunt ἀέκητι,* invitus. 332

Κατακτάμεναι, interficere, *aor. inf. Dor. pro κατακτεῖναι, verbi κατακτείνω.* 346

Κολȣ́ω, *fut. ȣ́σω,* amputo, detrunco. *metaph. μεσσηγὺ κολȣ́ει,* in medio abrumpit, infectum sinit; *sed κωλύω,* impedio. 370

Κεάσθη, diffissum est, *3. sing. aor. 1. pass. verbi κεάζω.* 387

Ἐπεύξατο, gloriatus est, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi ἐπεύχομαι.* 388

Ἐξαίνυτο, abstulit, 3. *sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι.*

Ἀΐσθω, *pro ἀΐω,* audio; *item, pro ἀποπνέω,* exspiro. 403

Ἤρυγον, *aor.* 2. *ab ἐρεύγω,* mugio.

Ἀναφαίνω, *fut. ανῶ,* ostendo, exhibeo, *ex ἀνὰ, et φαίνω.* 411

Ἐπιμάσσομαι, tango, ita ut persentiscas; *ἀ μάσσω,* pinso, tango. 425

Πάλιν ἔτραπε, retorsit. 439

Μέλλω, *aliquando* debeo, *ut hîc.* 451

Καγγόνυ, *pro κατὰ γόνυ.* 458

Πεφιδοίμην, *a. 2. med. optat. ἀ φείδω, per anadiplasiasmum Ionicum.* 464

Ὀλισθέω, *fut. ήσω,* labor, cado; *ab ὄλισθος, ȣ, ὁ,* lapsus, casus; *ab ὄλλυμι· ὄλισθε, aor. 2. sine augmento.* 470

482 Μυελὸς, ῦ, ὁ, medulla; ἀ μύω, claudo; παρὰ τὸ ἐν μυχῷ εἰλεῖσθαι, quòd in penetrali claudatur.

483 Σφονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, spina dorsi seu unum ex 24 ossibus, quibus tota spina constructa est; ἀ σφόνδυλος, ου, ὁ, *idem.*

489 Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, turbo, confundo.

490 Ἄγκος, εος, τὸ, vallis, *ab* ἀνακεῖσθαι, quòd in imo jaceant; *vel,* ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι τὰ ξύλα, quòd saltibus et arboribus concludi soleant.

492 Εἰλυφάζω, convolvo; *ab* εἰλύω. *Vide* εἰλυφάω, λ. 156.

496 Εὐτρόχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene currens, volubilis, rotundus, planus; ἀ τρέχω. *Vide* εὔτροχος, *idem,* μ. 58.

501 Βάλλω, aspergo, *hîc.*

CLAVIS HOMERICA

IN Φ′. ILIADIS.

1 ΠΟ′ΡΟΣ, ου, ὁ, transitus; ἀ περάω, transeo; *item,* alveus, *ut hîc.*

6 Πεφυζότες, ἀ πεφυζὼς, ἀ πέφυζα, *pro* πέφυγα, *præt. med. verbi* φεύγω. *Iones enim mutant* γ *in* ζ, *aut factum est per syncop. ex* πεφυζηκῶς, ἀ φυζῶ, *idem quod* φεύγω.

7 Πίτνω, jacio, projicio, ante oculos expando, offundo, *ut hîc; cujus imperf.* πίτνα, *tanquam* ἀ πιτνάω, *et partic.* πιτνὰς, accidens; ἀ πίπτω, cado.

12 Ἀκρὶς, ίδος, ἡ, locusta; παρὰ τὸ ἄκρα τῶν ἀσταχύων καὶ τῶν φυτῶν νενέμεσθαι.

20 Ἐπιστροφάδην, *adv.* conversim, huc illuc se convertendo; *item,* strenue, fortiter, valde; ἀ στρέφω.

23 Εὔορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tutus, habens stationem navium opportunam et commodam: *epitheton portûs: ab* ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.

38 Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, ramus; παρὰ τὸ ἕρπειν, serpere: *serpunt enim in altum surculi; vel quasi* ὅρμηξ, saliens è trunco, *ab* ὁρμάω· *vel quasi* ὀροφηξ, *ab* ὀροφὴ, tectum, εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειος, tegendis culminibus idoneus; *ab* ἐρέφω.

39 Ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus; *ab* οἴω, puto; *hinc* ἀνωϊστὶ, inopinato, *Odyss.* δ. 92.

41 Ὦνος, ου, ὁ, pretium; *ab* ὠνέομαι, emo.

70 Ἄμμεναι, *Dor. pro* ἄειν, *infin. ex* ἄω, *pro* ἄδω, *ex quo* ἀέμεναι, *Dor. vel Ion. exempto autem* ε, *et* μ *ejus loco inserta,* ἄμμεναι, satiatum esse.

75 Ἱκέτης, ου, ὁ, supplex; *ab* ἱκέομαι, *aliquando* supplico; *vel* ἱκέτης, *quasi* ἱκέστης, *ut sit* ἱκόμενος εἰς ἑστίαν τινὸς, domum alicujus adiens; *hinc* ἱκετήσιος Ζεὺς, *Odyss.* ν. 213. Jupiter supplicum præses; *et* ἱκετεύω, supplico, π. 574.

Ἄλφω, *idem quod* ἀλφάνω, invenio; *ab* ἄλφα, *prima alphabeti litera;* 79
ὅτι εὑρέθη πρὸ τῶν ἄλλων, quòd prae aliis inventum est; *nisi malis, ut qui-*
busdam placet, ἄλφα *ab* ἀλφάνω *derivari.*

Λύμην, solverer, *præt. perf. seu plusquamperf. opt. pass. pro* λελυί- 80
μην, *à* λέλυμαι, *præt. pass. verbi* λύω. *Si perf. pass. exit in* μαι *purum*
(ut Rhenius annotat) optativus formatur mutando μαι *in* ίμην, *ut ex*
λέλυμαι, λελυίμην, *à quo syncope* τῦ ι, λελύμην, *poët.* λύμην· *secundùm*
alios est aor. 2. med. opt. modi; *à* λῦμι.

Αἰπήεις, εσσα, εν, altus; *ab* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *idem.* 87

Ὁμογάστριος, ἰε, ὁ καὶ ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uteri- 95
nus; ὁ ἐν γαστρὶ ὢν ὁμῦ· *à* γαστὴρ.

Ἐπέρασσα, vendidi, 3. *sing. aor.* 1. *poët. pro* ἐπέρασα, *à verbo* περάω. 102

Ὀλοφύρεαι, lamentaris, 2. *sing. præs. Ion. pro* ὀλοφύρῃ, *à verbo* ὀλο- 106
φύρομαι.

Δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus, tempus vespertinum: *quoniam* 111
tunc ἡ εἵλη τῦ ἡλίε ἐνδέει, *est etiam* δείλης, *ut hîc: et est masc. secundùm*
Budæum; hinc δείελος, ε, ὁ καὶ ἡ, vesper, φ, 232. *et* δείελον ἦμαρ, *Odyss.*
ρ. 606. *et* δειελιήσας, *cænans, cænatus, Odyss.* ρ. 599.

Ἐνταυθοῖ, hîc, huc, *ab* ἐνταῦθα, *idem quod* ἔνθα, *ab eoque factum.* 122

Ἀπολιχμάω, delambo, lambendo aufero; λιχμάζω, *vel* λιχμάω, lam- 123
bo; *quod à* λείχω *idem.*

Ἀκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, securus; *ab* α *privat. et* κῆδος, εος, τὸ, cura. *Vide*
ἀκήδεστος, ζ. 60.

Φρὶξ, κὸς, ἡ, superficialis inundatio, veluti quum mare exiguâ aurâ 126
stringitur.

Δαϊκτάμενος, ένη, ενον, cæsus, *idem quod* δαϊξάμενος, *à verbo* δαΐζω. 146

Ἠὼς, όος, ῦς, ἡ, *hîc,* dies, *per synecdoch.* 156

Περιδέξιος, ἰε, ὁ καὶ ἡ, ambidexter; *à* δεξιὰ, ᾶς, ἡ. 163

Ἐπιγράβδην, superficiatim, leviter; *à* γράφω. 166

Σύτο, *pro* ἔσσυτο, *præt. plusq. perf. pass. verbi* σύω. 167

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, rectà volans, qui recto cursu fertur, eoque val- 169
de citato, ut volare videatur; *ab* ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, *et* πέτομαι, volo.

Ἐκγεγαῶτι, *dat. sing. part.* ἐκγεγαὼς, ῦια, ὸς, *præt. med. verbi* ἐκγάω, 185
pro ἐκγίγνομαι, enascor.

Ἁλιμυρήεις, εσσα, εν, ὁ καὶ ἡ, in mare cum sonitu quodam aut fremitu 190
fluens; *ab* ἅλς, ὸς, ἡ, mare, *et* μύρω, fluo, stillo.

Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus, *poët. pro* φρέαρ, ατος, *idem: quasi* φέραρ, *à* 197
φέρω· ἐξ ὗ φέρεται τὸ ὕδωρ.

Ἔγχελυς, υος, ἡ, anguilla, ἀπὸ τῦ ἐν ἰλύϊ χέεσθαι, *Eustath. vel* ἀπὸ 203
τῦ ἐν ἰλύϊ ἔχεσθαι, *Etym.*

Ἐπινεφρίδιος, ἰε, ὁ καὶ ἡ, renibus obtensus: *à* νεφρὸς, ῦ ὁ, ren. 204

Ἐφθέγξατο, locutus est, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* φθέγγομαι. 213

Στείνω, *pro* στένω, *Ion. hîc* arctor, *seu* coarctor, *ut etiam antè, Il.* ξ. 220
34.

Ἄγη, ης, ἡ, stupor; *ab* ἀγάω, stupeo.

Δείελος, ε, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus; *item* vesper, *ut hîc; à* δείλη, ης, ἡ, 232
111. *hujus libri.*

Σκιάζω, *fut.* σω, *idem quod* σκιάω, obumbro; *à* σκιὰ, ᾶς, ἡ.

234 Οἶδμα, *per synecdochen, pro* οἴδημα, ατος, τὸ, tumor; οἴδματι θύων, æstu fervens, *hîc*; εἰς οἶδμ' ἅλιον, in undam marinam, tumorem pelagi, *Hymn. in Apoll.* 417. *ab* οἰδέω, tumeo.

247 Ἀκροκελαινιάω, in summo, vel superficie nigrico; *ab* ἄκρος, α, ον, *et* κελαινιάω, nigrico; *quod est à* κελαινὸς, ἡ, ὸν, ater; *à* μέλας.

257 Ὀχετηγὸς, ȣ̃, aquæ ductor; *ab* ὀχετὸς, ȣ̃, ὁ, canalis aquæ ductus.

259 Μάκελλα, ης, ἡ, ligo; παρὰ τὸ μονῆθεν κέλλειν, *id est,* κινεῖν, movere: *vel,* τέμνειν, secare.

Ἀμάρα, ας, ἡ, sulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ gratiâ; *ab* ἅμα, *et* ῥέω.

260 Ψηφὶς, ἶδος, ἡ, calculus, *id est,* lapillus; *à* ψῆφος, ȣ, ἡ, *idem.*

262 Προαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis; *à* προάλλομαι, prosilio.

281 Εἵμαρμαι, *Attic. pro* μέμαρμαι, *præt. perf. pass. verbi act.* μείρω, μ *Atticè in* ει *mutato.*

282 Συφορβὸς, ȣ̃, ὁ, subulcus, *pro* συοφορβὸς· *à* σῦς, *et* φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum.

283 Ἔναυλος, ȣ, ὁ, torrens; *propriè,* tibiis personans: *ab* αὐλὸς, ȣ̃, ὁ, tibia. *Vide* π. 71.

Ἀποέρσει, *pro* ἀπέρσει, *quod est fut. Æolicum verbi* ἀποέῤῥω, *secundùm quosdam: secundùm alios,* ἀποείρω *significat idem quod* φθείρω.

292 Λωφάω, *fut.* ήσω, respiro, interquiesco, finem facio aliquem infestandi. *Metaph. sumpta à bobus, à quorum cervice deponuntur onera;* *à* λόφος, ȣ, ὁ, cervix.

306 Κορύσσω, *hîc,* attollo; *metaph. ducta* ἀπὸ τῆς κόρυθος.

313 Ἵστη, *hîc est imperat. præs. 3. pers. fit ex tertiâ singulari imperf. act. abjecto augmento: ita enim aliquando formatur imperat. tam verborum in* μι, *quàm in* ω *desinentium; aut, secundùm alios, est pro* ἵσταθι, *per Apoc. brevi, quæ præcedebat, mutatâ in longam.*

315 Μέμονα, *hîc,* audeo, cogito, in animo habeo, *præt. med. verbi* μένω.

317 Νειόθι, *pro* νειάτοθι, in imo fundo aut parte. *Vide* νειόθεν, *antè,* κ. 10.

319 Χερὰς, άδος, ἡ, colluvies mista cœno, et lapidibus: *à* χέρμα, acervus parvorum lapidum; *quod à* χερμὰς, άδος, ἡ, lapis qui manum implere potest: *hoc autem à* χεὶρ, manus.

321 Ἄσις, εως, ἡ, cœnum, limus; παρὰ τὸ ἄζω, sicco; *unde* ἄσιος, ία, ιον, limosus, β. 461.

323 Τυμβοχοὴ, ῆς, ἡ, tumulus; *à* τυμβοχοέω, tumulum struo; *quod à* τύμβος, ȣ, ὁ, *et inusitat.* χοέω· *à* χέω, terrâ aggestâ extruo.

333 Πιφαύσκεο, *Ion. pro* πιφαύσκου, *à* πιφαύσκω, *à* φάω, luceo. *Vide* κ. 202.

334 Ἀργεστὴς, ȣ̃, ὁ, albus, velox, procellosus, *epitheton* Noti.

337 Φλέγμα, ατος, τὸ, incendium; *à* φλέγω.

342 Τιτύσκετο, *hîc,* parabat; *à* τιτύσκομαι, dirigo.

345 Ξηραίνω, arefacio; *à* ξηρὸς, ὰ, ὸν, siccus; ἐξηράνθη, *3. sing. aor. 1. pass.*

346 Νεοαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus; *ab* ἄρδω, irrigo.

347 Ἐθείρω, ex more colo, de more aliquid facio; *ab* ἔθος, εος, τὸ, mos.

351 Κύπειρος, ȣ, ἡ, *et* κύπειρον, ȣ, τὸ, cyperus, herba ex juncorum genere.

Φλύω, *et* φλύζω, nugor; *item* ferveo, ebullio: *à* φλέω, *idem;* φλάζω, 360
etiam idem significat.

Μέλδω, liquefacio; μέλδομαι, liquefio; *item, pro* μέλδω, *ut hîc; pro-* 363
priè significat membra exedo, *et* consumo; παρὰ τὸ μέλη ἔδειν.

Ἀμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, cunctanter; *ab* ἀμβάλλω, *pro* ἀναβάλλω, 364
tollo, &c.

Κάγκανος, η, ον, siccus, aridus: *à* καγκαίνω, exsicco; *sunt qui expo-* 365
nunt κάγκανα ξύλα τὰ καινόμενα εἰς τὸ καίεσθαι, amputata ad comburen-
dum: *quasi* κατάκανα, παρὰ τὸ καίνω, *quod est* κόπτω, *syncope et pleo-*
nasmo τοῦ γ.

Χράω, *hîc*, invado furiosè, cum impetu aggredior. 369

Ἄητο, agitabatur, spirabat, ἐκινεῖτο, ὥρμα, *præt. imperf. med. ab* 386
ἄημι.

Σαλπίζω, *usitat. fut.* ίγξω, *et* ίσω, tubâ cano, buccino, resono, *ut* 387
hîc; à σάλπιγξ.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ, clypeos tundens, *vel potiùs* perforans, secans. *Mar-* 392
tis epithet. à ῥινὸς, οῦ, ὁ, *vel* ἡ, corium; *item, per synecdoch.* clypeus,
et τορέω, perforo, penetro.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina. *metaph. pro* impudente *et* audace; 394
à κύων, κυνὸς, ὁ, *vel* ἡ, *et* μυῖα, ας, ἡ, musca; *alii legunt* κυνάμυια, *verso*
o in α.

Δάπτω, *fut.* ψω, voro, dilanio, *hîc*, saucio. *Vide* ε. 858.

Κάλλιπες, deseruisti, *Æol. syncop. pro* κατέλιπες, *2. sing. aor. 2. ver-* 414
bi καταλείπω.

Θητεύω, *fut.* σω, mercede servio; *à* θὴς, ητὸς, ὁ, qui mercede servit, 444
Od. δ. 644.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, dicendus, memorandus, celebris; *item*, constitutus, 445
præfinitus, pactus, *ut hîc; à* ῥέω, dico, loquor.

Πολυγηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gratissimus, multum lætitiæ afferens; *à* γηθέω, 450
gaudeo

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, qui ex longinquo solo advenit; *à* τῆλε, 454
procul, *et* δάπεδον, terra, solum, pavimentum.

Κεκοτηὼς, *pro* κεκοτηκὼς, υῖα, ὸς, *Ion. particip. præt. activi, à* κοτέω, 455
irascor.

Σαόφρων, *et* σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens salva est; *item*, prudens, 461
quasi diceret ὁ σάος, *vel* σῶς τὴν φρένα.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde urens, florens, *ut hîc; à* ζα, *et* φλέγω. 465

Δηριάασθην, prælientur, *3. dual. præs. imperat. verbi* δηριάω. 467

Χηραμὸς, οῦ, ὁ, caverna, latibulum, lustrum ferarum. 495

Πληκτίζομαι, pugno, usque ad plagam digladior; *à* πλήσσω, per- 499
cutio.

Πεπτεότα, *vel* ῶτα, *pro* πεπτῶτα· *à* πεπτεὼς, *pro* πεπτώς· *hoc autem* 503
per syncop. pro πεπτωκώς· πεπτεὼς, *autem facit in obliquis, ut* ἑστεὼς,
ῶτος, *vel* ότος, *&c. part. præt. perfect. act. verbi* πίπτω· *tanquam à*
πτόω.

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus, *pro* 530
quo πυλωρὸς, *et* πυλάωρος, *ut hîc; à* πολὴ, ῆς, ἡ, *et* οὖρος, ου, ὁ, custos;
vel ab ὤρα, cura.

541 Πεπτάμενος, η, ον, apertus; ἀ πεπτάζομαι, pandor, *præt.* πέπταμαι, pansus, explicatus, apertus sum, *quod per syncop. dicitur pro* πεπέτασμαι.

536 Ἅληται, saliat, *est* 3. *pers. subj.* 1. *aor. ab* ἅλλομαι, salio.

551 Πορφύρω, purpureo colore perfundo; *dicitur et* mare fluctuans πορφύρειν, *unde metaph. dicitur de* animo concitato *et* turbido.

560 Ἑσπέριος, ία, ίον, vespertinus; *ab* ἕσπερος, vesper; *quod ab* ἕως, ω, ἡ, lux, *et* πέρας, finis, *vel* παρὰ τὸ τὸν ἥλιον ἕπεσθαι, quòd sequatur solem, *Eustath. vel ut Etym.* ἀπὸ τοῦ ἔσω ποιεῖν περᾶν τὰ ζῶα ἀναπαυσόμενα, quòd vesper domum revocet animalia, solvatque à labore diurno.

563 Ἀπαειρόμενος, η, ον, discedens; *ab* ἀπὸ, *et* ἀείρω, tollo.

574 Ὑλαγμὸς, ȣ, ὁ, *idem quod* ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus; *ab* ὑλάω, latro.

578 Ξυμβλήμεναι, congredi, *Dor. pro* συμβλῆναι, *aor.* 2. *verbi* συμβλῆμι *pro* συμβάλλω.

598 Ἡσύχιος, ίȣ, ὁ κ) ἡ, quietus, quiete fruens; *ab* ἥσυχος, *idem.*

604 Θέλγω, mulceo, delinio; *item,* fallo, *ut hîc.*

607 Ἔμπλητο, implebatur, 3. *sing. imperf. pro* ἐνέπλητο, *verbi* ἔμπλημι *pro* ἐμπλήθω.

CLAVIS HOMERICA

IN X'. ILIADIS.

2 ἈΠΕΨΎΧΟΝΤΟ, abstergebant, 3. *plur. imperf. verbi* ἀποψύχω, refrigero, abstergo, *ut hîc; est et* exspiro, animum efflo; *vel ut Eustath. vult,* animi deliquium patior, *Od.* ω. 347.

12 Ἅλεν *pro* ἅλησαν, *Bœot.* conclusi sunt; συνεκλείσθησαν, συνηθροίσθησαν. *Vide* ἐάλη, *antè,* ν. 408.

31 Πυρετὸς, ȣ, ὁ, febris; *à* πῦρ, *propter æstum morbi.*

44 Εὖνις, ιος, ὁ κ) ἡ, *hîc,* orbatus, *in quâ significatione venit ab* εἷς, unus.

59 Πρὸς δὲ, ad hæc verò.

Φρονέω, *hîc,* vivo; *vel,* mentis compos sum.

80 Κόλπον ἀνιεμένη, sinum denudans.

83 Λαθικηδὴς, έος, ὁ κ) ἡ, oblivisci doloris faciens, curas oblivione tegens; *à* λήθω, *et* κῆδος, εος, τὸ, cura.

93 Χειὰ, ᾶς, ἡ, lustrum; τȣ ὄφεως κατάδυσις ἡ καταδιχομένη τὸ ζῶον, latibulum serpentis; *à* χέω, capax sum.

Ὀρέστερος, έρα, ερον, monticola, montanus, agrestis; *ab* ὄρος, εος, τὸ, mons.

118 Ἀποδάζομαι, distribuo; *à* δαίω, divido.

Κέκευθε, *aor.* 2. *Ionicâ reduplicatione, pro* ἔκευθε· *à* κεύθω.

129 Ξυνελαυνέμεν, congredi, *Ion. pro* συνελαύνειν.

Οἰμάω, *fut.* ήσω, irruo impetu feror; *ab* οἴμη. 140

Λακῶ, crepo, sonum edo; *per onomatop. aor. 2.* ἔλακον, *præterit.* 141
med. λέλακα, *et* λέληκα, *unde partic.* λεληκὼς, υῖα, ός.

Ταρφέα, *hîc*, vehementer; *à* τάρφος, εος, τὸ, densitas. 142

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis, curulis publica, *ab* ἅμαξα, ης, ἡ, cur- 146
rus, η. 426.

Θέρος, εος, τὸ, aestas; *à* θέρω, calefacio; *quòd eo tempore maximus* 151
calor vigeat.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, locus ubi lavatur; *item*, vas ad lavandum; *à* 153
πλύνω, lavo: *propriè*, *de* vestimentis, *ut* λούω, *de* corpore, νίπτω, *de* pe-
dibus *et* manibus.

Λαΐνεος, εα, εον, lapideus, *idem quod* λάϊνος. 154

Ἱρήϊον, victima, *Ionicâ dialysi, pro* ἱερεῖον· *ab* ἱερεὺς, έως, ὁ, sacerdos. 159

Τρωχάω, *pro* τροχάω, *idem quod* τρέχω, *ex eoque factum.* 163

Θάμνος, ου, ὁ, fruticetum, densus fruticibus, frutex, *hîc. Vide* λ. 199
156.

Καταπτήξας, metu perculsus, *aor. 1. part. à* πτήσσω. 191

Ἀνιχνεύω, *fut.* σω, pervestigo, indago; *ab* ἰχνεύω, vestigo, *ab* ἴχνος, 192
εος, τὸ, vestigium.

Προπροκυλίνδομαι, *majoris emphasis gratiâ, pro* προκυλίνδομαι, provol- 221
vor ad pedes alicujus more supplicis; *à* κυλινέω, *vel* κυλίνδω.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, parsimonia; *à* φείδομαι, parco. 244

Κερδοσύνη, ης, ἡ, astutia, dolus; *à* κέρδος, εος, τὸ, *aliquando* astutia, 247
versutia.

Θεοὺς ἐπιδώμεθα, deos testemur. 254

Ἁρμονία, ας, ἡ, *hîc*, pactum; *ab* ἄρω, apto, congruo. 255

Καμμονίη, *pro* καταμονία, perseverantia, victoria, quæ fortiter con- 257
stanterque permanendo paratur, *ut hîc; à* καταμένω, constanter per-
maneo.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis sanctio, pactum; *à* συνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, 261
socius; *à* σὺν, *et* ἵημι, mitto.

Ἄλαστος, *propriè*, cujus memoria erit perpetua: *hîc*, qui mala ἄλαστα
intulit. *Dor. pro* ἄληστος· *à* λήθω, lateo. *Vide* μ. 163.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium; *ab* ἀλύσκω. 270

Ἀθρόα πάντα, omnia simul. *Vide* β. 439. 271

Ἠείδης, *pro* εἴδης, *plusquamperf. subj. med. pleonasmo* τοῦ η, *vel Atticâ* 280
epenthesi τοῦ ει, *pro* ᾔδης, *ab* ᾔδειν, *plusquamperf. ind. verbi* εἴδω, ει *con-*
verso in η, *et* ι *subscripto.*

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, loquax, non mutilans verba; ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, 281
absolutus numero, aptatus, *et* ἔπος, εος, τὸ.

Ἐπίκλοπος, όπου, ὁ καὶ ἡ, furax; *item* subdolus, vafer, deceptor, *ut hîc;*
ab ἐπικλέπτω, furor; *à* κλέπτω.

Ἔπλεο, *à* πέλομαι, sum, *pro* ἐπέλου.

Ἀπεπλάγχθη, resiliit; *ab* ἀποπλάζω, aberrare facio. 291

Κατηφήσας, ασα, αν, mœstus; *à* κατηφέω, sum vultu demisso, *à* κατη- 293
φὴς, qui est vultu demisso; ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. *Vide* κατή-
φεια, γ. 51.

Ἀλέα, ας, ἡ, vitatio, effugium; *ab* ἀλέω, vito. 301

305 Ἐσσόμενοι, posteri; *ab εἰμὶ*, sum, *pro* ἐσόμενοι.
318 Εὐηκὴς, έος, ὁ κ ἡ, valde acutus; *ab* ἀκὴ, mucro.
325 Λαυκανίη, ης, ἡ, guttur, παρὰ τὸ λαύειν, *idem quod* ἀπολαύειν, fructum capio: *quia hæc pars præ cæteris voluptatem è cibo potuque sentiat.*
328 Ἀσφάραγος, ου, ὁ, *hîc*, gula, guttur; ἀπὸ σφαραγεῖν, *id est*, ἠχεῖν, sonare; *quoniam* δι' αὐτοῦ φωνὴ φέρεται· σφάραγος, sonus qui gutture emittitur.
332 Ὀπίζομαι, curo, revereor; *ab* ὄπις, ιδος, ἡ, π. 388. ultio, *seu* vindicta; *aliquando* cura, *et* consideratio, *ut Od.* ξ. 82.
334 Λελείμμην, relictus eram, 1. *sing. plusq. perf. pass. Ion. pro* ἐλελείμμην, *verbi* λείπω.
335 Ἑλκέω, *f.* ήσω, *hîc*, dilacero in diversas partes trahendo; *ab* ἕλκω.
Αἰκῶς, turpiter, indecenter, *pro* ἀεικῶς, *idem. Vide* ἀεικίζω, π. 546. *et* ἀεικὴς, α. 340. *et* κ. 483. *ab α priv. et* εἴκω.
349 Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ κ ἡ, de quo viginti contendunt; *ab* εἴκοσι, viginti, *et* ἐρίζω, contendo.
356 Προτιόσσομαι, aspicio, intueor, præsagio, divino, *ut hîc; ab* ὄσσομαι, *idem, quod ab* ὄσσα, ης, ἡ, *aliquando* omen.
358 Μήνιμα, ατος, τὸ, ira, *seu* ultio divina; *à* μῆνις· μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, *idem*, π. 62.
370 Φυὴ, ῆς, ἡ, statura, *hîc. Vide* α. 114.
373 Ἀμφαφάασθαι, tractari, circum tractari; *ab* ἀμφὶ, *et* ἀφάω, tracto: *quod ab* ἁφὴ, ῆς, ἡ, tractus; *ab* ἅπτομαι, tango, *pro* ἀμφαφᾶσθαι.
396 Τετραίνω, *pro* τιτραίνω· *unde hîc aor.* 1. τέτρηνα· *à* τετράω, terebro, perforo.
397 Πτέρνα, ης, ἡ, calx, calcaneum: *hinc illa nomina murium* πτερνογλύφος, *Batrach.* 222. πτερνοτρώκτης, *ibid.* 29. *et* πτερνοφάγος, *ibid.* 224.
406 Καλύπτρη, ης, ἡ, velamen. *Ion. pro* -α· *à* καλύπτω.
411 Σμύχω, *fut.* ξω, attero, consumo; *item*, uro, incendio *seu* igne vasto; σμύχομαι, uror, inflammor.
414 Λιτανεύω, *fut.* σω, supplico; *à* λίσσομαι· ἐλλιτάνευε, *pro* ἐλιτάνευε.
Κόπρος, ου, ὁ, *vel* ἡ, fimus. *Vide* σ. 575.
428 Δυσάμμορος, *vel* δύσμορος, ου, ὁ κ ἡ, infelix; *à* δὺς, *et* μόρος, ου, ὁ, fatum.
431 Βείομαι, vivam. *Vide* π. 853.
441 Θρόνον, ου, τὸ, flos, pigmentum; παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς.
448 Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius; ἀπὸ τοῦ κρέκειν, *quod est* ἠχεῖν, *transpositâ literâ* ρ.
451 Ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* ἑκυρὴ, socrus; *ab* ἑκυρὸς, οῦ, ὁ, *antè*, γ. 172.
460 Μαινὰς, άδος, ἡ, furiosa, insana; *à* μαίνομαι.
467 Ἀποκαπύω, *fut.* σω, efflo, exspiro; *à* καπύω, flo, *quod à* κάπτω, flo, spiro.
469 Κεκρύφαλος, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines suos compescunt; *à* κρύπτω.
476 Ἀμβλήδην, *pro* ἀναβλήδην, *seu* ἀναβολάδην. *Vide* φ. 364. procrastinando: *item*, cunctanter, *et* segniter; *ab* ἀναβάλλω, remoror, protraho.
490 Πανaφῆλιξ, κος, ὁ κ ἡ, qui caret æqualibus; *ab* ἧλιξ, κος, coætaneus, *quod ab* ἡλικία, ας, ἡ.

Ὑπεμνήμυκε, tristatus est, *vel* dejectus. *Eustath. diaplasiasmo et pleonasmo usurpatum scribit, pro* ὑπήμυκε· *ab* ὑπημύω, *significatque, ait,* τεταπείνωμαι· *ab* ἡμύω, inclino, cado. 491

Ἐδίηνε, *aor.* 1. *verbi* διαίνω, irrigo. 495

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ κ̣ ἡ, circum floridus; *item,* patrimus, *et* matrimus, cui pater et mater adhuc vivunt, *ut hîc,* ab ἀμφὶ, *et* θάλλω, vigeo, floreo. 496

Ἐνίσσω, *idem quod* ἐνίπτω. *Vide β.* 80. 497

Νηπιαχεύω, instar vagientis doleo, pueriliter me gero; *à* νήπιος, ἰε, ὁ, infans, *et* ἀχεύω, doleo. 502

Ἀπὸ πατρὸς ἀμάρτων, patre privatus. 505

Ἐγκείσεαι, jacebis, 2. *sing. fut. verbi* ἔγκειμαι. 513

CLAVIS HOMERICA

IN Ψ′. ILIADIS.

ἘΡΙ´ΗΡΕΣ, chari, *Ion. pro* ἐρίηρ, *ab* ἐρίηρος, ε, ὁ κ̣ ἡ. 6

Τεταρπώμεσθα, *pro* ταρπώμεθα, *aor.* 2. *med. conjunct. Vide* ι. 701. 10

Ὠμὰ δάσασθαι, in frusta secari, in frusta cruda discerpi. 22

Ἀφοπλίζω, armis spolio; ἀφοπλίζομαι, armis spolior, *item,* arma depono, exuo, *ut hîc:* ἔντια ἀφοπλίζοντο, arma exuerunt; *ab* ἀπὸ, *et* ὅπλον, arma. 26

Τάφος, ε, ὁ, epulum funebre, *propriè,* sepulchrum, *ut hîc; à* θάπτω, sepelio. 28

Ὀρέχθεον, mugiebant; *ab* ὀρεχθέω, cupio: *item,* suspiro; *est vox ficta, ad imitationem suspirii quod animam efflantes edunt, ut hîc: ab* ὀρέγομαι, appeto, *o in imperf. pro* ω. 30

Εὑόμενοι, assati; *ab* εὕω, uro, ustulo. 33

Κοτυλήρυτος, ε, ὁ κ̣ ἡ, in poculum fluens; *à* κοτύλη, ης, ἡ, poculum, *et* ῥέω, fluo; *vel,* volæ haustus, quantùm utrâque manu haurire potes, multus; *ab* ἀρύω, haurio, *et* κοτύλη, vola. 34

Ἀξέμεναι, comportare, *fut. infin. Dor. pro* ἄξειν, *à verbo* ἄγω. 50

Ἐσσυμένως, studiosè, cum fervore; *à* σύω, incito, *geminato* σ, *quod à* σεύω, *idem.* 55

Κλύζω, *dicitur aliquando de* quodam sonitu quem edunt fluctus, *ut hîc.* 61

Μελέδημα, τ⊗, τὸ, cura; *à* μελεδαίνω, curo: *dicitur* παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. 62

Καμόντες, mortui, *à* κάμνω, *aliquando* ægroto; *idem etiam* κεκμηκότες. 72

74 Ἀλάλημαι, *ab ἀλάλημι, per reduplicationem, pro ἄλημι,* vagor, erro, *ab ἀλάομαι.*

76 Μὲ πυρὸς λελάχητε, ignis me consortem feceritis; *à λαγχάνω,* sortior.

79 Ἀμφιχαίνω, absorbeo, deglutio, *propriè,* circumhio; *à χαίνω.*

82 Ἐφήσομαι, *fut. 1. med. verbi ἐφίημι, ex inusitat. ἐφέω· aliquando est fut. 1. ab ἐφήδομαι,* delector, gaudeo; *ab ἥδομαι.*

88 Ἀστράγαλος, ου, ὁ, *hîc,* ludus talorum. *Vide ξ.* 466.

90 Ἐνδυκέως, accuratè, humaniter, prompto animo.

91 Σορὸς, οῦ, ἡ, conditorium, sepulchrum, urna.

92 Ἀμφιφορεὺς, έως, *Ionicè ῆος,* ὁ, amphora, *id est,* vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest; *ab ἀμφὶ, et φέρω.*

97 Ἀμφιβάλλω, *hîc,* complector, amplector.

102 Συμπλαταγέω, *fut. ήσω,* manibus complosis strepitum edo; πλαταγέω, crepito, crepitaculo sonitum edo; *à πλαταγὴ, ῆς, ἡ,* crepitaculum; *quod à πλατάσσω,* ex ictu sonitum excito; *hoc autem à πλατὺς, εῖα, ύ.*

116 Ἄναντα, κάταντα, πάραντα, τὰ, acclivia, declivia, prærupta, *poët. pro ἀνάντη, κατάντη, παράντη· ex ἀναντὴς, καταντὴς, παραντὴς· ab ἀνὰ, παρὰ, et κατὰ, et ἀντάω,* occurro, obviam eo.

123 Φιτρὸς, οῦ, ὁ, stipes, truncus; *dicitur quasi φιτυρὸς· nam φίτυ est τὸ φυτὸν, Eustath.*

126 Ἠρίον, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum; *ab ἔρα,* terra, *ob terram affusam mortuis.*

132 Παραιβάτης, ου, ὁ, transgressor, pugnator è curru, *à παραὶ, et βαίνω.*

135 Καταειννύω, induo, convestio, tego; *ab εἰνύω, idem quod ἕω,* induo, *et κατὰ.*

139 Νηέω, *fut. ήσω,* glomero, acervo, *ut hîc; à νέω,* glomero.

147 Παρὰ αὐτόθι, ibidem.

Ἔνορχος, ου, ὁ καὶ ἡ, testiculatus; *pro ἔνορχις· ab ὄρχις, εως, ὁ,* testiculus.

159 Ταγὸς, οῦ, ὁ, dux; *à τάσσω,* ordino, *alii leg. ὅ τ' ἀγοί.*

163 Κηδεμὼν, όνος, ὁ, qui rei alicujus curam gerit, curator, procurator funeris, *hîc; à κῆδος, εος, τὸ,* funus.

169 Δαρτὸς, ἡ, όν, *et δρατὸς,* excoriatus; *à δέρω.*

186 Ῥοδόεις, εσσα, εν, rosaceus; *à ῥόδον.*

187 Ἀποδρύφω, *idem quod ἀποδρύπτω,* dilacero, excorio; *à δρύπτω,* lacero, exortico; *quod à δρῦς.*

Ἑλκυστάζω, trahendo rapto; *ab ἑλκύω.*

191 Σκήλη, arefaceret, *aor. 1. subjunct. secundum Eustath. à σκάλλω· nam si à σκέλλω esset, faceret σκείλη. Alii autem (cum σκάλλω nullam habeat hujusmodi significationem, qualis hîc est), à σκέλλω deducunt.*

223 Νύμφιος, ου, ὁ, sponsus; *apud Homer. dicitur,* qui ante unum aut plures annos uxorem duxit; *à νύμφη, ης, ἡ,* sponsa.

225 Ἑρπύζω, *fut. σω,* repto; *ab ἕρπω, idem.*

226 Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer, stella auroræ prænuntia; *ab ἕως, pro ἠὼς, όος, οῦς, ἡ,* aurora, *et φέρω.*

Σβέσατ', extinguite, 2. *pl. aor.* 1. *imperat. verbi* σβέννυμι. 237

Θείομεν, ponamus, 1. *pl. aor.* 2. *subj. poët. pro* θῶμεν, *verbi* τίθημι. 244

Τιθήμεναι, poni, *part. pro* τιθέμεναι, *Dor. pro* τιθέναι, *præs. infin. verbi* 247
τίθημι.

Ἄλλεγον, *pro* ἀνάλεγον, *et hoc pro* ἀνέλεγον, collegerunt. 253

Τορνόω, *fut.* ώσω, torno, cœlo, *item* circulo circumscribo; ἀ τόρνος, ου, 255
ὁ, *quod* ἀ τερέω, terebro, torno; τορνώσαντο, 3. *pl. aor.* 1. *med. Ion.*

Ἵζανειν ἀγῶνα, instituere ludos; ἵζανω *enim aliquando* instituo. 258

Ὠτώεις, εσσα, εν, ansatus; *ab* οὖας, ατος, τὸ, auris. 264

Εἰκοσίμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viginti mensuras capiens; *ab* εἴκοσι, viginti, *et* μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Ἑξέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, sexennis; *ab* ἕξ, *et* ἔτος, εος, τὸ, annus, *pro quo* 266
ἑξαετής.

Βρέφος, εος, τὸ, infans, fœtus recèns editus; *aliquando* brevì edendus, *ut hîc; per metaph. literæ* φ. παρὰ τὸ εἰς φῶς βεβηκέναι, quòd in lucem editus sit.

Κυέω, *fut.* ήσω, in utero gesto, concipio; ἀ κύω.

Κεχανδὼς, υῖα, ὸς, capax, ἀ χάζω, capio, capax sum, *præt. med.* κέ- 268
χαδα, *et inserto* ν, κέχανδα.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui utrinque poni potest; *ab* ἀμφὶ, *et* τί- 270
θημι.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, igni nunquam admotus, itaque novus; ἀ πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis. *Vide* ι. 122.

Ἐρηρέδαται, *Ionicè pro* ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, *factum est* ἐρήρεισται, *ut* ἐρράδα- 284
ται. *Antè,* μ. 431. ἐρήρεισται *autem est tertia singularis, ab* ἐρήρεισμαι, *præt. pass. factum ex præt. act.* ἐρήρεικας *habente Atticam reduplicationem, pro* ἤρεικα· *ab* ἐρείδω.

Στέλλομαι, *hîc,* accingor, instruor, paror; ἀ στέλλω, apparo. 285

Ἔγερθεν, surrexerunt, 3. *plur. aor.* 1. *pass. Bœot. pro* ἐγέρθησαν, *verbi* 287
ἐγείρω.

Ἐκέκαστο, instructus, vel ornatus erat, 3. *sing. plusquamperf. verbi* 289
κάζω.

Βάρδιστος, *pro* βράδιστος, *metri causâ:* βράδιστος, *autem est superlativus* 310
ἀ βραδὺς, εῖα, ὺ, brevis: *cujus comparativus* βραδύτερος, βράσσων, κ. 226. *pro* βραδίων, *est etiam* βραδύτατος, η, ον, *superlat.*

Ἀφάρτερος, έρα, ερον, velocior; *ab* ἄφαρ, statim, continuò, *α.* 349. 311

Ἐρεχθόμενος, η, ον, jactatus: *hîc,* molestiâ affectus, oppressus, *Hymn.* 317
in Apoll. 358. *est et* ἐρέχθων, animum curis dissecans, *et* discrucians, *Od.* ε. 83. ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων· *ab* ἐρέχθω, scindo, cædo, quasso.

Προὔχων, ουσα, ον, procedens, eminens; ἀ πρὸ, *et* ἔχων, *poët. pro* 325
προέχων.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, ulna; *item* passus, mensura senum pedum; *quidam* 327
exponunt, spatium quantùm protensa hominis utrinque brachia ab altero summo medio digito ad alterum trajecta per pectus longitudine patent; *ab* ὀρέγω, *Eustath. factâ syncop. vel, ut alii,* ἀπὸ τοῦ τὰ γυῖα μετρεῖν.

Ξυνοχὴ *pro* συνοχὴ, ῆς, ἡ, *hîc,* coarctatio, in angustum contractio, an- 330
gustiæ viarum, ἀ συνέχω, constringo.

335 Νύσσα, ης, ἡ, meta; *à νύσσω*, pugno, fodio; *ἀπὸ τοῦ ἐλθόντας κατ᾽ αὐτὴν νύσσειν τοὺς ἵππους*, quòd ii qui ad eam tendunt, calcaribus incitare soleant equos ad vehementiorem cursum.

337 Κένσαι, *à κέντω, quod aliquando dicitur pro κεντέω*, pungo, *ut hîc*.

340 Ἐπαυρεῖν, *hîc*, impingere, contingere; *ab ἐπαυρέω, propriè*, fruor; *item*, damnum accipio; *item*, assequor, consequor, contingo.

343 Πεφυλαγμένος, η, ον, cautus; *φυλάσσομαι enim idem significat quod φυλάσσω, nempe aliquando* observo, caveo, vito.

344 Παρεξελάσῃσθα, prætervectus fueris; *2. sing. fut. subj. pro παρεξελάσῃς, θα per paragogen Æol. additâ, verbi παρεξελαύνω.*

361 Μεμνέῳτο, *pro μεμνέοιτο, per ectasin: hoc autem dialysi, pro μεμνοῖτο, quod apud Cratem invenitur; hoc autem pro μεμνῆτο, præt. optat. verbi μνάομαι, pro quo etiam legitur μεμνῷτο, apud Xenophontem, et μεμναίατο, apud Pindarum, secundum Eustath. est pro μεμνῷτο, epenthesi τοῦ ε, hoc autem pro μνῷτο, per anadiplasiasm. μνῷτο autem est 3. sing. præs. optat. contract. ex μνάοιτο.*

362 Ἄειραν, sustulerunt, *3. pl. aor. 1. Ion. pro ἤειραν, verbi ἀείρω.*

368 Πέλνημι, *idem quod πελάζω*, appropinquare facio; *πίλναμαι, idem quod πελάζομαι*, appropinquo.

387 Ἐβλάφθησαν, affligebantur, *3. pl. aor. 1. pass. verbi βλάπτω.*

388 Ἐλεφαίρω, decipio, lædo; *idem ἐλεφαίρομαι.*

396 Θρυλλίζω, *vel θρυλλίσσω*, murmuro; *à θρύλλος, ου, ὁ*, susurrus, *sed quando significat* frango, communio, collido, *ut hîc, potiùs derivatur à θραυλίζω, et θαύω*, frango; *θρυλλίχθη, 3. sing. aor. 1. pass. Ion.*

420 Ῥωχμὸς, ου, ὁ, scissura, rima, hiatus; *à ῥωγὴ, ῆς, ἡ*, fissura, *quod à ῥήγνυμι.*

422 Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus, curruum concursus; *à τρέχω· hinc ἁματροχάω*, simul curro, *Od. ο. 450.*

430 Οὖρον, *hîc, idem est quod ὅρμημα, ut sit ab ὅρω, vel ὀρέω.*

435 Συγκύρω, *fut. σω, idem quod προσκρούω*, collido; *συγκύρσειαν, aor. 1. opt. Æol.*

452 Φράζομαι, *hîc*, video, animadverto; *φράσσατο, 3. sing. a. 1. med.*

458 Αὐγάζομαι, *hîc*, video, intueor; *ab αὐγὴ, ῆς, ἡ.*

459 Παροίτερος, α, ον, prior, *ratione temporis, vel loci; à πάρος.*

474 Λαβρεύομαι, præceps sum in loquendo; *à λάβρος*, vorax, *antè β.* 148.

479 Λαβραγόρης, ου, loquax, præceps in loquendo; *à λάβρος*, vorax, *et ἀγορέω*, dico.

481 Εὔληρα, ων, τὰ, lora, habenæ; *dicuntur quasi εἵληρα, παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι ταῖς χερσὶν, vel quasi αὔληρα παρὰ τὸν αὐλὸν, ut sint τὰ ἐπιμήκη.*

531 Ἥκιστος, η, ον, minimus, tardissimus; *ab ἦκα*, quietè.

535 Λοῖσθος, η, ον, ultimus, postremus, *idem λοίσθιος, hinc λοισθήϊ ἔθηκε*, 751. *hujus libri; λοισθήϊα sunt præmia quæ ultimo dantur.*

561 Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, *aut* diffusum fluit; *à χέω*, fundo: *sed hîc*, extrema ora rei.

579 Ἐπιπλήσσω, *fut. ξω*, increpo.

582 Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, tenuis, gracilis; *ἀπὸ τοῦ ῥᾷον δυνεῖσθαι.*

589 Ὑπερβασία, ας, ἡ, transgressio; *ab ὑπὲρ, et βαίνω.*

Ἀλδέω, *fut.* ήσω, audeo; ἀλδήσκω, incrementum accipio, cresco. 599

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas; ἀ νέος, juvenis. 603

Ἀγὼν, *aliquando significat* spectantium certamen multitudinem. 617
Vide η. 298.

Αὔτως, *hîc*, gratis. 621

Παλαίω, *fut.* σω, luctor, certo; ἀ πάλη, ης, ἡ, lucta, 635. *unde et* παλαισμοσύνη *idem*, 701. ἀ πάλλω, agito: *quia corpus luctando agitatur.*

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars, jaculandi certamen; *ab* 622
ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Παρήλασαν, præteregerunt, 3. *pl. aor.* 1. *verbi* παρελαύνω. 638

Πρόσθε βαλὼν, superans numero. 639

Κτερεΐζε, celebra exequias, 2. *sing. præs. imperat verbi* κτερεΐζω. 646

Ἀλγίων, ἄλγιστος, molestior, molestissimus, difficilior, difficillimus, 655
comparat. et superlat. ab ἄλγος, εος, τὸ, molestia.

Πεπληγέμεν, percutere, ferire, *Ion. pro* πεπλήγειν, *verbi* πεπλήγω, ἀ 660
præt. med. πέπληγα, *verbi* πλήσσω.

Ἀράξω, frangam, 1. *sing. fut. verbi* ἀράσσω. 673

Ἐξοίσουσι, efferent, *ad sepulturam*, 3. *pl. fut. verbi* ἐκφέρω. 675

Δεδουπὼς, υῖα, ὸς, *hîc*, mortuus; *sed fortè propriè*, cadens, *vel* qui ce- 679
cidit. *Partic.* ἀ δουπέω, obstrepo, cadendo sono.

Παρακάββαλλεν, projecit, 3. *sing. aor.* 2. *pro* παρακατέβαλε. 683

Χρόμαδος, ου, ὁ, strepitus dentium ex vulnere collisorum, *factum per* 688
onomat.

Φυκιόεις, εσσα, εν, algosus; ἀ φῦκος, ι. 7. species herbæ marinæ; al- 693
gam *alicui interpretantur.*

Πτύω, *fut.* σω, spuo. 697

Ἀλλοφρονέων, ουσα, ον, mente alienatus, insanus: *ab* ἄλλος, *et* φρονέω. 698

Ἀμείβοντες, tigna ædificium sustinentia, trabes, quæ sese invicem 712
fulciunt.

Σμώδιγξ, *idem quod* σμῶδιξ, *antè*, β. 267. 716

Σφῆλαι, movere, ἀ σφάλλω, supplanto. 719

Κώληψ, πος, ὁ, talus, sura, poples; ἀ κῶλον, membrum. 725

Χανδάνω, ἀ χάζω, *idem*; capax sum. 742

Τέτατο, extendebatur, *Ion. pro* ἐτέτατο, 3. *sing. plusquamperf. pass.* 758
verbi τείνω.

Πήνιον, ου, τὸ, *hîc est*, stamen, *seu* filum, quod è colu deducitur, et 762
fuso dissolvitur: *propriè est* fusum ipsum, *inquit Suidas*; ἀ πῆνος, ου,
ὁ, *et* πήνη, ης, ἡ, textum; ἀ πένω, laboro; *alii*, ἀπὸ τοῦ Πανὸς, *quia
Pan perhibetur inventor artis textricis.*

Μίτος, ου, ὁ, licium, filum quod stamini implicatur.

Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, halitus; *ab* ἄω, spiro. 765

Ὀλισθέω, ῶ, *fut.* ήσω, labor, -*eris*. 774

Ὄνθος, ου, ὁ, stercus, *seu* fimus jumentorum, *vel* boum. 777

Ὠμογέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ, cui viridis et cruda est senectus, cui, licet 791
seni, caput non est canum.

Ἐριδδέω, contendo, *poët. pro* ἐριδέω· *hoc autem factum ex futur.* 2. 792
ἐριδῶ· *ab* ἐρίζω, *quod est ab* ἔρις.

306 Ἔνδινα, ων, τὰ, intestina; *ab* ἔνδον, intus.

826 Σόλος, ου, ὁ, discus, orbis; *à* σῶ, quia *quatitur.*

Αὐτοχόωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, veluti suâ sponte fusus, crassâ Minervâ fusus, ingens, *ut alii exponunt, à* χῶνος, ου, ὁ, fornax fusoria, *à* χέω, fundo.

827 Ῥιπτάσκω, *idem quod* ῥιπτάζω, præcipitem do, projicio.

832 Ἀπόπροθι, nimiùm longè.

834 Χρεώμενος, η, ον, *per pleonasmum* τοῦ ε, *pro* χρώμενος.

845 Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum pastorale; *dicitur quasi* κᾶλον αὖ ῥέπον, lignum in summo repandum.

851 Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, securicula, dimidiata securis; *à* πέλεκυς, εως, ἡ, securis.

852 Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus; *ab* ἵστημι, sto.

863 Ἀπειλέω, *fut.* ήσω, *hîc*, voveo.

866 Μήρινθος, ου, ἡ, funiculus; *à* μηρύω, glomero.

868 Παρέιθη, dismissus est; *à* παρίημι, *cujus præt. passiv.* παρεῖμαι, *ex cujus tertia* παρεῖται, *aor.* 1. παρέιθην, *usitatius est* παρέθη.

881 Θηεῦντο, intuebantur, *Dor. pro* ἐθηοῦντο, *quod Ion. pro* ἐθηῶντο, *3. pl. imperf. verbi* θεάομαι.

886 Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator, *verbale ab* ἵημι, mitto.

887 Ἆν, *pro* ἀνέστη, surrexit.

890 Ἴδμεν, scimus, *Dor. pro* ἴσμεν, *per syncop. pro* ἴσαμεν, 1. *plur. præs. verbi* ἴσημι.

CLAVIS HOMERICA

IN Ω'. ILIADIS.

12 ΔΙΝΕΥΩ, *fut.* σω, verso, moveo, oberro; *quidam exponunt* δινεύεσκε, volutabat se, *à* δινέω.

Ἀλύων, ουσα, ον, sese afflictans; *ab* ἀλύω, errabundâ et incertâ mente afficior; *ab* ἀλῶ, vagor; *quòd qui anxii sunt vagari soleant; vel ex* α *priv. et* λύω, *ut fit*, malorum solutionem non invenio.

15 Δησάσκετο, alligabat; *verbum poët. à* δέω, ligo; *vel potiùs pro* ἐδήσατο, *aor.* 1. *med.*

25 Ἐήνδανον, *pro* ἥνδανον, *pleonasmo poët.* τοῦ ε. *ab* ἁνδάνω.

27 Ἔχον, *hîc*, affecti erant.

30 Μάχλος, ου, ὁ καὶ ἡ, impurus, lascivus. Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia.

33 Δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, noxius; *à* δηλέω, lædo.

45 Ὀνίνημι, *idem quod* ὄνημι.

58 Θήσατο μαζὸν, suxit mammam; θήσατο, *pro* θηλάσατο, *per sync. à* θηλάζω· *vel, ut alii volunt, aor.* 1. *med. verbi* θάω, *ex quo* θηλὴ *derivari creditur.*

Περὶ κῆρι, ex animo. 61

Ἀντιάομαι, *hîc*, intersum. 63

Ἀποσκυδμαίνω, irascor, succenseo. *Etym. propriè dici scribit de leo-* 65
nibus ob catulos surreptos concitatis; ἀπὸ τοῦ σκύμνος, καὶ μιναίνειν· alii deducunt simpliciter ἀ σκύζω, ad iram concito.

Ἁμαρτάνω, *fut.* ήσω, *hîc*, prætermitto. 68

Παρμέμβλωκε, advenit, *Æol. per syncop. pro* παραμέμβλωκε, *3. sing.* 73
perf. pro παραμεμόληκε.

Μολύβδαινα, ης, ἡ, pila, *seu* massa plumbea; *μολίβδαινα, idem; ἀ μό-* 80
λιβδος, ου, ὁ, plumbum.

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *Ion. idem quod* βυθὸς, profunditas, fundum; *βαίνω· sed* βύσσος, byssus.

Προτιάπτω, *pro* προσάπτω, alligo, appendo, affigo; *item*, attribuo, de- 110
fero, *ut hîc; ἀ* πρὸς, *et* ἅπτω, necto.

Τέο μέχρις, quousque. 128

Τῆδε, huc. 139

Ἰήνῃ, sanet, placeat, *3. sing. præs. subj. verbi* ἰαίνω. 147

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peccator, peccatrix; *quidam exponunt*, inexorabilis. *Eustath.* qui sponte ab officio aberrat. *Budæus*, qui sciens prudensque peccat.

Ἔφυρρον, rigabant; *ἀ* φύρω, *fut.* υρῶ, *Æol.* φύρσω, *præt.* υρκα, misceo; 162
item, inquino, rigo.

Ἐντυπὰς, impresso corporis vestigio, obvolutim: *ita tectus*, ὥστε μόνον 163
τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι· τύπος, ου, ὁ, vestigium, typus.

Καταμήσατο, accumulabat; *ἀ* καταμάω, *ab* ἀμάω, meto; *item* colligo, 165
accumulo: ε *pro* η.

Κέατο, jacebant, *Ion. pro* ἔκειντο, *3. plur. imperf. verbi* κεῖμαι. 168

Πεφιδήσεται, parcet, *3. sing. paulò post fut. verbi* φείδω. 187

Πείρινς, *genit.* ινθος, *accus.* πείρινθα, *ut hîc*, arcula: *propriè*, crates 190
ex viminibus, *quæ imponitur currui, et in quâ ponuntur ea quæ vehuntur.*

Γλήνεα, ων, τὰ, pretiosa, spectaculo digna; *ἀ* γλήνη, ης, ἡ, pupilla 192
oculi. *Vide* Θ. 163.

Κλέομαι, celebror. 202

Ἐσθέμεναι, edi, *Dor. pro* ἔσθειν, *præs. inf. ab* ἔσθω. 213

Προσφῦσα, *hîc*, adhærens; *ἀ* πρόσφυμι, *quod ἀ* προσφύω.

Ἄντιτος, *pro* ἀντίτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per syncopen*, vicissim punitus; *ἀ* τίω.

Θυοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, aruspex, qui intelligit ea quæ per sacrificia ig- 221
nita significantur.

Τεθνάμεναι, mori, *Dor. pro* τεθνάναι, *ἀ* τέθνημι, *pro* θνήσκω. 225

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum; *ab* ἐπιτίθημι.

Φωριαμὸς, οῦ, ὁ, arca; *ἀ* φὼρ, fur; διὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν· *vel*, 228
quia πρὸς φυλακὴν τῶν φωρῶν κατεσκευάσθαι, ad cavendum sibi à furibus.

Ἁπλοΐς, ίδος, ἡ, vestis simplex, *cui opponitur* διπλοΐς· *ab* ἁπλόος, 230
ἁπλοῦς, simplex.

Ἐξεσία, *Ion. pro* ἐξεσία, ας, ἡ, legatio; *ab* ἵημι, mitto. 235

Περὶ δ' ἤθελε, summè, *vel* valdè cupiebat. 236

241 Οὔνεσθε, *pro* ὄνεσθε, *Ion. ab* ὄνημαι, *pro* ὄνεμαι, *vel* ὄνομαι, vitupero.
253 Κατηφόνες, infames; *à* καταφάω, increpo, taxo, incesso, *idem quod* καθάπτομαι· *vel, ut alii volunt,* morte digni, ἄξιοι καταφονευθῆναι.
255 Πανάποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, miserrimus; *à* πᾶς, *et* ἄποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, miser; *ab* α *et* πότμος, ου, ὁ, sors, fatum.
261 Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorea, ipsa actio plaudendi pedibus solum inter saltandum; *à* χοροιτύπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in choro pulsat terram pedibus, *vel* ipsum locum saltationis. *Hymn. in Merc.* 31. *Merc. vocat testudinem* χοροίτυπε, *quòd eo instrumento agitentur choreæ, quibus terra pulsatur; quod à* χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, tripudium, *vel* locus choreis agitandis constitutus, *et* τύπτω.
269 Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus; *à* πύξος, ου, ὁ, buxus; παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι, διὰ τὸ πυκνὸν τοῦ ξύλου.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum, temo navis, *Ion. pro* οἴαξ· οἴηκες *hic dicuntur* annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.
272 Πέζα, *aliquando generaliter significat* extremitatem rei alicujus.

Κρίκος, ου, ὁ, annulus, *pro* κίρκος.

Ἕστωρ, ορος, ὁ, paxillus, *seu* clavus temonis, qui per jugum in temonem defigitur, et circa quem subjugalia lora volvuntur; *ab* ἵστημι, statuo.
275 Ἀπήνη, ης, ἡ, currus, vehiculum mulare.
277 Ἐντεσιουργὸς, οῦ, ὁ, armorum opifex; *ab* ἔντεα, *et* ἔργον, *sed* ἐντεσίεργος, *epithet. mulorum,* subjugalis *fortasse; ab* ἔργω, arceo, *et* ἔντεα, vasa, Coul.
303 Ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hîc,* purus, incorruptus; *ab* α *et* κεράω, misceo.
304 Χέρνιβον, ου, τὸ, pelvis; *à* χεὶρ, *et* νίπτω, lavo.
316 Μορφνὸς, ἡ, ὸν, niger; *ab* ὄρφνη, ης, ἡ, tenebræ: *hoc nomine dicitur aquilæ species.*
344 Ὑπνόω, dormio, somnum capio; ὑπνώοντας, *Ionicè pro* ὑπνῶντας.
347 Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, *habet varias significationes: quidam enim dicunt significare* adolescentem valde robustum; *ex* α *epitatico, et* σύω, ruo, *vel* impetu feror; *alii,* decentem, moderatum, *derivantes ab* αἶσα, officium; *alii* pastorem, *aut* qui facilè huc illuc movetur; *ab* ἀΐσσω, ruo; *alii idem quod* αἰσυμνητὴρ, certaminis præses: *quasi* τηρῶν τὰ αἴσια· *vel,* ὁ τῶν αἰσίων μνήμην ποιούμενος, reges olim ita appellati sunt; αἰσυμνήτης, *idem.*
348 Ὑπηνήτης, ου, ὁ, pubescens, *scilicet cui* ὑπήνη *exoriri incipiat; ab* ὑπήνη, ης, ἡ, barba, mystax.
351 Κνέφας, ατος, τὸ, *hîc,* crepusculum.
354 Φραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, consultus, prudens; *à* φράδη, ης, ἡ, prudentia; *quod à* φράζω.
363 Ἀμβρόσιος, ία, ιον, *hîc,* solitarius; *propriè,* immortalis; νὺξ ἀμβροσία, *vel* ἀμβροσίη, nox quieta, divina, *seu* solitaria, ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ πορεύονται, in quâ homines non eunt. *Vide* α. 528.
365 Ἀνάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis hostis, cui cum altero non convenit; *ab* ἄρω, apto.
371 Ἀπαλεξήσαιμι, propulsaverim, 3. *sing. aor.* 1. *opt. verbi* ἀπαλεξέω.

Εἴσκω, æquo, comparo. 371

Πῆ, *aliquando ponitur* ἐγκλιτικῶς, *extra interrogationem, significans* aliquâ parte, nimirum, &c. 373

Μεταπάλλομαι, *hîc*, sortiri. 400

Κλήρῳ λάχον, sors mihi contigit, sorte assequutus sum.

Μελεϊστὶ, membratim ; *à* μέλος, εος, τὸ, membrum. 409

Προὔθηκεν, *pro* προέθηκεν, proposuit, objecit.

Ἑερσήεις, εσσα, εν, roscidus, rore conspersus, *seu* madefactus, *pro* ἑρσήεις, *quod ab* ἐέρση, *pro* ἕρση, ης, ἡ, ros. 419

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, inquinatus ; *à* μιαίνω, inquino. 420

Μέμυκεν, *à* μύω, claudo, occludo, comprimo ; *dicitur propriè de* labris *et* ore ; *aliquando etiam de* oculis ; *hîc de* vulneribus, quorum labra non hiabant.

Παρὲξ Ἀχιλῆα, Achille absente, *vel* non sciente. 434

Σταυρὸς, ῦ, ὁ, vallus, palus ligneus, acutus et erectus, *ab* ἵστασθαι, *dictus, quoniam* ἵσταται εἰς ἀέρα ἠρμένος. 453

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus, repagulum : *ita dicitur, quòd foribus injiciatur aut obdatur ; ab* ἐπιβάλλω, adjicio.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, claudebat, *pro* ἐπέῤῥασσε, *ab* ἐπαράσσω, irruo, illidor, impingor, cum stridore *et* fragore impello *et* claudo ; ἐπιῤῥήσσεσκε ἀντὶ τοῦ ἐπέκρουεν, ἐπέβαλλεν ἀπὸ τοῦ γενομένου κατὰ τὴν κλεῖσιν ἤχῳ· *à* ῥήγνυμι, frango. 456

Ἄντην, coram, palam. 464

Αὖθι, *pro* αὐτόθι. 470

Ποιπνύω, *fut.* ύσω, *hîc*, ministro ; *à* πνέω, spiro ; *quoniam qui properanter et anxiè opus faciunt*, πνευστιῶσι. 475

Κύω, *fut.* σω, *hîc*, osculor. 478

Τετάρπετο, satiatus est, *Ion. et poët. redupl. pro* ἐτάρπετο, *3. sing. a. 2. verbi* τέρπω. 513

Πρῆξις, εως, ἡ, *hîc*, utilitas, profectus, *pro* πρᾶξις· *à* πράσσω. 524

Κλώθω, neo, destineo, *hinc Clotho dicitur una parcarum ; hinc* ἐπεκλώσαντο, destinârunt ; *ab* ἐπικλώθω, fatalia stamina duco, *id est*, fatalia stamina nectens tribuo, *aut* destino ; *propriè de* parcis ; *aliquando de cæteris diîs, tam in bonam, quàm in malam partem.* 525

Πίθος, ου, ὁ, dolium ; *à* πιεῖν, *quòd in eo potabilia continentur.* 527

Ἑάων, bonorum ; *ab* ἐΰς, bonus ; *unde et* ἔηος, *in genit. sing. α.* 393. *sunt tamen qui et hoc et illud ab* ἑὸς, suus, *deducunt.* 528

Βούβρωσις, εως, ἡ, magna fames, *à* βοῦ, *particulâ agente, à bovis magnitudine, et* βρῶσις, cibus, ipsa comedendi actio : *hoc autem à* βρώσκω, *vel* fames, qualem patiuntur βοῦς βρώσκοντες· *hîc autem ponitur* ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας *et* λύπης, *pro mœrore summo, Didym.* 532

Παναώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino intempestivus ; *hîc*, qui præcoci fato et immaturâ morte peritus est ; *à* πᾶς, *et* ἀώριος, *idem quod* ἄωρος, *et* ἄνωρος, qui non suo tempore sit, intempestivus, præcox ; *quod ab* α, *et* ὥρα, ας, ἡ, hora. 540

Κήδων, affligens, augens ; *à* κῆδος, εος, τὸ, mœror, tristitia. 542

Κεκάσθαι, decoratum esse ; *à* κάζω, orno. 546

Οὔ τί πρήξεις, nihil proficies. 550

555 Πάθησθα, passus fueris, 2. *sing. aor.* 2. *subj. verbi* πάσχω, *cum paragoge Æolicâ* θα.
556 Ἀπονάιομαι, *hîc*, fruor.
567 Μετοχλίζω, *fut.* σω, refero, vecte transmoveo, *vel* simpliciter transmoveo, transfero; *ab* ὀχλεὺς, έος, ὁ, vectis, *ab* ὀχλεύω, moveo.
607 Ἰσάσχετο, æquavit, 3. *sing. imperf. ind. med. poët. verbi* ἰσάζω.
617 Ἐῤῥώσαντο, tripudiârunt; *à* ῥώομαι, quatior, *inusitat.*
621 Ἄργυφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, albus, ex albâ texturâ constans; *ab* ὑφάω, texo, *et* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus; *vel potiùs* ἀργῶ, splendeo; *est ab* ἀργύφεος, *ut* ἀργυφέω σπέος, splendens spelunca, σ. 50.
627 Ὀνείατα, cibaria, *hîc, sed in genere*, commoda, *ab* ὄνειαρ, ατος, τὸ.
633 Τάρπησαν, 3. *plur. aor.* 2. *pass. pro* ἐτάρπησαν, oblectati sunt; *à* τέρπω, *cujus aor.* 2. *act.* ἔταρπον.
635 Λέγω, *fut.* ξω, ad cubitum mitto; λέγομαι, dormio, cubo.
640 Χορτὸς, ϐ, ὁ, fœnum, cibus, septum, *ut hîc.*
644 Δέμνιον, ϐ, τὸ, lectus, stratum; ἀπὸ τϐ δέμειν, *quia corporis quiescentis domicilium est.*
Ῥῆγος, εος, τὸ, stragulum; *à* ῥηγνύω.
647 Δάος, ϐ, ὁ, lumen, ignis, lampas; *à* δαίω, uro.
648 Ἐγκονέουσαι, festinantes; *à* κονέω, festino.
655 Ἀνάϐλησις, εως, ἡ, dilatio; *ab* ἀναϐάλλω.
662 Ἐέλμεθα, concludimur, 1. *plur. perf. pass. pro* εἴλμεθα, *ab* εἰλέω.
701 Ἀστυϐοώτης, ϐ, ὁ ϗ ἡ, in urbe clamans; *aut* per urbem, *epithet.* præconis; ἐκ ἄστυ βοῶν.
720 Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus; *ab* ἀείδω, cano; ἀοιδὸς, ϐ, ὁ, cantor.
721 Θρῆνος, ϐ, ὁ, luctus; παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν.
730 Ῥύσκω, *seu* ῥύσκομαι, custodio, tueor; *idem quod* ῥύω.
752 Πέρνασχ', vendebat, 2. *sing. imperf. Ion. verbi* περνάσκω.
753 Ἀμιχθαλόεις, εσσα, εν, inaccessus, *id est*, ἀπροσόμιστος ἐκ θαλάσσης· *ab* ἅλς, ὸς, ἡ, mare; *alii reddunt* ἀπρόσμικτος, ἡ ῥαδίως ϐ μίγνυται, *quia impetuosa est; alii* ὀμιχλώδη, nebulosum.
755 Ῥυστάζω, traho, *vel* trahendo rapto; *à* ῥύω, traho.
757 Πρόσφατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, recenter interfectus, recens *in genere*; *à* φάω, occido.
765 Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, vigesimus; *ab* εἴκοσι.
767 Ἀσύφηλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *hîc*, durus, ignominiosus. *Vide* ι. 643.
771 Παραιφάμενος, η, ον, admonens; *à* παραὶ, *pro* παρὰ, *et* φάω, dico.
785 Φαεσίμϐροτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, lucem hominibus afferens; *à* φῶς, *seu* φάω, luceo, *et* βροτὸς, mortalis.
795 Λάρναξ, κος, ὁ, arca, urna, *in quâ* λῃρινὰ pinguia *ponuntur.*
798 Καταστορέω, *fut.* έσω, sterno humi; *item*, obfirmo, *ut hîc.*
804 Ἀμφίεπον, curabant, 3. *plur. imperf. verbi* ἀμφιέπω.

APPENDIX DE DIALECTIS,

Collecta tum ex optimis Grammaticis Græcis, tum ex diligenti observatione in legendis Græcis Poëtis, maximè Homero.

Dialectus Attica ponit

α pro
- αι, ut κλάω, pro κλαίω· κἀγὼ, pro ϗ ἐγώ.
- ε, ut βδάλλω, pro βδέλλω.
- η, ut ἀνάβαθι, pro ἀνάβηθι.
- εα, ut πειραιὰ, pro πειραιέα.

β pro γ, ut βλήχων, pro γλήχων.

γ pro
- κ, ut γναφεὺς, pro κναφεύς.
- λ, ut μογις, pro μόλις.

δ pro
- ζ, ut κνίδα, pro κνιζα.
- σ, ut πέφραδμαι, pro πέφρασμαι.

ε pro
- α, ut λεὼς, pro λαός.
- η, ut νεὼς, pro νηός.
- ι, ut ἔριδες, pro ἴριδες.
- ει, ut ἐς, pro εἰς.

εα pro η, ut ἑάλωκα, ἥλωκα.

ει pro
- εϊ, ut πηλέιδης, pro πηλεΐδης.
- εο, ut πλεῖν, pro πλέον.
- η, ut βούλει, pro βούλῃ.
- οι, ut δυεῖν, pro δυοῖν.

η pro
- αει, ut διψῆς, pro διψάεις.
- ε, ut ἠδυνάμην, pro ἐδυνάμην.

η pro
- α, ut ἐμίηνα, pro ἐμίανα.
- ει, ut ἦθα, pro εἶθα.
- ηϊ, ut νηρῆδα, pro νηρηΐδα.

ηι pro ει, ut κληϊδα, pro κλεῖδα.

ηυ pro ευ, ut ηὐχόμην, pro εὐχόμην.

Dialectus Attica ponit

- θ pro τ, ut κολοκύνθη, pro κολοκύντη.
- ι pro
  - ε, in articulis et nominibus cum δὲ compositis, ut τοιόσδι, pro τοιόσδε.
  - η, ut ἱμέρα, pro ἡμέρα.
  - ο, ut δεῦρι, pro δεῦρο.
- λ pro ν, ut λίτρον, pro νίτρον.
- ξ pro
  - σ, ut ξυμφορὰ, pro συμφορὰ.
  - χ, ut πένταξα, pro πένταχα.
- ο pro
  - α, ut ὀσταφὶς, pro ἀσταφὶς.
  - ε, ut πέπομφα, pro πέπεμφα.
  - ω, ut ἔρος, pro ἔρως, inter veteres Atticos.
  - οι, ut ποεῖν, pro ποιεῖν.
- οι pro οϊ, ut οἶς, pro ὄϊς.
- ου pro
  - αε, ut τριακοντούτης, pro τριακονταέτης.
  - εο, ut ἐτίθου, pro ἐτίθεο.
  - οο, ut δίδου, pro δίδοο, quod pro δίδοσο.
- ρ pro
  - λ, ut κρίβανος, pro κλίβανος.
  - σ, ut ἄῤῥην, pro ἄρσην.
- σ pro
  - δ, ut ὀσμὴ, pro ὀδμή.
  - θ, ut κλαυσμὸς, pro κλαυθμός.
  - μ, ut πέφασμαι, pro πέφαμμαι.
  - ξ, ut παίσω, pro παίξω.
  - ρ, post aliud ρ, ut θαῤῥεῖν, pro θαρσεῖν.
- τ pro σ, ut τήμερον, pro σήμερον in initiis dictionum.
- ττ pro
  - σσ, ut γλῶττα, pro γλῶσσα.
  - ζ, ut συρίττειν, pro συρίζειν.
- υ pro
  - ε, ut προύπεμψαν, pro προέπεμψαν.
  - υι, ut μητρυὰ, pro μητρυιά.
- φ pro
  - θ, ut φλᾶν, pro θλᾶν.
  - π, ut ἀσφάραγος, pro ἀσπάραγος.
- ω pro
  - α, ut κρώζω, pro κράζω.
  - αο, ut ἴστω, pro ἴσταο.
  - εο, ut περαιῶς, pro περαιέος.
  - ο, ut δύω, pro δύο.
  - ου, ut λαὼς, pro λαούς.
- ῳ pro
  - οι, in genit. dual. 2. contract. et 2. aoristo opt. 3. conjug. verborum in μι, ut πολέῳν, pro πολέοιν· δῴην, pro δοίην.
  - ωι, ut λῷον, pro λώϊον.
- εω pro ει, ut ἀφέωκα, pro ἄφεικα.

Attici addunt initio α, ut ἄσταχυς, pro στάχυς· γ, ut γλήμη, pro λήμη· ε, ut ἑώρακα, pro ὥρακα, et syllabam per anadiplasiasmum, ut ἤγαγον, pro ἦγον.

Interserunt medio ι, ut χροία, pro χροά· ρ, ut κατέῤῥεξε, pro κατέρεξε· ο, ut ἀχήοχα, pro ἄγηκα· τ, ut πτόλις, pro πόλις· ω, ut εἴωθα, pro εἶθα· δο, ut ἐδήδοκα, pro ἔδηκα· αθ, ut ἀμυνάθω, pro ἀμύνω.

Adjiciunt fini ν, desinentibus in ε, velut εἰσῆλθεν, pro εἰσῆλθε· ι, ut νυνὶ, pro νῦν· δ, ut ἐνθαδὶ, pro ἐνθά· θα, ut οἶδασθα, pro οἶδας· et particulas, δη, γε, θεν, ουν, ποτε, ει, ut οἱονεὶ, pro οἷον· τι, ut πάνυτι, pro πάνυ· χι, ut ναιχὶ, pro ναὶ.

Tollunt autem ab initio ε, ut μῷ, pro ἐμῷ· α, ut ὦ 'γαθὲ, pro ὦ ἀγαθὲ.

E medio ι ex diphthongis, ut κλάει, pro κλαίει, &c. β, ut βόλιτον, pro βόλβιτον. ε, ut λῦτο, pro λύετο. σ, ut νομιῶ, pro νομίσω. ο, ut οἶμαι, pro οἴομαι. ω, ut ἑκάτερθεν, pro ἑκατέρωθεν. ει, ut ὄφλω, pro ὀφείλω. δα, ut οἶσθα, pro οἶδασθα.

A fine ν, ut καλὸ, pro καλὸν. ι, ut πρῶ, pro πρωΐ. να, ut 'Απόλλω, pro 'Απόλλωνα. νον, ut κάρα, pro κάρηνον. σα, ut βασιλὶς, pro βασίλισσα. τως, ut πρέπον, pro πρεπόντως.

Præterea gaudent contractionibus, subscribunt ι, et subscriptum omittunt: ancipites quasdam syllabas semper producunt, quasdam semper corripiunt, quasdam correptas producunt, ut βασιλέως, pro έος. aliquando transferunt accentum ultimæ in penultimam et antepenultimam, et penultimæ in ultimam et antepenultimam, et antepenultimæ in penultimam; et mutant Oxytonum in Perispomenum, Perispomenum in Oxytonum, et Properispomenum in Paroxytonum.

Mutant tenues in aspiratas, et interserunt spiritus in medium compositorum: apostrophum initio præponunt, cùm vox incipiens à brevi longâ desinentem sequatur, et conjungunt, ut ὦναξ, pro ὦ ἄναξ, vel non, ut ὦ 'γαθε, pro ὦ ἀγαθὲ.

Ionica ponit

- α pro
  - αι, ut κάω, pro καίω.
  - ε, ut μέγαθος, pro μέγεθος.
  - η, ut λελασμένος, pro λελησμένος.
  - ν, ut κείαται, pro κεῖνται.
- αι, pro α, ut νικαιὰ, pro νικὴ, assumpto insuper α.
- αο pro ω, ut σαόφρων, pro σώφρων.
- ε pro
  - α, ut τέσσερες, pro τέσσαρες.
  - η, ut νέας, pro νῆας.
  - ει, ut κρέσσων, pro κρείσσων.
  - ι, ut ὄφεος, pro ὄφιος.
- εα pro
  - α, ut σφέας, pro σφᾶς.
  - ει, ut πονέασθαι, pro πονεῖσθαι.
  - η, ut ἔσεαι, pro ἔσῃ.
- εε pro ει, ut σφέες, pro σφεῖς.
- εο pro ου, ut ἐμέο, pro ἐμοῦ.
- ευ pro
  - ει, ut πλεῦν, pro πλεῖν.
  - εο, ut πλεῦνας, pro πλέονας.
- εω pro
  - ου, ut τεω, pro τοῦ.
  - ῶ, ut ἕω, pro ῶ.
- ζ pro
  - β, ut ζέρεθρον, pro βέρεθρον.
  - γ, ut φύζη, pro φυγὴ.

Ionica ponit

- η pro
  - α, ut κούρη, pro κούρα· quod fit apud veteres Iones, ubi α est longum; apud recentiores, ubi etiam breve, ut ἀληθείη, pro ἀλήθεια.
  - ε, ut βασιλῆϊ, pro βασιλεῖ.
  - ι, ut κηκίω, pro κικίω.
  - εα, ut ἦρ, pro ἔαρ.
  - εε, ut ὄφη, pro ὄφεε.
  - ει, ut κῆρες, pro κεῖρες.
  - ο, ut ἐλαφηβόλος, pro ἐλαφοβόλος.
- η pro αι, ut μούσης, pro μούσαις.
- ηϊ pro
  - α, ut θρήϊξ, pro θράξ.
  - ει, ut πηληΐδης, pro πηλείδης.
  - η, ut χρηΐζειν, pro χρήζειν.
- ηυ pro
  - αυ, ut νηῦς, pro ναῦς.
  - ευ, ut ἠΰκομος, pro εὔκομος.
- ι pro
  - γ, ut ἐνείκω, pro ἐνέγκω.
  - ε, ut ἐπίστιος, pro ἐφέστιος.
  - ιε, ut ἱρεὺς, pro ἱερεύς.
- κ pro π, ut κοῖον, pro ποῖον.
- ξ pro
  - σσ, ut τριξὸς, pro τρισσὸς.
  - χ, ut τρίξα, pro τρίχα.
- οα pro ου, ut χρόαν, pro χροῦν.
- οιο pro ου, ut λόγοιο, pro λόγου.
- οο pro ου, ut ῥόος, pro ῥοῦς.
- ου pro ο, ut μοῦνος, pro μόνος.
- ω pro
  - α, ut χρείω, pro χρεῖα.
  - αυ, ut θῶμα, pro θαῦμα.
  - ευ, ut ἐκπλώσας, pro ἐκπλεύσας.
  - η, ut ἀρωγὸς, pro ἀρηγὸς.
  - ο, ut δεύρω, pro δεῦρο.
  - οα, ut βῶξ, pro βόαξ.
  - οη, ut βώσω, pro βόησω.
  - ου, ut βῶν, pro βοῦν.
- ωι pro ῳ, ut λόγωι, pro λόγῳ.
- ωυ pro αυ, ut ὠυτὸς, pro αὐτὸς.
- Tenues pro aspiratis, ut δέκομαι, pro δέχομαι, et in apostropho, vel compositione, ut κατ᾽ οὗ, pro καθ᾽ οὗ. ἀπαιρέομαι, pro ἀφαιρέομαι.
- Aspiratas pro Tenuibus, ut κιθὼν, pro χιτὼν.

Iones hîc Atticis sunt contrarii, quòd illi nihil contrahunt: non enim dicunt ποιῶ, sed ποιέω. Etiam vocales circumflexas, et diphthongos resolvunt, ut τυπέω, pro τυπῶ. τύπτεο, pro τύπτου· adscribunt ι subscribendum, ut χρηΐζειν, pro χρῄζειν· transponunt literas in unâ syllabâ, ut κραδία, pro καρδία· in duabus, in γοῦνος, pro γόννος.

Addunt initio τ, ut τὸν, pro ὄν. ϑ, ut ϑειλόπεδον, pro εἰλόπεδον· ο, ut ὀὐ, pro οὗ. ε, ut ἕε, pro ἕ. α, ut ἄπας, pro πᾶς· habent anadiplas. λελάχωσι, pro λάχωσι.

Interserunt medio ι ad ε et ο, ut ξεῖνος, pro ξένος. χροία, pro χρόα. υ ad ο, ut μοῦνος, pro μόνος· γ, ut ἐρίγδουπος, pro ἐρίδουπος. σ, ut λεγόμεσθα, pro λεγόμεθα· τ, ut ὅττι, pro ὅτι. ε, ut ἀδελφέος, pro ἀδελφὸς· ι, ut λόγοϊιν, pro λόγοιν. τη, ut ἐτήτυμος, pro ἔτυμος.

Adjiciunt fini ι, ut λόγοισι, pro λόγοις. τε, ut ᾧτε, pro ᾧ.

Tollunt ab initio δ, ut αἰνὸς, pro δεινὸς· γ, ut αἶα, pro γαῖα· λ, ut εἴβειν, pro λείβειν. σ, ut μικρὸς, pro σμικρὸς. ε, ut ὀρτὴ, pro ἑορτὴ· præsertim, si sit augmentum, ut τύπτε, pro ἔτυπτε· etiam in reduplicatione perf. ut βλήμενος, pro βεβλημένος.

E medio ι, ut δέξω, pro δείξω· δ, ut ἔριος, pro ἔριδος. κ, ut βέβαα, pro βέβηκα. λ, ut κάλιον, pro κάλλιον. σ, ut ἐτίθεο, pro ἐτίθεσο. τ, ut κρέαος, pro κρέατος. ε, ut ἵραξ, pro ἱέραξ. κο, ut κάμμορος, pro κακόμορος. μη, ut οἶμα, pro οἴμημα· ρε, ut ἔξαιτος, pro ἐξαίτερος. εων, ut δευκαλίδης, pro δευκαλεωνίδης.

A fine ν, ut ἔσθ' ὅπως. pro ἔστιν ὅπως· να, ut κυκεῶ, pro κυκεῶνα. σι, ut σφὶ, pro σφίσι· τα, ut ἱδρῶ, pro ἱδρῶτα.

Præterea, corripiunt longas, cùm α longum claudit syllabam, vocem faciunt oxyt. cum α breve, faciunt proparoxyt. et auctis vel minutis dictionibus solent tonum mutare, faciunt fœm. in εια, paroxyt. sublato ε, ut ἀληθία, pro ἀλήθεια, et sunt ratione spiritûs ψιλωτικοὶ, ut Eustath. vocat.

Dorica ponit
- α pro
  - αι, ut ἕταρος, pro ἑταῖρος.
  - αυ, ut νᾶν, pro ναῦν.
  - ε, ut αἴκω, pro αἴκε· αἴσθε, pro εἴσθε.
  - εα, ut ϑᾶσι, pro ϑεᾶσαι.
  - ει, ut κλᾶδας, pro κλεῖδας.
  - η, ut ἁμέρα, pro ἡμέρα. μάτηρ, pro μήτηρ.
  - ο, ut εἴκασι, pro εἴκοσι.
  - ου, ut αἰνέια, pro αἰνέιου.
  - ω, ut μουσᾶν, pro μουσῶν, quod fit in genit. plur. primæ declinationis.
  - ωη, ut πρᾶν, pro πρώην.
- αι pro ει, ut φθαίρω, pro φθείρω.
- δ pro
  - β, ut ὄδελος, pro ὄβελος.
  - γ, ut δνόφος, pro γνόφος. δημήτηρ pro γημήτηρ.
  - ζ, ut ἔρδω, pro ἔρζω.
  - σ, ut πέφραδμαι, pro πέφρασμαι.
  - τ, ut ϑέμιδος, pro ϑέμιτος.
- δδ pro ζ, ut ϑερίδδειν, pro ϑερίζειν.
- ε pro
  - α, ut ἕτερος, pro ἅτερος.
  - ει, ut τύπτε, pro τύπτει.
  - η, ut ἄρες, pro ἄρης.
  - ο, ut ἐδόντας pro ὀδόντας.
- εε, pro η, ut φιλεέσω, pro φιλήσω.

Dorica ponit

ει pro η, ut τέθεικα, pro τέθηκα.

ευ pro
- εο, vel ου, ut Δημοσθένευς, pro Δημοσθένεος, vel Δημοσθένους.
- ω, ut ἠγάπευν, pro ἠγάπων.

ζ pro
- β, ut ζέρεθρον, pro βέρεθρον.
- δ, ut ἀζηχὲς, pro ἀδηχὲς.
- θ, ut ζεὸς, pro θεὸς.
- πτ, ut νίζω, pro νίπτω.
- σσ, ut νίζω, pro νίσσω.

η pro
- α, ut ἐβόη, pro ἐβόα, quod fit in contractionibus, quæ communiter ex αε, et αη, in α fiunt.
- εα, ut κρῆς, pro κρέας.
- ει, ut ἐφίλη, pro ἐφίλει.

η pro α, ut βοῆ, pro βοᾷ.

θ pro δ, ut ψεῦθος, pro ψεῦδος.

ι pro ε, ut θιὸς, pro θεὸς, ut et Bœoti.

κ pro
- ρ, ut μίκκον, pro μίκρον.
- τ, ut τόκα, pro τότε.
- χ, ut κύτρα, pro χύτρα.

μ pro
- β, ut μιαιφόνος, pro βιαιφόνος.
- ι, ut ἐμμὶ, pro εἰμὶ.

ν pro
- λ, ut ἦνθον, pro ἦλθον, sequente θ vel τ.
- σ, ut ἐν ἀγορὰν, pro ἐς ἀγορὰν.
- τ, ut τετράενες, pro τετράετες.

ξ pro σ, ut λυγίξω, pro λυγίσω, quod fit in quibusdam futuris.

ο pro
- ε, ut λάβον, pro λάβε, addito insuper ν.
- ου, ut τὸς θεὸς, pro τοὺς θεοὺς.

οι pro ο, ut πνοιὴ, pro πνοὴ.

ου pro
- αυ, ut τούτας, pro ταύτας.
- ευ, ut ἔσουα, pro ἔσευα.

π pro τ, ut σπάδιον, pro στάδιον.

σ pro
- θ, ut σιὸς, ante.
- ν, ut τύπτομες, pro τύπτομεν.

σδ pro ζ, ut συρίσδω, pro συρίζω.

σσ pro σ, ut ὅσσον, pro ὅσον.

τ pro
- κ, ut τῆνος, pro κεῖνος.
- σ, ut τὺ, pro σὺ, in initiis.

ττ pro τ simplici, ut ὅττι, pro ὅτι, quod et Æolicum et poëticum est.

υ pro α, ut σύρξ, pro σάρξ.

φ pro π, ut κάφα, pro καὶ εἶπα.

χ pro θ, ut ὄρνιχες, pro ὄρνιθες.

ω pro
- η, ut τῶς μελίσσως, pro τῆς μελίσσης.
- ο, ut ὦρος, pro ὄρος.
- ωα, ut βῶξ, pro βώαξ.
- ου, ut αἰδῶς, pro αἰδοῦς, quod est et Æolicum.

ῳ pro οι, ut πῳμενικὸς, pro ποιμενικὸς.

Dorici detrahunt ι, ex dipht. ut λαβὲν, pro λαβεῖν· in diphthongis impropriis, ᾳ, ῃ, ῳ, ι, subscript. negligunt, ut τῷ αἰνέια, pro τῷ αἰνέιᾳ: utuntur interdum casibus pluralibus pro singularibus fœmin. ut καλαὶ, pro καλὴ· literas transponunt, ut βάρδισος, pro βράδισος· inserunt ε, ut Iones.

Initio addunt β, ut βηλέα, pro ἠλέα. τ, ut τῶς pro ὣς, et reduplicant, ut τετάχω, pro τάττω.

Medio interserunt ι ad ο, ut πνοίη, pro πνόη. υ ad ε, ut ζητεύω, pro ζητέω. θ, ut διχθὰ, pro διχῆ· ν, ut ὀρύνω, pro ὀρύω. σ, ut τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα· habent diaplasiasm. π, σ, τ, ut ὁππόθεν, pro ὁπόθεν, ὅσσον, pro ὅσον, ὅττι, pro ὅτι. α, ut ποσέιδαων, pro πόσειδον· ε, ut κενεὸς, pro κενὸς· με, ut βήμεναι, pro βῆναι.

Fini adjiciunt ν, ut ἐγὼν, pro ἐγὼ. σ, ut οἰκαδὲς, pro οἰκαδὲ. ι, ut καλοῖσι, pro καλοῖς. γα, ut ἐγώγα, pro ἐγὼ. νὴ, ut ἐγώνη, pro ἐγὼ.

Auferunt initio τ, ut ἦμος, pro τῆμος. θε, ut λῶ, pro θέλω.

Medio ι, ut σφὲς, pro σφεῖς· υ, ut βασιλέσι, pro βασιλεῦσι. δ, ut πάριος, pro πάριδος. θ, ut ἐσλὸν, pro ἐσθλὸν. ρ, ut ἔμποσθεν, pro ἔμπροσθεν. ε, ut ἐγέντο, pro ἐγένετο. ευ, ut κέλομαι, pro κελεύομαι. μο, ut ὁπάτριος, pro ὁμοπάτριος. ο, ut μενέλας, pro μενέλαος.

Finis ς, ut ὃ, pro ὅς. α, ut πὰρ, pro παρὰ. ἂν pro ἀνὰ. βδα, ut λάμ, pro λάμβδα. μα, ut δῶ, pro δῶμα. μνον, ut κρῖ, pro κρίμνον. τὰ, ut κέρα, pro κέρατα.

Producunt ancipites, corripiunt accus. plural. in ας, et tonum mutant: ut νῦμφας, pro νύμφας· spiritus in medio habent pro σ· apud eos oxytona fiunt barytona, perispomena paroxytona, paroxytona perispomena; in genitivis plur. adverbiis qualitatis, et fut. verborum. Proparox. in οι, in nomin. plur. et fœm. in ες, et αν, et ον, aorist. fiunt paroxyt. et in fut. medio perispomena, ut τυψῦμαι, pro τύψομαι.

Æolica ponit

α pro
- αι, ut ἄρχαος, pro ἀρχαῖος.
- εν, ut ὄπισθα, pro ὄπισθεν.
- η, ut μαχανὰ, pro μαχανὴ, et hoc fit Dorum more.
- ο, ut ἅσσα, pro ὅσσα.
- ω, ut γελᾶν, pro γελῶν.

αι pro
- α, ut τύψαις, pro τύψας.
- η, ut μιμναίσκω, pro μιμνήσκω.
- ο, ut ὑπαὶ, pro ὑπὸ.

αϊ pro
- ᾳ, ut βοάϊς, pro βοᾷς.
- αι, ut παΐς, pro παῖς, in monosyllabis.

αο pro ου, ut αἰνέιαο, pro αἰνέιου.

αυ pro α, ut ναυὸς, pro ναὸς.

β pro
- δ, ut βέλεαρ, pro δέλεαρ.
- μ, ut βέλλω, pro μέλλω.
- π, ut βικρὸν, pro πικρὸν.

Æolica ponit

- δ pro
  - β, ut ὀδελὸς pro ὀβελὸς.
  - ζ, ut δυγὸς, pro ζυγὸς.
  - η, ut ὀδμὴ, pro ὀσμὴ, ἴδμεν pro ἴσμεν.
- δσ pro ζ, ut δσεὺς, pro ζεὺς.
- ε pro
  - α, ut γελήνη, pro γαλήνη· λεγόμεθα, pro λαγόμεθα.
  - η, ut ἄρες, pro ἄρης, tum verò plerumque sequens consona reduplicatur, ut τιθέμμι, pro τιθήμι.
  - ι, ut ἀδέκαστος, pro ἀδίκαστος.
  - ο, ut ἐδύνη, pro ὀδύνη.
- ει, pro η, ut πειλεὺς, pro πηλεὺς.
- εϊ, pro εῖ, ut ἀργέϊοι, pro ἀργεῖοι.
- ευ, pro ου, ut ἀκεύμενος, pro ἀκούμενος.
- ζ pro
  - β, ut ζέρεθρον, pro βέρεθρον.
  - γ, ut ὀλίζον, pro ὀλίγον.
  - δ, ut ζιαβάλλειν, pro διαβάλλειν.
  - σω, ut ὀρύζω, pro ὀρύσσω.
- η pro
  - α, ut ἧηρ, pro ἀὴρ.
  - ε, ut τύπτης, pro τύπτες, Doricè ex τύπτεις.
  - α, ut κρῆς, pro κρέας, in quibusdam tantùm.
  - ει, ut ἐνόη, pro ἐνόει.
  - ευ, ut Ἀχιλλῆς, pro Ἀχιλλεὺς.
  - ι, ut ἀκτὴν, pro ἀκτὶν.
  - ου, ut φοβήμενος, pro φοβούμενος.
- η pro ει, ut κάλην, pro καλεῖν.
- θ pro
  - δ, ut οὐθὲν, pro οὐδὲν.
  - σ, ut μηνιθμὸς, pro μηνισμὸς.
- ι pro υ, ut τοῖς ἀνθρώποις, pro τοὺς ἀνθρώπους.
- κ pro π, ut ὅκως, pro ὅπως.
- σκ pro ξ, ut σκένος, pro ξένος.
- μ pro
  - π, ut μαθοῦσα, pro παθοῦσα.
  - ν, ut πέμπε, pro πέντε.
- ν pro σ, ut τετύφων, pro τετυφώς.
- ξ, pro χ, ut διξᾶ, pro διχῆ.
- ο pro
  - α, ut στολεὶς, pro σταλεὶς.
  - ε, οἴδασθα, pro ἔδασθα.
  - ω, ut τύπτομεν, pro τύπτωμεν.
  - οι, ut πόημα, pro ποίημα.
- οϊ pro
  - ει, ut ὄνοιρον, pro ὄνειρον.
  - οι, ut κοΐλον, pro κοῖλον.
  - ου, ut τύπτοισα, pro τύπτουσα.
- π pro
  - μ, ut πετ' ἐμοῦ, pro μετ'.
  - τ, ut σπολὴ, pro στολὴ.
  - φ, ut ἀμπὶ, pro ἀμφὶ.
- ππ pro
  - μμ, ut ὄππατα, pro ὄμματα.
  - π, ut ὄππη, pro ὄπη.
- πς pro ψ, ut πέλοπς, pro πέλοψ.
- ρ pro σ, ut ἄῤῥην, pro ἄρσην.

Æolica ponit

- σ pro ν, ut Φρονεῖς, pro φρονεῖν.
- σδ pro ζ, ut σδεὺς, pro ζεὺς.
- σκ pro ξ, ut σκένος, pro ξένος.
- σπ pro ψ, ut σπαλὶς, pro ψαλὶς.
- σσ pro { σ simplici, ut ὅσσον, pro ὅσον, quod et Dores et Poëtæ. / ττ, ut ἐμπίσσειν, pro ἐμπίπτειν. }
- τ pro { θ, ut κατῆκε, pro ἐμπίπτειν. / σ, ut τὺ, pro σὺ, ut Dores. }
- υ pro { α, ut σύρκες, pro σάρκες. / ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. }
- φ pro { θ, ut φλᾶται, pro θλᾶται. / χ, ut αὐφένα, pro αὐχένα. }
- ω pro { ο, ut ὤσσα, pro ὄσσα. / ȣ, ut μῶσα, pro μȣ̃σα, non in Crasi. / υ, ut ὠψηλὸς, pro ὑψηλὸς. }

Æoles utuntur κατὰ pro μετὰ, tenui pro aspero, ut ἤλιος pro ἥλιος, adscribunt ι subscribendum in secundis et tertiis personis verborum secundæ contractorum; γελάϊς pro γελᾷς, et omittunt, ut λόγω pro λόγῳ· amant η et ε, resolvunt αι, ει, οι, αυ, ευ, et habent peculiarem aor. 1. opt. act. ρ transponunt, et quandoque duplicant, ι in ε mutato, ut μέτερρος, pro μέτριος.

Addunt initio ο ante υ, ut ὄδωρ, pro ὕδωρ· β ante ρ, sequente δ, κ, τ, et etiam ζ, ut βρόδον, pro ῥόδον, βράκος pro ῥάκος, βρυτὴρ pro ῥυτὴρ, βρίζα pro ῥίζα. ε, ut ἐδάπεδον pro δάπεδον.

Medio inserunt ι, ut καλαῖς, pro κάλας. υ post ε sequente aliâ vocali, ut εὔαδε, pro ἔαδε. β, ut ἀλιβδύειν, pro ἀλιδύειν. γ, ante χ vel ξ, ut πλάγξω, pro πλάξω. κ, ut ὄκχος, pro ὄχος. σ, ut σέρσω, pro σερῶ. habent anadiplasiasmum λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, &c. ut ἄμμες, pro ἡμεῖς, α etiam in medio redundant, ut θεάων, pro θεῶν, et δύασι pro δυσί.

Fini adjiciunt ν, ut λητὼν, pro λητώ· θα, ut ἦσθα pro ἦς.

Auferunt initio δ, ut αἰνὸς, pro δεινὸς. μ, ut ἴα, pro μία· σ, ut μίλαξ, pro σμίλαξ.

Medio ι, ut ἔταρος, pro ἑταῖρος, et post ε succedente consonâ aliquâ. χ, ut χέῤῥες pro χεῖρες. σπένδω, pro σπείδω. γ ex desinentibus in υγξ, ut Φάρυξ, pro Φάρυγξ. δ, ut πάριος, pro πάριδος. ε, ut ἱρὸν, pro ἱερὸν. μη, ut ὤρσεν, pro ὥρμησεν. ὁ, ut ἀγνήκαμες, pro ἠγνοήκαμες.

Fini ν, ut ὄπισθε, pro ὄπισθεν. σ, ut ὁ, pro ὅς.

Præterea in priores syllabas accentum retrahunt, ut πόταμος, pro ποταμὸς.

Bœotica
- δδ pro ζ, ut θερίδδειν, pro θερίζειν.
- ει pro η, ut εἴρωες, pro ἥρωες.
- ι pro ε, ut βασιλίος, pro βασιλέος.

Poëtae ponunt

ε pro { ει, χερὶ, pro χειρὶ.
η, ut ξερὸς, pro ξηρὸς. }

εα pro η, ut ἐάγην, pro ἤγην.

εε pro ει, ut ἔεργω, pro εἴργω.

ει pro { ε, ut εἴπω, pro ἔπω.
εε, ut Δημοσθένει, pro Δημοσθένεε. }

εϊ pro εῖ, ut θεῖος, pro θεῖος.

ευ pro { η, ut ἄρευς, pro ἄρης.
εο, ut πόλευς, pro πόλεος.
ο, ut ὑδροχόευς, pro ὑδροχόος. }

εϋ pro ευ, ut ἐΰζοος, pro εὔζοος.

η pro { ε, ut τιθῆναι, pro τιθέναι.
ο, ut θεητόκος, pro θεοτόκος. }

η pro αι, ut σήην, pro σαίην.

ηϊ pro η, ut κληϊδὼν, pro κληδὼν.

ηϋ pro ευ, ut ἠΰκομος, pro εὔκομος.

ο pro { α, ut ὁρόω, pro ὁράω.
ω, ut εὐρύχορος, pro εὐρύχωρος, τύπτομεν, pro τύπτωμεν. }

οι pro ο, ut ἀλοιάω, pro ἀλοάω.

ω pro { α, ut δρώω, pro δράω.
ε, ut τρωπάω, pro τρέπω. }

Poëtae de omnibus prioribus Dialectis participant.

Tenues et aspiratae consonae apud eos in medias abeunt, ut δέδοιδμεν, pro δεδοίκαμεν· habent metathesin, ut ἔμμορα, pro μέμορα.

Habent etiam ὑπείρεχον pro ὑπέρειχον.

Initio addunt γ, ut γέντο, pro ἔντο. α, ut ἀάσα pro ἆσα. ε, ut ἐείκοσι pro εἴκοσι· προ, ut προπάροιθεν, pro πάροιθεν.

Medio inserunt ι, ut γελοΐω pro γελόω, λόγοιϊν pro λόγοιν· υ, ut ἀχεύω pro ἀχέω· γ, ut ἐγδύπησα, pro ἐδύπησα. θ, ut τρίχθα pro τρίχα. κ, ut ὄκχος pro ὄχος. geminant π, ρ, σ, τ, ut ὅππη pro ὅπῃ. inserunt σ in compositione, ut θεόσδοτος pro θεόδοτος. α, ut κεράατος pro κέρατος. ε, ut γενέεσθαι pro γενέσθαι. ει, ut θαμειὸς pro θαμὸς. η, ut θεήϊος pro θεῖος.

Fini, ε, ut ἦε, pro ἦ. θεν, ut πάροιθεν, pro πάρος. ο, ut μίνωο, pro μίνω, φι, ut στρατόφι pro στρατὸς.

Auferunt initio λ, ut αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς. σ, ut καμάνδριον pro σκαμάνδριον. ε, ut πίσταται pro ἐπίσταται.

Medio ι, ut ἀγέρω pro ἀγείρω. υ, ut δίπος pro δίπυς. γ, ut φάρυξ pro φάρυγξ. δ, ut μόλιβος pro μόλιβδος. λ, ut ἀχιλῆος pro ἀχιλλῆος. σ, ut κλείω, pro κλείσω. α, ut ἔλσας pro ἔλασας. ε, ut ἔπλε pro ἔπελε. ο, ut τίπτε pro τίποτε· ω, ut ἑκάτερθεν pro ἑκατέρωθεν. νε, ut ἀμώνα pro ἀνεμώνα. ρε, ut ἔξαιτος pro ἐξαίρετος. συ, ut δάσκιον pro δασύσκιον.

Fini ν, ut πρόσθε pro πρόσθεν. σ, ut πολλάκι pro πολλάκις. α, ut ἀνλύω pro ἀναλύω. ε, ut λόε pro ἐλόεε. ον, ut ἔρι pro ἔριον. μον, ut τρόφι pro τρόφιμον.

Præterea longas corripiunt, breves producunt, ancipites corripiunt vel producunt, accentus mutant, ϱ in medio ex gemino ϱ cum spiritu omittunt, et apostrophos negligunt.

De Articulis.

Articuli in masculino et neutro habent easdem dialectos quas tertia declinatio simplicium: in fœminino, quas secunda simplicium.

Habent etiam proprias affectiones: nam articulus præpositivus sumitur pro interrogativo τίς, vel indefinito τὶς, ut τȣ͂, Ionicè et poëticè τέο, Æol. τεῦ pro τίνος, cujus, vel τινὸς, alicujus, τῷ Ionice τέω, cui, alicui.

Attici addunt particulas, δε, et pro eo δι, γε, ȣν, ποτε, ut τόνγε pro τὸν, præpositivo, et γε postpositivo; cui poëtæ etiam addunt τε, ut ὅϛε pro ὅς.

Pro οἱ et αἱ, Dores dicunt τοὶ et ταὶ. Dores et Iones etiam præfigunt τ postpositivo τȣ͂ pro ȣ͂, exceptis ὃς, ἣ· et pro ὃς Dores et poëtæ dicunt ὃ, unde ὅτις pro ὅϛις. Æoles ὁ pro ὃς, neglecta aspiratione: hinc ὅτις.

Τῇ et ᾗ, adverbialiter aliquando usurpantur.

Τοῖσδεσι vel τοῖσδεσσι, poëtæ dicunt pro τοῖσδε per paragogen.

Ὁ μεν, ad propinquius, ὁ δὲ, ad remotius, sed non semper.

De Dialectis Declinationum.

Atticè vocativus semper est similis nominativo.

De primâ Declinatione.

Iones sæpè pro ας dicunt ης, ut αἰνείης. Dores verò ας pro ης, ut χρύσας, quæ vocales sunt etiam in cæteris casibus; est etiam α, Dor. pro ης, ut ἀρχύτα pro ἀρχύτης.

Pro αἰνείȣ, Doric. α, Æol. et Bœot. αο vel ευ. Ion. έω, et poët. ω, contractum ex Ion. εω· sic in plurali, et hoc εω habet accentum in antepenultima, si nominat. sit paroxytonus; sed hoc ε in scansione sæpè dissimulatur, ut in primo carmine α Iliad. aliquando etiam poët. εϊω.

Dativus α Doricè sine ι subscripto.

Iones habent in accus. εα pro ην, ab ης, ut χρύσεα.

Attici et poëtæ usurpant vocativos in α pro nominativis in ης, ut θύεϛα pro θυέϛης.

Genit. plur. Ion. έων, Dor. ᾶ, Æol. et Bœot. άων.

Iones αις vertunt in ης, ut etiam in secundâ declinatione, ut αἰνείης pro αις, Æol. et poët. abjicitur ι, ut τιμὰς pro τιμαῖς.

Dativis pluralibus cujuscunque declinationis in σ desinentibus additur ι, Atticè, Dor. Ion. et Æol. et etiam ν, si sequens dictio à vocali incipit.

Iones faciunt accus. plur. in εας, ultimâ brevi, ut αἰνείεας.

De secundâ Declinatione.

Ionicè α in nominativo mutatur in η, ut μέσῃ. Dor. η in α, ut τιμὰ, et sic in reliquis casibus.

Genit. et dativus sing. habet ω Dor. pro α vel η, ut τῶς μελίσσως, τῷ μελίσσᾳ, ι subscripto vel neglecto.

In genitivo et dativo pluralibus eædem sunt dialecti, quæ in genitivo et dativo pluralibus primæ declinationis.

Æol. pro ας in accus. dicunt αις, retento accento, ut καλαίς.

Nominibus secundæ declinationis additur poët. φι et φιν· sed sic α aliquando vertitur in η, Ion. βία, βίηφι· aliquando in ο, ut ἐσχάροφι pro ἐσχάρα, et etiam η ut αὐτόφι pro αὐτὴ, ipsa; alia desinentia in η, nihil mutant, ut εὐνῆφι pro εὐνὴ, et hæc ita aucta, sunt cujuslibet numeri et casus. Idem accidit quibusdam nominibus tertiæ declinationis: sed ex ος et ον· σ deperditur et ν, et ita sunt paroxyt. στρατὸς, στρατόφι, exercitus; ὀστέον, ὀστέοφι, os, ossis; contingit hoc et neutris quibusdam quintæ declinationis, sed ος vertitur in ες, ut στῆθος στήθεσφι, pectus; et in fœmininis ejusdem in ων, fit prius genitivus in ονος, ac deinde migrante σ in φι fit nomen poëticum, ut ἡ κοτυληδὼν, genit. τῆς κοτυληδόνος, unde κοτυληδόνοφι, acetabulum; invenitur et ἐρέβευσφιν et ναῦφιν.

Patiuntur prima, secunda, et tertia, apocopen, ut γλὴν, γλάφυ, pro γλήνη, γλάφυρον· sic in quintâ, ut δῶ pro δῶμα, domus: ex κάρηνον verò Attic. fit κάρα, et Ion. κάρη, caput, quæ omnia sunt indeclinabilia: in quintâ autem omnes casus hanc apocopen patiuntur: αἶαν verò et θόαν, sunt pro αἴαντες et θόαντος, ἱδρῶ pro ἱδρῶτι, Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶνα, &c.

Patiuntur et metaplasmum prima, secunda et tertia, ut ἀλκὴ, dat. ἀλκῇ, poët. ἀλκί· ἰκτῖνος, accus. ἰκτῖνον, poët. ἰκτῖνα· δένδρον, dat. plur. pro δένδροις, Ion. δένδρεσι· λιτὸν, nom. plur. λιτὰ, poët. λῖτα, &c.

De tertiâ Declinatione.

Pro ου in genitivo, Att. Ion. et poët. οιο, Dor. ω. In duali pro λόγοιν, Ion. λογοῖιν, et pro λογοὺς, accus. Dor. λόγως et λόγος, Æol. λόγοις.

Atticè additur ν, neutris communiter abjicientibus, ut ἄλλον pro ἄλλο.

De quartâ Declinatione.

Nomina quartæ formata à tertiâ, retinent α breve in penultimâ, sed longum mutant in ε.

Pro ω in genitivo fit poët. ωο, et Dor. ι subscribitur, ab Ionico οιο.

Attici in hâc declinatione accusat. quorundam absque ν proferunt.

Dores ι subscriptum ubique negligunt.

De quinta Declinatione.

Iones inflectunt nomina desinentia in ἀν, ἄνος, per ἦν, ἦνες, Æoles in ας, masc. per αις.

Monosyllaba in αῖς resolvuntur in αι.

Tria in υς mutant εος in εως, ut πῆχυς, πρέσβυς, πέλεκυς.

Adjectiva in οεις, contrahuntur in ȣς, ut πλακόεις, πλακοῦς, sic ήεις in ῆς, et cæteros casus formant, ut nomina in ȣς et ης desinentia.

Iones, Æoles, et Dores, auferunt δ et τ ex obliquis in ις et υς, Baryt. impur. et hi casus aliquando contrahuntur, ut ἔριδας, ἔριας, contract. ἔρεις· hinc accus. sing. in ν, α, ut μῆνιν et μηνίδα. Poëtæ formant accus. nominum in ις et υς purè flexorum in α, ut βότρυα, βότρυν.

Dores formant genitivos et dativos auferendo ς, ut Φόρκυς, gen. et dat. Φόρκυ.

Αυς Ion. flectitur per η, ut νῆυς, Attic. per ε in genit. sing. νεὼς, et totum pluralem. Accus. in αυν, sed poët. et Ion. in α, ut νῆα· sed ȣς, Dor. in ως· ȣν, Dor. in ων· et plur. ȣς, Dor. in ως.

In accusativo quorundam Attici habent apocopen τοῦ α, ut Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα. Poëtæ syncopen, ut θύγατρα, pro θυγατέρα.

Comparativi in ων in accus. singulari, et nom. accus. et vocat. plur. amittunt ν Ion. ut μείζονα, Ion. μείζοα· et contrahunt οα in ω Attic. ut μείζω.

In nominibus in ας vel ȣς, facientibus genit. per ντος, quæ communiter formant vocat. per αν vel οῦν, poëtæ auferunt ν, et tum fit vocativus, ut θόα pro θόαν, πλακοῦ pro πλακοῦν, quibus additur ἄνα pro ἄναξ.

Dores vocativum nominum in ῶν resolvunt in αον. Æoles vertunt ων in vocativo in ον, ut Ποσειδῶν, Dor. Ποσειδάον, Æol. Ποσειδον.

Vocat. nominum in ις, ιδος, formatur, abjiciendo ς, ut ὦ Ἀμαρυλλί.

Οιν in duali Ion. vertitur in οιϊν, ut ποδοῖϊν pro ποδοῖν, ut in tertiâ.

Iones genit. plur. quorundam mutant ων in εων, ut χειρέων pro χειρῶν, ut in primâ.

Poëtæ in dativo plurali reduplicant σ, ubi metrum postulat: aliquando formant à genitivo sing. mutando ος in ες, et addendo σι, ut pro αἴασι, fit poët. αἰάντεσσι, et in contractis declinationibus, ut βασιλέεσσι· sed sæpè metri causâ, alterum σ in talibus deperditur.

Æoles faciunt dativos plur. quintæ desinere in οις, ut ποιημάτοις pro ποιήμασι.

Æoles inflectunt quædam nomina quintæ secundùm tertiam flexionem, ut ἔρως, ἔρου, pro ἔρωτος. Attici secundum quartam, ut ἔρως, ἔρω.

Πολὺς, poët. πολλὸς, et in accus. πολλὸν· in genit. πολέος, dat. πολέϊ, nom. plur. πολέες, &c.

Poëtæ ε et ο breves tripliciter producunt: primò, vel mutando illas in proprias longas, ε in η, et ο in ω. secundò, vel addendo subjunctivum, ι et υ. tertiò, vel geminando consonam sequentem.

Υἱΐς, genit. υἱΐος, et syncop υἱος, et sic in aliis casibus. Dat. plur. υἱάσι non υἱσι, quia υἱ non scribitur ante consonantem.

Contractio aliquando fit in longâ vocali sequente ι, quod subscribitur in contractione, ut νηρῇδες, pro νηρηΐδες.

De primâ Declinatione contractorum.

Propria nomina à κλέος composita, duplicem habent contractionem, ut Σοφοκλέης genit. έεος, contr. 1. ῆος vel έους. 2. οῦς· sed adjectiva ab eodem composita, flectuntur et contrahuntur, ut ἀληθὴς, et εὐκλεὴς.

Attici formant nom. accus. et vocat. propriorum hujus declinationis parasyllabos, ut Σωκράτης, Σωκράτην, Σωκράτης, et in sic plur. instar primæ simplicium.

Æoles et Dores aliquando à contractis detrahunt σ, ut Σωκράτου pro Σωκράτους, ut et in vocat. ὦ Σώκρατε.

Adjectiva in ης, ab ἔσος composita, Att. induunt formam substantivorum primæ simplicium, ratione accentûs, terminationis, et generis, ut ὁ διέτης, genit. ου, dat. η, accus. ην.

In gen. pro ου, Dor. et Æol. ευ, Att. έα· in accus. sing. contrahitur in ᾶ, si sit ex ὴς puro, ut ὑγιᾶ pro ὑγιῆ.

Pro ῆ ex duplici εε, in duali, fit poët. ει, in quibusdam neutris, ut σκέλει pro σκέλη, et nonnunquam ε, ut ὄσσε pro ὄσσεε, altero ε per apocopen sublato.

De secundâ.

Πόλις in genit. communiter πόλιος, Attic. εως· dual. εων, plur. εων, accentu in antepenult. Ion. εος, unde et in casibus contrahendis, nempe dat. sing. nom. accus. et voc. plur. ut in nom. accus. et voc. dualibus, qui communiter non contrahuntur, contractio Ionica fit more primæ contractorum. dat. εϊ, ει, dual. nom. accus. et voc. εε, η. Plur. nom. accus. et voc. εες, et εας, εις, et in neutris εα, η. Contractionem autem in η quidam Atticis tribuunt. Poët. ηος· hinc accus. ηα, non ιν. Dor. πόλευς à πόλεος Ionico.

De tertiâ.

Doricè et Æol. ευς, oxyt. fit. baryt. ut βασίλευς. Ion. εὺς efferunt in ης, ut Ἀχίλλης, pro Ἀχιλλεὺς.

Βασιλεὺς, communiter έος. Attic. έως. Ion. recenter ῆος, sed antique εῖος. Bœot. ίος. Dor. εὺς, factâ crasi ex έος in οῦς, deinde verso ου in ευ, et sic in cæteris casibus ε vel η, vel ι retinetur.

Ευς purum habet in genit. et accus. Atticam contractionem, ut Πειραιεὺς, genit. έως, ῶς. accus. έα, ᾶ· et poëtæ contrahunt accus. aliorum, ut βασιλῆ, poët. pro βασιλέα.

Attici in nom. plur. contrahunt έες, in ῆς, communis contractio εις fit Attic. ῆς.

Dativus pluralis communiter εῦσι, Ion. ῆσι, poët. έσι, έεσσι, et ήεσσι.

De quartâ.

Όος, communiter in ȣς, sed Æol. et Dor. in ῶς· sic accus. όα, communiter in ώ, si nomin. desinit in ώ, vel in ῶ, circumf. si nom. in ώς, sed Ion. ȣ͂ν, et Æol. ῶν.

Poëtæ quandoque formant dualem et plur. secundum quintam simplicium.

De quintâ.

Εα Dor. contrahitur in η, ut κρέας pro κρῆς.

Iones ponunt ε pro α, ut γέρεος pro γέραος, à γέρας, poëtæ dicunt γεράτεσσι, et γεράεσσι in dat. plur.

Nomin. accus. et vocat. plur. poëticam apocopen aliquando patiuntur, ut κρέα pro κρέατα, α nihilominus correpto.

De Nominibus Adjectivis.

Adjectiva sequuntur dialectos substantivorum.

Adjectiva composita in ος communiter, et multa derivata pura, et in ιμος Attic. communis generis sunt; multa simplicia et primitiva in ος poët. sunt communis generis; sic participia tertiæ et quintæ declinationis, et adjectiva quintæ declinationis, quæ communiter sunt masculina tantùm.

Ην communis generis habet poët. εινα, Ion. είνη.

Iones et poëtæ formant αιρα in fœmin. ab αρ omnium generum, ut μάκαιρα.

Υς Dor. in fœm. έα pro εῖα.

Denominativa in όεις, ut ἀνεμόεις; et ήεις, ut αἰγλήεις; sunt plerumque poëtica.

De Comparationibus.

Attici à positivis in ος, sæpè formant comparativum in ίστερος, et superlat. in ίστατος, pro ότερος ότατος, sæpè etiam ab αιος et ος, præcedente consonâ, in αίτερος et αίτατος· ab υς, ύτερος et ύτατος· pro ίων, ίστος· ειν pro εον, ut πλεῖν pro πλέον· σσων pro ζων, ut μάσσων pro μείζων, et ττων pro σσων, ut θάττων pro θάσσων.

Iones έστερος, έστατος, ut δίκαιος, δικαιέστερος, δικαιέστατος· et ιτερος, ut ῥηΐτερος, pro ῥαδιέστερος· et ευν pro έον, ut πλεῦν pro πλέον.

Dores dicunt pro κάρτερος, κάῤῥων· pro βελτίων, βελτεῖν· pro ἐγγίων, ἔσσων, pro βραδίων, βράσσων· pro βαθίων, βάσσων· pro κρείσσων, κρέσσων· pro πλείων, πλήων· pro ἧσσον, ἇσσον· et pro πλέον, ut Iones, πλεῦν.

Apud poëtas comparativa et superlativa ab aliis comparativis et superlativis fiunt, ut à ῥάων, fit ῥαότερος· ἀ κύδιςος, κυδιςατος.

Comparatio fit in substantivis, in verbis, in adverbiis, in participiis, et præpositionibus.

Ἀρέιων et λωΐων poëtica sunt, sed Attic. λώων.

Χερειων poëticum est, dat. χερέιονι, verso ει in η, et syncope literarum ον, χέρηϊ, sic in aliis casibus.

Possessiva, Diminutiva, Denominativa, Numeralia, Patronymica, et Verbalia.

Possessiva apud Atticos potiùs desinunt in εια, quàm ίνη, ut ἀνθρώπεια.

Apud Iones amittunt ι, ut ἀργύρεος, pro ειος.

Diminutiva delectant Atticos, et Dores nonnulla peculiaria habent ut πύῤῥιχος.

Pro δύο Attici dicunt δύω.

Iones pro εἷς dicunt ἕεις· pro τέσσαρες, dicunt τέσσερες· pro τριάκοντα, τριήκοντα· et sic in cæteris numeralibus in άκοντα· pro εἴκοσι, ἐέικοσι.

Dores τέτορες pro τέσσαρες, εἴκατι pro εἴκοσι, δίχθα pro διχῆ, ὀγδώκοντα pro ὀγδοήκοντα.

Æoles τέρτος pro τρίτος, πέσσυρες pro τέσσαρες, ἴα pro μία· πέμπε pro πέντε.

Poëtæ, δυὼ et δοιοὶ pro δύο, πίσυρες pro τέσσαρες, δυωκαίδεκον pro δώδεκα, δύο per omnes casus pro δυοῖν, δυσι, et in gen. plur. δυῶν.

Patronymica in ίδης, Attici terminant in ειδης.

Iones Patronymica terminant in ων, ut κρονέων pro κρονίδης.

Æoles mutant ιδης in άδιος, ut ὑῤῥάδιος pro ὑῤῥιδης.

Poëtæ ante δης inserunt α, ut πηληϊάδης, vel πηλειάδης pro ειδης, vel ΐδης, et saepè syncopen habent, ut ἠετίδης pro ἠετιωνίδης.

Fœmininis patronymicis in ις, inserunt η, ut καδμηῒς pro καδμὶς.

Verbalia quædam peculiaria habent Attici, ut βλέμμα pro βλέπος.

Quæ formantur à σμαι, præt. pass. mutant σ in δ Dor. et Æol. nonnunquam etiam in θ, ut φράδμων à πέφρασμαι, μηνιθμὸς à μεμήνισμαι.

De Pronominibus.

Sing. nom. ἐγὼ, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγὼν et ἐγώνη, ἐγώσθην et ἐγώνγα Æol. ἐγῶ et ἐγῶν· Bœot. ἰώγα et ἰώνγα· Poët. γὼ.

Genit. ἐμȣ̃, Att. ἐμȣ̃γε, ἐμέοθεν, ἐμέθεν. Ion ἐμέο, et poët. ἐμεῖο. Dor. et Æol. ἐμεῦ, per aphær. τὸν ἐμȣ̃, μέοθεν, μέιοθεν, μέθεν, μέο, μεῖο, μεῦ.

Dat. ἐμοὶ, Att. ἔμοι γε, Dor. ἐμὶν et ἐμοίνη, per aphær. μοὶ et μὶν.

Accus. ἐμὲ, per aphær. με. Att ἔμεγε.

Dual. nom. et accus. νὼ, poët. νῶϊ, Dor. et Æol. ἄμμε, quod poëtæ usurpant etiam pro ἡμᾶς.

Gen. et dat. νῷν, poët. νῶϊν vel νῶϊ.

Plur. nom. ἡμεῖς, Ion. ἡμέες et ἡμεῖες, Dor. ἅμες, Æol. ἄμμες, poët. ἄμμες.

Genit. ἡμῶν, Ion. ἡμέων, ἡμείων, et ἥμων, Dor. ἁμῶν, et ἁμέων, Æol. ἄμμων, et ἀμμέων.

Dat. ἡμῖν, Ion. et poët. ἡμὶν, ultimâ brevi, Atticè ἧμιν, Dor. ἁμὶν et ἁμῖν, Æol. ἄμμιν, et ἄμμι.

Accus. ἡμᾶς, Ion. ἡμέας, et ἡμεῖας, Dor. ἁμᾶς, poët. ἀμμᾶς, vel ἀμμέας, Æol. ἄμμας, vel ἀμμέας.

Σύ.

Sing. nom. σὺ, Att. σύγε, Dor. τὺ, τύνη, et τύγα.

Genit. σοῦ, Att. σοῦγε, Att. vel poët. σέοθεν, et σέθεν, Ion. σέο, vel Ion. et poët. σεῖο, Dor. vel Æol. σεῦ, vel τεῦ, vel τεοῖο.

Dat. σοὶ, Dor. τοὶ, poët. τὶν, et τεΐν.

Accus. σὲ, Dor. τὲ et τὺ.

Dual. nom. et accus. σφὼ, Æol. et Dor. ὔμμε, quod poët. etiam est pro ὑμᾶς, poët. σφῶϊ.

Genit. et dat. σφῷν, poët. σφῶϊν.

Plur. nom. ὑμεῖς, Ion. ὑμέες, vel ὑμεῖες, Dor. ὕμες, et ὕμμες, Æol. ὔμμες.

Genit. ὑμῶν, Ion. ὑμέων, et ὑμείων, Dor. et Æol. ὔμμων, et ὑμμέων.

Dat. ὑμῖν, Att. ὗμιν, Æol. ὔμμι, et ὔμμιν, poët. ὑμὶν, ultimâ brevi.

Accus. ὑμᾶς, Ion. ὑμέας, Æol. ὔμμας, vel ὔμμε.

Οὗ.

Sing. genit. οὗ, Ion. ἓ, Ion. et poët. εἷο, Atticè et poët. ἕοθεν, et ἕθεν, Dor. εὖ, Æol. εὗ.

Dat. οἷ, Ion. ἑοῖ, poët. σφὶν.

Accus. ἓ, Ion. ἕε, poët. ἕθεν, et σφὲ, Dor. μὶν, et νὶν, quod etiam est omnis numeri et generis.

Dual. nom. et accus. σφὲ, poët. σφέε, σφωὲ.

Genit. et dat. σφὶν, poët. σφῶϊν.

Plur. nom. σφεῖς, Ion. σφέες, Dor. σφὲς, per apocopen σφὲ.

Genit. σφῶν, Ion. σφέων, Ion. et poët. σφείων.

Dat. σφῖσι, Ion. et poët. σφὶ, et σφὶν, et per aphær. φὶν.

Accus. σφᾶς, Ion. σφέας, Æol. σφὲς, et σφὲ, poët. et Dor. ψὲ.

Pronomina possessiva, quæ flectuntur more secundæ et tertiæ nominum simplicium, sequuntur earundem declinationum dialectos, ut Ion. ἐμοῖο, Dor. ἐμῶ, &c. pro ἐμοῦ, ab ἐμὸς.

Pro σὸς, σὴ, σὸν, Dor. et poët. τεὸς, τεὰ, τεὸν· Æoles contrahunt cum articulo retracto accentu, et amisso spiritu aspero, ut ὄσος, ἤση, τόσον.

Pro ἡμέτερος, ρα, ρον, Dor. ἁμέτερος, et ἁμὸς, ὰ, ὸν, Æol. ἄμος, α vel η, ον.

Pro ὑμέτερος, Dor. ὑμὸς, ὴ, vel ὰ, ὸν, Æol. ὕμος, &c.

Pro σφέτερος, Dor. σφὸς, ὰ, vel ὴ, ὸν, item σφέος, &c.

Pronominibus demonstrativis Attici addunt ι, ut οὑτοσὶ, in omni casu, sed neut. τουτοὶ, et sæpè τουτὶ, et in plurali pro ταῦτα dicunt ταυτί.

Addunt etiam Attici ι infinitis et relativis compositis, τοῖος, τόσος, τηλίκος, et οὗτος, ut τοιουτοσι.

Τοῖος, τηλίκος, τόσος, habent sæpè syllabam δὲ adjectam, ut τοσόσδε, in omni casu et numero, Atticè δι.

Ὃς, οὗ, οἷ, usurpatur aliquando pro αὐτὸς, et σφέτερος, pro ἡμέτερος, ὑμέτερος, &c. cum verbis primæ et secundæ personæ.

Pro ἐκεῖνος, poëtæ et Iones dicunt κεῖνος, Dores autem τῆνος per η diphthong. impropriam; vel sine ι.

Τοῦτο, ἐκεῖνο, et αὐτὸ, et compositis, Atticè additur ν.

Οὗτος et αὐτὸς, et composita ex his Ion. præponunt ε ante diphthongos vel vocales longas ultimæ syllabæ, excepto duali, et nomin. plur. ut τουτέου, pro τούτου.

Dores pro ταύτας, dicunt τούτας.

In compositis ab αὐτὸς, Iones vertunt αυ in ωϋ, hinc ἐμεωϋτέω, pro ἐμαυτοῦ.

Poëtæ flectunt ἑαυτοῦ divisim in sing. numero, ut ἕο αὐτοῦ, ἕοι αὐτῷ, ἕε αὐτόν.

Poëtæ pro δεῖνα, dicunt δεῖς, δεῖνος, δεῖνι, δεῖνα.

De Verbis.

Attici mutant Barytona in circumflexa, ut τυπτῶ, circumflexa in baryt. ut ἀνώγω, pro ἀνωγέω.

Augent in medio per syllabam αθ, ut ἀμυνάθω, pro ἀμυνῶ.

In quartâ conjugatione mutant σσ in ττ, ut πράττω, pro πράσσω.

Utuntur futuris mediorum pro activorum.

Tollunt σ ex ίσω fut. verborum polysyllab. in ίζω, et circumflectunt ultimam, ut ὁπλιῶ pro ὁπλίσω, ab ὁπλίζω· ὁπλιοῦμαι med. aliquando etiam Doricè οῦμαι· etiam ex άσω et έσω abjiciunt σ cum præcedente vocali, ut βιβῶ, pro βιβάσω, et futura barytonorum formant quasi à circumflexis, ut ἀλεξήσω ab ἀλέξω.

Abjiciunt breves vocales, ut λοῦται pro λούεται, οἶμαι pro οἴομαι.

Dores mutant ζω in σδω, ut βαδίσδω, pro βαδίζω, et mutant σ in fut. in ξ, ut βαδίξω pro βαδίσω.

Formant nova verba à barytonis, ut νομάω à νέμω.

Inserunt υ verbis in εω, ut et Æoles, et αω, ut ζητεύω, pro ζητέω· verbis in ίω, et ύω, inserunt ν, ut θύνω, pro θύω.

Æoles verba in μι formant à circumflexis, ut δάμνημι à δαμάω.

Characteristicam mutant ε in η, ut ἀδικήω, pro ἀδικέω· σσ in ζ, ut ὀρύζω, pro ὀρύσσω (cujus tempora quasi à δω formant.) πτ in σσ, ut ὄσσω pro ὄπτω.

Augent futura in ρῶ et λῶ inserendo σ, et retrahendo accentum, ut σπέρσω, pro σπερῶ· ψάλσω, et ψαλῶ.

Multa sunt verba poëtica in ώω, derivata ab aliis in ω purum desinentibus, ut πλώω à πλέω, ζώω à ζάω, &c. ut et ῥώω pro ῥώννυμι.

Dores circumflectunt fut. 1. ut τυψῶ, pro τύψω, τυψοῦμαι pro τύψομαι et pro hoc τυψεῦμαι· et σ characteristicam futuri mutant in ξ, ut κλείξω, pro κλείσω· aliquando σ omittunt, ut Attici.

Poëtæ sæpè rejiciunt σ in fut. sextæ conjugationis, ut κλείω pro κλείσω, δήω pro δήσω.

Loco irregularis habent futurum regulare, ut δοκήσω, pro δόξω.

Nova formant, ut τροπάω à τρέπω, ἔχημι ab ἔχω.

Æoles addunt θα secundis personis in σ· ut οἶδας, οἶδασθα· hinc οἶσθα per syncopen.

In secundâ et tertiâ personâ in εις, ει, Dores abjiciunt ι, et dicunt ες, ε, pro τύπτεις, Dor. τύπτες, Æol. verò τύπτης, verso ει in η, et sic in tertiâ personâ et in fut.

Dores pro μεν in 1. plur. dicunt μες, ut τύπτομεν, sed Dor. τύπτομες.

Attici addunt ν personis desinentibus in ε vel ι, ut ἔτυπτεν, pro ἔτυπτε· τύπτουσιν pro τύπτουσι, etiam sequente consonâ.

Ubi est σι in tertiâ plurali indicat. et subj. Dores mutant in ντι, pro ασι αντι, pro ουσι οντι, pro ῶσι ῶντι, vel όντι, vel εῦντι, ut pro τύπτουσι, τύπτοντι· pro τυπῶσι, τυπῶντι, vel τυπόντι. Æoles verò omittunt ν ex εῦντι Dorico, ut ποιεῦτι, pro ποιεῦντι, pro ποιοῦσι, ut et in pass. Sed εισι in έντι, ut τιθέντι, pro τιθεῖσι· et ita hæ personæ sunt similes dat. sing. participii, nisi in præterito, ut τετύφαντι.

Dores efferunt augmentum ει pro η, Iones η pro ει efferunt, ut ἐρωτάω, Ion. εἰρώταον, pro ἠρ-. ἔχω, Dor. ἦχον, pro εἶχον.

Attici mutant augmentum ε in η, ut ἤμελλον, pro ἔμελλον· poëtæ producunt geminando consonam, ut ἔλληξα, pro ἔληξα· ἐδδέπησα pro ἐδέπησα· et pro ευ immutabili in augmento, habent ηυ, ut ηὐχόμην· η pro ει, ut ᾔκαζον, pro εἴκαζον· et addunt syllabicum aliquando temporali augmento, ut ἑώρων, pro ὥρων· sic ἑώρακα, et ἑωράκειν.

Attici et Iones pro η in augmento habent εα, et Æoles τῷ ε, υ subjiciunt, ut εὔαδε, pro ἕαδε, et hoc pro ἧδε.

In aor. 1. poëtæ sæpè admittunt σ, ut ἤλευα, pro ἤλευσα, sæpè geminant σ post brevem, ut ἐτέλεσσα, pro ἐτέλεσα, ut et in futuro.

Poëtæ, et Iones, et Æoles, ut quidam volunt, formant imperf. aorist. 1. et 2. ex secundâ personâ communi ejusdem temporis, auferendo augmentum, et addendo κον, κες, κε, et ita formantur in toto singulari, et tertiâ plurali, ut ἔτυπτον τύπτεσκον, ἔτυψα τύψασκον, ἔτυπον τύπεσκον, σκες, σκε· sed si diphthongus præcedit, abjiciunt vocalem subjunctivam, ut φίλεσκον pro φίλεισκον· vel si longa vocalis in verbis in μι, mutant longam illam in suam brevem, ut ab ἐτίθην, τίθεσκον· vel à puris, ut ἐφίλεες, φιλέεσκον· hinc etiam imperf. pass. τυπτεσκόμην, σκεο, σκετο, pro ἐτυπτόμην, &c

Bœoti, ut et Dores, et Attici, ut quidam affirmant, mutant ον tertiæ plur. in οσαν, αν in ασα, ut ἐτύπτοσα pro ἔτυπτον, ἐτύπτασαν pro ἔτυπταν.

Iones et poëtæ sæpè abjiciunt augmentum, ut ἔτυπτε, poët. et Ion. τύπτε, sic in aor. nec poëtæ literam ρ geminant, ut ἔριπτον pro ἔῤῥιπτον· in aliis autem metri causâ syllabicum augmentum positione producunt, geminatâ consonâ sequente, ut ἔδδεισα pro ἔδεισα.

Poëtæ ut et Iones augmento ε addunt et primam literam thematis, non solùm in temporibus, ubi augmentum locum habet, sed in cæteris, ut à χάζω, non tantùm in indef. 2. κέκαδον pro ἔκαδον, sed etiam in fut. 2. pro καδῶ, κεκαδῶ, et κεκαδήσω, et med. κεκαδήσομαι· sic τέτυπον, et τετύποιμι, pro ἔτυπον, τύποιμι, sic pro ἔτυπτον, ἐτέτυπτον.

Attici habent in præt. ει pro λε, et με, augmentis, ut εἴληφα, εἵμαρμαι, pro λέληφα, μέμαρμαι.

In præt. adduntur Atticè duæ primæ literæ thematis verbis incipientibus ab α, ε, ο, præter augmentum commune, ut ἀγείρω, ἤγερκα, Attic. ἀγήγερκα, et corripitur tertia syllaba (si longa sit) cum præteritum tres syllabas excedit, ut ἀλείφω, ἤλειφα, Attic. ἀλήλειφα· sic ἐλήλυθα, pro quo Dor. et poët. εἰλήλουθα· servant enim tertiam longam: ab ἤλυθα inusitat. et hìc sæpè est metathesis, ut ὤλολα, pro ὄλωλα, ab ὄλλυμι.

Attici mutant ε in penultimâ in ο, in præt. verborum dissyl. primæ et secundæ conjugationis, ut ἔστροφα, pro ἔστρεφα.

Ἔοικα, Attic. pro οἶκα, ab εἴκω· ἔολπα pro ἦλπα, ab ἔλπω· ἔοργα et ἔωργα, ab ἔργω· unde et plusquamperf. ἐῴκειν, ἐώλπειν, ἐώργειν, quæ recipiunt augmentum in secundâ syllabâ. Accidit hoc aliquando etiam in aoristis aliorum verborum, ut ἕηκα, pro ἧκα, unde ξυνέηκα.

Κ Ionicè subtrahitur à præteritis verborum in άω vel έω, et penultima corripitur, ut μέμηκα, μέμαα, et aliquando servant longam, ut κεκότηα, à κεκότηκα· et ante κ, Ion. inseritur γ, ut ἔκταγκα, pro ἔκτακα.

Poëtæ in præt. med. transponunt ορ, ut δέδροκα, pro δέδορκα.

Poëtæ habent syncopen in præterito, ut κέκμηκα, pro κεκάμηκα.

Addunt in verbis ἔδω et ἄγω, præter communem Atticam reduplicationem, syllabas δο et γα, ut ἐδήδοκα, pro ἔδηκα, pro ἧκα, ab ἔδω· et ἀγήγοχα, aliquando ἀγήοχα, pro ἄγηκα, pro ἦχα, ab ἄγω· sic ἔνιπε, pro εἶπε.

Communibus augmentis præponunt ε, ut ἕηκα, pro ἧκα.

Transponunt literas in augmento præteritorum et aor. ut ἔμμορα, pro μέμορα.

Bœoti faciunt 3. plur. præt. per αν, ut τέτυφαν, pro τετύφασι.

Attici sing. plusquamperf. formant in η sine ν, ης, η, ut ἐτετύφη. Iones εα, εας, εε, ut ἐτετύφεα· ᾔδειν, Attic. ᾔδη, Ion. ᾔδεα, ab εἴδω, scio. Tertiam pluralem εισαν, Attici et Dores efferunt per εσαν, ut ἐτετύφεσαν· vel sine augmento τετύφεσαν.

Atticum plusquamperf. temporaliter initio aliquando augetur, ut ἠγηγέρκειν, pro ἀγηγέρκειν.

Poëtæ sæpè habent syncopen, correptâ syllabâ præcedente, ut ἐπέπιθμεν· pro ἐπεποίθειμεν.

Ἤμβροτον, poët. pro ἥμαρτον, ab ἁμαρτάνω.

Quando secundus aor. habet αρ in penultimâ, poëtæ transponunt in ρα, ut πέρθω, aor. 2. ἔπραθον, pro ἔπαρθον, sic δέρκω, ἔδρακον, pro ἔδαρκον· in τρέφω verò non invenitur hæc metathesis, nisi in ἐτάρφημεν.

Iones omnia tempora circumflexa act. pass. et med. resolvunt, inserendo ε, et retracto accentu; ut pro ῶ, εῖς, εῖ, dicunt έω, έεις, έει· et aliquando inserunt ε ante longam non circumflexam, ut φαγέοις, pro φάγοις.

Attici mutant tonum in aor. 2. imperat. ut ἰδὲ, pro ἴδε· λαβὲ, pro λάβε.

Attici tertiam pluralem præsentis et aoristi utriusque imperativi, faciunt similem genitivo plurali participiorum, ut τυψάντων, pro τυψάτωσαν· vel tertiæ duali, ut τυπτέτων, pro τυπτέτωσαν.

Apud Syracusanos, ponitur ον in aor. 2. pro ε, ut τύπον, pro τύπε.

Æoles habent peculiarem aorist. 1. opt. modi in εια, ειας, ειε, quo etiam Attici utuntur in secundâ et tertiâ sing. et tertiâ plurali; et imitantur in præsenti, ubi pro οιμι baryt. aliquando dicunt οια, οιας, οιε, &c. ut ἔποια, pro ἐποίμην. Attici imitantur etiam barytona circumflexa in præsenti optat. τρεφοίην, pro τρέφοιμι.

Bœoti vertunt εν in σαν in tertiâ plur. aor. optat. ut τύψαισαν, pro τύψαιεν· ἔλθοισαν pro ἔλθοιεν.

Optativorum pluralis in είημεν, είητε, είησαν, Atticam syncopen patitur in omnibus verbis, ut τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν, Att. τυφθεῖμεν, τυφθεῖτε, τυφθεῖεν.

Σι vel σιν additur Ionicè tertiis personis singularibus subjunct. in η desinentibus activis et mediis, ut τύπτησι pro τύπτῃ, τετύπησι pro τετύπῃ· et in verbis in μι, etiamsi in aliâ terminatione desinant, ut δῷσι, pro δῷ. aliquando σι additur etiam tertiæ præsentis indicativi, et ει vertitur in η, ut τάττησι pro τάττει.

Poëtæ et Æoles primam personam subjunct. in ωμεν, efferunt in ομεν, per systolen.

Ubicunque in infin. est ν vel ναι, Attici, Iones, et Dores, ante ν vel ναι inserunt με, subtrahendo ι vel υ, ex diphthongo præcedente: Iones verò ex ναι auferunt αι, Attici et Dores αι ad ν adjiciunt, si non adsit. Dores aliquando ex ειν tantùm auferunt ι.

Æoles verò vertunt ειν in ην, ut τύπτην, pro τύπτειν.

Poëtæ in temporibus Atticè formatis geminant μ, ut τυπτέμμεναι, pro τύπτειν.

Τύπτειν, Attic. et Dor. τυπτέμεναι, Dor. τύπτεν, Ion. τυπτέμεν, Æol. τύπτην, poët. τυπτέμμεναι.

Τετυφέναι, Att. et Dor. τετυφέμεναι, Ion. τετυφέμεν.

Τυφθῆναι, Att. et Dor. τυφθήμεναι, Ion. τυφθῆμεν.

Δηλῶν, Att. et Dor. δηλόμεναι, Ion. δήλομεν.

Iones pro τυπεῖν aorist. secundo, et fut. secundo dicunt τυπέειν· hi enim syllabas circumflexas dissolvunt, ut priùs dicitur.

Dores in participiis ουσα fœmin. proparoxytonum efferunt per οισα, ut τύπτοισα, pro τύπτουσα.

Sed Æoles ουσα per ωσα, ut ἰδῶσα, pro ἰδοῦσα.

Attici contrahunt participia derivata ab Ionicis præteritis verborum in άω vel έω, quæ omittunt κ, et corripiunt penultimam, et sic contractis inseritur ε vel α epentheticè; ἑστακὼς, Ion. ἑσταὼς, Attic. ἑστὼς, epenth. ἑστεὼς, ab ἕστακα, et Attic. fœm. per ῶσα flectitur, ut ἑστῶσα.

Τύψαις, Æol. pro τύψας· quidam Doribus hoc tribuunt.

Pro τετυφὼς, dicitur Æol. τετύφων, accentu retracto.

Participia cujuscunque declinationis suscipiunt easdem dialectos, quas eæ declinationes, per quas declinantur, suscipiunt.

De Passivis et Mediis.

Tempora in passivâ et mediâ voce, quæ flectuntur activâ terminatione, habent easdem dialectos quas activa habuit.

Secunda persona passivæ et mediæ vocis inusitata fit à primâ, mutando μαι in σαι, μην in σο, et vocales præcedentes μαι vel μην, nempe ο in ε, ω in η, et ου in ει· sed hæc non usitata sunt, ex illis tamen Iones formant suas, rejecto σ, dicentes εαι, ηαι, εῖαι, εο, αο.

Attici sæpè contrahunt εαι, et ειαι, in ει, ut τύπτει, pro τύπτῃ, ex τύπτεαι, à τύπτομαι· τυπεῖ, pro τυπεῖαι, ex τυπῇ, à τυποῦμαι.

Tria autem semper faciunt ει in secundâ personâ med. ut { βούλει, non βούλῃ. οἴει. ὄψει, quibus additur ἔδει, ab ἔδομαι.

Ἄσῃ, in fut. 1. med. mutatur Bœot. in ᾷ, ut σκεδᾷ, pro σκεδάσῃ, à σκεδάζομαι.

Pro τυπτόμεθα, Ion. et Dor. fit τυπτόμεσθα, quod fit semper, cùm prima pluralis desinit in μεθα.

Pro μεθα, Æolicè dicunt μεθε, et μεθεν, ut λεγόμεθεν, pro λεγόμεθα, ut contra, pro ὄπισθεν dicunt ὄπισθα, retro, pone.

Pro ου dicunt Iones εο, Dores ευ, ut τύπτου, Ion. τύπτεο, Dor. τύπτευ.

Pro ω in aor. 1. med. 2. pers. Iones dicunt αο, ut ἐτύψαο, pro ἐτύψω. Dores verò in α, ut ἐτάξα, pro ἐτάξω.

Attici et Dores mutant σ in δ, in præt. quartæ conjug. ut πέφραδμαι, pro πέφρασμαι, Attic. aliquando extrudunt σ, ut κέκονιμαι, à κονίζω· sic κέκορυθμένος, pro κεκορυσμένος· aliquando Attici mutant μμαι à verbis in νω in σμαι, ut πέφασμαι, pro πέφαμμαι, à φαίνω· sed hoc est tantùm in primâ personâ.

In præt. pass. Æoles aliquando in quintâ conjug. mutant α in ο, ut ἔφθορται, pro ἔφθαρται, et hæc in infinitivo retrahunt tonum, ut τέτορθαι, pro τετάρθαι.

Poëtæ sæpè hic habent metathesin, ut ἔσσυμαι, pro σέσυμαι.

Pro τετυμμένοι εἰσὶ, et ἦσαν, Iones (quod quidam Atticis tribuunt dicunt τετύφαται, et ἐτετύφατο formant à tertiâ singulari, ponendo α breve ante ται et το, et mutando tenues π vel κ, præcedentes α, in aspiratas, et σ in characteristicam aoristi secundi, videlicet, in δ, τ, aut θ· et vocalem longam aut diphthongum præcedentem α corripiendo, vocalem longam in propriam brevem vertendo, ex diphthongo verò alteram vocalem subtrahendo: aliquando autem longa vocalis servatur, cùm metrum postulat. Sed poëtæ cætera tempora indicat. sic formant, ubi tertia plur. desinit in νται et ντο, ut à τύπτεται, τυπτέαται, pro τύπτονται· sed in optativo antepenultimam, ut hîc, non corripiunt, nam ex τύπτοιντο faciunt τυπτοίατο.

Μαι purum in perf. pass. facit tertiam plur. νται et ντο, ubi ν tantùm mutatur Ion. in α, ut πεποίηνται, et ἐπεποίηντο, Ion. πεποιήαται, et ἐπεποιήατο· et in optat. πεποιῇντο, Ion. πεποιήατο.

Iones et poëtæ aliquando plusquamperf. addunt tantùm augmentum præt. ut δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, pro quo δείδεκτο poët. Aliquando autem augmentum præt. in plusquamperf. omittunt, ut ἔχυτο, pro ἐκέχυτο. Aliquando plusquamperf. prorsus caret augmento, ut δέκτο, χύτο.

Attici amant aor. 1. pass. magìs quàm posteriorem.

Dores corripiunt penultimam aor. 1. ut ἐποιέθεν, pro ἐποιήθην.

Poëtæ recipiunt ν in indefinit. primo verborum in νω, quod præteritum abjecerat, ut ἐκλίνθην, pro ἐκλίθην, à κέκλιμαι.

In tertiâ plur. indefinitorum, Bœoti, ut et Dores, et Iones, dicunt εν pro ησαν, retracto accentu, ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν. Aliquando σα tantùm syncopen patitur, ut μιάνθην, Iliad. δ. pro μιάνθησαν, nisi malis pro μιανθήτην.

Pro σθωσαν in tertiâ plur. imperat. præs. pass. et med. et utriusque aor. med. Attici dicunt σθων, ut in tertiâ duali, ut pro τυπτέσθωσαν, Att. τυπτέσθων, ut et in præt. ut πεποιήσθων, pro πεποιήσθωσαν.

Participia præteriti passivi propriè sunt paroxytona; sed si carent augmento, Ionicè et poëticè fiunt proparoxytona, ut ποτιδεγμένος, pro ποτιδεδεγμένος.

De Circumflexis.

Dores mutant contractionem ου in ευ, ut pro οῦμεν, primæ plur. dicunt εῦμεν, ποιεῦμεν, pro ποιοῦμεν, in imperf. ἐποίευν, pro ἐποίουν, et in passivo.

Iones, Æoles, et Dores, pro contractione ει dicunt η, ut φιλέειν, φιλεῖν, φιλῆν.

Dores pro contractione α dicunt η, ut pro βοᾷς, dicunt βοῇς, absque ι subscripto, abjiciendo ι ex ει, et mutando αι in η, quod etiam faciunt Attici in quibusdam.

Æoles ad latus ι adscribunt, ut γελᾶϊς, vel γελαῖς, pro γελᾷς, ex γελάεις.

In mediâ et passivâ voce in secundâ personâ, pro ᾳ ex άῃ, Attici et Dores dicunt ᾶσαι, ut βοᾶσαι, pro βοᾷ, ex βοάῃ. Iones verò sine σ in ῆαι, ut βοῆαι.

Contractionem ȣ ex εο, Dores et Æoles mutant in εῦ, ut ποιέομεν, ποιȣ̃μεν, Dor. et Æol. ποιεῦμεν.

Θι additur imperativo monosyll. contract. ut ζῆθι, ex ζάε, ζῆ.

Ποιοῖμι, βοῷμι, χρυσοῖμι, dicitur Attic. ποιοίην, βοῴην, χρυσοίην· in hoc optativo Dores et Æoles mutant οι in ω, in primâ et tertiâ conjugatione, ut terminatione à secundâ non differant, ut ποιῴην, χρυσῴην. Poëtæ verò in secundâ contractorum efferunt per ώοιμι, ut βοώοιμι, &c.

Ποιέειν, ποίειν, Dor. ποίεν, Æol. ποίεις, et ποίην, vel ποιῆν.

Iones sæpè ει contractum in εα resolvunt: hinc dicunt ποιέασθαι, pro ποιεῖσθαι.

Æoles pro γελᾷν, dicunt γελαῖν, vel γελάϊν, vel γέλαιν, vel γέλαις. Dores verò γελῆν, sine ι subscripto.

Λᾷν fit Atticè et Doricè άμεναι, Ion. άμεν, ut γελᾷν, γελάμεναι, γελάμεν.

Ὀρθόειν, ὀρθοῦν, Dor. ὀρθὸν, et ὀρθεῦν, Æol. ὀρθοῖς, vel ὄρθοις.

Poëtæ in secundâ contractorum præponunt aliud α, ubicunque contractio est in α, et retrahunt accentum, et omittunt ι subscriptum, si adsit, ut pro βοᾶσθαι, dicitur poët. βοάασθαι, et in tertiâ singulari vocis activæ, pro ἐᾷ, ἐάα, ex ἐάει, ab ἐάω.

Pro ὁρῶ, dicunt ὁρόω· cùm enim contractio fit in ω, tum aliud ω inseritur, ut πηδώω, pro πηδῶ, ex πήδαω. (sic in tertiâ, ὑπνώω pro ὑπνόω) sed, si vocalis præcedens sit brevis, pro ω inserunt ο, ut ἐστιχόωντο, pro ἐστιχῶντο, ex ἐστιχάωντο· à στιχάομαι.

Iones autem præponunt ε, ut μνεώμενος, pro μνώμενος, ex μναόμενος.

Poëtæ aliquando huic ω postponunt ο, ut μνώομαι, pro μνῶμαι, ex μνάομαι.

In participio ῶν, ex άων, effertur Dor. per ᾶν, ut γελᾶν, pro γελάων.

De Verbis in μι.

Poëtæ sæpè omittunt reduplicationem, ut φίλημι, pro πεφίλημι.

Poëtæ formant verba in μι à barytonis, omissâ reduplicatione, ut ἔχημι ab ἔχω, φέρημι à φέρω, βρίθημι à βρίθω, derivantur, quasi à verbis in έω.

Iones reduplicant per ε, ut τέθνημι, à θνάω, vel θνέω· sic ἕστημι pro ἵστημι, unde ἱστάναι· sic κέκλυθι, pro κλῦθι, à κλύω· quarta enim conjugatio esset reduplicationis expers.

Aliquando per duas initiales literas, ut ἀκάχημι, ab ἀχέω.

Aliquando additur μ post reduplicationem, ut πίμπλημι, à πλέω.

Poëtæ interdum ex vocali inceptis reduplicationem habent in secundâ syllabâ, ut ὀνίνημι, ab ὄνημι.

Æoles dicunt τίθεμμι, pro τίθημι, Bœoti πεφίλειμι, pro πεφίλημι.

Dores mutant η in α, ut φαμὶ, pro φημὶ, ἵσαμι pro ἵσημι.

In mediorum et passivorum secundis personis trium priorum conjugationum σ Ion. omittitur, et tum fit Atticè contractio τίθεσαι, Ion. τίθεαι, Attic. τίθῃ, sic θέσο, Ion. θέο, Att. θοῦ, &c. Attici, Iones et Æoles retinent longam vocalem in mediis et passivis, ut δίζημαι pro δίζεμαι.

Pro τίθησι, ἵστησι, fit Doricè τίθητι, ἵστητι· sic δίδωτι, ζεύγνυτι.

Pro φίλετον, φίλεμεν, &c. Æoles dicunt φίλητον, et sic in imperat. poët. τίθητι pro τίθετι· sic ἵληθι pro ἵλαθι, δίδωθι pro δίδοθι.

Pro τιθεῖσι dicitur Att. et Ion. τιθέασι, tollendo ι, et inserendo α, Dor. τιθέντι, Æol. τίθεντι, retracto accentu; sic pro διδοῦσι, Ionicè διδόασι, Dor. διδόντι, Æol. δίδοντι· et sic in cæteris conjugationibus; sed pro ἄεισι et ἵσασι, Dor. et Æol. ἄεντι, et ἵσαντι· pro φασὶ, Dor. φαντὶ, Æol. φάντι· pro εἰσὶ, Ion. ἔασι, vel ἔασσι, Dor. ἐντὶ, Æol. ἔντι· εἶσι, eunt, Ion. ἴσι, pro ἰεῖσι, Ion. ἰέασι, Att. ἰᾶσι, Dor. ἵεντι, Æol. ἴεντι.

Ζευγνύουσι saepè usurpatur pro ζευγνῦσι.

Iones, Æoles, et poëtæ in imperfecto mutant ν in σκον, et abbreviant præcedentem vocalem, et abjiciunt augmentum, ut τίθεσκον, σκες, σκε, pro ἐτίθην, δίδοσκον pro ἐδίδων.

Iones verò aliquando dicunt pro ἐτίθην, ἐτίθεα, et pro ἐτίθη, ἐτίθεε.

Pro τίθενται, fit Ion. et poët. τιθέαται.

Poëtæ servant reduplicationem in futuro, ut διδώσω, pro δώσω.

Bœot. τέθεικα in præt. pro τέθηκα.

Pro ἐτίθησαν, Dores et Bœoti dicunt ἔτιθεν· sic pro ἔθεσαν, ἔστησαν, ἔδησαν, in aorist. 2. ἔθεν, ἔσταν, et ἔδον, formando à primâ singulari, longâ in suam brevem versâ.

Secunda singularis imperat. Atticè contrahitur, ut τίθη, pro τίθετι, &c. Dores verò habent hic circumflexorum terminationem, ut τίθει, pro τίθετι. Æoles retinent penultimam longam, ut τίθητι pro τίθετι.

Pro στῆθι, Dor. στᾶθι· sic στᾶναι pro στῆναι.

Attici dicunt δῴην pro δοίην in optat. ut et poëtæ qui etiam dicunt στήην, pro σταίην.

Æoles pro θείμην, θεῖο, dicunt θοίμην, θοῖο, &c.

Iones in sub. pro τιθῶ, dicunt τιθέω· pro ἵστω, ἱστέω· pro θῶ, θέω, pro στῶ, στέω, poët. θείω, στείω, Att. στήω.

Pro δῷ, tertiâ pers. aor. 2. subjunctivi, fit Ion. δῷσι, quod fit in aliis temporibus subjunct.

Pro δῶσι, tertiâ plural. poët. δώωσι· illi enim pro δῶ, dicunt δώω, hinc tertiâ sing. δώῃ, et Ion. δώῃσι.

Τιθῆναι, pro τιθέναι, poëticâ ectasi, Dor. τιθήμεναι.

ὰς, ᾶσα, ὰν, secundæ conjug. Att. efferunt in ὰς, ῶσα, ut καθιστὰς, καθιστῶσα.

Vide anomala in μι in Grammaticâ.

Τιθήμενος, pro τιθέμενος· poëtæ enim in participiis verborum in μι, sæpè habent ectasin.

De Adverbiis.

Attici, 1. Dativum pluralem secundæ simplicium ponunt adverbialiter pro in loco, ut Ἀθήνησι, pro ἐν Ἀθήναις.

2. Addunt initio adverbiorum, ut ἐχθὲς, pro χθὲς· et fine ι, ut νυνὶ, pro νῦν, quod et in aliis adverbiis temporis.

3. Minuunt in initio, ut ἅπερ, pro καθάπερ· et fine, ut δέον, pro δεόντως, quod et in aliis adverb. qualitatis in όντως.

Adverbia à neutris descendentia, Attici efferunt in α terminatione plurali, ut φίλα, pro φίλον, πολλὰ, pro πολὺ. Praeterea ἐνταῦθοι, pro θα, ἐνθάδι pro δε, δευρὶ pro δεῦρο, ἄλλη pro ἄλλως, &c.

Iones, 1. resolvunt ῶς, ab adjectivis in ής, et ὲς, primæ contract. in έως, ut ἀτρεκέως pro ἀτρεκῶς.

2. Aliquando minuunt, ut οὕτω, pro οὕτως.

3. Ponunt π pro κ in adverb. interrog. indef. et relat. ut κῶς, pro πῶς, et dicunt δεύρο pro δεῦρο.

Dores, 1. augent initio et fine, ut τὼς, pro ὡς, οἴκαδες, οἴκαδε.

2. Ex adverbiis in σθεν tollunt σ, ut ἔμπροθεν, pro ἔμπροσθεν, et dicunt πῶ pro πόθεν, αψ pro ὀπίσω.

3. Et mutant literas in adverbiis, ut πλατίον, pro πλησίον, ἁμὰ pro ὁμοῦ, ὅκα pro ὅτε, &c.

Æoles adverbia in θε et θεν efferunt per θω, ut ἔνθα, pro ἔνθεν, et abjiciunt σ finale in desinentibus in ακις, ut πολλάκι, pro πολλάκις.

Poëtæ, 1. faciunt adverbia à nominibus, syllabâ δε adjectâ, ut ἅλαδε, ad mare.

2. Augent, ut τίη, pro τί.

3. Et minuunt, ut τάχα, pro τάχιστα, τίπτε pro τίποτε, &c.

De Præpositione.

Ξὺν, Attici utuntur pro σὺν, et ἐνὶ pro ἐν, et ὡς pro πρὸς.

Iones et Poëtæ dicunt ἐς pro εἰς.

Dor. πὰρ pro παρὰ, ἂν pro ἀνὰ, ἐν pro εἰς, ποτὶ pro πρὸς, et in appositione et compositione: ὀμπὶ, Æol. pro ἀμφὶ in compositione, ζιὰ pro διὰ, pro μετὰ, πετὰ.

Æoles et Poëtæ habent καταὶ, παραὶ, ἀπαὶ, ὑπαὶ, pro κατὰ, παρὰ, ἀπὸ, ὑπὸ, et ἐνὶ, εἰνὶ, et εἰν pro ἐν.

Poëtæ dicunt ὑπεὶρ pro ὑπὲρ, et in compositione, ut ὑπείροχος· Poët. denique præpositiones dissyllabæ ponuntur pro verbis, et habent accentum in penultimâ, ut πάρα pro πάρεστι.

De Conjunctione.

Iones dicunt ὦν pro οὖν, γῶν pro γοῦν, ἔμπης pro ἔμπας.

Dores habent αἰ pro εἰ, sic αἴκε, et αἴκεν, et αἴκα, pro εἴκε, et εἴκεν· μὲς pro μὲν, τὼς pro ὡς, sic ὃ pro ὅτι, γὰ pro γὲ.

Poëtæ pro ὅτι, ὅττι, pro ἤ, ἠὲ, autem πάρος pro πρὸ, unde πάροιθεν· περ pro καίπερ, ἄρ pro ἄρα.

De Compositione.

Composita ab ἐςὶ per Apoc. poët. amittunt verbum, retentâ solâ præpositione, ut ἔνι et μετὰ pro ἔνεςι et μέτεςι.

Præpositiones dissyllabæ in compositis, præfixæ vocalibus vocalem ultimam abjiciunt, ut παρακέω, nisi περὶ et πρὸ, quæ nec amittunt vocalem in compositione, nec apostrophantur in appositione.

Poëtæ autem in κατὰ, ἀνὰ, et παρὰ, rejiciunt ultimam vocalem α in compositis, etiam sequente consonâ: ut κάτθεο, ἀντείνω, παρκύπτω, pro κατάθεο, ἀνατείνω, παρακύπτω, et sæpè τ et ν deperduntur cum vocali α, ut καςχέθω, et καταςχέθω, vel mutantur in alias consonas, quod cum sequenti non cohæreant.

N mutatur in μ ante β, μ, π, φ, ψ· in γ autem ante γ, κ, χ. in λ vel ρ, ante λ vel ρ. quod etiam de σὺν dici potest, sed σὺν ante σ, mutat ν in σ. ante ζ, σκ, ς, σχ, abjicit ν· τ, in κατὰ mutatur in consonam sequenti similem, ut κάππεσεν, pro κατέπεσεν, sed ante asperam mutatur in ejus tenuem, ut κάτθανε, κάπφαγε· ante σχ abjicitur, ut κάσχεθε· et similis mutatio accidit compositis ab ὑπὸ, ut ὑβάλλειν· πρὸ aliquando patitur crasin: coalescit enim ο ejus vocalis ante ε et ο in ȣ, ut πρȣ̈́βαλλον.

Poëticè augetur verbi principium, tametsi à præpositione componitur, ut ἠμφίβαλλον, ab ἀμφιβάλλω.

De Figuris quibusdam, quæ in legendo Homero, cæterisque Poëtis sæpè occurrunt.

NONNULLÆ Figuræ continentur sub nomine *Pleonasmi*, eo quòd semper abundantiam quandam significant, cujus generis prima dicitur Πρόσθεσις.

Πρόσθεσις,

Additio, est adjunctio elementi ad principium syllabæ,

ut	ἀσταφὶς θαμα	pro	σταφὶς. ἅμα.
Cujus contrarium ἔνδεια,	αἷα κεῖνος	pro	γαῖα. ἐκεῖνος.

Ἀναδίπλωσις,

Geminatio, est primarum vel secundarum syllabarum per easdem consonas, aut similes repetitio.

ut	ἐτήτυμος λελάχωσι	pro	ἔτυμος. λάχωσι.
ἄρσις	δέχθαι βλήμενος	pro	δεδέχθαι. βεβλημένος.

Ἔκτασις,

Extensio, est, quando breves in longas earum cognatas mutantur, aut correptæ producuntur.

ut	κάλλος κώρη	pro	καλὸς. κόρη.
Συστολὴ	ξερὸν φυσίζοος	pro	ξηρὸν. φυσίζωος.

Ἐπέκτασις,

Exporrectio, est superabundantia syllabæ in medio ejusdem accentus,

ut	ἀδελφειὸς πολεμήϊα	pro	ἀδελφὸς. πολέμια.
Συγκοπὴ	κάμμορος δάσκιον	pro	κακόμορος. δασύσκιον.

Διαίρεσις,

Divisio, est syllabæ et diphthongi resolutio, vel in duas diductio.

ut	κόϊλον βέλεος	pro	κοῖλον βέλους	Synalœpha, de quâ infrà.

Παρένθεσις,

Interpositio, est additio vocalis in medio, non facientis syllabam,

ut	ξεῖνος νοῦσος	pro	ξένος. νόσος.
ἔλλειψις	ἀμύξαι γεραὸν	pro	αἰμύξαι. γεραιὸν.

Διπλασιασμος,

Duplicatio, est additio ejusdem consonantis in medio, non facientis syllabam,

ut	μέσσον ἔννεπε	pro	μέσον. ἔνεπε.
παράλειψις	κάλιον θᾶτον	pro	κάλλιον. θᾶττον.

Παρέμπτωσις,

Intercidentia, est additio consonantium in medio non facientium syllabam,

ut	πτόλεμος πτόλις	pro	πόλεμος. πόλις.

ἔκθλιψις, σκῆπτον pro σκῆπτρον.

Προσχηματισμὸς,

Est additio literæ vel syllabæ in fine,

ut	λόγοισιν προσώπατα	pro	λόγοις. πρόσωπα.
Apocope	Ἀπόλλω ὄσσε	pro	Ἀπόλλωνα. ὄσσεε.

Μετάθεσις,

Transpositio, est translatio literarum,

ut { κϱαδία, ἀπεϱείσιος } pro { καϱδία. ἀπειϱέσιος.

Μετάληψις,

Transumptio, est literæ mutatio,

ut { ἠπεδανὸς, αἱμηπότης } pro { ἀπεδανὸς. αἱμοπότης.

Τμῆσις,

Sectio, est dictionis compositæ resolutio in duas: ut ἄκϱα πόλις, pro ἀκϱόπολις.

Συναλοιφὴ,

Commixtio, est duarum syllabarum in unam coalescentia,

fit per	elisionem,	ἐπ᾽ ἐμὲ, pro ἐπὶ ἐμὲ.
	crasin,	τὰ μὰ, pro τὰ ἐμὰ.
	synæresin,	νηϱῆδες, pro νηϱηΐδες.
	elis. et crasin,	κἀγὼ, pro ϗ ἐγὼ.
	elis. et synær.	ἐμοὐποδύνει, pro ἐμοὶ ὑποδύνει.
	crasin et synær.	ᾡπόλος, pro ὁ αἰπόλος.
	elis. crasin, et synæresin.	ἐν τᾀθιοπίᾳ, pro ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ.

ΜΙΧΑΗΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ Παροιμιῶν

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Α΄.

MICHAELIS APOSTOLII Proverbiorum

CENTURIA I.

ἈΒΥΔΗΝΩ͂Ν ἐπιφόρημα.	ABYDENA bellaria.
Ἄβυδός ἐστιν.	Abydus est.
Ἀβασάνιστος ἄνθρωπος εἶ.	Inexploratus homo es.
Ἅβρωνος βίος.	Habronis vita.
Ἀγαθῶν θάλασσα.	Bonorum mare.
Ἀγαθῶν πόντος.	Bonorum pontus.
Ἀγαθῶν σωρός.	Bonorum acervus.
Ἀγαθῶν μυρμηκιά.	Bonorum myrmecia.
Ἀγαθώνειος αὔλησις.	Agathonia ad tibiam modulatio.
Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ᾽ ἄρτον.	Post panem est et bona maza.
Ἀγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός.	Bonus cantor, bonus cupedinarius.
Ἀγαθοῦ δαίμονος.	Boni genii haustus.
Ἀγαθὰ Κιλίκων.	Cilicum bona.
Ἀγέλαστος πέτρα.	Risûs expers petra.
Ἀγναπτότατος βάτος αὖος.	Rigidissimus rubus aridus.
Ἁγνότερος πηδαλίου.	Purior clavo nautico.
Ἀγαθῶν ἀγαθίδες.	Bonorum glomi.
Ἁγνὴ γάμων.	Pura à nuptiis.
Ἀγρὸς ἡ πόλις.	Ager urbs.
Ἀγορὰ λύκιος.	Forum lupinum.
Ἀγορὰ Κερκώπων.	Forum Cercopum.
Ἀγύρριός ἐστι, Παντρονόμου πώγων᾽ ἔχων.	Agyrrhius est, Patronomi barbam habens.
Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.	Fures festum agunt.

Ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων.	Canis per curiales ductus.
Ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω.	Geometriæ ignarus nullus ingre-
Ἀγρȣ̃ πυγή.	Agri podex. [diatur.
Ἀγρίππȣ ἀκαρπότερος.	Agresti oleâ infructuosior.
Ἀγροίκȣ μὴ καταφρόνει ῥήτορος.	Agrestem nè contemnas oratorem.
Ἀγὼν ȣ̓ δέχεται σκήψεις.	Certamen non admittit causatio-
Ἀγναμπτότερος βάτȣ αὔȣ.	Inflexibilior rubo arido. [nes.
Ἀγαθοὶ δ᾽ ἀριδάκρυες ἄνδρες.	Vir bonus in lacrymas facilis.
Ἀγαμέμνονος θυσία.	Agamemnonis hostia.
Ἀγαμεμνονεῖα φρέατα.	Agamemnonii putei.
Αἴδε τὰ Τέλληνος.	Cane Tellenis cantiones.
Ἅδȣ πρωκτῷ περιπέσῃς. [σος.	In Orci podicem incidas. [tia.
Ἄδικος δικαστὴς, μεμολυσμένη συνείδη-	Injustus Judex, polluta conscien-
Ἀδικείτω μοι πλȣ́σιος, καὶ μὴ πένης.	Iniquus in me dives esto, non inops.
Ἄδακρυς πόλεμος.	Sine lacrymis bellum. [isti.
Ἀδεὲς δέος δέδοικας.	Timorem timoris expertem timu-
Ἀδράστεια Νέμεσις.	Adrastea Nemesis.
Αἴδεις ἔχων.	Cantas habens.
Αἴδεις πρὸς μυῤῥίνην.	Cantas ad myrtum.
Ἀδώνιδος κῆποι.	Adonidis horti.
Ἁ δὲ χεὶρ τὴν χεῖρα νίζει.	Manus manum lavat.
Αἴδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.	Canus tanquam Delum navigans.
Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη. [κακῶν.	Frater viro adsit. [parcit.
Ἀδικεῖ τȣ̀ς ἀγαθȣ̀ς ὁ φειδόμενος τῶν	Injuria probos afficit, qui malis
Ἀδδηφάγον ἅρμα.	Currus edax.
Ἀδδηφάγος τριήρης.	Edax triremis.
Ἀδδηφάγος λύχνος.	Edax lucerna. [morum.
Ἀδδηφάγον πεντηκόντερον.	Edax navigium quinquaginta re-
Ἁ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθῆς πλεῦρα δωρεῖται φίλοις.	Exercitatio probæ naturæ latera præbet amicis.
Ἀδαπάνητός ἐστι τῆς εὐποιΐας ὁ πλȣ̃τος.	Benignitatis nunquam opes absumpseris. [sidet.
Ἀεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἵζάνει.	Monedulæ semper monedula as-
Ἀεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδȣ̃σι θεοί.	Semper pusilla Dii pusillis conferunt.
Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλȣ́σιος.	Agricola semper in futurum dives est.
Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτȣσιν οἱ Διὸς κύβοι.	Semper Jovis feliciter tali cadunt.
Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.	Aquilam volare doces.
Ἀετὸν κορώνη ἐρεσχελεῖ.	Aquilam cornix lacessit.
Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τȣ̀ς κρατῆρας.	Semper Leontini apud crateras.
Ἀετὸς μυίας ȣ̓ θηρεύει.	Aquila non venatur muscas.
Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.	Aquila in nubibus.
Ἀετȣ̃ γῆρας, κορύδȣ νεότης.	Aquilæ senectus, Coridi juventus.
Ἀετὸς θρίπας ὁρᾷ.	Aquila thripas videt.
Ἀετὸς εἰς θήραν.	Aquila in venationem. [hostes.
Ἀεί με τοιȣ̃τοι πόλεμοι διώκοιεν.	Tales me semper persequantur

Ἀεὶ φέρει τί Λιβύη κακόν.	Semper Africa aliquid fert mali.
Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται.	Aquilæ scarabæus obstetricatur.
Ἄζηλος πλοῦτος, ὅτι τυφλός.	Divitiæ cœcæ non expetendæ.
Ἀζαναῖα κακά.	Azanæa mala.
Ἀκκίζεσθαί μοι δοκεῖς.	Accizare mihi videris.
Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι.	Lusciniæ confabulationibus insidentes.
Ἀθηνᾷ τὸν αἴλουρον.	Minervæ felem.
Ἀθύρωτον στόμα.	Os ostio carens.
Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν καὶ ἀναγκαῖον γυνή.	Immortale malum est fœmina et necessarium.
Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός.	Athos obumbrat Lemniæ latus bovis.
Αἰθέρα νήνεμον αἱρήσεις.	Tranquillum aërem remigio pulsas.
Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις.	Charetis promissa.
Αἰγίστου πήδημα.	Ægistei saltus.
Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.	Ægienses neque tertii, neque quarti.
Αἰγὸς τρόπος.	Capræ mos.
Ἡ Αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.	Capra gladium præbens.
Αἲξ Σκυρία.	Capra Scyria.
Αἱ Οἰδίποδος ἀραί.	Œdipi imprecationes.
Αἵματι κλαίειν.	Sanguine flere.
Αἶρε πλῆκτρον.	Tolle calcar.
Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ.	Pedem luto extrahere.
Αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας.	Pedem extra culpam sive crimen aut accusationem extrahere.
Αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.	Inutilis rebus pudor nempe in malis.
Αἰεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.	Semper anteriora meliora.
Αἴτει καὶ τοὺς ἀνδριάντας ἄλφιτα.	Statuis ab ipsis hic farinas exigit.
Αἰζωνιεὺς ἄλλος.	Æzonieus alius.
Αἱρήσω τάχα.	Tollam citò.
Αἰσχύνομαι τὴν φιλότητα γηράσκων.	Revereor amicitiam senescens.
Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται.	Æthiops non albescit.
Αἱροῦντες ᾑρήμεθα.	Captantes capti sumus.
Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.	Turpe est et mansisse diu vacuumque redire.
Αἰθίοπα σμήχεις.	Æthiopem lavas.
Χύτρας ποικίλλεις, ᾠὸν τίλλεις.	Ollas exornas, ovum vellis.
Αἰσχύνη πόλεως, πολίτου ἁμαρτία.	Dedecus urbis, civis delictum.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ β'. — CENTURIA II.

ΑἸΣΩ΄ΠΕΙΟΝ αἷμα.	ÆSOPICUS sanguis.
Αἴρειν μασχάλην.	Tollere axillam.
Αἶρε δάκτυλον.	Tolle digitum.
Αἰγιθάλου τολμηρότερος.	Paro audacior.

Ἀετοῦ χάριν ἐκτίσω.	Aquilæ gratiam referam.
Αἰτναῖος κάνθαρος.	Ætnæus scarabæus.
Ἄϊδος κυνῆ.	Orci galea.
Αἴθεις ἐν πέπλῳ, καὶ αἴθων πέπλος.	Ardens in peplo, *sive* ardens peplus.
Αἱ χάριτες οὐκ ἐν οὐρανῷ.	Gratiæ non in cœlo.
Αἱ χάριτες γυμναί.	Nudæ Gratiæ.
Αἰόλος ἀνὴρ εἰς βόθρον ἐμπεσεῖται.	Vir subdolus in foveam incidet.
Αἰγιαλῷ λαλεῖς.	Littori loqueris.
Αἱ Ἰβύκου γέρανοι.	Ibyci grues.
Αἱ λαχάνων προσθῆκαι.	Olerum additamenta.
Αἰάντειος γέλως.	Ajacis risus.
Αἲξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματα παίζει.	Nondum enixa capra est: jam ludit in ædibus hœdus.
Ἀεὶ γέροντι νέαν προσβάλλει κόρην.	Semper seni da virginem juvenculam.
Ἀκεσσαίου σελήνη.	Acessæi luna.
Ἄκαιρος εὔνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.	Importuna benevolentia nihil ab odio differt.
Ἀκλητοὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.	Convivæ non vocati ad amicos eunt.
Ἄκουε τοῦ τέταρα ὦτα ἔχοντος.	Audi quatuor habentem aures.
Ἀκεσίας ἰάσαιτο.	Acesias medeatur.
Ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρά.	Viridis locusta non facilè movetur.
Ἄκις πόταμος.	Acis fluvius.
Ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἕξεις.	Ut obtineas medium, summum cape.
Ἀκεσαίου καὶ Ἑλικῶνος ἔργα.	Acesæi et Heliconis opera.
Ἄκων δ' ἁμαρτῶν, οὔτις κακός.	Non sponte qui delinquit, haud est improbus.
Ἄκουε τὰ ἀπὸ καρδίας.	Audi quæ ex corde dicuntur.
Ἀκάνθιος τέττιξ.	Acanthia cicada.
Ἀκαδημίηθεν ἥκεις.	Ab Academiâ venis.
Ἀκέφαλος μῦθος.	Sine capite fabula.
Ἀκίνητα κινεῖς.	Non movenda moves.
Ἀκισσὸς μετ' ἀνθεστήρια.	Hedera post anthesteria.
Ἄκρῳ ἅψασθαι δακτύλῳ.	Summo digito attingere.
Ἄκμων μέγιστος οὐ φοβεῖται τοὺς ψόφους· Καὶ νοῦς ἐχέφρων πᾶσαν ἔλκουσαν βίαν.	Incus fragoris maxima haud timet sonos; Cordata nec mens irruentis vim mali.
Ἄκων μὲν, ὡς Ζεὺς οἶδεν.	Invitus quidem, ut Jupiter novit.
Ἀκόνην σιτίζεις.	Novaculum saginas.
Ἅλας ἄγων καθεύδεις.	Salem vehens dormis.
Ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.	Sal abiit illuc, unde dimanaverat.
Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.	Salem et mensam nè prætereas.
Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ.	Veriora quàm quæ apud Sagram.
Ἀλεκτρυὼν ἐπιπηδᾷ.	Gallus gallinaceus insilit.
Ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμῳ λόγῳ.	Salsuginosum auditum lavit poculento sermone.

Ἀληλισμένος βίος ϗ μεμαγμένος.	Molita vita et macerata.
Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.	Aliam quercum excute.
Ἀλώπηξ δωροδοκεῖται· ϗ τὸ ἀνάπαλιν· Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται.	Vulpes corrumpitur donis. *Et contrà verò:* Vulpes non capitur donis.
Ἅλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.	Non est salsugo in illo.
Ἀλιτήριος εἶ.	Aliterius es.
Ἀλκυονίτιδας ἡμέρας ἄγεις.	Alcyonis dies agis.
Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει.	Vulpes bovem incitat.
Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει.	Piscator ictus sapiet.
Ἁλμυρὸν γειτόνημα ἔκβλεπε πόῤῥω.	Salsuginosam viciniam eminus aspice.
Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται.	Alii serunt, alii metent.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.	Ipsa dies quandoque parens, quandoque noverca.
Ἁλιεὺς ὢν, εἶτα τραγῳδοὺς ἐμισθώσω.	Piscator cùm sis, tragœdos conduxisti.
Ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων.	Aliis mederis, ipse plenus ulcerum.
Ἁλώνητον ἀνδράποδον.	Mancipium sale emptum.
Ἁλῶν μέδιμνον ἀποφαγών.	Salis medimnum devorans.
Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι δ' ὤναντο.	Alii laborabant, alii autem fruebantur.
Ἀλωπηκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπηκα.	Cùm vulpe vulpinari.
Ἄλλως ᾄδεις.	Frustra canis.
Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.	Aliud noctua, aliud cornix sonat.
Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπιῤῥέει.	Aliam exhausimus, alia rursum affluit.
Ἀλλότρια βάλλειν.	Aliena jacere.
Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.	Tantùm sale hunc perungas, adjuvabitur.
Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων.	Fert aliud Leucon, aliud Leuconis asellus.
Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι.	Aliis lingua, aliis verò molares.
Ἀλλότριον ἀμᾷς θέρος.	Alienam messem metis.
Ἀλκήστιδος ἀνδρεία.	Alcestidis magnanimitas.
Ἀλκήστιδος ἀναβίωσις.	Alcestidis in vitam restitutio.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν, καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι.	Interdum varius, regio ut quæque exigit, esto.
Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς.	Alter hic Hercules.
Ἅλα κύαμον.	Salem et fabam.
Ἅλις δρυός.	Satìs quercûs.
Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.	Alia vita, alius victus.
Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τῆς ἐπινοίας.	Ad altare nihil opus consilio.
Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ.	Sed non iterum vulpes.
Ἄλλο γένος κώπης.	Aliud genus remi.

Ἀλλ᾽ οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστι, τὸ δὲ εὖ μέγα.	Non id quod magnum est, pulchrum est; sed id quod pulchrum, magnum.
Ἀλλότρια βάλλειν.	Aliena jacere.
Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.	Frustra aquam consumis.
Ἀλλ᾽ οὐ λαχοῦσα ἔπινες ἐν τῷ γράμματι.	Sed non sortitâ bibisti in literâ.
Ἀμαλθείας κέρας.	Amaltheæ cornu.
Ἀμαῖα τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν.	Amæa Azesiam præteriit.
Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει.	Currus bovem trahit.
Ἀμφιδρομίαν ἄγεις.	Amphidromiam agis.
Ἀμφιθέτῳ ἔπινες.	Ex amphitheto bibisti.
Ἀμφιθαλὴς ἔρως ἐστὶν ἐν ὑμῖν.	Utrimque florens amor vobis est.
Ἁμαρτίης αἰτίη, ἡ ἀμαθίη τοῦ κρέισσονος.	Delicti causa, melioris ignorantia.
Ἄμυρις μαίνεται.	Amyris insanit.
Ἅμματα πλέκεις.	Nodos nectis.
Ἀμυστὶ πίνειν.	Strenuè bibere.
Ἅμας ἀπῄτουν, οἱ δ᾽ ἀπηρνοῦντο σκάφας.	Falces petebam, at hi ligones denegant.
Ἁμαρτεῖν οὐκ ἔνεστι δὶς ἐν πολέμῳ.	In bello non licet bis peccare.
Ἀμαθέστερον πῶς εἰπὲ, καὶ σαφέστερον λέγε.	Indoctiùs dicito, sed clariùs eloquere.
Ἀμνία θερίζειν.	Agnos demetere.
Ἅμ᾽ ἠλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.	Simul atque miserti, gratia omnis occidit.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ γ´. — CENTURIA III.

Ἀμουσότερα Λειβηθρίων.	Libethriis indoctiora.
Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν.	Meliora nancisci auspicia.
Ἀμελοῦς γωνία.	Ignavi angulus.
Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.	Amphyctionius consessus.
Ἄμμον μετρεῖν.	Arenam metiri.
Ἄμμες ποτ᾽ ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.	Nos olim fuimus strenui juvenes.
Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.	Semper superior annus melior sequenti.
Ἀμύνει, ὡς ἔοικεν, ἡ πάγη.	Laqueus, ut videtur, auxiliatur.
Ἀμαθὴς ἀναξυρίδα περιθέμενος, πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ.	Imperitus subligaculum circumamictus, omnibus illud ostentat.
Ἁμαξιαῖα ῥήματα.	Plaustralia verba.
Ἅμ᾽ ἔπος, ἅμ᾽ ἔργον.	Simul dictum, simul factum.
Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε.	Simul da, simul accipe.
Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος.	Impudens et ferreus homo.
Ἀνδρὸς μείζονος μὴ κοινώνει.	Cum viro potentiore nè communica.

Ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.	Viri probi tyrannidem pulchrum est pati.
Ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ, κακὸς ποιήτης καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖ.	Pro eleganti medico malus poëta vocari mavult.
Ἂν τοὺς φίλους μισῶμεν, τί ποιήσομεν τοὺς μισοῦντας;	Si amicos oderimus, quid faciemus iis, qui nos oderunt?
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκ ποδῶν φίλοι.	Viro malis afflicto amici sunt procul.
Ἀνδραποδώδης θρίξ.	Capillus servilis.
Ἀνδριάντα γαργαλίζεις.	Statuam tritillas.
Ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί.	Ob merita ingrati vinxêre Agamemnona Graii.
Ἄνθρακες ὁ θησαυρός.	Carbones thesaurus.
Ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ' ἀλλοῖον βαλεῖς.	Si multa jacias, aliud aliàs jeceris.
Ἀνδρὸς γέροντος μή ποτ' ἐς πυγὴν ὁρᾷν.	Senis nates inspicere noli.
Ἄνθρωπος Εὔριπος.	Homo Euripus.
Ἀντρώνιος ὄνος. Καὶ Ἀχαρνικοὶ ἵπποι.	Antronius asinus. *Et:* Acharnici equi.
Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή.	Viro sapienti omnis terra est calcabilis.
Ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.	Nullum rebellione majus est malum.
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ κατόπισθεν ἀμείνων.	Stirps bene jurantis melior perstabit in ævum.
Ἀνέλπιστον βίον ζῇς.	Insperatam vitam vivis.
Ἄνω ποταμῶν, λείπει, χωροῦσι πηγαί.	Sursum versus flumina, *supple*, feruntur fontes.
Ἀνερρίφθω κύβος.	Jacta sit alea.
Ἂν χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃς.	Si cum claudo cohabites, subclaudicare disces.
Ἀνίπτοις χερσίν.	Illotis manibus.
Ἀναγυράσιος δαίμων.	Anagyrasius genius.
Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο.	Viro Lydo non erant negotia, sed ipse veniens sibi coëmit.
Ἀνοίκειον ἐν τῷ πένθει γεωμετρία.	Non convenit in luctu geometria.
Ἄντλει ἀμφοτέροις.	Ambabus hauri.
Ἀντιπελαργεῖν.	Ciconiari.
Ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας ἐν δὲ τῷ βίῳ.	Cùm sis homo, vitæ tenore lapsus es.
Ἀνὴρ ὑπνώδης εὑρετὴς ὀνειράτων.	Insomniorum somnolentus acutor est.
Ἄνευ τύχης γὰρ, ὥσπερ ἡ παροιμία. Πόνος μονωθεὶς οὐκ ἔτ' ἀλγύνει βροτούς.	Fortuna ni juvet, ut proverbio dicitur. Solus labor sit irritus mortalibus.
Ἀνακυμβαλίζεις τοὺς δίφρους.	Currus subvertis.
Ἀντιόπης θρῆνος.	Antiopæ luctus.

Ἀναμὶξ ἀγκύλων ἱππόται.	Equites phalangi permisti.
Ἂν οἶνον αὐτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου.	Pugnum, petenti vina, mox impingito.
Ἀνέμους γεωργεῖν.	Ventos colere.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀσθενὲς τὸ κράνιον.	Viri senis infirmum est cranium.
Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.	Necessitati nec Dii repugnant.
Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχῃ στερκτέον.	Si caro non adsit, salsamentum non adhibendum.
Ἀντὶ πέρκης σκόρπιον.	Pro percâ scorpium.
Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.	Maxillæ ad instar scipionis sunt seni.
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.	Homo homini Deus.
Ἂν στρουθὸς εἰς χάρακας.	Si passer in palos.
Ἀνὴρ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.	Vir qui fugit, lyræ sonitum haud moratur.
Ἄνεμον δικτύῳ θηρᾷς.	Ventum reti venaris.
Ἀνέμου ποδίον.	Venti campus.
Ἄνευ ξύλου μὴ βάδιζε.	Absque baculo nè ingreditor.
Ἀνόητος νεοττὸς ἑκὼν δείκνυσι τὴν αὐτοῦ νοσσιάν.	Insipiens pullus ultro suum nidum ostendit.
Ἄνθρωπος Εὔριπος· τύχη Εὔριπος· διάνοια Εὔριπος.	Homo Euripus: fortuna Euripus: mens Euripus.
Ἄνοια θνητοῖς δυστύχημα αὐθαίρετον.	Ultroneum stultitia hominibus malum est.
Ἀνεπαρίασαν.	Pariorum more agebant.
Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ τέγος.	Illotis pedibus cœnaculum conscendit.
Ἀναίμακτον ἔστησε τρόπαιον.	Incruentum tropæum statuit.
Ἀντὶ κακῆς κυνὸς σῦν ἀπαιτεῖς.	Pro malâ cane suem postulas.
Ἀνεῳγμέναι Μουσῶν θύραι.	Apertæ Musarum fores.
Ἂν μὴ λεοντῆ ἐξικνεῖται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον.	Si leonina pellis non sufficit, vulpinam adsume.
Ἄξιος τριχός.	Dignus pilo.
Ἄξιος τοῦ παντός.	Re quâvis dignus.
Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος.	Dignus es Argivo clypeo.
Ἀξία ἡ κύων τοῦ θρόνου.	Digna canis cæde.
Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός.	Digna merces quam quis accipiat.
Ἀπαιδευτώτερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.	Indoctior Philonide Melitei filio.
Ἀπίων εἰς Ἀπατούρια, ἐπανῆκες εἰς Θαργηλιῶνα.	In Apaturiâ profectus rediisti ad Thargeliona.
Ἄπνοια ἐχίνου.	Echini spiritus retentio.
Ἀπορία ψάλτου, βήξ.	Hæsitatio psaltæ, tussis.
Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι.	E pulchro ligno vel suspendi præstat.
Ἅπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι πρέπει.	Bonis omnia congruunt.

Ἁπαλοὶ θερμολουσίας, ἁβροὶ μαλθακανίαις.	Delicati calidis balneis, molles blandis lectulis.
Ἀποτεθηριωμένος ἀνήρ.	Vir est sylvestris.
Ἀπόγλουτος ὑπάρχεις.	Exiles habes nates.
Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐκδεικνύναι.	Ex follium rostris sermones ostendere.
Ἀποῤῥὼξ Ἐριννύων.	Furiarum propago.
Ἀπόλογος Ἀλκίνου.	Apologus Alcini.
Ἀπίδων πανδαισία.	Apidum cœna dubia.
Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφάνης.	E machinâ Deus apparuisti.
Ἅπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή.	Sors una cunctis, vel pulchræ Rhodopidi.
Ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίεσαι.	Omnes suas facultates indutus est.
Ἀποστολικὴν διάγεις πολιτείαν.	Apostolicam agis vitam.
Ἅπαντα ὁ λιμὸς γλυκέα, πλὴν αὐτοῦ, ποιεῖ.	Suavia cuncta, præter se ipsam, facit fames.
Ἅπερ οἱ γῦπες.	Quæ vultures.
Ἄπληστον τὸ διὰ παντὸς κέρδος.	Insatiabile est ex omni re lucrum.
Ἀποῤῥαγήσεται τεινόμενον τὸ καλῴδιον.	Rumpetur tensus funiculus.
Ἀπὸ γραμμῆς.	A lineâ.
Ἀπόλεμος.	Sine bello.
Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.	Vitam e tenui filo pendere.
Ἀποφράδες ἡμέραι.	Nefasti dies.
Ἀπὸ λύκου θήρας.	A lupi venatu.
Ἁπλοῦν θύλακον πατεῖ.	Simplicem culeum calcat.
Ἄπλυτον πώγων' ἔχεις.	Illotam barbam habes.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ. — CENTURIA IV.

ἈΠ' ὄνου καταπεσών.	Ex asino delapsus.
Ἄπληστος πίθος.	Dolium inexplebile.
Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἄλει.	Majorem vitato virum.
Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος οὔρησον.	A tardigradis asinis equus prosiliit.
Ἅπαντα σοφοῖς ῥᾷστα.	Omnia sapientibus facillima.
Ἄπαγε τὸν μόθωνα ἀπὸ κώπης.	Aufer mothonem a remo.
Ἀπόλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ.	Vini liquorem perdidisti, infusâ aquâ.
Ἅπας μὲν ἀὴρ ἀετῷ περάσιμος· ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.	Omnis aër aquilæ pervius: omnis verò regio viro forti et ingenuo patria.
Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον.	A Dorio ad Phrygium.
Ἀπὸ ὄνων ἐφ' ἵππους.	Ab asinis ad equos.
Ἀπὸ γραμμῆς καὶ ἀπὸ βαλβῖδος.	A lineâ sive a carcere.
Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ· κ' οὐ ποικίλων δεῖ τῶν διχ' ἑρμηνευμάτων.	Sermo simplex veritati convenit, neu multis variisve ambagibus opus habet.

Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.	Omnis echinus asper est.
Ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώποις νόσος.	Molestia omnis morbus est mortalibus.
Ἀπήντησε κακοῦ βολὴ πρὸς ὑπερτάτην Ἄτην.	Supremam pravi jactus pervenit ad Aten.
Ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται.	Prudentiæ sunt universa subdita.
Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα.	A remo ad suggestum.
Ἀπόλωλον ἡ ὗς, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνάθος.	Periit sus, et talentum, et mammilla.
Ἀπ' οἰνοχέως σπάσον.	A pincernâ extrahe.
Ἀποτίσεις, χοῖρε, τὰ γέγαρτα.	Lues, porcelle, acinos vinaceos.
Ἀράβιος ἄγγελος.	Arabius nuntius.
Ἀράβιος αὐλητής.	Arabius tibicen.
Ἀργυρὸς λιμός.	Argentum fames.
Ἀρχομένου δὲ Νότου, καὶ λήγοντος Βορέαο.	Incipiente Noto, et Boreâ cessante.
Ἀρκάδας μιμούμενος.	Arcades imitans.
Ἀριστᾶν μὲν πολὺ, δειπνεῖν δὲ ὀλίγον.	Prandere multùm, cœnare autem parum.
Ἄργους λόφος.	Argi tumulus.
Ἀργεία φορά.	Argivus proventus.
Ἄρτι τὴν ἀρετὴν ζητεῖς.	Nuper virtutem quæris.
Ἀρχιδάμειος πόλεμος.	Archidamium bellum.
Ἀρχὴ Σκυρία.	Principatus Scyrius.
Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται.	Nunc mus picem gustat.
Ἁρμόδιον μέλος.	Harmodii cantio.
Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς.	Arcadiam me poscis.
Ἀρχαιότερος Ἰβύκου.	Stultior Ibyco.
Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον· φῦντα δ' ὅμως, ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι.	Primùm non nasci præstat mortalibus: aut mox, ut nati fuerint, portas Plutonis adire.
Ἀρχὴ πολέμων.	Principium bellorum.
Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς.	Antiqua sapis.
Ἀρκάδιον βλάστημα.	Arcadium germen.
Ἄρκτου παρούσης ἴχνη ζητεῖς.	Ursâ præsente vestigia quæris.
Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον ἢ τελευτήν.	Præstat principio mederi quàm fini.
Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις.	Argenteis hastis pugna, et omnia vinces.
Ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ.	Optimè claudus virum agit.
Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν.	Argenti fontes loquuntur.
Ἄρνα προβάλλειν.	Agnum objicere.
Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.	Principium dimidium totius.
Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις.	Vetustiora quàm diphtherâ ipsâ dicis.
Ἀρᾶς ἱερόν.	Imprecationis sacrum.
Ἀρεοπαγίτης.	Areopagita.
Ἀρετῆς τὸ βάρβαρον οὐ ξυνίησιν.	Virtutem barbari non norunt.

Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.	Magistratus virum demonstrat.
Ἀρχίλοχον πατεῖς.	Archilochum calcas.
Ἀρχῶν ἄκȣε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.	Si præes, audi et justè et injustè dicta.
Ἀργέντων χορός.	Otiantium cœtus.
Ἀρίγνωτος σμάραγδος ἐν τῷ φάει σκοτεινός.	Clarissimus smaragdus in luce obscurus.
Ἀργαλέον, φρονέοντα παρ᾽ ἄφροσι πόλλ᾽ ἀγορεύειν.	Durum, apud amentes prudenti multa profari.
Ἄρειος νεοττός.	Martis pullus.
Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις.	Aratro jacularis.
Ἀσκὸν δέρεις.	Utrem excorias.
Ἀσκῷ μορμύττεσθαι.	Utre terreri.
Ἀσκὸν βαπτίζεις πνεύματος πλήρη.	Utrem mergis vento plenum.
Ἄστροις σημαίνεσθαι.	Astris notare.
Ἀσφαλέστερον τοῦ λέγειν τὸ σιγᾷν.	Tutius est tacere quàm loqui.
Ἀστραπὴ ἐκ πυέλȣ.	Fulgur ex pelvi.
Ἀσπίδος δῆγμα.	Aspidis morsus.
Ἀσκὸν λήψεται ὁ πρότερος πιών.	Utrem accipiet, qui prior biberit.
Ἀτρέως ὄμματα.	Atrei oculi.
Ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν.	Homo rigidus, et qui non admittit consolationem.
Ἀττικὸν βλέπος.	Atticus adspectus.
Ἀτενὲς ὁρᾷς.	Fixè intueris.
Ἄτρωτος ὑπάρχεις, ὡς ὁ Καινεύς.	Invulnerabilis es, ut Cæneus.
Ἀττικὸς εἰς λιμένα.	Atheniensis in portum.
Ἀτύφȣ μοίρας εἷς αὐτῶν ἀβλαβȣ͂ς.	Innoxiæ Parcæ unus.
Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.	Attici Eleusinia.
Ἀτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην.	Cæterùm laqueus laqueum capturus videbatur.
Ἄτλας τὸν ȣ̓ρανόν.	Atlas cœlum.
Ἀτρέμας βοῦς.	Sensim bos.
Ἀττικὴ πίστις.	Attica fides.
Ἄττης λόφος.	Attæ tumulus.
Ἀττικὸς μάρτυρ.	Atticus testis.
Ἀτεχνῶς πρὸς τὸν σωρόν.	Sedulò in acervum.
Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων.	Atticus manum moriens supponit.
Αὐτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρύγηκας σῖτον.	Atqui ex puris paleis torturam frumenti fecisti.
Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.	Ipsa nunc sapientia vivit.
Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπακεν.	Nempe is funis prorsus attraxit nihil.
Αὐτὸν κέκρȣκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας.	Planè attigisti limen ipsum januæ.
Αὐτὸν ȣ̓ τρέφων, κύνας θέλεις τρέφειν.	Teipsum non alens, canes vis alere.
Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις.	Tibiam tubæ comparas.
Αὐλητοῦ βίον ζῇς.	Tibicinis vitam vivis.
Αὐτὸ τοῦτο ἄχθος νεώς.	Hoc ipsum navis onus.

Αὐτὸς εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν καὶ τὴν πηγήν.	Ipse invenit mali coagulum et fontem.
Αὐτοδίκη, καὶ αὐτοδικεῖν.	Sibi ipsi jus dicere.
Αὖθις Πυθῶνδε.	Rursus ad Pythium.
Αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίησί τ' ἀγαθά.	Sponte Deus bona emittit.
Αὐτὸς αὑτὸν αὐλεῖ.	Ipse sese canit.
Αὐτὸς ἔφη.	Ipse dixit.
Αὐτῷ κανῷ.	Unà cum ipso canistro.
Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ καὶ τὸ πήδημα.	Hîc Rhodus, hîc saltus.
Αὐτόθεν κατάβαλλε.	Confestim abjice, depone, quiesce.
Αὕτη τοι δίκη ἐςὶ θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχεσιν.	Justitia hæc Divûm cœlestia regna tenentium.

ʽΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε. — CENTURIA V.

ΑΥ̓ΤΟῚ χελώνας ἐσθίετε.	Ipsi testudines edite.
Αὐτὰ δι' αὐτῶν.	Eadem per eadem.
Αὐτῷ κρητῆρι γίνηται κακά.	Ipsi crateri contingunt mala.
Αὐτοβοᾷς, ὅμοιος ὢν τῷδε.	Tute te prædicas, isti similis existens.
Αὐτὸ δείξει.	Ipsum ostendet.
Ἀφροδίσιον.	Veneris opus.
Ἄφρων, ὃ μὲν ἀπολέσει, ἔχει· ὃ δ' εἰς τὸ δέον ἀναλώσει, ὐκ ἔχει.	Stultus quod perdat, habet; quod autem in id, quod oportet, impendat, non habet.
Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει.	Fune demisso pedem sectatur.
Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνον.	Ab equis ad asinos.
Ἀφέμενος τῆς δρυὸς, ἕπεται τῶν πυρῶν.	Relectâ quercu, sequitur triticum.
Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι· ἄλλο δὲ ὐδέν.	Auri sacra fames capiet Spartam: ast aliud nil.
Ἄφθονοι Μυσῶν θύραι.	Invidiæ expertes Musarum fores.
Ἄφυκτον τὸ τῆς πεπρωμένης κακόν.	Inevitabile est fati malum.
Ἀφ' ἱερᾶς.	A sacrâ lineâ.
Ἀφροδίσιος ὅρκος ὐκ ἐμποίνιμος.	Venereum juramentum non est pœnæ obnoxium.
Ἀφύα ἐς πῦρ.	Aphya in ignem.
Ἀφροδίτη καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων εἰσί.	Venus et Bacchus unà sunt.
Ἀφροδίτῃ ὗν τέθυκεν.	Veneri suem mactavit.
Ἀφυῶν τιμή.	Aphyarum honos.
Ἀφ' Ἑςίας.	A Vestâ sive lare.
Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελᾷς.	De sublimi me derides.
Ἀχθοφόρος Αἰγύπτιος.	Bajulus Ægyptius.
Ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ.	Offendor ipsius sordibus.
Ἄχει πέπληγμαι.	Dolore percussus sum.
Ἀχρειογέλως ἄνθρωπος.	Homo nugator.

Ἄχειρ νιφθῆναι βούλεται.	Manus non habens, lavari cupit.
Ἄχρι κόρου.	Usque ad satietatem sive fastidium.
Ἄχρι εἰς τὸ βάραθρον.	Usque ad barathrum.
Ἀχνυμένη σκυτάλη.	Tristis scytale.
Ἀχάριστον εὐεργετεῖν, καὶ νεκρὸν μυρίζειν, ἓν σύγκειται.	Ingrato benefacere, et mortuum ungere, paria sunt.

B.	B.
ΒΑΘΕΙ͂ΑΝ αὔλακα.	Profundum sulcum.
Βαλανεῦσιν ἔοικας.	Balneatoribus similis videris.
Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.	Mitte in eum, qui scientiam habet.
Βάκηλος εἶ.	Bacelus es.
Βάκχης τρόπον.	Bacchæ in morem.
Βάλλ' ἐς Μακαρίαν.	Ito ad Macariam.
Βάμμα Κυζικηνόν.	Tinctura Cyzicena.
Βάμμα Σαρδινιακόν.	Tinctura Sardiniaca.
Βατακάρας.	Βατακάρας.
Βάττου σίλφιον.	Batti silphium.
Βάλλ' εἰς ὄλεθρον.	Ito in malam rem.
Βάτραχος Σερίφιος.	Rana Seriphia.
Βατράχῳ οἰνοχοεῖς.	Ranæ vinum ministras.
Βαβαὶ Μύξος.	Babæ myxus.
Βατταρίζειν.	Battarizare.
Βασίλειος ὀφθαλμός.	Regius oculus.
Βάσανος λίθος.	Lydius lapis.
Βάλλων φεύξεσθαι οἴει.	Telo conjecto te fugiturum existimas.
Βάλλ' ἐς ὕδωρ.	Mitte in aquam.
Βατράχῳ ὕδωρ, καὶ στέαρ γαλῇ.	Ranæ aquam, et mustelæ sevum.
Βάλλειν μίλοις.	Incessere pomis.
Βδέλυγμα ἐρημώσεως.	Abominatio desolationis.
Βαλανεὺς εἶ.	Balneator es.
Βακκεσέληνε.	Bacceselene.
Βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.	Vir sapiens melior illo qui robore præstat.
Βησᾶς ἔστηκεν.	Besas stetit.
Βὴξ ἀντὶ πορδῆς.	Tussis pro crepitu.
Βίαντος Τευταμίδου Πριηνέως δίκη.	Biantis Prienensis, Teutami filii, lis.
Βίος ἀνεόρταστος, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.	Vitâ expers festi, longa via sine hospitio.
Βίος μεμαγμένος.	Vita subacta.
Βίον ἀκανθώδη.	Vitam spinosam.
Βιβλίον τ' οὐμὸν μέθυ.	Meum vinum liber.

Βία πενήτων, πλουσίων παράκλησις.	Cogendus inops, commonendus dives est.
Βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.	Ex adverso enim videberis me Martem intueri.
Βλακὸς ἀχρηστότερος.	Blace inutilior.
Βοῦς Κύπριος εἶ.	Bos Cyprius es.
Βοῦς ὁ Μολοττῶν.	Bos Molottorum.
Βοῦς ἐπέβη.	Bos intervenit.
Βουδόρῳ νόμῳ.	Taurinæ excoriationis lege.
Βοιώτιος νόμος.	Bœoticus mos.
Βούτης μὴν ἐλέγου, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.	Bubulcus dictus, caprarius esse videris.
Βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται.	Uva juxta uvam maturescit.
Βοῦς ἐπὶ ζυγόν.	Bos sub jugum.
Βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει.	Bovem in linguâ fert.
Βουλείας δικάζει.	Bulias judicat.
Βοῦς ἕβδομος.	Bos septimus.
Βοῦς εἰς ἀμητόν.	Bos in messem.
Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων.	Bos in stabulo senex.
Βοῦς ἐπὶ σωρῷ.	Bos in acervo.
Βοιώτιος ὗς.	Bœotica sus.
Βοιώτια αἰνίγματα.	Bœotica ænigmata.
Βοῶν ὦτα ἔχετε.	Boum aures habetis.
Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔ ποθ' εὑρήσεις ποτόν.	Quod bibas nunquam reperies, si cœno inquines limpidam aquam.
Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην.	Brevis voluptas mox doloris est parens.
Βοῦς ἐν πόλει.	Bos in civitate.
Βρασίδας μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ὁ δὲ Λακεδαίμων πολλοὺς ἔχει τήνω κάῤῥονας.	Brasidas quidam vir bonus; cæterùm Lacedæmon multos habet illo præstantiores.
Βώμαξ εἶ καὶ Βωμολόχος.	Bomax es et Bomolochus.
Βώλοις ἄρουραν.	Glebis arvum.
Βοιώτειον οὖς.	Bœotica auris.

Γ. | Γ.

ΓΑΛΑ ὀρνίθων.	LAC gallinaceum.
Γαλῆ Ταρτησία.	Mustelæ Tartesia.
Γαλῆ χιτών.	Mustelæ tunica.
Γαμψώνυχας μὴ τρέφειν.	Aduncos ungues habentes nè alas.
Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων. Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενεὴ δὲ, βαρεῖα.	Ventrem mî objectas, quo probrum haud pulcrius ullum. Plenus is est levior, gravis idem, ubi pendet inanis.
Γαλῆ στέαρ.	Mustelæ sebum.

Γαλῇ χιτώνιον.	Feli tunicula.
Γαστὴρ παχεῖα λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.	Venter pinguis non gignit sensum tenuem.
Γαλῆν ἔχεις.	Mustelam habes.
Γελοιότερος Μελιτίδου.	Magis ridiculus quàm Melitides.
Γέλως συγκρούσεως.	Risus syncrusius.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ϛʹ. — CENTURIA VI.

ΓΕΥΈΤΑΙ πίσσης ὁ μῦς.	Mus picem gustat.
Γέλως Μεγαρικός.	Risus Megaricus.
Γέραικε σαυτὸν ἐκ πλήθει.	Exhilara sive vendita teipsum in multitudine.
Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.	Annosa vulpes non capitur laqueo.
Γεράνδρυον μεταφυτεύειν.	Annosam arborem transplantare.
Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου.	Generosus es ex crumenâ.
Γέροντο πόσθης, δρυϊνὸς πάτταλος.	Senis mentula, quercinus clavus.
Γέρανοι λίθους καταπεπτωκότες.	Grues lapides diglutientes.
Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισι.	Senex bos non lugetur in domibus.
Γέρων ὀλίγα φοβεῖται.	Senex pauca timet.
Γέρων πίθηκος ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.	Vetulus simius capitur equidem, sed longâ temporis morâ.
Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.	Vetulus simius non capitur laqueo.
Γέλως Ἰωνικός.	Risus Ionicus.
Γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν.	Seni nunquam quidquam boni facias.
Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαυρὸν, ὃς νέος πέσοι.	Frustrà senem lapsum in juventâ corrigas.
Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.	Dicenti assiduè multa senecta venit.
Γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.	Leonum senectus melior juvenibus hinnulis.
Γῆ καὶ θάλασσα οὐρανομήκης.	Terra et mare ad cœlum pertingens.
Γῆρας ὁλοκληρός ἐστι πήρωσις, πάντα ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.	Senectus solida est mutilatio; omnia habet, et omnium indiget.
Γῆς βάρος.	Terræ onus.
Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνου τριβή.	Senectus et longa temporis mora docent omnia.
Γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα.	Senectus atque paupertas, duo sunt vulnera immedicabilia.
Γῇ κρύψας ἔχεις.	Terra absconditum habes.
Γῆς ἔντερα.	Terræ intestina.
Γηρᾷ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ.	Bos consenescit, at opera multa sunt bovi.

Γιγάντων ἀπόνοια.	Gigantum vecordia.
Γλαύκου τέχνη.	Glauci ars.
Γλώττης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος Φειδωλῆς· πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.	Linguæ thesaurus mortalibus optimus, atque cum ratione suæ rei pars est gratia multa.
Γλῶσσα βλάσφημος διανοίας κακῆς ἔλεγχος.	Lingua maledica improbæ mentis argumentum.
Γλαῦκα Ἀθήναζε· καὶ Γλαῦκα Ἀθηναίοις.	Noctuam Athenas, seu Atheniensibus.
Γλαῦκος ἄλλος ἱππόβροτος.	Glaucus alter ab equis comestus.
Γλαῦκος πιὼν μέλι ἀνέστη.	Glaucus poto melle revixit.
Γλαῦκος φαγὼν πόαν οἰκεῖ ἐν θαλάττῃ.	Glaucus herbâ comesâ habitat in mari.
Γλυκὺς ἀγκών.	Dulcis cubitus.
Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.	Dulce bellum inexperto.
Γλυκεῖ' ὀπῶρα, φύλακος ἐκλελοιπότος.	Jucunda poma, si procul custodia.
Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.	Lingua demens pœnæ conciliatrix.
Γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν.	Longè antecellit viribus solertia.
Γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν, ἢ ῥώμη χερῶν.	Præstantior prudentia est forti manu.
Γλῶσσα πῶ πορεύῃ πόλιν ἀνορθώσασα, καὶ πάλιν καταστρέψασα;	Lingua quò vadis, urbem instaurans, et rursum illam subvertens?
Γλαῦξ διέπτατο.	Noctua volavit.
Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.	Noctuam Athenas.
Γνῶθι σεαυτόν.	Nosce teipsum.
Γόργειον βλέπειν.	Gorgonicè tueri.
Γοργόνα Περσεὺς ἐχειρώσατο.	Gorgona Perseus aggressus est.
Γόνυ κνήμης ἔγγυον.	Genu crure propius.
Γράμματα Βελλεροφόντης διεκόμισεν.	Bellerophontes literas tulit.
Γραῦς βακχεύει.	Anus bacchatur.
Γραῦς, ὡς τὶς ἵππος, τὸν χαραδραῖον τάφον ἕξεις.	Anus, instar equi, lacunam pro sepulchro habebis.
Γρᾶες κωθονιζόμεναι.	Anus cothonissantes.
Γραῶν ὕθλοι.	Aniles fabulæ.
Γρῦ τὸ Δίωνος.	Dionis gry.
Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει.	Pulverem anus pedibus plaudens multam excitat omnis.
Γραῦς ἀναθυᾷ.	Anus hircissat.
Γυμνότερος Ἰαλέμου.	Nudior Ialemo.
Γυμνότερος λεβηρίδος.	Nudior leberide.
Γυμνοποδίαις χαίρει.	Nudipedalibus gaudet.
Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.	Nudo capite.

Γύγαθρον φυσᾷς.	Gygathrum inflas.
Γύης οὐκ ἔνεστι ἐν τούτῳ.	Dentale non est in illo.
Γύγου δακτύλιος.	Gygis annulus.
Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας.	Nudus ac ex matrice.
Γυμνότερος καττάλου.	Nudior clavo.
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.	Silentium et taciturnitas, ô mulier, vestrum decorat genus.
Γυπὸς σκιά.	Vulturis umbra.
Γυναικὸς φρένας.	Fœminæ mentem.
Γυνὴ στρατηγεῖ, καὶ γυνὴ στρατεύεται.	Dux ipse belli fœmina, et miles pugnat.
Γυναικὶ μὴ πίστευε, μὴ δ' ὅταν θάνῃ.	Mulieri nè credas, ne mortuæ quidem.
Γυναικῶν ὄλεθρος.	Muliebris pernicies.
Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος.	Oculus acutum fœminæ est telum viris.
Γωνίας ἄξιος ἀνήρ.	Vir angulo dignus.

Δ.

ΔΑΙΔΑ'ΛΟΥ ποίημα.	Dædali opus.
Δασεῖαν νύκτα.	Densam noctem.
Δασύποδα λαγὼν παραδραμεῖται χελώνη.	Villosum pedibus leporem testudo præibit.
Δᾶτος ἀγαθῶν.	Datus bonorum.
Δαιδάλου πτερά.	Dædali alæ.
Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ.	Lepus pulpamentum quærit.
Δάκτυλος ἡμέρα.	Dactylus dies.
Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ἃ δεῖ.	Sumptum impendens in ea quæ non oportet, parcus erit in ea quæ oportet.
Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν.	Laureum baculum gesto.
Δευτέρων ἀμεινόνων.	Alteris melioribus.
Δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα.	Contigit et ignavis præda ex venatu.
Δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.	Formidolosæ opes gratum animo sunt malum.
Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.	Etiam glebam erro admittit.
Δελφῖνα πρὸς τ' οὐραῖον δεῖς.	Delphinum caudâ alligas.
Δεκάπους σκιά ἐστιν.	Decempedalis umbra est.
Δειλότερος εἶς αὐτῆς τῆς δειλίας.	Timidior es ipso timore.
Δεῖ νοσεῖν τὸ μέρος.	Oportet in partem ægrotare.
Δέκα ἡ κύων τέκοι, καὶ πάντα λευκά.	Decem catellos pariat, et omnes candidos.
Δέκα τοῦ ὀβολοῦ.	Decem uno obolo.
Δελφὶς ἐν λουτηρίῳ.	Delphinus in aquâ balnei.

Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος. — Timidior es prospiciente.

Δεινὸν τὸ συνιδεῖν τὸ μέλλον. — Molestum est futuri esse conscium.

Δελφὸς ἀνὴρ ϛέφανον μὲν ἄγει, δίψει δ' ἀπόλωλεν. — Serta gerit Delphus homo, sed sitis enecat illum.

Δεινοὶ πλέκειν τοι μαχανὰς Αἰγύπτιοι. — Nectunt stupendas machinas Ægyptii.

Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις. — Delphinum natare doces.

Δεσμοὶ Τυῤῥηνοί. — Vincula Tyrrhena.

Δεύτερος πλȣ̃ς. — Altera navigatio.

Δελφῖνα λεκάνη ȣ̓ χωρεῖ. — Delphinum patina non capit.

Δηλίȣ κολυμϐητȣ̃. — Delio natatore opus est.

Δηρὸν βουλεύειν, ἵν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμεινον. — Consultato diu, cunctis felicior ut sis.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ζ. — CENTURIA VII.

ΔΙΑ' μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ. — Per enses atque flammam eundum tibi erit.

Διαϐολῆς ὀξύτερον τὸ ξίφος, εἰ τὸ ξίφος προφθάσει τὸν διαϐάλλοντα. — Gladius calumniâ acutior, modò gladius calumniatorem antevertat.

Διαγόρας ὁ Μήλιος. — Diagoras Melius.

Διακωδωνιασθέντες. — Διακωδωνιασθέντες.

Διϊτρέφης ἀνεπτέρωκεν. — Diïtrephes alas addidit.

Διὰ τοῦ τείχου λαλεῖν. — Per parietem loqui.

Δικαιότερος ϛαχάνης. — Justior trutinâ.

Δίκης ὀφθαλμός. — Justitiæ oculus.

Δίκη δίκην ἔτικτε, ϗ βλάϐη βλάϐην. — Litem parit lis, noxa item noxam parit.

Διὸς κώδιον. — Jovis vellus.

Δίκην ὑφέξει, κἂν ὄνος δάκῃ κύνα. — Litem subibit, vel si asinus mordeat canem.

Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς. — Reti ventum venaris.

Δίκης δικαιότερος. — Justitiâ justior.

Διζημένοισι τὰ ἀγαθὰ μόλις παραγίνεται· τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισι. — Quærentibus bona vix obveniunt: mala autem etiam non quærentibus.

Διομήδειος ἀνάγκη. — Diomedea necessitas.

Διονύσια. — Bacchanalia.

Διὸς Κόρινθος. — Chorinthus Jovis filius.

Δίχολοι γνῶμαι. — Variantes sententiæ.

Διὸς ἐγκέφαλος. — Jovis cerebrum.

Διὸς ψῆφος. — Jovis calculus.

Ἔνθα Διὸς μεγάλȣ θῶκοι πεσσοί τε καλȣ̃νται. — Hîc magni soliumque Jovis talique vocantur.

Διὰ δακτυλίȣ γ' ἂν ἑλκύσαις. — Per annulum traxeris.

Δίσκȣς ὠθεῖ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. — Discos impellit ultra ea quæ fossa sunt.

Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος.	Plagis adactus polypus quatuordecim.
Δι' ὀξείας δραμεῖν.	Per lanceam currere.
Διωλύγιον κακόν.	Ingens malum.
Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλὸν, τὸ δὲ κακὸν οὐδ' ἅπαξ.	Bis et ter quod pulchrum, malum verò nec unquam.
Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.	Bis pueri senes.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.	Turpe est, eundem bis ad lapidem impingere.
Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἐκρεῖ, καὶ μάλιστ' ἀπόλλυται.	Temporis intercapedine et fames perit, et vel maximè sedatur.
Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας.	Ex antiquo die.
Δοίδυξ αὔξει.	Pistillum crescit.
Δόρυ κηρύκειον.	Caduceum cum hastâ.
Δουλότερος Μεσσηνίων.	Servilior Messeniis.
Δοίδυκος σκιά.	Pistilli umbra.
Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις.	Servus cùm sis, comam nutris.
Δούλων πόλις.	Servorum urbs.
Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.	Cadente quercu, quilibet lignatum adest.
Δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δὲ παύεται.	Drachma canebat, desinebat quatuor.
Δύω τοίχους ἀλείφεις.	Duos parietes illinis.
Δυεῖν ἐπιθυμήσας, οὐδετέρου ἔτυχες.	Duo cùm cuperes, neutrum es consecutus.
Δωδεκαμήχανος Κυρήνη.	Duodecim artium Cyrene.
Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.	Cum divis flectunt venerandos munera Reges.
Δωδωναῖον χαλκεῖον.	Dodonæum æs.

E. — E.

ἙΑΥΤῸΝ οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις.	Teipsum non alens, canes alis.
Ἐγένετο καὶ Μανδρῶνι συκίνη ναῦς.	Fuit et Mandroni ficulnea navis.
Ἐγκαθεζόμενοι τρίποδι Μουσῶν.	Insidentes Musarum tripodi.
Ἐγγαστρίμυθος καὶ Πύθων σὺ τυγχάνεις.	Ventriloquus es et Python.
Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν.	Egoque tuque nempe idem trahimus jugum.
Ἐγγύην φεύγειν δὲ, Θάλης Μιλήσιος ηὔδα.	Declines spondere, Thales Milesius inquit.
Ἐδίδαξά σε κυβιστᾶν, καὶ σὺ βυθίσαι με ζητεῖς.	Docui te urinare, et tu submergere me vis.
Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.	Si et lupi meminisses.
Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυν' ὄνον.	Si nequeas bovem, asinum agito.
Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας.	Ad imbecilles imbecillis advenis.

Εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.	In non legitimum foramen stimulum agis.
Εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀγγέλων καὶ ὁ Μάρδαρις ἄγγελος.	In nunciorum comprehensionem etiam Mardaris nuncius.
Εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ.	Unus vir non omnia videt.
Εἰς ὕδωρ γράφεις τὸν ἔρωτα.	In aquam amorem inscribis.
Εἰς οὐρανὸν πτύεις.	In cœlum spuis.
Εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις τρέφει καλῶς· πόλεμος δὲ κἂν πεδίῳ κακὸς ἔφυ.	Pax etiam in petris agricolam pulchrè alit; bellum autem etiam in campo malum est.
Εἰρήνη ἀργίαν οὐ τρέφει.	Pax otium non alit.
Εἱλωτῶν ἀτιμότερος.	Helotis contemptibilior.
Εἰς ἀρχαίας φάτνας.	In vetera præsepia.
Εἰ μετρήσεις τὴν σαυτοῦ σκιὰν, οὐκ ἂν εὕρῃς αὐτὴν μείζονα γεγενημένην, ἢ πρὶν νικᾷν.	Si metiaris tuam ipsius umbram, non majorem invenies factam, quàm antequam vinceres.
Εἰς θεῶν ὦτα ἦλθεν.	In Deorum aures venit.
Εἷς Θεὸς, καὶ πολλοὶ φίλοι.	Unus Deus, et multi amici.
Εἰς κόλπον πτύω.	In sinum despuo.
Εἰς κόρακας, εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον, εἰς ἀνηλίους πύλας.	Ad corvos, ad tenebras, in perniciem, in portas sole carentes.
Εἰς Κυνόσαργες.	In Cynosarges.
Εἰς Λατομίας.	In Latomias.
Εἰς Μασσιλίαν πλεύσειας.	Massiliam naviges.
Εἰς μελίττας ἐκώμασας.	In apes irruisti.
Εἰς κενὸν κρούειν τὰς χορδάς.	In vanum pulsare chordas.
Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.	In cœlum jacularis.
Εἰς πῦρ ξαίνεις.	Ignem cædis.
Εἰς λιμένα.	In portum.
Εἰς πάγας λύκος, εἰς ἠκονισμένας μαχαίρας αἴξ.	In laqueos lupus, in gladios acutos capra.
Εἰς τέφραν γράφειν.	In cinere scribere.
Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.	In utilitatem perdidi.
Εἰς Ἄρειον πάγον ἐκρίθη.	In Areopago judicatum est.
Εἰ τυρὸν εἶχον, οὐκ ἂν ἐδεόμην ὄψου.	Si caseum haberem, non indigerem obsonio.
Εἰ μὴ σὺ λέγεις, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίνῃ.	Etiamsi non loquaris, ex ipsâ pelle conspicuus es.
Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα.	Nisi pater esses.
Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς.	In pertusum dolium hauris.
Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν.	In matulam immingere.
Εἰς ὕδωρ γράφειν.	In aquâ scribere.
Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἴμεν, μήτ' ἄλλῳ ἕπεσθαι.	In Scolum nè ipsemet eas, neve alium sequaris.
Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται.	In antro Trophonii vaticinatus est.
Εἰς πάγας ὁ λύκος.	In laqueos lupus.

Εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ καὶ τριῶν ἀλωπήκων.	In canis podicem inspice et trium vulpium.
Εἰς θέρος ὤραις ἤυλεις, χειμῶνος ὤρχου.	Æstate cantâsti, hyeme tripudiâsti.
Εἰς Τροιζῆνα βαδίζεις.	Trœzenem adeas.
Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.	Cepit murem laqueus.
Ἐκδεδαρμένον δέρεις.	Excoriatum excorias.
Ἐκκάρτατα βοῶν, γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.	Vehementer vociferans vir notus evaserit.
Ἐκ τετρημένης κύλικος πίνεις.	Ex confracto calice bibis.
Ἐκ δυοῖν τρία βλέπει.	Duo cùm sint, tria videt.
Ἐκ τοῦ εἰσορᾷν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾷν.	Ex aspectu hominibus nascitur amor.
Ἐκ γεύματος γινώσκω.	Ex gustu nosco.
Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δείκνυται.	Ex fimbriâ tela ipsa ostenditur.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ η'. — CENTURIA VIII.

ἘΚ τῶν αὐτῶν τραγῳδία γίνεται, καὶ κωμῳδία γραμμάτων.	Ex iisdem tragœdia fit et comœdia literis.
Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα.	Ex unguibus leonem.
Ἐκκεκόφθη ἡ Μουσική.	Excisa est Mosica.
Ἐκ παντὸς ξύλου.	Ex omni ligno.
Ἐκ τοῦ πηλοῦ πόδας ἔχεις.	Extra lutum pedes habes.
Ἐκπερδικῆσαι.	Effugere seu elabi.
Ἐκ τῶν γειτόνων ἔχουσι τὸ παράδειγμα.	A vicinis exemplum habent.
Ἕκαστος αὐτοῦ τὸ βδέμα μήλου γλύκιον ἡγεῖται.	Suus cuique crepitus malo dulcior existimatur.
Ἐκ λύκου στόματος ἀφεῖλες.	Ex lupi ore abstulisti.
Ἐκ τριχὸς κρέμαται.	Ex pilo pendet.
Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων.	Liberæ sunt capræ ab aratris.
Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης.	Magìs liber quàm Sparta.
Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις.	Nihil ab elephante differs.
Ἐλέφαντα ἐκ μυιᾶς ποιεῖς.	Elephantem ex muscâ facis.
Ἐλέφας μῦν οὐ δάκνει.	Elephas murem non mordet.
Ἕλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ Καικίας νέφος.	Ad se trahens ut Cæcias nubem.
Ἔλαχες τὸ μ'.	Sortitus es M.
Ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει.	Veniat qui proderit hospes.
Ἔμβαρος εἰμί.	Embarus sum.
Ἐμποδὼν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα.	Palam est res.
Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.	Empedoclis inimicitia.
Ἐμὲ μὲν, ἂν μανῶσι, σὲ δὲ ἂν σωφρονῶσι.	Me quidem si insaniant, te autem, si sapiant.
Ἔμπροσθεν κρημνὸς, ὄπιθεν λύκοι.	A fronte præcipitium, a tergo lupi.

Ἐν δὲ διχοστασίῃσι καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.	Seditione orta dux Androclees etiam fit.
Ἐν Πυθίου σχέσαι.	In Apollinis cacare.
Ἔνεστι κᾂν μύρμηκι χολή.	Inest et formicæ sua bilis.
Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν ἀποτρίβεις.	In æstate penulam deteris.
Ἑνὸς χανόντος μετέσχηκεν ὁ ἕτερος.	Uno oscitante alter participat.
Ἑνὸς φιλίη ξυνετοῦ κρείττων ἀσυνέτων πάντων.	Unius cordati amicitia melior imprudentium omnium.
Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.	Ventus manere, aut navigare hinc non sinit.
Ἐν τοῖς τόποις τυφλῶν λάμων βασιλεύει.	Cæcorum in patriâ luscus rex imperat omnis.
Ἐν πίσσῃ τήρησον τὴν καρδίαν.	In pice adversa cor.
Ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε ξύλα.	In viâ nè seces ligna.
Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον.	In Care periculum.
Ἐν μύρτου κλωνὶ τὸ ξίφος κρατήσω.	In myrti ramo gladium tenebo.
Ἐν παισὶ μὲν γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς.	Inter pueros senex, inter senes puer.
Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.	Tellure præstat pauperies, quàm opes mari.
Ἐν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιτελεῖ γηράσκειν.	Spartæ solùm expedit senem fieri.
Ἐν Σάμῳ κομήτης.	In Samo comatus.
Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνεις.	A dolio figulinam auspicaris.
Ἐν τῷ μέρει τὶς καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω.	Per vices aliquis ignem fodicet.
Ἐν Παλλαδίῳ ἐκρίθη.	In Palladio judicatum est.
Ἐν τριόδῳ εἰμί.	In trivio sum.
Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια.	In vino veritas.
Ἐν ψύλλης δήξει Θεὸν ἐπικαλεῖται.	In pulicis morsu Deum invocat.
Ἐν φρέατι κυνομαχεῖν.	In puteo cum canibus pugnare.
Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις.	Endymionis somnum dormis.
Ἐν πυρὶ βέβηκας.	Incedis per ignem.
Ἐν ἅλῳ δρασκάζεις, ἤτοι κρύπτῃ.	In areâ te abscondis.
Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις.	Melle teipsum inspergis.
Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι.	In tenebris tripudiare.
Ἐν νυκτὶ βουλή.	In nocte consilium.
Ἐν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐν φάει δ' ἀνωφελής.	Nocte splendens, luce verò inutilis.
Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.	Leoninam pellem induitur.
Ἐν τοι χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ.	In manibus finis belli, sermonis in omni consilio.
Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.	Carcinus in dubiis rebus sortitur honorem.
Ἐν ἀχύροις πῦρ ἐγχεῖ.	In stipulas ignem fundit.
Ἐξ ἑνὸς πάνθ' ὁρᾶν.	Ex uno omnia videre.
Ἐν ἄμμῳ σχοινίον πλέκεις.	Ex arenâ funiculum nectis.

Ἐξ ἴσου δίδου πᾶσιν.	Ex æquo da omnibus.
Ἐξ ἡμῶν τέτμηται ὁ ἱμάς.	Ex nobis scissum est lorum.
Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἕλκει τὸ γένος.	Ex Eteobutadis genus trahit.
Ἐξὸν φυγεῖν, μὴ ζήτει δίκην.	Cum reo fugere liceat, judicium minimè quærere oportet.
Ἔξω βελῶν καθῆσθαι.	Extra telorum jactum sedere.
Ἔξελε τὴν κόρυζαν τῆς ῥινός.	Extraxit mucum ex naribus.
Ἐξηκεστίδης ἐγένου.	Execestides factus es.
Ἐξ οὐρίας πλεῖ τίς, καὶ ἐξ οὐρίας τῷ δεῖνι τὰ πράγματα φέρεται.	Secundo vento navigat, et secundo vento illi res succedunt.
Ἐξ ὀνύχων λέοντα ἔνεστι μαθεῖν, καὶ ἐκ μικρᾶς γεύσεως πηγήν.	Ex unguibus licet leonem æstimare, et ex pusillo gustu fontem.
Ἔξω Γλαῦκε.	Foras Glauce.
Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.	Videor bos ad cædem ire.
Ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα.	Quando Tantali lapidem ex capite excussimus.
Ἐπὶ δυεῖν ὁρμεῖ.	Duabus nititur anchoris.
Ἔπακτος ὅρκος.	Delatum juramentum.
Ἐπ' ἄκρᾳ γλώττῃ τὸ φιλεῖν ἔχεις.	In ultimâ linguâ amicitiam habes.
Ἐπὶ κεφαλὴν ὠσθέντα.	In caput impulsum.
Ἐπαύλια δῶρα φέρων ἥκεις.	Nuptialia dona allatum venis.
Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα, χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης.	Racemationes istæ sunt et garritus, hirundinum musea, corruptores artis.
Ἐπὶ τοῖς ὅπλοις Ἀκκίζεται.	In armis Accissat.
Ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ.	In pedem retrocedit.
Ἐπειοῦ δειλότερος.	Epeo timidior.
Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη.	Pugnas ad Lipsydrium.
Ἐπὶ πυγὴν τρέχει.	In nates currit.
Ἐπὶ καλάμης ἀρεῖ.	In stipulâ arat.
Ἐπιμενίδειον δέρμα.	Epimenidis pellis.
Ἔποπος Ἰνδοῦ στοργή.	Epopis Indi amor in suos.
Ἐπ' ἀμφότερα καθεύδεις τὰ ὦτα.	Dormit in utramque aurem.
Ἐπὶ βύρσης ἐκάθητο.	In corio sedit.
Ἔπηλυς τὸν ἔνοικον.	Extraneus domesticum.
Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν.	Chœnici non insideas.
Ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν.	In foribus hydriam.
Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταται.	In acie novaculæ consistit.
Ἐπὶ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρτηται.	A tenui filo vita dependet.
Ἐπαινῶ τὸν εἰπόντα τὰς ἐλπίδας γρηγορούντων ἐνύπνια.	Laudo illum qui dicit spes esse vigilantium somnia.
Ἐπὶ ὅλμου ἐκοιμήσω.	In tripode dormivisti.
Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα.	Ad Mandrabolæ morem res procedit.
Ἐπ' ὄνου πόκος.	In asino vellus.
Ἐπιχώριοι οὖρον ἴσασι.	Indigenæ secundum ventum norunt.

Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις.	In teipsum lunam detrahis.
Ἐπινοίαις θηρᾶται τ' ἀθήρατα.	Solertiâ capiuntur quæ alioqui capi nequeant.
Ἐπίτρεπε ὧδε τὸν Ἥφαιστον προμολεῖν.	Permitte ut hoc Vulcanus adveniat.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ θʹ. — CENTURIA IX.

ἘΠῚ σπείρᾳ σχοινίον.	In spirâ funiculus.
Ἔῤῥει τὰ καλά.	Periêre honesta.
Ἔρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δ' ἀπορῶν.	Floret Amor in rerum copiâ, moritur autem in egestate.
Ἐρήμη δίκη.	Deserta causa.
Ἐρετριέων ῥῶ.	Eretriensium R.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.	Res juvenum, consulta senum, sunt vota senectæ.
Ἔρωτα παύει λιμὸς, εἰ δὲ μὴ, χρόνος. Ἐὰν δὲ μὴ δὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ, θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρήσθω βρόχος.	Fames amorem sedat, aut saltem mora. Sin ista flammam bina non extinxerint; quod reliquum, saluti erit suspendium.
Ἐρήμην ἁλῶναι.	Indictâ causâ damnari.
Ἔρημον ἐμβλέπειν.	Desertum intueri.
Ἑρμῆς ἀμύητος.	Mercurius non initiatus.
Ἕρμαιον κοινόν· καὶ, Ἑρμῆς κοινός.	Mercuriale commune, et Mercurius communis.
Ἔρχομαι κύων ὄπισθεν ἅρματα λελυμένος.	Adsum canis post terga currum qui traho.
Ἑρμώνειος χάρις.	Hermonia gratia.
Ἔρις ἔριν τίκτουσα προσμνᾶται λόγον.	Litem parans lis verba deposcit tibi.
Ἔρως Δημονίκης.	Amor Demonicæ.
Ἐς κόρακας.	Ad corvos.
Ἔστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας.	Est et fideli tuta silentio merces.
Ἐσκεμαλέχθαι σὲ χρή.	Medio digito ostenso te subsannari oportet.
Ἔσο καὶ λέων ὅπη χρὴ, καὶ πίθηκος ἐν μέρει.	Esto leo ubi oportet, esto et simia interdum.
Ἔσχατα ἐσχάτων κατὰ διαπέπρακται.	Extrema extremorum mala sunt perpetrata.
Ἑστίᾳ θύειν.	Vestæ sacrificare.
Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖν.	Postremus Mysorum navigare.
Ἔστω ταμίας· τὰ δ' ἄλλ', εἰ βούλει, κύων.	Sit quæstor, atqui cætera, si lubet, canis.
Ἑτερόγναθος εἶ.	Utriusque mandibulæ homo es.
Ἑτερομόλιος δίκη.	Heteromolia causa.

Ἔτρεχέ τις μὴ βρεχθείη καὶ εἰς βόθρον ἀπεπνίγη.	Festinavit nè madefieret, et in fossâ suffocatus est.
Εὐγενέστερος Κόδρου.	Generosior Codro.
Εὐτυχία πολύφιλος.	Felicitas multos habet amicos.
Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.	Versatilior cothurno.
Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ.	Dormienti sagena capit.
Εὐήθει δάκτυλον μὴ δείξῃς, ἵνα μὴ τὴν παλάμην σοῦ καταπίῃ.	Fatuo digitum nè ostendas, nè et manum tibi deglutiat.
Εὔχου τῷ πλησίον ἔχειν, ἐπὶ πλέον δὲ τῇ χύτρᾳ.	Opta vicino ut habeas, maximè autem ollæ.
Εὐρύβατος.	Eurybatus.
Εὕρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν.	Inveni quod non quærebam.
Εὐρυκλῆς πᾶς ἐγγαστρίμυθος.	Omnis Eurycles ventriloquus.
Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου.	Nobilis ex marsupio.
Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον.	Effugi malum, inveni bonum.
Ἐφόδιον τῆς ἀσιτίας τὴν ἀπεψίαν ἔχουσι.	Lucrum abstinentiæ a cibo cruditatem habent.
Ἐφέσια γράμματα.	Ephesiæ literæ.
Ἐφ' ὕδωρ.	Ad aquam.
Ἐφημέρου ζωή.	Ephemeri vita.
Ἐφ' ἑνὶ παιδὶ σαλεύει.	Super uno filio fluctuat.
Ἐφ' ἑαυτῆς τὰ κέρατα.	Contra sese cornua.
Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.	Echinus partum differt.
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.	Hostium dona non dona, neque utilia.
Ἔχομεν σύμμαχον Θεὸν Ἥφαιστον.	Habemus auxiliatorem Deum Vulcanum.
Ἔχομεν κύνα τῷ πτωχῷ βοηθοῦντα.	Habemus canem mendico auxiliantem.
Ἔχει καὶ μυῖα σπλῆνα, ἔχει καὶ χολὴν ὁ μύρμηξ.	Habet et musca splenem, et formica bilem.
Ἕψεσθαί σοι πειρῶ λίθον.	Ut lapis te sequatur, annitere.

Ζ. — Z.

ΖΑΛΕΥΚΟΥ νόμος.	Zaleuci lex.
Ξεὺς ἀετὸν εἵλετο.	Jupiter aquilam elegit.
Ζεῦγος Κροβύλου.	Crobuli jugum.
Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.	Jupiter, licet serò, diphtheram inspexit.
Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.	Fervet olla, vivit amicitia.
Ζήνωνος ἐγκρατέστερος.	Zenone continentior.
Ζητῶν ὄψον θοἰμάτιον ἀπώλεσα.	Obsonium quærens, tunicam amisi.
Ζητεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.	Qui non adest frustra advocas.
Ζωπύρου τάλαντα.	Zopyri talenta.

Ζωὴ πίθου.	Vita doliaris.
Ζώνῃ περίβαλε τὴν γαστέρα.	Zonâ ventrem circumcinge.
Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν.	Stateram ne transgrediare.
Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μοῖραν λαβών.	Reddêre salvus, cepe duntaxat cape.
Ζῶμεν, οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.	Vivimus non ut volumus, sed ut possumus.

Η.	H.
Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις.	Scytharum oratio.
Ἡ ἀφύη πῦρ.	Aphya ignem.
Ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν.	Currus bovem.
Ἢ δόλῳ, ἠὲ βίῃ· ἢ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδόν.	Seu dolo, seu vi: seu clam, seu prorsus apertè.
Ἡδὺ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.	Carnes edendæ, aut non edendæ, cochleæ.
Ἡ βραχυλογία ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ σιγᾶν.	Oratio brevis par est silentio.
Ἡ κάμηλος ἐπιθυμήσασα κεράτων, καὶ τὰ ὦτα προσαπώλεσεν.	Camelus cornua desiderans, etiam aures perdidit.
Ἡ κύων ἐν φάτνῃ.	Canis in præsepi.
Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἰτίον.	Malum judicium omnis mali causa.
Ἢ κρίνον, ἢ κολοκύντην.	Aut florem cucurbitæ, aut cucurbitam.
Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ.	Cauda vulpi testimonium fert.
Ἡλικίαν σὴν οὐκ ἔχω.	Ætatem tuam non habeo.
Ἢ λέγε τὶ σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε.	Aliquid silentio melius loquere, aut tace.
Ἡ λύκου δεκάς.	Lupi decas.
Ἧλιξ ἥλικα τέρπει.	Æqualis equalem delectat.
Ἡλίῳ φῶς δανείζεις.	Soli lumen mutuaris.
Ἧλος τὸν ἧλον, καὶ πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουσε.	Clavus clavum, et palus palum excussit.
Ἠλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξίλλης.	Stupidior Adonide Praxilles filio.
Ἡμένης πελειάς.	Columba sedenti.
Ἢ μένοντα ἀποθανεῖν, ἢ νικᾶν.	Aut manentem mori, aut vincere oportet.
Ἡμίονος κανθήλιος.	Mulus clitellarius.
Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες.	Nos decem Rhodii, decem naves.
Ἦ Μορσίμου τὶς ῥῆσιν ἐξεγράψατο;	Exscripsit ecquis dictionem Morsimi?
Ἢν μὴ καθάρῃς καὶ ἀλέσῃς οὐ φάγῃς.	Purges nisi molasque, non edes piger.
Ἦν ποτε κἀμοὶ πρῷρα καὶ πρύμνη.	Fuit et mihi aliquando prora et puppis.

Ἣν ἔλαχες Σπάρτην, ταύτην κόσμει.	Spartam quam nactus es, exorna.
Ἡ ψελλὴ οὐ πιστεύει.	Balba non credit.
Ἡ Παναγαῖα Ἄρτεμις.	Panagæa Diana.
Ἡρακλῆς ξενίζεται.	Hercules hospitio excipitur.
Ἡράκλειος νόσος.	Herculeus morbus.
Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος.	Hercules et simia.
Ἡράκλεια λουτρά.	Herculanea balnea.
Ἡρακλέως λίθος.	Heracleus lapis.
Ἡράκλειος ψώρα.	Herculanea scabies.
Ἦσαν, πότ᾽ ἦσαν, ἄλκιμοι Μιλήσιοι.	Fuêre, quondam fuêre, strenui Milesii.
Ἢ σιγὴν καίριον, ἢ λόγον ὠφέλιμον.	Aut opportunum silentium, aut sermonem utilem habe.
Συλώσαντος χλαμύς.	Sylosantis chlamys.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Ι.	CENTURIA X.
Ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται.	Morus moro purgatur.
Ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος.	Victus es ab aliquo gallo gallinaceo.
Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.	Aut ter sex, aut tres tesseræ.
Ἤτοι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα.	Aut obiit, aut docet literas.
Ἡ Φάνου θύρα.	Phani janua.
Ἢ φρονεῖν ἔλασσον, ἢ δύνασθαι δεῖ μεῖζον.	Modestiùs de se sentire, aut plus virium habere oportet.
Ἡφαίστιος δεσμός.	Vulcanium vinculum.
Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν.	Una auri capiet Spartam vesana cupido.
Ἠὼς ὁρῶσα τὰ νυκτὸς ἔργα, γελᾷ.	Aurora videns noctis opera, ridet.

Θ.	Θ.
ΘΑ'ΜΥΡΙΣ μαίνεται.	Thamyris insanit.
Θάρσει, τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα.	Confide, multùm justitia post.
Θάρσει λέγων τἀληθὲς, οὐ σφαλῇ ποτέ.	Confide verum proloquens, nunquam cades.
Θάνατον παρδάλειον ὑποκρίνεται.	Mortem pardalis effingit.
Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδωρ.	Maris aquam ex cavernâ.
Θαρσεῖν χρὴ, φίλε Βάττε, τάχ᾽ αὔριον ἔσσετ᾽ ἄμεινον. Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες. Χ᾽ ὁ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ᾽ ὕει.	Sperandum, Batte, est, melior cras forsan erit res: Spes est in vivis, non est spes ulla sepultis. Nunc clarus splendet, nunc Jupiter imbre nigrescit.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος. Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει κόπος.	Deo volente nil potest æmulatio. Et non volente nil potest ullus labor.

Θετταλικὸν σόφισμα.	Thessalicum commentum.
Θεράπευε τὸ φοβεῖσθαι, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πενίαν.	Ipsum timorem sana, et non timebis paupertatem.
Θᾶσας ἀγαθῶν.	Thasus bonorum.
Θᾶττον ὑπὸ μάλης πέντ' ἐλάφους κρύψειας ἢ ἕνα κίναιδον.	Citiùs sub axillâ quinque cervos celaveris, quàm unum cinædum.
Θαλάττιος ὤν, μή πως χερσαῖος γένῃ.	Marinus cùm sis, nè terrestris fias.
Θεαγένους χρήματα.	Theagenis facultates.
Θεός τε τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.	Nempe otiosis nullus adsistit Deus.
Θετταλικὴ γυνή.	Thessala mulier.
Θεὸς ἡ ἀναίδεια.	Deus impudentia.
Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν, εὐτυχεῖν βροτούς.	Mortalibus bene esse, munus est Dei.
Θετταλικὰ πτερά.	Thessalicæ alæ.
Θεῶν ἀγορά.	Deorum cœtus.
Θηρικλεῖος φίλος.	Thericlii amicus.
Θηραμένης ἀνήρ.	Theramenes vir.
Θυμοῦ λόγος ἰατρός.	Sermo iræ medicus.
Θρᾶκες ὅργια οὐκ ἐπίστανται.	Thraces fœdera non nôrunt.
Θρὶξ ὕστριχος.	Seta hystricis.
Θησεὺς Πειρίθουν.	Theseus Pirithoum.
Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει.	Ira postremò senescit.
Θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' ἀνθεστήρια.	Foras Cares, non ampliùs anthesteria.
Θυμόσοφός ἐστιν.	Animo solers est.
Θυνίζειν.	Thynnizare.

I.

ἸΑΛΈΜΟΥ ψυχρότερος.	Ialemo frigidior.
Ἴανος ἄλλος.	Alter Janus.
Ἰαίνεται τῇ διηγήσει τῶν τοιούτων λόγειν.	Talibus sermonibus delectatur.
Ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ πήδημα.	Ecce Rhodus, ecce et saltus.
Ἴαμα γλώττης, ἐγκράτεια κοιλίας.	Medela linguæ, ventris abstinentia.
Ἱερὰ ἄγκυρα.	Sacra anchora.
Ἱερόσυλος θεοσεβεῖ.	Sacrilegus Deum veneratur.
Ἰλιὰς κακῶν ἐπῆεν.	Ilias malorum invasit.
Ἱματίῳ πῦρ περιστέλλεις.	Veste ignem occultas.
Ἱματισμὸς Διονυσίου.	Vestitus Dionysii.
Ἰνοῦς ἄχη.	Inûs dolores.
Ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.	Ubi enim timor, ibi et pudor.
Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.	Adde rotas vetulo leviores usque caballo.
Ἱππόλυτον μιμήσομαι.	Hippolytum imitabor.
Ἵππους εἰς λεῖον πέδιον.	Equos in planum campum.

Ἵππυς εἰς πεδίον διδάσκεις τρέχειν.	Fquum in campum currere doces.
Ἵππος μὲ φέρει, καὶ βασιλεύς με τρέφει.	Equus me portat, alit rex.
Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλῇ.	Equites in campum provocas.
Ἴσως Ἐριννῦς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.	Fortassis est Erinnys ex tragœdiâ.
Ἱστὸν ἀράχνης.	Araneæ tela.
Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ.	Æqualitas bellum non parit.
Ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται.	Æqualitas amicitia.
Ἰσχὺς, καὶ τεῖχος, καὶ ὅπλον σοφοῦ ἡ φρόνησις.	Robur, murus, et arma, sapientis est prudentia.
Ἰχθὺς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.	Piscis a capite olere incipit.
Ἰχθὺς νήχεσθαι διδάσκεις.	Piscem natare doces.

K. — K.

ΚΑΚΟΥ κόρακος κακὸν ᾠόν.	Mali corvi malum ovum.
Κακοὶ κόρου οὐκ ἀνέχονται.	Mali satietatem non ferunt.
Καὶ εἰς μάχαιραν κυβιστήσειεν.	Vel per gladium se devolvat.
Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον.	Etiam a lineâ movet calculum.
Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὁμίχλην.	Mali bibunt punitionis nebulam.
Καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον.	Ftiam in altari insidiatorem.
Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλίᾳ φρένες.	Res dura visu, ast in malis mente est opus.
Καὶ βαίτυλον ἂν κατέπιες.	Etiam bætylon devorâsses.
Κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει.	Mala lucra virtuti damnum adferunt.
Καταφρόνει θανάτου.	Mortem contemne.
Κανθάρου μελάντερος, καὶ Κανθάρου σοφώτερος.	Cantharo nigrior, et, Cantharo callidior.
Κάμηλος ψωριῶσα, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.	Camelus scabiosa multorum asinorum tollit onera.
Καρκίνος λαγῶν αἱρεῖ.	Cancer leporem tollit.
Κατὰ μυὸς ὄλεθρον.	Juxta muris interitum.
Κακῶν πανήγυρις.	Malorum panegyris.
Καδμεία νίκη.	Cadmea victoria.
Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν.	Etiam Sphaceli immunitatem præstant.
Κακὸν Τενέδειον.	Malum Tenedium.
Κακῶς ἀκούειν πρὸς σὲ ἐστί.	Ut malè aut secus audias penès te est.
Καθ' ὕδατος γράφεις.	In aquâ scribis.
Καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθήτων ἰσχὺν ἐλάμβανεν.	Etiam Hercules vires a sensu carentibus accepit.
Καρικὴ μοῦσα.	Carica Musa.
Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης.	Contra semet Bellerophontes.
Κἂν αἲξ δάκῃ ἄνδρα πονηρόν.	Etiam capra improbum hominem mordeat.

Κακὸν ἄγγος οὐ κλᾶται.	Malum vas non frangitur.
Κατὰ θεὸν ἥκεις.	Divinitus advenis.
Κατὰ βοὸς εὔχου.	Taurinâ voce precare.
Καύνιος ἔρως.	Caunius amor.
Κατὰ ποδὸς βάσιν.	Pedetentim.
Κανθάρου σκιά.	Scarabæi umbra.
Κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί.	Malum virum semper pati malum decet.
Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ.	Vel a mortuo tributum auferat.
Κακὴ γὰρ αἰδὼς, ἔνθ' ἀναίδει κρατεῖ.	Malus pudor regnum impudentia ubi tenet.
Σμικρὰ παλαιῶν σώματ' εὐνάζει ῥοπή.	Sopit pusillus corpora impulsus senum.
Καιρὸς ψυχὴ πράγματος.	Tempus anima rei.
Κάλλιππος τρέχει.	Callippus currit.
Καὶ φιλεῖν δεῖ, ὡς καὶ μισήσοντας· καὶ μισεῖν, ὡς καὶ φιλήσοντας.	Amare oportet tanquam osuros, et odisse tanquam amaturos.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιά. — CENTURIA XI.

ΚΑΚΩ͂Σ ἀκούειν κρεῖσσον ἢ λέγειν κακῶς.	Audire nempe quam loqui præstat malè.
Κακῶς πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν κακῶς.	Honesta paupertas prior quàm opes malæ; Miseramur istam namque, at eas reprendimus.
Κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστιν, οἶνος δὲ νοῦ.	Vultus speculum index ferreum, mentis merum.
Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις.	Post festum venis.
Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.	Lucrum malis est æquitate antiquius.
Κατὰ πυρὸς ξαίνεις.	Ignem dissecas.
Κασσιωτικὸν ἄμμα.	Cassioticus nodus.
Κακὴ πρόσοδος.	Malus proventus.
Καὶ ἄμμα λύεις.	Nodum solvis.
Καὶ δρῦς μαινὰς ἐγένετο.	Etiam quercus bacchatur.
Καρκῖνος ὀρθὰ βαδίζειν οὐ μεμάθηκεν.	Cancer rectè incedere non didicit.
Καὶ μία μείζων βία τῶν Μηνιάδων.	Vel una vis Meniadum potentior.
Καρικὸς τράγος.	Caricus hircus.
Καρικὸς τάφος.	Caricum sepulchrum.
Καλαμαράδικος Γάδαρος.	Calamaradicus Gaditanus.
Καθώσπερ αἱ τίτθαι σιτίζεις κακῶς.	Nutricum instar malè cibas.
Καρκῖνον δασύποδι συγκρίνεις.	Cancrum lepori comparas.
Καρπάθιος τὸν λαγωόν.	Carpathius leporem.
Κακὸν δῶρον ἴσον ζημίᾳ.	Malum donum noxæ simile.
Κατὰ ῥοῦν φέρεται.	Secundo æstu fertur.

Καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τοὐναντίον ἀποτελευτᾷ.	Etiam quod melius est, in deterius desinit.
Κατ᾽ αἶγας ἀγρίας.	Ad capras sylvestres.
Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δὲ ἶπες.	Mala res thripes, mala res ipes.
Κερκωπίζειν.	Cercopizare.
Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.	Impelle equum ad metam.
Κενὰ κενοὶ βουλεύονται.	Inanes inania consultant.
Κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται.	Inani spe calescit.
Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.	Lucrum probro potius est.
Κερκυραία μάστιξ.	Cercyræum flagellum.
Κέρδοος αἰσχρὸν, βαρὺ κειμήλιον.	Turpe lucrum, gravis thesaurus.
Κενὰ κροταλίζεις ὄχη.	Inanes currus agis.
Κεραμεὺς ἄνθρωπος.	Figularis homo.
Κενταύρων ὕβριν μεμίμηται.	Centaurorum injuriam imitatus est.
Κεκύλισται ὁ πίθος.	Versatum est dolium.
Κερκυόνων ἐλευθερία.	Cercyonum libertas.
Κεστρεὺς νηστεύει.	Mugil jejunat.
Κηρὸν τοῖς ὦσιν ἐπαλείφεις.	Ceram auribus inungis.
Κισσὸς μετ᾽ ἀνθεστήρια.	Hedera post anthesteria.
Κιλίκιοι τράγοι.	Cilicii hirci.
Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.	Amicorum res communes.
Κινεῖς τὸν Ἀνάγυρον.	Anagyrum moves.
Κινήσω τὴν ἀφ᾽ ἱερᾶς.	Movebo calculum a sacrâ lineâ.
Κινδυνώδης ἡ ἐν πρώρᾳ σελίς.	Periculosa in prorâ sedes.
Κίγκλου πενέστερος.	Cinclo pauperior.
Κλαίει ὁ νικήσας· ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν.	Qui vicit plorat; fuit at qui victus, obivit.
Κλιτοριάζειν.	Κλιτοριάζειν.
Κνὶψ ἐκ χώρας.	Cnips extra regionem.
Κνωδάλου χοίνιξ.	Cnodali chœnix.
Κόσμει Σπάρταν ἣν ἔλαχες.	Exorna Spartam quam sortitus es.
Κορώνη γράμματα κομίζει.	Cornix literas fert.
Κοσκίνῳ μαντεύεται.	Cribro vaticinatur.
Κορυδέως εἰδεχθέστερος.	Corydeo deformior.
Κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκεν.	Colophonem malorum imposuisti.
Κουρήτων στόμα.	Curetum os.
Κοινὸν ναυάγιον τοῖς πᾶσι παραμύθιον.	Commune naufragium omnibus est consolatio.
Κόκκος σίτου προὐξένησε θάνατον.	Granum frumenti mortem conciliavit.
Κόττου ἰσχυρώτερος καὶ Βριάρεω.	Cotto fortior et Briareo.
Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος, ἵνα μὴ τὰ Κράτητος κρατήσῃ τὸν Κράτητα.	Crates dimittit ea quæ sunt Cratetis, nè quæ sunt Cratetis, Cratetem superent.
Κρητίζειν.	Cretizare.
Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν.	Aries mercedem nutritionis persolvit.

Κρείσσων Ζώπυρος ἑκατὸν Βαβυλώνων.	Melior Zopyrus quàm centum Babylones.
Κρεῖσσον ὀλίγον φωτίζεσθαι, ἢ παντελῶς σκοτίζεσθαι.	Præstat parum lucis accipere, quàm prorsus obtenebrari.
Κριτὴς κάκιστος ὑπάρχεις καὶ φίλων καὶ πολεμίων.	Judex pessimus es et amicorum et hostium.
Κύκνειον ᾆσμα.	Cygnea cantio.
Κυπαρίττου καρπός.	Cyparissi fructus.
Κυνόσαργες.	Cynosarges.
Κύων εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον.	Canis ad suum vomitum.
Κυνὶ δίδως ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀστέα.	Cani das paleam, asino ossa.
Κωφότερος κίχλης.	Turdo surdior.

Λ.	Λ.
ΛΑ'ΒΡΑΚΑΣ Μιλησίους.	Labraces Milesios.
Λαγωὸς καθεύδων.	Lepus dormiens.
Λαγωὸς περὶ τῶν κρεῶν τρέχω.	Lepus per viam pro carnibus currit.
Λακωνικὸν τρόπον περαίνειν.	Laconicum morem persequi.
Λακκόπλουτος εἶ κατὰ τὸν Καλλίαν.	Ex lacu dives es, ut Callias.
Λαμίας δυσμορφότερος.	Lamiâ deformior.
Λαρινοὶ βόες.	Larini boves.
Λάρος κεχηνώς.	Larus hians.
Λάρος ἐν ἕλεσιν.	Larus in paludibus.
Λεβηρίδος γυμνότερος καὶ κινδάλου.	Leberide nudior et cindalo.
Λειβηθρίων ἀνοητότεροι.	Libethriis insulsiores.
Λέγειν μὲν τὰ ἄριστα, πράττειν δὲ τὰ κάλλιστα.	Optima loquere, pulcherrima fac.
Λευκώλενον λίνον κερδογαμεῖς.	Album linum ducis lucri causâ.
Λευκώνης ζῆλος.	Leucones zelotypia.
Λεωκόριον οἰκεῖς.	Leocorium habitas.
Λέοντα ξυρᾷν, ἢ κολωνὸν κυρίττειν.	Leonem radere aut jugum montis fodere.
Λεπτὴ τὶς ἐλπὶς ἐστὶν ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.	Spes parva quâ vectamur est nunc reliqua.
Λεπτὴν πλέκει.	Tenuem funiculum nectit.
Λέρνη θεατῶν. Καὶ, Λέρνη κακῶν.	Lerna spectatorum; et Lerna malorum.
Λεσβίων ἀξία.	Lesbiis digna.
Λέσχη ἐγκάθη.	Leschæ insides.
Λευκὴν μάζαν φυρῶσιν.	Albam placentam subigunt.
Λέων τὴν τρίχα, ὄνος τὸν βίον.	Leo pilo, asinus vitâ.
Λευκὴ ψῆφος.	Candidus calculus.
Λέων εὐθὺς εἰς ἀγῶνας.	Leo protinus in certamina.
Λευκὴ στάθμη λευκῷ λίθῳ.	Alba amussis albo lapidi.
Λήμνιον κακόν.	Lemnium malum.

Λήταργος κύων.	Languidus canis.
Λημνία χειρί.	Lemnia manu.
Λήμνιον βλέπεις.	Lemnice intueris.
Λίθον ἕψεις.	Lapidem maceras.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιβ'. — CENTURIA XII.

ΛΙ'ΘΟΙΣ τὸν Ἥλιον βάλλει.	Lapidibus solem incessit.
Λιμοῦ πεδίον.	Famis campus.
Λιμὸς Μηλίων.	Fames Meliensium.
Λίνδιοι τὴν θυσίαν.	Lindii sacrificium.
Λίθος κυλιόμενος, φῦκος οὐ ποιεῖ.	Lapis qui volvitur, algam non generat.
Λίνον λίνῳ συνάπτειν.	Linum lino connectere.
Λιτύερσαν ᾠδὴν ᾄδεις.	Lityersam cantionem canis.
Λιπαρώτερος λύχνου καὶ ληκυθίου.	Lychno et lecytho pinguior.
Λιβυκὸν θηρίον.	Libyca fera.
Λοκρῶν συνθήματα.	Locrensium pacta.
Λοῦσαιο τὸν Πελίαν.	Peliam lavaris.
Λοκρικὸς βοῦς.	Locrensis bos.
Λυγκέως ὀξύτερον ὁρᾷ.	Lynceo acutiùs videt.
Λύκου πτερὰ ζητεῖς.	Lupi alas quæris.
Λυδὸν εἰς πεδίον ἴσθι προκαλούμενος.	Lydium in campum te provocâsse scias.
Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.	Lydius in meridie lascivit.
Λυδὸς καπηλεύει.	Lydius cauponariam exercet.
Λύκος ἀετὸν φεύγει.	Lupus aquilam fugit.
Λύκος ἔχανεν.	Lupus hiavit.
Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.	Lupus circum puteum saltat.
Λύκω συννόμω καὶ ἵππω· λέοντε γε μὴν οὐκέτι.	Duo lupi, et duo equi unà pascuntur, duo leones non item.
Λύειν δ' οὐκ ἔστιν, ἀγνοοῦντα τὸν δεσμόν.	Solvere non potest, qui nodum ignorat.
Λύκον εἶδες.	Lupum vidisti.
Λύχνου ἀρθέντος, γυνὴ πᾶσα ἡ αὐτὴ ἐστί.	Lucernâ sublatâ, omnis mulier eadem est.
Λυκόπους εἶ.	Lupi pedem habes.
Λύκου δεκάς.	Lyci decima.
Λυπηρότερον σταλαγμοῦ.	Odiosius stillâ.
Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει.	Lupus ante clamorem properat.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτειν.	Lucernam in meridie accendere.
Λυσίζωνος γυνή.	Mulier zonam solvens.
Λῦε λέσχας.	Solve colloquium.
Λυσικράτης ἕτερος.	Lysicrates alter.
Λύκος ποιμήν.	Lupus pastor.
Λυσιστράτου πλουτεῖς.	Lysistrati opulentiâ dives es.

Λύσιοι τελεταί.	Bacchi sacra.
Λυδία ἐλέγχει τὸ κίβδηλον.	Lydius lapis adulterinum arguet.
Λυδοὶ πονηροί, δεύτεροι Αἰγύπτιοι· Τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι.	Lydii improbi, secundò Ægyptii: tertiò omnium perniciosissimi Cares.
Λύδιον ἅρμα. Καί, Παραλύδιον.	Lydius currus; et, Præter Lydum currum.
Λύπης πάσης γίνετ' ἰατρὸς χρόνος.	Omnis doloris tempus fit medicus.
Λωτοῦ ἔφαγες.	Lotum edisti.

M.	M.
ΜΑ͂ΛΛΟΝ ὁ Φρύξ.	Magis Phryx.
Μασχαλισθήσῃ ποτέ.	Ex alis aliquando sustolleris.
Μαχαίρᾳ μὴ πῦρ σκαλεύειν.	Gladio ignem nè fodito.
Μαχητὴς ἐπέμφθης, οὐκ ἀγγελιαφόρος.	Ad pugnandum missus es, non ad nuntia ferenda.
Μαρσύας κομπάζων ἐρίζει.	Marsyas gloriosus certat.
Μαργίτης εἶ.	Margites es.
Μασχάλην αἴρειν.	Axillam tollere.
Μακραὶ τυράννων χεῖρες.	Longæ tyrannorum manus.
Μάστιξ ἐλαύνει.	Flagellum impellit.
Ματιολοιχὸς τυγχάνεις.	Matiolœchus es.
Μεγαρέων δάκρυα.	Megarensium lacrymæ.
Μένε βοῦς ποτὲ βοτάνην.	Bos herbam aliquando exspecta.
Μένε, γραῦ, ἐμὸν σὲ παῖδα φιλήσοντα.	Exspecta, vetula, puerum meum, ut te osculetur.
Μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον.	Medimno dimetior paternum argentum.
Μέγας κελευστὴς ἐν μικρῷ πράγματι.	Magnus hortator in re parvâ.
Μεγαρικαὶ σφίγγες.	Megaricæ sphinges.
Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης.	Magìs clamat lauro viridi dum uritur.
Μεῖζον φρονεῖ ἢ Πηλεὺς ἐπὶ μαχαίρᾳ.	Magnificentiùs de se sentit quàm Peleus ob gladium.
Μελανίωνος σωφρονέστερος.	Melanione temperantior.
Μελαμπύγων μὴ τύχῃς.	In Melampygos nè incidas.
Μεταβλητότερος Μήτρας.	Mutabilior Metrâ.
Μέλος Ἀγρέως.	Melos Agrei.
Μέγα τὸ ἐν συμφοραῖσι φρονεῖν ἃ δεῖ.	Magnum quid est, in rebus adversis sapere ut oportet.
Μεγαλοψυχία τὸ φέρειν πράως πλημμέλειαν.	Magnanimitas est, leviter ferre injuriam.
Μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνά τ' ἄστεα.	Nihil aliæ ad Crotonem urbes.
Μεθυσοκότταβος ἐγένου.	Methysocottabus fiebas.
Μελιταῖοι κύνες.	Melitæi canes.

Μετάδος μοι πηγάνου, ἵνα μὴ βασκαίνῃς μέ.	Rutam mihi impertire, ne me fascines.
Μερίς, οὐ πνίξ.	Portio, non jugulatio.
Μετὰ Λέσβιον ἀοιδόν.	Post Lesbium cantorem.
Μετὰ Μουσῶν Κόρυδος.	Cum Musis Corydus.
Μετὰ γραμμάτων Ἐφεσίων παλαίεις.	Cum literis Ephesiis luctaris.
Μετὰ πόλεμον ταραχὴ, ἢ συμμαχία. Καὶ, μετὰ Μαραθῶνα, μάχη.	Finito bello, auxilium; et, Post Marathoniam pugnam.
Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίᾳ δὲ μάζαν ἔδοντες.	Potat aquam metro, sed edit mazam sine metro.
Μέλιτος μυελός.	Mellis medulla.
Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ.	Magnum est os anni.
Μητραγύρτου θάνατος.	Metragyrti mors.
Μὴ προσοβήσῃς τὴν θύραν.	Nè venatum ante tempus excites.
Μὴ σπεῦδε γάμαι, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.	Non antè ducas, mortuam quàm rescias.
Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ.	Nihil contra bovem preceris.
Μὴ τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.	Nè cinerem fugiens in prunas incidas.
Μὴ κακούργει τὴν μουσικήν.	Musicam nè vities.
Μὴ τιμωμένης ἀρετῆς, ἡ κακία παῤῥησιάζεται.	Ubi virtuti suus honos deest, improbitas licentiùs grassatur.
Μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν.	Nè cuivis dexteram porrigas.
Μὴ φορεῖν στενὸν δακτύλιον.	Arctum annulum nè gestato.
Μὴ ἐσθίειν καρδίαν.	Cor nè edito.
Μὴ ἐπιστρέφεσθαι ἐπὶ τοὺς ὅρους ἐλθόντας.	Ad finem progressis non est redeundum.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥίπτειν ἀνελόντα ἐσθίειν.	Non a chytropode haud sacrato sumpseris escam.
Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.	Nè rem defini, nisi partem audieris utramque.
Μὴ νεκρῶν θήκας κίνει.	Defunctorum loculos nè moveas.
Μήλῳ βάλλειν.	Malo ferire.
Μὴ ὢν Σύρος, μὴ συρίζε.	Cùm non sis Syrus, nè Syrum agas.
Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.	Nè apud me varia.
Μηδικὴ τράπεζα.	Medica mensa.
Μὴ κίνει κακὸν εὖ κείμενον.	Nè moveas malum bene situm.
Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.	Neque mel, neque apes.
Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.	Nè ignem ad ignem.
Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης.	Non cum leone capra decertem fero.
Μὴ κάρφος κινεῖν.	Nec stipulam movere.
Μὴ μάχαιραν αἴρει θῆλυ.	Nec gladium tollas mulier.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιγ´.	CENTURIA XIII.
ΜἨ κίνει Καμαρίναν.	Ne moveas Camarinam.
Μήτε τυφλὸν ὁδηγὸν, μήτε ἀνόητον ξύμβουλον.	Neque cæcum viæ ducem, neque imprudentem consiliarium.
Μὴ παιδὶ μάχαιραν.	Nè puero gladium.
Μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον.	Nè temerè Abydum naviges.
Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα.	Neque natare, neque literas.
Μηδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτερος.	Nè quis unquam Megarensibus sapientior fiat.
Μὴ λόγους ἀντ᾽ ἀλφίτων.	Nè verba pro farinâ.
Μῆλά μοι Ἑσπερίδων ἐδωρήσω.	Mala mihi Hesperidum dono dedisti.
Μικρὸς ἀεὶ ὁ σὸς πῶλος.	Semper pullus tuus parvus.
Μισῶ μνήμονα συμπότην.	Odi memorem compotatorem.
Μικρὰ ἐλαττούμενος, τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε.	Parum quidem detrimenti passus, nè propterea amico maledicas.
Μία τῶν εἰς φαρέτραν.	Una earum quæ in pharetram.
Μικροῦ δὲ ἀγῶνος οὐ μέγ᾽ ἔρχεται κλέος.	Certamen exile haud decus magnum parit.
Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.	Una hirundo non facit ver.
Μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ᾽ ἔσθιε, μήτε φύτευε.	Mintham in bello neque edito, neque serito.
Μίτος ἔριδος τότ᾽ ἦν.	Filum contentionis tum erat.
Μίδας ὄνου ὦτα εἶχεν.	Midas asini aures habuit.
Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, κακοῦ δὲ ψόγος.	Merces virtutis laus est, improbitatis verò vituperatio.
Μίδου χρήματα.	Midæ opes.
Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός.	Odi sophistam quisquis haud sapit sibi.
Μία λόχμη δύο ἐριθακοὺς οὐ τρέφει.	Unum fruticetum duos erithacos non alit.
Μικρὸς ἡλίκος Μόλων.	Parvus qualis Molon.
Μικρὸν τὸ ὀβολοῦ τίμιον.	Parvum oboli pretium.
Μικρόθεν ἡ ἀγαθὰ ἄκανθα φαίνεται.	Bona spina jam tum quum parvula est se prodit.
Μνήμη καμήλου.	Cameli memoria.
Μνησικακία καμήλου.	Cameli offensarum memoria.
Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον.	Moschus Bœotiam cantionem canens.
Μορίων μὴ θίγγανε.	Sacras Minervæ olivas nè attingas.
Μολὼν λάβε.	Veniens cape.
Μόναι Λάκαιναι ἄνδρας τίκτουσι.	Solæ Lacænæ viros pariunt.
Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.	Acti laboris nulla habetur gratia.
Μυκώνειος γείτων.	Myconius vicinus.

Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέσεν εἰς τὰ συμπόσια.	Myconiorum more in symposia incidit.
Μύδας ὀφθαλμὸς Ἰνδικὸς δοκιμάζει.	Mydas oculos Indicos explorat.
Μῦς ἔδηξε Βρασίδαν ἐν ἰσχάσιν.	Mus Brasidam mormordit in caricis.
Μυσῶν λείαν.	Mysorum prædam.
Μυσὶ κανθαρίς.	Muribus cantharis.
Μύλος πάντ' ἀκούει.	Mylus omnia audit.
Μυόλεθρος.	Muris interitus.
Μυῤῥίνων ἐπιθυμεῖς.	Myrtos desideras.
Μῦς λευκός.	Mus albus.
Μῦς δακὼν παῖδ' ἀπέφυγε.	Mus puerum mordens aufugit.
Μύσιος ὄνος κατεαγὼς τὸν νῶτον.	Mysius asinus rupto dorso.
Μύωπι τὸν δράκοντα ἤγειρας.	Stimulo currentem incitâsti.
Μυσκέλλου ψῆφος.	Myscelli suffragium.
Μὴ θεᾶς ἄνθρωπον, ὡς Ἀθάμας.	Nè pro Deâ hominem.
Μῦς ἄρτι πίσσης γεύεται.	Mus modò picem gustat.
Μῦς γαλῆν ἐλέγξει τὴν τέως νύμφην.	Mus felem arguet paulò antè puellam.
Μῦς εἰς τρώγλην οὐ χωρῶν, κωλοκύνταν ἔφερεν.	Mus cum antro suo non caperetur, etiam cucurbitam ferebat.
Μωρότερος Μορύχου.	Stultior Morycho.
Μωρὸς σιωπᾷν οὐ δύναται.	Stultus tacere nescit.
Μωρότερος Κορύβου.	Stultior Corybo.
Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται.	Faciliùs carpet quàm imitabitur.
Μαινόμενον θεὸν ἑτέρῳ θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι.	Insanientem Deum alio sobrio Deo temperare.

N. N.

ΝΑΥ͂Σ ἱκετεύει πέτρας.	NAVIS supplicat petris.
Ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ.	Servari haud unâ navis anchorâ solet.
Ναῦς παλαιὰ πόντῳ οὐχὶ πλωΐμη.	Navis vetusta inepta deinceps est mari.
Νάνος ὢν ὕπεικε.	Pumilio cùm sis, cede.
Νέα χελιδών.	Nova hirundo.
Νέος φιλοδοξῶν πρώϊμος πονηρία.	Juvenis gloriæ inserviens præcox improbitas.
Νεοκλείδου κλεπτίστερος.	Neoclide furacior.
Νεκρῷ μῦθον εἰς οὖς ἔλεγεν.	Mortuo fabulam in aurem narrabat.
Νεκρὸν μυρίζεις.	Mortuum unguento perungis.
Νεκρὸς κεῖται βδέων.	Mortuus jacet pedens.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	Mortuus non mordet.
Νεφέλας ξαίνεις.	Nebulas cædis.
Νέμεσις δέ γε παρὰ πόδας βαίνει.	Nemesis circa pedes obambulat.
Νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως.	De luteo nihil mihi das.

Νεβρῷ ἱππεύεις.	Hinnulo inequitas.
Νήϊα καὶ κωπέας ἀνθ' ὅπλων ἠλλάξαντο.	Rudentes et ligna ad remos faciendos armis permutabant.
Νηφάλια ξύλα.	Sobria ligna.
Νὴ τὼ Σιὼ, τέχνη τῆς ἀληθείας ἥφθη.	Per Castorem et Pollucem ars absque veritate tacta est.
Νιόβης πάθη.	Niobes mala.
Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις.	Mens non est Centauris.
Νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει.	Mens videt, et mens audit.
Νοῶ τὸν ξενόν.	Novi peregrinum.
Νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις καλόν.	Servare leges patrias pulchrum ac bonum.
Νόμος, γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν.	Par cum Diis parentibus lege est honos.
Νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστι, ἢ λύπην φέρειν.	Mœrore morbum perpeti minùs grave.
Νόμος καὶ χώρα.	Lex et regio.
Νυμφίου βίον ὑμεῖς ζῆτε.	Sponsi vos vitam vivitis.
Νὺξ ὑγρά.	Humida nox.
Νῦν εἰς χώραν ἦλθες.	Nunc in regionem venisti.
Νῦν ὁ σπείρων ἄμητος.	Nunc leguminum messis.
Νῦν Θεοὶ μάκαρες.	Nunc Dii beati.
Νῦν γένοιτο τὸ σωθῆναι.	Nunc servari contingat.
Νόσος φιλίας ἡ κολακεία.	Morbus amicitiæ assentatio.
Νῷ πείθου.	Menti pareto.

Ξ. — Ξ.

ΞΕΝΟΣ ἔλθῃ ὅστις ὀνήσει.	Veniat qui proderit hospes.
Ξυρεῖ ἐν χρῷ.	In cute radit.
Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.	Novacula in cotem.
Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.	Lignum curvum nunquam rectum.
Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κ' ὀδύρεται.	Deo volente ridet et flet quilibet.
Ξύμβολος ἀγαθὸς ἢ καὶ φαῦλος.	Auspicium aut malum aut bonum.
Ξυνὸς Ἐνυάλιος καὶ τὸν κτανέοντα κατέκτα.	Communis Mars perimentem sæpè peremit.
Ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ.	Venia danda primum experienti.

O. — O.

Ὁ ΔΙΟΣ Κόρινθος.	Jovis filius Corinthus.
Ὁ ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει.	Piscator ictus sapiet.
Ὁδὸν ὀρθὴν βαδίζει.	Rectâ viâ ambulat.
Ὁδοῦ γὰρ καὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι.	A viâ et veritate aberrare durum est.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιδ'.	CENTURIA XIV.
Ὁ ΖΕΥΣ κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.	Punit superbè se gerentes Jupiter.
Ὁ Ἥλιος τὸν οὐκ ἀετιδέα.	Sol non vere aquilinum pullum.
Ὁ δύο πτῶκας διώκων, οὐδέτερον καταλαμβάνει.	Qui duos insectatur lepores, neutrum capit.
Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς.	Præsente viâ diverticulum quæris.
Ὁ ἔχων ἵππου χρήματα, ταχύτατα ἱππεύει.	Qui habet censum equi, velocissimè equitat.
Ὁ ἔχων πολὺ πέπερι, τίθησι κἂν λαχάνοις.	Qui multum habet piperis, etiam oleribus indit.
Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.	Animus dolens securitatem non habet.
Οἴκοι τὰ Μιλήσια, μὴ γὰρ ἐνθάδε.	Domi Milesia, non enim hîc.
Ὀβολοῦ τάριχος, δύ' ὀβολῶν ἀρτύματα.	Oboli unius salsamentum duorum obolorum condimentum.
Ὁ γὰρ φρονῶν εὖ, πάντα συλλαβὼν ἔχει.	Cordatus in se cuncta continet bona.
Ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα.	Cretensis Cretensem.
Οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.	Domus amica, domus optima.
Οἴκοι γενοίμην.	Domi sim.
Οἴκοθεν ὁ μάρτυς.	Testis domo petitus.
Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν.	Cretenses sacrificium.
Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ.	Novi Simonem, et Simon me.
Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.	Domi manere convenit felicibus.
Οἱ φῶρες τὴν βοήν.	Fures clamorem.
Οἱ φῶρες προσεγκαλοῦσιν.	Fures ipsi accusant.
Ὄϊς τὴν μάχαιραν.	Ovis gladium.
Οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς.	Vinum et pueri veraces.
Οἰναῖοι τὴν χαράδραν.	Oenæi torrentis alveum.
Οἱ Ἴωνες ἐλεύθεροι μὲν κακοὶ, δοῦλοι δὲ ἀγαθοί.	Iones liberi quidem mali, servi autem probi.
Οἵῳ μὲ ὁ δαίμων τέρατι συγκατεῖρξεν;	Cum quo me portento Deus conclusit!
Οἶος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.	Solus sapit, reliqui ut umbræ volant.
Ὁ κόσμος σκηνὴ, ὁ βίος πάροδος, ἦλθες, εἶδες, ἀπῆλθες.	Mundus scena, vita transitus, venisti, vidisti, abisti.
Ὁ κοινὸς ἰατρὸς σὲ θεραπεύσει χρόνος.	Tempus te levabit sospitator omnium.
Ὁ κνὶψ ἐν χώρᾳ.	Cnips in regione.
Ὀκνὲ κυάμους κατάβρεξον· εἰ φάγοις ὠμοὺς, οὐδέποτε ἐπιλάθοιο.	Piger fabas madefac: si crudas ederis, nunquam latere poteris.

Ὁ κ' ἀργύρου ἢ πάντως θεῖ κ' ἀλαύνεται.	Navis omnino neque flatu secundo agitur, neque remigio impellitur.
Ὁ Κρὴς δὴ τὸν πόντον.	Cretensis mare.
Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών.	Carpathius leporem.
Ὁ Κλεομένης τῆς κοίτης ὑπερέχει.	Cleomenes superat cubile.
Ὁ καλῶς ἄγων, ἐμποιεῖ τὸ καλῶς ἕπεσθαι.	Qui bene ducit, bene sequi facit.
Ὅλῳ ποδί.	Toto pede.
Ὀλύμπου φανεῖται παντὸς ἐπαχθέστερος.	Olympo toto videbitur gravior.
Ὅλους Ἄθως καταλαξεύεις τῆς κορυφῆς.	Integros Athos a vertice incidis.
Ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.	Lupus pilum mutat, non mores.
Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει.	Lydus asinum impellit.
Ὁμωλώνιος Ζεύς.	Jupiter Homoloius.
Ὅμοιος ὁμοίῳ.	Similis simili.
Ὄμπνιος χείρ.	Cereatis manus.
Ὄμπνιον νέφος.	Cereatis nebula.
Ὁ μὲν λόγος θαυμαστὸς, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος.	Oratio quidem admirabilis, sed qui illam profert non credendus.
Ὄμφακας βλέπει.	Uvas acerbas intuetur.
Ὅμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν.	Simile simili appropinquare oportet.
Ὁ μὲν ἑκάτερος ἀμφότερος· ὁ δὲ ἀμφότερος, οὐδέτερος.	Alter uterque est, uterque neuter.
Ὁμοιότερος σύκου.	Similior ficu.
Ὀμφάλῃ Ἡρακλῆς λατρεύει.	Hercules Omphalæ servit.
Ὄνος ἄγει μυστήρια.	Asinus gestat mysteria.
Ὃν ἡ τύχη μέλανα γράψει, τοῦτον ὁ πᾶς χρόνος οὐ δύναται λευκάναι.	Quem fortuna nigrum pinxerit, illum nec universum tempus candidum reddere potest.
Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει.	Asino quis fabulum narrabat: ille autem aures movebat.
Ὄνος λύρας ἀκούων, κινεῖ τὰ ὦτα.	Asinus audiens lyram, aures movet.
Ὃν οὐ τύπτει λόγος, οὐδὲ ῥάβδος.	Quem ratio non percutit, nec baculus percusserit.
Ὄνος εἰς ἄχυρα.	Asinus in paleas.
Ὄνου κεφαλὴν μὴ πλύνειν νίτρῳ.	Asini caput nè laves nitro.
Ὄνος ἐν μελίτταις.	Asinus inter apes.
Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα πυνθάνεται.	Hinnulus leonem interrogat.
Ὄνος εἰς μάρτυν ὀγκᾶται.	Asinus ad funem rudit.
Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος.	Asinus tubam audit.
Ὄνε, κάθου.	Asine, sede.
Ὄνος εἰς Κυμαίους.	Asinus inter Cumanos.
Ὄνος ὕεται.	Asinus compluitur.
Ὄνου θανάτους.	Asini mortes.

Ὄνου παρακύψεως.	Ob asini prospectum.
Ὄνου πόκαι.	Asini lanæ.
Ὄνου οὐρὰ τηλίαν οὐ ποιεῖ.	Asini cauda cribrum non facit.
Ὄνου γνάθος.	Asini mandibula.
Ὄνος λύρας ἤκουε, καὶ σάλπιγγος ὗς.	Asinus lyram audit, et tubam sus.
Ὀνοσκελίας θυγάτηρ.	Onoscelia filia.
Ὄνου σκιά.	Asini umbra.
Ὁ παῖς κρύσταλλον.	Puer glaciem.
Ὄπισθεν κεφαλῆς ὄμματ' ἔχει.	Oculos in occipitio habet.
Ὅπου τὶς ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.	Ubi quis dolorem sentit, illic et animum habet.
Ὅπου μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεοντὴ, προστραπτέον τὴν ἀλωπεκήν.	Ubi leonina pellis non pertingit, assumenda est et vulpina.
Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.	Ubi cervi cornua abjiciunt.
Ὁ πηλὸς, ἢν μὴ δαρῇ, κεραμὸς οὐ γίνεται.	Lutum, nisi tundatur, non sit testa.
Ὀρέστης ἐν ὄρεσι διαιτώμενος.	Orestes in montibus degens.
Ὄρνεα ζητεῖς, ἀνέμους θηρεύσεις.	Aves captas, ventos vócaberis.
Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα τὸν καρτερόν.	Fortem coturnix sospitabit Herculem.
Ὁ Ῥῆνος ἐλέγχει τὸν νόθον.	Rhenus spurium arguit.
Ὄρος ὄρει οὐ μίγνυται, ἄνθρωπος δ' ἀνθρώπῳ.	Mons monti non miscetur, at verò homo homini.
Ὅστις δὶς ναυαγήσει μάτην μέμφεται Ποσειδῶνα.	Quisquis bis naufragium faciet, frustrà Neptunum accusat.
Ὀστράκου περιστροφή.	Testæ conversio.
Ὀστοῦν ἔνεστι τῷ λόγῳ.	Os inest orationi.
Ὃς αὐτὸς αὑτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει.	Qui ipse se non possidet, Samum cupit.
Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν.	Siculus mare.
Ὁ Σκύθης ἵππον.	Scytha equum.
Ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ ἐπιχεῖν μῦρον.	Postquam lentem coxistis, non infundatis unguentum.
Ὅστις κύνα τρέφει ξένον, τούτου μόνῳ λῖνος μένει.	Quisquis canem peregrinum alit, huic solus funis fit reliquus.
Ὁ Ταντάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταντaλεύεται.	Tantali lapis super caput repellitur.
Ὅταν Νίβας κοκκύσῃ, τόθ' ἕξεις πλοῦτον.	Quando Nibas coccysabit, tunc divitias nancisceris.
Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὄνησις.	Nè a terrâ quidem juvabitur.
Οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.	Nec Execestides rectam viam inveniat.
Οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.	Impietas sese superest jactare sepultis.
Οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τὸν Πασιφάης τρόπον.	Mores nefas cuiquam Pasiphaës sequi.
Οὐδὲν ἐγγὺς ἱππικοῦ δρόμου.	Neque prope equestrem cursum.

Οὐδὲ πυρφόρος.	Nè ignifer quidem.
Οὗ τὸ οὖρον καθαρὸν, ἀποκρίνει τὸν ἰατρόν.	Cujus lotium purum est, medicum rejicit.
Οὐ παρ' ἕνα τὰ Σπάρτας.	Non penès unum Spartana res.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιέ. — CENTURIA XV.

ΟΥΚ ἐᾷ με καθεύδειν οὐδὲ ῥαθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον.	NON sinit me dormire aut negligentiùs agere Miltiadæ trophæum.
Οὐ δύνῃ Φωκίωνι φίλῳ χρῆσθαι καὶ κόλακι.	Non potes Phocione amico et assentatore uti.
Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.	Nè Hercules quidem contra duos.
Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.	Nullus difficilis emptor bonam obsonat carnem.
Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται.	Quisquis comam promittit, si subigi solet.
Οὐδ' ἴκταρ βαλεῖν ἔχεις.	Nec prope scopum jaculari potes.
Οὗτος ὁ καθήμενος ἱσταμένῳ ἔοικεν.	Sedens ille stanti similis videtur.
Οὐδὲν ἱερόν.	Nil sacrum.
Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος.	Nulla candidorum virorum utilitas.
Οὐ μάλα κυκᾷς.	Non valde misces.
Οὐ νυκτὶ πλοεῖς.	Non noctu navigas.
Οὐδ' ἑπτέτης φράτορας ἔφυσας.	Nondum septennis tribules edidisti.
Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.	Nihil ad Bacchum.
Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.	Nihil ex agro dicis.
Οὐκ ἐν δέοντι χρῇ τῷ δέοντι.	In eo quod non necessarium est necessarium uteris.
Οὐκέτ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα· πολλὰ χαιρέτω.	Res non mea est nunc amplius: valeat diu.
Οὐδ' ἀπολύξασθαι σύνοιδεν.	Neque emungere quidem se novit.
Οὐδ' ἐν σελίνοις.	Nè in selinis quidem.
Οὐδ' αἰδώς σοι πέρδικος.	Nulla tibi perdicis verecundia inest.
Οὐδὲ κύων παύσαι τ' ἂν ἅπαξ σκυτοτρωγεῖν μαθών.	Neque canis pellem edere cessabit, si semel didicit.
Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστυκὸς ἀνήρ.	Nil prorsus æqui cogitat vir urbicus.
Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλέαι.	Omnes per unam plenæ eunt testudines.
Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώσσουσιν.	Nec quantùm lusciniæ dormiunt.
Οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτάνειν.	Peccare bis bello cuiquam non licet.
Οὐχ' ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν.	Non est altare conveniens sacro.
Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἄρβηλας;	Quid non fies Arbelas profectus?
Οὐδὲν Ὀρέστης πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης.	Nihil Orestes ad nos et Pylades.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῆς τοῖς πολλοῖς.	Non eâdem quâ populus niteris.
Οὔτε χθὲς τὸ χρυσίον, οὔτε σήμερον τὸ θηρίον ἐξέπληξε τὸν Φαβρίκιον.	Neque heri aurum, neque hodie bellua Fabricium percelluit.
Οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.	Non est medela in sycophantæ morsu.
Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν περιδείπνοις.	Non lauderis, nè in parentibus quidem.
Οὐκ ἂν κινήσεις οὐδεμίαν ἀσπίδα, ἀλλ' ἀπὸ σκυτάλης μόνον καὶ τρίβωνος.	Nullum clypeum moveris, sed à scytale solùm et pallio.
Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.	Non est Corinthum fas cuique appellere.
Οὐκ ἔστι πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι.	Non homini cum dæmone fas contendere bello.
Οὐχ' ὁ τόπος τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ αὐτὸν ἔντιμον ποιεῖ.	Non locus virum, sed vir locum gloriosum facit.
Οὐκοῦν ἐν ψυχρῷ τούτους ἑψήσομεν.	Ergo in frigida illas lixabimus.
Οὐ δύνασαι Θέτιδος καὶ Γαλατείας ἐρᾶν.	Non Galateam unà cum Thetide amare potes.
Οὔτε Ῥώμη πεσεῖται Σκηπίωνος ἑστῶτος, οὔτε Σκηπίων ζήσει τῆς πόλεως πεσούσης.	Neque Roma cadet Scipione stante, neque Scipio vivet urbe cadente.
Οὐ σύ ἐσσι Καλλιπίδας ὁ δεικηλίστας;	An non tu es Callipides ille decelista ?
Οὐκ ἔστι διθύραμβος, ἂν ὕδωρ πίνῃ.	Non est dithyrambus, frigidum quisquis bibet.
Οὐ πατρικὰ αὐλεῖ μέλη.	Non patrias modulatur cantiones.
Ὠφελείας ὁ ἀγών· οἷον οὐ στεφανίτης, ἀλλὰ χρηματίτης.	Utilitatis certamen.
Οὐδ' ὅσον κνήσασθαι τὸ οὖς σχολὴν ἄγει.	Non tantum illi otii est ut vel aures scalpat.
Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.	Non curat Hippoclides.
Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας.	Non apud aram consilio locus.
Οὐκ ἀεὶ ποταμὸς ἀξίνας φέρει.	Non semper fluvius bipennes fert.
Οὐκ ἂν αὖθις ἀλώπηξ.	Non iterum vulpes.
Οὐθ' ὕεται, οὐθ' ἡλιοῦται.	Neque compluitur, neque sole aduritur.
Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις.	Non bellum annuncias.
Οὐ ποτὲ ἐκ σκίλλης ῥόδα φεύεται, οὐθ' ὑάκινθος.	Nunquam scilla rosas produxerit aut hyacinthum.
Οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός.	Non nôrunt quantò plùs dimidium toto.
Ὁ φεύγων μύλον, ἄλφιτα φεύγει.	Qui fugit molam, fugit farinam.
Ὀψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς κολωνὸν ἴεσο.	Serò venisti, sed in collem ito.
Ὀφθαλμὸς φιλίας πρόξενος.	Oculus amicitiæ conciliator.
Ὄφις εἰ μὴ φάγοι ὄφιν, δράκων οὐ γενήσεται.	Serpens nisi serpentem edat, non fiet draco.

Ὄφεως ὄμμα.	Serpentis visus.
Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ.	Phallus Deo.
Ὀχλεῖς μάτην μὲ κῦμ' ὅπως.	Ut unda me frustrà impetis.
Π.	Π.
ΠΑ'ΛΑΙ πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.	FUERE quondam strenui Milesii.
Πάντα λεῖν ἐλαύνεται.	Omnia ad cursum impelluntur.
Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν.	Cui animus detritus.
Πάντα κάλων σείειν.	Omnem rudentem movere.
Πάναβρος Σαρδανάπαλος.	Deliciis mollitieque corruptus Sardanapalus.
Παρὰ τὰ δεινὰ φρονιμώτερος.	Post mala cautior.
Πάντα λίθον κινεῖν.	Omnem lapidem movere.
Πᾶν μοι τὸ χρέος κρόμμυα, καὶ τὸ τίμημα σκόροδα.	Omne mihi debitum cepe, et mulcta allia.
Πάντα ὀκτώ.	Omnia octo.
Πάσῃσι κορυδαλῇσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.	Omnia galeritæ cristam inesse oportet.
Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή.	Ad talum obesa omnis salax est fœmina.
Πάντ' ἐντραγὼν τὸν βοῦν, εἰν τὴν οὐρὰν ἀπέκαμεν.	Toto bove pulchrè devorato in caudâ lassatus sum.
Παρὰ χελώνης ὄστρακον.	Apud testudinem testa.
Πάντα εἴσω πίπτει.	Omnia intus cadunt.
Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν.	Apud surdum crepitum edere.
Πατροκλέους φειδωλότερος.	Patroclo parcior.
Πάτταλος παττάλῳ προσκρούεται.	Clavus clavo pellitur.
Παύσωνος πτωχότερος.	Pausone mendicior.
Πάντα χρήματα.	Omnia commixta.
Παμφίλου νοσφισμός.	Pamphyli aversio, seu fraudatio.
Πανθ' ὑπὸ μιᾶς Μύκωνος.	Omnia sub unam Myconem.
Παναθηναίων κατόπιν.	Post Panathenæa.
Πάππος ἀκάνθης.	Spinæ flocci.
Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττει.	Apud flumen puteum fodit.
Πάλιν ἡ ὗς παρορίνει.	Rursum sus incitat.
Παρθένοις ἓξ ἐφάμιλλος.	Sex virginum æmulus.
Πατρόκλειος πρόφασις.	Patroclea occasio.
Πάθος κόρης ἱππομανοῦς.	Hippomanis filiæ infortunium.
Παρθένος τὰ πατρῷα.	Virgo paterna bona.
Πανίδου ψῆφος.	Panidæ suffragium.
Πάρες τὸν μάντιν ἐστεμμένον.	Omitte vatem coronatum.
Πανταкίωνος συκοφαντικώτερος.	Pantacione calumniosior.
Πάντα νικήσω πέτρον.	Omnem lapidem movebo.
Πεισάνδρου δειλότερος.	Pisandra timidior.
Πελαργικοὶ νόμοι, καὶ ἀντιπελάργωσις.	Ciconiæ leges, et Ciconiæ gratitudo.

Πελληναῖος χιτών.	Pellenæa tunica.
Πεινῶντος ἀνδρὸς, ἰσχνὰ τἀντικνήμια.	Viri esurientis tibiæ semper macræ.
Πέρδικος ἱερόν.	Perdicis sacellum.
Περιαγειρόμενος φύλλοις βάλλεται καὶ ἄνθεσιν.	Circumductus foliis incessitur et floribus.
Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενία.	Pirithoi et Thesei hospitalitas.
Πέτρας ἕψεις.	Lapides elixas.
Πέτρας σπείρεις.	Lapides seris.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιϛ΄. — CENTURIA XVI.

ΠΕΡΙΕΣΤΙΑΡΧΟΣ ἐγένου.	Periestiarchus factus es.
Πέδη τοῦ λέγειν ἡ ἀγωνία.	Pedica in dicendo anxietas.
Περίψημα ἡμῶν ἐγένου.	Peripsema nobis fias.
Περὶ ὄνου σκιᾶς.	De asini umbrâ.
Πέμπε εἰς ἔσχατον τὴν ἐπιστήμην.	In ultimum mitte scientiam.
Πεύκης τρόπον.	Piceæ more.
Πενίη σοφίην ἔλαχεν.	Paupertas sapientiam sortita est.
Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται.	Esurienti vulpi somnus obrepit.
Πήλινος ἀνδριὰς ἕστηκας.	Figulina statua stetisti.
Πηγάσου ταχύτερος.	Pegaso velocior.
Πηνικίζειν με δοκεῖς.	Penicisare me videris.
Πιττακὸς οὐδὲν ἄγαν ὃς ἦν ἐκ Μιτυλήνης.	Nè quid ait nimium Mitylene Pittacus ortus.
Πιττακὸς ὁ τοῦ Ὕρρα καιρὸν γνῶθι.	Tempus ait noscas ex Hyrrâ Pittacus ortus.
Πικρὸν με ἀπαιτεῖς ἐνοίκιον.	Acerbè à me conductæ domûs pretium exposcis.
Πίσσα ναυπηγῶν, κακ᾽ ἐλέγχεα πάντα καλύπτει.	Nautica pix aptè mala cuncta opprobria celat.
Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.	Simia in purpurâ.
Πίθηκος ὁ πίθηκος, κἂν χρύσεα σύμβολα ἔχῃ.	Simia simia est, licet aurea insignia habeat.
Πλίνθον πλύνεις.	Laterem lavas.
Πλείους προσκυνοῦσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἢ δύνοντα.	Plures surgentem quàm occidentem solem adorant.
Πλατάγη δοκιμάζει.	Crepitus probabit.
Πλατάγη Ἀρχύτου.	Archytæ crepitaculum.
Πλόκιον Γοργόνης.	Capillamentum Gorgones.
Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις.	Multa scias opus est, quibus possis fallere numen.
Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον.	Ex multis paleis parum fructûs reportavi.
Πουλύποδος κεφαλὴ ἔνι μὲν κακή· ἐν δὲ καὶ ἐσθλή.	Polypodis caput hisce nocet: sed commodat illis.
Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.	Multis ictibus domatur quercus.

Πολλαὶ κυνὸς ἄῤῥενος εὐναί.	Canis masculi multa cubilia.
Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.	Multa cadunt inter calicem supremaque labra.
Πόνος γὰρ, ὥς λέγουσιν, εὐκλείης πατήρ.	Nempe, ut loquuntur, gloriæ est labor parens.
Πόλεμος τὴν ἀρετὴν οὐ λαφυραγωγεῖ.	Bellum virtutem non deprædatur.
Πόνον σπείρεις.	Laborem seris.
Ποταμῷ ὀχετὸν ἐπάγει.	Magno flumini aquæ ductum infert.
Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίην ἀπώλεσαν.	Multi duces deperdidêre Cariam.
Πόλεμιος Κόνωνι μελήσει.	Bellum Cononi curæ erit.
Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου.	Multa belli sunt inania.
Πολλοὶ βουκένται, παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες.	Multi qui tauros stimulent, sed rarus arator.
Πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφρονέστερος, ἢ ὁ τὸ κάσκινον ὑποτιθείς.	Utrum insipientior is qui hircum mulget, aut cribrum supponit.
Ποῖον σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.	Quale verbum dentium septis elabitur.
Πολυγνώτου λαγώς.	Polygnoti lepus.
Πολλῶν ὁ λίμος γίνεται διδάσκαλος.	Res plurimas magister edocet fames.
Ποιήσω τὴν οἰκίαν σου Δούρειον ἵππον.	Faciam domum tuam Durium equum.
Ποῦ γῆς ἢ θαλάττης ὑπῆρχες.	Ubi terrarum aut maris fuisti?
Πόντος ἀγαθῶν.	Mare bonorum.
Πολλοί σε μισήσουσι, ἂν σαυτὸν φιλῇς.	Multi te odio habebunt, si teipsum ames.
Πολλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.	Scit multa vulpes, magnum echinus unicum.
Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ Βάκχοι.	Multos thyrsigeros, paucos est cernere Bacchos.
Πόλεμος τὶς ἀσίδηρος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται.	Bellum quoddam ferri expers per Græciam motum est.
Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις.	Laboriosè instar turturis canis.
Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει.	Fluvius mare irritat.
Πολλὰ μὲ διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον· Ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ θ' ἓν μάθω.	Me copiosè multa ob invidiam doces; Ut multa post audita nil discam tamen.
Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ.	Procul a Jove et fulmine.
Πολλῶν πανηγύριων Διὸς βαλάνους ἔφαγεν.	Multis in ludis Jovis glandes edit.
Ποικιλώτερος ὕδρας.	Versipellior hydrâ.
Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους.	Multarum ego belluarum strepitus audivi.
Πολλάκις καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατὰ καίριον εἶπεν.	Sæpè etiam est stultus valde opportuna locutus.
Πολύποδος ὁμοιότης.	Polypi similitudo.

Ποηφάγου δειλότερος.	Poëphago timidior.
Πόα λίθον ἐκβάλλει.	Herbæ lapidem injicit.
Πρεσβύτερος Κόδρου.	Senior Codro.
Πράμνιον οἶνον ἔπιες.	Pramnium vinum bibisti.
Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα, καὶ πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς· καὶ πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις.	Antequam pinsas farinas, et antequam pisces ceperis, tu salsuginem misces; et antequam hostia mactata sit pellem detrahis.
Προδίκου τοῦ Κίου σοφώτερος.	Prodico Cio sapientior.
Προσφερὴς εἶ.	Præcox es.
Πρὸ ποταμῶν ἀναστέλλεται.	Ante flumina se succingit.
Πρύμναν ἐκροῦοντο.	Puppim impellebant.
Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται.	Podex lotionem vincit.
Πρόβατον μὲν ἀεὶ τὴν αὐτὴν φθέγγεται φωνήν· ἄνθρωπος δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας.	Ovis semper eandem vocem edit; homo verò multas ac varias.
Προβατίου βίον λέγεις.	Oviculæ vitam ducis.
Προσήκει τοῖς τέκνοις ἐντὸς θυρῶν λοιδορεῖσθαι.	Convenit ejusdem patris liberis intra fores convitiari.
Προμέρου κύνες.	Promeri canes.
Πρόκριδος ἄκοντα.	Procridis jacula.
Πρὸ τούτου σὲ ᾤμην κέρατα ἔχειν.	Antehac existimabam te cornua habere.
Πρὸς κώρυκον γυμνάζεται.	Ad follem exercetur.
Πράγματα ἐξ ἀπραξίας.	Ex otio negotia.
Πρὸ τῆς νίκης ᾄδεις ἐγκώμιον.	Ante victoriam canis encomium.
Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα.	Priùs testudo leporem præcurret.
Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ποιμὴν ἀπῇ.	Ovium nulla utilitas, si pastor absit.
Πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς.	Antequam pisces ceperis, muriam misces.
Πρὸς κενὸν ψάλλεις.	Ad inanem canis.
Πρίν κεν δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον· ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δ' ἐκ χερσαίου.	Priùs duo echini, marinus ac terrestris, in amicitiam coëant.
Προβάλλοντες κυσὶν ἄρνας.	Oves canibus objicientes.
Πρίν κε λύκος οἶν ποιμαίνῃ.	Ante lupus ovem pascat.
Πρᾳότερος περιστερᾶς.	Mitior columbâ.
Πρὸς Κᾶρα καρίζεις.	Cum Care carizas.
Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίει.	Ad sepulchrum novercæ plorat.
Πρὸς κέντρα λακτίζεις.	Contra stimulum calcitras.
Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.	Adversus leonem damæ pugnam ineunt.
Πτερυγίζεις.	Jactas alas.
Πτολεμαῒς δίκη.	Ptolemaica lis.
Πτωχότερος Κιγκάλου.	Mendicior Cincalo.

Πτερὸν ἀετοῦ πτεροῖς ἄλλων μιγνύεις.	Aquilæ pennam cum aliarum avium pennis misces.
Πτίσσε, πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον· οὐ γὰρ πτίσσεις Ἀνάξαρχον.	Pinse, pinse Anaxarchi folliculum, neque enim ipsum Anaxarchum.
Πτωχοῦ φίλοι οὐδ᾽ οἱ γενήτορες.	Mendico nec parentes amici sunt.
Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται.	Mendici pera non impletur.
Πύθια καὶ Δήλια.	Pythia et Delia.
Πυραύστου μόρος.	Pyraustæ fatum.
Ποθίων ὕστερον ἥκεις.	Post Pythia venisti.
Πυθαγορικοὺς κυάμους μὴ ἔσθιε.	Pythagoricas fabas nè edito.
Πῦρ ἐπὶ δαλῷ ἐλθόν.	Ignis ad titionem veniens.
Πυλωρὸς κακός.	Malus janitor.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιζ΄. — CENTURIA XVII.

ΠΥΓΜΑΙ͂Α ἀκροθίνια κολόσσῳ ἐφαρμόζεις.	PYGMÆORUM acrothinia colosso adaptare.
Πύθου Χελιδόνος.	Percunctare Chelidonem.
Πῦρ ἐπὶ πῦρ, κακὸν ἐπὶ κακῷ.	Ignis igni, malum malo additum.
Πῦρ εἰς ἀκάνθας.	Ignis in spinas.
Πυράνδρου μηχάνημα.	Pyrandri commentum.
Πυῤῥίχην ἐνόπλιον ἐκπονεῖς.	Pyrrichen armatam elaboras.

Ρ. — P.

ῬΑΔΑΜΑΝΘΥΟΣ ὅρκος.	RHADAMANTHI juramentum.
Ῥᾷον ἢ τ᾽ Οὔνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί.	Faciliùs quàm Onium Bœoti superârunt.
Ῥανὶς ἐνδελεχοῦσα κοιλαίνει πέτραν.	Stilla continua cavat lapidem.
Ῥαμνουσία Νέμεσις.	Rhamnusia Nemesis.
Ῥαμνούσιος εἶ.	Rhamnusius es.
Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.	Factum autem stultus cognovit.
Ῥαχίας λαλίστερος.	Caute loquacior.
Ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων.	Verba pro farinis.
Ῥηγίνου δειλότερος.	Rheginense timidior.
Ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐ παραμένει.	Oratoriam timiditatem publicum tempus non sustinet.
Ῥοδίων χρησμός.	Rhodiorum oraculum.
Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις.	Rosas anemonæ comparas.
Ῥόδα μ᾽ εἴρηκας.	Rosas mihi loquutus es.
Ῥοιαὶ νυμφικαί.	Mala Punica Nympharum.
Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.	Quam præterîsti nè ampliùs quæras rosam.
Ῥόδιοι τὴν θυσίαν.	Rhodii sacrificium.
Ῥωπικὸν ὤνιον.	Merx vilis venalis.

Σ.	Σ.
ΣΑΛΑΜΙΝΙ'Α ναῦς.	SALAMINIA navis.
Σαμίων δῆμος ὡς πολυγράμματος.	Samiorum populus quàm literatus est!
Σαρδαναπάλου βίος.	Sardanapali vita.
Σάρων ναυτικώτερος.	Sarone magìs nauticus.
Σαρδώνιος γέλως.	Sardonius risus.
Σαυτὸν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.	Laudas teipsum, quondam ut Astydamas solet.
Σελίνου στέφανος πένθιμος.	Selini corona lugubris.
Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα.	Nuncia amicorum Siren, apis hospitis index.
Σεισάχθειά σοι μηδέποτε μένοιτο.	Nunquam tibi oneris excussio contingat.
Σῖτον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν.	Cibum in matulam nè immittas.
Σεσέλλισαι κατ' Αἰσχίνην.	Sellisasti ut Æschines.
Σὲ δ' οἰωνίσαι τ' ἄν τις ἰδών.	Te conspecto omen quis capiat.
Σηπτὸν γερόντιον.	Putridus seniculus.
Σήψει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὔτε σιδήρου φείδεται· ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.	Consumit lapidem longævum tempus idemque.
Σικελὸς ὀμφακίζεται.	Siculus immaturas uvas vindemiat.
Σικελὸς στρατιώτης μισθὸν διωθεῖται.	Siculus miles mercedem repudiat.
Σίτῳ ἄμμον ἐπέχρωσας.	Frumentum arenæ obduxisti.
Σίδηρον πλεῖν διδάσκεις.	Ferrum natare doces.
Σικελικὴ τράπεζα.	Sicula mensa.
Σίλφιον Βάττου.	Silphium Batti.
Σινωπίζεις.	Sinopizas.
Σκιὰ ἀντὶ τοῦ σώματος.	Umbra pro corpore.
Σκεδάσου κατάρα.	Scedasi imprecatio.
Σκυθῶν ἐρημία.	Scytharum solitudo.
Σκορπίον ὀκτάπουν ἀντεγείρεις.	Scorpium octipedem contra te excitas.
Σκάνδιξ.	Olus sylvestre.
Σκαριφίζεις, ἄνθρωπε.	Rem adumbras, O homo.
Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμει· τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.	Spartam nactus es, illam orna: Mycenas autem nos privatim.
Σπιθάμη τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.	Palmus vitæ.
Σπερμολόγος ὢν λανθάνεις.	Spermologum te esse latet.
Σπόγγῳ πάτταλον κρούει.	Spongia clavum percutere.
Σμικρῷ ποδὶ μεγάλα περιτίθης ὑποδήματα.	Parvo pedi magnos calceos circumponis.
Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.	Cati tyranni, si catos jungant sibi.
Στέαρ γαλῇ.	Sebum feli.

Σταλαγμῆς οἴνου, μυρίοις χοεῦσιν ὕδατος οὐ μίγνυται.	Gutta vini, mille congiis aquæ non miscetur.
Στύππινον γερόντιον.	Stupeus seniculus.
Στρατηγοῦ παρόντος ἀρχὴ παυσάσθω.	Duce belli præsente omne (aliud) imperium cesset. [tibi.
Συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.	Etiam bibendæ sunt simul fæces
Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰτεῖς.	Tu terragenitum argentum poscis.
Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα.	Cum cane etiam lorum.
Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα.	Suade non quæ suavissima, sed quæ optima sunt.
Σῦκον αἰτεῖς.	Ficum poscis.
Συρακουσίων τράπεζα.	Syracusanorum mensa.
Σύροι πρὸς Φοίνικας.	Syri cum Phœnicibus.
Σύλλου φιλία καὶ Μετέλλου τοῦ Πίου.	Syllæ et Metello Pio concordia.
Συρβηνέων μύστης.	Syrbeneorum mysta.
Συρβηνέων χορός.	Syrbeneorum chorus.
Σὺ ἐν σεαυτῷ φάρμακα ἔχεις.	Tu in te ipso pharmaca habes.
Συβαρῖται διὰ πλατείας.	Sybaritæ per plateas.
Συστομώτερος σκάφης.	Taciturnior scaphâ.
Σύντομος ἡ πονηρία, βραδεῖα ἡ ἀρετή.	Compendiosa improbitas, tarda virtus. [nius.
Συνῆλθον Ἀτταγᾶς καὶ Νουμήνιος.	Convenerunt Attagas et Nume-
Σὺ τὴν εὐγένειαν ἐν τοῖς ἀστραγάλοις ἔχεις.	Nobilitatem generis in talis geris.
Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει.	Cum Minervâ etiam manus move.
Συγκρητισμὸν ἔχεις.	Syncratismum habes.
Συκίνη ἐπικουρία.	Ficulneum auxilium.
Συγγνώμη πρωτοπείρῳ.	Primùm experienti venia danda.
Σφάκελός σοι.	Sphacelus tibi.
Σφραγίζειν μὲν λόγους σιγῇ· τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ.	Consigna sermones quidem silentio; silentium verò tempore.
Σφενδόνη Γύγου.	Gygis annulus.
Σχῆμα καὶ τριώβολον.	Gestus seu figura.
Σχῖνον διαγρώγειν.	Lentiscum arrodere.

T.

ΤΑ' δ' ἐκ τρίποδος.	Hæc ex tripode.
Τὰ Νικησίου δρᾷ.	Facit ea quæ Nicesias.
Ταῦρος ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα ἔπιεν.	Taurus ultra Taygetum prospiciens, ex Eurotâ bibit.
Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.	Hæc Medus non custodiet.
Τὰν χεῖρα ποτιφέροντα, τὰν τύχαν καλεῖν.	Ad opus manum admovendo fortunam invoca.
Τὰς μὲν κόρας, ἄνδρας εὑρεῖν δεῖ, τὰς δὲ γυναῖκας σώζειν τοὺς ἔχοντας.	Inveniendæ viris virgines sunt, uxores jam habentibus conservandæ.

Ταινάριον κακόν.	Tænarium malum.
Τὰ Κινύρου τάλαντα.	Cinyræ trutinæ.
Τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ.	Ad cribrum dicta.
Ταμίας ἀγαθός.	Quæstor probus.
Τὰ ἐκ πρώρας, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπόλλυται.	Quæque in prorâ, quæque in puppi, omnia periêrunt.
Τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς οὐ μέμνημαι· τὰ δὲ μέσα οὐ συνίημι· τὰ δὲ ἐπὶ πᾶσιν οὐ δοκιμάζω.	Priorum non memini, media non intelligo, universa non probo.
Τὰ Μέροπος δρᾷς.	Meropis mores agis.
Τὰ ἀπὸ Ναννάκου ταῦτα.	Hæc a temporibus Nannacy sunt.
Ταντάλου κῆπον τρυγᾷς.	Tantali hortum vindemias.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιή.

CENTURIA XVIII.

ΤΑ` δ' οὐ παρὰ τοῖσι κενταύροισι.	Haec non fiunt apud centauros.
Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν.	Ex plaustris dicta.
Ταὐτόν ἐςὶ χιλίων προβάτων κρατήσαντα, πεντήκοντα λύκοις μάχεσθαι.	Perinde est, ac si quis, postquam mille oves sibi subjecit, contra quinquaginta lupos pugnet.
Τὰ ἐν χερσὶ κρατούμενα, μείζονα ἐστὶ τῶν προσδοκωμένων.	Quæ manibus tenentur, meliora sunt iis quæ exspectantur.
Τὰ ἐν ποσὶ οὐκ οἶδεν.	Quæ ante pedes sunt non novit.
Τὰ Μαγνητῶν κακά.	Magnetum mala.
Ταντάλειοι τιμωρίαι.	Tantali pœnæ.
Τὰ σύκα σύκα λέγω, καὶ τὴν κάρδοπον κάρδοπον.	Ficos ficos dico, et panarium panarium.
Τὰ πρῶτ' ἀρίςους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει.	Ægina primùm liberos alit optimos.
Τὰ πέρυσι ἀεὶ βελτίω.	Res præcedentis anni semper meliores.
Τὰ τῶν φόρων κρέιττω.	Tributis potiora.
Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις.	Samiorum mala vereris.
Ταρτησία μύραινα.	Tartesia muræna.
Τὰ Ταντάλου τάλαντα.	Tantali talenta.
Τὰς δεσποίνας αἱ κύνες μιμούμεναι.	Dominas suas canes imitantur.
Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια.	Hæc tibi Pythia et Delia.
Τὰς ἐν ἅδου τριακάδας.	Inferorum trigesimos mensis dies.
Τὰ πέρα Γαδείρων οὐ περατά.	Quæ ultra Gades, non sunt penetrabilia.
Ταῦτα Κυμαίοις· ἐμοὶ δὲ ὄνος εἴη.	Ista Cumanis, mihi autem sit asinus.
Τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον.	Tria quæ ad mortem spectant.
Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.	Opes amicos comparant mortalibus.
Ταχυβάμονας ὅρκους.	Juramenta celeriter incedentia.

Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος ταχύτερος.	Tauropolâ Dianâ velocior.
Τελενίκου πενέστερος.	Telenico pauperior.
Τελμισσεῖς οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ.	Telmissenses habitant in Cariâ.
Τενέδιος ἄνθρωπος, ἢ Τενέδιος πέλεκυς	Tenedius homo, aut Tenedia securis.
Τέλος ὅρα τοῦ βίου.	Finem vitæ considera.
Τενέδιος συνήγορος.	Tenedius advocatus.
Τερεβίνθου ἀνοητότερος.	Terebintho insipientior.
Τερμέρια κακά.	Termeria mala.
Τερθρείᾳ σὺ ζῇς.	In nugis, *seu ut alii,* In argutiis vivis.
Τέττιγα τοῦ πτεροῦ ξυνείληφαο.	Cicadam alâ corripuistis.
Τέττιξ ἀκάνθιος.	Cicada Acanthia.
Τετράδι γέγονας.	Quartâ lunâ natus es.
Τεττάρων ὀβολῶν ἄξιος.	Quatuor obolis dignus.
Τέττιγας ἐσθίεις.	Cicadis vesceris.
Τέττιγος τρόπον.	Cicadæ more.
Τεττιγοφόρος εἶ.	Cicadas fers.
Τεττίγων ἀνάμεστοι.	Cicadis referti.
Τευτάζειν βούλει τὸν ἄνθρωπον.	Decipere vis hominem.
Τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν ἔπεσον.	Cineres evitans, in carbones incidi.
Τελμησία ἀλώπηξ καὶ κύων.	Telmesia vulpes et canis.
Τετρὰς καὶ νουμηνία.	Quarta et nova luna.
Τείχη Σεμιράμιδος, καὶ τείχη Ἱεριχοῦντια.	Semiramidis mœnia, et mœnia Jerichuntia.
Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.	Iracundiæ flos animi insania.
Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην.	Acesæi lunam.
Τὴν παροῦσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;	Præsentem mulge, sequeris cur aufugientem?
Τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλει.	Manum admovet.
Τῆς αὐτῆς κεραμείας.	Ejusdem figulinæ.
Τὴν ἐξούλης δίκην φεύγεις.	Interdictio unde vi conveneris.
Τὴν θύραν ἔχει τετριμμένην ὥσπερ αἱ ποίμναι.	Ostium attritum habet ut ovilia.
Τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγὼν, τῇ Σκύλλῃ περιέπεσον.	Effugiens Charybdim, incidi in Scyllam.
Τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν.	Umbram suam metuit.
Τὴν ἀμίδα σανδάλῳ ἐπιφράττεις.	Matulam sandalio obstruis.
Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν.	Scytharum responsum.
Τὴν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι.	Principium non poteris cum fine connectere.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν σήθει, ὃς οὐ βούλεται ζυμῶσαι.	Toto die cribrat, qui fermentare non vult.
Τὴν λεοντῆν ἐνδύου.	Leoninam pellem indue.
Τὴν ἅλμην κυκᾷς, πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν.	Salsuginem misces, antequam pisces ceperis.

Τῆς μητρὸς ὡς αἴξ καλεῖται.	A matre tanquam hœdus appellatur.
Τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε.	Turbinem tibi parem impelle.
Τὴν Ὀρφέως ἀπόζεις κιθάραν ἐν τῷ λέγειν.	Orphei citharam in sermone redoles.
Τιθωνοῦ γῆρας.	Tithoni senectus.
Τιτάνας καλεῖν.	Titanes advocare.
Τί μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρός τ' ἄλφιτα;	Quid mihi rhythmi ad farinas profuerint?
Τίς ἐν Κύδωνος;	Quis in Cydonis ædibus?
Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν;	Quid ad Mercurium?
Τίς πατέρ' αἰνήσει; εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;	Quis patrem laudet, nisi proles sortis iniquæ?
Τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;	Quid namque cæco cum speculo est commercii?
Τιμὴ Γεράνης.	Honos Geranes.
Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἀποκείρατο;	Quis pilos pro lanâ totondit?
Τιτανῶδες βλέπει.	Titanicè intuetur.
Τίκτει κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρέιη.	Parit securitas ferociam, quando malo viro adfuerit.
Τίς ἂν θύρας ἁμάρτοι;	Quis aberret a januâ?
Τίς τῇδε;	Quis ibi?
Τίς ἀνάγκη Σαπραγόρα; προῖς.	Quid opus Sapragora? dos.
Τιτανίδα παροικεῖς.	Titanidem accolis.
Τίθει παρὰ χρυσοῦν κεραμεοῦν ποτήριον.	Appone juxta aureum etiam figulinum poculum.
Τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τοῦ πύργου κρίνετε;	Quid Achivos judicatis ex mœnibus?
Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ;	Quare te non suspendisti, ut Thebis heros fias?
Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;	Quid cani commune cum balneo?
Τί μικρῶν πέρι, μεγάλα προοιμιάζῃ;	Quid in re parvâ longa exordia facis?
Τί μὴ διώκεις τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ πλανᾷ;	Sectare quid ni rectum, oberras sed viâ?
Τίς χρεία πυθομένου κρομμύου;	Quæ utilitas putridi cepis?
Τί δ' ἄλλο φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ;	Quid præter isthæc vox et umbra vir senex?
Τίς οὐ γενήσῃ τυγχάνων εἰς Ἀρβέλας;	Quis non futurus es, modò Arbelis agas?
Τιτυοῦ σὲ περιμένει καὶ Ἰξίονος κολαστήρια.	Tityi te et Ixionis supplicia manent.
Τὸ Ξενοκράτους τυρίον.	Xenocratis caseolus.
Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.	Meliaca navis.
Τὸ ἀγαθὸν μυθητάν.	Egregium fabulatorem.
Τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε.	Bovem volentem age.
Τοῦ πατρὸς ἐστὶ τὸ παιδίον.	Patris filiolus est.

Y 2

Τὸ μέλλον οὐδεὶς ἐκφύγων.
Nemo futurum effugerit.

Τοῖς σίτου ἀποροῦσι οἱ ὄροβοι.
Frumento indigentibus ervi.

Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψε μὲν Ἱστιαῖος, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρας.
Hoc calceamentum consuit quidem Histiæus, induit autem Aristagoras.

Τοῖς εὐτυχοῦσι τρίμην᾽ ἐστὶ παιδία.
Viris beatis sunt trimestres liberi.

Τὸν οἶκον θησαυρὸν διαβάλλεις.
Domesticum thesaurum calumnias.

Τὸ εὔωνον κρέας οἱ κύνες ἐσθίουσιν.
Carnem vili emptam canes edunt.

Τὸ πέρδικος σκέλος.
Perdicis crus.

Τότ᾽ ᾄδονται κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσιν.
Tunc olores cantabunt, quando graculi tacebunt.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιθ΄.

CENTURIA XIX.

ΤΟ σκαμβὸν ξύλον, οὐδὲ πότ᾽ ὀρθόν.
CURVUM lignum nunquam rectum.

Τοιοῦτο Θεμιστοκλῆς οὔποτ᾽ ἐνόησε.
Tale quid Themistocles nunquam excogitavit.

Τὸ καλὸν φίλον εἶναι.
Quod pulchrum est gratum esse.

Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα ἡ συνήθεια ἐκκαίει.
Ignem ventus, amorem autem consuetudo incendit.

Τὸ Πάρνου σκαφίδιον.
Parni scaphula.

Τοῦ Μορύχου Διονύσου.
Molachi Bacchi.

Τοῖς σαυτοῦ πτέροις ἥλως.
Tuismet pennis captus es.

Τοῖς κακοῖς τρὶς τὰ κακά.
Malis ter mala.

Τοσοῦτον σχεδὸν, ὅσον ἐκ Διονυσίων.
Tantùm ferè quantùm ex Bacchanalibus.

Τόλμα πρήξιος ἀρχὴ· τύχη δὲ τέλος κηρίης.
Rebus principium est audacia, perficit has sors.

Τὸν οἴκοθεν βρεχόμενον, οὐδὲ Θεὸς οἰκτείρει.
Qui domi compluitur, ejus nec Deus miseretur.

Τοὺς κενοὺς ἀσκοὺς τὸ πνεῦμα διΐστησι· τοὺς δὲ ἀνοήτους τὸ οἴημα.
Inanes utres ventus distendit, insipientes autem opinio.

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκας.
Colophonem imposuisti.

Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὸ πῦρ ἔπεσον.
Fumum fugiens, in ignem incidi.

Τὸ παρὰ δρυῒ σκότος.
Per tenebras quæ apud quercum.

Τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.
Extra bellum saltârunt.

Τὸ κυνὸς κακὸν ὗς ἀπέτισεν.
Canis delictum sus luit.

Τὸν πόκον περικείρεσθαι βούλομαι τῶν προβάτων· ἀλλ᾽ οὐ ζυρᾶσθαι δυσμενῶς ἄχρις ἐπιδερμίδος.
Vellus ovium tondere volo: sed non crudeliter illas radi usque ad cutem.

Τὸν ἐπὶ τῇ φακῇ μῦθον.
De lente fabulam.

Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος.
Crœsi filio taciturnior.

Τὸν τρέχοντα ἐρέθιζε.
Currentem incita.

Τὸ ἀρνίον σȣ̃ λελάληκεν.	Agnus tuus locutus est.
Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον.	Regia bacula.
Τὸ Δίωνος γρῦ.	Dionis gry.
Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τȣ̃ νήφοντος, ἐν τῇ γλώσσῃ τȣ̃ μεθύοντος.	Quod est in corde sobrii, est in linguâ ebrii.
Τὸ Φιλοξένȣ ȣ̓̃.	Philoxeni non.
Τὸ Πάσητος ἡμιώϐολον.	Pasetis semiobolus.
Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἄμπελον, ἢ τόδε τὶ γενέσθαι.	Priùs pelagus vitem ferret quàm hoc fiat.
Τὸ Ἱππάρχȣ τειχίον.	Hipparchi murus.
Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις.	Hylam inclames.
Τὸ μὲν νόημα τȣ̃ Θεȣ̃, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.	Consilium quidem Dei fuit, factum autem meum.
Τȣ̃ Δίος τὸν σάνδαλον.	Jovis sandalium.
Τὸ κανȣ̃ν τȣ̃ Θεȣ̃ φέρει.	Canistrum deæ fert.
Τὸ Δωδοναῖον χαλκεῖον.	Æs Dodonæum.
Τȣ̃ Βαΰνος χορȣ̃.	Ex Baynis choro.
Τὸν ἐν κάλυξι καθήμενον εἴρειν χρὴ στεφάνȣς.	Inter calices sedentem coronam plectere oportet.
Τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα.	Epimenidia cutis.
Τὸ μὲν ἐμὸν ἀπ' ἐμȣ̃ γένος ἄρχεται· τὸ δὲ σὸν ἐν σοι παύεται.	A me quidem familia mea incipit, tua autem in te desinit.
Τὸ Φρυνίχȣ πάλαισμα.	Phrynichi commentum.
Τȣ̃ Μίδα πλȣ̃τον, καὶ Κροίσȣ, καὶ Κυνήρȣ.	Midæ opes, et Crœsi, et Cyneræ.
Τορώνη.	Torone.
Τȣ̃ σελίνȣ δεῖται.	Apio indiget.
Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.	Scabentem mutuò scabere.
Τὸ γῆρας, ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν· πάντ' ἔστ' ἰδεῖν γὰρ εἰς τȣ̃το καταπεφευγότα.	Senecta ut ara incommodorum est omnium, huc cuncta ferri, his occupatum cernere est.
Τὸ ἐμὸν ἐμοὶ λέγεις ὄναρ.	Meum refers mihi somnium.
Τοῖς μὲν δȣ́λοις ἡ ἀνάγκη νόμος, τοῖς δὲ ἐλευθέροις ὁ νόμος ἀνάγκη.	Servis quidem necessitas lex est, liberis autem lex est necessitas.
Τȣ̃ σιγᾷν τὴν ἀλήθειαν, χρυσὸν ἐστὶ θάπτειν.	Veritatem reticere, aurum est sepelire.
Τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει, ἀλλὰ μακάριζε.	Mortuo nè maledicas, sed beatum prædica.
Τραγικὸς Θεοκρίνης.	Tragicus Theocrines.
Τρέχει τὴν ἐσχάτην.	Extremum curriculum obit.
Τρικέφαλος Ἑρμῆς.	Triceps Mercurius.
Τροχίλος θεραπεύει κροκόδειλον.	Trochilus crocodilo medetur.
Τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύϐοι.	Ter sex, aut tres tesseræ.
Τριτογενείας ἔφυ παῖς.	Tritogenia puer est.
Τρίτȣ κρατῆρος ἐγεύσω.	Ex tertio cratere gustâsti.
Τρὶς τȣ̃ βίȣ λέλȣται, ὥσπερ οἱ Δαρδανεῖς.	Ter lotus est in vitâ, ast instar Dardanorum.
Τραγικὸν πάθος.	Tragicum malum.

Τρίτῃ κεφαλῇ καὶ τρίτῳ ἐγκεφάλῳ.	Tertio capiti et tertio cerebro.
Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια.	Trophonii sub terrâ lusus.
Τρόπον ἀσκοῦ διψηνῶν.	Utris in morem sitiens.
Τρυγόνος λαλίστερος.	Turture loquacior.
Τραγικὸς πίθηκος.	Simius tragicus.
Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα.	Trochus res mortalium.
Τρικέφαλε Γηρυόνη.	Triceps Geryones.
Τυφλότερος ἀσπάλακος.	Talpâ cæcior.
Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.	Typhone multiplicius.
Τυφλὸν ὄνειρον.	Cæcum somnium.
Τυφογέρων.	Typhogeron.
Τυφλοῦται περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν.	Qui amat, circa rem amatam cæcus redditur.
Τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ.	Cæcutiunt aures tibi, mens, lumina.
Τὸ πολλὰ τολμᾷν, πολλὰ ἁμαρτάνειν ποιεῖ.	Audere multa, ut multa peccentur facit.
Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονες εἰσὶν οἱ συκοφάνται.	Vernalibus foliis plures sunt sycophantæ.
Τῶν ἀνεφίκτων μὴ ἐπιχείρει.	Quæ consequi non possis, nè aggrediaris.
Τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστιν.	Pulchrorum etiam autumnus pulcher est.
Τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ Θεὸς συλλαμβάνει.	Nam laborantem etiam Deus juvat simul.
Τῷ θρίῳ τὴν ἔγχελυν.	Ficulno folio anguillam.
Τῶν δ' ὄνων οὔ μοι μέλει.	De asinis mihi non est curæ.
Τῶν πλειόνων ἡ ψῆφος νικᾷ.	Plurium calculus vincit.

Υ. — Υ.

ὝΒΡΙΣ ὕβριν ἔτικτε, καὶ ψόγος ψόγον.	INJURIA ex injuriâ, ex probro probrum.
Ὑγρὰ νύξ.	Humida nox.
Ὑγιέστερος Κρότωνος.	Sanior Crotone.
Ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος, ἢ φειδὼ βίου.	Ferociam gignunt opes, vel vitâ frugi.
Ὕβρις καὶ οἶνος ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλοις τὰ ἤθη τῶν φίλων.	Injuria et vinum amicis amicorum mores detegere solent.
Ὕβρις μικρῶν κρατοῦντα, φύσασθαι μέγα.	Spirare magnum turpe, si parvum premas.
Ὕδρας κεφαλὰς τέμνεις.	Hydræ capita secas.
Ὑδροφορίαν ἄγεις.	Hydrophoriam agis.
Ὕδωρ δὲ πίνων, χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.	Aquam bibendo, nil boni produxeris.
Ὕδωρ παραῤῥέει.	Aqua influit.
Υἱὸν τρέφει τὶς κἂν πένης τὶς ὢν τύχῃ.	Natum, tametsi pauper, educat suum.

Θυγατέρα δ' ἐκτίθησι, κἂν ᾖ πλούσιος.	Natam, tametsi dives, exponit suam.
Ὑμεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.	Vos neque tertii, neque quarti.
Ὑμεῖς δαίμονα αἱρήσεσθε, οὐχ ὑμᾶς δαίμων λήξεται.	Vos dæmonem eligite, dæmon vos non deseret.
Ὑπὲρ τὸν κατάλογον.	Ultra catalogum.
Ὑπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν.	Ab æquitate vincier, pulchrum ac bonum.
Ὕπνοι καὶ κόποι μαθήμασι πολέμιοι.	Somni et molestiæ disciplinarum sunt hostes.
Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.	Supra Callicratis facultates.
Ὑπεψενισμένη, ἀκμαία πρὸς τόκον.	Ὑπεψενισμένη, hoc est, Ad partum robusta.
Ὑποβολιμαῖος εἶ.	Supposititius es.
Ὑπερβερεταῖος.	Ὑπερβερεταῖος.
Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος.	Subjugus homo.
Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος.	Sub omni lapide scorpius.
Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς.	Ultra fossas saltas.
Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος, δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.	Quinquaginta pedes saltu olim et quinque Phäyllus, Centum quinque minùs disco transmittere visus.
Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναῤῥίπτεις κύβους.	Super summâ rerum aleas jacis.
Ὑπέρου περιστροφή.	Pistilli conversio.
Ὑπέρου γυμνότερος.	Pistillo nudior.
Ὑπέρου πολλῷ φαλακρότερος.	Pistillo multo calvior.
Ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι.	Ob pudorem servitutem amplector.
Ὑπονέμια ὀνείρατα καὶ ἐπαίνων σκιαί.	Ventosa somnia et laudum umbræ.
Ὑπὲρ κάρα πτύει.	Supra caput spuit.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ κ'. — CENTURIA XX.

ὙΠΟΧΑΛΚΟΝ τὸ χρυσίον.	Aurum subæratum.
Ὑπηνέμια τίκτει.	Subjectanea parit.
Ὑπὲρ τὸν Ὑπέρβολον.	Supra Hyperbolum.
Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.	Super asini umbrâ.
Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον.	Sus sub fustem.
Ὗς διὰ ῥόδων.	Sus per rosas.
Ὗς ἐκώμασεν.	Sus lascivit.
Ὗς πότ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν.	Sus cum Minervâ certamen suscepit.
Ὗς ὀρίνει.	Sus turbat.
Ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.	Sus in cœni volutabro lota.
Ὑφάντου πταίσαντος ὑπητὴς ἐτύφθη.	Textore errante Hypetes vapulavit.

Φ.	Φ.
ΦΑΛΛΙΚΟΝ ποίημα.	Phallicum poëma.
Φαλάριδος ἀρχὴ ϗ Ἐχέτου.	Phalaridis imperium et Echeti.
Φασηλιωτῶν θῦμα.	Phaseliotarum sacrificium.
Φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει ϗ τὸν τρόπον.	Phaon es et formâ et moribus.
Φέρει ϗ ὄρνις γάλα.	Gerit et gallina lac.
Φέρει παραμυθίαν ὀδυνωμένῳ κοινωνία τῶν στεναγμῶν.	Solatium adfert dolore affecto, eodem dolore laborantium participatio.
Φεραύλας βληθεὶς, οὐδαμὴ μετεστράφη.	Tactus Pheraulus neutiquam cessit retro.
Φιλεῖν ἀκαίρως, ἴσον ἐστὶ τῷ μισεῖν.	Amare ineptè, nil ab odio discrepat.
Φιλοτιμοῦνται ὡς Μεμφῖται τοῖς τῆς Ἴσιδος πλοκάμοις, ϗ Θηβαῖοι τοῖς τοῦ Γηρυόνου ὀστοῖς, ϗ Τεγεάται τῇ τοῦ Καλυδωνίου δέρματι.	Gloriantur tanquam Memphitæ Isidis cincinnis, Thebani Geryonis ossibus, Tegeatæ apri Calydonii corio.
Φιλία παρδαλέως.	Pardalis amicitia.
Φιλῶν ἃ μὴ δεῖ, οὐ φιλήσεις ἃ δεῖ.	Amans quæ non oportet, non amabis quæ oportet.
Φιλίππου ἀλεκτρυών.	Philippi gallus gallinaceus.
Φιλέψιος ὅδε τὸν τρόπον.	Philepsius hic moribus est.
Φιλέει γὰρ Θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κωλύειν.	Amat enim Deus omnia eminentia deprimere.
Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν Θεός.	Deus laborantes ope adjuvat suâ.
Φοινίκων συνθῆκαι.	Phœnicum pacta.
Φόνου πτερὸν ἢ θανάτου πτερόν.	Cædis penna aut mortis penna sagitta dicitur.
Φοινικήϊα γράμματα.	Phœnices litteræ.
Φορμίωνος στιβάς.	Phormionis torus.
Φοινίκων αὖθις ἐπιθυμεῖ.	Palmulas iterum cupit.
Φοίβῳ πότ᾽ οὐκ ἐῶντος, ἔσπειρεν τέκνα.	Phœbo haud volente, liberos sevit sibi.
Φρουρᾶς ᾄδων.	Excubiarum causâ cantans.
Φράσω σοῦ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν.	Narrabo vespertilionibus vesaniam tuam.
Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ.	In Naupacto præsidiarius eris.
Φρὺξ μηδὲν ἧττων Σπινθάρου.	Phryx non minùs quàm Spintharus.
Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς, ἀμείνων ϗ διακονέστερος.	Cæsus est Phryx melior, atque ad serviendum promptior.
Φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ᾽ οὐ χρὴ μέγα.	Mortalem existentem non oportet altùm sapere.
Φρυνώνδας ἄλλος.	Alter Phrynondas.

Φρυνίχου πάλαισμα.	Phrynici astutia.
Φυλακὸν γυμνῷ ἐπιτάττεις.	Nudo custodiam injungis.
Φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπόταις.	Natura inest servo in suos malamens heros.
Φύσει γυνὴ δυσήνιον τὶ καὶ πικρόν.	Effræne quid naturâ et acre est fœmina.
Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.	Prava indoles mores parit nunquam probos.
Φώκου ἔρανος.	Phoci convivium.
Φωνὰ τοί τὶς, καὶ οὐδὲν ἄλλο.	Vox nempe es, et nihil aliud.

X. X.

ΧΑΛΕΠΑ τὰ καλά.	DIFFICILIA quæ pulchra.
Χαλεπὸν τὸ εὖ γνῶναι.	Difficile est sapere.
Χαλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χείρονος.	Difficile est deterioris subesse imperio.
Χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γνῶναι, ἀλλὰ μακάριον.	Difficile est seipsum nôsse, at verò beatum.
Χαίροις Ὑψιπύλη φίλη· τοὺς ἐμοὺς κορύμβους πλέκω· οὐ σοὶ λέγω περὶ τούτω· ἐμὸς ἥκοι τὶς ἐνταῦθα.	Salve, Hypsipyle chara: meos corymbos plecto: non de eo tibi loquor: meorum aliquis huc veniat.
Ἐγὼ σκόροδα σοὶ λέγω, σὺ δὲ κρόμμυα ἀποκρίνῃ.	Ego de alliis tibi loquor, tu autem de cepibus respondes.
Χαμαιλέοντος εὐμεταβολώτερος.	Chamælonte mutabilior.
Χάραξ τὴν ἱερὰν ἀγκύραν.	Vallus vitem.
Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἀγκύραν.	Solvam sacram anchoram.
Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν.	Periculosum est canem fœtus involucrum gustare.
Χαίρει ταῖς κατάραις τὸ κύμινον.	Cuminon execrationibus gaudet.
Χαραδριὸς ἕτερος.	Charadrius alter.
Χάρητος ὑπόσχεσις.	Charetis promissio.
Χαῖρ᾽, ὦ φίλον φῶς.	Vale, charum lumen.
Χαιρεφῶν αὐτόχρημα.	Reipsa Chærephon.
Χάρωνος θύρα.	Charontis janua.
Χάρης ᾄδων ὄρθιον.	Chares carmen orthium canens.
Ἔνθα στᾶσ᾽ ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε Ὄρθι᾽ Ἀχαιοῖσιν.	Constitit et magnâ dea voce affatur Achæos.
Χαρὰν πυραύστου χαίρεις.	Gaudes pyraustæ gaudium.
Χελώνη μυιῶν.	Testudo muscas.
Χειμὼν Ὀρνιθίας.	Hyems Ornithias.
Χειρώνειον ἕλκος.	Chironium ulcus.
Χείλεα μέν τ᾽ ἐδίην᾽, ὑπερῴην δ᾽ οὐκ ἐδίηνε.	Labra modò adspersit, non integra proluit ora.

Χειμάσει ποτὲ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἡ ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλη.	In nos etiam aliquando nubes illa a montibus hyemabit.
Χεῖρας ἔχει Φιλοποίμην καὶ σκέλη· γαστέρα δὲ οὐκ ἔχει.	Philopœmen manus quidem habet et tibias, ventrem autem non habet.
Χελώνην Πεγάσῳ συγκρίνεις.	Testudinem Pegaso comparas.
Χθόνια λουτρά.	Inferorum lavacra.
Χίλων δ' ἐν κοινῇ Λακεδαίμονι, Γνῶθι σεαυτόν.	Chilon ait magnâ ex Lacedæmone, Nosce teipsum.
Χλαμὺς Συλώσοντος.	Chlamys Sylosontis.
Χοὰς ἓξ χωρήσει.	Choas sex capiet.
Χορὸς ἀργούντων.	Chorus otiosorum.
Χοῖνιξ κνωδάλου.	Χοῖνιξ κνωδάλου.
Χορὸν δίδωμι.	Chorum do.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.	Terrigenis anima est congesta pecunia cunctis.
Χρῶ τῇ σεαυτοῦ λύρᾳ, μὴ τῇ τοῦ πέλας.	Tuâmet lyrâ utitor, non proximi.
Χρήματα δ' οὐ ἁρπακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.	Non res rapta bona est, sed Divûm munere parta.
Χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός.	Pecuniæ sunt vir: malus autem nunquam bonus.
Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.	Magistratus virum demonstrat.
Χρὴ μὴ τὸ κακὸν διὰ κακὸν ἀμύνασθαι.	Non convenit malum malo ulcisci.
Χρὴ σιγᾶν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν.	Tacere oportet, aut silentio potiora loqui.
Χροῒ δεῖλα.	Ex cute manifestum.
Χρόνου γὰρ ἂν σοὶ καιρὸν ἐξείργοι λόγος.	Momenta temporis tibi sermo auferat.
Χρυσὸς Κολοφώνιος.	Aurum Colophonium.
Χρυσοῦ λαλοῦντος, πᾶς ἀπρακτείτω λόγος.	Auro loquente, sermo inanis omnis est.
Πείθειν γὰρ οἶδε καὶ πέφυκε μὴ λέγειν.	Persuadet aurum quidlibet, silens tamen.
Χρυσοχοήσειν ᾤου σύ.	Aurum te fusurum putabas.
Χρεία διδάσκει, κἂν βραδὺς τίς, ἢ σοφός.	Quis tardus aut cordatus, usus edocet.
Χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις.	Inaurare te nos non animadvertis.
Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις.	Ollis lippire et cucurbitis.
Χύτραν ποικίλλειν· καί, Χύτραν κοσμεῖν.	Ollam variegare. *Sive:* Ollam ornare.
Χυτρεοῦς θεός· καὶ Χυτρεοῦς ἄνθρωπος.	Ollaris deus. *Seu:* Ollaris vir.
Χωρὶς τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.	Phrygum procul sunt et Mysorum termini.

Χώρα καὶ νόμος.	Regio et lex.
Χωρὶς τὸ, τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καίρια.	Pugnat, simul multa et probanda dicere.

Ψ. — Ψ.

ΨΑΦΩΝΟΣ ὄρνιθες.	PSAPHONIS avis.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ κά. — CENTURIA XXI.

ΨΟΓΟΣ ἀνιάτρων, ἔπαινος ἄντικρυς ἰατρῶν.	PROBRUM artis medicæ imperitorum, manifesta laus est medicorum.
Ψεκάδες ὄμβρον γενῶσαι.	Guttæ imbrem generantes aquæ stagnare faciunt.
Ψευδῶν πλέ' Ἀτράφαξις.	Referta mendaciis Atraphaxis.
Ψεκὰς ἢ δρόσος.	Aut gutta, aut ros.
Ψύχος φυγὼν, εἰς βόρβορον ἔπεσον.	Frigus fugiens, in cœnum incidi.
Ψευδόπυρα, οἷον τὰ σά.	Mendaces ignes, ut tua sunt.
Ψύρα τὸν Διόνυσον.	Psyra Bacchum.
Ψωριῶσα κάμηλος, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.	Scabiosa camelus, multorum asinorum onera in se recipit.

Ω. — Ω.

Ὦ ΓΑΜΟΙ, γάμοι.	O NUPTIÆ, nuptiæ.
Ὦ Ἡράκλεις, ἀπόλωλε ἀνδρὸς ἀρετά.	O Hercules, periît viri virtus.
Ὦ Λακιάδαι.	O Laciadæ.
Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν.	Mons parturivit, deinde murem enixus est.
Ὠμηστὰς Διόνυσος.	Crudivorus Bacchus.
Ὦ οἵα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.	O quale caput, et cerebrum non habet.
Ὧ ἱκανὸν οὐδὲν, τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδέν.	Cui nihil satìs, huic etiam nihil turpe.
Ὦ παῖ, σιώπα, πόλλ' ἔχει σιωπὴ καλά.	Tace, puer, multum boni in silentio.
Ὦ οὗτος, κἂν θύλαξ γένῃ, οὐ προσκελεύσομαί σου.	Heus tu, vel si saccus fias, non te accedam.
Ὠοῦ ἐξῆλθεν.	Ex ovo prodiît.
Ὡραιότερος Ὑακίνθου.	Hyacintho formosior.

Ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι.	Tanquam heros, in scuto hospitio excipere volo.
Ὦσὶν ἑϛῶσιν.	Arrectis auribus.
Ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐραϛαί.	Ut puerum amatores amant.
Ὡραιότερος Πορφυρίωνος.	Porphyrione formosior.
Ὥσπερ παλαιὰν εἰρησιώνην καίεται.	Tanquam veterem oleæ ramum comburit.
Ὡς τȣ̃ Φινέως τὸν βίον.	Tanquam Phinei vitam.
Ὥσπερ ἑωλοκρασίαν μȣ̃ καταχέις.	Tanquam hesternâ potione me perfundis.
Ὠτίων πιϛότεροι ὀφθαλμοί.	Auribus oculi fideliores sunt.

INDEX VOCABULORUM

QUÆ IN HAC CLAVI EXPLICANTUR.

B.

Z.

H.

Θ.

K.

Λ.

N.

Ξ.

O.

Ρ.

Σ.

ELOGIA SEU TESTIMONIA

DE

HOMERO

EX VARIIS AUCTORIBUS,

TAM ANTIQUIS QUAM NEOTERICIS

COLLECTA.

Achilles Tat. *Ad Arati Phænom.*

"ΗΡΜΟΤΤΕ δὲ μεγάλῳ ποιητῇ περὶ μεγάλων εἰπεῖν Ὁμήρῳ—περιέσπειρε δὲ τὶ καὶ περὶ τῶν ὅλων, καὶ περὶ τῶν ἄστρων τινὰ λέγων Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, &c. "Αρκτον θ', ἣν καὶ, &c. Ἠέλιον τ' ἀκάμαντα, &c. ἐκ γὰρ τούτων τὰς προφάσεις ἔλαβον οἱ ὕστερον περὶ τούτων πραγματευσάμενοι, &c.

Ælianus *Var. Hist. l.* xiii. *c.* 22.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατασκευάσας Ὁμήρῳ νεὼν, &c.

Æschines *Orat. in Timarch.*

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ὁμήρου, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάττομεν.

Æschylus *Athen. Plutarch. alii,*

Dicere solebat suas Tragœdias esse μικρά τινά τε μάχεα τῶν μεγάλων Ὁμήρου δείπνων.

A. Gellius *Noct. Attic. l.* vi. *c.* 2.

Homerus *sapientissimus, et antiquissimus poëtarum.*

Alciatus A. *Prætermiss. l.* ii.

Admonet et nos summus apud eos poëtarum Homerus.

Idem *Dispunct. l.* i.

Ut apud præcipuum poëtam scriptum est, Ἔνθ' ἐμὲ τυτθὸν ἐόντα, &c.

Alcidamas *apud Aristot. Rhet. l.* iii. *c.* 3. *appellavit*

Τὴν Ὀδύσσειαν καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον.

Alexandr. ab Al. *Gen. Dier. l.* iv. *c.* 15.

Apud Chios *ænea moneta fuit, cui nomen* Homerus.

Ambrosius *de Pœnitentiâ, l.* ii.

Aiunt dixisse primum suorum poëtam; Ἦ τάχα χήρα ἔσσομαι.

Ammianus Marc. *Hist. l.* xxi.

Itidem ex sempiternis Homeri *Carminibus intelligi datur, non deos cœlestes cum viris fortibus collocutos,* &c.

Anaxagoras *apud Diog. Laërt. l.* i.

Δοκεῖ δὲ πρῶτος τὴν Ὁμήρου ποίησιν ἀποφήνασθαι εἶναι περὶ ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης.

Antigonus Car. *Hist. Mirab. c.* 28.

Ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ ποιητὴς λέγεται παρὰ πάντων ἐπιμελὴς καὶ πολυπράγμων. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς, &c.

Antipater *Anthol. Epigr. l.* iv.

Εἰ Θεός ἐστιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω,
Εἰ δ' αὖ μὴ Θεός ἐστι, νομιζέσθω Θεὸς εἶναι.

Idem *Ibid. l.* i.

Εὗρε Φύσις, μόλις εὗρε, τεκοῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
Εἰς ἕνα μοῦνον Ὅμηρον ὅλην τρέψασα μενοινήν.

Apuleius *Miles, l.* ix.

Priscæ poëticæ divinus auctor apud Graios. Et alibi, *Multiscius, et omnium peritus.*

Arcesilaus *apud Diog. Laërt. l.* iv.

Ἀπεδέχετο, πάντων μᾶλλον Ὅμηρον, οὗ καὶ εἰς ὕπνον ἰὼν πάντως τὶ ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ καὶ ὄρθου, λέγων ἐπὶ τὸν ἐρώμενον ἐπιέναι, ὁπότ' ἂν βούλοιτο ἀναγνῶναι.

Aretinus L. *De Studiis et Literis.*

Quid Homero *deest, quò minùs in omni sapientiâ versatissimus existimari possit? ejus poësin quis neget totam complecti doctrinam viventium, quam contendunt in belli tempora, pacisque divisam,* &c.

Aristides *Orat. Tom.* iii.

Ἄριστος ἐπῶν ποιητὴς Ὅμηρος.

Aristophanes *Ranis.*

Ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε, πλὴν τοῦθ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε; *

Aristoteles *de Arte Poët.*

Θεσπέσιος Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους. Iterum, Μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. Iterum, Λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκε.

Artemidorus *Onirocritic. l.* i. *c.* 28.

Τὸ δὲ δοκεῖν τετυφλῶσθαι ἀμφοτέρως τοὺς ὀφθαλμοὺς — ποιηταῖς ἄριστον· δεῖ μὲν γὰρ αὐτοῖς πολλῆς ἡσυχίας μέλλουσι ποιεῖν τὰ ἔπη μάλιστα δ' ἂν οὕτως ἐν ἡσυχίας γένοιτο, εἰ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄμματα, ἄητε περιέλκοιντο μήτε ὑπὸ σχημάτων, μήτε ὑπὸ χρωμάτων — λόγος δέ τις ἔχει, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος τυφλὸς ἦν.

Aschamus *Epist. l.* i. *Ep. ad Thom. Cantuar. Archiep.*

Homerus, Pythagoras, *et* Plato, *tres viri omnis doctrinæ, et ingenii principes.* Et aliquantò pòst. Homerus, Sophocles, *et* Euripides, *elegantis omnis doctæque poëseos, hic fons, illi duo flumina.*

Id. *Pædagog. l.* i.

Perpendat vitam prudentissimi peregrinatoris apud prudentissimum omnium, qui unquam linguâ locuti sunt, auctorum, excepto duntaxat verbo dei, hoc est, Ulyssis *apud* Homerum.

Athanasius *Orat. c. Gentes.*

Γράμματα μετὰ γὰρ ἐφεῦρον Φοίνικες, ποίησιν δὲ ἡρωϊκὴν Ὅμηρος.

Athenæus *Dipnos. l.* i.

Ὅμηρος ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν τοῖς νέοις, καὶ πρώτην, ἔτι δὲ ἁρμόζουσαν, καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος ἐμφῦσαι πᾶσιν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς — εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη, &c. *Eadem extant apud* Suidam *ex* Dioscoride — Id. l. ii. Ὁ τῶν ποιητῶν βασιλεὺς Ὀδυσσέα, &c. *Et l.* vi. Ὁ σοφώτατος τῶν ποιητῶν.

Augustinus *De Civit. Dei. l.* iii. *c.* 2.

Hoc enim nec ipse Homerus *facilè credidit, qui Neptunum quidem contra Trojanos, Appollinem autem pro Trojanis pugnantem facit, cùm illo perjurio ambos fabula narret offensos.*

Id. *Confess. l.* i. *c.* 14.

Nam et Homerus *peritus texere tales fabellas, et dulcissimè vanus est.* Et quidem *dulcedine* carminis, et mellifluâ sermonis suavitate, et jucundissimâ denique rerum et verborum copiâ ac veritate *Homerus* cæteros

omnes antecellit: *Vanitas* autem (siquidem id omne vanum dicendum sit, quod non directè ad *Christum* et pietatem tendit) ei cum reliquis gentium scriptoribus communis est.

Ausonius *Periochis in Hom. Il. et Od.*

Vi divinum poëtam nihil, quod illustre fuerit, omisisse appareat, belli Troïci causam, &c.

Barthius *Adversar. l.* xlvii. (*ubi Jul. Scaligeri, Musæum et Virgilium Homero præferentis, sententiam refutat.*)

De Homero *illud dubitabile non est, universam poësin nihil unquam illi comparabile habuisse.* Et post pauca; (Homerus) *fons, doctor, magister, modimperator, unicusque omnis poëseos Apollo.*

Basilius M. Πρὸς τοὺς νέους, &c.

Πᾶσα ἡ ποίησις τῷ Ὁμήρῳ ἀρετῆς ἐςιν ἔπαινος, ϗ πάντα αὐτῷ πρὸς τῦτο φέρει, ὅ,τι μὴ πάρεργον. *Quod et* Anaxagoras, Metrodorum *ad* Homeri *lectionem adhortans, antea dixerat, inquit* Majorag. *Præfat. in* Hom. *Iliad.*

Baudius *Epist. Cent.* 1.

Assentior enim et ausculto mirum in modum Phœbo vatum, canenti ex tripode, Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος, *nôsti reliqua.*

Beverovicius *Medicinæ Encom.*

Homerum *quoque, quem omnis sapientiæ fontem prædicant, medicinæ studiosum fuisse, auctor est* Plutarchus.

Beza *Annotat. in Ep. ad Rom. c.* i. *ver. 5.*

Quid prohibet, quin loquentem illum ipsum Homericum Agamemnonem *audiamus, et elegantissimis versiculis istis de* Trojanorum *perjurio conquerentem:* Εἴπερ γάρ τε ϗ αὐτικ', &c.

Bodinus *Procem. Method. Histor.*

Cùm ex ipsis Homeri *fabulis, quæ historiæ ac veritatis imaginem præ se ferunt, tanta utilitas eruatur, quales ab historiâ fractus sperare oportet?*

Boganus *Epist. ad Lect. præfixa Homero* Ἑβραΐζοντι.

Homerum *me nunquam pœnitebit legisse iterum atque iterum, quique (ut puto) nullum habet inimicum præter ignorantem.* Et aliquantò pòst: *Ut dicam quod sentio, mihi videtur* Homerus *fuisse nihil aliud quàm* Sidus et occulti miranda potentia fati, &c.

Brodeus *Miscel.* vi. *c.* 10.

Sunt qui Homericis *carminibus vim quandam inesse garriunt, librum verò Iliados quartum capiti suppositum, quartanam febrem avertere; quibus ego bonam mentem opto.*

Budæus *Annotat. in Pandectas.*

Itaque fremant isti licet—nunquam tamen efficient, ut non hunc (Homerum *sc.*) Plinius *l.* i. *literarum principem appellaverit. Et l.* vii. *ingeniorum fontem—Idem in Epistolâ quâdam ad* Erasmum, Homerus, *ingeniorum decus, &c.*

Id. *Præfat. ad Lib. de Asse.*

Homerus, *ingeniorum vertex, homines alphestas interdum appellavit, &c.*

Id. *Ejusdem Operis lib.* i. (*itidem de Homero loquens.*)

Rerum humanarum perspicacissimus æstimator, fons ingeniorum, poëtarum vertex.

Burtonus G. *Græc. Linguæ Hist.*

Atque hic est tandem πολυθρύλλητος *ille,* καὶ πολυϋμνητος Homerus, *quem admirata sunt omnia secula, &c.*

Calcagninus *Epist. Quæst. l.* ii.

An ego me putem magnum poëtam fore sine hoc scientiarum cinno? cùm videam apud Homerum *omnium disciplinarum seminaria, quæ philosophi et jurisconsulti quasi oracula admirantur.*

Callimachus *Epigram.* viii.

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον,
Δεξαμένου———

Camerarius J. *Præfatione in Homerum.*

Homerus *omnium seculorum atque gentium consensu vel unus propriam, vel præcipuam hanc famam meritus consecutusque est: cujus quidem versibus, nemo inter doctos reperitur, qui dubitet quin omnia ea de quibus præcepta artium tradi possint, vel designata, vel expressa sint, &c.* Sed vide totam illam Præfationem, quæ sanè legi dignissima.

Canterus G. *Nov. Lect. l.* v. *c.* 14.

Quamvis permulta sint in Homericâ *poësi insignia et admiranda, propter quæ meritò et divinus à* Democrito *vocari poëta, et ingeniorum palmam à Plutarcho accipere potuerit, unum tamen est quiddam, quod eum reliquis omnibus, quotquot unquam fuerunt, poëtis excellentiorem facit, &c.*

Capellus J. *Vindic. pro Is. Casaub. l.* iv. *c.* 12.

Homerum *exoticorum scriptorum antiquissimum, et omnium elegantiarum, quibus veluti corollis exornant sua scripta recentiores poëtæ, parentem concelebrant antiquitatis admiratores.*

Casaubonus Is. *Comment. in Pers.*

Duo illi omnis doctrinæ apices, Homerus *et* Virgilius.

Id. *Not. in Plin. Epist.*

Notum illud de summo vate, ingeniorum principe, Ἔγραψεν μὲν Ὅμηρος, ἄεισε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Id. *Animadv. in Athen. l.* ix. *c.* 8.

Primus omnium pater elegantiarum Homerus.

Id. *De Rom. Satyrâ, l.* ii.

Qui omnis eruditionis fons, et norma semper est habitus (itidem de Homero loquens.)

Casaubonus M. *Notis in M. Antonin. l.* viii.

Alludit Antoninus *ad fatalia illa dolia, quæ poëtarum ingeniosissimus et sapientissimus alicubi describit.*

Id. *De nuperâ Homeri Edit. Dissertat.*

Is ego sum, qui Homero *tantùm tribuo, quantùm hominem verecundum, et literarum amantem, ei, qui tot ætatem præscriptione princeps ingeniorum, bonarum omnium artium et doctrinarum seminarium, humanæ denique sapientiæ apex audiat, tribuere fas est.*

Id. *Super Loco quodam* [illegible] *Odyss.* σ. *Dissert. quæ sic incipit.*

Homeri *laudes non hîc instituimus; quem quidem qui, non ut poëtarum tantùm, sed ingeniorum ab omni memoriâ principem, non suspiciunt, et admirantur, illi pudori suo quàm bene consulant, qui suum judicium (si tamen judicium dicendum est) tot ætatum consensui opponant, ipsi viderint. Cùm tot ætatum consensum dicimus, præstantissima—ætatis cujusque ingenia; philosophos, historicos, poëtas intelligimus; qui* Homerum *ut hominem supra quicquid à quoquam de homine dici possit, admirandum; et in quo vires suas natura summas semel experta sit, exquisitissimis verbis, et elogiis, uno ore prædicant. Ac ego quidem ita judico; qui* Homerum *contemnunt, vix illis pejus optari posse, quàm ut fatuitate suâ fruantur, ac constanter eum contemnant, ex cujus lectione tantos alii tum solidæ eruditionis, tum voluptatis honestissimæ fructus percipiunt.* Hoc viri clarissimi, nec minùs ob ἀνδραγαθίαν quàm πατραγαθίαν suscipiendi, testimonium tam prægnans, tam luculentum, tam illustre, licet aliquantò prolixius, omittere nullo modo potui, nec debui.

Caselius *Rhetore, sive de Magistro dicendi, c.* 4.

Nemo secus sentit, quàm absque Homero *nec esse magistrum poëtices, nec poëtam fieri—Sed hoc minimum ex eo boni; est enim vitæ hominum informator, tuba virtutis, imò virtutis et præco divinus, et bonæ fidei magister.*

Castilio *l.* i. *de Curiali.*

Homerum *animadvertite, qui heroicorum poëtarum et tempore et excellentiâ primus putatur.*

Causinus *Eloqu. Sac. et Hum. Parallel. l.* i. *c.* 10.

Ortus plenioris eloquentiæ, siquis ritè repetat, est ab Homero; *nempe hic orator, et planè orator à* M. Tullio, *ab* Hermogene *Rhetorum præstantissimus, à cæteris uno omnium consensu magister eloquentiæ agnoscitur.*

Chassanæus *Catal. Gloriæ mundi parte* x. *consid.* 45.

(Ubi de poëtis) Inter Græcos excellentior est Homerus, *et inter Latinos est* Virgilius.

Cicero *l.* ii. *Divin.*

Certè nemo similis Homeri.

Id. *in Top.*

Homerus *propter excellentiam, commune poëtarum nomen, apud Græcos efficit suum.*

Id. 5 *Tusculan.*

Traditum est Homerum *cæcum fuisse ; at ejus picturam, non poësin videmus. Quæ regio? quæ ora? qui locus Græciæ? quæ species formæ? quæ pugna? quæ acies? quod remigium? qui motus animorum? qui ferarum non ita expictus est, ut quæ ipse non viderit, nos ut videremus effecerit?*

Claudianus *in Epigram.*

Ipse parens vatum, princeps Heliconis Homerus.

Clement. Alexandr. *Stromat. l.* v.

Ὅμηρος γιγνώσκειν φαίνεται τὸ θεῖον, ὁ ἀνθρωποπαθεῖς εἰσάγων τοὺς Θεούς.

Id. *l.* vi.

Εὕροις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον τὸν μέγαν ποιητὴν ἐκεῖνα τὰ ἔπη, Οἷον δὴ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίτης, &c.

Colerus *de Studio Polit.*

Crediderim non minùs turpe fore homini politico Homerum *non legisse, quàm fuit illi pædagogo, non habuisse, cui propterea colaphum impegit* Alcibiades.

Columella *Præfat. ad Lib. de Re Rust.*

Nec parens eloquentiæ deus ille Mæonius *vastissimis fluminibus facundiæ suæ posteritatis studia restinxerat.*

Cresollius *Mystagog. l.* iv. *c.* 26.

Homerus, *qui omnigenæ eruditionis penu exposuit, ait faucibus inferorum odiosiorum esse, qui aliud sentit, aliud eloquitur.*

Id. *Theatr. Rhetor. l.* iii. *c.* 23.

Sophistæ gloriabantur sibi esse patrem Homerum.—*Itaque* Hippodromus *sophista* Homerum *quidem aiebat* σοφιστῶν φωνὴν, Archilochum *autem esse* πνεῦμα, *ut ab illo suavitatem, et inexplicabilem quondam varietatem, &c.* Et interjectis nonnullis: *Ab hoc igitur capiebant sophistæ et* νοήσεις *miserabiles, et dictionum venustatem.*

Crucius Jac. *Epist. l.* i.

Ut Homerus *omnis eruditionis parens, de Oceanò canit,* ἐξ οὗ, *inquit,* ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα, &c.

Cunæus *Animadv. in Nonni Dionys.*

Homerus, *etsi in sublimi versetur genere, in quo perpetuus splendor et* δεινότης *est, tamen sæpè* τὸ χαριὲν *amat et* τὸ γλαφυρὸν· *modò enim venustatem capiat ex ipsis rebus, aliquando* ἐκ τῶν σχημάτων, καὶ ἐκ συνθέσεως, *sæpissimè* ἀπὸ τῆς λέξεως. *Nemo hoc ante illum tentaverat, nemo felicius illo: quare in hoc quoque, sicut in cæteris, imitati illum sunt quotquot postea extitere optimi et summi scriptores.*

Cyrill. Alex. *Contra Julian. l.* i.

Ὅμηρον τὸν ποιητῶν ἄριστον. Et paulò post: Εἰ καὶ πολὺ λίαν παρ᾽ αὐτῷ τὸ φιλόμυθον, ἀλλ᾽ οὖν οὐκ ἀγνοηκότα παντελῶς εὑρήσομεν τὴν ἀλήθειαν· ἔφη γάρ που——Οὐδ᾽ εἴ μοι ὑποσταίη Θεὸς αὐτὸς Γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα. Τὸ γάρ τοι [Θεὸς αὐτὸς] οὐκ ἐφ᾽ ἕνα θεῶν ἐν μύθοις πεπλασμένων τινά· αὐτὸν δὲ δὴ μόνον κατασημήνειεν ἂν τὸν ἀληθῶς ὄντα θεόν. [Eadem ferè legas apud *Justinum Mart.* Parænet. ad Græcos.]

Dausqueius *In Sil. Ital. l.* xiv.

Si solem Eridano *nimis improba fata dedissent,*
Mæonidem *solem vellet uterque polus.*
Sol animus, soles oculi, sol totus Homerus,
Qui radiis hebetat signa minora suis.

Id. *Notis in Basil. Seleuc.*

Haustum è vatis ter maximi fontibus, Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, &c.

Democritus *Apud Dionem Chrysost. Orat. de Homero.*

Ὁ μὲν Δημόκριτος περὶ Ὁμήρου φησὶν οὕτως. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης, ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων· ὡς οὐκ ἐὸν ἄνευ θείας καὶ δαιμονίας φύσεως, οὕτως καλὰ καὶ σοφὰ ἔπη ἐργάσασθαι.

Dempsterus *Indice scriptorum, quem Rosino suo præfixit.*

Homerus *primus sine exemplo, et supra fidem admirandus.*

Dilherus *Disputat. Philolog. l.* i. *Disp.* 5.

Homerus *fons sapientiæ* Hectora *appellat* ἐπίσκοπον.

Id. *ibid. Disp.* 8.

Homerus *elegantiarum omnium pater.* Et rursus, *Locus huic parallelus est in* Homero, *omnis paganæ sapientiæ fonte, apud quem multa mentio fit hospitalitatis.*

Id. *ibid. Disp.* 22. *(ex Vernuleio.)*

Ingeniorum ille, scientiarumque fons Homerus, *et humanæ terminus admirationis, quem antiquitas veneranda ore patulo vomentem ita repræsentavit, ut defluentes ab ejus ore liquores ac flores in amphoris et canistris colligerent philosophi, jurisconsulti, oratores, astrologi, poëtæ, medici, pictores.*

Dinnerus *Epith. Græc. Ep. Dedic.*

Homerum *seu principem, imò deum et regem poëtarum, in primâ classe et quasi acie collocari,* Homerum, *inquam,* ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ, *&c. et vel* Justiniani *nostri testimonio* patrem virtutis.

Dio Chrysost. *Orat de Homero.*

Ἀτεχνῶς γὰρ οὐκ ἄνευ θείας τύχης, οὐδ᾽ ἄνευ Μουσῶν τε καὶ Ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας δυνατὸν ὅτως ὑψηλὴν, καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ προσέτι ἡδεῖαν γενέσθαι ποίησιν, ὥστε μὴ μόνον τοὺς ὁμογλώττους, &c. ὁπότε καὶ παρ᾽ Ἰνδοῖς ᾄδεσθαί φασιν τὴν Ὁμήρου ποίησιν, μεταβαλόντων αὐτὴν εἰς τὴν σφετέραν διάλεκτον τί καὶ φωνήν.

Id. *Orat.* 2. *de Regno.*

Τὴν δέ γε Ὁμήρου ποίησιν μόνην ὁρῶ τῷ ὄντι γενναίαν, καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ βασιλικήν.

Id. *Orat. de Dei cognitione.*

Ὦ σοφώτατε τῶν ποιητῶν Ὅμηρε, πολὺ τῇ δυνάμει τῆς ποιήσεως, καὶ τῷ χρόνῳ προέχων. [Vid. et integram ejus Orat. de *Homero* et *Socrate.*]

Didorus Sic. *Biblioth. l.* iii.

Μάρτυρα δὲ τούτων παρέχονται τὸν πρεσβύτατον σχεδὸν καὶ μάλιστα τῶν ποιητῶν θαυμαζόμενον παρ᾽ Ἕλλησιν (Homerum *sc.*)

Id. *lib.* xvi.

Μάρτυρα παρείχετο τὸν ἐπιφανέστατον, καὶ ἀρχαιότατον τῶν ποιητῶν Ὅμηρον. Et rursus, Ἀρχαιότατον καὶ μέγιστον τῶν ποιητῶν Ὅμηρον.

Diogenes Laërt. *Procem. ad Vitas Philosoph.*

Οἱ δὲ σοφοὶ καὶ σοφισταὶ ἐκαλοῦντο· καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ποιηταὶ σοφισταί. καθὰ καὶ Κρατῖνος, ἐν Ἀρχιλόχῳ τοὺς περὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἐπαινῶντως καλεῖ.

Dionysius Halic. Περὶ Συνθέσεως ὀνομάτων.

Ὁ ποιεῖν εἰωθὲν ὁ δαιμονιώτατος Ὅμηρος, καίτοι μέτρον ἔχων ἓν, ϗ ῥυθμοὺς ὀλίγους, ἀλλ᾽ ὅμως ἀεί τι καινουργῶν ἐν τούτοις ϗ φιλοτεχνῶν· ὥς τε μηδὲν ἡμῖν διαφέρειν γινόμενα τὰ πράγματα ἢ λεγόμενα ὁρᾶν. Id. alibi : Ὅμηρος κορυφὴ ἁπάντων, ϗ σκοπός. Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, ϗ πᾶσα θάλασσα, Και πᾶσαι κρῆναι — Et alibi : Τῆς μὲν Ὁμηρικῆς ποιήσεως οὐ μίαν τινὰ τοῦ σώματος μοῖραν, ἀλλ᾽ ἐκτύπωσαι τὸ σύμπαν, &c.

Dousa *Declam. in Umbram.*

Umbram rebus omnibus antiquiorem esse necessum est, id quod Achillis scutum depingentem principem poëtarum Homerum *non latuit.*

Durantius Casell. *Variarum lib.* ii. *c.* 18.

Solent auctores ejus rei nullum fuisse usum, vel Iliacis, *vel* Homeri *temporibus hoc argumento confirmare, quòd ejus apud* Homerum *nulla mentio, nec vestigium ullum extet; quasi nihil prætermiserit* Homerus, &c.

Ennius *Fragment. Annal. l.* i.

In somneis mihi veisus Homerus *adesse poëta,* [uti non male integrum illum versum legit, et restituit *P. Merula* in Commentar. Cic. Somn. Scipion. Quale de *Homero* scribit *Ennius,* de quo viz. sæpissime vigilans solebat cogitare et loqui. Pers. *Sat.* vi.

Cor jubet hoc Ennî, postquam destertuit esse

(vel ut ex vetustissimo exemplari legit vir doctus modò laudatus, *pavos cùm destitit esse*)

Mæonides, Quintus pavone ex Pythagoreo.

hoc est, cùm jam destiterat *Homerus* esse pavus, *Quintus* verò *Ennius* ex eodem pavo, juxta *Pythagoræ* dogma de transmigratione animarum, factus esset poëta *Homeri* similis . per hanc igitur μετεμψύχωσιν factus est *Ennius* apud Latinos, quod *Homerus* apud Græcos, id est, præstantissimus poëta, scil.

Ennius et sapiens, et fortis, et alter Homerus.

Horat. l. ii. Ep. 1.]

Eobanus Hess. *Inscript. Iliad. Hom. Lat. carmine à se redditæ.*

Poëtarum omnium seculorum longè principis Homeri *Ilias.*

Epiphanius *Adversus Hæres. l.* i. *tom.* 3.

Πόσοι πόσα λέγουσι περὶ Ὁμήρου; Ἄλλοι μὲν Αἰγύπτιον φάσκοντες, ἄλλοι δὲ Χῖον, &c.

Erasmus *In Adag. Auctor omnium et fons.*

Veluti si quis dicat superbiam omnium malorum parentem, fidem omnium virtutum fontem, Homerum *omnis poeseos patrem.*

Id. *Tractat. de Ratione Studii.*

Certè propter poëtarum enarrationem, quibus mos est ex omni disciplinarum genere sua temperare, tenenda est fabularum vis; quam unde potiùs petas, quàm ab Homero, *fabularum omnium parente?*

Erotianus *Procem. ad vocum Hippocr. Collect.*

Γέγονεν ἀνὴρ Ὁμηρικὸς τὴν φράσιν, καὶ τὴν ὀνοματοποιΐαν εὐχαρὴς, περιγράψαι καὶ διάνοιαν ἱκανὸς, &c.

Erythræus *Indice in Virgil.*

Vates ingeniorum omnium, atque doctrinarum princeps et auctor Homerus, *&c.*

Eugubinus *de Perenni Philos. l.* iii. *c.* 1.

Homerus *qui pater fabularum est — naturæ tamen instinctu sæpè deum universalem — nominavit.* Et post pauca, *Eundem quoque confessus est omnipotentem, largitoremque bonorum.*

Eunapius *in Ædesio.*

Καὶ ὑπερεπήνει γε τὸν Ὅμηρον κατὰ ψυχὴν, ὡς ὑπερφυές τι χρῆμα καὶ δαιμόνιον.

Euphorion *vetus poëta, citante Eustath. ad Il. τ.*

Μοῦσαι ποιήσαντο, καὶ ἀπροτίμαστος Ὅμηρος. [q. d. ἄψαυστος inimitabilis, quem nemo attingere nec imitari possit, ἤγουν οὗ δυσχερὲς ἐφάψασθαι τῆς δυνάμεως, cujus vim et facultatem assequi arduum est, et difficile. Dicit verò *Agamemnon* eo in loco *Briseida* fuisse ἀπροτίμαστον, hoc est, ἀπρόσψαυστον, intactam à se atque illibatam. *Euphorion* ergo eleganter eodem verbo de *Homero* utitur, quo *Homerus* ipse longè alio in sensu usus fuerat.]

Eustathius *Procem. in* Παρεκβολάς.

Ἔστιν ἀληθῶς βασιλικὸν πρᾶγμα ἡ Ὁμήρου ποίησις, καὶ μάλιστα ἡ Ἰλιάς· καὶ παροιμία μέν τις κακῶν Ἰλιάδα φησίν· αὕτη δὲ καλοῦ παντός ἐστιν Ἰλιὰς —γέμουσα μυρίων ὧν ἄν τις εἴποι καλῶν, φιλοσοφίας, ῥητορείας, στρατηγικῆς, εὐτεχνίας, διδασκαλίας τῆς περὶ ἠθικῶν ἀρετῶν, τεχνῶν ὅλως παντοίων καὶ ἐπιστημένων, &c.

Faber P. *Agonist. l.* i. *c.* 31.

Ab Homero, *cujus in omnium vetustarum literarum genere apud omnes auctoritas maxima, &c.*

Falkenburgius *Lect. et Conject. in Nonni Dionys.*

Hoc loco, ubi tam præclara sit dei poëtarum Homeri *mentio, &c.*

Fredericus Urbin. Dux *In Museo suo, inter præstantium virorum imagines, Homero subscripsit (Nathan. Chytr. Variorum in Europâ itinerum deliciis.)*

Homero *Smyrnæo, cujus poësin ob divinam disciplinarum varietatem omnis ætas admirata est, assecutus nemo, gratitudo P.*

Focanus *Dissert. de Studiis.*

Parens ille et fons sapientiæ et ingenuæ omnis doctrinæ Homerus.

Fromondus *Philos. Christ. de Anim. l.* ii. *c.* 5.

Naturæ non minùs quàm carminis consultus Homerus.

Galenus *Exhort. ad Medic. et Artes. c.* 2.

Τοῦτον οἶμαι τὸν χορὸν νοήσας ὁποῖός ἐστιν αὐτῷ καὶ Ὅμηρος ϗ Ἱπποκράτης ϗ Πλάτων — οὓς ἴσα καὶ τοῖς Θεοῖς σέβομεν, &c.

Gatakerus *Annotat. in Antonin. l.* ix.

Eodem utitur argumento apud principem poëtarum *Phœnix, &c.*

Giphanius *Præfatione Hom. suo præfixâ.*

Jurisconsulti et philosophi, maximè politici hujus poëtæ (Homeri) *versibus tanquam oraculis uti solent.*

Gregorius Naz. *Epist.* 3.

Τὸ λακωνίζειν οὐ τοῦτο ἐστὶν, ὅ περ οἴει, ὀλίγας συλλαβὰς γράφειν, ἀλλὰ περὶ πλείστων ὀλιγας· οὕτως ἐγὼ βραχυλογώτατον Ὅμηρον λέγω, ϗ πολὺν τὸν Ἀντίμαχον· πῶς; τοῖς πράγμασι κρίνων τὸ μῆκος, ἀλλ' οὐ τοῖς γράμμασι.

Heinsius *in Hesiod.* Ἔργ. ϗ Ἡμ.

Humanæ sapientiæ princeps Homerus.

Id. *Lection. Theocrit.*

Ille naturæ genius Homerus.

Id. *Notis in Sil. Ital.*

Elegantiarum pater Homerus. Et rursus, *Elegantissimus omnium hominum* Homerus.

Heliodorus *Æthiop. Hist. l.* iii.

Ὅμηρος, ὦ φίλος, ὑπ' ἄλλων ἄλλοθεν ὀνομαζέσθω, ϗ πατρὶς ἔστω τῷ σοφῷ πᾶσα πόλις· ἦν δὲ εἰς ἀλήθειαν ἡμεδαπὸς Αἰγύπτιος, ϗ πόλις αὐτῷ Θῆβαι αἱ ἑκατομπυλοί εἰσι κατ' αὐτὸν ἐκεινον, πατὴρ δὲ τῷ μὲν δοκεῖν προφήτης, τὸ δὲ ἀψευδὴς Ἑρμῆς. Et post nonnulla: Ταῦτα μὲν εὖ τε ϗ ἀληθῶς μοὶ λέγειν ἔδοξας, τεκμαιρομένῳ τῆς τε ποιήσεως τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἀνειμένον τε καὶ ἡδονῇ πασῇ σύγκρατον, ὡς Αἰγύπτιον, καὶ τὸ τῆς φύσεως ὑπερέχον, ὡς οὐκ ἂν οὕτω πάντας ὑπερβαλλόμενον, εἰ μή τινος θείας καὶ δαιμονίας ὡς ἀληθῶς μετέσχε καταβολῆς.

Heraclides P. *Allegor. Homer.*

Καὶ κόρος ἐδὲ εἷς (Ὁμήρε sc.) ἄχρι γήρως, ἀλλὰ παυσάμενοι διψῶμεν αὐτε πάλιν· κ̀ σχεδὸν ἓν πέρας Ὁμήρῳ παρ᾽ ἀνθρώποις ὁ κ̀ τε βίε· δι᾽ ὧν σαφὲς οἶμαι κ̀ πᾶσιν εὔδηλον, ὅτι ἐδεμία κηλὶς ἀγαθῶν μύθων τοῖς ἔπεσιν ἐνεσπείρηται, καθαρὰν δὲ κ̀ παντὸς ἁγνεύεσαν λῦσιν Ἰλιὰς πρώτη, κ̀ μετὰ ταύτην Ὀδύσσεια, σύμφωνον ἑκατέρα, περὶ τῆς ἰδίας εὐσεβείας κέκραγε φωνήν. Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπερανίοισι μαχοίμην.

Hermogenes Περὶ ἰδεῶν *To.* ii. περὶ πολιτικοῦ λόγε.

Ἄριςος κατὰ πάντα λόγων εἴδη κ̀ ποιητῶν ἁπάντων κ̀ ῥητόρων κ̀ λογογράφων Ὅμηρος.

Hermolaus Barb. *Epist. adversus Barbaros Philosophos (inter Epist. Erasm.)*

Sapientissimus Poëta Homerus *utriusque virtutis laudem ei viro tribuit, in quo sapientissimi principis exemplum pingebat.* Et infra eâdem Epist. *Obsecro te nihil putas sapientiæ esse in* Homero, Virgilio? &c. *annon videntur hi tibi meliùs philosophari — quàm barbari hi cùm rixantur*, &c.

Herodotus *Lib. de vitâ Homeri.*

Καὶ αὐτὸν ἐτίμων, κ̀ ἐν θώϋματι εἶχον (*sæpe*) [ii sc. quibuscum versatus est Sed non opus plura addere ex patre historiarum: certè enim satìs amplum et honorificum testimonium præbere censendus est *Herodotus*, cùm integrum libellum de ejus vitâ scripserit.]

Hesyc. Miles. *De Viris doctrinâ claris.*

Ὅμηρος ἱςορεῖται γενέσθαι τυφλὸς, ὡς μὴ ἡττηθεὶς ἐπιθυμίας ἣ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἔρχεται. Idem et *Suid.*

Heurnius *Mod. Stud. Medic.* c. 4.

Homerus *musarum pater, et poëtarum rex.*

Hierocles *in Fragmentis nupèr editis ex Stobæo.*

Τί γὰρ ἂν γένοιτο κρεῖσσον κ̀ ἄρειον κατὰ τὸν θαυμασιώτατον Ὅμηρον, ἢ ὅθ᾽ ὁμοφρονέον τε, &c.

Hieronymus *Ep. ad Paulin.*

Poëtæ æmulantur Homerum, Virgilium, Menandrum, Terentium.

Id. *Vit. S. Hilarion.*

Porrò mihi tanti ac talis viri conversatio, vitaque dicenda est, ut Homerus *quoque, si adesset, vel invideret materiæ, vel succumberet.*

Himerius *Apud Photium in Biblioth.*

Τὴν δὲ Ὁμήρε τὴν μεγάλην ἠχὼ τί τῶν ἁπάντων ἐξέμηνεν; ἐκ ἀνδρῶν δόξα;

Horatius *De Arte Poët.*

Quantò rectiùs hic, qui nil molitur inepte?
Dic mihi musa virum ———

Id. *l.* i. *Epist.* 2.

Trojani belli scriptorem ———
Qui quid sit pulchrum, quid turpe, quid utile, quid non,
Pleniùs et meliùs Chrysippo *et* Crantore *dicit.*

Humfredus L. *Præfatione in Hom. ad Magdalenenses, præfixâ Hadr. Junii* Ἀμαλθ. Κέρ.

Homerus *autem quibus studiis excipi, quâ benevolentiâ debet? linguâ Græcissimus, antiquitate venerandus, nobilitate clarus, eloquentiâ admirabilis, omnium suffragiis omnium Græcorum optimus maximus. Nihil enim* Homericâ *linguâ ornatius, cultius, elegantius. Et* aliquantò infrà, versùs finem ejusdem Epist. *Commendo igitur vobis* Homerum nostrum — *simili eloquentiâ quasi* Nestorem, *ut poëtarum deum, ut Oratorem,* Quintiliani *judicio, copiâ dicendi, et brevitate etiam admirandum, ut sapientiæ magistrum, ut ducem belli peritissimum, ut regendæ reip. præceptorem, et virum* βουληφόρον.

Jamblichus *De vitâ Pythag.*

Aiunt sc. Pythagoram χρῆσθαι καὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου λέξεσιν ἐξειλεγμένως πρὸς ἐπανόρθωσιν ψυχῆς.

Josephus *Contra Apion. l.* i.

Ὅλως παρὰ τοῖς Ἕλλησιν οὐδὲν ὁμολογούμενον εὑρίσκεται γράμμα τῆς Ὁμήρου ποιήσεως πρεσβύτερον.

Isidorus Pelus. *Epist. l.* iv. *Ep.* 30.

Ὅμηρον δὲ, ὃν ἐπὶ γλώττης ἔχεις, μάρτυρα προσβαλοῦμαι, λέγοντα,
Αὐτοδίδακτος εἰμὶ, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
Παντοίας ἐνέθηκεν, ἤγουν, ὤπασεν ὀμφάς.
Εἰ τοίνυν ὁ ἐκθειαζόμενος παρὰ σοῦ ποιητὴς,—&c.

Isocrates *Orat. ad Nicoclem.*

Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, &c.

Idem *Orat. contra Sophist.*

Ὅμηρος ὁ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ σχών.

Idem *Orat. Panathenaicâ.*

Ὅτι πλεῖον ἀπολελειμμένοι τῶν σῶν εἰσιν ἢ τῆς Ὁμήρου δόξης, οἱ περὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ποίησιν γεγονότες.

Julian. Imper. *Misopog.*

Ἔφη μοι πολλάκις ὁ παιδαγωγὸς, Ἱπποδρομίας ἐπιθυμεῖς; ἔστι παρ' Ὁμήρῳ δεξιώτατα πεποιημένη· λαβὼν ἐπέξιθι τῷ βιβλίῳ. Τοὺς παντομίμους ἀκούεις

ὀρχηστὰς; ἔα χαίρειν αὐτὰς· ἀνδρικώτερον παρὰ τοῖς Φαίαξιν ὀρχεῖται τὰ μειράκια, σὺ δὲ ἔχεις κιθαρῳδὸν τὸν Φήμιον, καὶ ᾠδὸν τὸν Δημοδοκὸν, &c. [Quid quòd ab eo sæpiusculè Ὅμηρος ὁ σοφὸς dicitur.]

Justinianus Imp. *Procœm. Pandect.*

Quia vestris temporibus talis legum inventa est permutatio, qualem et apud Homerum *patrem omnis virtutis* Glaucus *et* Diomedes *inter se faciunt dissimilia permutantes.*

Id. *Institut. l.* i. *non procul ab initio.*

Quoties non addimus nomen, cujus sit civitatis, nostrum jus significamus; sicuti cùm poëtam dicimus, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, *apud nos* Virgilius.

Justinus Mart. *Cohort. ad Græc.*

Ὥς ἐστιν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ κορυφαιοτάτου παρ' ὑμῖν καὶ πρώτου τῶν ποιητῶν Ὁμήρου μανθάνειν.

Id. *ibid.*

Τῷ γὰρ ἑνὶ καὶ πρώτῳ θεῷ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ κράτος ἁπάντων Ὅμηρος διὰ τῆς χρυσῆς ἐκείνης ἀναφέρει σειρᾶς.

Juvenalis *Sat.* xi.

Conditor Iliadis *cantabitur, atque* Maronis
Altisoni dubiam facientia carmina palmam.

Lambinus *in Horat. de Arte Poët.*

Eò maximè admirabilis est Homerus, *quòd nihil est in hujus vitæ consuetudine, morbusque communibus positum, quod non aptissimè, ac pæne dicam divinè expresserit.*

Langbainus *Notis ad Longin. ubi ad illa verba* (Μόνος Ἡρόδοτος Ὁμηρικώτατος ἐγένετο) *hæc habet:*

Subjungit hìc et alios summi viri (Homeri *sc.*) *imitatores, quem eruditionis omnis promum condum lubenter agnoscunt antiqui. Rhetoricam ex eo deduxit* Telephus *Pergamensis—ad eum Geographiam refert* Strabo; *ad eum Astronomiam. Et poëtæ patrem suum non inviti appellant, &c.*

Langius Jo. *Epist. Medic. l.* i. *Ep.* 41.

Zoilus *Homeromastix editis aliquot libris* Homerum *omnifariæ doctrinæ fontem apud* Ptolemæum *Ægypti regem calumniatus est.*

Lascaris Const. *Carm.* Εἰς τὸν Ὅμηρον.

—— Διὸς ἔκγονος, ἔδρακεν ὅσσα
Γαῖα, θάλασσα, ἀὴρ, οὐρανὸς ἐντὸς ἔχει.
[Non ergo, quicquid fama mendax finxerit,
Τυφλός γ' Ὅμηρος, οὔτε νοῦν, οὔτ' ὄμματα.]

Lemnius Si. *Præfat. in Odysseam ad Ann. Montmor.*

Crede mihi, jactat nil Græcia *majus* Homero.

[Et paucis interjectis.]

Smyrnæi *campos miratur* Græcia *vatis,*
Hoc etiam obstupuit decolor Indus *opus.*
Cantaber, *et gelidi Boreâ novêre* Geloni,
Quique bibit Nili *fontibus amnis aquas.*
Exemplis meliùs magno docet ille Platone,
Atque Stagiritæ *clariùs arte senis.*

Leo Allat. *Ep. Ded. præfixa libello de patriâ Homeri.*

In earum (literarum) splendore velut primas ante alios tenens, caput non sine omnium admiratione extollit Homerus.

Id. *Ejusdem libri cap.* iv.

Nemo ante Homerum *poëta, nemo postea ad eum.* Nec omittendum elegans illud de *Homeri* patriâ anagramma, quod ex *Hieron.* Genuino ibidem c. 14. affert idem vir doctissimus.

Homerus poëta; Iliados et Odysseæ auctor.
Mire vates, ô decus, ô sola Chii patriæ laus.

Leopardus *Emendat. l.* xix. *c.* 14.

Homeri *versus olim adeò erant noti, ut ex hemistichio facilè totus locus intelligeretur, erantque plerique proverbiales.*

Libanius *Exempl. Progymnasm.*

Πᾶσιν οὖν οἶμαι δεῖν βοηθεῖν τοῖς ποιηταῖς, Ὁμήρῳ δὲ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων δίκαιον, κοινῷ προγόνῳ τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας γεγενημένῳ.

Id. *In Parasito* ἀδείπνῳ.

Ὦ θειότατε ποιητῶν Ὅμηρε, πάντα μὲν σοι σὺν ἀληθείᾳ πεποίησαι, &c.

Lilius Gyrald. *De Poët. Hist. Dial.* 2. *ubi de Homero.*

Aliquos et hodie esse videmus, qui audent (quod dicitur) os in cœlum ponere, ipsumque poëtarum deum in ordinem nunc demum redigere.— Et aliquantò pòst: *Cætera* Homeri *carmina collegit* Herodotus *et* Suidas. *Sed inter omnes præcipuè celebrata* Ilias *et* Odyssea, *in quibus totius philosophiæ et artis oratoriæ, nec non poëtices lumina conspiciuntur.*

Id. *Dial.* 6.

Sed enim Homerus, *qui amnis poëticæ largissimus fons est, his carminibus (tragicis sc. comicisque) exempla præbuit, et velut quâdam suorum operum lege præscripsit, qui* Iliadem *instar tragœdiæ,* Odysseam *ad imaginem comœdiæ fecisse monstratur.*

Lipsius *Manud. ad Stoïc. Philos. l.* i. *Dissert.* 4.
Optimus vatum.

Idem notis ad *Velleium Paterculum* [ubi ad luculentum et illustre illius historici de *Homero* testimonium hæc habet]

Amo, amo te, Vellei, *ob haec judicia. Ille verò non summus solùm poëtarum, sed solus; nam quis aliorum non peccat?* [Et mox post citata *Aristotelis* et *Platonis* de *Homero* testimonia, hæc addit:] *Alios quid cumulem? Nemo tam consentienti judicio sapientum omnis ævi laudatus est, &c. ab iis maximè, qui ipsi laudatissimi. Abi igitur, imperitia, aut livor, tu capere, tu carpere non potes immortalem hanc cœlestemque naturam.* [Insigne hoc summi, acutissimique critici de poëta nostro judicium atque testimonium; et quod instar multorum sit. Quod ergo ille *Velleio* suo, quidni et ego illi, Amo, amo te, *Lipsi,* ob hæc judicia, &c.]

Id. ibid.

Homerus *primus doctrinarum et antiquitatis parens; nec post eum natus, qui germanitùs exprimeret aut referret. Omnium rerum, omnium artium, omnis non prudentiæ solum sed sapientiæ vestigia aut expressa, aut recondita sunt in illo.* Et post pauca: *Sed diffundor in laudes viri, quem fateor me non æstimare, sed venerari, nec venerari, sed pœnè dicam, adorare.*

Livius *Hist. l.* xxxvii.

Agrum opulentum, quem vocant Thebes *campum,* Homeri *carmine nobilitatum.*

Longinus Περὶ Ὕψους.

Τὸ Ὁμήρου παρορίζει μεγαλοφυὲς ἐν τῷ (Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει) τὸ ἐπ᾽ οὐρανὸν ἐπὶ γῆς διάστημα· καὶ τοῦτ᾽ ἂν εἴποι τις οὐ μᾶλλον τῆς ἔριδος, ἢ Ὁμήρου μέτρον. [Fuit præterea *Longinus* iste, Criticus et Rhetor insignis, *Homeri* studiosissimus: scripsit enim Ἀπορήματα Ὁμηρικὰ· Εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος· Προβλήματα Ὁμήρου, aliaque id genus plura.]

Lucanus *Pharsal. l.* ix.

Quantùm Smyrnæi *durabunt vatis honores,*
Venturi me, teque legent. ———

Lucianus *Jove Trag.*

Ὅμηρός σοι δοκεῖ ἄριστος ποιητὴς γενέσθαι; καὶ μάλα, &c.

Id. *Ver. Hist. l.* ii.

Ποιητῶν δὲ τῇ μὲν ἀληθείᾳ παρὰ πολὺ ἐκράτει Ὅμηρος.

Id. *Demost. Encom.*

Οὐδ᾽ Ὅμηρος ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος, ἀλλ᾽ ἔοικε φύσει ὑπάρχων ταῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ἐπιπεπλέχθαι.

Lucretius *l.* iii.

Adde Heliconiadum comites, quorum unus Homerus
Sceptra potitus ——

et alibi

—— *semper florentis* Homeri.

Lycurgus *Orat. adversus Leocratem.*

Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον παρασχέσθαι ἐπαινῶν· οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο, καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων, μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη.

Lydiatus *Disquis. Physiol. de Orig. fontium, &c.*

Ethnici Philosophi in unius Homeri *poësi omnium artium principia quærunt.*

Macrobius *in Somn. Scip. l.* ii. *c.* 10.

Homerus *divinorum omnium inventionum fons et origo.*

Id. *Saturn. l.* v. *c.* iii.

Tria hæc ex æquo impossibilia judicantur, vel Jovi *fulmen, vel* Herculi *clavam, vel versum* Homero *subtrahere.*

Ibid. *c.* 13.

Non est erubescendum Virgilio, *si minorem se* Homero *vel ipse fateatur.*

Ibid. *c.* 16.

Homerus *omnem poësin suam ita sententiis farsit, ut singula ejus* ἀποφθέγματα *vicem proverbiorum in omnium ore fungantur.* Et post pauca: *Fortunam* Homerus *nescire maluit, et soli deo, quem* μοῖραν *vocat, omnia regenda committit, adeò ut hoc vocabulum* τύχη *in nullâ parte* Homerici *voluminis nominetur.*

Magius Hier. *Miscellan. l.* iii. *c.* 1.

Princeps poëtarum habitus semper est Homerus. Et iterum: *Illud accidit, quòd* Homerus *pro deo est habitus, cui et templa dicata sunt, &c.*

Majoranus *Præfat. in Eustath. Rom. Edit. præfixâ, ad Jul.* III. *P. M.*

Itaque nemini mirum videri debet, nullum esse magni nominis, vel Græcum, vel Latinum scriptorem, qui vel maximum philosophum, clarissimum poëtam, eloquentiæ parentem, inventionum originem, naturæ conscium, ingeniorum fontem, vitæ magistrum, θεσπέσιον *atque* ἱεροφάντην, *et sine exemplo maximum,* Homerum *esse non prædicavit.*

Majoragius *Præfat. in Homeri Iliad.*

Nam et Apollinis *oraculum* Homeri *carminibus sæpè traditum legimus: et philosophorum principes,* Plato *atque* Aristoteles, Homeri *testi-*

monio frequentissimè utuntur, et ab Homero, *tanquam omnis sapientiæ fonte, omnes philosophantium sectæ promanârunt. Rhetores* Homerum *ita suspiciunt, et eum omnibus eloquentiæ partibus exemplum et ortum dedisse fateantur. Grammatici, &c.*

Id. *ibid.*

Qui non poëticâ modò, sed oratoriâ virtute est eminentissimus; neque ullum exstat opus humanum, quod Homericæ *poësi præferendum esse videatur.* Et post aliquammulta: *Quantæ enim temeritatis et impudentiæ fuit* (Zoilum τὸν Ὁμηρομάστιγα hisce verbis perstringit) *eum damnare poëtam, quem omnes certatim sapientes summis in cœlum laudibus ferunt, quem omnes suspiciunt, admirantur, semper in manibus habendum censent, &c.* [Vid. integram illam præfationem τοῖς φιλομήροις lectu dignissimam.]

Manilius *Astronom. l.* ii.

—— *Cujus ex ore profusos*
Omnis posteritas latices in carmina duxit,
Amnemque in tenues ausa est deducere rivos
Unius fœcunda bonis——

Martialis *Epigram. l.* v. *Ep.* 10.

Ennius *est lectus salvo tibi, Roma,* Marone,
Et sua riserunt sæcula Mæonidem.

[Nempe optima quæque ingenia, dum in vivis sunt, præsens ætas aut contemnit, aut fastidit, aut livore prosequitur.

Hi sunt invidiæ nimirum, Regule, *mores.*
Præferat antiquos semper ut illa novis.

utì ibidem queritur idem vates *Bilbilitanus. Et* Horat. Virtutem incolumem odimus, &c. *Et* (ni fallor) *Tacitus,* Vetera in laude, præsentia in fastidio sunt.]

Martianus Capell. *De Nupt. Philolog. l.* i.

Poëtæque præcipuè Euagrium [vel potiùs, emendante Grotio, *Œagrium, Orpheum,* sc. *Œagri* filium] *citharistam secuti, cæcutientisque* Mæonii *suaviloquam senectutem, &c.*

Martinius M. *in Lex. Philolog. voce Homerus.*

Homerus *poëta inter Graecos celeberrimus, de cujus patriâ diversae urbes certant,*

Smyrna, Rhodus, Colophon, Salamis, Chios, Argos, Athenae.

Max. Tyrius *Dissert.* xvi.

Ἔγωγε εἰς τὰς Ὁμήρου φωνὰς ἐμπεσὼν οὐκ ἔχω παρ' ἐμαυτοῦ τὸν ἄνδρα ἐπαινέσαι, ἀλλὰ κἀνταῦθα δεήσομαι αὐτοῦ ἐπιδοῦναι μοὶ τῶν ἐπῶν, ἵνα μὴ διαφθείρω τὸν ἔπαινον ψιλῷ λόγῳ, ἔξοχα δή σε βροτῶν, ὦ Ὅμηρε, αἰνίζομ'

ἁπάντων. Ἦ σέ γε, μῦσ᾽· ἐδίδαξε Διὸς παῖς, ἢ σέ γε, Ἀπόλλων. Ibid. aliquandò pòst: Ὅμηρος μὲν ἀποκηρύττεται φιλοσοφίας ὁ ἡγεμὼν τῦ γένυς. Et interjectis nonnullis: Καὶ ὐδὲν μέρος Ὁμήρῳ ἄθεον, ὐδὲ δυνάςυ ἄπορον, ὐδὲ ἀρχῆς ἔρημον· ἀλλὰ πάντα μεςὰ θείων ὀνομάτων, κ̀ θείων λόγων, κ̀ θείας τέχνης.

Melancthon *Serm. de corrigendis Studiis.*

Homerus *Græcis fons omnium disciplinarum.*

Id. *in Encomio Eloquen.*

Jam quæ scena res humanas veriùs repræsentavit, quàm Homeri *carmen? ut fieri nequeat quin obiter et rerum admiratione tangamur, cùm dictionem consideramus. Offerunt sese ultro spectanda morum exempla, &c. Mihi quidem omnium, quæ hominum ingenia peperêre, nullum prudentius* Homerico *scriptum videtur.*

Minos Cl. *Commentar. ad Emblem. Alciat.*

Sic enim Homerus ingeniorum vertex *quatuor illa prima* ςοιχεῖα *inter se pugnantia, et sese mutuò producentia effinxit, sub nominibus* Jovis, Junonis, Neptuni, *et* Plutonis.

Modius F. *Præfat. in Lect. Novantiquas suas.*

Rectè, ut hæc quoque inter se conjunxisse videatur princeps et deus poëtarum, cujus est illud, Ἀμφότερον, βασιλεύς τ᾽ ἀγαθὸς, κρατερός τ᾽ αἰχμητής.

Moschus *Idyll.* 3.

——— Ὅμηρος
Τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν ςόμα ———

Muretus *L.* ii. *Orat.* 12.

Nemo unquam repertus est, qui Homerum *praecipuum esse inter poëtas negaret.*

Musurus M. *Epist. præfixâ Etymolog. magno.*

Οὐχ᾽ ἥκιςα δὲ τῶν πάντων Ὁμήρῳ, τῷ τὰς ἀρχὰς κ̀ τὰ σπέρματα παρασχόντι τοῖς ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει σοφοῖς.

Natalis Com. *Mythol. l.* i.

In hoc rursus hi poëtæ omnes conveniunt, quòd omnibus idem scopus et ad unum finem omnem omnium intendunt, ut homines meliores efficiant. Idcirco Homerus *ut prudentem atque omnibus virtutibus cumulatum* Ulyssem *effingens, &c.*

Neander M. *Ep. Nuncup. Luther Catech. Græco-Lat. præfixâ.*

Homerus *poëtarum rex divinissimus, fons ingeniorum, primusque doctrinarum et antiquitatis omnis parens.*

Idem *Ep. Nuncup. Tryphiodoro suo præfixa.*

Homerus *ingenii cœlestis vates. Pictor ipse sapientissimus, admirabilis architectus multisciusque, seu potiùs cunctarum rerum apprimè peritus*——βασιλεὺς ποιητῶν θειότατος; *et de cujus amplissimis et splendidissimis cœnis omnes scriptores saturati, suas quisque particulas ad suos quosdam usus inde sibi decerptas domum retulerunt.* Et paulò post: *Veteres namque reges etiam et principes* Homeri *scripta omnium fecerunt maximi, ut poëmata de virtute ac justitiâ conscripta, quæ ut vitæ ac morum, denique consiliorum, et actionum omnium normam ac regulam, sibi sequenda in omni vitâ existimabant. Ea adeò etiam familiariter ipsis nota fuisse, ex* Plutarcho, *&c. liquet; ut versus* Homericos *in omni vitâ, in omni sermone, quodcunque etiam dicere vellent, ad quascunque res, casus, et eventus, qui in vitâ evenire solent, paratos ad manus et in numerato semper haberent.*

Nonius Marc. *In voce Sifilare.*

Hujus rei auctor est venerabilis Homerus, *Iliad* xiv. 142. Ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ὁ σιφλώσειε.

Nicetas Chron. *In Historiâ Gr. Imper.*

[Summus (ut videtur) *Homeri* admirator et imitator sedulus, ne dicam superstitiosus. *Homericas* enim tum voces tum phrases passim usurpat (quod mirum) etiam in solutâ oratione. Unde hæc *Hieron. Wolphii* de eo censura in annotationibus.] *Aptior fuisset* Choniates *scribendo poëmati, quàm historiæ, propter* Homeri *diligentem imitationem.*

Nonnus *Dionys. Lib.* xiii.

——— Καὶ Ὅμηρον ἀοσσητῆρα καλέσσω,
Ἐνεπίης ὅλον ὅρμον.

Origenes *Contra Celsum, l.* vii.

Ὁ τῶν ποιητῶν ἄριστος Ὅμηρος.

Id. *Philocal. c.* 19.

Ὁ ἐν ποιήσει θαυμαστὸς Ὅμηρος.

Orosius *Hist. l.* i.

In quo bello per decem annos cruentissimè gesto, quas naves, quantosque populos idem turbo involverit atque afflixerit, Homerus *poëta in primis clarus luculentissimo carmine palam fecit.*

Ovidius *Amor. l.* i. *Eleg.* 8.

Aspice Mæoniden, *à quo, ceu fonte perenni,*
Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Palingenius M. *Zodiac. Vit. l.* i.

Carminibus quamvis possis æquare Maronem,
Mæoniique *senis divinos reddere cantus.*

Panætius *Apud Ciceronem Tusc. l.* i.

Plato *à* Panætio Homerus *philosophorum appellatur, id est* (interprete *Phil. Pareo,* in Lexic. Critic.) *princeps et præstantissimus.* Ita enim

Pareus Phil. *Lexic. Critico.*

Homerus *pro principe et præstantissimo, sicut et* Rossius.

Idem *Narr. Hist. de vitâ et ob D. Davidis Parei.*

Ut ἀπὸ τῆς παρείας nomen Pareus *denominativè formaverit* ὁ Παρεῖος, *sicut à vatum maximo* Homero καλλιπάρηος Ἀθήνη *nominatur.* Ubi tamen μνημονικὸν ἁμάρτημα à doctissimo viro admissum. Nec enim hoc epitheton *Minervæ* unquam tribuit poëta, sed vel *Helenæ,* vel *Briseïdi,* vel si fortè alii.

Pareus Dan. *Spicileg. in Quintil.*

De cujus eloquentissimâ rhetoris patriâ non secus inter scriptores disceptatur, atque olim de maximo illo vatum Homero *contendebant septem ille famigeratissimæ urbes,* Smyrna, Rhodos, Colophon, &c.

Paschalius C. *In Legato, c.* 8.

Antiquissimus ille antistes sapientiæ (Homerus *sc.*) *describens* Thersitem, &c.

Patricius F. *Epist. ad Senat. Senens. præfixâ Lib. de Repub.*

Homerum *imprimis, qui poëtarum parens fuit, et omnium disciplinarum dux.*

Id. *Ejusdem Operis, l.* ii. *tit.* 6.

Homerus *namque et* Virgilius *tantam sibi laudem vendicârunt, ut ne spem quidem posteris reliquerint, non modò ad parem laudem adæquandam, verùm ad imitationem, ac similitudinem obtinendam.*

Paterculus *Hist. l.* i.

Clarissimum deinde Homeri *illuxit ingenium, sine exemplo maximum, qui magnitudine operum et fulgore carminum solus appellari poëta meruit; in quo hoc maximum est, quòd neque ante illum, quem ille imitaretur, neque post illum, qui eum imitari possit, inventus est.* [Insigne elogium, de quo vid. Lipsium ad locum.]

Paulus Silent. *Antholog. Gr. Epigram. l.* iii.

——— Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον Ὅμηρον.

Pausanias *Messen.*

Τὰ Ὁμήρου μὲν ὄν ὠφέλιμα ἐγένετο ἐν ἅπαντα ἀνθρώποις.

Petrarcha *Famil. Epist. l.* ix. 2.

Quid enim vir ingeniosissimus atque eloquentissimus nisi ipsum ingenii, et eloquentiæ fontem et originem (Homerum *sc.*) *vocat* Ambrosius, Macrobius, *et si omnes tacerent, res ipsa testatur; sed fatentur omnes.*

Petronius Arb. *Satyric.*

—— *Det primos versibus annos,*
Mæoniumque *bibat felici pectore fontem.*

Philemon *apud Stobæum in Eclog.*

Τὸν δ' οὖν λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρὸν,
Μήδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ, ϗ πολὺν χρόνον·
Τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λάβε.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει,
Ἀλλ' οὐδ' εἷς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν.

[Hinc testimonium suum de *Homero*, jam suprà laudatum, sumpsisse videtur Nazianzenus.]

Philippus *Antholog. Gr. Epigr. lib.* i. *sub personâ Apollinis.*

Ἤειδον μὲν ἐγὼ, ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ὅμηρος.

Philo Jud. *De Confus. Linguarum.*

Ὁ μέγιςος ϗ δοκιμώτατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος.

Id. *l. de Abrahamo.*

Καθάπερ γὰρ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος, μυρίων ὄντων ποιητῶν, κατ' ἐξοχὴν λέγεται.

Philostratus *In Heroïcis.*

Τὸν Ὅμηρόν φησι ξένε, καθάπερ ἐν ἁρμονίᾳ μουσικῇ πάντας ψῆλαι τοὺς ποιητικοὺς τῶν τρόπων, ϗ τοὺς ποιητὰς ἐφ' οἷς ἐγένετο, ὑπερβεβλῆσθαι πάντας, ἐν ὅτῳ ἕκαςος ἦν αὐτῶν κράτιςος· μεγαλορρημοσύνην τε γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα ἀσκῆσαι, ἡδονῇ τε ὑπερβαλέσθαι τὸν Ἡσίοδον, ϗ ἄλλῳ ἄλλον. Et paulò pòst: Ταῦτα πάντα τὸν Ὅμηρον, δαιμονίως ἐξειργάσθαι φησὶ, ϗ τοὺς μὴ ἐρῶντας αὐτοῦ μαίνεσθαι.

Picus Mirand. J. *de Ominis dignitate.*

Homerus —— *Qui ut omnes alias sapientias, ita hanc quoque* (*sc. Magicam*) *sub sui* Ulyssis *erroribus dissimulavit.*

Pierius *Hieroglyph. l.* xxiv. *c.* 5.

Ad elaboratarum autem divitiarum similitudine factum crediderim, ut Homerum Platonici *dixerint in pavonem abiisse, qui tantam rerum varietatem poëticis coloribus ornatam explicuerit.*

Id. *l.* xxxiv. *c.* 5.

Hæc meliùs ex Homero *declarabantur: Ait is, nullius disciplinæ quamtumlibet remotæ nescius,* Jovem *cum reliquis Diis, &c.*

Pindarus *Nem. Od.* vii.

Ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι.
Λόγον Ὀδύσσεος ἢ πάθη
Διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.
Ἐπεὶ ψευδέσσίν οἱ ποτανᾷ γε μαχανᾷ
Σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ
Κλέπτει παράγοισα μύθοις.

Plato *Ion.*

Ὅμηρος ἄριστος καὶ θειότατος τῶν ποιητῶν.

Id. *De Republ. l.* x.

Ὅμηρος πρῶτος διδάσκαλος καὶ ἡγεμὼν ἁπάντων τῶν καλῶν τῶν τραγικῶν.

Plinius Sen. *Histor. Nat. l.* 2. *c.* 6.

Ut principi literarum Homero *placuisse video.*

Id. *l.* xv. *c.* 2.

Homerus *primus doctrinarum et antiquitatis parens. Et* l. xvii. c. 5. *Fons ingeniorum.*

Id. *l.* vii. *c.* 29.

Ingeniorum gloriæ quis posset agere delectum per tot disciplinarum genera, et tantam rerum operumque varietatem? nisi fortè Homero, *vate Græco, nullum feliciùs exstitisse convenit, sive operis fortunâ, sive materiâ æstimetur. Itaque* Alexander Magnus *inter spolia* Darii *Persarum regis unguentorum scrinio capto, quod erat auro, gemmisque ac margaritis, pretiosum, varios ejus usus amicis demonstrantibus ——imò Hercule, inquit, librorum* Homeri *custodiæ detur, ut pretiosissimum humani animi opus quàm maximè diviti opere servaretur.*

Plinius Jun. *Epist. l.* v. *Ep.* 6.

Vides quot versibus Homerus, *quot* Virgilius *arma, hìc Æneæ, ille Achillis describat: brevis tamen uterque est, qui facit quod instituit.*

Plutarchus Περὶ Ἀδολεσχίας.

Μόνος Ὅμηρος τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀψικορίας περιγέγονεν, αἰεὶ καινὸς ὤν, καὶ πρὸς χάριν ἀκμάζων.

Id. *Lib. de vitâ Homeri.*

Εἴ τις μὴ παρέργως, ἀλλ' ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν εἰρημένων ἐπιλέγοιτο, φανεῖται (Ὅμηρος sc.) πάσης λογικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης ἐντὸς γενόμενος, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ οἱονεὶ σπέρματα καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν τοῖς μετ' αὐτὸν

παρεχόμενος, καὶ οὐ τοῖς ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν πεζῶν λόγων συνθέταις, ἱστορικῶν τε καὶ θεωρηματικῶν.

Id. *postremis ferè verbis ejusdem libri.*

Πῶς δὲ οὐκ ἂν πᾶσαν ἀρετὴν ἀναθείημεν Ὁμήρῳ, ὅπου καὶ ὅσα αὐτὸς μὴ ἐπιτή-δευσε, ταῦτα οἱ ἐπιγενόμενοι ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ κατενόησαν· καὶ χρῶνται μέν τινες πρὸς μαντείαν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ, καθάπερ τοῖς χρησμοῖς τοῦ Θεοῦ.

Politianus *Præfat. in Hom.*

Dicturus de Homero *vate, doctrinarum omnium atque ingeniorum auctore et principe, &c.* Et post pauca: *Adeò nimirum sese supra hominum conditionem vates hic eminentissimus atque incomparabilis attollit, adeòque nihil mortale sonat, ut meritò illi et patria cœlum, et mater esse* Calliope *videri possit.* Et aliquantò pòst: *Quid dicam de philosophiâ, in quâ nulla est ferme nobilior posterorum scientia, nec opinio celebrata, cujus non in poëta* Homero *originem agnoscamus.* [Sed et perlegenda integra illa *politissimi* scriptoris præfatio, quæ inter ejus opera habetur.]

Polyænus *Procem. ad Stratagem.*

Δοκεῖ δέ μοί γε ταῦτα συμβουλεύειν Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλάκις ᾄδῃ, ἢ δόλῳ, ἠὲ βίηφι, ἄλλως οὐ παραγγέλλει ἢ τέχναις καὶ στρατηγήμασι χρήσασθαι κατὰ τῶν πολεμίων, &c.

Polybius *Hist. l.* vi.

Ἢ καὶ τὸν ποιητὴν ἄν τις ἐπαινέσειε, διότι παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέα τὸν ἡγε-μονικώτατον ἀνδρῶν, &c.

Pontanus Ja. *Attic. Bellar. Synt. part.* 2.

Ubi (post aliquot de Homero elogia) *Hæc,* inquit, *perpauca de innumeris, quæ de hoc poëtarum deo à poëtis, oratoribus, historicis, philologis, regibus, imperatoribus præclarissimè dicta, scripta fuerunt.*

Porphyrius *De antro Nymph.*

Λογιζόμενοι — καὶ τὴν Ὁμήρου ὅση τις φρόνησις γέγονε, καὶ πάσης ἀρετῆς ἀκρίβεια.

Portus Fr. *Præfat. in suum Homerum.*

Tanta est poëtæ hujus excellentia, tam multæ variæque virtutes, ut altero sit opus Homero *ad eas non ornandas vel augendas, sed recensendas et enumerandas. Nemo dubitat hunc vatem omnium præclarissimarum rerum dedisse semina, unde postea tot artes, tot liberales disciplinæ natæ, auctæ, ac confirmatæ sunt. Ex hoc uno fonte varia genera philosophorum, quasi ex immenso mari oceano flumina, &c.* Et post aliquammulta *Tantùm dicam, poëtam hunc de genere hu-*

mano, ac de iis qui artibus dant operam ita esse meritum, ut si omnis ætas publico præconio ejus prædicet laudes, nesciam an satìs tanto poëtæ sit factura.

Portus Æm. *Præfat. ad Lexic. suum Ionicum.*

Homerus *omnes dialectos per suum poëma dispersas, mixtumque dicendi genus habet; quod carmen ejus reddit magnificentius, et admirabilius, et insignem poëtæ doctrinam et poëticæ venæ felicitatem commendat.*

Priscianus *Epist. præfixa Lib. Gramm.*

Cujus mentem tam Homeri *credo quàm* Virgilii *anima constare. Quorum uterque arcem possedit musicæ, &c.*

Proclus *Chrestomath. apud Photium.*

Τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς τοῦ λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο, καὶ ἐκλήθη, ἔπος καθάπερ καὶ ὁ Ὅμηρος ποιητὴν, καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα ᾠκειώσατο——Γεγόνασι δὲ τοῦς ἔπους ποιηταὶ, κράτισος μὲν Ὅμηρος, &c.

Propertius *Lib.* ii. *Eleg. ultim.*

Cedite Romani scriptores, cedite Graji,
Nescio quid majus nascitur Iliade.

Et alibi.

Nec non ille tui casus memorator Homerus
Posteritate suum crescere sensit opus.

Pyrrho *apud Diogen. Laërt. l.* ix.

Ἐμέμνητο μάλισα μὲν Δημοκρίτου, εἶτα δὲ καὶ Ὁμήρου, θαυμάζων αὐτὸν, καὶ συνεχὲς λέγων, Οἵη περ φύλλων τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Pythagoras *apud Jamblich. de Vit. Pythag. c.* 25.

Χρῆσθαι δὲ (*solebat sc.* Pythagoras) καὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου λέξεσιν ἐξειλεγμένως πρὸς ἐπανόρθωσιν ψυχῆς.

Quinctilianus, *l.* x. *c.* 1.

Igitur ut Aratus *ab* Jove *incipiendum putat, ita nos ritè cœpturi ab* Homero *videmur. Hic enim (quemadmodum ex* oceano *dicit ipse amnium vim fontiumque cursus initium capere) omnibus eloquentiæ partibus exemplum et ortum dedit. Hunc nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superaverit. Idem lætus ac pressus, jucundus et gravis, tum copiâ, tum brevitate mirabilis, nec poëticâ modò sed oratoriâ virtute eminentissimus.* Et post nonnulla: *Quid? in verbis, sententiis, figuris, dispositione totius operis, nonne humani ingenii modum excedit? Ut magni sit viri virtutes ejus non æmulatione (quod fieri non potest) sed intellectu sequi; verùm hic omnes sine dubio, et in omni genere eloquentiæ procul à se reliquit.*

Ramus *Dialect. Præfat.*

Quinetiam cùm Aristoteles *ad perspicuè docendum exemplis uti jubeat,* οἷα Ὅμηρος, μὴ οἷα Χοιρίλος, *qualia* Homerus, *non qualia* Chœrilus

habeat, nullum ferè præceptum sine popularibus et electis, id est, Homericis, *non* Chœrilæis, *poëtarum, oratorum, philosophorum exemplis institui.*

Rhodiginus *Lect. Antiq. lib.* xvi. *c.* 15.

Literarum parens Homerus.

Rittershusius *Notis in Isid. Pelus. Epist. l.* iv. *Ep.* 30.

Apud Homerum *Odyss.* χ. *v.* 348. *est* ἐνέφυσε. *Etsi autem hic fons ingeniorum et parens eruditionis istud elogium pronunciat sub personâ Phemii musici, &c.*

Sabellicus *Ennead.* 1. *l.* 8.

Sed quocunque fuit loco natus (Homerus *sc.*) *quâcunque ætate, omnium (quod satis convenit) poëtarum fuit eminentissimus, cunctarumque eloquentiæ partium origo.*

Salmasius *Plin. Exercit. p.* 855.

His opponit (Horatius *sc.*) *tanquam virtutis poëticæ perfectissimam ideam unicum* Homerum.

Salmuthus *Comment. in Panciroll. Nov. Repert. l.* ii. *tit.* 10.

Cujus (Homeri *sc.*) *laudes singulas si deprædicare velim, verear ne laborem suscepturus sim inanem, ac prorsùs inutilem; cùm nihil hoc aliud videri possit, quàm eum laudare, quem nemo vituperat, sed omnes venerantur et suspiciunt.*—— *Eo quippe provectus est auctoritatis, ut non tantùm* priscæ poëticæ divinus auctor apud Græcos ab *Apuleio l.* ix. *sed et contentione summâ* literarum parens et doctrinarum fons *à celeberrimis pronuntietur auctoribus.*

Scaliger Ju. *Poët. l.* v. *c.* 2.

Homeri *ingenium maximum; ars ejusmodi, ut eam potiùs invenisse quam excoluisse videatur.*

Id. *De Causis L. L. lib.* v.

Id expressit divinitus aliquando summus poëta, Τὸ δέ τοι τετελεσμένον ἔσται.

Id. *in Poëm.*

Non homines, non me Musæ peperêre, sed à me
Principium Musæ patre tulere suum.

Id. *Comment. in lib. Hippoc. De Insomniis.*

Vel vide Homerum, *vel* Herodoti *memineris; sed quales viros? profectò facilè principes utriusque orationis; utrumque verò etiam sapientem: Nam et* Homerum *nunquam putâssem summum, et physicum, et, ut tum esse poterat, theologum, nisi tam stultè de diis locutus esset: neque enim tam vecors, tamque futilis esse potuit, ut ea sic intelligeret; sed ad siderum potestates, atque officia geniorum omnia voluit referri.* [Hæc

Scaliger, qui tamen alibi in *Homerum* iniquior, ut propterea non immeritò vapulet à *Leone Allatio*, De Patriâ *Homeri*, *c.* iv.]

Scaliger Jo. *Epist. l.* i. *Ep.* 1.

Vix delibatis conjugationibus Græcis, Homerum *cum interpretatione arreptum* 21 *diebus totum didici: poëticæ verò dialecti vestigiis insistens grammaticam mihi ipse formavi, neque ullam aliam didici quàm quæ mihi analagiâ verborum* Homericorum *observata fuit.*

Id. *Epist. l.* iii. *Ep.* 247.

Ut anni, sic poëseos Græcæ quatuor tempestivitates fuisse animadverti. Prima fuerit illa, in quâ principes Homerus *et* Hesiodus, *&c.*

Schottus A. *Præfat. in Phot. Biblioth. de Eust.*

Cujus et in Homerum *poëtarum prope deum explicationes, &c.*

Id. *Nod. Ciceron. l.* iii.

Poëtarum omnium juxta ac philosophorum prope deum Homerum, *&c.*

Schrevelius *Epist. Dedic. Homero suo præfixa.*

Poëtas inter Homerus *sine omni controversiâ palmam obtinet; utpote qui animos hominum à vitiis avocat, ad virtutem et honestatem excitat, atque acuit; mores corruptos emendat, &c.*

Id. *Præfat. ad Lectorem.*

Post mortem nominis immortalitatem assecutus est; et communis opinio percrebuit eum non ex mortali semine, sed ex deo natum; arbitrati ingenii sagacitatem omni humanâ industriâ majorem.—Quanti Homerum *fecerint populi et reges, qui sapientiâ cæteris antestarent, testantur omnium seculorum historiæ. — Vale — et* Homerum *tibi diligenti lectione familiarem facito, ut in quo nullius non artis aut perfecta aut certè non dubia vestigia reperiuntur; et, ut quidam scitè illum vocat,* Πηγήν τινα τῆς διαλέκτου, τοῦ τε ἀνθρωπίνου βίου παράδειγμα, καὶ οὐδὲ φωστῆρα τῶν ἄλλων ποιητῶν, Ἑλλήνων τε καὶ τῆς τε ἄλλης περὶ λόγου παιδείας ἡγεμόνα.

Seberus *Epist. Ded. Indici suo Homero præfixa.*

Tanta fuit omnibus seculis Homeri *judicata dignitas, ut cùm multi laudes ejus celebrare ausi fuerint, plerique tamen plenè illas se assecutos negare haud erubuerint. Ac sanè quis putet satìs dignis affici posse laudibus eum, quem universus pœnè literatorum chorus non tantùm cum* Platone *poëtarum optimum ac divinissimum, vel cum jurisconsulto præcipuum ac summam* omnisque virtutis patrem, *sed cum* Dionysio *etiam, &c.*

Seinius P. *L. de Nepenthe Hom. seu de abolendo Luctu.*

Magnum profecto, et Homero, *h. e. omnium poëtarum philosophorumque principe dignum.*

Seneca *Epist.* 58.

Poëta——*jam apud Græcos in unius notam cessit,* Homerum *intelligas, cùm audieris poëtam.*

Id. *Epist.* 18.

Illa discamus, quæ Homerum *fecêre sapientem.*

Sextus Emp. *Advers. Mathemat. c.* 8.

Ἐπεὶ μὲν οὖν ποιητικῇ ἔγωγε Ὅμηρον τεθαύμακα.

Id. *c.* 10.

Πιθανόν ἐστι γεγονέναι μέν τινας πρὸ αὐτοῦ (Ὅμ. sc.) καὶ κατ᾽ αὐτὸν ποιητὰς· τούτους δὲ ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν λαμπρότητος ἐπεσκοτῆσθαι.

Sibylla (*Aut Sibyllin. saltem Carminum Auctor.*) *Orac. l.* iii.

Καὶ τὶς ψευδογράφος, πρέσβυς βροτὸς, ἔσσεται αὖθις
Ψευδόπατρις ———
Νοῦν δὲ πολὺν, καὶ ἔπος διανοίας ἔμμετρον ἕξει,
Οὐνόμασιν δυσὶ μισγόμενον. Χῖον δὲ καλέσσει
Αὐτὸν, καὶ γράψει τὰ κατ᾽ Ἴλιον, οὐ μὲν ἀληθῶς,
Ἀλλὰ σοφῶς, ἔπεσιν γὰρ ἐμοῖς, μέτρων τε κρατήσει.

Sidonius Apoll. *Carmine* 23.

Torrens Herodotus, *Tonans* Homerus.

Silius Ital. *Lib.* xiv.

——*Meruit deus esse videri,*
Et fuit in tanto non parvum pectore numen.
Carmine complexus terram, mare, sidera, manes,
Et cantu Musas, *et* Phœbum *æquavit honore.*

Simonides *Carmine Elegiaco de brevit. vitæ.*

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ᾽ ἔμπεδον αἰεὶ,
Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ.
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Socrates *Epist. ad Xenophont.*

Τὸ μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, ἐν τῷ ἄριστα τῷ ποιητῇ εἰρῆσθαι τιθέντες.

Solinus *Polyhist. c.* 3.

Smyrna, unde præcipuè nitet, Homero *vati patria existit.*

Solon *apud Diog. Laërt. l.* i. *in Solone.*

Τά τε Ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς γέγραφε ῥαψῳδεῖσθαι, οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἔνθαδε ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον· μᾶλλον οὖν Σόλων Ὅμηρον ἐφώτισεν, ἢ Πεισίστρατος. [Quanquam non verbale, sed reale hoc testimonium *Solonis* sit, hinc tamen liquidò et apertè constat, quanti *Homerum* fecerit celeberrimus hic sapientissimusque *Atheniensium* legislator; quare nullo modo omittendum duxi hoc ipsius decretum, quo viz. cautum est, ut rhapsodi in *Panathenæis Homeri* carmina recitarent (licet hoc

institutum *Hipparcho Pisistrati* filio tribuant alii, ut *Plato* in *Hipparcho*, et ex eo *Ælianus* Var. Histor. l. viii. c. 2.) præsertim cùm et inter Auctores nomen et locum meruerit hic sophus, utpote cujus *Elegi et Epistolæ* etiamnum hodie extant, et doctorum manibus teruntur.

Sophocles,

Græcorum magicorum princeps, Μέλιττα Ἀττικὴ, Ἄνθος ἀοιδῶν, etsi nusquam fortè nominatim *Homeri* in tragœdiis meminit (nec enim huic rei locus aut occasio erat in tali argumento) quàm religiosus tamen illius cultor ac ζηλωτὴς fuerit, jam olim observarunt critici; qui et propterea φιλόμηρον eum vocârunt. Et certè ubique hic tragicus sedulum se et studiosum *Homeri* imitatorem ostendit tam in verbis, quàm in sententiis; passim adeò Ὁμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν, *ut* μόνος Ὁμήρου μαθητὴς à quodam è veteribus dici meruit; referente *Triclinio:* si modò is auctor sit vitæ *Sophoclis,* tragœdiis ejus præfixæ. Hinc et *Polemon* (teste *Suidâ*) appellare solitus est Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικὸν, Σοφοκλέα δὲ Ὅμηρον τραγικὸν. Postremò, etiam de *Sophocleâ Homeri* imitatione dissertationem edidit vir doctissimus diligentissimusque, et de Græcâ linguâ optimè meritus, *Henr. Stephanus.* Cothurnus itaque *Sophocleus Homericæ* grandiloquentiæ viva quædam effigies et imago est, eique satìs amplum *testimonium* præbet.

Spondanus *Proleg. in Homerum suum.*

Sanè id summæ laudi divino vati (Homero) *tribui oportet, qui licet rei familiaris angustiis oppressus, tamen in tantas ingenii divitias emerserit, ut neque pristina, neque hodierna secula parem ullum ei protulerint — Hinc poëtæ, hinc oratores, —— &c.*

Statius Papin. *Sylvarum l.* v. *Epiced. in Patrem.*

Fons et magniloquo non posthabuisset Homero.

Ibid.

Quantus equos pugnasque virûm decurrere versu
Mæonides ———

Stephanus H. *Dissertat. præfixa editioni suæ Græc. Poët.*

Homerum *ita laudare ut poteram nolebam, non poteram autem ut volebam.*

Id. *Schediasm. l.* ii.

Homerus *ita erat ab omnibus* πεπατημένος *veterum scriptorum ætate, ut nullam ex ullo ejus loco vocabulum peti possit, nec ad quicquam, quod ille dixisset, respici sive alludi, quin lectores statim id animadverterent.*

Strabo *Geograph. l.* xi.

Ὅμηρος οὐ μόνον ἐν τῇ κατὰ τὴν ποίησιν ἀρετῇ πάντος ὑπερβέβληται τοὺς πάλαι καὶ τοὺς ὕστερον, ἀλλὰ σχεδόν τε καὶ τῇ κατὰ τὸν βίον ἐμπειρίᾳ τὸν πολιτικόν. [Vid. plura ibid. ubi et *Homerum* geographiæ principem esse fusè demonstrat.]

Id. *l.* viii.

Πιςεύοντα δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἐνδοξότατοι κ) πρεσβύτατοι κ) κατ' ἐμπειρίαν πρῶτοι. Ὁμήρȣ δ' ἐις ταῦτα ὑπερβεβλημένȣ πάντας, ἀνάγκη συνεπισκοπεῖν κ) τὰ ὑπ' ἐκείνȣ λεχθέντα.

Strada *Prolus. Acad. l.* i. *prolus.* 3.

Cùm lego poësin Homeri, *video sapientissimum vatem, &c.* et aliquantò pòst de eodem: *Poëta ingeniosissimus, qui probè nôsset unus, quid esset non ineptire.*

Stuckius *Antiq. Convivial. l.* i. *c.* 27.

Præ cæteris quidem scriptoribus omnibus Homerus *omnia justa legitimaque hospitalitatis officia egregiè sanè mihi expressisse, ac suis quasi coloribus depinxisse videtur in præclaris illis suis literarum monumentis, quæ quidem aliorum quoque officiorum vitæ humanæ præclara documenta, atque præcepta continent.*

Sturmius *Epist. ad Theoph. Golium.*

Credo ego omnium oratorum ornamenta et instituta in Homero *demonstrari posse, ita ut si ars dicendi nulla extaret, ex hoc tamen fonte derivari et constitui posset.*

Suetonius *In et De Caligulâ, c.* 34.

Cogitavit etiam de Homeri *carminibus abolendis.* [Præclarum verò facinus, et tali imperatore dignum, *viz.* monstro hominis.]

Suidas *In voce* Ὅμηρος.

Ὁμοίως δὲ κ) τὴν πατρίδα ἀμφίβολος (*erat* Homerus *sc.*) διὰ τὸ ἀπιςηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως.

Symmachus *Epist. l.* viii. *Ep.* 22.

Et Homerum *novimus à dissimilibus prædicari: careret quippe fama magnorum virorum celebritate, si etiam minoribus testibus contenta non esset.*

Synesius *lib. de Insomn.*

Ὅμηρος κ) Στησίχορος τὸ μὲν Ἡρωικὸν φῦλον διὰ τὰς ποιήσεις αὐτῶν ἐπικυδέςερον ἔθεσαν· κ) ἡμεῖς ὠνάμεθα τȣ̃ ζήλȣ τῆς ἀρετῆς.

Tatianus *Orat. Adv. Græc.*

Ὅροι δὲ ἡμῖν κείσονται Μωσῆς κ) Ὅμηρος, τῷ ἑκάτερον αὐτῶν εἶναι παλαιότερον, κ) τὸν μὲν ποιητῶν κ) ἱςορικῶν εἶναι πρεσβύτερον, τὸν δὲ πάσης βαρβάρον σοφίας ἀρχηγόν.

Tertullianus *Lib. de Animâ.*

Homerus *pater liberalium disciplinarum.*

Id. *ibid. c.* 56.

Novimus autem præter poëtica jura, pietatis quoque Homericæ *industriam, &c.*

Textor *Theatr. Hist. et Poët. l.* ii. *c.* 98.

Homerum *poëtarum omnium facilè principem ferunt, cùm jam senio confectus, &c.*

Themistius *Oratione* xvi.

Οὐκ ἄρα μάτην ὁ σοφώτατος Ὅμηρος ἀπεσχεδίαζεν ἐν τοῖς ἔπεσι, συνεχῶς ἀνυμνῶν τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα πατέρα ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Id. *alibi.*

Ὅμηρος προπάτωρ καὶ ἀρχέγονος τῶν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους λόγων.

Theocritus *Idyll.* xvi.

——— Ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος,
Οὗτος ἀοιδῶν λῷστος ———

Id. *Idyll.* vii.

Καὶ μοῖσαν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν
Ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.

Theodoretus *de curand. Græc. affect. l.* ii.

Τί γὰρ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως ἥδιον; τί δὲ τῆς εὐεπείας ἐκείνης γλυκύτερον;

Theon. *Progymnasm.*

Πρῶτον μὲν Ὅμηρον ἐπαινοῦμεν, ὅτι οἰκείους λόγους περιτέθεικεν ἑκάστῳ τῶν εἰσαγομένων προσώπων.

Thucydides *l.* ii. *in Periclis oratione funebri.*

Οὐδὲν προσδεόμενοι, οὔτε Ὁμήρου ἐπαινέτου, οὔτε ὅστις ἔπεσι μὲν τοιαύτικα τέρψει, &c. Ubi Schol. Οὔτε Ὁμήρου, ἀπὸ μέρους τῶν πάντων ποιητῶν.

Thysius Ant. *De Rep. Athen. p.* 267.

In Panathenæis *majoribus rhapsodi* Homeri *principis poëtarum carmina, &c.*

Tibullus *Lib.* iv. *Carm. ad Messalam.*

——— *Æterno propior non alter* Homero.

Tiraquellus *De Jure Primigen. Qu.* 17.

Sed et ex Homero *quoque, illo virtutum omnium parente* Justiniano *appellato, sortes rerum futurarum præsagia deprompta esse, testimonio est* Socrates *ille hominum sapientissimus, &c. nec tamen istis sortibus fidem esse adhibendam putârim.*

Id. *In Leg. Connubial. leg.* 1. *gloss.* 1. *part.* 1.

Paris *apud* Homerum *illum omnium disciplinarum tanquam oceanum quendam, &c.*

Tzetzes Jo. *Chiliad. carmine de Educat. filiorum.*

Ὅμηρος αὐτὸς ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
Πλὴν γέμουσα τοῦ νέκταρος, οὐχ ἁλμυρῶν ὑδάτων.

Valerius Max. *lib.* viii. *c.* 8.

Homerus *ingenii cœlestis vates.*

Varro *Lib. de Imaginibus apud Agell. lib.* iii. *c.* 11. *Homeri imagini hoc epigramma apposuit, partim sc. Lat. partim Græc.*

Capella Homeri *candida hæc tumulum indicat,*
Quod ariete (vel, ut quidam legunt, aræ Ietæ, *vel,* ut alii, capra Ietæ) *mortuo faciunt sacra.*
Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ ῥίζαν Ὁμήρου,
Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφὼν, Σαλαμὶν, Ἴος (*alii* Χίος) Ἄργος, Ἀθῆναι.

Vid. Hieron. Magium *Miscellan. l.* iii. *c.* 1. *et* Leon. Allat. *De Patriâ* Homeri, *c.* 11. *quorum uterque* Varronianum hoc in Homerum Epigramma Latino-Græcum fusè et eruditè explicat.

Victorius P. *Var. Lection. l.* xxviii. *c.* 18.

Omnis elegantiæ, omnisque in dicendo virtutis dux auctorque fuisse Homerus *non sine causâ existimatur, quas inde postea studiosè acceperunt non poëtæ tantùm Græci ac Latini, verùm etiam oratores.*

Id. *eod. l. c.* 3.

Hujus consilii exemplum est apud Homerum : *vidit enim ille quoque, qui omnia divinitate ingenii sui perspexit, &c.*

Id. *l.* xxxv. *c.* 2.

Hæc elegans concinnaque sententia fluxit è fonte omnis suavitatis et eruditionis Homero. Et alibi sæpe in eandem mentem.

Vida Hier. *Poëtic. Lib.* i.

Haud multos labor auctores tibi prodere Graios,
Quis inter potitur sceptris insignis Homerus.
Hunc omnes alii observant ; hinc pectore numen
Concipiunt vates, blandumque Heliconis amorem.
Felices, quos illa ætas, quos protulit illi
Proxima : divino quantò quisque ortus Homero
Vicinus magìs, est tantò præstantior omnis.

Vitruvius *Præfat. l.* vii. (*loquens de Zoilo Homeromastige.*)

Ptolemæus *cùm animadvertisset poëtarum parentem philologiæque ducem absentem vexari, et cujus ab cunctis gentibus scripta suspicerentur, ab eo vituperari, indignatus nullum ei dedit responsum, &c.*

Vives *De Trad. discipl. l.* iii.

(Homerus) *quæ scripsit, non dicere videtur, sed ante oculos sistere : Ea est quasi depingendi vis et efficacia ; quâ virtute posteros omnes sine controversiâ superat, &c.*

Vossius Her. *Ep. Ded. præfixâ Institut. Poët.*

De Homero *sic statuimus, nomen ejus non magìs poëtæ esse quàm philosophi.—Ex quo Platonis* (Homeri *dubito, an* Socratis *similiores*) *tum verba fluunt omnia, dictioque tota, propè adeò recedens à carmine, tum quoque omnigena illa rerum doctrina. Nec sanè* Alexandro *tam sublimis spei adolescentulo, alium æquè ac* Homerum *proposuit* Aristoteles.

Winsemius *Præfat. in Hom. inter Declamat. P. Melanchth.*

Ac primùm quidem sic statuo (de Homeri poëmate loquitur) *nullum unquam scriptum inde usque à primùm condito orbe, ullâ in linguâ aut natione, ab ullo humano ingenio editum esse (sacra ubique excipio) in quo, vel doctrinæ tantum sit, vel elegantiæ et suavitatis*—— [Sed consule omnino et percurre integram illam præfationem; operam non ludes, Lector.]

Wolphius Hier. *Annotat. in Isocr. Panegyr.*

Quanta fuerit Homeri, *non in vulgus tantùm auctoritas, sed et quanta doctorum de omnis generis doctrinâ ejus, et quadam quasi divinitate opinio, non est obscurum. In jure civili certè quidem* omnis virtutis parens *appellatur, &c.*

Id. *In Isocr. Orat. c. Sophist.*

Homeri *auctoritas apud vulgus Græcorum tanti olim fuit, ut ejus sententiæ pro oraculis haberentur, et ei refragari piaculi instar esset. Extant multorum orationes, qui demonstrare conantur, eum nihil ignorâsse, et omnes philosophos suarum opinionum occasiones ex illius poësi petiîsse.*

Wowerius *Polymath. c.* xix.

Linguæ plectrum, dentium vallum, vel, ut poëta præcipuus *ait,* ἕρκος ὀδόντων.

Xenophon *Memorabil. l.* i. *in personâ Socratis.*

Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποίησει Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα.

Id. *Conviv.*

Ἴστε γὰρ δήπου ὅτι ὁ Ὅμηρος ὁ σοφώτατος πεποίηκε σχεδὸν περὶ πάντων τῶν ἀνθρωπίνων.

Ibid.

Ὁ πατὴρ ὁ ἐπιμελόμενος ὅπως ἀνὴρ ἀγαθὸς γενοίμην, ἠνάγκασέ με πάντα τὰ Ὁμήρου ἔπη μαθεῖν.

Xiphilinus *Epit. Dion. in Adriano.*

Καὶ οὕτω γε τοιοῦτος ἦν (*ac si diceret,* adeò vecors et insanus erat) ὡς καὶ τὸν Ὅμηρον καταλλύων, Ἀντίμαχον ἀντ' αὐτοῦ ἐισάγειν, οὗ μηδὲ τὸ ὄνομα πολλοὶ πρότερον ἠπίσταντο.

Xylander *Annot. in Plut. Homerum.*

Quis unquam nisi vel malus, vel imperitus, non maximi fecit Homerum? *quæ ætas, quæ gens eum non summis extulit laudibus?*

Id. *Præfat. ad eundem.*

Homerus *princeps poëtarum, et oceanus sapientiæ.*

Zanchius *De Operibus Dei, l.* ii. *c.* 1.

Quin et Homerus *eandem ob causam, propter admirabilem scilicet rerum multarum cognitionem, appellatus fuit à multis, atque imprimis à* Dionysio, δαιμονιώτατος.

Zeno Cit.

Stoicæ sectæ parens et conditor, quem *Athenienses* tanto in honore et pretio habuerunt, ut publicum fecerint decretum, eum στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ σωφροσύνης (utì refert *Diog. Laert.* lib. vii. in vitâ Zen.) quanti *Homerum* æstimaverit, satìs amplo id indicio ac *testimonio* est, quod Προβλημάτων Ὁμηρικῶν πέντε (sc. βιβλία) scripserit, teste ibid. eodem *Laërtio.*

Zoilus.

——hosce omnes interstrepit anser olores,
Dumque alii plaudunt, exibilat unus Homerum.

Et hinc fœdum adeò et exosum ubique *Zoili* nomen, ut jam *Zoilus* non hominis, sed livoris, et maledicentiæ, et obtrectationis nomen habeatur, juxta illud *Ovidii* De Remed. l. i.

Ingenium magni livor detrectat Homeri:
Quisquis es, ex illo, Zoile, *nomen habes.*

Et Martialis Epigr. l. xi. Ep. 93.

Mentitur, qui te vitiosum, Zoile, *dicit;*
Non vitiosus homo es, Zoile, *sed vitium.*

Ad Zoilum Homeromastiga. Ἐλεγκτικόν.

ZOILE, *tot niveos poteris spectare lapillos?*
Calculus atque tuus discolor unus erit?
Suspendas *potiùs, nè* suspendaris *et ipse,*
*Et * crux censuræ sit tibi pœna tuæ.*
Omnia cum dixti, solus regnabit Homerus;
Omnia cum dixti, Zoile, *solus eris.*
Hactenus ergo pares, quod uterque excellitis, ille
Arte suâ cunctos, Zoile, *tuque tuâ.*
Cui palmam tribuunt omnes, tu solus Homerum
Carpis: nec similem tu, nec Homerus *habet.*
Cæsar *at à* caligâ *dictus † damnare poëtam*
Ausus: et huic poterat quid placuisse boni?
Odit? an invidit vati super æthera noto?
Quid mirum? socio, Zoile, *macte tuo.*
Euge! et adhuc tu solus homo tam censor iniquus:
Quomodo? ‡ monstrum *hominis, non homo* Cajus *erat.*

* Alii cùm (*Zoilum* sc.) scripserunt à Philadelpho esse in crucem fixum (*ob maledicentiam sc. in* Homerum). Vitruv. Architect. l. vii. in Procem.

† Cogitavit etiam de *Homeri* carminibus abolendis. *Sueton. Vit. Calig. c.* 34.

‡ *Id. ib. c.* 22.

Ad Eundem. Ode Στηλιτευτική.

HOMEROMASTIX, *improbe* Zoile,
Os turpe, tabo Gorgonis *oblitum;*
Livoris œstrum, fel, venenum;
Spuma canis Stygii, *et paludis:*

Qui solus audes nomen Homericum,
Qui solus audes numen Homericum,

Numen, quod omnes unà adorant,
Sacrilegâ temerare linguâ.

Infame monstrum, Lernæ calumniæ,
Halans Mephitin gutture lurido,
Ter Sycophanta, scurra cœli,
Mome deum, jaculator audax.

Quousque Solem missilibus petes?
Solem poëtarum et jubar ingenî
Sic dente mordebis canino,
Et rabido lacerabis ore?

Vides, ut omnis doctior orbis, et
Gens tota Phœbi Mæoniæ simul
Conspiret in cultum camœnæ,
Unius et veneretur aras,

Supplex Homeri? *En quanta virûm cohors,*
Vati corollam nectere gestiens,
Festinet ultro jura templo,
Et capite dare serta sacro.

En quanta moles te, miser, obruat!
Quot ora læsi numinis arguant!
Quin te reum mox confiteris,
Testibus innumeris revictæ?

Crimen fatenti crux tibi debita;
Hoc præcipit lex, hoc ratio jubet,
Vult gentium hoc Niloticarum,
Et Phariæ *dominator aulæ.*

At non carebis, Zoïle, *nænia,*
Lessuve; Musam dat tibi præficam
Homerus, *et funebre carmen*
Pangit, et hæc tibi justa solvit:

Ὦ πώποι, ἦ μέγ᾽ ἄριςον ἐν ἀνθρώποισιν ἔρεξεν,
Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ᾽ ἀγοράων.

FINIS.